

Arni

819,3
Fa

FAGRSKINNA

NÓREGS KONONGA TAL

UDGIVET FOR

SAMFUND TIL UDGIVELSE AF GAMMEL NORDISK LITTERATUR

VED

FINNUR JÓNSSON

KØBENHAVN

S. L. MØLLERS BOGTRYKKERI

1902—03

HÁSKÓLI ÍSLANDS

INDLEDNING.

I.

MED navnet Fagrskinna betegnede Þormóður Torfason (Th. Torfæus) et håndskrift af en bearbejdelse af de norske kongers sagaer fra Halfdan svarte til år 1177. Navnet havde han givet det på grund af dets smukke udstyr og indbinding; han kalder denne bearbejdelse også Compendium chronicorum på grund af dets kortfattedhed. Noget andet håndskrift af dette sagaværk kendte Torfæus ikke af selvsyn. Det gjorde derimod Arne Magnusson, som det f. eks. fremgår af hans notits i AM. 303, 4to: „Ejusdem generis liber annar er og in Bibliotheca Universitatis sub titulo Noregs konunga tal. Være ómaksvert ad conferera þessa bada til samans, og giðra ur þeim eina edition. Þvi bader þessar codices eru eitt slags, þott vida differere, og annar sie fyllri enn annar“ (se AM katal. I, 542—43). Bæge håndskrifter tilhørte universitetsbiblioteket og bæge brændte de 1728. Til Danmark var de for længe siden komne fra Norge. Disse to bearbejdelser (håndskrifter) plejer man at kalde under ét Fagrskinna, håndskrifterne selv **A** (det egl. af Torfæus benyttede) og **B**.

Om **B** vides det, at Christiern Pedersen har benyttet det (se G. Storm, Arkiv II, 322—25), dog ikke umiddelbart men på grundlag af uddrag, andre har gjort (sst. 326). Fremdeles har P. Claussøn Fris omkr. 1599 benyttet **B**, og Henrik Höyer noget senere, omkr.

1610, medens hdskr. endnu var i Bergen (sst. 327). Når og hvorledes det er kommet til København vides ikke bestemt; G. Storm antager, at det er sket efter 1627 („ved midten af det 17. årh.“), „ti endnu i 1627 blev et blad deraf udtaget for at benyttes til indbinding af bergenske fogedregnskaber“ (sst.). Denne slutning er dog næppe rigtig. Ti, som bemærket i fortalen til Katalog over de oldn.-isl. håndskrifter i det store kgl. bibl. osv. 1900 (Den nordiske (norröne) oldlitteratursamling og bevaring, s. XI), fandt der i året 1619 en aflevering efter H. Höyer til biblioteket sted; blandt de da afleverede håndskrifter var en „Kong Haldans Historiebog“; hermed kan, som dr. Kålund bemærker, kun Fagrsk.-B være ment. Det omtalte blad må da være blevet revet ud, hvad der heller intet er i vejen for at antage. Under alle omstændigheder er det påfaldende, at Torfæus aldrig har kendt eller benyttet B.

Af B er der, som antydet, en del af et blad tilbage, der fandtes om et fogedregnskab fra 1627 (Det norske Rigsarkiv 51); det er fotolitograferet i udg. 1847, og vil findes fototyperet i Palæografisk atlas, Oldnorsk-isl. afdeling; håndskriftet har været temlig bredt, enspaltet, stort og nydelig skrevet, med en udpræget norsk hånd og retskrivning; der kan ingen tvivl være om, at det hidrører fra omkr. 1250. At det er skrevet for kong Hakon den gamles død (1263) er klart af bemærkningen om dronning Margrete, *er Hacon konongr a* (s. 391 e).¹⁾

B havde mange lakuner; først manglede der to blade (s. 25, l. 1—35, l. 16), dernæst ét blad (126, l. 13—134, l. 8), så ét blad (186, l. 12—193, l. 11), så fire blade (279, l. 11—302, l. 1), med slutningen

¹⁾ Det er fuldkommen rigtigt, når G. Storm mod J. Por-kelsson hævder (Sn. St. Hist.skr. 45 anm. 1), at *a* er den rigtige læsemåde; det *atti*, Arne Magnusson har i sin udfyldning (se s. 391), beror på en misforståelse; han har opfattet *a* som en forkortelse af *atti*. I orig. måtte der have stået *atte* (med *e*).

af slægtregistrene (se s. 392), og endelig (efter A. Magn.s formodning) ét blad (329, l. 22—333, l. 17), samt hele slutningen (347, l. 19 osv.). Det er forholdsvis let at bestemme de tabte blade i forhold til læggene, samt disses antal. Efter mine beregninger har de 2 førstnævnte blade været det inderste bladpar i første læg, men dettes første side har været ubeskrevet, så at det kun har haft 15 skrevne sider. Det 2. læg har været helt bevaret, derimod har det 3. læg manglet det yderste bladpar (det 1. og 8. blad), det er de to opregnede enkelte blade. 4. læg har været helt. I 5. læg har der manglet de to inderste bladpar (eller halvdelen); et af disse er det, hvoraf endnu haves et brudstykke; i 5. læg har også det blad været, hvorpå de indskudte slægtregistre har stået, samt den tabte slutning af disse, men i så fald har dette læg bestået af mere end 8 blade, i det ét eller to er blevet stukket ind for at få plads til dem; heri er intet påfaldende; det er netop ret naturligt; skriveren har måske bagefter fået den tanke at tilføje bladene for derpå at skrive slægtregistrene. Hvad endelig den sidste lakune angår, har Arne Magnusson rigtignok ment, at der kun manglede ét blad; der mangler nu imidlertid sikkert mere, nemlig hele 4 blade (∴: de 2 inderste bladpar; jfr. Arnes bemærkning i A (A2: „desunt multa“); hvad der er tilbage af B svarer netop til 2 blade, ∴: det 6. lægs sidste bladpar.¹⁾ Den tabte slutning i B svarer til godt og vel ét læg (det 7.). B har således bestået af 57—60 blade.

Af B, således som det forefandtes ved 1700 i universitetsbiblioteket i København, blev der taget forskellige afskrifter. Det blev for det første afskrevet af Ásgeir Jónsson, hvad år og på hvis foranledning

¹⁾ Da forholdene ved det 5. læg ikke er ganske sikre, er det muligt, at det er lægets 6. og 7. blad, der er bevaret, i så fald er 1. og 8. tabt, og altså de 2 inderste blade; dette passer nok så godt til indholdet.

vides ikke; rimeligvis er det Arne Magnusson, der har foranstaltet afskriften. Denne afskrift er på en eller anden måde kommen til Island, hvor prof. R. Keyser i 1826 købte den på auktionen efter overretsassessor B. Bröndal; se Fagrsk.¹ fort. XIV, hvor det udtales, at B. Bröndal „efter al sandsynlighed har købt den i København på auktionen efter Kofod Anker“. Dette er imidlertid tvivlsomt, da auktionskatalogen, såvidt jeg har kunnet se, blandt manuskripter kun anfører et „Noregs kononga tal“ („efter et hdskr. i AM“) i kvart-format, medens håndskriftet er i folio. Denne afskrift tilhører nu universitetsbiblioteket i Kristiania, hvor den bærer numret 371, fol.; [bl. 1—16 findes afskrevet af G. Þorláksson i AM 391, fol.]. Den synes at være udført med en usædvanlig omhu og således at originalens bogstavformer er efterlignede (som det lange *r*, *v* [angels.], *Ð* f. *Þ*, for ikke at tale om retskrivningen i det hele). Naturligvis findes også skødesløsheder og åbenbare afvigelser fra orig. på enkelte punkter. Da denne afskrift alt i alt gør det indtryk at være originalen nærmest, er den i det hele bleven lagt til grund for udgaven, dog således, at der er taget fuldt hensyn til de andre afskrifter.

Disse afskrifter er 51, fol. og 302, 4to i AM. De er bægge skrevne af en og samme mand med en smuk og tydelig hånd — uden nogen forkortelser —; men de er næppe skrevne den ene efter den anden, skönt dette efter deres indbyrdes lighed og overensstemmelse i det hele kunde synes naturligst at antage; der findes enkelte ganske små uoverensstemmelser, der tyder på, at originalen i bægge tilfælde er benyttet; vigtig — om end vanskelig forklarlig — er den omstændighed, at overskriften for k. 71 (s. 325) og altså kapitlets begyndelse anføres på forskellig måde; det ene sætter den efter ordet *klapper* (325, l. 11), det andet 5 linjer længere nede efter *flyðu* (medens den norske afskrift ingen kapitelinddeling har); at overskriften ikke er

lavet af skriveren og tilfældig anbragt forskelligt, forekommer mig utvivlsomt.¹⁾

Alle disse håndskrifter kaldes til sammen B (som i Fsk.¹⁾); hvor en adskillelse göres nødvendig, har jeg kaldt folio-hdskr. *B1* og kvart-hdskr. *B2*; hvor en modsætning mellem disse (eller det ene eller det andet) skal betegnes, betyder *B* kun Kristi.-hdskr., dette betegnes også ved „*B (alene)*“. Denne dobbelte brug af „*B*“ kan næppe på noget punkt volde misforståelse eller tvivl.

Endnu kan med hensyn til *B1-2* tilføjes, at Arne Magnusson hist og her i *B2* har tilskrevet nogle bemærkninger, særlig om lakunerne (meget sjælden i *B1*)

¹⁾ I denne forbindelse skal jeg påpege en mærkelighed ved disse to afskrifter. I kvart-håndskr., bl. 129 a, findes uden nogen indledning et drotkvædet vers (i fol.-hdskr. bl. 74 b), der lyder således (jfr. nærv. udg. s. 315, anm. til l. 1; i Kristi.-hdskr. findes intet spor til verset):

Þat tæl ek firn hvi fornar	grata gæira møte
fæmunar láð mæniur	grap kærlinga (-ar <i>B1</i>) skapar
harma hirðir styrmi	þor mærar kløkr þore
nauð varla skap dauðar	þallur hagam ællri.

Dette kuriøse og dårlige vers er ikke ganske let at forstå; det synes at indeholde en daddel over, at „gamle koner“ sørger over Tores død (Steigar-Tores død i galgen); verset synes ikke at være så ungt; det har uden tvivl været tilføjet i randen af *B-mbr.*, næppe med dettes egen hånd; *nauð* synes at måtte læses *hnauð*, *dauðar* er vel fejl for *dauða*; ordene *styrmi (h)nauð varla* synes læste fejl; det samme gælder enkelte ord i den sidste halvdel (*þor*, *hagam* metrisk ur.). Verset kunde forstås således: Þat tel ek firn, hvi fornar Femunar láð-menjur harma hirðir (acc.) „styrmi (h)nauð varla“; kærlinga skapar (skrápar?) grata geira grápmøti; þar kløkr Mærar þellur hagam(?) ellri Þóri, ɔ: „Det regner jeg for en mærkelighed, at de gamle norske kvinder sørger over krigeren(?); de elendige (affældige) kællinger begræder krigeren; der klynker mørske kvinder, ældre end højene, over Tore“. *Femunar láð* = Fæmunseens land = Norge; Norges *menjur* = norske kvinder. *Mærar þellur* = egl. „Møres fyrer“ = Mørske (norske) kvinder; bægge disse kenninger er mindre rigtige.

vides ikke; rimeligvis er det Arne Magnusson, der har foranstaltet afskriften. Denne afskrift er på en eller anden måde kommen til Island, hvor prof. R. Keyser i 1826 købte den på auktionen efter overretsassessor B. Bröndal; se Fagrsk.¹ fort. XIV, hvor det udtales, at B. Bröndal „efter al sandsynlighed har købt den i København på auktionen efter Kofod Anker“. Dette er imidlertid tvivlsomt, da auktionskatalogen, såvidt jeg har kunnet se, blandt manuskripter kun anfører et „Noregs kononga tal“ („efter et hdskr. i AM“) i kvart-format, medens håndskriftet er i folio. Denne afskrift tilhører nu universitetsbiblioteket i Kristiania, hvor den bærer numret 371, fol.; [bl. 1—16 findes afskrevet af G. Þorláksson i AM 391, fol.]. Den synes at være udført med en usædvanlig omhu og således at originalens bogstavformer er efterlignede (som det lange *r*, *v* [angels.], *Ð* f. *Þ*, for ikke at tale om retskrivningen i det hele). Naturligvis findes også skødesløsheder og åbenbare afvigelser fra orig. på enkelte punkter. Da denne afskrift alt i alt gør det indtryk at være originalen nærmest, er den i det hele bleven lagt til grund for udgaven, dog således, at der er taget fuldt hensyn til de andre afskrifter.

Disse afskrifter er 51, fol. og 302, 4to i AM. De er bægge skrevne af en og samme mand med en smuk og tydelig hånd — uden nogen forkortelser —; men de er næppe skrevne den ene efter den anden, skönt dette efter deres indbyrdes lighed og overensstemmelse i det hele kunde synes naturligst at antage; der findes enkelte ganske små uoverensstemmelser, der tyder på, at originalen i bægge tilfælde er benyttet; vigtig — om end vanskelig forklarlig — er den omstændighed, at overskriften for k. 71 (s. 325) og altså kapitlets begyndelse anføres på forskellig måde; det ene sætter den efter ordet *klapper* (325, l. 11), det andet 5 linjer længere nede efter *flyðu* (medens den norske afskrift ingen kapitelinddeling har); at overskriften ikke er

lavet af skriveren og tilfældig anbragt forskelligt, forekommer mig utvivlsomt.¹⁾

Alle disse håndskrifter kaldes til sammen B (som i Fsk.¹⁾); hvor en adskillelse göres nødvendig, har jeg kaldt folio-hdskr. *B1* og kvart-hdskr. *B2*; hvor en modsætning mellem disse (eller det ene eller det andet) skal betegnes, betyder *B* kun Kristi.-hdskr., dette betegnes også ved „*B* (*alene*)“. Denne dobbelte brug af „*B*“ kan næppe på noget punkt volde misforståelse eller tvivl.

Endnu kan med hensyn til *B1-2* tilføjes, at Arne Magnusson hist og her i *B2* har tilskrevet nogle bemærkninger, særlig om lakunerne (meget sjælden i *B1*)

¹⁾ I denne forbindelse skal jeg påpege en mærkelighed ved disse to afskrifter. I kvart-håndskr., bl. 129 a, findes uden nogen indledning et drotkvædet vers (i fol.-hdskr. bl. 74 b), der lyder således (jfr. nærv. udg. s. 315, anm. til l. 1; i Kristi.-hdskr. findes intet spor til verset):

Þat tæl ek firn hvi fornar	grata gæira møte
fæmunar láð mæniur	grap kærlinga (-ar <i>B1</i>) skapar
harma hirðir styrmi	þor mœrar klœkr þore
nauð varla skap dauðar	þallur hagam ællri.

Dette kuriøse og dårlige vers er ikke ganske let at forstå; det synes at indeholde en daddel over, at „gamle koner“ sørger over Tores død (Steigar-Tores død i galgen); verset synes ikke at være så ungt; det har uden tvivl været tilføjet i randen af *B-mbr.*, næppe med dettes egen hånd; *nauð* synes at måtte læses *hnauð*, *dauðar* er vel fejl for *dauða*; ordene *styrmi* (*h*)*nauð* *varla* synes læste fejl; det samme gælder enkelte ord i den sidste halvdel (*þor*, *hagam* metrisk ur.). Verset kunde forstås således: Þat tel ek firn, hvi fornar Femunar láð-menjur harma hirðir (acc.) „styrmi (*h*)*nauð* varla“; kærlinga skápar (skrápar?) grata geira grápmœti; þar klœkr Mœrar þellur hagam(?) ellri Þóri, ɔ: „Det regner jeg for en mærkelighed, at de gamle norske kvinder sørger over krigeren(?); de elendige (affældige) kællinger begræder krigeren; der klynker mørske kvinder, ældre end højene, over Tore“. *Femunar láð* = Fæmunsøens land = Norge; Norges *menjur* = norske kvinder. *Mœrar þellur* = egl. „Møres fyrrer“ = Mørske (norske) kvinder; bægge disse kenninger er mindre rigtige.

og på et forsatsblad i B2 skrevet, at på membranens første side var der skrevet¹⁾ *Konunga bok* med en nyere hånd (jfr. Katalog); denne titel fortjener næppe nogen videre opmærksomhed.

Hvad nu A-bearbejdelsen angår, er vi ikke så heldige at have noget tilbage af den til grund liggende skindbog. Det var denne, som Torfæus, som bemærket, kaldte „Fagrskinna“ (han henførte den urigtig til det kongelige bibliotek); hver side i denne var tospaltet, hvilket fremgår af den bemærkning af Torfæus, der er anført i Fsk.¹ s. IX. Skindbogen kan, på grund af dens retskrivning, ikke have været ældre end fra omkr. 1325—50. Efter en beregning i Fsk.¹ l. c. har bogens format været temlig lille, og den må have bestået af godt og vel 100 blade. Den var langt fuldstændigere end B, idet der i den kun manglede to gange et bladpar (se s. 333 l. 16 og 358 l. 14); da den første af disse lakuner delvis falder sammen med en lakune i B og den sidste falder efter B's ophør, er der således to ligefremme huller i teksten, der ikke kan udfyldes. Skindbogen er meget tidlig kommen til Danmark, „enten afleveret allerede af Vedel 1595 eller indleveret efter Hvitfeldt 1618“ (Kålund, Katal. kgl. bibl. s. XIII). 1682 fik Torfæus den, sammen med flere andre, til låns. Fra ham er den kommen tilbage til biblioteket, hvor den brændte 1728. Foruden de allerede givne oplysninger om den får vi en ikke uvigtig til i afskriften i AM 52, fol.; her står efter dens slutning: „samanlesin við Membr: hvorrar sidari partur ecki er rett correct skrifadur og med annari hönd enn upphafid“. Uheldigvis er denne angivelse ikke bestemtere, ti af afskrifterne er det vanskeligt om ikke umuligt, at bestemme, hvor hænderne har vekslet. Ganske vist kan man finde enkelte retskrivningsafvigelser i den „sidste del“, men gennemgående er

¹⁾ Dette turde bekræfte, at første side stod tom; jfr. ovf.

dog forskellen ikke stor, idet de selvsamme egenheder findes hele bogen igennem. Dette forhold er dog vistnok ikke af nogen større betydning, da håndskriftets begge dele utvivlsomt må antages at have hidrørt fra samme tid (den sidste del skreven umiddelbart efter den første) og vel fra åndelig beslægtede skrivere. Man sammenligne den her aftrykte slutning med de interpolerede som Tillæg I—III trykte kapitler.

Af denne skindbog haves tre forskellige afskrifter — alle ved Ásgeir Jónsson. Det er AM 52, fol., 301, 4° og 303, 4°. Af disse er 303 vistnok den bedste og nøjagtigste, og det er den, der i nærværende udgave er lagt til grund, d. e. lakunerne i B er udfyldte, varianterne bogstavret aftrykte efter den, og de tre tillæg ligeledes. Håndskriftet fik Arne fra Torfæus' enke 1720, og ved dets slutning står, at det 1698 er sammenlignet med originalen (jfr. Katalog). Dernæst kommer 301, der omtrent stemmer ord- og bogstavret med 303, men har dog enkelte afvigelser, der for største delen skyldes ubevidste afskriverændringer. Originalens retskrivning er i disse to afskrifter nogenlunde godt bevaret. En ejendommelighed ved 301 er, at versene, i modsætning til hvad der ellers — også i B — er tilfældet, er skrevne ud i et (som det uden tvivl var tilfældet i skindbogen selv).¹⁾ Her har også Arne Magnusson foretaget rettelser hist og her (vel efter orig.), som dog næsten udelukkende gælder bogstaveringen, mere vigtige tilføjelser se s. 173, 190, 326 (jfr. den kuriøse randbemærkning s. 257); de tilføjede vers har i orig. uden tvivl været tilføjede i randen. I 52 er den oprindelige retskrivning så godt som fuldstændig forsvunden, idet Ásgeir her har benyttet sin sædvanlige islandske; han har også i reglen

¹⁾ I de andre håndskrifter — også i B — er de skrevne, afdelte efter linjer, dog ikke altid ganske rigtig; til de således begåede fejl er der her i udg. intet hensyn taget.

islandsket de norske former og begået forskellige skrivefejl og ændringer (i udg. er disse hans åbenbare ændringer i reglen ikke anførte); denne afskrift er således den dårligste og mindst pålidelige; dog har den enkelte gange læsemåder, der synes at måtte foretrækkes for de andres.

Alle andre afskrifter beror på de her nævnte håndskrifter og er derfor værdiløse.

Håndskrifterne er betegnede ganske som B-klassens. A betegner dem alle under ét, men, hvor der er modsætningsforhold tilstede, betyder A (jfr. „A (alene)“) kun 303; 52 kaldes da A1, 301 A2.¹⁾

Allerede udgiverne af Fsk.¹ havde set, at B på grund af sine fortrin, særlig aldersfortrin, skulde være lagt til grund, uagtet det var det mangelfulde; imidlertid valgte de at lægge A til grund af praktiske hensyn, fordi udgaven skulde „være en brugbar håndudgave“ (s. XIV—XV). Dette sidste hensyn var ved nærværende udgave udelukket, hvis formål er at give den bedste og ældste tekst af værket i den sproglige dragt, det har i det ældste og bedste håndskrift. Der var ingen anden udvej end at lægge B til grund og gengive det så nøjagtig som muligt og give A dels som afvigelser fra B dels helt og bogstavret som udfyldninger til B's lakuner. Der er ganske vist en udvej til, nemlig at udgive hver tekst for sig med afvigelser kun fra de sammenhørende afskrifter, såvidt det måtte findes fornødent. Nærværende udgave har i al fald det uomtvistelige fortrin at give et let og nemt overblik over bægge tekster på engang samt deres indbyrdes afvigelser og forhold.

Som sagt, B er her helt igennem lagt til grund, så vidt det nåde. Teksten er dog ikke slavisk fulgt,

¹⁾ Her tilføjes, at i en oplysning som følgende „sål. alle undt. B (el. A)“ betyder „alle“ alle de øvrige afskrifter af bægge klasser.

idet der nogle gange er optaget læsemåder fra A, efter som det også var hensigten at søge at give denne sagabearbejdelses tekst i en så oprindelig skikkelse som muligt. Hverken B eller A — og dette mindst — har bevaret den ægte tekst fuldstændig. Begge håndskrifter har udeladt nogle af versene, hvorom se oplysningerne i varianterne; sikkert har alle de vers tilhørt den oprindelige tekst, som hvert håndskrift indeholder; jeg har derfor optaget alle A's plus-vers, undtagen v. 55 (s. 49), hvilket burde være optaget. De norske afskrivere interesserede sig åbenbart mindst for versene (som de næppe helt har forstået); derfor har snart den ene, snart den anden undladt at afskrive dette eller hint. En sammenligning af B og A med andre paralleltekster, som Heimskringla, Morkin-skinna osv., viste, at A i flere tilfælde ved sin overensstemmelse med disse frembød den oprindelige tekst; her frembød altså B en af afskrivere(n) ændret tekst. Det er dette hensyn, der har bevirket muligheden af i B's tekst at optage de originale læsemåder fra A; der er ingen rimelighed for, at A skulde have fået dem fra Heimskr. eller Morkinsk. osv. Som det af anmærkningerne fremgår, er de fra A optagne læsemåder forholdsvis få; i enkelte tilfælde er det klart, at både B og A har ændret teksten, dog således, at A kommer den oprindelige nærmest; i så fald er B's tekst bibeholdt, men i anm. henvist til andre tekster (f. eks. således: „jfr. Mork.“). På dette punkt har jeg overhovedet ment at måtte være forsigtig. Hvor vanskelig en afgørelse undertiden kan være, har vi et slående eksempel i den ejendommelige omstændighed, at teksten i B s. 120; *en hans mannum* stemmer med Ól. Tr. Oddr I (1853), medens A *en hanom eða hans mannum* (opt.) stemmer med Oddr II (AM 310).

Ligesom nu A overhovedet i ordlyd utvivlsomt fjærner sig mere fra den oprindelige tekst end B (svarende til deres aldersforskel), således gør det det også ved

vilkårlige ændringer af en mere indgribende art. Vi har i Agrip et par eksempler på, hvorledes norske traditioner, der står i strid med de sædvanlige og historiske (f. eks. om Gamle Erikssöns skæbne), er blevne optagne i skrifter, der var bestemte for Nordmænd. Noget lignende findes i Fsk.-A. Her er den oprindelige korte og nøgterne fremstilling i kap. 1 om Harald den hårfagres fødsel (s. 42-6) erstattet med en anden og udførligere, der bundet i en afvigende norsk tradition se Tillæg I. Dernæst er fortællingen i slutningen af samme kapitel om Halvdan svartes død ombyttet med en anden af lignende art og oprindelse som den første, og noget i slægt med Snorres (ligets deling på flere grave); se Tillæg II. Endelig er hele afsnittet om den unge Ragna og kong Harald hårfagre (Tillæg III; kap. 15—19 i Fsk.¹) et rent og skært indskud. Om alle disse indskud kan der henvises til G. Storms afhandling i Christiania Videnskabernes Selskabs Forhandlinger 1875, s. 81—88. Da disse indskud åbenbart beror på traditioner i det sydøstlige Norge, egnene omkring og nord for Kristianiafjorden, giver de et fingerpeg om tilblivelsesstedet for A-bearbejdelsen; G. Storm udtaler også, at dens istandbringer var „en Vikværing fra 1. halvdel af 14. århundrede“ (s. 86); dette er uden tvivl rigtigt og bekræftes af den dialekt, der fremtræder i A, og, som allerede Munch havde påvist, var den i „egnen om Tønsberg, Oslo eller Sarpsborg“. Kendere af norsk sprog i det 14. årh. vil mulig kunne bestemme dette forhold endnu nærmere. G. Storm har (s. 87—88) søgt at gøre det rimeligt, at A er „skrevet på Huseby i Onsø, hos Haftorssønnerne i den tid, da de gjorde fordringer på Borgesyssel“, og han skimter, navnlig i fortællingen om „hertug Guthorm“ og Harald, et udslag af politisk historieskrivning. Disse tilknytninger forekommer mig dog at være noget djærve. Men disse indskud er i hvert fald interessante eksempler på norske traditioner og deres bogføring.

I B findes ingen sådanne indskud. Derimod findes der i denne bearbejdelse et længere indskud bestående af slægtregistre. Tilknytningen af disse foranledigedes vistnok ved slægtregistret i k. 67 (s. 300—01) og den følgende omtale af Skule Tostes søn i k. 68; her indskydes de omtalte slægtregistre uden nogen egenlig overgangsformel lige efter at Skules ejendomme er omtalte, d. v. s. i slutningen af 68. De er her trykte som Tillæg IV. Dette register handler først om Skules efterkommere og slutter med at nævne kong Inge (d. 1217). Herefter følger Arnmodslægtatal, d. v. s. den store Arnmodsslægt eller de berømte Arnessönners slægt og efterkommere. En genealogisk sammenknytning mellem Skuleslægten og denne slægt findes ved at Asulf Skules søn var gift med Tora, en datter af Skofte i Giske, der atter var en sønnesøn af Torberg Arnes søn. Det er netop særlig Torbergs slægtlinje, der behandles. Det bevarede stykke slutter med at nævne Arne Arnes søn og Bjarkøslægten og Ragna Erlingsdatter, der var gift med hövdingen Bjarne Mördssøn (beg. af det 13. årh.) Optagelsen af dette slægtregister, der i sig selv er interessant som et vidnesbyrd om norske genealogiske studier i 13. årh., peger mod det nordlige eller nordvestlige Norge (Trondhjem eller Söndmøre?) som deres tilblivelsessted, hvilket atter passer godt med hvad vi ved om B-skindbogen.

G. Storm har i den anførte afhandling behandlet disse slægtregistre (s. 88—108) og aftrykt hvad der er bevaret i B (s. 89—92).

Et uddrag af dette slægtregister, som også P. Claussøn har benyttet, — han har dog ikke kendt mere end netop det vi nu har — har man fundet i AM 22, fol., hvilket indeholder forskellige uddrag og samlinger, der hidrører fra H. Höyer i Bergen; se Katalog og Norges gamle love IV, 467—71. Blandt disse samlinger findes også „en gammel norsk ætlæg“,

der indeholder flere Söndmöreslægter. G. Storm har behandlet alt dette, aftrykt stamtavlerne og søgt at rekonstruere den oprindelige teksts ordlyd (s. 93—108). Han antager, at de alle hidrører fra hdskr. B. Det er vanskeligt eller umuligt at modbevise dette, men jeg føler mig ingenlunde overbevist om, at så har været tilfældet, og det særlig af den grund, at disse slægtregistre ikke står i nogen organisk forbindelse med de andre og har en fra disse forskellig karakter. Jeg har derfor ikke kunnet bekvemme mig til at optage disse slægtregistre eller Storms rekonstruktionsforsøg som tillæg, men må henvise til hans egen afhandling.

Angående denne sagabearbejdelse som sådan kan der henvises til min litteraturhistorie II, 630—39 og den der fortegnede litteratur. Der er ingen tvivl om, at den er forfattet af en Islænder, men i Norge og rimeligvis for kong Hakon den gamle selv henved år 1240. Det er rimeligvis netop den, som han før sin død lod sig forelæse. Bearbejdelsen er kortfattet, sammenføjet uden kunst og uden kunstnerisk formål. Derimod har forf. bestræbt sig for at fremhæve de vigtigste begivenheder (kampe især), som er knyttede til hver enkelt fyrste, og disse fortæller han ret livligt og underholdende. Det meste af hans arbejde beror på ældre skrevne kilder (enkeltsagaer), som han delvis forkorter og sammendrager; herved kan han gøre sig skyldig i forvanskninger og utilbørlige udeladelser (eksempler i min litt. hist.). Forf. har haft godt blik for skjaldeversenes betydning; derfor har han — i den første del særlig — i højere grad end andre benyttet dem og indført dem, ganske vist ikke altid på en særlig heldig måde. I øvrigt henvises til Storms, J. Þorkelssons, Maurers, Gjessings forskellige afhandlinger.

II.

I nærværende udgave er, som alt bemærket, B lagt til grund, og af de herhen hørende håndskrifter Kristianiahåndskriftet med fuldt hensyn til AM 51 (B1) og 302 (B2); hvor det første er noget medtaget og enkelte ord eller linjestumper hensmuldrede, er de derved opståede smålakuner udfyldte efter B1-2 uden videre. I øvrigt fremgår det tydelig af varianterne, hvorledes forholdet er mellem B og B1-2. Dér er alle virkelige afvigelser anførte samt hvor B er forladt og B1-2.s tekst er optaget. Rent ortografiske afvigelser er derimod ikke eller kun undtagelsesvis optagne. I det hele og store kan det siges, at intet af håndskrifterne har bevaret originalens retskrivning fuldt ud, og dog giver en nøje sammenligning mellem dem vistnok denne temlig sikkert. B har allevegne bevaret det for norske håndskrifter så betegnende *Ð* som initial (for det isl. *þ*); men i B1-2 er dette ombyttet med *þ*. Angelsaksisk *v* findes hyppig (i udg. trykt *v*); i B1-2 skrives altid almindeligt *v*. I B skrives så godt som altid *enn* (ikke *en*) = „end“, „men“, *sidann*, *medann*, i B1-2 derimod *en* osv., og dette er uden tvivl det oprindelige og i udg. gennemført. Rimeligvis skyldes den slags fordobling af *n* i ordenes slutning også i mange andre tilfælde, hvor B1-2 har ét *n*, Ásgeir selv; her er dog dennes skrivemåde ellers fulgt. I B findes hyppig *y* i visse tilfælde — hvor norske håndskrifter netop har *y* — hvor B1-2 har *i*; jeg anser det for givet, at det er disse, der har ombyttet *y* med *i* efter islandsk ortografi. Forholdet mellem *r* og *ur* (*or*) i endelser er i B noget usikkert; der findes flere gange *ur* for *r* og omvendt *r* for *ur*; i B1-2 er det uniformeret, men der findes spor af orig.s *r* for *ur* (ved rettelser); også her antager jeg, at B i alt væsenligt har bevaret originalens stavemåde; vi finder også i andre gode norske håndskrifter (f. eks. de norske blade i Hauks-

bók) tilsvarende vaklen. Jeg har beholdt skrivemåden. Også på andre punkter er der vaklen f. eks. i refleksivendelsens former; her har jeg i reglen fulgt B1-2, hvor de har endelsen *-st, zt, zst*, hvor B måske kun har *z*. Hvor B1-2 har *ll* eller *nn* foran *d*, men B kun ét *l* eller *n* (B har *ll* og *nn* som oftest), er B1-2 fulgt. Hvor B i alle de nævnte tilfælde stemmer med B1-2 og der findes brud på reglen, er skrivemåden naturligvis beholdt. I nogle andre tilfælde, hvor B1-2 skønnedes at have bevaret den norske stavemåde (især med hensyn til brugen af *æ* for *e*, *i* i mellem *g* og *e*, *e* for *ei* foran *ng*), er denne foretrukket for Ásgeirs i B, der har islandiseret eller moderniseret sin skrivemåde — i de fleste tilfælde ubevidst. Særlig i B1-2 findes aksenter, men så at sige udelukkende over *i*, altså uden al betydning; derfor er der intet hensyn taget til dem her i udgaven. Angående vokalforhold og lignende, se nedenfor.

Det er således klart, at jeg har stræbt efter at få originalens retskrivning frem ved at fjerne Ásgeirs fejl (islandismer, modernismer) gennem optagelse af B1-2's norskheder; det kan i det hele fremstilles som en selvfølge, at den islandske afskriver af B1-2 ikke har haft noget videre begreb om den specielle norske retskrivning således at han har uniformeret den eller „rettet“ den, undt. da på de mest overfladiske, mest iøjnefaldende punkter.

At den her benyttede fremgangsmåde er rigtig, bekræftes af det heldigvis bevarede brudstykke af skindbogen. Ganske vist genfindes dette ikke i afskrifterne, så at vi ikke derigennem kan kontrollere deres nøjagtighed. En oversigt over brudstykkets retskrivning vil vi derfor her forudskikke. Prof. M. Hægstad har i „Gamalt trøndermaal“ s. 24 udtalt, at „maalet er reglerett gtr.“

Det vigtigste er den vokalharmoni — et Lestemt forhold mellem rod- og endelsevokalerne —, der kommer

til syne. Vi finder former som: *marger, hafðe, varðe, faret, lagðe, lande, iarðer, faðer, Biarne, atte; vapnaðer; riddare —, gerðe, heste; rétte —, orte; blöðe, dotter, möðer, Þorer —, cvæðe, d. v. s. e efter a, á, e, é, o, ó, ó; andre tilfælde findes ikke i brudstykket;*

vi finder: *vissi, inni, villdi, firir, silki —, heimi, Reini —, Skuli —, skyllði, kyrtíl —, hoggvinn —, sværði, hæfir, tækinn, sægir, nemndi, æftir (eftir), d. v. s. i skrives efter: i, ei, ú, y, o, æ (her skrives også e);*

vi finder: *varo, — fengo, þessom; velto, jfr. hestennom, konongenom —, Þoro, dottor, d. v. s. o skrives efter: á, e, é, ó.*

vi finder: *hafðu, hanum, staðum, allum —, hverium, bæztu —, oðrum, Horðu —, systur, og desuden tíðendum — d. v. s. u efter a, æ (e), o, y og, efter det sidst anførte ord at dömme, også í, hvis det er denne vokal, der betragtes som hovedvokalen i denne forbindelse. Også formen *Kyrpinga* kan her fremhæves.*

Af andre skrivemåder fremhæves: *æ* og *æi* anvendes hyppig: *æftir, hær, sværð-, tækinn, hværr, sægir, -kæll, hæfir, ælldrið, bæztu* osv.; *svæin-, þæim, hæil-*; ved siden heraf findes dog ikke sjælden *e, ei: eftir, hverium, Elldríð; einn, þeim, heimi, þeirra, Reini*. Konsekvens i skrivemåden har altså ikke på dette punkt været gennemført i skindbogen. — *a* findes i *Ragn(vallz)*, *e* i *menn, Þess-, hendr, sennt, hellt, nest, nemndi*; her har der i skindbogen måske heller ikke været fuld konsekvens. *o* skrives i *Þronð(heimr)*; *u* i *þui*, men *v* i *sva, u* i *sunr, y* i *skyllði*, (men: *firir*); i adj.-adv.-endelsen *-lig-* skrives *-leg-*. Med hensyn til konsonanterne er det vigtigst, at der altid skrives *k* foran *y, æ* og *i: skyllði, skyllðir* (acc. pl.), *kyrtíl, -kælls, tækinn*, medens der i andre tilfælde skrives *c* eller *k: skalla, kostnaðar, cross*. Ved hjælp af dette lille brudstykke vilde reglen ikke kunne konstateres, men afskrifterne bekræfter den helt ud. Forlængelse af *n* og *l* finder sted foran tandlyd: *sennt, ælld, skyllði, fællðr, villði, -illdr, hellt, allz, vallz, velltan,*

samt i *-kælls* (derimod: *hendr*). Der skrives *Reiðar* (nom.), men *þeirra*. Foran *t* skrives *f* (*Skofsta*). Som initial skrives *Ð* (*Þessa, Þui, Þeirra*). Af andre former findes: *biosk, sunr* (med *r*), *nemndi, boks* (f. *bokks*). Endelig bemærkes, at *h* findes ikke foran *l, r* (*liop, rið*), heller ikke i sammensætninger som *Ragnilldr, r* udelades i nom. *Sigríð*, samt at den vedføjede artikel hedder *enn* i *iarlenn, iarlsens*, hvilke former dog kunde forklares ud fra vokalharmonien, og at der skrives *Rang-* f. *Ragn-*.

Alt dette genfindes i papirsafskrifterne med den samme og naturligvis endnu klarere konsekvens; i visse tilfælde (*æ : e*) er der den samme inkonsekvens. Men hvor det ene hdskr. har en afskriverskødesløshed, kan det andet have det ægte. Kun undtagelsesvis findes en afvigelse fra reglen i alle håndskrifter. Til bedre forståelse af forholdet skal vi her give en fortegnelse over de indbyrdes afvigelser i det første trykte ark (s. 3—16). Vokalharmonien: *hafði* (B)—*hafðe* (B1-2) 38, 125; *-dani—ðane* 4 6, *sagði—sagðe* 4 21, *horni—horne* 7 4, *agiarnir—agiarnir* 11 9, *matti—matte* 13 15, *lagði—lagðe* 14 20, *atti—atte* 15 19; i alle disse tilfælde er fejlen eller unøjagtigheden på Ásgeirs side; andre tilfælde: *daudi—daude* (ur.) 5 7, *konongi* (ur.)—*kononge* 5 17, *hverssu* (ur.)—*hverssó* 9 7, 11 14, *ofnom—ofnum* (ur.) 11 2, *grænom—grænum* 11 4, *aræðis* (ur.)—*aræðes* 12 1, *allo* (ur.)—*allu* 13 1, *frendum* (ur.)—*frendom* 13 19, *gerðo—gerðu* (ur.) 13 20, *mikille—mikilli* 14 9, *cvæði* (ur.)—*cvæde* 14 11, *viner* (ur.)—*vinir* 14 22, *andadiz* (ur.)—*andadæzk* 15 7, *efter* (ur.)—*eftir* 15 8, *nesi* (ur.)—*nese* B2 15 16. I følgende andre tilfælde findes uoverensstemmelser: *yfir—ífir* (opt.) 3 16, *skyl—skil* (opt., her har dog måske det første stået i mbr.) 10 10, *eftir—æftir* (opt.) 15 18; *enn—ænn* (opt.) 9 5, *Ey—Oy* (opt.) 14 10, *Ðau* (opt.)—*þau* (jfr. ovf.) 3 7, *-dan—ðan* (opt.) 3 15, 5 8, *það—þat* (opt.) 4 13 jfr. *þat—þat* B2 *það* B1 5 25; *enn—en* (opt.) 4 7 (og overhovedet således i betydning „men“ og „end“), *sidann—sidan* (opt.)

5 11, *meðann—meðan* (opt.) 6 8, *sialfann—sialfan* (opt.) 13 24, *iarlana—iarlanna* (opt.) 15 9, *anfettl—annfettl-* (opt.) 11 3, *and—annð* (opt.) 7 8, *andaðr—annðaðr* 12 11, *lunnð—lund* 13 3, *lande—lannde* (opt.) 15 20; *komenn—komen* 5 16, *drottenn—drotten* 8 5; *vallde—valde* 11 6, *vild—villd* (opt.) 15 13, *haullda—haulda* (opt., men næppe med rette) 16 9; *sakar—sacar* 6 3, *komner—comner* 7 6, *þik—þic* 8 3, *koma—coma* 11 21, *sculu—skulu* 12 16, *toc—tok* 15 11, *scal—skal* 15 15; i alle disse tilfælde hvor *k* står i B, men *c* i B1-2, er dette foretrukket; omvendt er foretrukket *skiallda* for *sciallda* (B) 16 10. Det samme er tilfældet med *hamingiu* f. *hamingu* 5 23, hvilket måske burde være bemærket i anm. ligesom afvigelsen *fula—fulla* 9 2 og *hvæir—hværr* 9 3. Særlig skal her omtales formerne *loccor—locer* 4 19 og *sialfur—sialfr* 13 18; lignende indskudt *u* findes ikke sjældent i B, aldrig i B1-2; jeg har allevegne beholdt det (jfr. ovf.), da det rimeligvis beror på originalen; man lægge mærke til vokalharmonien i de anførte ord; det vilde være mærkeligt om Ásgeir havde fundet på at skrive *-or*; i *sialfur* er *a*'et kort. B1-2-afskriveren har med vilje allevegne skrevet *-r*, ligesom han allevegne har ombyttet *Ð* med *þ*. Fremdeles skriver B1-2 *andadæzk* 15 7 (opt.) for *andadiz* i B. Til *æ* og *æ* har jeg intet hensyn taget. Ásgeir gör næppe bevidst forskel herpå, B1-2 skriver *æ* altid som *ó*; da de to lyd aldrig faldt sammen i norsk, er det givet at B har været konsekvent i sin skrivemåde; i udg. er dette *æ*, *ó* altid gengivet ved *ø*, også i forbindelsen *øy*. Endelig bør anføres, at 3 5 har B *ælldri*, B1-2 *ældri*, hvilket er optaget; dette burde ikke være sket, men hidrører fra en vis usikkerhed i begyndelsen. Noget lignende gælder også *sende* i B overfor *sendi* i B1-2 13 16; da *e* her repræsenterer *æ*, som ellers findes, er B1-2 skrivemåde den ægte, jfr. nedenfor. Endelig bemærkes, at af punkter findes der i B kun lidt, de fleste er optagne efter B1-2. Også med hensyn til anvendelsen af store og små bogstaver

i begyndelsen af en sætning efter punktum (svarende til komma, semikolon, punktum) er der store afvigelser mellem B og B1-2; her er B i reglen fulgt, med optagelse af punkterne fra B1-2.

De her påpegede afvigelser er ikke synderlig store, og det er, på grund af den overvejende overensstemmelse i øvrigt, utvivlsomt berettiget at tage de „rigtige“ former, hvor de findes, og således kombinere de sammenhørende håndskrifter.

Således får vi da, når vi ved hjælp af disse fuld-
stændiggør det billede, skindbladsbrudstykket giver, følgende vokalharmonier:

1) *e* står efter *a*, *á*, *e* (lukket), *é*, *o*, *ó*, *œ*, *œ*,

2) *i* står efter *e* (*æ*), *i*, *í*, *u*, *ú*, *y*, *ý*, *æi* (*ei*), *au*, *œy* (*ey*), *ø*.

3) *o* står efter *á*, *e*, *é*, *o*, *ó*, *œ*, *œ*,

4) *u* står efter *a*, *i*, *í*, *u*, *ú*, *y*, *ý*, *æi* (*ei*), *au*, *œy*, *æ*, *ø*.

Herfra gives der i det hele meget få undtagelser; til de vigtigste hører, at den vedføjede artikel i det hele retter sig ikke efter rodvokalen i hovedordet, men har altid *e*, undt. hvor dette *e* er opslugt af hovedordets endelsevokal; en undtagelse er *liðit* 247 10.

Andre undtagelser¹⁾: 1) *Sigvalldi* 81 16 (således alle; ellers *-vallde*), *fiadrí* 7 13 (i vers), *Haralldi* 10 13 (i vers), *lanndi* 17 6 (vers), *Svafnis* 17 15 (vers); *konongi* 14 4, 20 14 (dette er dog uden betydning; B forkorter ordet bægge steder; og på bægge steder har B1-2 *-gi*, men på det sidste sted er det åbenbart senere tilføjet i bægge), *olli* 185 1, *uræddir* 11 9, *ræddiz* 71 8, *dræipir* 12 20 (vers), *nœfrir* 18 10, *rœkir* 69 11 (vers), *œxi* 211 5, 212 11 (ellers *œxe*); *œttiz* 68 5. — 2) *liðe* 35 28, *rune* 141 13 (vers), *munens* 46 4 (vers), *Stauve* 136 15, *blœyða* 124 7 (mulig er dette blot en fejl, B1-2 har, som i anm.

¹⁾ Det vil ses, at flere af disse findes i versene (v); de(n) norske afskriver(e), der sikkert ikke altid forstod dem, fulgte den islandske forfatters original her mere end ellers. Herpå beror vistnok en del af afvigelseerne.

oplyst, *blœyða*), *brynne* 311 17 (vers), *gofge* 39 15 (vers). Med hensyn til *e* (*æ*) er det vanskeligt på alle punkter at danne sig noget rigtigt billede; man ventede, i alfald efter *æ*, et *i*, og således må reglen siges at være, men der er her mange uoverensstemmelser mellem afskrifterne. Kort *e* skrives dels og hyppigst *æ* dels *e*; dette er enten åbent eller lukket. Man ventede vel egentlig *i* efter *æ*, *e* efter (lukket) *e*. Den følgende redegørelse viser, hvorledes forholdet er. Efter *i*-omlyd af *a*, det åbne *æ*, findes som sagt i reglen *i*. Således skrives *sendi* 20 22, *sende* B1-2, *sende* (*sendi* B1-2) 13 16, *sende* (v) 38 21, jfr. *sendir* (*er*¹⁾) 66 5; *brænde* 77 7, *brændi* (*e*) 251 10; *vænnði* (*e*) 80 6; *rennde* (*i*) 93 11; *lænnðer* 94 5, *lender* (*ir*) 160 5, 166 4, 328 15 (her dog kun det ene hdskr.), men *lændir* 38 14, 160 17, 169 13, 264 7, 311 16, 336 5; *hende* 41 17 (v), 51 18 (v), *hende* (*i*) 22 9, 17, men *henndi* 95 9 (v), 102 3, 175 18, 176 5, 211 4, 242 6, 343 1; i alle disse tilfælde burde man, i hvert fald hvor B eller B1-2 har *i*, have optaget dette, og kun beholdt *e*, hvor de alle har det, men det er yderst sjældent. Et andet synes tilfældet at være med ordet *frende* (*i*): *frende* 62 10, 66 14, 149 2; *frendi* (*e*) 62 4, 120 12, 157 18, 170 4, 240 1, 241 12, 389 5, medens *frendi* kun findes 219 10, 244 20, 245 3; her har *e* rimeligvis haft en mere lukket lyd. Efter *eng* skrives i reglen *i*: *lengi* (*lenge* (*i*) kun 59 10, 175 7), *drængir*, *gienginn*, *-it*, men *fengi* (*e*) 179 22, 194 3, 231 12, *fenge* (*i*) 209 16, *fengiz* (*ez*) 123 5, *gengi* (*e*) 85 18; her burde der allevegne været skrevet *i*. *henni* skrives således 115 5, 8, 343 4, *henni* (*e*) 22 1, 83 10, 316 14; formen *-i* er sikkert den ægte.

Andre tilfælde, hvor *e* er omlyd af *a*, er: *æftir*, således så godt som altid, men *æfter* (*ir*) 38 15 (første), 183 4, *stærki* (*e*) 44 14, *ernir* (*er*) 175 14 (*ernir* rigtigst), *væxte* (*i*) 58 22, *vællde* (*i*) 58 16, 62 17 (i reglen: *vællði*), *Egle* (*i*) 315 16, *æfle* 97 6 (ellers: *æfli*, f. eks. 124 5), *dreke*

¹⁾ Betyder B1-2's skrivemåde.

237¹⁴ (v), *dreki* (e) 260², *festi* (e) 145¹¹ (ellers -i), *bætre* (i) 84¹⁸, *ærfðe* (i) 84²⁵, *hæfðe* (i) 84¹², 103³, 114¹¹, 166¹⁰, *hæfðe* (B, B2) 86²¹ (*hæfði* B1), *hæfer* (ir) 90¹⁹, 22, 170⁹, *sætte* (i) 85¹⁰, 93¹, 102¹¹, 207¹², *hellde* 179²¹, 259¹, *næmnder* (ir) 197¹¹, *stæmde* (i) 235¹³, *strængde* (i) 86¹⁷, *tæket* (i) 171¹, *felli* (e) 76²¹ (v), *vællter* (ir) 199², *meget* 69¹² (v), *velle* 76²¹ (v), [men *velli*, et andet ord, 8¹⁵]; *pelle* (i) 225¹⁰ (jfr. *pellunum*, ikke -onom); *spenner* 44¹ (v), *gesti* (e) 337²¹, *hærðer* 71³ (v), *hærðir* (er) 92¹⁹, *herðe* 226¹⁸ (v); *svænske* 156¹², *svænski* 155¹⁸, 157¹³, *svænski* (e) 116¹³, 135¹, 155²⁰. Der skrives *vele* 106¹⁶, *leste* 109¹⁵ (v), *hverge* 93⁵ (v). I alle de her anførte tilfælde synes *i* at være det ægte og burde være optaget, undt. i de få, hvor alle afskrifter stemmer indbyrdes. Større tvivl kunde være m. h. t. følgende ord: *flestir* (er) 157⁶, 311², 317²³, men *flester* 52¹⁶, 58², 219¹⁴, 336⁶, jfr. *mesti* (e) 213⁶ (men *mesti* 157¹⁹) og *fresti* (e) 310²¹; her var udtalen vel mere lukket og derfor -e berettiget; derimod skrives der altid *hælgi*; jfr. det følgende. Der skrives *værðe* (i) 97¹³, *værði* er vel det ægte, uagtet æ oprindeligt her er lukket, jfr. *sværði* altid; *e* er vistnok blevet åbent mellem *v* og *rð* (eller *r* + medlyd, ikke *r* alene), jfr. *vætri* 106¹⁰, 246¹⁶. Særlig omtale kræver ordet *gerá*; her skulde man tro *e* var åbent, men skrivemåden tyder på noget andet; således findes *gerðe* hyppigst, f. eks. 3⁹, 4¹⁰, 12, 46⁹, 58¹⁵, 79³, *gerði* (e) 53⁶, 57¹⁹, 85¹⁷, *gerðiz* (est) 106⁷, *gered* 101⁶, *gerið* (e) 337⁵, 21, *gerir* (e) 61¹². I kvindenavnet -*giærðr* skrives: *giærðe* (i) 155¹⁹, 308¹²; -*gerði* (e) 156²¹, men -*giærði* 157¹⁴; hvad er her ægte?

Jeg går nu over til at omtale skrivemåden af de ord, hvor *e* er oprindeligt: *þegne* 37¹⁸ (v), *regne* 38¹ (v), *nefi* 7⁷ (v), *veri* 250¹⁴ (v), *segle* (i) 118¹³, *segli* (e) 174¹³, *nesi* (e) 15¹⁶, 339¹⁰, 13, *nese* 42¹⁸ (v), *þele* 310⁴, *seti* 268² (v). -*vege* 306⁶, 8, 15, -*vegis* (es) 306¹⁷, -*legre* (komp.) 315¹³ (v), *veðre* 95²⁰, 97⁷, 255¹², *Valldrese* 94¹⁹, *Norege* så godt som altid, men *Noregi* (e) 86¹; i *þesse*-

skrives *e* allerhyppigst, som f. eks. 13²⁴, 22², 93¹⁸, 94²⁰, men *þessir* (e) 94²², 137²⁰, *þessi* (e) 94²¹, 116⁴, og *þessi* 245¹⁶; i partic. af verber (og lejlighedsvis 2. pers. sing.-plur.) findes: *bedner* 9¹⁵, *freget* 12⁸, 90²², 91⁸, *gefet*, -*enn*, -*eð* allerhyppigst, men *i* (e) 82¹⁵, 103⁴, 114¹⁰, 226¹⁰; *getet* 125²⁴, 177¹⁷, men *i* (e) 48⁶ (v), *drepner* 98¹⁹, men *i* (e) 100¹; *drepeun* 68¹⁷, 106¹³, men *i* (e) 77⁹, *drepit* (e) 86¹, 23, 97¹⁹, 101¹⁹; *cvedet* 9⁵, *metinn* (e) 147⁹, *leget* 98⁷, *rekinn* (e) 99¹⁶, *rekit* (e) 68¹⁶, *veret* allerhyppigst, men *verit* (e) 82¹³, 86²¹, 146⁶, og *verit* 235⁴; — *verðir* (er) 175¹³; *greri* (e) 69⁷; *rere* 129⁹, 149⁷ osv., *reri* (e) 145⁶, 8., 147³, 148¹⁴, 167¹¹; *snere* 101⁸, 97¹⁶, men *sneri* (e) 78¹³, 239³, 323², 325⁹. Der er næppe tvivl om, at der i alle de her anførte tilfælde er -*e* den ægte skrivemåde; jfr. skindbrudstykket.

Den regel, der kan udledes heraf, er altså: efter æ (ø: omlyd af *a*) følger *i*, undt. i ganske enkelte tilfælde (*gera* vb.), efter oprindeligt *e* følger derimod *e*.

Endelig bemærkes, at *enn* (= endnu) næsten altid skrives *ænn*, at *ekki* altid skrives *ecki* (*ækki*, *ekki*), *eigi* kun én gang *æige* (i) 86¹², og *værre* 198¹⁹ (v).

I afledningsendelsen -*endi* skrives i reglen *i*: *endi*, men -*ende* 14³, *ørende* 113¹⁰ (B1-2; -*endi* rigtigere B); *ærende* har B 186⁵ (-*endi* B1-2); ligeledes i -*erni* og -*zemi* 334¹⁶, 19, 341¹⁷; 334²⁶; derimod -*ade* altid i impf., ligegyldigt, hvilken rodvokalen er. Endelig kan bemærkes at efter *io* står *i*, undt. *iofre* 46⁷ (vers), *fiorve* 55¹⁸ (vers).

3) *baruz* 151¹⁹ (vers), *siandum* 183¹⁵ (*a* må vel betragtes som langt), *drapust* 335¹⁹; når det hedder *iarnom* 231², 4, må *a* betragtes som langt, det samme er tilfældet med *a* i *sao*; *festu* 176⁹, *festum* 91⁵, 19, *frendum* 85⁴, *cvediu* 186¹, *hellu* 304⁶, 336⁸, samt *tíðendum* 36³⁻⁴, *rettendum* 62¹², *næmdu* 55⁸; *konongum* 5⁵, *rodnum* 8⁷, *fotum* 42⁷, *sonum* 236¹², *loknum* 87³, [herhen hører næppe *drotningu* 24¹⁰], *monu* 252⁵, *andscotum* 276¹⁸ (vers), *gotnum* 278³ (vers), *þrøngðu* 138¹. —

4) *anndort* 45¹² (vers), *boandom* 58³ [må vel høre herhen], *hanom* 88¹, 134¹⁰, 152¹² (vers), 177¹⁷, 207⁸ (her har B -um, hvilket burde være beholdt; i øvrigt står ordet her i et vers), *klaustranom* 347¹³ [snarest herhen], *hatoðr* 222¹¹ (vers), *iarlom* 272² (vers); *Fítíom* 36³, *ímon* 54² (vers), jfr. 79⁷ (vers; her foreligger måske en misforståelse), *víno* 57²¹, *Rímol* 106¹², *skífto* 137¹³, *-sílo* 140¹³, *vitron* 143⁸, *skipon* 270¹⁴; *sumor* 13¹⁷, *lufo* 17⁵ (vers), *sulo* 181⁸; *yðron* 47¹⁸ (*iðron* B1-2), *uggio* 137¹¹, *Sygnó* 143¹⁴, *syslo* 58¹⁷; *eino* 117¹¹, *Peito* 143^{12. 22}; [*sættozk* 45¹⁷ beror på en misforståelse af skriveren; han har heri set vb. *sætta*, ikke *setja*], *aeggion* 114¹³, *ollom* 5³, *glommon* 17³ (vers), *hofom* 53¹² (vers), *morko* 35²⁴, *torgor* 42⁵ (vers), [*holfa* 22⁸ (*o* altså = *ø*, ikke *ó*)], *hondom* 313⁷⁻⁸, *verolldo* 121¹, *gofgom* 62²⁰; herhen hører også *sporða* 327¹⁰, da nom. må have været *sparda* (ikke *sporða*). Hvis skrivemåden *stodóm* 17¹ er pålidelig, må den anses for et bevis for, at der her foreligger subst. *stóð*, ikke *staðr*, hvad sammenhængen også snarest kræver. Til slutning skal her forbindelsen *io* og den følgende vokal omtales. Her findes så godt som udelukkende *io . . . u* (ikke *io . . . o¹⁾*), sål. *iofnum*, *skiolltum*, *tiorgum*, *tiolltum*, *diorfum*, *giognum*, *siolfum*, *hiolltum*, *giolltum*, *locull* 178¹¹, *bioggu*, *iorðu*, *fiorðu*, *-biorgu*, *iofur*, *stiolu*, hvilket aldeles bestemt viser, at vi her har med lyden *iø* (*jø*) at gøre, ikke med *io* (lukket *o*); hertil svarer også ganske forholdet *io . . . i* (ikke *io . . . e*): *giorfi*, *fiorvi*, *miorkvi*. Når der 58⁵ er trykt *siolfom*, er dette urigtigt; B har *sialfom* (ur.), B1-2 *siolfum*; dette burde være optaget. Endelig bemærkes, at i ordet *orrosta* (-*asta*) skrives så godt som altid enten *-ostu* eller *-astu*; *orrosto* 15¹⁹ er en undtagelse.

Af andre ejendommeligheder er brugen af *y* for *i*, især foran *r* og *l*, som *skyrn* 75²², 149⁹, 181⁷, *skyráz*

¹⁾ En undtagelse er *iofnum* 106²¹ (vers).

137²¹, *skyrsl* 334², *fyrði* 89¹¹, 94²⁴, 310¹¹, *Gyrkia* 220⁸, *skyliast* 103¹², *skyldust* 347¹⁶, *hylmir* 215⁷, *skyllid-* 42², 120¹⁰; i de fleste af disse tilfælde har B1-2 *i* for *y*, men dette beror, efter min mening, på rettelser af skriveren, der på dette punkt godt kunde vide, hvad der efter den islandske retskrivning var „det rigtige“. Den her anførte skrivemåde stemmer netop med norske dialekter, i hvert fald hvad *i* foran *r* angår. Desuden findes *y* for *i* spredt i andre ord, men så at sige kun i B, medens B1-2 har *i*: *yðron* 47¹⁸, *gymsum* 94¹⁴, *syglðu* 118³, *Sygnó* 143¹⁴, *gyfta* 155¹⁸, 320¹⁰, *dyki* 141⁶, *knyðu* 151¹⁴, *myntizk* 149², *myskunn* 224¹⁶, *Frysa* 126¹, hvortil kan føjes *Reyni* (B1-2: *ei*) 389². Til de her nævnte tilfælde regner jeg ikke ordet *fyndr*, der forekommer således (med *y*) 73¹⁷, 151¹⁷, 155², 340¹⁴, 343⁵; jfr. *Lygris* (*li-* B1-2) 49¹.

Omvendt findes *i* for *y* kun i enkelte tilfælde som *sist* 11²², *sislur* 137⁶, *mindu* 22⁶, *stítta* 199⁵ (*y* B1-2); jfr. *Óysilo* 140¹³.

Andre vokalforhold: *ottungr* 14¹⁹ (*o* = *ó*); jfr. *Sogo* 56¹⁴ (*o* = *ó*), *æi* = *æ* (*æ*): *ræidder* 51⁷, *dræipir* 12²⁰, *mœire* 58⁹, *þæir* (= *þær*) 323¹⁹, *hvæirn* (B, B2) 307³, jfr. *meiga* 304¹²; i øvrigt findes i B (ikke B1-2) nogle gange skrevet *ei* f. e, særlig foran *ng*, hvilket utvivlsomt er Ásgeirs nysislandske udtale og allevegne rettet (undt. 35¹⁸). Omvendt findes e f. *ei* i *þema* 5⁷, 85²; jfr. *ægi* 13¹⁵. *o* skrives i *on* 115⁹ og for omlyden i *forðr* 5¹¹ og *forða* 263⁴, for *u* i *otan* 339¹⁸ (jfr. 232³) jfr. *boa* 277¹; *e* skrives i afledningsendelser kun undtagelsesvis, *kosneng* 204⁵ (*i* B), *Erlengi* (sål. B, B2, *ing* B1) 320¹⁵; *o* skrives kun i *konong-*. *e* findes i *annlet* 226²; *i* (for *e*) i anden stavelse i *forniskiu* 306¹. Om svarabhakti *-u* (*o*) er før talt.

For *a* findes *æ* i *æftan* 211¹⁸, 338¹⁶ og *þærf* (vb.) 303³, 120¹⁵; omvendt findes *a* for *æ* i *bragðr* 69³, *fragt* 317¹⁹, hvilket næppe berettiger til at antage særegne former. I ordet *bær* findes *y* undertiden ind-

skudt: *böya* 77 7, *böy* 251 10. — *au* findes meget sjælden (= *ø*); når der 94 23 skrives *aurvondr* (= *ørv-öndr*), har jeg skriveren, der her sikkert har fulgt en oprindelig islandsk skrivemåde, mistænkt for at have misforstået ordet som sammensat med *aurr*, og når han skriver *hauldum* 311 13, 345 20, er *au* vistnok her et virkeligt *au*, jfr. skrivemåden *ou* i A 385 23. Undtagelsesvis skrives *ou* (*lous* 102 6). Mellem vokaler udelades *i* hyppig (*fya* og lign.; dog er afskrifterne her ofte indbyrdes afvigende). I endelsen *-ligr* skrives *e* så godt som altid (undt. 265 14).

Om andre vokalforhold henvises til de nedenfor anførte enkeltformer.

Konsonanter skrives hyppig dobbelt eller enkelt, uden at nogen regel kan konstateres: *mit* el. *mítt* og lign., *svæinn* (acc.) 21 7, *svæin* (nom.) 22 2, *mikill* (fem.) 37 15; på dette punkt, især hvor det gælder den vedføjede artikel (nom.-acc.), og andre lignende tilfælde, er B1-2 overhovedet tilbøjelige til at skrive én konsonant, medens B, som før antydet i reglen har to (ens i alle hdskrr. findes *iolenm* 338 18, *rikinn* 323 5). Noget lignende gælder *r* i flere forbindelser, gen. sg. fem. *annarar* osv., *þæira-*, *þæirr-* osv., *ger*, *gerr* og flere gange efter kort vokal (*hærr-* acc. og som sammensætningsled); desuden findes *forr* 39 14 (dog kun i B). *n* findes foran *d* i reglen skrevet dobbelt, men afskrifterne er her tit ikke indbyrdes overensstemmende; den afskrift, der har dobblingen, er altid fulgt. *tt* findes i *sutt* 80 24, *sett* (= *sét*) f. eks. 125 19, jfr. *flytt* 314 8, jfr. 313 9. *mm* skrives i *semm* 161 9 (kun i B). Endelig bemærkes, at i ord som *iarll* skrives *l* som oftest dobbelt, hvilket utvivlsomt er en kombination af den etymologiske skrivemåde *iarl* og den assimilerede (udtale-)form *iall*.

h i forlyd foran *r* og *l* udelades så godt som altid og mærkeligt nok i *æitir* 89 22, 101 14 (bis). Kun et par gange findes *h* i B, hvor det mangler i B1-2; det er Ásgeirs islandske udtale og skrivemåde, der dér kom-

mer til syne. Til gengæld findes det éngang skrevet foran vokal (*horrasta* 275 20; rettet i udg.). *r* udelades ofte foran *st* (*fyrst-*), altid i acc. *noccon* (f. eks. 4 11, 134 11), i *bænskr* 193 21, *ð* i *høygr* 23 16, mellem *r* og *n* i *stirðnade* 160 9 (*stirn-* B1-2), *hardnade* 197 15 (her har kun B *harn-*), *hardna* (*harn-* B); i alle disse tilfælde havde det vistnok været rigtigst at udelade *ð* i udg. i steden for at optage det efter de(n) afskrift(er), hvor det står. — *g* skrives for *k* i *þogt* 224 14. I afskrifterne findes uoverensstemmelser med hensyn til *ð* og *t* i endelser, her er B1-2, der har de sædvanlige former, i reglen fulgt. Medial-*s* udelades i *hafk* 139 7 og *komk* 271 2. I øvrigt skrives medial-endelsen på en meget vaklende vis: *brazk*, *røyfðizk*, *tignaz*, *þyddust* (st-endelser meget hyppige), *þykkis* (*s* alene meget sjælden); her er B1-2 i reglen fulgt. For *f* skrives *m* i *hamnar* 150 12, *ramn-* 6 14, 7 5, *stæmnu* 155 1, *iamnan* 6 1, men *iafnan* 6 5. For *v* skrives i reglen *u* i *þvi*, derimod ikke f. eks. i *sva*.

Til slutning skal anføres nogle ejendommelige ordformer: *bøar* (ft.) 135 4, *Skæningar* (f. *Skánungar*) 214 17, *fear* 222 1 (= *fe-ar?*); *knerro* 92 6 (et par gange skriver B *snækkir* f. *snækkiur* i B1-2, hvilket sikkert beror på skødesløshed), *kniom* 102 17, *liom* 151 5, — *syðru* 335 7, — *þesser* (nom. sg.) 242 6, for ikke at tale om *mec*, *sec*, *þec*, — *twinni* 84 2, 242 8, — *grundu* (= *grunudu*) 121 14.

Alt i alt må det siges, at B afgiver et fortrinligt billede af skriverens norsk ved midten af det 13. årh.

Hvad A (A1, A2) angår, er forholdet noget lignende; retskrivning og sprogformer er sikkert betydningsfulde for den tid og den egn, de hidrører fra. Den første er i det hele meget løs og indbyrdes uoverensstemmende og de sidste viser et vist forfald og opløsning. De fra A hæntede stykker til udfyldning af B's lakuner afgiver et tilstrækkeligt materiale til at bedømme det hele. Som før bemærket har kun A og A2 bevaret den norske retskrivning og disse to stemmer i det hele

særdeles godt med hinanden, medens A1 så godt som fuldstændig opgiver originalens retskrivning (og i mange tilfælde dens ejendommelige sprogformer). Til det første kapitel i Tillæggene er varianter tilføjede fra A1-2; de udgør et, om end meget ufuldstændigt, bidrag til bedømmelse af forholdet. I de optagne stykker er A aftrykt bogstavret, med afvigelser fra de andre, undt. hvor der forelå åbenbare fejl.

En beskrivelse af A's retskrivning skal vi ikke her give.

Hvad der ellers kan bemærkes m. h. t. udgaven er, at B's kapitelinddeling er fulgt så vidt muligt; i det hele og store fremgår det af den, at enhver fyrstes saga skulde udgøre et kapitel. Hvor A er benyttet, følges også dens kapitelinddeling; men her er indholdet sønderstykket i mange små kapitler, der i reglen hvert har sin overskrift; A's overskrifter er meget uheldig redigerede og tit naive, men de hidrører ganske sikkert ikke fra Ásgeir (de udelades i A2).

Versene er redigerede og trykte med normaliseret retskrivning under teksten, idet der er taget mest hensyn til Fagrskinnas egne læsemåder, hvor de kunde give mening; ellers er teksten rettet efter de andre kongesagabearbejdelser. Da endel af disse vers i og for sig er let forståelige (som Hornkloves digt og Eiriksmål), medens hovedmængden deraf allerede er fortolket i 4. bind af min udgave af Heimskringla, har man ment her at kunne udelade versforklaring af de øvrige forholdsvis få.

I registrene er navnene normaliserede og givne i den sædvanlige form, dog således at de vigtigste norske skrivemåder er anførte og enkelte nævneformer opførte med henvisning til de sædvanlige.

Til slutning beder jeg bestyrelsen af Universitetsbiblioteket i Kristiania at modtage min bedste tak for at den har udlånt til mig Asgeirs afskrift af B, så at den helt igennem og uden afbrydelser har kunnet benyttes under hele arbejdet. Hr. prof. dr. L. Wimmer skylder jeg min bedste tak for forskellige vink og råd, han beredvillig har givet mig.

København, i sept. 1903.

Finnur Jónsson.

Her hæfr vpp Noregs kononga tal
oc fyrst vm Halfdan svarta.

K. 1.

1 (1) **H**ALFDAN svarte sunr Guðroðar væiðikonongs hafðe
mæira riki en hans forældri oc var fiolmennr 5 u
oc vinsæll. Hans cona var Ragnilldr dotter Harallz
gullskægs konongs i Sogne. Ðau atto æinn sun er
het Haralldr. hanum hafðe moðorfaðer hans gefet
sit nafn. toc hann til sin. oc gerðe sinn fostrsun.
Gaf hanum allt sitt riki æftir sic. Ða er ungi Har- 10
alldr var .x. vætra at alldre anndaðezk moðorfaðer
hans. oc með þui at hann do sunarlaus. þa tok arf
hans sem aðr var gefenn dottorsunr hans. hann var
til konongs tækinn ifir Sygnafylki. oc a sama are
anndaðezk han. En þa tok rikit faðer hans Halfðan 15
æftir sun sinn. oc sætti hann iarll þann ifir rikit er
het Atle miofe. A sama are sem anndazk hafðu

1. Noregs—tal: ættantal noreghs kononga A. 2. oc:
segir *tf. A* (seghir *A1*). vm—svarta: fra Halfðane hinum
(enom *A1*) svarta A. 6. Hans—dotter: hann feck ser konu
goðrar oc kyngofgrar Ragnildar at nafne dotter A. 7. æinn
sun: sun saman A. 7—8. er—H.: sa var Haraldr kallaðr A.
8—9. hanum—nafn: þviat Haraldr moðorfaðir hans gaf honum
namn sitt oc A. 9. hann: sveinin *tf. A*. gerðe: hann *tf. A*.
sinn fostrsun: *omv. A og tf. oc*. 10. sitt riki: *omv. A*. sic:
sina dagha A *og tf. enn*. ungi H.: *omv. A*. 11. at alldre:
gamall. þa A. 12. oc: ouc A. með: meðr A. tok: *her tf.*
A: dottor sunr hans (*det følg. ul.*) 13. hans(I): oc riki A.
aðr: fyr A. gefenn: gefit A. hann var: oc var hann A.
14. ifir: allt *tf. A*. are: þa *tf. A*. 15. hans H.: *ul. A*. 16. hann:
Halfdan konongr A. iarll þ. ifir r.: *omv. A*. 17. Atle: hinu
tf. A. A: enn a þvi A.

þessar .ii. konungar. þá fecc sott oc bana Ragnilldr kona Halfdanar konongs. oc fecc konongr annarar (2) cono. su het oc Ragnilldr. faðer hennar var Sigurðr ormr i auga. sunr Ragnars loðbrocar. Ðau Halfdan 5 oc cona hans gato sun er nafn var gefet æftir brøðr sinum oc kallaðr Haralldr. Með Halfðane var kyn- (3) legr æinn lutr. hann drøymdi alldrigi. en þann lut bar hann upp firir þann mann er het Þorlæifr spake. oc læitaðe raða huat at þui mætte gera. oc hann 10 sagðe hvat hann gerðe at þa er hann forvitnaðe noccon lut at vita. at hann for i svinabol at sofa. oc brazk hanum þa eigi draumr. oc konongr gerðe þat oc birtiz hanum draumr þesse. honum syndiz at hann være maðr bærr oc har hans allt i loccom. 15 varo sumir siðir til iarðar. sumir i miðian lægg. eða i miðian kalfa. eða a kne. eða miðia siðu. en sumir æigi længra en a hals. en sumir ækki mæir en sprotner or hausi sem knyflar. En a loccom hans var hværskyns litr. en æinn loccor sigraðe alla 20 með fægrð oc með friðlæk oc lioslæk. En Þorlæifi sagðe hann þann draum. oc Þorlæifr þyddi sva. at mikill afspringr myndi af hanum coma. oc

1. þessar: þeir A. sott: *efter* Halfdanar A. oc bana: *ul. A.* 2—4. kgs—loðbrocar: konongs (*ul. A2*) oc andaðezk or þeirri. *Herefter følger i A et kapitel, se Tillæg I; sætningen* Ðau—Haralldr, *der svarer til kapitlet i A, ul. naturligvis også.* 5. gato: *sål. B1-2; atto B.* 6—7. kynlegr: *vndarleghr A efter æinn.* 8. þann mann: *omv. A.* 9. mætte: *sål. A; matte B.* 10. sagðe: þa *tf. A.* 11. at vita: *ul. A.* 12. hanum þa eigi: *sål. A; alldrigi B.* oc: *enn A.* kgr: *med art. A.* 13. þat: sva A. 14. loccom: *oc tf. A.* 15. sumir(2): loccar sva *tf. A.* til iarðar: at toko iorð A; en *tf. B.* 16. a: *sål. A; mgl. B.* miðia: i m. A. en: *ul. A.* 18. hausi: *med art. A.* 19. -kyns: -konar A. loccor: var sa er *tf. A.* alla: aðra *tf. B; mgl. A.* 20. með(2): *ul. A.* 21. þann: þenna A. Þ. þyddi: *sål. A; omv. B.* 22. sva: draumenn *tf. B; mgl. A.* af hanum | coma: *sål. A; omv. B.*

myndi hans afspringr landum raða með miklum veg. oc þo æigi aller með iofnum veg. En æinn myndi sa af hans ætt coma. er ollom myndi vera bætri. oc hafa menn þat firir satt at sa lokkr iartegnaðe hinn hælga Olaf er allum Noregs konongum er 5 hælgare oc biartare i hinnum oc a iorðu. sva at (4) aller menn viti. En með þema hætte var dauði Halfðanar. at hann þa væizlu a Haðalannde. En hann for þaðan i sleða. þa druknaðe hann i Rand i Rykins vik. scant fra þui er nauta brunnr var. 10 en siðan var hann forðr til Stæins a Ringariki. oc 3 þar høygðr.

K. 2. Vm Haralld harfagra.

(5) Haralldr sunr hans toc konongdom æftir faður sinn Halfdan svarta. hann var þa øsco maðr at 15 vætra tale en fullkomenn til mannanar allrar. þæirrar er kurteisum kononge byriaðe at hafa. hans harvoxtr var mikill með undarlegom lit. þui licastr at sia sem fagrt silki. hann var allra manna friðastr oc stærcastr. oc sva mikill sem sia ma a 20 legstæini hans þeim er i Haugasundum er. Hann var spæki maðr mikill oc langsyn oc agiarn. her með styrði hann hamingiu oc firir ætlan. at hann scylldi vera ifirmaðr Norðmanna rikis er af hans ætt hæfir tignaz þat lannd her til oc sva man vera 25

1. landum: *sål. B1-2, A; landino B.* 2. oc—veg: *ul. A, men ikke A1-2.* 3. ætt: ættom A. 5. hinn hælga | Olaf: *omv. A.* 7. viti: *her nyt kapitel i A med overskr.: Vm einn ogævo atburð; da dette kap., der svarer til resten af kap. i B, er en anden redaktion, er det her trykt som Tillæg II.* 13. *Overskr. mgl. A.* 14. sunr hans: *ul. A.* 14—15. faður sinn | H. sv.: *omv. A.* 15. hann var: *omv. A.* 17. er: *einum tf. A.* 19. licastr: a *tf. A.* 21. er(1): sem A. 22. oc langsyn: *førseall A.* 23. styrði... hamingiu: styreti... hamingia A.

iamnan. Hanum þyddust gamler menn með spæki raðom oc asio firir ætlanar. vngir drengir oc røysti menn girndust til hans firir sacar virðilegra fegiafa oc hirðþryði. sva sem sægir Hornklofe skalld gamall
5 vinr kononga. er iafnan hafðe i hirðum veret fra barnøsko.

1. Lyði ringberendr
meðan ec fra Haralldæ sægi
odda iþrottar
10 4 enom harfagra
fra malom man ec sægia
þæim er ek møy høyrða
hvita haddbiarta
8 er við ramn dømde.
- 15 2. Vittr þottez valkyria
verar ne varo
þækkir suamo enne framsotto
4 er fuglsrodd kunni

1. gamler: goðir A. með: við A. 3. virðilegra: vælsetningar A. 4. oc: ul. A. 6. barn-: bar- B (alene).

V. 1. 2 ec... sægi: seghi ec A. 3 odda: oddi A. iþrottar: -ir A. 4 lyðer i A: hinum avar æðgha. 5 dømde: rædde A.

V. 2. 1 vittr: sál. i alle, undt. B: Vig. 5 lyðer i A: þeckirren (-rfen A2) nøy hinni framleito; jfr. Fsk.-udg. s. XV.

Nedenfor gengives versenes formentlig rigtige form her og i det følgende.

1. Hlýði hringberendr,
meðan frá Haraldri segik
odda iþrottir
enum afarauðga;
frá mólum munk segja
þeims ek mey heyrða,	hvita, haddbjarta,
es við hrafn dømði.
2. Vittr þóttisk valkyria,
verar né vöru
þekkir svá enni frátleitu,
es fogls rödd kunni;	

- cvadde en kværk hvita
oc en gløgg arma
hymiss haus røya
8 er sat a horné vinbiarga.
- 4 3. Hvat er yðr ramnar
hvaðan ero þer comner
með dræyrgu nefi
4 at degi anndværðum
holld loðer yðr i klom
ræs þæfr giængr or muni
nær hygg ec yðr i nott bioggu
8 þui er vissu at nar liggia.
4. Røyfðizk hinn hausfiadri
oc um hyrnu þerði
annar æið broðer
15 4 oc at annsvorum hugði
Haralldæ ver fylgðum
syni Halfðanar

5-6 en: hin A. 6 gløgg arma: glæg hvarma A. 7 røya: sál. B; i B1-2 rettet af AM. til røyti, hvilket findes i A, A1; roya A2. 8 horne: hormum A og ul. vin-; (borm- A2).

V. 3. 4 annd-: ond- A. 6 giængr: yðr tf. A. muni: með nn B2. 7 yðr: ul. A. bioggu: biugguð A. 8 vissu at: vissuð A. nar: sál. B1-2, A; nær B.

V. 4. 3 annar: arnar A.

kvaddi en glæhvarma
ok en kverkhvita
Hymis hausreyti,
es sat á horni vinbjarga.	hræs þeifr gengr ór munni;
nær hykk i nótt þjogguð
þvís vissuð nái liggja.
3. Hvat es yðr hrafnar?
hvaðan eroð ér komnir
með dreyrngu nefi
at degi öndverðum?
hold loðir yðr i klóm,	4. Hreyfðisk enn hofsjadri
ok of hyrnu þerði,
arnar eiðbróðir,
ok at andsvorum hugði:
Haraldi vér fylgðum
syni Halfðanar,

- ungum ynglingi
 8 síðan or æggi comom.
5. Kunna hugða þic konong myndu
 þann er a Kvinnum byr
 5 drottinn Norð manna
 4 diupum ræðr hann kiolom
 roðnum rondum
 rauðum skioldum
 tiorgum arom
 10 8 tiolldum drifnum.
6. Vti vill iol drecca
 ef scal æinn raða
 fylkir enn framlyndi
 4 oc Frøys læik hæfia
 15 Ungr læiddiz elld velli
 oc inni sitia

⁷ ynglingi: eðlinge A.

V. 5. ¹ hugða: ec *tf.* A. þic: þec A2. ² þann er: þannz A. Kvinnum: kynnnum A. ⁶ rauðum: oc r. A. ⁷ tiorgum: tiorgaðom A. ⁸ *lyðer i A:* oc drifnum skioldum(!).

V. 6. ³ enn: hinn A. ⁴ hæfia: *sál. B;* hæyia *AM i B1-2;* hevia A; heyja A1. ⁵ velli: pelli B (*alene*). ⁶ inni: at *tf.* A.

ungum ynglingi,
 síðan or æggi kómum.
 5. Kunna hugðak þik konung,
 þannz á Kvinnum býr,
 dróttin Norðmanna,
 djúpum ræðr kjólum,
 roðnum rondum,
 rauðum skjöldum,

tjörguðum órum,
 tjöldum drifnum.
 6. Úti vill jöl drekka,
 ef skal einn ráða,
 fylkir enn framlyndi,
 ok Freys leik heyja
 ungr leiddisk eldvelli
 ok inni sitja

- varma dyngiu
 8 eða vattu dunsfulla.
- (6) Her er þat synt i þesse frasagu hværr síðr var
 Harallz konongs þa rið er hann ruddi firir ser.
 Detta er ænn cveðet i sama cvæðe oc spurt a þessa 5
 lunnd æftir milldi hans.
7. Hversso er hann fegiafa
 þeim er folld væria
 itra ogn flytr
 4 við iprottar menn sina. 10
8. Miok ero røyfðir
 rogbirtingar
 5 þeir er i Harallz tuni
 4 hunum værpa
 i fe ero þess beðner 15
 oc fagrum mæcom
 malme hunlenzkum
 8 oc mane austræno.

⁸ fulla: fula B (*alene*).

3. *Overskrift i A:* Vm síðo Haralldz. þesse: þessare A. -sagu: -socr (= sogn) A; (sogn A2). hværr: hvæir B (*alene*). 4. ruddi: riki *tf.* A. 5. i: því *tf.* A. 6. milldi: *sál. alle, undt. B:* ualldi.

V. 7. ¹ hann: *sál. B1-2;* þat B; *yl. A.* -giafa: giaval A. ² er: sem A. ³ flytr: flytir A.

V. 8. ³ þeir er: þeirs A. ⁵ i: U- A. þess beðner: þeir goðdir A. ⁶ mæcom: mætum A2 (*ved rett. A*).

varma dyngju
 eða vottu duns fulla.
 7. Hversu es fégjafall,
 þeims fold verja,
 itra ógnflýtir
 við ipróttarmenn sina?

8. Mjok eru reifðir
 rogbirtingar,
 þeirs i Haralds tuni
 hunum verpa;
 féi eru goðdir
 ok fogram mækum
 malmi hunlenzkum
 ok mani austrænu.

9. Ða ero þeir ræfir
er vitu romo væne
orvir upp at laupa
4 oc arar at svægia
5 homlur at briota
en hae slita
ræikulega hygg ec þa vorru þøysa
8 at visa raðe.
10. At skallda ræðo vil ec þic spyria
Allz þu þykkis skil vita
greppa ferðir
4 þu mannt gorla kunna
þeirra er með Haralldi hafaz.
11. A giærðum ser þeira
15 oc a gullbaugum
at þeir ero i kunnlæicum við konong
4 felldum raða þeir rauðum
vaðom rondum

V. 9. ² vitu: *sål. alle undt. B*: vita. ³ orvir: *sål. alle undt. B*: orpir. ⁴ svægia: *sveighia A*. ⁶ hae: at *tf. A*.
⁷ ræiku-: *riku- A*.

V. 10. ¹ ræðo: *reiðu A*. þic: þec *A2*. ³ ferðir: *far er A*.
⁴ mannt: *munt A*.

V. 11. ¹ giærðum: *georðum A*. ⁴ felldum: *Oskioldum A*
(*nyt vers*); oc *ski. A2*. ¹ *hedder i A*: oc vel *faghr rendaðom*.

9. Þá eru þeir reifir,
es vitu rómu væni,
orvir upp at hlaupa
ok arar at sveigja,
hømlur at slíta,
en hái brjóta
rikula hykk þá vorru
þeysa at visa raði.

10. At skalda reiðu vilk spyrja,
alls þykkisk skil vita;

greppa ferðir,
þú munt gorla kunna,
þeira's með Haraldri hafask.
11. Á gerðum sér þeira
ok á gollbaugum
at eru í kunnleikum við
konung;
feldum raða rauðum
vel fagrrenduðum,
sverðum silfrvofðum,

- sverðum silfr vofðum
særkium ringofnom
8 gylltum annfetlum
oc grønom hialmum
ringum handberom
er þeim Haralldr valde. 5
- (7) Ðetta ber vitni milldi konongs. Hann tignaðu i
sinni fylgð oc firir gongu kappar hans er varo sva
agiarnar oc uræddir at þeir varðu anndværða fylk-
ing i orrostu. hafðu vargstakka firir bryniur. sva 10
sem her sægir
12. At bersærkia ræiðu vil ec spyria
bærgir ræsævar
hversso er fenget
4 þeim er i folk vaða
vig diorfum verom. 15
- 6 13. Vlf heðnar hæita
þeir er i orrastu
blóðgar rander bera
4 vigrar rioða
er til vigs coma
þeim er þar sist saman. 20

⁹grønom: *grofnum A*. *hialmum: hiolmom A*. ¹⁰berom: *børum A*.
7. *Overskr. i A*: Vm kappa Harallz. kgs: *hans A*.
10. orr-: oc *tf. A*.

V. 12. ¹ ec: þik *tf. A*. ³ er fenget: *sål. A*; þer fengoð *B*.
⁵ diorfum: þiorfum *B* (*ði- A*).

V. 13. ¹ heðnar: þeir *tf. A* og *ul. det følg.* ² orrastu:
orrostom *A*. ⁴ vigrar: *vighr A*. ⁵ er: þa er *A*. ⁶ sist: *sål. alle*.

serkjum hringofnum,
gylltum andfetlum
ok grøfnum hølmum,
hringum handbærum
es þeim Haraldr valði.
12. At berserkja reiðu vilk
bergir hræsævar, [spyrja,
hversu es fengit

þeims i folk vaða,
vigdjørfum verum?
13. Ulfheðnar heita,
þeirs i orrostum
blóðgar randir bera;
vigrar rjóða
es til vigs koma;
þeim's þar syst saman;

Aræðesmonnum æinum
 8 hygg ec þar undir felaz,
 skyli sa en skilvisi
 þeim er i skiolld hoggva.

5 Her er oc sagt at Haralldr konongr hafðe læicara (8)
 i hirð sinni.

10 14. At læicarum oc trúðum
 hæfi ec þic lit freget
 hværr er órg at i þeira
 Anndaðar at husum Harallz.

15 15. At hundi ælskar Anndaðr
 oc hæimsku drygir
 4 oc iofur lögir
 15 Hinir ero oc aðrer
 er um ælld sculu
 brennanda spon bera
 8 logandum hufum
 20 hafa ser undir linda drepet
 hælðræpir haler.

5. *Overskr. i A:* Her talar um læikara.

V. 14. ¹ trúðum: trúða A. ² órg at i: orghari A. þeira:
sál. alle undt. B: bæira.

V. 15. ¹ Anndaðr: *ul. A2, ikke A, A1.* ² hafa: þær *tf.*
B1-2. undir: und A. ¹⁰ hæl-: hel- A.

aráðismönnum einum
 hykk þar undir felisk
 skyli sa enn skilvisi,
 þeim i skjöld hoggva.

14. At leikurum ok trúðum
 hefki þik litt fregit:
 hværr es órgáti
 þeira Anndaðar
 at húsum Haralds?

15. At hundi elskar Anndaðr
 ok heimsku drýgir
 eyrnalausum,
 ok iofur hlægir;
 hinir eru ok aðrir,
 es of eld skolu,
 brennanda spón bera;
 logöndum húfum
 hafask und linda drepit
 hælðræpir halir.

- (9) Með þesso allu værðr hann agiætr oc halldsamr a
 sinni faður læifð. oc ænn óykr hann rikit a marga
 lunnð. sva sem dømme finnaz. sumt með orrostum.
 sumt með fagrmæle oc vingan við þa er aðr stíorn-
 aðu. sumt með hamingiu lutum. sumt með diup- 5
 rædom oc langre firirætlan eða nockors atburðar.
- (10) Þa er Haralldr hafðe tækit faður læifð sina. þa gaf
 hann Atla miofa iarlsnafn oc þui likar væizlur sem
 aðr hafðe hann haft af Halfdane feðr hans. En þat
 var Sygnafylki oc Fialer. hans hafuð bu var a Gaul- 10
 um. Haralldr konongr. þa er hann toc væizlur. oc
 æigi var ofriðr. hafðe með ser .lx. hirðmanna. oc
 firir talder aller tignar menn oc otalder aller er
 þionaðu at væizlum. En firir sakar starfs oc nauð-
 synia matte hann ægi comaz æftir ætlaðre stund. 15
 at taca væizlur i Sogne af Atla iarle sinum. Sende
 til menn sina at taca væizlur. oc var sva .iii. sumor.
 7 at hann toc æigi sialfur. Conongs menn buðu með
 ser frendom sinum oc vinum oc toco væizlur aukit
 hundrað manna. Þæir þago illa oc gerðo við drykiu 20
 marga ospækt. Fiorða sumar þa er konongs menn
 komo til væizlu rak Atle iarll þa a braut með
 usømd oc villdi æigi hafa ofsa þæirra. það konong
 taca sialfan væizluna eða væizlu fe. Þesser menn
 fundu Haralld konong at væizlu norðr i Þronð- 25

1. *Overskr. i A:* Vm agæti oc viðlendi Harallz. 3. finnaz:
 til *tf. A.* orrostum: en *tf. A.* 4. við: viðr A. 5. sumt(1):
 oc *tf. A.* lutum: en *tf. A.* 6. -burðar: *Nyt kap. i A með*
overskr.: Her gefr Haralldr Atla iarls nafn. 7. læifð sina:
 arf sinn A. 10–11. Gaulum: galum B; *åben plads A.*
 11. þa—hann: *ul. A.* oc: þa er A. 12. ofriðr: oc *tf. A.*
 lx.: sextughu A. 17. iii. sumor: þriu ar A. 18. at—sialfur:
ul. A. 19. oc(2): *ul. A.* væizlur: með *tf. A.* 20. oc: *ul. A.*
 22. komo: skyldu koma A. braut: brot A. 23. ofsa
 þæirra: *omv. A.* 24. veizluna: veizlu sina A. 25. fundu:
 funnu A.

hæimi a Laðum með liði sinu at Haconar gamla.
oc sagðu hanum sina svivirðing. konongr varð ræiðr
er hann fra þesse tíðende. Hacon beiddizk þa lens
af konongi ifir Sygnafylki með þeim hætte sem
5 Atle iarl hafðe oc þat væitir konongr hanum. A þui
sama are fær Hacon gamle. með Þrønda hær oc
Haløygia suðr með lande. Nu mōtte hanum Atle
iarl oc hittuz þæir a Fialum i Stafa nes vage. oc
bæriaz með kappe oc mikilli røysti. Ðar fell Hacon
10 iarl oc fara hans menn osigr. Sva sægir Oyvindr
scallda spillir. faðer Hareks i Þiotto. i cvæðe þui
er callat er Haløygia tal.

16. Varð Hacon
Haugna møyar
við vopn bær
15 4 er vega skyldi
oc siðan alldrigi
odda gny
Frøys ottungr
20 8 a Fialum lagðe.

17. Oc þar varð
er vinir fello

1. sinu: sini B. 2. oc: ul. A. 3. þa: ul. A. 5. oc—
hanum: konongr veitir hanom þat A. 7. Nu: ul. A. mōtte:
sål. alle undt. B: mōtir. 8. hittuz: hittazk A. þæir: ul. A.
vage: vaghom A. 10. fara: fa A. 12. callat... H. tal: omv. A.
V. 16. 3 við: viðr A. 5 siðan alldrigi: sinn aldr A.
6 odda: i odda A. 7 ottungr: attughr A.
V. 17. 3 magar Harallz: marghir alz A.

16. Varð Hókon,
Høgna meyjar
viðr, vápnberr,
es vega skyldi,
ok sinn aldr

i odda gny
Frøys óttungr
á Fjølum lagði.
17. Ok þar varð,
es vinir fellu

magar Harallz
4 manna blóðe
Stafanes
við stóran gny
vinar Lóðurs
8 vagr um blandenn.

(12) Atle iarl varð sar oc anndaðezk .v. nottom siðar.
þar sem siðan hæitir Atloy. Eftir þenna skilnað
iarlanna flya synir Atla or lande. En Sigurðr
Haconar sunr gamla vingaðest við Haralld konong. 10
oc toc af hanum iarls nafn. Eftir þetta æignaðest
Haralldr konongr Þrondhæim allan oc norðr allt til
Finnmærkr. gengo sumir undir hann með villd oc
vinatto. sumir með otta. Ða strængir Haralldr kon-
ongr hæit. at æigi skal skera har hans. aðr en hann 15
8 hæfir skatt af hværium uppdal sem af utnese. sva
vitt sem Noregr er austr til marka oc norðr til
(13) hafs. Her æftir gerast orrostur margar langar riðir.
Ena øfsto oc hina mesto orrosto atte hann i Hafrs
firði firir norðan laðar við .ii. kononga af lannde 20
ofan. Kiotvan auðga oc Haclang. Ðar como með
þeim marger rikismenn með miklum skipa hær.
sva sem sægir Þioðolfr scalld or Hvini.

5 -nes: ness A.

7. .v.: fam A. 8. Atloy: *Nyt kap. i A med overskr.*: Vm
skilnað iarla. 9. iarlanna: þa tf. A. 10. Haconar sunr:
omv. A. 12. kg: ul. A. allt: þaðan A. 14. með: við A. Har-
aldr: ul. A. 16. af(1): sål. alle undt. B: at. af(2): ul. A.
17. vitt: viðr A. 18. hafs: *Nyt kap. i A med overskr.*: Vm
orrostor at tala. margar: ul. A. 19. Ena: sål. B1-2; Enn a
B; enn hina A. 20. ii.: ul. A. 21. Kiotvan—Haclang: sål.
B1-2 (*dog Haca-*), A; *mgl. B.* 22. þeim: ul. A (*ikke A1-2*).
miklum|sk.hær: omv. A. 23. sem: ul. A (*ikke A1*). scalld: ul. A.

magar Hallgarðs,
manna blóði
Stafaness

við stóran gny
vinar Lóðurs
vagr of blandinn.

18. Høyrðu i Hafrsfirði
 hve hizug barðez
 konongr kynstor
 4 við Kiotvan auðlagða
 5 knerrir como austan
 kapps um lystir
 með ginandum hofðum
 8 oc grofnum tinglum.
19. Laðner varo þær haulda
 10 oc hvitra skiallda
 vigra vestrænna
 4 oc valscra sværða
 græniáðu bersærkir
 grunr var þeim a sinnum
 15 ænn uðu ulfheðnar
 8 oc isar duðu.
20. Fræistaðu ens framráða
 er þeim flya kændi
 allvallz Austmanna
 20 4 er byr a Utstæini

V. 18. ¹ Høyrðu: Høyr þu A. ² hizug: hizi A, hiz A2.
³ lyder i A: konongrenn kynstore.

V. 19. ⁶ grunr: guðr A. sinnum: sál. B, A2, sumum A
 (veð rettelse), A1. ⁷ ænn uðu: ymdu A. ⁸ isar: iarn tf. A.

V. 20. ² er: at A. ³ all: sál. alle undt. B: al-. ⁴ a: at A.

18. Høyrðu (rett. heyrði) í
 hvé hizig barðisk [Hafrsfirði,
 konungr enn kynstóri
 við Kjøtva enn auðlagða;
 knerrir kómu austan,
 kapps of lystir,
 með ginöndum hofðum
 ok grofnum tinglum.
 19. Hlaðnir vöru hólða
 ok hvitra skjalda,

vigra vestrænna
 ok valskra sverða;
 grenjuðu bersærkir,
 guðr vas á sinnum,
 emjuðu Ulfheðnar
 ok isörn dudu.
 20. Freistuðu ens framráða,
 es þeim flyja kændi,
 allvalds Austmanna,
 es býr at Utstæini:

- stödom nockva bra stillir
 er hanum var styriar væne
 glommon var a lifðum
 8 aðr en Haklangr felle.
21. Leiddiz þa firir lufo
 5 lanndi at hallda
 hilminum halsdigra
 4 holm let ser skilldi
 slogoz undir sess þiliur
 er sarer varo. 5
 leto upp stiolu stupa
 8 stungu i kiol hofðum.
- 9 22. A bake leto blikia
 barðer varo griote
 Svafnis salnæfrar 15
 4 sæggir hyggiendi
 Óstoz austkylgur
 oc um laðar liopo
 hæim or Hafrsfirði
 8 oc hugðu a miaðar drykkiu. 20

⁶ var: voro A. væne: sál. alle undt. B: vænz. ⁷ glommon:
 hlaumon A.

V. 21. ⁴ ser: at tf. A. ⁵ undir: und A.

V. 22. ³ Svafnis: svafins A (ikke A1). ⁵ -kylgur: kylvur A.
⁶ um: of A. liopo: liupu A.

stöðum Nøkkva brá,
 es var styrjar væni,
 hlömmun vas á hlífum
 aðr Haklangr felli.
 21. Leiddisk þá fyr Lüfu
 landi at halda
 hilmi enum halsdigra,
 holm létusk at skildi,
 slógusk und sessþiljur,
 es sárir vöru,

létu upp stjölu stupa,
 stungu í kjöl hofðum.
 22. Á baki létu blikja,
 barðir vöru grjóti,
 Svafnis salnæfrar,
 seggir hyggjandi;
 oestusk austkylfur
 ok of Jaðar hljópu
 heim ór Hafrsfirði,
 ok hugðu á mjöðdrykkju.

Her minnsk Hornklofe þessarar orrostu.

23. Rioðr let hæstrar tíðar
harðraðr skipa barðum
baro faks ens blæica
5 4 barnungr a laug þrungit
þar sva at banz at borðe
borð hœlkvi rac norðan
lifar valdr firir hilldar
8 rægg doglinga tvæggia.
- 10 24. Oc orð næfrir iofrar
orðalaust at morðe
enndiz rauðra rannða
4 rauð dunskotom cvadduz.
- 15 25. Haðe gramr þar er gnyði
geira rægg við seggi
rauð fnystu bæn blóðe
4 bryngogl i dyn skoglar
þa er a rausn firir ræse
reð ægglituðr sæggia
20 æfr gall hiorr við lifar
8 nigu forvaner sigri.

V. 23. ² barðum: baðom A. ³ faks: *sál. alle undt. B:* raks. ens: *sál. alle undt. A2:* enn. ⁵ þar: þars A. banz: barz A. ⁶ hœlkvi: hœkvi(?) A, hœskyi A1-2. ⁷ lifar: hlifðar A.

V. 24. ¹ orð næfrir: osnæfrir A. ⁴ rauð: rod (*sammen med dun*) A; rodd dun- A2.

V. 25. ¹ gnyði: gnuði A. ⁶ -lituðr: litaðr A. ⁷ æfr: æfr A. lifar: lifðir A. ⁸ nigu: *forskr. B.* for-: fior- A.

23. Hróðr lét hæstrar tíðar (endisk rauðra randa harðraðr skipa þorðum rodd) dynskotom kvøddusk. þóru fáks ens bleika 25. Háði gramr, þars gnúðu, barnungr á lög þrungit; geira hregg við seggi, þar svát barsk at borði, (rauð fnýstu ben blóði) borðhœlkvi rak norðan, bryngogl i dyn Skoglar, hlifar valdr til hildar, þas á rausn fyr ræsi hregg, doglinga tveggja. (reð egglituðr) seggia — æfr gall hjorr við hlifar — 24. Ok orðnæfrir jofrar — hnigu fjorvanir (sigri) orðalaust at morði

- (14) Her æftir siðaðezk lanndet. gullduz skattar hit ofra sem et ytra. Nu er hann orðen fullgerr maðr um afl. voxn oc raðagiærð. Har hans var sitt oc floket. firir þa sok var hann lufa callaðr. Ða scar Ragnvalldr iarl a Møre har hans oc gaf hanum nafn oc 5 callaðe Haralld hinn harfagra. Ða var hann mæir en tvitugr at alldre. hann atte mart barna. oc af hans ætt ero komner aller Noregs konongar. Ðat var .x. vetr er hann barðez aðr til lannz. en hann yrði æinvallz konongr at Noreghi. hann friðaðe 10 (20) væl land sitt oc siðaðe. Haralldr atte .xx. sono oc með margum conom. oc urðu .ij. æinir konongar i Norege. Æirikr bloðœx oc Hacon goðe. var Æirikr bloðœx i ællzta lage suna hans. en Hacon i yngsta lage .iij. var Olafr digrbæinn .iiij. var Biorn caup- 15 maðr er sumir menn kallaðo bunu .v. var Guðormr .vi. var Halfðan svarte .vij. var Dagr .viii. var Ringr .ix. var Guðroðr skiria .x. Ragnvalldr .xi. Sigtryggr xij. Froðe .xiiij. Rœrekr .xiiij. Tryggvi .xv. Gunroðr .xvi. Ofystæinn .xvii. Sigurðr risi .xviiij. Guðroðr 20

1. Her: Ðer A. *Nyt kap. i A med overskr.:* Nu siðaz landit væl. skattar: *med art. A.* 3. afl: oc *tf. A.* var: vax B. floket: oc *tf. A.* 6. callaðe: hann *tf. A.* harfagra: oc þetta qvað Hornclovi þa var lofðungr (*kun hertil A1*) | lufa kallaðr | er i fylkis . . . | *tf. A;* A2 *tf. yderligere (åbenbart senere tilføjet):* (fylkis l. . . car oxv vallt var kallaðr (kal med prikker under) með konongs nafne Haraldr harfagri . . . mir siðan; *jfr. Sn. E. III, 399.* 7. hann atte: enn siðan atti hann A. 8. kgar: enn *tf. A.* 9. aðr | til lannz: *sál. A; omv. B.* 10. Noreghi: *sál. A; lanndeno B.* 11. oc siðaðe: *sál. A; ul. B; A tf. et afsnit om Harald og Ragna, se Tillæg III.* Haralldr: A *har kap. overskr.* Vm suna tal Haralz (ks *tf. A1*). 12. æinir: *ul. A.* 14. ællzta: ællztra B. yngsta: yngstra B. 15. var: *ul. A her og allevegne i det følg. og det er vel det opr. (jfr. Agr.).* 16. er—bunu: *sál. A; ul. B.* 18. skiria: *sál. B1-2; skirta B; skirra A.*

liome .xix. Halfðan hyrbæinn er sumir calla Haføto
.xx. Ragnalldr rykill er sumir calla Ragnar.

K. 3. Vm viðrskifti Harallz konongs hins (21)
harfagra oc Aðalsteins goða konongs
i Engllande.

(A) þæim tíma reð Ænglande ungr konongr.
Aðalstæinn goðe. er þa var tignar maðr æinn hinn
meste i norðr londum. hann sendir menn sina til
Noregs a fund Harallz konongs við þesconar send-
10 ing. at sendi maðr giek firir konong. sælur hanum
sværð gullbuit. bæðe með hiolltum oc meðalcafla.
oc oll umgiærð var buin gulli oc silfri. oc sætt
dyrleghom stæinum. Hellt sendi maðrenn sværz
hiolltunum firir konongi oc mælte sva. her er sværð
15 þat er Aðalstæinn Englakonongr sendi yðr með
gíof hærra konongr. Conongrenn tok um meðal
kafllann. oc þegar mælte sendimaðrenn. Nu toko
þer sva sem var konongr villdi. oc skalltu nu vera
þegn hans oc sværðtakare. Haralldr konongr fann
20 at þetta var með spotte sænt. Hugsar firir ser
vannlega. oc spurði spækinga sina. hvart drepa
skyldi sendimannen eða næisa konong a aðra lund.
Eigi villdi hann vera þegn hans oc ænskis mannz
i verolldu. þa mintiz Haralldr konongr með fortal-
25 um sinna manna. at þat var æigi kononglegt. at

1. hyr.: *sål.* B1-2, A; hvit- B. calla: kallaðo A. 2. Ragnalldr: Rognvalldr A. 3. *Overskr. i A:* Um sendimann til H. k. 6. A: *mgl.* B; I B1-2. A þæim: Þenna A. 7. tignar: tigin A. 10. kg: *med art.* A. 11. sværð: æitt *tf.* B. gull-: gulli A. 12. oc(ð): *ul.* A. 13. dyrleghom: *sål.* A; dyrum B. Hellt: hælldr A. 14. sva: *ul.* A. 15. þat: *ul.* A. með: at A. 16. hærra kgr: *ul.* A. 18. sva: við *tf.* B. oc—nu: nu scallt þu A. 20. þetta: *alle undt.* B: þa. 21. spækinga sina: sina spækimenn A. 22. -mannen: *uden art.* A. 23. hans: ængla konongs A. 24. mintiz: minniz A. 25. var: er A.

drepa sendimenn annars konongs. þa er bera oaukit
ærende sins hærra. hælldr at lata coma rað raðe i
13 mote oc orð orðe. lætr a braut fara menn Ængla
konongs i friði. Annat sumar sendir Haralldr kon-
ongr skip væstr til Ænglanz. oc fær til hinn bæzta 5
vin sinn Hauk habrok at styra. Haralldr konongr
fær i hond hanum svæinn æinn er fœt hafðe Þora
morstong ambot hans. hon var æzkað i Mostr a
Sunn horða lannde. Þesse svæinn hæitir Hacon oc
callar móðeren. at hann være sunr Harallz konongs. 10
En Haukr kom væstr til Ænglanz. oc fann Aðalstæin
konong i Lundunum oc giek firir hann. þa er borð
varo a brotto oc kvadde konongen. Conongr bað
hann vælcomen. Þa mælte Haukr. hærra. Haralldr
konongr Norðmanna sendi yðr goða cvæðiu. þar 15
með sendi hann yðr æinn hvitan fugl. væl vandan.
oc bað yðr vænia ænn bætr heðan i fra. tok barnet
or skauti sinu oc sætti i kne kononge. konongr læit
til. En Haukr stoð firir kononge oc næig hanum æcki.
hann hafðe við vinstri lið ser snarpt sværð undir 20
skikkiu. oc sva varo bunir aller menn hans. oc varo
saman .xxx. manna. þa mælte Aðalstæinn konongr.
Hværr a barn þetta. Þa svaraðe Haukr. Ambot
æin i Norege. oc mællte Haralldr konongr at þu

2. coma: *efter* mot (*sål.*) A. 3. orðe: *sål. alle undt* B: orðz. menn: sendimenn A. 4. Annat: *Nyl.* A. 4—5. kgr: *ul.* A. 5. oc: *ul.* A. 6. ha-: *sål.* A; ræ- B (*alene*). styra: skyra B. Haralldr: *ul.* A. 7. i—hanum: hanom i hændr A. svæinn æinn: æitt barn þat A. 7—8. Þora—hans: ambott konongs. su er het Þora morstong A. 9. horða-: harðu A. 10. hann: *ul.* A. 13. a: i A. oc: *ul.* A. Cgr: *med art.* B. 16. sendi: sænndir A. 17. yðr: *ul.* A. i fra: af A1. 18. skauti sinu: *sål. alle undt.* B: skauta sinum. kge: kgs B (*alene*). kgr: hann A. 20. hann: oc A. við: *mgl.* B. við—lið: undir skauti ser A. snarpt: snarpeggiat A; snarpit *skr.* B (*alene*). 20—21. undir skikkiu: *ul.* A. 21. menn hans: *omv.* A. 22. saman: samt A.

v scyldir henne barn upp fœða. konongr svaraðe.
 æigi hæfir svæin þesse þræls augu. Haukr svaraðe.
 ambot er móðeren. oc sægir hon at Haralldr kon-
 ongr se faðerenn oc er nu svæinnen þinn knesætn-
 5 ingr konongr. oc er þer nu iam vannt við hann
 sem við þinn sun. konongr svaraðe. hvi minda ec
 fœða Haralldr barn. þo at þat være æigin cono
 barn. en holfu siðr ambotar barn. Þræif annarre
 hende til sværðz er la hia hanum en annarre hende
 10 barnet. Ða mælte Haukr. Fostrat hæfir þu nu
 konongr barn Harallz konongs oc cnesætt. oc mattu
 myrða þat nu ef þu villt. oc mantu æigi atvoro með
 þui mega öyða allum sunum Harallz konongs. oc
 man þat mællt heðan a fra. sem her til. at sa er
 15 ogofgare er aðrum fœðer barn. Eftir þetta snyr (22)
 Haukr a braut oc snarar mottulenn a vinstri hond
 ser. oc hæfir hann brugðit sværð i hœgre hende.
 Gek sa ut fyrstr hans manna er siðarst hafðe inn
 gengit. oc fara þeir við sva buit til skips sins. oc
 20 var veðr hagstœtt vndan lande i haf. oc þæss nœytu
 þeir. oc sigldu til Noregs. Oc er þeir como a fund
 konongs. þaccaðe hann Hauki væl sina færð. En
 Aðalstæinn konongr let þar upp fœðaz Hacon i hirð

1. upp: *ul. A.* 2. svæin þesse: *omv. A.* H. svaraðe:
ul. A. 4. sætningr: *setougr A.* 5. kgr oc: *ul. A.* 6. kgr:
med art. A. 7. Haralldr: *konunge tf. A.* æigin: *æigiunar A.*
 8. en: *ul. A.* barn: oc *tf. A.* 9. la: i *tf. A.* 10—11. nu
 kgr: *eit A.* 11. cne-: a *kne A.* 11—12. oc(2)—nu: þvi mat
 þu nu myrða þat *A.* 12. mantu: *mant þu A.* æigi: *ecke A.*
 14. a: i *A.* her: *hingat A.* er: *aðrum tf. A.* 15. fœðer:
fostraðe A. barn: *herefter nyt kap. i A med overskr.:* Vm
 brautfærð Hauks. þetta: *sål. alle undt. B:* þat. 16. a braut:
 i brott *A.* a(2): at *A.* hond: *henndi A.* 17. oc: *enn A.* hann:
ul. A. sværð: *med art. A.* 18. fyrstr: *fyst A.* 19. oc(1):
ul. A. 20. nœytu: *næyta A.* 21. oc sigldu: *sigla A.* como:
 coma *A (ikke A2).* 21—22. fund kgs: *omv. A.* 22. kgs: þa *tf. A.*
 færð: færðr *skr. B.* 23. let: lætr *A.* upp fœðaz | H.: *omv. A.*

sinni. oc er hann callaðr siðan Aðalstæins fostre.
 I þui licum viðr skiftum kononga fannz þat at hvar
 þeira villdi hæita mæiri en annar. oc er ækki
 gort misdæili þeirar tignar. firir þessa sok. oc var
 hvar þeira konongr ifir sinu riki til dauða dags. 5

14 (23)

K. 4. Vm Eirik bloðœxi.

(E)IRIKR bloðœx sunr Harallz konongs. er kon-
 ongr unni mest. oc með þui at Haralldr konongr
 var þungfœr af ælli. tignaðe hann Eirik i þui at
 hann læiddi hann i hasæte sitt. oc sætti hann hofð- 10
 ingia innan hirðar. oc let hann hæita konong. gaf
 hanum at stiorna hirð sina oc valld at skifta kon-
 ongs malom oc dœma lanz logh. Með þema hætte
 stoð rikit .iij. vætr. aðr en Haralldr konongr annd-
 aðezk. hann varð sottdauðr a Rugalannde oc er 15
 3
 151-94
 (24)
 hœygr i Haugasundi. þa hafðe hann værit .iij. vætr
 oc .lxx. vætra konongr. Eftir Haralldr tok Æirikr
 bloðœx riki. en Hacon var væstr a Englande.
 Æirikr konongr atte Gunnilldi er callað var kon-
 onga móðer. dotter Azorar tota eða lafskœgs norðan 20
 af Holœygia lande. Eirikr konongr var maðr mikill
 oc stærkr. oc rœysti maðr. friðr sionom. alyðin. harð-

3. þeira: *ul. A;* *ikke A2.* mæiri: *annar tf. A.* ækki
 gort: *omv. A.* 4. þeirrar: *þeirra A.* 4—5. oc—þeira: at
 hvartveggi var *A.* 5. ifir: i *A.* 8. oc með: *ul. A.* 8—
 10. þui—sitt: *efter hirðar (l. 11) A og har sætti for læiddi.*
 10. oc: *hann A.* hann: *Æirik A.* 12. hanum: *valld tf. A og*
ul. det følg. skifta: *skipa A.* 13. oc: at *tf. A.* 14. rikit:
uden art. A; ikke A1-2. 16. hœygr: *haugr eptir hann A.*
 17. kgr: *herefter nyt kap. i A med overskr.:* Nu tekr Eirikr
 bloðœx við riki; *A2 har:* Eirikr bloðœx com til rikis. 18. riki:
 við rikinun *A.* a: i *A.* 20. tota eða: *sål. A; mgl. B.* 21. Ho-
 lœygia-: *Haloga A; ha- skr. B. /22. oc(2): ul. A.7* friðr—
 orrostumaðr (24, l. 1—2): *sål. B1-2; mgl. B.* 22. oc(2): *ul. A.*
 sionom: *asionom A.* alyðin: a *lunderne(!) A.*

uðegr. oc fegiarn. oforsiall oc sigrsæll. oc orrostu-
maðr mikill. Gunnfllldr cona hans var fogr sionom
oc tigurleg. ecki mikil cona diuphugað. margmalog.
oc grimlundað. æigi vinhold. øret giorn til fiar oc
5 landa. Ðau atto noccor born er sva heto. Gamle.
Guðormr. Haralldr. Erlingr. Rangfrøðr. Sigurðr
sleva. Ragnilldr var dotter þæira. er giftiz i Ork-
øyiar. þesse olld var scom oc þotte þo lannz mann-
um øret long. firir þui at þæir callaðu konong
10 alyðinn. en drotningu illgiarna. þat lystiz með þui
at Æirikr let drepa Biorn kaupmann. Olaf digrbæin
oc flæiri brøðr sina. þat var mal margra manna.
at hann myndi vilia øyða brøðrom sinum. oc raða
æinn konongdomenom oc hæfia sva sunu sina til
15 rikis æftir sinn dag. oc varð hann øvinsæll firir þat
við alla alpyðu.

K. 5. Vm Hacon goða. (25)

(H)akon goðe føddez upp með Aðalstæini kon-
onge. oc tok þar skirn i barnøsko. fra hanum er
20 sva sagt. at hann var likr fæðr sinum a friðlæik.
stærkri oc mæiri en hans ættmenn hafðu veret. Ðor-
alfr Skolmssunr var callaðr iamstærkr maðr Hacone.
en ængi fannzk hinn þriði þæirra make at stærk-

1. -uðegr: -legr A. oc(1): ul. A. fe-: fiar- A. oc(2):
ul. A. 2. fogr: forgr B. 3. ecki—cona: sál. A; mgl. B.
4. oc(1): ul. A. 5. er—heto: þessor sem nu nemfnum ver A.
7. Ork.: Orkn- A. 9. øret: yrit A. kg: með art. A.
10. drotningu illgiarna: drotningen var hin illgiarnasta A.
lystiz: lyctez A. 12. mal: efter manna A. 13. raða: raðe A.
14. oc: ul. A. hæfia: sál. alle undt. B: hafa. sunu sina: omv. A.
15. sinn dag: sina daga A. oc: við þetta A og ul. firi þat.
17. Vm uppføðe Hakonar A. 18—19. kge: ul. A. 20. var:
sál. alle undt. B, mgl. 22. -alfr: -olfr A. Skolms-: sál. A;
skums- B. maðr: ul. A. 23. stærk: styrc- A.

A læik. Hakon var bliðlatr. | diupraðr. raðhallr. minnigr.
glaðr. heilhugðr. vitugr. kurteisare i allre atgørve.
enn aðrir menn. til vapns eptir afle oc atgørvi.
konongrenn fostrfaðer hans unni hanum um framm
5 alla menn oc sva oll alpyða er hans namfn kunni. 5
Aðalsteinn gaf hanum sværð þat er hiolltinn voru
15 af gulli oc Hacon røyndi sva hart at hann hio i
kværnstein æinn. oc bæit allt til augans. þat var
kallat siðan Kværnbiti. þat sværð hevir Hacon alt
til dauðadags. 10

(26) K. 6. Nu fæir Hakon til Noregs.

925 Einum vetri siðar enn Haraldr konongr hafðe
anndazt spurðiz annlat hans til Ænglandz vestr. oc
a þvi sama sumri með raðe Aðalsteins fostrfaðr
sins for Hacon til Noreghs. at þeim gerði veðr illt 15
i hafe oc skildizt liðit. tyndizt sumt. enn sumt toc
Noreg. oc þeir er nestir kvamo þvi er Eirikr konongr.
var. foro a fund hans. oc sagðo hanom at Hacon
broðir hans mynni farizt hava i have. þessa sagu
bar konongrenn firir Gunnillde oc let væra væl 20
orðit þat at hann skyllde eigi ottazt Hacon at kon-
ongdome sinum. hon svaraðe a þessa lund

26. Ho ræið a bac baro
borðhesti kon festan
skonongr let a brim bita 25
borð er gramr hevir fiorðu.

1. bliðlatr: hævelatr A; herefter er der i B en lakune;
„Hic duo folia desiderantur“ skr. AM i B2 (lign. B1).
16. skildizt: sál. A1; skilduzt A, A2.

26. Hó- reið á bak þóru skörungur léta brim bita
borðhesti -konr vestan; borð, es gramr hefr Fjóru.

Af visænndum sinum vissi hon at Hakon hafði fíor. A
 oc kom hann sinu skipi heilu við Noreg for með ser
 vitrlega oc listulega. heiddizt ænskis. vingaðizt við
 alla. þyddizt raðamenn. minntizt gamalla manna.
 5 með spaclegom raðom. miðlaðe giavir læicmannum
 oc ørsco mannom. tamde sec með þeim i læica oc
 glæðe. syndi i fiolmænni atgørvi sina a marga lund.
 firi þa soc lovaðe hver maðr hann. gærðizt orð a
 hanum þat er flaug i hværs manz hus. eptir þat
 10 girntuzt allir til hans enn ottaðuzt ofriki oc ulog er
 a lagðuzt við lannz buit. oc kænndu allir Gunnildi.
 enn sa finnz engi er i moti mæli at hon væri þess
 valdande. Læið sa vetr sva at Hakon hafðe eigi 925-26
 konungs namfn. enn at sumri þrystu bændr saman
 15 riki Eiriks enn miklaðo Hakonar megin toco Hacon
 til konongs ivir ser þa var hann nalegha xx vetra f.c. 906
 er hann kom i land. eptir þat þa heitaðuzt bændr
 við Eirik oc villdu æigi længr illræði Gunnilldar
 þola. með raðe vitra manna for Eirikr or lannde oc
 20 sotti a fund Aðalsteins konongs. eptir hans vin-
 mælum er hann hafpi sennt með Hacone. fostrsyne
 sinum at Eirikr skulde vælkominn með Aðalsteini
 ef hann vilde eigi upockaz brøðr sinum. Hacone
 eðr beriazt við hann. feck Aðalsteinn Eiriki kononge
 25 at friðlannde oc ivirsoen Norðumbraland. þar toc
 Eirikr skirn oc tru retta. Norðumbraland er kallað
 af heiti Norðmanna. firir þær sakir at Norðmenn
 hava langum haft riki ivir því lannde. þar ero morg
 ornomfn. gefinn með norrønne tungu. sva sem er
 30 Grimsbør oc Haugsfliot.

22. skulde: scyllde A1.

A (27) K. 7. Eirikr tækr riki a Norðhumbralannde.

Eirikr konongr þa er hann toc riki a Norð-
 umbralande. hugsaðe firi ser hversu viðlendr faðir
 hans var. þa er hann reð firir ollom Noreghi. oc
 morgum skattlanndum. oc þottiz litit hava til for- 5
 16 ræðes. oc firi þa sok lagðiz hann i vestrvinging oc
 heriaðe við a Vestrlond. þeir ero synir Torfæinars
 iarls. Ankæll. Erlænndr. Þorfinnr hausakliufr. sunr
 Þorfinnz Havarðr feck Ragnhilldar dottor Eiriks kon-
 ongs þat var æit sumar at Eirikr konongr heriaðe 10
 fyrir vestan Scottaland oc um Irland oc Bretland. oc
 eigi letter hann færðenne fyr enn hann kom suðr
 firir Ængland oc heriar þar sem i auðrum stoðum.
 firi því at þa var andaðr Aðalsteinn konongr. oc
 reð þa Englande Iatmundr konongr sunr hans. 15

Eirikr hafðe sva mikinn herra at hanom fylgðu
 v konongar. með því at Eirikr var røystimaðr mikill
 oc sigrsæll. þa trøystiz hann sva mioc sialfum ser
 oc liði sinu at hann geck lanet upp a land. oc for
 allt með hernaðe. þa kom i moti hanum Olafr kon- 20
 ongr. hann var skattkonongr Iatmundar konongs.
 þeir barðuzt oc varð Eirikr borinn ofliði af lanndz
 hærr. oc fell hann þar með allu liði sinu. oc þar
 fellu með hanum synir Torfæinars Arnkæll oc Er-
 lænndr. Eptir fall Eiriks let Gunnilldr yrkia kvæðe 25
 um hann. sva sem Oðinn fagnaðe hanum i Valholl
 oc hæfr sva

1. -humbrā: -umbra- A1. 9. -hilldar: uðen h A1.
 11. Scotta: a i A1 uðstreget. oc(1)—Bretland: overskr. A1.

27. Hvat er þat drauma qvað Oðenn A
 er ek hugðumk firi dag litlu
 Valholl riðia
 4 firi vegno folki
 5 Vacta ec einheria
 bað ec uprisa
 becki at stra
 8 borkær at lyðra
 valkyriur vin bera
 10 sem visir come
 er mer or heimi
 haullda vanir
 gaufgra noccora
 14 sva er mer glatt hiarta.
- 15 28. Hvat þrymr þar Bragi
 sem þusund bivizt
 eþa mænge til mikit
 braka oll beccpili
 sem muni Balldr coma
 20 eptir i Oðins sale.

V. 27. ¹ þat: þet A2. ² riðia: riði A2; i A er a tilf.
 over linjen. ¹¹ mer: me A2; i A er r senere tilf.

27. Hvat 's þat drauma,
 es hugðumk fyr dag litlu
 Valholl ryðja
 fyr vegnu folki;
 vakðak Einherja,
 baðk upp risa,
 bekki at stráa,
 borðker at leyðra,
 valkyrjur vin bera
 sem vísi komi.

Es mér ór heimi
 hólða vánir
 gøfugra nokkurra;
 svá es mér glatt hjarta.
 28. Hvat þrymr þar Bragi,
 sem þusund bifisk,
 eða mengi til mikit.
 Braka oll bekkpili,
 sem myni Balldr koma
 eptir i Óðins sali.

- A 29. Heimsco mæla qvað Oðinn
 scallt þu hinn horski Bragi
 17 þo at þu væl hvat vitir
 fyr Æiríkr glymr
 er her mun inn koma
 5 iofurr i Oðins sale.
30. Sigmundr oc Sinfiatli
 risit snarlega
 oc gangit i gongo grame
 inn þu bioð
 10 ef Æiríkr se
 hans er mer nu von vituð.
31. Hvi er þer Æiríks von kvað Sigmundr
 hælldr enn annara kononga
 þviat margu lannde sagðe Oðenn
 15 hann hevir mæki roðet
 oc bloðoct sværð borit.
32. Hvi namt þu hann sigri þa
 er þer þotti hann sniallr vera
 þvi at ovist er at vita sagðe Oðenn
 20 ser ulfr enn hausve
 a siot goða.

29. Heimsku mæla
 skalattu enn horski Bragi,
 þó at þú vel hvat vitir;
 fyr Eiríki glymr,
 es hér mun inn koma
 jöfurr i Óðins sali.

30. Sigmundr ok Sinfiotli,
 risið snarlíga,
 ok gangið i gögn grami;
 inn þú hjóð,
 ef Eiríkr séi;
 hans er mér von vituð.

31. Hvi es þer Eiríks von,
 heldr an annarra?
 Þvit mörgu landi
 hann hefr mæki roðit
 ok blóðugt sverð borit.

32. Hvi namt hann sigri þá,
 es þer þótti snjallr vesa?
 Þvit óvist es at vita,
 sér ulfr enn høsvi
 [greypr] á sjöt goða.

33. Hæill þu nu Æiríkr kvað Sigmundur ▲
 væl scalt þu her kominn
 oc gack i holl horskr
 hins vil ec þic fregna
 5 hvat fylgir þer
 iofra fra eggþrymu.
34. Konongar eru v sagði Eiríkr
 kænni ec þer nafn allra
 ec em hinn setti sialfr

10 Her segir þat. at fimm konungar fellu með hanum
 oc sva hvat mikill hermaðr hann hafði verit. sva
 segir oc Glumr Geirason i sinu kvæðe at Eiríkr
 heriaðe aðr enn Haraldr konongr andaðezt suðr
 umm Hallannd oc Skane. oc víða um Danmork. oc
 15 allt for hann um Kurlannd oc Æistland. oc morg
 annr lonnd heriaðe hann i Austrvegom. hann heriaðe
 oc víða um Sviðioð. oc Gautlannd. hann for norðr
 a Finnmore oc allt til Biarmalanndz með hærnaðe.
 I þæirri ferð sa hann fysta sinn Gunnillde. þa var
 20 hon a fostre oc at name. með Mattul Finna kon-
 onge. sa var allra fiolkunngaztr. oc síðan Eiríkr
 kom til Ænglannz. heriaði hann vm oll Vestrlonnd.
 firir þessa soc var hann kallaðr Eiríkr bloðøx.
 eftir fall Eiríks konongs. ovingazt Iatmundr kon-
 25 ongr Gunnilldi oc sunum Eiríks. finnr þa soc til at
 Eiríkr heriaðe innan lanndz a ríki konongs. for þa 18

26. a ríki: sál. rettet i Fsk.-udg. for Eiríks, hvilket må have været en dittografisk skrivefejl i mbr.

33. Heill þú nú Eiríkr,
 vel skalt hér kominn
 ok gakk i holl horskr;
 hins vilk þik fregna.

hvat fylgir þér
 jofra frá eggþrymu.
 34. Konungar eru fimm,
 kennik þér nafn allra;
 ek em enn sétti sjalfr.

▲ Gunnilldr a braut af Englannde. með sunum sinum
 til Danmarcar. fær þar friðlannd. af Haralðde Gorms-
 syne. hann toc Harald sun Eiríks til fostrs. oc
 knesætti hann. oc var hann iamnan innan hirðar.
 enn Gamle oc Guðormr lagðuzt i hernat. fyst i 5
 Austrveg oc síðan i Noreg oc gærðo allt þat illt er
 þeir matto i ríki Hakonar konongs.

(29) K. 8. Nu tækr Hacon við konongdome.

926 Hacon toc konongdom i Noregi tveim vetrom
 sípan er faðer hans andaðezt. hann var bæðe vin- 10
 sæll oc arsæll. hann setti log vm allan Noreg með
 raðe Þorleifs hins spaca oc annara vitra manna.
 oc af þeim lagum nytti hinn helgi Olafr konongr
 941-42 mestann lut. a hinu xvi are ríkis. atte hann fiol-
 mænnt þing inn i Þronðheimi a Mærenne. oc a því 15
 þingi gærðo Þronndir konongenom tva koste. at
 hann skuldi blota eftir vandda hinna fyru kononga
 oc fylla sva hin forno log. til ars oc friðar. ælligar
 munndu þeir reka hann af ríkinu. ef hann villdi
 20 eigi i þesso vera sva firir þeim sem vm ríki eða 20
 skattaku. konongr villdi þetta vist eigi gera. astvinir
 konongs oc mikit folk gengu i millom. oc biðia
 bændr þyrmazt við konong. oc tala þeir hversu
 nytsamlegr þeirra hofþingi var sinum þegnum. oc
 mikill raðzmaðr til laga oc síða. i annan stað biðia 25
 þeir konong minka þenna kurr. oc táca einn litinn
 lut i samþyct. sva at blotmenn kalle eigi at af han-

8. Overskr. lyder i A2: Hacon com til ríkis i Noregi.
 17. blota eftir vanda: således rettet i Fsk.-udg., for bota aftr
 vanddræde, hvilket næppe giver nogen mening; Torfæus har
 åbenbart læst rigtig, da han gengiver teksten (P. II p. 221)
 øed: vel more priorum regum sacrificaret. fyrru:
 sál. A; fyri A2. 20. eigi: mgl. A.

um værðe niðrfall laganna. firir huggøðis sacar oc **A**
astar við yini sina. þa gerði hann eptir bœn þeirra
oc blotaðe.

K. 9. Nu gefr Hacon konongr Tryggva **(30)**
5 riki i Vik æstr.

A siautiænnda are rikiss gaf hann konongs **942-43**
namfn Trygva syne Olafs Harallz sunar. broðor
syni sinum. oc gaf hanum riki i Vik æstr. sætti
hann þar til lannz at gæta við Danum oc viking-
10 um. er þa gerðu mikinn skaða a Noregs riki. oc
lagðizt þat til hemfndar við Hacon af guðe. eftir
þat er hann hafði blotat. at i riki hans var iamnan
ufriðr af sunum Gunnilldar oc aðrum vikingum oc
lagu þeir til þessa illvirkis i Brennøyium. Vard-
15 øyium i Myl oc i Mystra sundi. Hacon konongr
for leita þeirra með tveim sneckium oc hitti vik-
inga suðr firir Hallannde. Vinde oc Dane með x
skipum. bærst við þa oc vann sigr. oc rak firir borð
mikinn luta af liði þeira. toc allt fe þeirra. hæri-
20 aðe viða a Halland oc Fion. oc for við sva buit i
riki sitt.

K. 10. Her kœmr hærr. **(31)**

A tyttugta are kvamo synir Óiriks bloðøxar **945-46**
með hærliðe. Gamle Haralldr Sigurðr sunnan af
25 Danmarcu. oc heria a Noreg allt þar sem þeir fara. 19
Hakon konongr var þa staddr a Norðmøri sunnarla
með liði sinu. þar sem heitir Freidar øy. oc var
Hacon eigi fyr var viðr. enn þeir Gamle lagðuzt
með herr sinn i Feøyiar sunnd við Feøy i nannd
30 Freidarbergi foro menn i millum. oc var engi costr
annars af Eiriks sunum enn beriazt. Hacon konongr

19. toc—þeirra: *ul. A1.* 20. Fion: *sål. A2; fiorn A, A1.*
31. annars: *annar A1.*

A let sec oc eigi dvelia. þegar hann vissi at frenndr
hans ginnuzt a þat. Ægill het maðr gamall sa var
mærkis maðr a øsko alldri sinum Haraldz konongs
hins harfagra. oc var nu orvase. hann hafðe þat
mællt. at hann villdi þann dæðdaga liota at falla i 5
folcorosto. þa var sva mikill liðsmunr at vera mynndu
vj vm æinn Haconar manna. þa bað Eiggill konong-
inn at hann skyllði fa hanum merki æitt a hveriu
skipi oc man til hværs mærkis oc varo þar x mærki.
Enn Eiriks synir er þeir sa at lið Haconar var 10
mycklu færa. ganga a land at fylkia við Freidarberg.
oc ganga sva i mot Hacone. verðr þar mikil orasta.
enn er atlæga hafpi tekizt. þa for Eiggill oc x menn
með hanum oc hafði hverr þeira mærki i honndum
oc gengo sva fram með brecco þeirri er þar var 15
upp a nes eit. sem þeir barðuzt. sva at mærkinn
matti sia þaðann sem barðagenn var. enn eigi þa er
fylgðu æða baro. nu sea Danir hvar mærkinn fara.
oc hygja þar mano fara mækinliðit. oc ræðazt at
þeir mano taca milli þeira oc skipanna. Her af 20
kœmr flotti i lið Eiriks suna. oc flyia þeir sialvir
oc lið þeirra. oc er þeir koma a hæðina gængt
Freidarbergi. þa sia þeir afr ut a Rastarkalf. at
ecki hærrlið fylgði mærkiunum. lætr þa Gamle skiota
upp mærki sinu. oc kveða við luðr sinn. samnazt 25
nu saman lið þeira. oc sciota a fylking. enn Danir
oc leiðangrs fole flyia til skipa. þa kœmr Hakon
konongr allu liði sinu at þeim. hofz nu annat sinn
orrastann oc fello margir af hvarom tvegiom. oc
toc bratt at ganga a þa Gamla. oc skildizt lið þeira. 30
oc flyði Gamle oc þeir allir brøðr fram með berg-
inu. enn sumt toc upp a bergit. oc var þar drepit

5. liota: *hafa A2.* 13. atlæga: *atлага A1-2.* 27. kœmr:
kom A1.

enn sumt toc fyrir hamra ofan oc do þar. enn er **A**
þeir Gamle kvamu i fiaruna. þa varð hann sar mioc
af Hacone kononge oc toc undan a kaf oc drucnaðe.
Haraldr oc Sigurðr bróðr Gamla komozt með sunndi
5 til skipa. enn Hacon drap þar i fiorunni iij scip-
socnir af liði þeira. oc loðo upp scipinn undir þeim.
i þau skip var lagðr valrinn. oc orpner þar haugar
utan at. þar stænndr oc bautaðar stæinn harr sem
Eigill fell.

10 **K. 11.** Nu flyia synir Eiriks suðr aptr. (32)

Synir Eiriks konongs er þeir komuzt a scip sin
flyia aftr suðr til Danmarkar. enn Hacon konongr
for eftir þeim vm rið oc funnuzt ecki oftar at sinni.
enn þo at Eiriks synir hæfði hæriat mikit i Noregi.
15 þa þottuz þeir mæira hafa latit i færðinni oc una
nu halfu værr enn aðr sinum lut. oc með trausti 20
Dana konongs oc liði er hann heitr þeim etlæzt
þeir aftr at vennda oc hemfna Gamla. oc annarra
manna sinna. Uið þessare ætlan gerir Hacon kon-
20 ongr þat rað. at nefgilldis scatta. þa er Haraldr
konongr faðir hans hafði lact a allt lanndit. let
hann taca hit ytra með sio. oc vm Þrændalog. oc
leggia til skipa gerdar. hann gerði oc næmfnd i
hverio þesso fylki. hversu morg skip eða hversu
25 long at rumatale skyldi vera or hveriu fylki. at
mannom oc vapnom oc vistum firir utlænndseom
hærr. sva at hvar karlmaðr sa er vigr var oc
frials skilldi eiga skiolld oc køsiu oc hoggvapn
firir því at konongr var oft ecki fiolmennr.
30 þottizt hann þar þa mega lið taca er hann var
staddr. þegar nauðsyn stóði oc hærf þurft. var þa

13. rið: eið A1. at: því *tf.* A1. 15. i færðinni: *ul.* A1.
16. værr: við *tf.* A1. 30. er: *sál.* A1-2; sem A.

A reiðubuit skip oc menn með vapnom hvar sem kon-
ongr þurfti at krevia. Hacon konongr let gera vita
a hofiollom hit øfra um allt lannd. sva at hærfboð
for a vij nattom fra hinum synnzta vita i hina
nórztu þinga a Halogalande. Ðat hennde nocorum 5
sinnum at þeir menn er gætto hins synnzta vitans
urðu þess varir at hærfskip morg varo um øyiar oc
næs. brenndu bygdir oc drapo menn. þa var scotit
upp vitum. oc var hærfloaup um allt lannd. varo
þetta þo ecki Gunnilldar synir. ne Danakonongs 10
hærf þviat i þann tima varo margir vikingar þeir
er æinn hofþingi reð firi margu liði oc hærfscipum.
Enn þeir menn er norþann or lannde foru i leið-
angr eftir vita uppboðinu. þa foro þeir langa leið
aðr enn þeir spyrði hit sanna at þeirrar færðar 15
B þurfti ecki. oc þeir vikingar er | hæriat hafðu varo
þa a brotto. þetta starf þotte margum manne illt.
firir því at æingi nytsæmd stoð af því. oc siolfum 20
kononge þotte sva illa. at hann lagðe við lif oc
limi þeim manne er cunnr oc sannr yrði at því at 20
hærfsgu sagðe þa er logen røyndiz. firir þessa
sok þorðe æingi aðrum sægia þo at morg skip
sigldi sunnan með lande. Nu bar sva at æinu sinni.
at Gunnilldar synir sigldu sunnan af Danmorko. oc
foro ut læið oc como ækki mæir við lannd en sva 25
at menn hafðu niosn um farar þeirra. oc sva hafðu
þeir oc niosn um væizlu takr Haconar konongs.
Ðeir hafðu skip væl buin at liðe oc at vapnom. oc

5. Ðat: *sál.* A1-2; Ðar A. 15. spyrði: spurðu A1. 17. a: i A.
brotto: oc hafðu vent i annan stað sinum hærfnaðe *tf.* A.
20. limi: limu A. oc: eða A. 21. sagðe: sægði A. røyndiz:
røddezt A. 22. aðrum: at *tf.* A. þo: þat A. 23. sigldi: sigldu A.
23—24. Nu—oc: þou A. 25—26. sva—menn: þeir menn er þar
varo a A. 26. niosn: af lanndi *tf.* A. 26—27. þeirra—um:
oc A. 27—28. kgs—vapnom: enn þat ero Gunnilldar synir A.

með þeim var vikingr æinn mikill sa er het Öyvindr
skroya. Hacon konongr tok væizlu þa er þeir como
i Storð a Fitiom oc var hann löyindr þessom tíð-
endum oc aller hans menn allt þar til er skipen 21
5 sigla sunnan oc æigu nu scamt til öyarennar. Ða
sat Hacon konongr ifir borðom. Nu com kurr firir
hirðmenn at skip varo sen sigla oc giengo ut
noccorer þeir er glög þøknaster varo at sia oc
sagðe hværr aðrum at þat myndu vera ufriðar
10 menn oc bað hværr annan sægia kononge. En
ængi var til nema Öyvindr Finnz sunr er kallaðr
var scalldaspillir. hann gieck inn firir konong oc
mæler sva. litil er liðanda stund hærra en langt
matmal. conongrenn svaraðe. Skalld. hvat fær nu
15 af viðum vegom. Öyvindr sægir

35. Blóðøxar ma biða
brynþings fetilsstinga
oss geraz næpt ens hvassa
4 hæfnendr seto æfni

1. var: *ul. A.* æinn: sa er kappe var *tf. A.* sa er:
oc hann *A.* 2. skroya: (*skrøyia skr. A.*) þeir hafðo væl-
buinn skip at vapnom oc liði *tf. A.* væizlu: veytlur *A.*
como: or Danmorc með þenna hærr *tf. A.* 3. var: er *A.*
4. þar: þingat *A.* 5. nu: *ul. A.* 6. Hacon: *ul. A.* 8. noccorer:
ul. A. er: sem *A (A1 = B).* þøknaster: synazter *A.*
9. sagðe—aðrum: mæltu hværr til annars *A.* þat: þetta *A.*
11. var til: varð við *A.* 12. firir kg: i stofuna *A.* 13. mæler
sva: mælti til konongs *A.* liðanda: liðande *A.* 15. sægir:
svaraðe a þessa lund *A.*

V. 35. ¹ma: tia *A.* biða: bæiða *A.* ²fetils-: fætil- *A.*
³næpt: hnept *A.* ens: hins *A.*

35. Blóðøxar téa beiða
brakþings fetilstinga

(oss gerask hnept) ens hvassa
hæfnendr (setu-efni);

hælldr er vannt en ek villda
veg þinn konongr sægia
fam til fornra vapna
8 flíot hærsagu drotne.

Ða svaraðe konongr. Öyvindr. þu ert goðr drengr 5
oc vitr maðr. æigi myndir þu segia hærsagu nema
sonn være. þa mellto aller at satt var at skipen
sigldu oc atto scamt til öyarennar. Ðui nest foro
borð upp ok gieck konongr ut at sia liðet. En þa
er hann hafðe set kallaðe hann til sin raðgiafa sina 10
oc spurði hvat þa skyldi at hafazk. her sigla skip
morg sunnan. en ver hafum lið litit oc þo fritt. oc
vil ek æigi læiða i haska hina bæzstu vini mina.
En vist villda ec flya ef vitrum mannum syndist
æigi at þat være mikill skom eða fòlska. þa 15
svaraðe Öyvindr

36. Samer at niorð enn norðarr
naddregns hvatum þegne
ver getom bili at bolva
4 blámørar skæ föra

⁷ fam: faom *A.*

5. svaraðe: Hacon *tf. A.* 6. segia: *sál. A; mgl. B.*
7. aller: þeir er i (*ul. A1-2*) hia varo oc sagðu *tf. A.* 7—8. at
—sigldu: oc þa sigldu scipinn *A.* 8—9. Ðui—upp: þa bauð
Hacon konongr taca upp borðinn *A.* 9. En þa: oc *A.* 10. er:
sál. alle undt. B, mgl. 11. hvat—hafazk: hversu með skyldi
fara *A.* 11—12. skip morg: *omv. A og ul. sunnan.* 12. lið litit:
omv. A (ikke A1). oc—fritt: *ul. A.* 13. vil: villdi *A.* i: of-
mikinn *tf. A.* 14. vist: eigi *tf. A.* ec: oc *tf. A.* 15. þat:
þar *A.* mikill—eða: ofmikil *A.* fòlska: folsca *A.*

V. 36. ¹at: a *A.* niorð: norðr *A.* ²nadd-: nað *A.* ³get-
om: *sál. alle undt. B; geið.* ⁴-mørar: *sál. alle undt. B; møyar.*

heldr es vant, en ek vilda
veg þinn konongr, segja
(föum til fornra vápna
fljótt) hersögu drótni.

36. Samira, Njörðr, enn norðarr,
naddregns, hvotum þegni
(vér getum bili at bolva)
blámørar skæ föra;

nu er þat er rœkr at regne
 rumskæiðs flota breiðan
 gripum ver i græipar
 8 gunnborð Haralldr sunnan.

- 5 Nu svarar hværr aðrum at hværr villdi hælldr dœya
 um þværan annan en flya firir Danum. Þa mællte
 konongr. Sægið allra drengia hælaster. ok take 22
 hværr sín vopn ok man ækki til saca hversso marger
 Daner ero um æinn Norðmann. Eftir þat toc kon- (33)
 10 ongr skiolld sinn oc for i ringa bryniu oc gyrði sek
 með Kværnbit oc sætti a gylltan hialm a hofuð
 ser. æptir þat toc hann skiolld sinn oc kæsiu. oc
 fylgti liði sinu. oc let hirðmenn oc boðsmenn alla
 saman sem Öyvindr sægir i kvæðe þui er hann
 15 orte æftir fall Haconar. oc sætti hann þat æftir þui
 sem Gunnilldr hafðe latet yrkia um Æirik sun sinn
 sem Oðen byði hanum hæim til Valhallar. oc sægir
 hann marga atburði i kvæðeno fra orrastunni. oc
 hæfr sva

- 20 37. Gandul oc Skagul
 sende Gautatyr
 3 at kiosa um kononga

⁵ rœkr: rekr A. at regne: a racna A. ⁶ -skæiðs: -leið A.
 5. hværr: at *tf.* A. aðrum: sem æinum manne *tf.* A
 (munne A2). dœya: falla A. 6. en: helldr enn A. 9. Daner:
 sem *tf.* A. Norðmann: *nyt kap. i A med overskr.:* Nu
 vapnaz konongrinn. 9—10. toc—for: for konongr A. 10. ringa:
ul. A. 11. Kværnbit: *med art.* A. a(1): *ul.* A. 12. æptir
 —kæsiu: *sål.* A; *ul.* B. 16. um: eptir A. sun sinn: *ul.* A.
 17. byði: bauð A.

nús þats rekr á Rakna
 rymleið flota breiðan
 (gripum vér i greipar
 gunnborð) Haraldr sunnan.

37. Gøndul ok Skøgul
 sendi Gautatyr
 at kjósa of konunga,

17
 hværr yngva ættar
 skyldi með Oðne fara
 i Valholl at vera.

38. Broðr fundu þeir Biarnar
 i bryniu fara 5
 konongen kostsama
 4 komen undir gunfaner
 druptu dolgar
 en durr vorðr ristizk
 upp var þa hilldr um haven. 10
39. Het a Haløygi
 sem a Holmrygi
 iarla æinn bane
 4 forr til orrostu
 gott hafðe hinn gofge 15
 giengi Norðmanna
 øger Öydana
 8 stoð undir haom hialme.

V. 38. ¹ þeir: þeir A. ⁴ undir: unnd A. gunfaner:
 gunnfana A. ⁶ durr vorðr: daur A. ⁷ haven: hafed A;
 hafet A2.

V. 39. ⁵ gofge: giofle A. ⁷ øger: *sål. alle undt.* B:
 øyger. Öydana: eyðanna A (d A1). ⁸ haom: ar A.

hverr Yngva ættar
 skyldi með Óðni fara
 i Valholl at vesa.
 38. Broður fundu þær Bjarnar
 i brynju fara,
 konung enn kostsama
 kominn und gunnfana;
 drúðu dolgar (r. -ráar)
 en dorr hristisk,
 upp vas þa hildir of hafin.

39. Hét á Háleygi
 sem á Holmrygi
 jarla einbani,
 fór til orrostu;
 gott hafði enn gofgi
 gengi Norðmanna
 øgir Eydana,
 stóð und árhjalmi.

I þessom þys evað Óyvindr scallda spillir æinn gamankviðling til Haconar konongs. aðr en fylkingarnar lópez at

5 40. Lytr firir langum spiotom
lannz folk bifask rander
evæðr oddviti oddom
Óyvindar lið skroeyu.

þa svaraðe konongr

23

10 41. Uæl launa mer minir
menn oxlom styr þenna
rið væx Hamdes klæða
hodd oc rekna brodda.

A þuilliku ma sia hværssó oræddr konongr var er hann i hugaðe sva sina luti. Gunnildar synir ganga
15 nu a lannd upp. fylkia liði sinu oc hafðu þæir lið mykklu mæira. þann dag var veðr hæit af solo. þa stöeypti Hakon konongr af ser bryniunni. oc sætr upp hialm sinn. oc æggiar menn sina til framgangu læiande oc gladdde sva lið sitt með sinu ifir bragðe
20 bliðlego æftir þui sem Óyvindr sægir

3. lópez: lægðiz A.

V. 40. ² bifask: bifask skr. B. ⁴ -vindar: vindr A.

V. 41. ² oxlom: oxlum A1; oxlum A2. styr: sál. alle undt. B: slyt. ³ Hamdes: hamfðes skr. A.

13. kgr: med art. A. 14. hugaðe: sál. alle undt. B: hugðe. 15. nu: upp tf. A og ul. det fölg. fylkia: oc fylgtu A. þæir: ul. A. 18. oc: ul. A. menn sina: alla sina menn A. 19. lið sit: liðit A. 19—20. ifir br. bl.: omv. A.

40. Lýtr fyr lönqum spjótum lands folk; bifask randir; kveðr oddviti oddum Eyvindar lið skreyju. 41. Vel launa mér minir menn, oxlum styr þenna, (hrið vex Hamðis klæða) hodd ok rekna brodda.

42. Rauzk or hærfotum
ratt a voll bryniu
visir værdunga
4 aðr en til vigs tæke
lek við lið mangu
skyldi lannd væria
gramr hinn glaðvære
8 stoð undir gullhialme.

5

K. 12. Vm bardaga Eiriks suna oc Haconar goða oc um fall Haconar.

10

Eftir þetta toks bardage oc varð hinn harðaste. Ða er skotrið var loket bra Hacon konongr sværði oc stoð framarla undir mærkinu oc hio a baðar hendr. misti alldrigi oc bæit sværðet þo sem misti. sem her sægir

15

43. Sva bæit þa sværð
i siklings hende
vaðer Vavaðar
4 sem i vatn brygði

V. 42. ¹ -fotum: vaðom A. ² ratt: rett A. ³ visir: visi A. værdunga: værdungar A. ⁴ en: ul. A. ⁵ mangu: sál. B, A, A2; mangu A1. ⁶ undir: unnd A.

9—10. Overskr. fra B1-2; mgl. B, A. 11. þetta: þat A. toks: toc A; tocz A1-2. varð: var A. 12. sværði: sinu tf. A. 13. mærkinu: uden art. A; A2 = B. oc(2): ul. A.

V. 43. ² i: or A.

42. Hrauzk ór hervóðum, hratt á vøll brynju, vísi værdungar, aðr til vigs tæki; lék við ljódmögu, skyldi land verja

gramr enn glaðværi, stoð und gollhjalmi. 43. Svá beit þá sverð ór siklings hendi váðir Vávaðar sem i vatn brygði;

- brakaðu broddar
brotnaðu skylldir
glumraðu gylfringar
s i gotna hausum.
- 5 44. Trauðaðu torgor
við tyss of valde
hialta harð fotum
4 hausa Norðmanna
roma varð i öyju
10 ruðu konongar
skira skialldborger
s i skatna bloðe.
45. Brunnu bænældar 24
i bloðgom undum
15 lutu langbarðar
4 at lýða fjórvi
svaraðe sior gymner
a sværða nese
fell floð flæina
20 s i fiaru Storðar.

⁷ glumraðu: glumdu A. ⁸ hausum: *sál. alle undt. B:* haustum.

V. 44. ² tyss of: tysvin A. ⁷ skira: skirar A.

V. 45. ² bloðgom: *sál. alle undt. B:* bloðom. ⁸ lutu: bitu A. ⁵ svaraðe: svarr- A. gymner: gymis A.

brøkuðu broddar, brotnuðu skildir, glumruðu gylfringar i gotna hausum.	ruðu konongar skirar skjaldborgir i skatna blóði.
44. Trauðuðu [<i>r. trøddusk</i>] tørgur við [<i>r. fyr</i>] Týs of valdi [<i>r. ok bauga</i>] hjalta harðfótum hausar Norðmanna; róma varð i eyju,	45. Brunnu beneldar i blóðgom undum, lutu langbarðar at lýða fjórvi; svarraði sárgymir á sverða nesi, fell floð flæina i fjöru Storðar.

Öyvindr skrøyaia toc at ganga sva hart fram i orrastuna. at hann fryði Norð mannum hugar. oc sotte hann mest at er mærki Haconar var. oc mælte. hvar er konongr Norðmanna. hvi löyniz hann oc þorer æigi fram at ganga at syna sic. hværr kann 5 sægja mer til hans. Ða svaraðe Hacon konongr. Halltu sva fram ef þu villt finna Norðmanna konong. Ða kastaðe Hakon konongr skilldinum a lið ser oc toc þaðom hanndum um meðal cafla sværðsens. oc liop fram undan mærkium. þa mælte Þor- 10 alfr Scolmssunr lateð mek hærra i mote Öyvindi. konongrenn svaraðe. Mik villdi hann hitta. oc sva scal han mik firir finna. En er konongr kom þar er Öyvindr var. hio hann a tvær liðar ser. oc þa hio konongren með Kværnbit þaðom handum i hafuð 15 Öyvindi oc klauf hialmenn oc sva hafuðet i hærðar niðr. Vm þetta orte siðan Öyvindr scallda spillir

46. Bað at valgrindar vinda
veðr høyande skrøya
gumnum hollr ne gulli
4 gefnar sinni stæfnu

20

1. skrøyaia: skøyaia B, B1-2, men i B1-2 af AM rettet. 2. orrastuna: *uden art. A.* oc: hann A. 3. hann: þar A. er: sem A. var: konongs foro A. mælte: spurði A. 4. kgr N.: N. kgrenn firir A. 5. fram at g.: *ul. A.* kann: at *tf. A.* 6. mer: *ul. A.* 7. Halltu: hallt A, þu *tf. A1.* sva: þu *tf. A (ikke A1).* finna: Hakon og *omv. kg N. A.* 9. um: a A. 10. mærkium: mærkinu A. 11. Scolms: scolgs- A; Skums- B. 12. hitta: *sál. A, A1;* finna B, A2. sva: *mec A og ul. det følg.* 13. finna: *sál. A, A1;* hitta B, A2. kom: fram *tf. A.* 14. er: sem A. hio hann: oc hio A. liðar—oc: hænndr A. 15. kgren: Hacon konongr A. -bit: -bitinum A. 17. niðr: *sál. A;* ofan B.

V. 46. ¹ Bað at: Baðar A (*rettet A1 til -at*). ² skrøya: skøyaia A (A2 = B).

46. Baðat valgrindar vinda
veðrheyjandi Skreyju,

gumnum hollr né gulli,
Gefnar sinni stefnu —

ef sol spenner sunnan
sigr minnigr villt finna
fram halltu niotr at nytum
8 Norð manna gram ranna.

5 Aðra visu orte hann um fall Óyvindar skröyiu

47. Veit ec at bæit hinn bitri
hyggiung meðal dyggvan
bulka skiðs or þaðum
4 bænvondr konongs hondum
10 ofælenn klauf Óla
eldraugr skarar hauga
gullhialtaðum galltar
8 grandað Dana brande.

A aðra lið Hacone kononge stoð Þoralfr stærki 25
15 Skolms sonr oc drap margan mann með sinu sværði
er Fetbræiðr het. er konongr hafðe gefet hanum
sem sægir Þorðr Siareks sunr.

⁵ spenner: *sål. B*; svenner *B1-2*; ryri *A*. sunnan: sara *A*.

⁶ minnigr: -ugr *A*. ⁷ halltu: hallt þu *A*.

V. 47. ² hyggiung: byggving *A*. dyggvan: -vang *A*.

⁸ grandað: granddat *A*; *A1 = B*.

14. lið: hond *A1*. 15. Skolms: *sål. A*; Skums- *B*.
mann: *sål. A*; manna *B*. sinu: *i B-mbr. har her stæit*
sinum (*m raderet i B1-2*). 16. er—het: fezbreiðu *A*. er:
enn *A*. kgr: *med art. A*. 17. Sia-: Siar- *A* (*Sia- A2*); Ha- *B*.
sunr: sun *A*.

ef sólspenni svinnan
sigminnigr vilt finna
fram halt, Njóts, at nýtum,
Norðmanna gram þannig.

47. Veitk at beit enn bitri
byggving meðaldyggvan

bulka skiðs ór þöðum
bænvondr konungs hondum;
ófælinn klauf Óla
éldraugs skarar hauga
gollhjoltuðum galltar
grönduðr Dana brandi.

48. Þar er borð harðer barðuz
bannz iodraugar lannda
lystr gieck hærr til hiorfa
4 niz i Storð a Fitium
aðr en gimslaugar ganga
gifrs lemana drifu
nausta blaks hit næsta
8 Norð manna gram þorðe.

5

49. Varðe varga myrðir
vitt sva scal frið slita
iafur villdu þann ælldaz
4 anndort folk at lonndum
starf hofsk upp þa er arue
otta vanr a flotta
gullz er gramr var fallenn
8 Gunnildar kom sunnan.

10

15

50. Þrot var synt þa er sættozk
sinn roðs við lum stinnan

V. 48. ¹ borð-: berð-(?) *A, A1 = B*; barð *A2*. ² -draugar:
drangar *A*. ⁵ en: *ul. A*. gimslaugar: gullslongvir *A*.
⁶ -mana: *sål. alle undt. B*: niana. ⁷ hit: er *A*; et *A1*.

V. 49. ³ iafur: *sål. B1-2*; iafnr *B*; iofur *A*. ælldaz: alldir *A*.
⁴ anndort: ondurt *A*. at: *sål. alle undt. B*: a. ⁵ arue:
alle undt. B: arne.

V. 50. ¹ þa: þo *A*. sættozk: sæctozt *A*. ² roðs: raðrs *A*.
lunn: limi *A* (*linn A2*).

48. Þars þorðharðir þorðusk
bands jódraugar landa,
lystr gekk herr til hjörva
hnits í Storð a Fitjum,
aðr gimslongvir ganga
gifrs hlémána drifu
nausta blakks et næsta
Norðmanna gram þorði.
49. Varði varga myrði

vitt, svá skal frið slita,
(jöfur vildu þann eldask)
öndurt folk (at lonndum);
starf hófsk upp, þás arfi
otta vanr (á flotta)
golls (en gramr vas fallinn)
Gunnildar kom sunnan.
50. Þrot vas synt, þás settusk
sinn róðrs við hlum stinnan

maðr let ond oc annar
 4 ufar en bœndr sarer
 oc hior krafðer hafðu
 huggendr munens tuggu
 5 gauks við gialfr um leikna
 8 grunnum sannd i munni.

51. Afreks væit þar er iofre
 allrikr i styr slikum
 gumnar morðr þeim er gerðe
 10 giek næst hugins drekkó.

I þessare orrastu var æigi gott blauðum mannum
 motgangu at væita firir sacar afls oc vapna oc
 aræðes oc þottezk sa danskra manna bæzt hafa er
 firstr var. En þeim læiddiz bratt er næster varo.
 15 oc bratt æftir fall Óyvindar scrøyfu kom flotte i
 lið Gunnilldar suna oc flyðu þeir til skipa sinna.
 fell þar mikit folk af sunum Æiriks. En þeir flyðu
 sialfer. En menn Haconar konongs fylgðu þeim 26
 lengi um dagenn oc drapo af þeim allt þat er þeir
 20 matto. en konongr let taca skæið sina oc roa norðr

⁴ en: *ul. A.* ⁶ tuggu: *tungu A.* ⁸ sannd: *samit A.*

V. 51. ¹ Afreks: *Afrek A.* þar: *þat A.* ³ gumnar:
gunnar A. morðr: *moðr A.*

11. æigi: *ecke A.* mannum: *manne A.* 12. motgangu:
mote gang A. væita: *þvilicium mannum tf. A.* afls: *sål. A;*
alfs B. 13. bæzt: *bazt A.* 14. firstr: *sål. B1-2;* fyrstr *B;*
first A. læiddiz bratt: *siðazt a brot A.* næster varo: *nest*
hafðu komit A. 16. þeir: *sialfr A.* 17—18. fell—sialfer: *ul. A.*

(mannr lét ond ok annarr
 ófár) búendr sárir;
 ok hjörkrafðir höfðu
 huggendr Munins tuggu
 gauks við gjalftrum leikna
 grunnu sand i munni.

51. Afreks veit, þats jofri
 allrikr i styr slikum
 gœndlar Njörðr, þeims
 gerði,
 gekk næst, Hugins drekkó.

með lannde. oc ætlaðe til bus sins til Alreksstaða.
 þui at hann hafðe fengit sar. var lostenn aru i
 armenn þa er hann rak flottan oc rann hanum bloð
 sva miok at umægin sotte a hann. oc þa er hann
 kom þar sem hæitir Haconar hælla. þar hafðe hann 5
 veret fœddr. oc þar dvaldest hann um nott oc let
 (34) sla ser lannd tialld. oc flytia sic þar a lannd. þa er
 Hacon konongr kændi at sar hans var þan hætlegt
 callaðe hann til sin raðonøyti sitt. oc talaðe a
 marga lunnd firir astvinum sinum um þa luti er 10
 gorzk hafðu a hans dagum. oc iðraðezk hann þa
 þess er hann hafðe miok gort i mote guði oc crist-
 inna manna logum i sinni meðfærð. þa buðu vinir
 hans at flytia lik hans vestr til Englannz oc grafa
 hann þar at kirkiu. konongren svaraðe. ec em æigi 15
 þess værðr. ek lifða sem heiðnir menn scal mek oc
 sva iarða sem heiðna menn. Með þesso marke
 syndi hann yðron sina. at hann aumkaðe missætte
 þeirra frenda. oc sendi bref Gunnilldar sunum. oc
 var þat a at hann gaf Haralde frenda sinum hirð 20
 sina oc allt riki sitt. Æftir þetta anndaðezk Hacon
 25 konongr oc hafðe þa raðet firir Norege .xx. vætr oc
 .vi. vætr. hann harmaðu vinir oc ovinir. sem sægir
 Óyvindr scallda spillir

1. til A.: a Alreksstadum *A* og *tf.* firir. 3. armenn:
hœgre tf. A. rann h. | bloð: *omv. A.* 4. miok: *sål. alle*
undt. B: mikit. 7. þar: *ul. A.* lannd: *herefter nyt kap. i*
A med overskr.: Nu talar Hacon konongr um sar sitt.
 8. hætt: *ven- A og tf.* þa. 10. astv. sinum: *omv. A.* 11. hann
 þa: þa mioc: *A.* 12. miok: *ul. A.* i: *ul. A.* 15. þar:
ul. A. kgren: *uden art. A.* 17. sem—menn: *sål. A; ul. B.*
 Með: *meðor A.* 18. yðron: *hæiðne(!) A2.* 22. raðet | f. N.:
omv. A. 23. harmaðu: *harmaðe A.* vinir: *bæde vinir*
 hans *A.*

52. Goðo dögre
var sa gramr um boren
s er ser getr slikan sefa
hans alldr
5 man æ vera
at goðo getet.

53. Man obunndinn
a yta siot
s fenris ulfr um fara
10 aðr iamgoðr
a auða traut
konong maðr come.

54. Døyr fe
døyia frendr
15 s øyðiz lannd oc lað
siðan Hacon for
hæiðin guð
morg er þioð um þiað.

V. 52. ¹ dögre: dæme B; *rettet til dögre i B1-2.* ² var:
verðr A. ³ sefa: sœva A. ⁴ alldr: aldrs A.

V. 53. ³ um: ul. A. ⁵ traut: trauð A.

V. 54. *Mgl. A.*

52. Góðu dægri
verðr sá gramr of borinn,
es sér getr slikan sefa,
hans aldrs
man æ vesa
at góðu getit.

53. Mun óbunndinn
á yta sjöt
fenrisúlfr of fara,

áðr jafngóðr
á auða tröð
konungmaðr komi.

54. Deyr fé
deyja frændr,
eyðisk land ok láð,
siðan Hákon fór
með heiðin goð
morg es þjóð of þéuð.

27 Menn hans fluttu lík hans til Sæms í Lygrisfirði á Norðharða lande og gerðu haug at. Aðr en Hacon felle. hafðu synir Harallz ens harfagra .viii. orðet vapndauðir. sem Öyvindr sægir scalldaspillir og kvað sva sem konongren kœme til Valhallar. firir 5 þui at sa var atrunaðr hæiðinna manna at aller þæir er af sarom andaðuzk skylldu fara til Valhallar. En þa er bref como til Harallz Gunilldar sunar og þæirra brœðra þau er Hacon konongr let gera. urðu þæir fægnir þesse orðsending og skipað- 10 uzk við. foro norðr með lande. og villdu a funnd Haconar konongs frenda sins. en þa er þæir como norðr. var Hacon konongr anndaðr.

(35) K. 13. Vm Haralld konong Eiriks sun.

(V)ar þa Haralldr til konongs tækinn. En þa er 15 Haralldr hafðe tækit konongs namn og þæir brœðr. giek hirð Haconar konongs til handa hanum. og varð brat hirðen lit samhuga firir þui at þæir er Hacone hafðu þionat. ok þæir er aðr varo með sonom Gunnilldar. hafðu att morg vanndræðe aðr 20

1. til Sæms: a Sæm A; a Seim A1. Lygris: *sál. A;* Lyfris (Li- B1-2) B. 3. -fagra: fagr B (*ikke B1-2*). 4. dauðir: dauða A. scalldasp.: ul. A. 7. andaðuzk: andaðezt A. 7—8. Valhallar: *herefter tf. A verset:*

(55). Iarla bage (bæge A1)
þu att inni her
atta brœðr kvað Brage.

8. En: ul. A. Gunilldar: eiriks A (s. E. A2). 9—10. let gera: hafðe sęnt þeim A. 10. urðu: þa værða A. þesse: þessare A. 10—11. skipaðuzk: skipazt A. 11. við: viðr A. foro: og fara A. 12. þa: ul. A. 13. norðr: þa *tf. A.* anndaðr: *ingen egenl. kap. A.* 15. til kgs | tækinn: *omv. A.* En: ul. A. *Ny linje her A1.* 16. kgs namn: konungdom A. 18. -huga: -hugat A (A2 = B).

sin a milli. oc þotte hvarom sinir hofðingar bætri.
þat lysizk i orða skifti þessa .ii. skallda. **Gluunr**
Gæira sunr kvað þetta

5 56. Væl hæfir hæfnt en hafna
hiorss bændraugar fiorvi
folkkrakkum vann fylkir
4 framlegt Haralldr Gamla
en dogvaler drekka
10 dolgbannz firir vær handan
roðen sa ec rauðra bænia
8 røyr Hacone drøyra.

Þa er Óyvindr skallda spillir høyrði þessa visu.
kvað hann i mote aðra

15 57. Fyrr rauð fennis varra
flugvarr konongr sparra
malmriðar svall meiðum
4 möðr i Gamla blóðe

1. sin: sinn B; n(2) raderet i B1-2. sinir hofðingar:
sinn hofðingi aðrum A. 2. lysizk: lysir A. þessa: þessara A.
3. þetta: fyst *tf.* A.

V. 56. ² bændraugar: *sál. B1-2; -drangar B; bærdrugar A.*
³ -rakkum: rackar A. vann: ofvant A. ⁴ en: er A; oc. A2
dog: dogg- A. ⁸ Hacone: Hakonar A.

12. er: *ul. A.* 13. mote: mot A.

V. 57. ³ -riðar: riða A.

56. Væl hæfir hefnt, en (hafna
hjórs bærdrugar fjörvi)
folkkrakkr of vant fylkir
framligt, Haraldr Gamla;
es dökkvalir drekka
dolgbands (fyr ver handan

roðin sák þenja rauðra
reyr) Hákonar dreyra.
57. Fyrr rauð fennis varra
flugvarr konungr sparra
(malmhríðar svall meiðum
möðr) i Gamla blóði;

28 þa er ostirfinn arua
Æiriks oc rak gæira
nu tregr giæte gauta
8 grams fall a sæ alla.

Þa svaraðe Haralldr konongr ræiðr miok. Ænn 5
ælski þer mæir Hacon konong. fare þer ænn með
hanum oc vereð hans menn. þa varo þæir ræidder
um Óyvind vinir hans oc ætlaðu at konongren
myndi lata drepa hann. Ganga til bæggia vinir oc
biðia konong friðar. oc sæia at Óyvindr ma bœta a 10
þa læið sem brotet var. oc biðia hann yrkia aðra
visu oc kaupa ser sva vinatto konongs.

58. Litt cvaðo þic lata
landvorðr er brast horva
bænia hagl a bryniur
4 buguz almar giæð falma
þa er ofolgen ylgiar
endr or þinni hennde
fetla spellz til fyllar
8 fullægg Haralldr gullu.

15

20

⁵ ostirfinn: ostyrvenns A. arua: *sál. alle undt. B:* arna; *ved*
rettelse i B2. ⁶ Æiriks; *erik A.* oc: of A. ⁷ nu: þat A.
⁸ fall: *sál. alle, undt. B:* vall.

6. ælski: *ælskið A.* mæir: *ul. A.* fare: fareð A. ænn:
sál. alle, undt. B: æim. 7. hanum: *sál. A; ul. B.* þæir:
ul. A. 8. kgren: *uden art. A.* 9. myndi: *villia tf. A.*
oc: *ul. A.* 10. kg: *med art. A.*

V. 58. ² horva: horða A. ⁵ er: *ul. A.* ⁷ spellz: *svæll A.*
fyllar: fullar A.

þás óstirfinn arfa
Eiriks of rak (geira
nú tregr gæti-gauta
grams fall) á sæ alla.

58. Litt kvóðu þik láta
landvorðr, es brast, Hqrða,

þenja hagl á brynjur,
(bugusk almar) geð falma,
þás ófolgin ylgiar
endr ór þinni hendi
fetla sveill til fyllar
fullegg, Haraldr, gullu.

Conongren svaraðe litt oc þo noccot. þa mælte
Glumr Gæira sunr. þat er litt hærra er ækki er.
þa svaraðe konongr. sia maðr værðr oss alldrigi
tryggr sva lengi sem hann lifir. þa bað Glumr Óy-
5 vind yrkia visu um konongenn. þa cvað hann þessa.

59. Æinn drotten hæfi ec attan
iafur dyrr en þic fyrri
bellir braginr ælli
4 bið ek æi mer hins þriðia
10 trur var ec tiggia dyrum
tvæim skioldum lek ec alldre
fylli ec flok þinn stillir
8 fællzk a hænndr mer ælli.

Aðr en ec tynda Hacone. Eftir þat var Óyvindr
15 með Gunilldar sunum litla rið. for siðan til bua
sinna oc sva gerðo flester Haconar menn. at þær
þionaðu scamma rið Æiriks sunum. oc sættuz hæima
at buum sinum. Synir Gunilldar er sagt at tœke
skirn a Ænglannde i øsko. en er þeir como i lannd
20 oc hafðu tækit aller konongs namn. þa brutu þær

1. C. svaraðe: þa svaraðe konongr A. 2. þat: þa A. litt:
litit A. 3. alldrigi: -in A; alldri A2. 4. tryggr: trur A.
5. visu: enn *tf.* A (A2 = B). kgen: Haralld konong A.
þessa: þetta oc geck fyri konong A.

V. 59. 3 brag: bragn- A. 4 æi: *sål.* B1-2; æ B; eigi A.
5 tiggia: *sål. alle undt.* B: tygia. 8 fællzk: fællr A.

14. þat: þetta A. 15. með G. s. | litla rið: *omv.* A og
tf. oc. siðan: *ul.* A. 17. scamma rið: *sål.* A; *ul.* B.
19. skirn: *vestr tf.* A.

59. Einn dróttin hefk áttan,
jöfurr dyrr, an þik fyrri
(bellir braginr elli)
biðkat mér ens þriðja;
trúr vask tyggja dýrum,
tvæim skjöldum lékk aldri,
fyllik flokk þinn stillir,
fellr á hendr mér elli.

29 niðr hof oc blotskap. oc nauðgaðu ængan mann til
kristni. oc æcki er sagt fra truar hallde þeirra.
annat en sa var cristinn er þat villdi. en hinn
hæiðinn er þat villdi. þær brøðr Gunilldar synir
hafðu margar hirðar oc foro sumir et øfra um 5
landet. en sumir með sio. oc gierðe hallære mikit
um þeira daga. firir þui at af tok silld fiski oc allt
siofang. korn spilltiz. þetta kænde lannz folket guða
sinna ræiði. oc þui er konongarner leto spilla blot-
staðum þeira. Óyvindr skallda spillir sagðe sva. 10

60. Snyr a Svólnis varðer
sva hofom inn sem Finnar
birki hind um bundinn
4 brims a miðiu sumri.

A þuilicu matte marka hversso þung olld er þa var 15
er sva mikill snior var um mitt sumar. at allt buet
var inni haft at fostre. Synir Æiriks gerðoz agiarner
við lannz folket. oc hirtu ækki um lannz logen.
þat var oc callat at þær hirti fe sitt i iorðu sem
smabøendr. oc villdu æigi giefa mannum sinum 20
mala. sem sagðe Óyvindr scallda spillir

1. oc—mann: enn ængan mann nauðgaðu þeir A. 3. þat:
sva A. 5. hirðar: hirðir A. 6. landet: *uden art.* A.
8. kænde: *sål.* A, B1-2 *ved rettelse*; kændu B. 9. sinna:
ul. A. þui er: þat at A.

V. 60. 1 varðer: *sål.* B; *r(1) er raderet i B1-2*; varo A.
3 hind: hunnd A. 4 brims: brums A. a: at A.

15. marka: mærkia A. er þa: *ul.* A. 17. inni haft:
þa inni halldit (*bundit overstr.*) A; bundit A1. 18. logen:
uden art. A. 21. mala: *foran* giefa A. sem: sva A.

60. Snýr á Svólnis vöru, birkihind of bundit
svá hofum inn sem Finnar brums at miðju sumri.

61. Barom Ullr um alla
 imon lauks a hauga
 fiollum Fyris vallar
 4 fræ Haconar æfe
 5 nu hæfir folkstriðir Froða
 fa glyara þya
 meld i moðor holde
 8 mello dolgs um folgenn.
62. Fyllar skæin a fiollum
 10 fall solar bra vallar
 Ullar kiols um allan
 4 alldr Haconar skioldum
 nu er afl raðul ælfar
 iotna dolgs um folgenn
 15 rað ero rammar þjóðar
 8 rik i moðor liki.

Her firir gaf Haralldr konongr Öyvindi banasok. þa
 como viðr vinir Öyvindar. oc baðo konong taca
 sætt af hanum firir þetta. konongrenn bæiddiz at Öy-
 20 vindr skylldi fa hanum gullring þann er Mollde

V. 61. ² hauga: hauka A. ³ lyder i A: fiolglyiaðra þya.
⁷ meld: molldar A.

V. 62. ² solar—vallar: solbraar valla A. ⁴ skioldum:
 scaldom A. ⁵ afl raðul: alfrøðull A. ⁷ rammar: ramrar A.

17. Haralldr: sál. A; Eiríkr B. 18. viðr: við A. kg:
 með art. A. 19. af hanum: ul. A. 20. er: sál. A; mgl. B.

61. Bórum, Ullr, of alla,
 imunlauks, á hanka
 fjöllum Fýrisvallar
 fræ Hákonar ævi;
 nú hefr folkstriðir Fróða
 fáglyjaðra þýja
 melldr í móður holdi
 mellu dolgs of folginn.

62. Fullu skein á fjöllum
 fallsól bráa vallar
 Ullar kjóls of allan
 aldr Hákonar sköldum;
 nú alfrøðull elfar
 jötna dolgs of folginn
 (røð eru ramrar þjóðar
 rik) í móður liki.

- var callaðr. er stoð .xii. aura. oc sva varð at vera
 sem konongr villdi. þa cvað Öyvindr þetta.
- 30 63. Skyllða ec skæria folldar
 skið rænnande siðan
 þursa tols fra þuisa 5
 4 þinn goðan byr finna
 er valiarðar værdum
 veliande þer sælia
 lyngva mens þat er lengi
 8 latr minn faðer atte. 10
- Æiríks synir drapo Sigurð Laða iarll inn a Aglo.
 sem sægir Æyvindr scalda spillir.
64. Oc Sigurð hinn
 er sonom væitti
 roka bior 15
 4 Haddingia vals
 farma tyrs
 fiorve næmdu
 iarðraðendr
 8 a Agloe 20

1. var callaðr: het A. er: oc A. at: ul. A.

V. 63. ² tols: kavs A (kæs AI). ⁵ er: sál. B, A; ef B1-2.
 11. Aglo: sál. B1-2; Agðo(?) B; oglo A, oglo AI; sva tf. A.

V. 64. ¹ hinn: hanum A; þann AI. ² sonom: svanom A.
⁴ Hadd: hamnd- A. ⁵ tyrs: tyss A. ⁶ næmdu: næmdu A
 (AI = B). ⁸ Agloe: ogloe A.

63. Skyldak, skerja foldar
 skiðrennandi, siðan
 þursa „tols“ fra þvísu
 þinn goðan byr finna,
 es, valjarðar, værdum,
 veljandi, þer selja
 lyngva mens, þats lengi,
 látr, minn faðir átti.

64. Ok Sigurð,
 hinn 's svönum veitti
 hróka björ
 Haddingja vals
 Farmatýs,
 fjörvi næmdu
 jarðráðendr
 á Öglói.

65. Oc oðlingr
i alun iarðar
alnar orms
4 ofælenn varð
5 lifs of late
þa er landrekar
Tyr's ottung
8 i trygð svicu.

Synir Eiriks drapo oc Tryggva Olafs sun. oc marga
10 aðra kononga oc iarla oc aðra ríkis menn. sem
Glumr Geira sunr sægir i Grafelldardrapo er hann
orte um Haralld konong

66. Braut við bryniu mota
bog rifunga sogo
15 naddskurar var nærer
4 Noregs konongr stora
valgalltar let vælta
varg fœðande marga
ofvægiom reð iofri
20 8 iam borna ser þorna.

V. 65. ¹ oðl.: auðl. A. ⁵ late: later A. ⁷ Tyr's: tyss A.
ottung: otr. B; rettet i B1-2; ælung A.

10. menn: sva *tf.* A. 11. Grafelldar: *sål. alle undt. B:*
-falld.

V. 66. ¹ mota: niota A. ² rifunga: rifi. A. ⁴ stora:
storar A. ⁷ ofvægiom: uvægum A.

65. Ok oðlingr
i qlun iarðar
alnar orms
ófélenn varð
lifs of latr,
þá's landrekar
Týs óttung
i tryggð sviku.

66. Braut við brynju njóta
bág rifunga Sögu,
naddskúrar vas nærir,
Nóreg's konungr stóra;
valgaltar lét velta
vargfœðandi marga,
ofvæginn reð jofra,
jafnborna sér þorna.

Haralldr konongr var þeira brœðra vasklegastr.
mikill orrostumaðr. oc íprottar maðr mikill um
31 marga luti. oc var hann firir þeim brœðrom síðan
Gamle fell. Guðormr var fallenn aðr en þær
Haralldr oc Hacon barðust a Fitium. oc fell i Austr 5
vegom. Sva er sagt at Sigurð slefo broðor Harallz
konongs drap Klypr hersir broðor sunr Þorlæifs
spaka. son Þorðar Horða Kara sonar. oc var þat
til saca at Sigurðr hafðe tækit cono Klyps nauðga.
Klypr lagðe Sigurð i giognum með sværði. En hans 10
hæmndi hirðmaðr hans er het Sigurðr enn gamle.
(36) Haralldr konongr grafælldr var uti iamnan a sumrum
með hær sinum til ymisa lannda. oc atte margar
orrastr. oc hafðe oftaz bætr. hann com með liði sinu
suðr til Danmarkar. oc barðez þar við Skané. oc 15
hafðe sigr við vikinga. Annat sinn hæriade hann
væstr a Skotlannde oc a Irlannde. oc hafðe gagn
hvertvæggia. þriðia sumar for hann með hær austr
i Gautlannd. oc gierðe þar mikinn ofrið. fiorða sumar
for hann með hær sinn norðr-til Biarmalandz. oc 20
atte þar mikla orrastu a Vino bakka oc drap þar
mikit folk. feck þar bæde gull oc silfr. oc mikit
annat fe. oc for aftr sama haust. Mikit starf hafðe

2. oc: *ul.* A. 3. hann: *ul.* A. 5. Har... Hacon: *omv.* A.
6. Sigurð—broðor: Sigurpr skiva broðir A. 7. Klypr hersir:
Klyppr A og så: sun. Þorl.: hins *tf.* A. 8. Horða: harða
A og *ul.* Kara s. 11. hans: sa *tf.* A. enn gamle: *ul.* A og
tf. Klyppr var þegar drepinn af honum oc var sa maðr callaðr
Sigurðr hinn gamle(!), og herefter *ny linje.* 12. sumrum; scip-
um A. 13. sinum: sin A. ymisa: *sål. B1-2;* ymsa B; imisra A.
14. oc: *ul.* A. með: *ul.* A. 15. suðr: *ul.* A. þar: *sål. alle undt. B,*
der ul. det ved sideskifte. 16. sinn: *sål. B, A;* sinni
B1-2. 17. Skotlannde: Scotland A. a Irlannde: Hiallt-
lannd A. gagn: sigr A. 18. -tvæggia: sinn *tf.* A. hær:
sinn *tf.* A. 19. i: a A. 20. sinn: *sål. A;* *ul. B.* til Biarma-
landz: *sål. A;* a Bi. B. 21. oc: hafði sigr *tf.* A. 22. þar: *ul.* A.
23. fe: *alle undt. B:* haust; fe annat A1. aftr: æftir hit A
(aftr hit A1-2).

hann i sinu ríki oc lit til nytsæmdar lannz folkeno. hans menn unnu hanum mikit. var hann þeim goðr. þo at boandom være hann harðr. Þesse oлд hæfir veret harðaz i Norege oc værst firir þa soc 5 at hæðinna manna þian systi litit gott. en siolfom þeim þungt er baro.

K. 14. Vm Hacon Laða iarl Sigurðar sun. (37)

(D)otter Harallz ens harfagra var Olof arbot er atte Þorer þeiande a Møire iarll. þeirra dotter var 10 Bergliot er atte Sigurðr Laða iarll. Þæira sunr var Hakon. er misti faður sins a ungum alldre. oc er hann spurði fall faður sins. fecc hann ser skip oc þar menn til oc bio lið sit væl at vapnom. oc hellt hann skipi sinu austr i Vik oc þaðan i Ofystra sallt. 15 Tok þa at hæria oc gierðez utilego vikingr. hann hæriaðe um Svía vellði oc Gauta Vinnda oc Kura allt austr um Syslo. hafðe friðland um vætrom til Danmarkar. oc vingaðez með fegiafum oc hæim-soknom við Haralld konong Gorms sun. en hvært 20 sumar la hann uti i hærnaðe. Hacon var manna friðastr sionom oc kurteisare en flester menn aðrer. 32 meðal maðr at væxti. hann var bæðe væl hærðr oc skæggiaðr. at giærvis maðr mikill um flesta luti.

2. var hann: oc h. v. A (oc þ. v. h. A1). 4. harðaz | i N.: omv. A. 5. systi: *sál.* A; *plogaðe* B. en; oc þo A. 7. *Overskr. fra* B; V. H. iarl S. s. laða iarls. B1-2. Her talar um dottor Harallz A. 9. þeiande: þegiande A. iarll: oc þar var iarl A. 10. sunr: sun A. 11. oc: enn A. 12. hann(1): *sál.* A; *ul.* B. sins: þa *tf.* A. 13. þar: hær- A. lið sit | væl: *omv.* A. oc(2): er hann var buinn þa *tf.* A. 15. hann: *ul.* A. 16. oc(1): a A (A1 = B). Vinnda: Vinnde A. Kura: Kuri A. 17. allt: *ul.* A. Syslo: *syslur* A. vætrom: *alle undt.* B: vægð. 17-18. til D.: i danmore A. 19. við: *ul.* A. sun: konongr toc væl þvi oc hafðe Hacon með ser *tf.* A. 21. sionom: *sál. alle undt.* B, *der ul.* aðrer: *ul.* A. 22-23. væl-skæggiaðr: harðr maðr oc væl siðugr A.

talaðr væl. diupraðr. þolenmoðr. grimr ovinum sinum. bæðe með openberom raðom oc læynilegom velom. langrækr. milldr af fe. A æinu hausti varo þesse tíðendi með Dana kononge. at til hans com broðor sunr hans. er het Haralldr. hann var sonr 5 Knuz Dana astar. Gorms sonar. hann com or vikingu með ofsa fiar. oc firir þa sok var hann callaðr Gullharalldr. Þenna vætr varo þeir Hacon baðer saman með Dana kononge. Hacon fær sott hættlega oc la længi vætrarens. með þeim hætte var mæin 10 hans. at hann nøytti lit matar oc dryks. oc svaf litit. ækki hafðe hann stranga værki. æinn saman villði hann oc vera eða með fa menn oc þa er hanum hafðu lengi þionat. Sva com at menn toco þat at røða at hann myndi vixtr vera. eða ovitande. Conongr 15 com at finna hann. oc varð litil þeira viðrøða. þuiat Hacon villði fatt mæla. Gullharalldr com at finna hann firir sacar vizku hans oc diupræðe. er aller menn sagðu at hann være enn vitraste maðr. ef hann hæfði hæilsu sina. hann toc at røða firir 20 hanum sinn vannda. oc þat at hann var konongs sunr. oc þottezk æigi verr til rikis comenn en Haralldr konongr faðr broðer hans. En er Hacon høyrði

1. talaðr: talaðe A. 2. sinum: *ul.* A. 5. sunr(*bis*): sun A. er: sa er A. 6. Dana—sonar: hins dansca A. 7. ofsa—oc: mikit fe A. þa sok: þvi A. 9. saman—kge: i hirð danakonongs A. fær: fecc A. 10. þeim: þessom A. 11. at hann: *ul.* A. dryks: dryckiar A. 12. stranga: stora A. 13. oc(1): iafnan A. fa menn: *sál.* A; famenni B. oc . . er: nema . . sem A. 14. røða: raða A. 15. vera: *sál.* A; værða B. eða ov.: oc æi sva vitande sem hann skulde A. 16. litil—røða: litit um þeira ræðu fyrir A. 17. com: oc *tf.* A. 18. vizku hans: *omv.* A. -ræðe: -hygiu A. 19. menn: *ul.* A. 20. hann(2): *ul.* A. toc: þa *tf.* A. 21. oc: *ul.* A. 22. sunr: sun A. æigi: vera *tf.* A. rikis comenn: *omv. og með art.* A.

þessa røðu. þá svaraðe hann oc talde hann ægi
 værr til fallenn at niota sins faðernis. en Haralldr
 konongr oc sagðe ef Knutr hæfði lifat at Gormr oc
 aller Daner myndu hann konong vilia en eigi Har-
 5 alld. oc er nu hans sunr gorr sem æinn vikingr. en
 ef þetta kœmr ænn firir Dane. þá munu þæir vilia
 hafa Knuz son firir konong. Haralldr syndist nu (38)
 ækki annat rað en bæiðazk af kononge faðr broðor
 sinum landa oc rikis. oc rødde þetta mal firir frenda
 10 sinum. æftir raðe Haconar. oc villdi vita fyrst ef
 þat mætte værða með villd. við þessa røðu varo
 faer menn. konongr toc þunglega at skifta við
 hann riki eða lannde. slita sva sinu tale at baðer
 varo ræiðir. þui næst spurðizk at Hacone bœttezk.
 15 Siðan kom konongr a fund Haconar oc bar upp
 firir hanum. hværss hann var krafðr. oc spyr raðs
 hvær svor hann skyllði hafa um þetta mal. Hacon
 svaraðe mœðelega oc harmulega. oc sagðe at hann 33
 harmaðe þetta mal oc lezk illa þykkia ef þa skyllði
 20 minka riki hans. meðan hann var með hanum. En
 þo sagðe hann Gullharalldr til comenn oc til rez
 kalla. Gef til hæillt rað sagðe konongr. þui at ee

1. hann(1): *sål. A; Haralldr B. talde: callaðe A.*
 2. værr: *vera A (tf. A2).* 2-3. en—kgr: *ul. A.* 4. kg vilia:
omv. A. 5. oc—nu: *enn nu er A. sem: ul. A.* 6. þetta:
ræð tf. A. ænn: ul. A. 7. kg: *her nyt kap. i A með*
overskr.: Haralldr bæiðiz rikis oc lannda. syndist: synizt A.
 8. kge: *med art. A.* 8-9. faðr—sinum: *ul. A.* 9. oc(2): *ul. A.*
 firir: *konongenom tf. A.* 10. villdi: *ul. A.* 11. værða:
gangazt A. 12-13. við—lannde: *sinu vællði undir aðra*
menn A. 13. at: *sål. alle undt. B: oc.* 14. þui næst: *þa A.*
 15. Siðan: *litlu siðar þa A. oc bar: berr A.* 16. firir—oc:
sinn vannda A. spyr: spurði A. raðs: raða A1-2. 17. um
 —mal: *oc sagðe hværss kraft var A. 19. harmaðe: mioc tf. A.*
 illa: *illt A.* 20. hans: *konongsins A. meðan: er A.* 21. til(1)
 —oc: *ul. A.* 22. sagðe kgr: *firir A.*

se at þu ert mer væl viliadr. oc lætr þer illan
 þykkia varn vannda. Hacon svaraðe. gef mer stunnð
 til hærra at hyggia at sva miklu vannda male. oc
 skiliaz þæir at sva bunu. Eftir þetta ma na male
 (39) Hakonar um þa luti. er mesto þotte værða. Gull- 5
 haralldr kœmr ænn a fund Haconar. oc kærer sitt
 mal. at faðer hans var dauðr en sialfr hann rikis
 laus oc faðr broðer hans ræiðr. oc bað nu hæilla
 raða. Hacon svaraðe hanum oc lezk talat hafa
 mal hans við konong. oc let ser ægi væl hug um 10
 sægia at noccot myndi af kononge fa. oc aðra talu
 gerer hann hanum til hugganar. oc sagðe at hann
 myndi konongr værða. ef hann villdi fylgia sinu
 male. oc let at þat mest mindu til skorta ef ægi
 fylgði kapp eða þralyndi oc harðræðe. þa þottez 15
 Haralldr skilia at Hacone syndist þat rað at hann
 lette ægi kalleno. oc sagðe at ægi skyllði harðræðe
 scorta ef hann kœme i føre. En noccoro siðar com
 Dana konongr sialfr til Haconar at vita hvart hann
 hafðe noccot ihugat um hans mal. Hacon svaraðe 20
 oc sagðe at hann hafðe vakat um hans mal bæðe
 nætr oc daga. oc oft hugsuokr um veret. ek hæfi

2. H. svar.: *ul. A.* gef: *gevet A.* 3. hyggia— male:
ihuga sva mikit vannda mal sagðe Hacon A. 4. þæir: *ul. A.*
 Eftir—male: *Her eptir ma niota tals A.* 5. Hakonar: *oc*
skiliazt(!) tf. A. værða: her kap. i A með overskr.: Vm
skaða Harallz. 6. kœmr ænn: *kom nu A. oc: ul. A.*
 6-7. sitt mal: *sinn skaða A.* 7. at: *ul. A.* rikis: *eigna A.*
 8. oc(bis): *ul. A.* 8-9. hæilla raða: *mioc heilræða A.* 10. let
 ser: *letz A. hug: hugr A.* 11. oc: *ul. A.* 12. hanum:
Haralldr efter hugganar A. 13-14. sinu male: *sål. A (male*
mgl. A2); hanum B. 14. at þat: *ul. A; a skr. B.* 15. fylgði:
lyddi A. eða: oc A. 17. kalleno: *tilkalleno A.* 18. nocc-
 oro: *noccore stunnðu A. com: kœmr A.* 19. at: *sål. alle*
undt. B: oc. 20. hafðe: *hefðe A. ihugat um: hugsat A.*
 21. oc sagðe: *sva A. hann—vakat: ul. A. mal: hafðe*
(hefðe A1) hann vakat tf. A. 21-22. bæðe—daga: *nott oc*
dag A. 22. oft: *mart sinn A. um: ul. A.*

sagðe Hacon talat þetta firir vitrum mannum. oc
 yðrum goðom vinum. lizk allum þui mæiri yðar
 vande hærra er oftur er um røtt. Gullharalldr
 yðar frende er þralyndr a sit mal. ef þer varneð
 5 hanum rez. oc harmar oss mest æinn lutr astvini
 yðra. Gormr faðer yðar varð sva mikill maðr i sinni
 ætt. at hann æignaðezk margra kononga velldi. Nu
 værðe þer þat miðla i tva staðe. Hværr man finna
 mega rað til þess at þer haldeð veg yðrum fullum.
 10 lanndum oc riki. en frende þinn Gullharalldr fenge
 þau svor er hanum være svarat æftir logum oc
 rettendum. Ða svaraðe konongr með ahyggiu mikilli. (40)
 Mart mæler þu Hacon. hversso ma þetta vera at
 ec miðla halft Dana vælldi við Haralld. oc æiga ec
 15 þo æinn allt. Hacon svaraðe. hværr mun litit
 vinna til mikils. þat være höfðingia bragð at æiga
 sialfr riki sit Dana vælldi. en gera frenda sinn sva
 mikinn mann at hann hæfði annat vælldi æigi minna. 34
 sva myndi gera yðar faðer Gormr. at minkast ækki
 20 af gofgom frændom sinum. øxla hælldr þeirra megin
 oc taca þar til rikis sem være. Konongr svaraðe.
 Satt sægir þu Hacon. þat være vist höfðingia bragð.
 en hvar er nu laust eða falt riki. Hacon svaraðe.

3. hærra—røtt: er ærennde er diupara seett A. 3—4. G. |
 yðar fr.: omv. A. 4. -lyndr: -lunndaður A. sit mal: omv. A.
 4—5. ef—rez: ul. A. 5. oc: enn A. harmar—mest | æinn lutr:
 omv. A. 6—7. sinni ætt: æro(!) sinni A. 8. værðe: verðit A.
 þer: sál. A; mgl. B. man: þat tf. A. 9. rað—at: þat er A.
 fullum: oc tf. A og omv.: riki... lanndum. 10. þinn: yðar A.
 11. er: at A. 12. þa: ny linje i A. 13. þetta: sál. alle undt. B.
 þa. 14. halft: halfu A. við H.: ul. A. ec: ul. A. 15. H.
 svar.: þa svaraðe Hacon A = l. 23, s. 63 l. 6. 19. faðer:
 frendi A1. 20. megin: sál. A; magn B. 21. rikis—være:
 annara eign A. Kgr. sv.: þa svaraðe konongr A = s. 63, l. 4.
 22. sægir þu: mæli þer A. þat—bragð: ul. A.

Noregs riki er falt allu lannzfolkeno. oc er Noregs
 mannum mikit ohapp at sinum konongom. sva ero
 þær oc makleger at døya firir illræðe sin oc ill
 (41) værk. Konongr svareðe. Synir Æiriks ero røysti-
 menn miklir oc sigr sæller. en Noregr illr at søkia 5
 með hernaðe. Hacon svaraðe. Haralldr man ækki
 varazk at coma til Danmarkar. ef þer sendið hanum
 orð hærra. oc ma Gullharalldr drepa hann þa.
 Konongren svaraðe. Ef Haralldr konongr være
 drepenn. þa være faret riki Gunilldarsona. oc giængr 10
 þa braut oc var katr. Litlu æftir þetta ræis Hacon
 upp oc sagðezk vera hæill maðr. Nu kœmr saman
 tal þeirra frenda Harallz konongs Gorms sunar oc
 Gullharallz. oc røddoz þær við marga daga. oc var
 Hacon með þeim. oc vissi ængi maðr nema þær 15
 (42) æinir. hvat i raðagierð var. Haralldr konongr Gorms
 sonr sendi menn með skipaðu skipi i Noreg a fund
 konongs Harallz fostrsonar sins með þeim orðom
 at Dana konongr hafðe spurt anauð oc hallære af
 Norege. oc þat at kononge var kostnaðar samt at 20
 hallda hirð sina. firir þui at bœndr matto æigi giallda
 landskylldir sinar fe løyssis sacar. oc bað Haralldr

1. riki: vælldi A. -folkeno: -buiu A. 1—2. er N.
 mannum: norðmannum er A. 3. oc(1): sál. alle undt. B, ul.
 3—4. illræðe—værk: morg sin illvirke og herefter nyt kap.
 með overskr.: Vm Dana konong. 5. N. illr: noreg illt A.
 8. hærra: ul. A. oc: þa A og ul. det følg. 9. Kgren sv.:
 þa mællti Dana (Haralldr A1) konongr A. 9—10. være(bis):
 er A. 10. oc: ul. A. 11. braut: i brot A. var: er A.
 12. sagðezk: taldizt A. Nu: ul. A. 13. tal: tala A. 14. oc(1):
 þar var hann sialvur við tf. A. røddoz þær: omv. A.
 14—15. oc(2)—þeim: ul. A. 16. æinir: ul. A. var: her-
 efter nyt kap. með overskr.: Her sendir Haralldr menn
 (ul. A1) til Noregs. 17. skipaðu: ul. A. 18. kgs: ul. A.
 21. giallda: sál. A; mgl. B. 22. sinar—sacar: firir feløysi A.
 oc: ul. A. Haralldr: Haralld A.

fotrson sinn coma til Danmarkar. oc bauð hanum Iotland allt til vetrseto. oc ifirfærðar með .ii. c. manna. Þetta mal bar Haralldr konongr firir raðgiafa sina. oc syniz hanum raðlegt. at þiggia sva mikít len af 5 fostrfæðr sinum. en sumir sagðu at þat myndi vera svik. En bœndr fystu hann miok oc oll alþýða til. oc taldu vera hit mesta hæilræðe. oc æigi kononglegt at þora æigi at sœkia æigi til vinatto til sliks konongs sem Dana konongr var. En firir þa 10 sok at Haralldr var æigi diuphugaðr. oc þottezk hafa ængan skaða giort Dana kononge. nema þat er hann rak nauðsyn til. þa fær Haralldr til Danmarcar. oc hafðe .iii. langskip. oc .lxxx. manna a hværiu skipi. hann kom suðr til Limafjarðar. oc 15 var þar staddr sem hæitir Hals. Gullharalldr var (43) þa buinn með .ix. skip at fara i hærnað oc kœmr með þesso liði allu a fund Harallz Eiriks sonar. Ða fann Haralldr konongr at hann var svikinn með 35 raðagierð Hakonar oc tilsætningu Harallz Gormssonar. 20 oc framkvæmd Gullharallz. het þa a lið sitt oc bað þa brægða sværðum sinum drengilega oc veria sec. bra hann þa sinu sværði oc stoð firir framan mærki. sva sœm sægir Glumr Geira sun.

2. allt: *ul. A.* -færðar: *sál. alle undt. B:* færð. 4. oc: *ul. A.* 5. en: *ul. A.* þat: *ul. A.* myndi vera: *omv. A.* 6. fystu hann: *fysti A og alla alþýðu.* 7. til: *ul. A.* taldu: *tælia at A.* hit mesta: *mono en mesto A.* 8. æigi til: *ul. A.* 8—9. til(2) —En: *þvilics hofðingia oc A.* 10. Haralldr: *kgr tf. A.* var: *alyðenn oc tf. A.* oc: *ul. A.* 11. hafa ængan: *omv. A.* 14. Hann: *ul. A.* Limafi.: *heræfter nyt kap. i A med overskr.: Vm hærat.* 14—15. oc—Hals: *ul. A.* 16. oc: hann *A.* 17. Harallz: *sál. A; mgl. B.* 18. kgr: *Gunnildar son tf. A.* 19. raðagierð: *raðom A.* Harallz: *kgs tf. A.* 20. Gullh.: *Haralldr kgr tf. A.* oc(2): *ul. A.* 21. sinum: *ul. A.* 22. þa sinu: *sialfr A.*

67. Mællte mætra hiallta
malm Óðenn sa blöðe
þrottar orð er þorðe
4 þioðom voll at rioða
viðlenndr um bað vinnda 5
verðungr Haralldr sværðum
fram þotte þat flotta
8 fylkis orð at morðe.

68. Hæin þyntan let huina
ryniæld at þar bryniu 10
földar vorðr sa er firðum
4 fiorn harðan sic varðe.

Eftir þetta tokst horð orrosta oc væittu þær Haralldr mikít viðnam. oc þo æigi langt. firir þui at [982] Gullharalldr bar þa ofliði. oc fell þar Haralldr 15 konongr. Gunilldar sonr. oc mestr luti liðs hans. oc vann hann þo aðr mikinn skaða a Danum i manndrape. þesse orrasta var a lande. sva sem her sægir.

V. 67. ² sa: *sál. alle undt. B:* þa. ⁴ þioðom: *bioð- B; rettet i B1-2.* ⁵ -lenndr: *-lænnð A.* ⁶ verðungr: *værðung A.* ⁷ fram: *frægt A.*

V. 68. ¹ Hæin: *sál. B1-2, A; hæm B.* huina: *sál. alle undt. B: huma.* ² ryni-: *bryni-: sál. alle undt. B: rym-.. brym-.* at: *-ar A.* þar: *þat A.* ³ firðum: *forðom A.* ⁴ fiorn: *fiorr A.*

13. horð: *snorp A.* 14. við-: *viðr- A.* langt: *lengi A.* 16. mestr: *mesti A (A1 = B).* luti: *sál. alle undt. B: lutr.* 17. hann þo: *konongrenn A.* 18. her sægir: *omv. A (ikke A2).*

67. Mælti mætra hjalta
malm-Óðinn sá, blóði,
þrottar orð, es þorði
þjóðum vøll at rjóða, —
viðlenndr of bað vinda
verðung Haralldr sværðum,

frægt þótti þat, flotna,
fylkis orð, at morði.
68. Heinþyntan lét hvína
hrynjæld at þat brynju
foldar vorðr, sás firðum
fjornharðan sik varði.

69. Hiugiuz hvarer tvæggiu
 hæggis mækis eggja
 varð i giægn at ganga
 4 geir drott Haralldr þæiri
 5 sender fell a sannde
 sæfar bals at Halse
 olle iofra spialle
 8 orð hæppinn þui morðe.

I öðrum stað talaz þeir við. Haralldr Dana kon-
 10 ongr oc Hacon Sigurðar sun. þa hafðe Hacon buit
 skip sin til hærnaðar sem hann var vanr. oc mællte
 Hacon þa til Harallz konongs. Hærra. hværssó gete
 þer fara munu Gullharallde frenda yðrum. hvart
 man Haralldr frende varr vera drepenn eða æigi.
 15 hann er vist goðr drengr. oc røysti maðr mikill. oc
 mikill vinr yðar. oc æigi myndi hann þessar velar
 af yðr vara. þa svaraðe Dana konongr. þetta er
 satt at vist er þetta illt værk at drepa knesætning 36
 varn. Ða mællte Hacon. Hversso truan ætle þer
 20 yðr hærra munu vera Gullharalld ef hann sæzk i
 Noregs vælldi oc tækr þar konongs namn. kann

V. 69. ¹ Hiugiuz: -guz B1-2; -guzt A. ² hæggis: heggir A.
³ giægn: gogn A.

11. sin: *sål.* A; sit(t) B. oc: Ða A og *ul. det følg.*
 13. munu: mane A. 14. Haralldr: Eiriks sunr *tf.* A. frende
 varr: *omv.* A. vera: *ul.* A. eða æigi: *ul.* A. 15—16. oc(2)
 —yðar: *ul.* A. 16. þessar: þessarar A. 17. þetta: *sål.* B,
 A; þat B1-2, A2. 19. varn: sinn A. 19—20. Hversso—
 yðr | hærra: *omv.* A. 21. þar: *ul.* A.

69. Hjoggusk hvárir tveggja
 heggir mækis eggja,
 varð i gogn at ganga
 geirdrott Haraldr þeiri;

sendir fell á sandi
 sævar bals at Halsi
 (olli jofra spjalli)
 orðheppinn (því morði).

vera at ver roem læiðangrenn oc gialldem vitit með
 varom raðom. en siom ver ænn þat rað hærra
 at coma mætte Noregs riki undir yðr. Gormr faðer
 yðar æignaðest mikit riki. þat er æigi hafðe hans
 faðer att. Hvært riki skulu þer hærra þat fa er 5
 sva mikit se eða mæira en Danmarcar er faðer
 yðar vann undir sik. þat være nu hofðingia bragð
 at æignast Noregh. oc hæfna fostrsonar sins. kon-
 ongr svaraðe. æigi byriar oss at drepa broðor sun
 varn. Hacon svaraðe. ek ma yðr launa friðland 10
 hærra oc gott ivirlæte. oc goðar giafer er þer haveð
 mer væit. með þui. at vinna Noregh allan a æinum
 degi unndir yðr. en þer gefeð mer til forrædes
 lanndet. oc hafet slican skatt af sem ver sættomk
 (44) a. oc gierðomk ec maðr yðar. þetta rað likar væl 15
 Danakononge. oc binnda þeir nu með ser fastmæle.
 Siðan fær Hacon með .xv. skipum sem hann var
 vanr at hafa i hærnaðe a fund Gullharallz oc funnuz
 þeir litlu siðar. en Haralldr Eirikssun var fallenn.
 Hacon læggr þegar at Gullharallde oc varð þar 20
 horð orrasta. oc fell þar Gullharalldr oc flest lið

2. siom: seum A. ænn þat: *omv.* A (ænn *ul.* A1).
 hærra: *ul.* A. 3. yðr: hærra *tf.* A. 3—4. faðer yðar: *ul.* A.
 5. att: *ul.* A. Hvært: hvat A. hærra: *ul.* A. 6. Danm.:
 riki *tf.* A. 7. nu: *ul.* A. 8. oc: enn A. 8—9. kgr: *med*
art. B2. 9—10. broðor sun | varn: *omv.* A. 10. Ek ma:
 ver megom A. 11. hærra: *sål.* B1-2, *foran* launa B; *ul.* A.
 gott: mikit A. oc(2): *ul.* A (*ikke* A2). 11—12. er—væit:
ul. A. 12. allan: *efter* degi A. 13. þer: hærra *tf.* A. mer:
 oss A. forrædes: forræde A og *ul.* lanndet. 14. hafet:
 hæfðip A. slican: þvilican A. 15. yðar: *herefter kap. i A*
med overskr.: Vm fall Gullharalldz. 16. þeir—fastmæle:
 með fastmælom sin a milli A. 17. Siðan: *ul.* A. skipum:
 þeim *tf.* A. 19. þeir: *ul.* A. Haralldr: konongr *tf.* A.
 var fallenn: hafðe fallit A. 20. þar: *ul.* A. 21. fell: fællr A.
 flest: mart A.

hans. en sumt flyði undan. Hacon toc gull þat allt er Gullharalldr hafði att oc fengit a utlanndum. oc var þat sva mikit at æigi varo dōme til at æinn maðr hæfði iammikit att a Norðrlanndum. Eftir (45)
 5 þetta for Hacon a funnd Dana konongs oc sættiz við hann auðvællega um drap frenda hans. þat sama sumar for Haralldr Gormssunr i Noregh með allan Dana hær. oc firir hanum stok or lannde Gunnilldr oc synir hennar væstr a Skotlannd. þa
 10 eignaðezk Haralldr Gorms sunr allt Noregs riki. oc sætti hann Hacon. til giæzlo lannzens austr til Liðendis nes. oc gaf hanum iarls namn. oc bað hann taca væizlr oc dōma lannz logh. oc giallda Dana kononge af skatta. Eftir þetta for Haralldr Gorms-
 15 sunr til Danmarcar. oc skilduz þær Hacon goðer vinir. Hacon iarll hafði þa reket harma sinna. þui at af hans raðom var drepenn Haralldr Eirikssunr. sem Æinar skalaglam sagðe.

20 70. Hvarf at aftr aðr en ærfðan
 odda starf faður hafði
 hær vorðoðr reð harða
 4 hiorveðrs konongr fiorvi

1. undan: *ul. A.* toc: þar *tf. A.* gull: *'sål. A.; ul. B.* allt: oc lausafe *tf. A.* 2. oc(1): hann hafði *tf. A.* 3. þat: *ul. A.* til: *ul. A.* 4. iammikit—N.: i norðr lannd iammikit flutt *A* og herefter nyt kap. med overskr.: Vm færð Harallz Gorms sunar. 6. um drap: af drape *A.* 7. Gorms sunr: konongr *A1* i N.: til Noregs *A.* 8. stok: stucku *A.* 10. riki: vællde *A.* 11. hann: *ul. A.* giæzlo lannzens: landzgætlu *A.* 12. Liðendis: Liðandis *A1.* oc(2): *ul. A.* 13. oc(2): enn *A.* 14. af: *ul. A.* H. G.s.: konongr heim *A.* 15. skilduz: sciliazt *A.* 16. vinir: herefter nyt kap. i *A* uden overskr. harma sinna: *omv. A* og *tf. firir.* 17. Eiriks: Gunnilldar *A.*

V. 70. ¹ at: *ul. A.* ² odda starf: *sål. B, men i B1-2 rettet til odd staf; ostafr A.* ³ vorðoðr: forðaðr *A.* harða: hærða *A.* ⁴ kgr: konongs *A.*

37

varðat Frøyr sa er føre
 folk skiðs ne man síðan
 þui bragðr oлд við aðra
 8 iarls riki fram sliku.

Hacon var rikr oc toc at æfla blot með mæiri freko 5 en fyrr hafði veret. þa batnaðe bratt arfærð. oc com aftr korn oc silld. grere iorðen með blome. sva sem sægir Æinar.

71. Oc hær þarfer hverfa
 lakkar moz til blota 10
 rauð brikar fræmsk røkir
 4 rikr as meger sliku
 nu grøer iorð sem aðan
 aftr gæir bruvar hafta
 auð firir lætr at aro 15
 8 oryggva ve byggva.

Þa var friðr goðr með areno sem ænn sægir Æinar.

⁷ bragðr: bregðr *A.*

6. arfærð oc: *ul. A.* 7. grere: grær *A.* blome: bloma *A.*

V. 71. ³ rauð: rand *A.* røkir: røkar *A.* ⁴ as: *sål. alle undt. B:* at. meger sliku: megre slica *A (A1 = B).*

⁶ gæir: gørd *A.* hafta: hatta *A.* ⁷ firir: ryrir *A.* at: *ul. A.*

70. Hvarfat aptr, aðr erfðan,
 óðstafr, fōður hafði,
 hervorðuðr réð Hørða,
 hjorveðrs, konungs fjorvi;
 varðat Frøyr, sás føeri,
 folkskiðs, né mun síðan,
 (þvi bregðr oлд við aðra)
 jarls riki framm sliku.

71. Ok herþarfir hverfa,
 hlakkar móts, til blóta,
 rauðbrikar fremsk røkir
 rikr, ásmegir, sliku;
 nú grøer jorð sem aðan,
 aptr geirbrúar hapta
 auðyrir lætr þru
 óhyggva vé byggva.

72. Engi varð a iorðu
ættom goðr nema Froðe
giæte Niorðr sa er gerðe
⁴ gæir brikar frið sliçan.

5 I annarre drapo sægir Æinar a þessa lund.

73. Bygði lonnd en lunda
lek orð a þvi forðom
Gamla kind su er granda
⁴ gunnborz veum þorðe
10 nu er afrændra iofra
Ullr gæir valens þeirra
soknar hvatr at sættri
⁸ sætr huærium gram bætri.

Her ma hœyra at synir Æiriks brutu niðr bloten.
15 en Hacon hof upp annat sinni. Ða er Hacon hafðe
æinn vætr raðet firir Noregh. kom Ragnfroðr Eiriks 963
sunr oc bæiddiz rikis i Norege. i mote hanum kom
Hacon með hær oc barðuz þær sem Æinar sægir.

V. 73. ⁴ veum: venin(!) A. ⁵ afrændra: afrænddar A.
⁶ valens: vaðils A. ⁷ at: sál. alle undt. B: a. ⁸ sætr:
sættirs A. huærium: sál. alle undt. B: hrænum.

14. ma: þat tf. A. 15. sinni: sinn A. 16. æinn vætr |
raðet: omv. A. Noregh: sál. B; Norege B1-2; fork. A.
18. Hacon: iarl tf. A. þær: sva A.

72. Engi varð á jorðu
ættum goðr, nema Fróði,
gæti-Njorðr, sás gerði,
geirbrikar, frið sliçan.
73. Byggði lönd (en), lunda)
(lék orð á því) forðum

Gamla kind, sú s granda
(gunnborðs)veum þorði,
nú s afrændra jofra
Ullr geirvaðils þeira
sóknar hvatr at setri
settr hverjum gram betri.

74. Enn ræið aðru sinni
iarll borðmarum norðan
song herðer let sværða
⁴ sott Ragnfroðe at mote.

38 Hacon hafðe lið mæira oc skip smærre. oc firir þa 5
sok let hann sigazt at lannde. giekk upp af skipum.
oc bauð Ragnfroðe at bæriast a lannde við sek.
en hann villdi æigi. oc ræddiz lannz hærrenn sem
Æinar sægir.

75. Hof und hyriar knæyfi 10
raut unda fiold Þundar
þat slæit vig a vage
⁴ vanddar dyrr at lannde
ve fiolner rennr fyrri
fe galldande villdi 15
vægðe at iarll firir iofri
⁸ Ygs niðr friðar biðia.

V. 74. ² marum: sál. A; ararum B (ved fejlæs. af M);
rettet i B1-2. ³ song: soen A. ⁴ sott: sort A. Ragn:
Rang- A=l. 7 (A1=B, dog ikke l. 7; A2=B). at: a A.

6. sigazt: siga A. lannde: oc tf. A. skipun: með art. A.
8. hærrenn: uden art. A, og tf. sva.

V. 75. ¹ hyriar: hytar A. ³ a: at B1-2 (t udraderet).
vage: væge A. ⁴ vanddar: vendar A. dyrr: dyr A. at:
sál. alle undt. B: a. ⁵ lyder i A: ne fiolsnerenn fyrri (f.
dette har B, ikke B1-2: fyni). ⁶ galldande: sál. B; gi- B1-2;
mildr konongr A. ⁷ vægðe at: vægðizt A.

74. Enn reið öðru sinni
jarl borðmörum norðan;
songherðir lét sverða
sött Ragnfróði at móti.
75. Hof und hyrjar kneysi
(hraut unda fjöld) Þundar

— þat sleit vig á vági —
vandar dýr at landi;
né fjölsnerrinn fyrri
fémildr konung vildi
(vægðit jarl fyr jofri)
Yggs niðr friðar biðja.

76. Buinn lezk valldr ef villdi
val møy konongr høya
haulda Niorðr oc hallda
⁴ herr fell um gram vælli.

5 Skiliazk at sva hunu oc var Ragnfroðr um vætrenn
i Sokne. en Hacon i Þronðhæimi. Vm varet æftir 964
bauð Hacon ut almenning um allan Þronðhæim oc
Hologa lannd oc um oll fylki firir norðan Stað. oc
varð hann mioc fiolmennr. Sva er sagt at .vii.
10 tignir menn fylgðu hanum. sva sem sægir Æinar.

77. Hitt var mæir er Møra
morð fikinn let norðan
folk væriande fiorfa
⁴ for til Sogns um giorfa
15 ytti Frøyr af fiorom
folk landum sa branda
Ullr stoð a þui allre
⁸ yr þioð Heðens byriar.

V. 76. ³ Niorðr: morz A. oc: *sål. alle undt. B:* at.
⁴ um: of A.

5. oc: þa A. -froðr: *sål. A;* -froðe B. 6. Sokne: Sogni A.
9. hann: *ul. A.* mioc: *all- A.* 10. sægir Æ.: *omv. A.*

V. 77. ¹ var: varð A. Møra: mōta A. ³ fiorfa: *fiorve A.*
⁴ um: of A. ⁵ ytti: *ytre A.* ⁸ -þioð: *-ðioð A.*

76. Búinn lézk valdr, ef vildi
valmey konungr heyja
hólða morðs at halda
(herr fell of gram) velli.

77. Hitt vas meir, es Møra
morðfikinn lét norðan

folkverjandi fjorva
fyr til Sogns of gōrva;
ýtti Freyr af fjorum
folklōndum (sá branda
Ullr stoð af þvi allri
yrþjóð) Heðins byrjar.

78. Oc til moz at Mæita
miuk hurðum fram þurðu
með svorgælis aurgua
⁴ siau lonnd rekar honndum.

Ðæir como at Gunlldar sunum inn i Sokne. oc 5
barðuze við þa. oc hafðe Hacon sigr i þeirri oc drap
af sunum Æiriks .ccc. manna sva sem her sægir.

79. Strong var guðr aðr gumnar
gamma vals und ramma
þrøngui mōðr um þrunginn 10
⁴ þrimr hundradum lunda
39 knatte hafs at hofðum
hagnaðr var þat bragna
folk æflande fylkir
⁸ fangsæll þaðan ganga. 15

Sva mikit var mannfal at her sægir at iarlenn
genge at manna hofðum af þessom fyndi. Eftir
þessa orrastu flyðu synir Gunlldar oc hon með

V. 78. ¹ at Mæita: a mōta A. ³ svorgælis: saurgoli A.
aurgua: sarpa A. ⁴ lonnd: lannd A. honndum: hanndan A.

5. Ðæir: *ul. A.* Sokne: Sogne: A. 6. oc(1): *ul. A.*
i þeirri: *ul. A.*

V. 79. ¹ var: varð A. gumnar: gunnar A. ² gamma:
gammi A. vals: nas A. ³ mōðr: meidr A. þrunginn:
þrongui A.

16. var: varð A. 17. fyndi: fundi A1-2.

78. Ok til móts á Meita
mjúkhurðum fram þurðu
með svorgæli Sgrva
sjau landrekar randa.

79. Strong vas gunnr, aðr
gunnar
gammi nás und hramma

þrøngvimeidr of þryngvi
þrimr hundradum lunda;
knatti hafs at hofðum
(hagnaðr vas þat) bragna
folkeslandi fylkir
fangsæll þaðan ganga.

þeim væstr um haf a Skotlandd. oc reð siðan Hacon Norege. æftir þui sem Dana konongr hafðe hann til sættan oc var þar mikil vingan þæira a meðal.

K. 15.

5 (A) Þrettanda are rikis Haconar iarls como boð ⁽⁴⁶⁾₉₇₄₋₇₅
or Danmorku at iarlenn skylldi coma með hær at
væita lið oc styrk Haralld kononge Gormssyni
mote Otta kæsara. Bauð Hacon iarll ut halfan
10 almenning um allt sit riki. oc for a fund Harallz
konongs æftir hans boðe. oc er hann com til Dan-
marcar. þa sendi konongr Hacon með liði miklu
suðr til Danavirkis oc var hann hærtoge ifir liðinu.
en konongrenn skylldi giæta sialfr lannzens við
15 skipa hær. Otte kæsare com i mote Hacone hær-
toga með Saxa hær. Frakka. oc Frisa. oc Vinnda.
þar varð horð orrasta. lauk sva at kæsarenn flyði
oc allt lið hans. sva sem her sægir.

20 80. Þrymr var logs er lagðu
læik miðjungar Þriðja
arn grødder varð odda
andvigr saman rander

1. oc—siðan: reð þa A. 2. þui: *ul.* A. 5. A: *hinu tf.* A.
7. lið.. styrk: *omv.* A. 8. mote: i m. A. 9. um—sit: allt
af sinu A. oc: *ul.* A. Harallz: Dana A. 11. liði miklu:
omv. A. 13. en: *ul.* A. giæta sialfr: fara sialfr at gæta A.
lannzens: *uden art.* A. 13—14. við.. hær: með.. liði A.
14. Otte—hertoga: mote hærtoganum Hacone (*ul.* A1) com
Otte kæsare A. 15. Saxa hær: *omv.* A. oc(1): *ul.* A.

V. 80. ¹ var: varð A. ³ arn: aru B1 (*rettet*), B2. odda:
oddo A.

80. Þrymr varð logs, es lögðu
leikmiðjungar, Þriðja, (arngreddir varð) odda
(andvigr) saman randir;

sunfafa com Saxum
søke þrotr a flota
þar er sva at gramr með gumna
s garð yr þioðom varðe.

I þessare færð Otta kæsara urðu morg stortiðendi. 5
aðr hann fengi vunnit oc sigrat Dana konong. hann
for sva langt norðr i Danmork sem høytir Marss øy
i Limafirði. þar hitti hann Haralld Dana konong.
með sinum hær. oc varð aðr for flotte firir keisar-
anom. þa er hann hafðe aðr unnit Danavirki sem 10
høyra ma i þæirri frasogn hversso með miklum
krafte þat var vunnit af guðs fulltingi. þa bað Otte
kæsare Haralld konong taca retta tru. en hann
nitaðe. oc kvað ser þat byria at hafa þann sið sem
hans forældri. Keisarenn let tælia tru firir hanum 15
oc sægia morg stormærki fra guði. oc com þar um
siðir at Dana konongr bað syna ser noccot mark.
at sa siðr være bætri er keisarenn bauð en sa er
40 Daner hafðu aðr. Ða giek fram Pomppo biscop oc
bar iarn gloanda i henndi ser oc syndi Dana kon- 20
(47) onge obrunna honnd sina. At senom þessom iar-
tegnom toc Dana konongr skyrn oc retta tru oc

⁵ sun: sunnd A. ⁶ þrotr: þrottir A. ⁷ þar: þa A.

⁶ aðr: enn *tf.* A. kg: með sinum hær *tf.* B (*ikke de øvrige*)
ved fejl (jfr. l. 9). 8. Haralld: *ul.* A. 12. var: varð A.
Otte: *sål.* B1-2; Otto B; *ul.* A. 13. kæsare: *med art.* A.
retta: við rettri A. en: *ul.* A. 14. nitaðe: *neitaðe* A.
kvað: talde A. 15. forældri: hafðe *tf.* A. Keisarenn: *uden*
art. A. hanum: konongennum A. 16. oc(2)—þar: þar kom A.
19. Pomppo: Popo A1-2. 20. i: a A. 21. sina: *her nyt kap.*
i A med overskr.: Nu tækr Dana konongr við skirn. 22. retta
tru: *omv.* A.

sunfafa kom Saxum
søki-Þrottir á flótta,

þars svát gramr með gumna
garð yrþjóðum varði.

allt lið hans. Æftir þetta sendi Haralldr konongr orð Hacone iarle at coma til sin. hann var æigi þa ænn norðr sigldr er þetta varð. for iarlenn a fund konongs með litit lið oc var lœndr øryndom. aðr en 5 hann com til konongs. oc er þeir finnast þrœngvir konongr iarlenom til at taca skirn. varð hann oc því at heita at lata þat boða um allt sitt riki. fecc þa Dana konongr hanom kenni menn. oc skiliazt þeir siðan. þa lago a vestann veðr. enn Hacon þottizt þa ørit 10 lenge verit hava i Danmork oc villdi giarna værða a brotto. sætti a land upp presta oc lærða menn. oc dregr upp segl sin. siglir austr giegnum Öfyrar sunnd. oc hæriaðe a hvartvægga lanndet. brende bygðir oc drap menn. tok fe hvar sem hann matte 15 i Dana konongs riki. En þa er hann com austr (48) firir Gautland fældi hann blotspon. oc vitraðezk. sva sem hann skyllði hafa dagrað at beriazk. oc hann ser þa ramna tva hværssó gialla. oc fylgia allt liðinu. sva sem her sægir.

- 20 81. Flotta giek til frettar
felle Tys a velle
drængr gat dolga sago
⁴ dagrað Heðens valla

2—3. æigi..ænn: *omv. A og ul. þa.* 3. er: þa er A. varð: var A. fund: Dana *tf. A.* 4. øryndom: *med art. A;* -end- *skr. B1-2, A.* 5. com: kvæme A. kgs: *med art. A.* 5—10. oc—Danm. oc: *sål. A; mgl. B.* 11. a(1): *sål. B (ul. B1-2);* i A. 12. oc: *ul. A.* siglir: sigldi A. giegnum: i giagnum A. 13. oc: *ul. A.* lanndet: *uden art. A.* 14. bygðir: bœa A (*bæi AI*). hvar: þar A. 15. riki: *her nyt kap. i A med overskr.: Vm bardaga Haconar.* En: *ul. A.* hann: Hacon A. 16. Gautl.: þa *tf. A.* 17. skyllði: *sål. A; mgl. B.* 17—18. oc—þa: ser A.

V. 81. ¹ giek: fecc A; *AI = B.* ² tys: tyr A. ³ drængr: draugr A. ⁴ valla: vaða A.

oc halldboðe hilldar
rægamma sa ramna
Tyr villdi þa tyna
⁸ tein lautar fior Gauta.

Þa firir let Hacon iarl skip sin. oc giek upp a land 5 með allu liði sinu. oc for hærskilldi ifir Gautlannd oc brænde bøya. oc rænte hvar sem hann com. þa com i mote hanum Ottar Gauta iarll oc barðust þæir. oc lauk sva með þæim at Ottar flyði en drepenn mestr lutr liðs hans. en Hacon tok fe mikit at 10 hærfange. oc for um Smalonnd oc allt i vestra Gautlannd. skattar allt folk. oc com við sva buit aftr i Noreg. sem her sægir.

82. Haðe iarll var aðan
ængi maðr undir ranne
hyriar þing at heria
⁴ hiorlautar com Sorla

15

⁶ ramna: ramma A. ⁸ tein: tæm A.

5. firir: *ul. A.* skip—oc: spilla skipum sinum A. 6. oc: *ul. A.* ifir: allt *tf. A.* 8. i: *ul. A.* G. iarll: *omv. A.* oc: *ul. A.* 9. þæir: *ul. A (ikke AI).* með þæim: *ul. A.* Ottar: hann A. 10. mestr: hinn mesti A. 11. oc for: for hann A. 11—12. i—Gautl.: til vestr Gautlanndz A. 12. oc: *ul. A.* 13. Noreg: sva *tf. A.*

V. 82. ¹ var: þar A. ² undir: unnd A. ranne: raune *B1-2.* ⁴ Sorla: seyrla A.

81. Flóttá gekk til fréttar
felli-Týr á velli,
draugr gat dolga Sögu
dagrað Heðins váða,
ok halldboði hildar
hrægamma sá ramma;
Týr vildi þá týna
teinlautar fjör Gauta.

82. Háði jarl, þars aðan
engi mannr, und ranni
hyrjar þing, at herja,
hjørlautar, kom, Sörla;
bara maðr lyngs in lengra
loptvarðaðar barða
(alt vann gramr of gengit
Gautland) frá sæ randir.

bara lyngs en længra
loft varðaðar garða
allt vann gramr um gengit
⁵ Gautland fra sio rander. 41

- 5 83. Val fallum loð vallu
varð rognna konr gagne
riðar as at rosa
⁴ laut Oðenn val Froða.

Hacon for ofan i Vik austr. oc varo þar þa comen
10 boð Dana konongs. um retta tru. oc bauð hann at
hafna skyllði blotom oc lata skirast. En firir sacar
rikis hans. ræis engi maðr þui i mote. oc leto marger
skirazk. en Hacon iarl snere allum til blota. þar
sem hann com. oc het þæim trausti sinu. oc blotaðu
15 marger þæir er aðr hafðu skirn tækit sem her sægir.

84. Oll let sænn enn svinni
sonn Æinriða mannum
heriom kunn um herioð
⁴ hofs lonnd oc ve bannda.

⁵ bara: Barat maðr A. ⁶ loft: lað A.

V. 83. ³ riðar: hildar A.

9. þa: ul. A. 10. oc: ul. A. 11. En: oc A. 12. hans:
þa tf. A. leto: mioc tf. A. 13. en: ul. A. allum: apr A.
blota: allum tf. A. 14. oc: en hann A. 15. tækit: sva tf. A.

V. 84. ¹ enn: sál. B; er B1-2; hinn A. ³ um herioð:
of heruð A.

83. Valföllum hlóð völlu,
varð rognna konr gagni,
hriðar óss, at hrósa,
(hlaut Óðinn val) Fróða.

84. Oll lét senn enn svinni
sonn Einriða mannum,
herjum kunnr, of herjuð
hofs lönd ok vé banda.

Æftir þetta for Hacon norðr i lannd. oc hellt þui
riki er Dana konngr hafðe fengit hanum skatta-
laust þaðan i fra. oc gierðe Vikina ser at hærlande.
er þa la undir Dana kononge. sem sægir Æinar
skalaglam. 5

85. Nu liggr allt undir iarle
i mon borz firir norðan
veðr goðes fræmsk víða
⁴ Vik Haconar riki.

Oc sva sægir O'fvinðr skallda spillir. 10

86. ðæim er austr
til Ægða bys
bruðr Valtýrs
⁴ und bøge liggr.

K. 16.

- (49) (L)itlu síðar bauð Haralldr Gorms sunr ut læið- 15
angr um alla Danmork. oc for með allan Dana hær
til Noregs. En þa er hann com um Liðendis nes i
riki. þat er menn hafðu halldet skatta firir hanum.

1. lannd: lönd A. 3. -laust: lausu A. þaðan: þeðan A.
4. þa: sál. alle undt. B; þo. kge: sva tf. A.

V. 85. ² i mon: immon A. ³ goðes fræmsk: goðir
fræins A.

10. sægir: ul. A.

V. 86. ¹ ðæim: eim A. er: allt tf. A. ³ Valtýrs:
valryss tunar A.

16. með: sál. A; mgl. B. hær: norðr tf. A. 17. En: oc A.
hann: ul. B (alene). um: sál. alle undt. B; firir.
Liðend-: liðannd. A. 18. skatta: skatt A.

85. Nú liggr alt und jarli
(imunborðs) fyr norðan
(veðrgoedis fremsk víða)
Vik (Hákonar riki).

86. Þeims alt austr
til Egða bys
brúðr Valtýs
und bøge liggr.

þa brændi hann. oc let drepa menn hvar sem hann com. oc øyddi allt með sio. nema .v. bœar i Sogne i Læradale. Haralldr konongr for allt norðr til Staðs. en Hacon iarll la með myklu liði. firir norðan 5 Stað. en þa er Dana konongr spurði til fiolmennis Haconar. oc viðrbunaðar. venndi hann færð sinni suðr til Danmarkar. oc hittuz þær ækki at þui sinni.

K. 17. Her er um Iomsvikinga.

(H)aralldr konongr Gorms sunr hæriaðe a Vin- (50) 42
10 lannd. oc let þar gera borg mikla er hæitir at Iome. oc er su borg callað siðan Iomsborgh. Þar sætti hann ifir hofðingia. oc for sialfr hæim til Danmarkar. oc var þa ufriðr lengi millum Vinnda oc Dana. oc hæriaðu hvarertvæggiu i annarra lonnd. En a ofan-
15 værdum dagum Harallz konongs Gorms sunar. sætti hann ifir Iomsborgh Sigvallda sun Strut-Harallz iarls. oc gaf Dana konongr Sigvallda iarls namn. þa foro marger hofðingiar af Danmorku til Ioms borgar. Þorkæll hafe broðer Sigvallda iarls. Bui
20 digri. Sigurðr broðer hans. Vagn Akasun. hann var systr sunr Bua digra. Iomsvikingar vunnu mikit af riki Burizleifs konongs er þa reð firir Vinlannde. Litlu æftir þetta gerðozt þau tiðendi i Danmorku. (51)
at Haralldr konongr toc sutt oc anndaðest oc sva

1. hann(1): bœa *tf. A.* 2. sio: *med art. A.* .v.: *fim A* bœar: *stöðu tf. A.* 3. Læra: *Læira- B1-2.* 4. iarll: *ul. A.* la: *þar tf. A.* 5. En: *ul. A.* 7. þær: *iarlinn tf. A.* at-sinni: *i þat sinn A.* 8. *Overskr. mgl. A.* 9. kgr: *ul. A.* Vin: *Vind- B2, A.* 10. þar: *ul. A.* er: *þa er A.* at: *namfne tf. A.* 13. oc(1): *ul. A.* ufriðr: *mikill tf. A.* 14. lonnd: *lannd A.* 15. kgs: *ul. A.* 20. Sigurðr: *oc S. hviti A.* 21. digra: *ul. A.* 22. Vin: *Vinnd- A.* 23. Litlu: *ny linje A.* i D.: *sål. alle undt. B, mgl.* 24. anndaðest: *hann tf. A.* oc sva: *ul. A.*

Strut-Haralldr iarll. faðer Sigvallda a þeim misserum. Oc var Svæinn Harallz sunr tækinn til konongs i Danmorku. En þa er Sigvallda spurði annlat Harallz konongs. sættæz hann við Burizleif konong af Vinlannde. oc fekk dottor hans þærir er Astrið 5 het. oc het þui hanum at coma Svæini kononge a fund hans til Vindlannz. Litlu siðar bio Sigvallda iarl skip æit oc for a þui til Danmarkar. oc com við Siolannd scamt i fra þui er Svæinn konongr var at væizlu. þa bra Sigvallda ser siukum oc senndi 10 konongenom orð at hann kœme a fund hans oc lezk æiga við hann skylt ærende. oc þau er hann villdi at aðrir menn være lœyndir. konongr truði orðsending Sigvallda oc for með fa menn a skip til Sigvallda. en þegar er Svæinn konongr kom a skip 15 til iarlsens. bað Sigvalldi taca upp akkæri. oc vinnda upp segl. þui at byrr var goðr undan lannde. oc (52) sigldu með Svæini kononge til Ioms borgar. þui nest senndi Sigvallda orð Burizleifi kononge mage sinum oc sagðe at Svæinn konongr var comenn til 20 Iomsborgar. oc lezk hann vilia dœma a millum þæira. eða lata Svæin konong aftr fara til Danmarkar. I annan stað talde hann firir Svæini kononge at

1. Sigv.: *anndaðizt oc tf. A.* 2—3. Oc—Danm.: *ul. A.* 4. kgs: *Gormssunar þa A.* hann: *Sigvallda A.* 4—5. kg.—V.: *Vinnda konong A.* 5—6. dottor—het: *Aztriðar dottor Burizleifs A.* 6. hanum: *til A.* Svæini: *Dana tf. A.* 6—7. a—hans: *a valld Burizleifs A* *efter til V.* 7. Vind: *sål. B1, A;* Vin- *B, B2.* 9. i: *ul. A.* 10. at: *a A.* 12. skylt: *skylldar A.* oc: *ul. A.* 15. En: *oc A.* 16. til: *ul. A.* bað: *þa bað A.* 17. upp: *ul. A.* segl: *firir tf. A.* 18. sigldu: *siglde A.* Sv. kge: *Svein konong A.* Iomsb.: *herefter nyt kap. i A* *med overskr.: Vm orðsennding Sigvallda.* 18—19. þui nest: *Eftir þat A.* 19. kge: *ul. A.* 20. Svæinn: *Dana tf. A.* 21. vilia dœma: *omv. A.* a: *ul. A.* 22. aftr fara: *omv. A.*

hann skyldi sættaz við Burizleif konong at þui er
 Sigvalde dæmde millum þæira. ef hann villdi þat
 æigi. þa myndi hann coma a fund oc valld Buriz-
 leifs konongs. At þesso sættoz þæir. at hvartveggi
 5 kononganna iattaðe dome Sigvallda iarls. oc er þær
 hafðu þetta fastmælom bundit sin a mille sagðe
 iarlenn upp sættar giærð þæira. oc sagðe fyrst at 43
 Svæinn konongr skyldi fa Gunnildar dottor Buriz-
 læifs konongs oc skyldi henni fylgia hæiman sa
 10 lutr Vinlannz er Daner hafðu vunnit af riki Vinnda
 konongs. I annan stað skyldi Burizlæifr konongr
 fa Þyri dottor Harallz konongs. oc systr Svæins
 konongs. hon hafðe fyrr veret gift Styrbirni syni
 Olafs Svía konongs. þa lifði Haralldr konongr faðer
 15 hennar. hann hafðe gefet henni æignir miklar a
 Fione oc suðr i Falstre oc i Borgundar holme.
 Sigvalde iarl skifti a þessa lunnd at Burizlæifr (53)
 scylldi æiga þann luta Vinndlannz. er aðr var skildr
 til æignar Gunildi dottor Burizlæifs er Svæinn kon-
 20 ongr skyldi fa. oc þat skyldi æiga Þyri dotter
 Harallz konongs. En Gunnilldr Burizlæifs dotter
 æignast allar þær æignir. er Þyri hafðe att i Dan-
 morku. oc þar taca alla tilgiof sina i Danmorku.
 en Þyri alla sina tilgiof i Vinlande. nema iarl

1. Burizlæif: Vinnda A. 2. millum þæira: oc sagði A.
 3. æigi: at *tf.* A. fund oc: *ul.* A. 4. kgs: *ul.* A. At:
sål. A; af B. 6. -mælom: *sål. alle undt.* B: malum. mille:
 millum þa A. 7. upp: ætlan sina oc sagði þat fyrst i *tf.* A.
 þæira: sinne A. oc—fyrst: *ul.* A. 8. Svæinn: Dana *tf.* A.
 Gunnildar: *ul.* A. 10. lutr: luti A. Vin-: Vinnd- A = l. 24.
 11. kgr: *ul.* A. 12. Þyri: Þuriðar A. oc: *ul.* A. 16. Falstre:
sål. A; fastre B. holme: *herefter nyt kap. i* A. 17. Burizl.:
 kgr *tf.* A. 18. æiga: hava A. 19. Gunildi: Gunildar A.
 Burizl.: kgs *tf.* A. 20. Þyri: Þurið A = l. 22. 20—21. dotter
 H.: *omv.* A og *ul.* kgs. 21. B. dotter: *omv.* A og *tf.* kgs
 skilldi. 23. -morku(2): -more A. 24. iarl: *med art.* A.

skildi undan Iomsborg oc oll þau herað er hann
 skildi þar til. Þa let Burizlæifr konongr oc Sigvalde
 iarl bua væizlu mikla i Iomsborg. oc varð su væizla
 brullaup Svæins konongs. en festar mungat Buriz-
 leifs konongs. æftir þetta for Svæinn konongr hæim 5
 til rikis sins með Gunnildi sina. þau atto siðan .ii.
 sunu. oc var hinn ælldri callaðr Knutr riki. en
 annar Haralldr. þa er Svæinn konongr kom aftr
 af Vinlande sendi hann orð Þyri systr sinni oc
 let sægja hennu. allt hvat hann hafðe raðet a Vin- 10
 lande við Burizleif konong. Þyri varð þessom
 tíðendum ofægin. þui at hon var kristin oc sagðe
 sva at hælldr villdi hon dæya með kristnum mann-
 um en coma a valld hæiðins konongs. oc spilla
 kristni sinni. sat hon at buum sinum oc giætte 15
 æigna sinna noccora vætr siðan.

K. 18. Vm erfi eftir Haralld Dana konong.
 oc hæit strengingar Iomsvikinga.

(54) (Litlu siðar senndi Svæinn konongr orð Sigvallda
 iarle oc Þorkæli brøðr hans. oc sægir at hann vill 20
 gera væizlu erfi Harallz konongs faðr sins æftir
 fornom sið. oc bað þa brøðr til coma oc gera ærfi
 æftir Strut-Haralld faðr sinn. oc lezk skylldu til

1. undan: fa A. herað: a Vinndlannde *tf.* A. 3. væizlu
 mikla: *omv.* A. varð: var A. 4. mungat: oll A. 5. þetta:
 þat A. 7. Knutr: hinn *tf.* A. en: *ul.* A. 8. annar: het
tf. A. 9. Vin-: vinnd- A = l. 10. Þyri: Þuriði og *sål.*
ellers A. oc: *ul.* A. 10. raðet: syst A. a: i A. 11. varð:
 við *tf.* A. 12. þui: firir þui A. var: væl *tf.* A. 13—
 14. mannum: hælldr *tf.* A. 14. en: at *tf.* A. 16. siðan:
ul. A. 17—18. eftir—Iomsv.: Harallz konongs A. 19. Svæinn:
 Dana *tf.* B (*ikke* B1-2). 23. æftir—sinn: Strutharallz iarls
 sins faðr A.

bioða allu stormenni i sinu ríki oc villdi at þesse
 tvinni ærvi være bæðe i æinum stað. oc lezk myndu
 sialfr lata hallda starf firir væizlunni. en taka kostnað
 bæðe af konongdome sinum oc af iarls ríkinu a
 5 Skane er att hafðe Strut-Haralldr faðer Sigvallda
 iarls oc hað Iomsvikinga coma sva marga. sem
 iarlenn villdi haft hafa með ser. en er senndimenn
 como til Sigvallda lattu sumir menn hann miok 44
 þeirar færðar. oc taldu ovarlegt at æiga sva mik-
 10 inn trunað með Dana kononge. en sumir fystu oc
 baðo iarlenn fara með sva miklu liði. at Daner
 hæfði ækki valld a Iomsvikingum. oc þat rað var
 tækit. Bio iarlenn or Iomsborgh .lx. skipa. oc
 hafðe með ser alla hina rikastu menn i þessa er
 15 i Iomsborg varo. Svæinn konongr let þessa væizlu (55)
 gera a Ringstaðum a Siolande. oc lagðe a mikla
 stund at ækki skærte þat til er fa mætte. at þa
 være hon rikare oc bætri en aðr. Iomsvikingar
 como þann dag er at var gængit ærvinu oc fagnaðe
 20 Svæinn konongr Sigvallda iarle með mikilli bliðu
 oc allu hans farunœyti. en þa er ærfin varo gorr
 æftir fornóm siðum. þa skylldi þat skylt at gera
 þau a þui are er sa hafðe anndast er erfit var æftir
 gort. en sa er gera lete ærfit skylldi æigi fyrr
 25 sætiaz i þess manz sæte er hann ærfði en menn

1. sinu ríki: *omv. A.* 1—2. þesse tvinni: þessara manna *A.*
 2. myndu: *mynnde A.* 3. lata: *ul. A.* en: oc *A.* kostnað: *uden*
n B. 6. bæðe: *ul. A.* oc: *ul. A.* 8. Sigv.: þa *tf. A.* hann: *ul. B*
(ikke B1-2). miok: *ul. A.* 9—10. æiga—með: *leggia sik*
sva miok unndir valld A og så konongs. 10. fystu: *fystuz A.*
 11. miklu liði: *mikit lið A.* 14. með ser: *ul. A.* þessa:
 ferð þa *tf. A.* 15. varo: *her nyt kap. i A.* 17. skærte: *scorti A.*
 mætte: *matte A.* 20. Sigv. i. | með—bliðu: *omv. A.* 21. en:
ul. A. ærfin: *uden art. A.* 22. æftir: at *A.* siðum: *sið A.*
 22—23. gera þau: *þan(!) A.* 24. gort: *druckit A.* lete: *let A.*
 ærfit: *hann tf. A.* 25. manz: *ul. A.*

(56) drykki ærfit. Hit fyrsta kvælld er menn como til
 ærvis skylldi skænkia upp morg full með þema
 hætte sem nu ero minni. oc æignaðu þau full hin-
 um rikastum frendum sinum. eða Þorr eða aðrum
 guðum sinum þa er hæiðni var. en siðast skylldi 5
 upp skænkia braga full oc þa skylldi sa er ervit
 gerðe strængia hæit at braga fulli oc sva aller þeir
 er at ervinu være. oc stiga þa i sæte þess er ærför
 var. hit fysta kvælld er þeir Svæinn konongr oc
 Sigvalde iarl drukku ærfð fæðra sinna. sætti kon- 10
 ongren til þess menn. at byrla hofðingium Ioms-
 vikinga þann dryk er stærcastr var. oc þeir yrði
 sem mest druknir af. en þa er bragafull var upp
 skænk oc aðr Svæinn konongr stigi upp i sæte
 faður sins. strængði hann hæit. at aðr .iii. vætr 15
 være liðnir. skylldi hann fara með hær til Englanz
 oc drepa Aþalrað konong. eða reka hann or lannde.
 eða hafa sialfr bana ef æigi genge þetta framm.
 eftir þat er konongrenn hafðe þetta mællt. oc hann
 hafðe sæzk i sæte faður sins strængði Sigvalde iarl 20
 hæit. at aðr en .iii. vætr være liðnir. skylldi hann

1. como: *kvæmi A.* 2. ærvis: þa *tf. A.* morg full:
omv. A og tf.: minni. 3. oc—full: full horn *A.* 4. rikast-
 um: *sól. A; rikastu B.* eða Þorr: *ul. A.* 5. guðum: *goðum*
vinum A (mulig har orig. haft goðum f. guðum). þa—var:
ul. A. siðast: *siðan A.* 6. full: *fullu(!) A (A1 = B).*
 7. fulli: *fylli A (A1 = B).* 9. var: oc skylldi þa fullkominn
 væra til arfs oc virðingar eftir hinn dauða enn eigi fyr *tf. A*
og herefter nyt kap. með overskr.: Her strenngir Svæinn
konongr heit. hit: Enn A. 10. ærfð: *ærvi A.* sinna: þa
tf. A. 12—13. þann—af: þa var druckit hit stærcastra oc þeir
 urðu miok drucnir *A; drykr skr. B.* 14. skænk: *skankt B.*
 aðr: *enn tf. A = l. 15.* stigi upp: *hefði upp stigit A.* sæte:
hasæti A. 15. sins: þa *tf. A.* 17. Aþalrað: *Aðalvarð A.*
 hann: *ul. A.* 19. kgrenn: *uden art. A.* 19—20. þetta—hafðe:
ul. A. 20. sæte: *Harallz konongs tf. A.* sins: þa *tf. A.*

hafa drepet Hacon iarl i Norege eða ælltan
 or lannde. eða hafa sialfr bana. þa mælte konongr.
 þetta er væl mællt oc mikilmannlega. oc unnum ver
 þer myklu bætr þess rikis en Hacone. eða Eiriki
 5 syni hans. Ða strængði Þorkæll hæit bróðer Sigvallda 45
 at hann myndi fylgia bróðr sinum i Noregh. oc flya
 æigi fyrr en um skut være skip Sigvallda tuer skip-
 længðir. ef vær bæriumk a skipum. en mærki hans
 a bak ef vær bæriumk a lannde uppi. Bui strængir
 10 þess hæit at hann skyldi fara i Noregh oc beriastr
 með Sigvallda við þa fæðga Hacon oc Æirik sun
 hans. oc flya æigi fyrr en færre standa upp en
 fallner ero oc hallda þo við meðan Sigvalde vill
 bæriast. næst Bua bróðr sinum strængði Sigurðr
 15 hviti hæit at hann skyldi fylgia Bua bróðr sinum
 i Noreg. sem hanum hændiz drengskapr til. oc flya
 æigi at Bua lifanda. þa strængði Vagn hæit. at hann
 skyldi fara með Bua frenda sinum. oc vera i bar-
 ðaga með Sigvallda. oc flya æigi oc þetta let hann
 20 fylgia. at hann skyldi æigi fyrr coma til Danmarcar
 en hann hæfði veret i rækkiu Ingibiargar dottor
 Þorkæls læiru mikils hofðingia i Norege at ovilia
 Þorkæls eða hafa drepet hann ælla. Biorn bræzke
 strængði hæit at fylgia Vagne fostrsyni sinum.
 25 Havarðr hoggvande oc Aslacr holmscalle skosvæinar

1. ælltan: ællta hann A. 2. bana: elligar *tf.* A. 3. mikil-
 miok A. 4. þess rikis: at hava þat riki A. 6. i N.: norðr
 til noreghs A. 7. Sigv.: iarls *tf.* A. 7—8. tuer skiplængðir:
sål. A; mer (*fejllæst* for tuer?) B. 9. bak: brautu A. ef:
sål. A; er B. uppi: *ul.* A. B. strængir: þa stoð Bui upp
 oc strengdi A. 11. fæðga | H. oc E.: *omv.* A og *ul.* sun hans.
 12. færre: fleiri A. 13. þo: þa A (A1 = B). 15. hviti: þess
tf. A. bróðr sinum: norðr A. 16. hændiz: ænndizt A.
 19. þetta: þat A. 20. fylgia: með *tf.* B (*ikke* B1-2). fyrr coma:
omv. A. 23. eða: Vagn skulde *tf.* A. 24. strængði: þess
tf. A. 25. holm: holms- A, A2 (*ikke* A1).

Bua strængðu þess hæit at flya æigi fra hanum
 hvart sem hann være lifs eða anndaðr. þa er bar-
 ðaga være loket. en at loknum hæitstrængingum
 fara menn at sofa. en um morgonenn æftir spurði
 Svæinn konongr. hvat Sigvalde myndi af hæit- 5
 strængingum manna oc mundi hann fatt af oc þottez
 hann hafa ofmællt. en sva buit varð þa at vera.
 En þegar fra þæirri væizlu ætla Iomsvikingar færð
 sina i Noregh. þui at þæir vilia æigi lata fara niosn
 firir ser i Noreg. at Hacon iarl mætte við buazc 10
 eða Eirikr sun hans.

K. 19. Vm Iomsvikinga oc Hacon iarl illa i Norege.

(57) Ða er Iomsvikingar hafa buit færð sina af
 Danmarku til Noregs allu þui liði er þeir hafðu or 15
 Iomsborg. nu fara þæir norðr oc hafa .lx. langskipa
 oc flest oll stor oc oll væl buin at vapnom oc goð-
 om drengium. þæir coma hær sinum iola nott at
 laðre oc fengo veðr mikit oc gato þo halldet skip-
 um sinum allum. þæir gera þegar uppraser. ræna 20
 oc drepa menn. allt þar sem þæir como. Lannz
 folket flyði undan. tok sumt til skipa. en sumt til
 fialla eða a marker. Geirmundr het rikr bonde.

3. en: *ul.* A = l. 4. loknum: liðnum A. 4. fara—sofa:
 foro þeir til svems A. æftir: *ul.* A. 5. myndi: munnde A.
 hæit: *ul.* A. 6. oc—hann: enn hann munde A. 7. hann:
ul. A. hafa ofm.: *omv.* A. þa: *ul.* A. 8. fra: ifra A.
 9. sina: norðr *tf.* A. þui: fyrir þvi A. æigi—fara: enga A.
 niosn: lata *tf.* A. 10. ser: koma *tf.* A; fara A1. iarl: *ul.*
 B1-2. 11. Eirikr: iarl *tf.* A. 12—13. Vm—N.: Her buazt
 vikingar A; illa iarl *skr.* B1-2. 15. til N.: með A. 16. nu
 —þæir: fara þa A. norðr: til Noregs *tf.* A. hafa: hafðu A.
 -skipa: -skip A. 17. oll(2): *ul.* A. 18. coma: komu A.
 19. oc(1): *ul.* A. 19—20. sk. sinum | allum: *omv.* A. 21. þar
 sem: þat er A. como: mattu A. 22. folket: *uden art.* A.

hanom com ængi niosn. þar como vikingar um nott
 att hanum. oc flyr hann undan i loft æitt oc faer
 menn með hanum. þa toco vikingar oc hiuggu loftet.
 en þær Geirmundr. varðuzk. oc þa er hann sa at 46
 5 þær myndu sotter værða. liop hann or lofteno oc
 com standande niðr a iorð. Vagn var þar nær oc
 hio a honnd Geirmundi firir ofan ulflið oc þegar af.
 Gæirmundr liop til sioar oc fær ser skutu oc menn
 með oc for til þess er hann com a funnd Haconar
 10 iarls. Geirmundr hafðe hœyrt næmnda Iomsvikinga
 oc Vagn. þa er hann liop undan. oc sagðe at Vagn
 var smabæitr er hann hio ængi mæir en hond af
 manne þeim er firir stoð. Geirmundr hitti Hacon
 iarl at væizlu þar sem hæitir a Skugga. oc þar var
 15 Eirikr iarll sunr hans. þa gieck Geirmundr firir
 iarlenn. þa sat iarll ifir borðom. oc kvadde hann.
 Iarlenn spurði tiðenda. Geirmundr svaraðe ero tið-
 endi. Iarlenn svaraðe. lat goð vera. vist ero ængi
 goð. sagðe Geirmundr. oc þo sonn. let vera comenn
 20 hæi i landet or Danmorku. oc unnit mikinn skaða
 a yðru riki hærra. Hacon svaraðe ræiðr. þesse (58)
 tiðendi ero illa logen oc firir langu myndi Noregr
 auðr ef Daner hæfði hæriat hvært sinni i Noregh.

2. at hanum: i hans hærbyrge A. 5. værða: þa *tf.* A.
 6. niðr: *ul.* A. 7. af: um leið A og *omv.* liop G. 9. til—er:
 unndan A. 11. oc Vagn: *efter* undan A. Vagn(2): hann A.
 13. þeim: *ul.* A. firir stoð: hann stoð firir A. 14. hæitir
 a Skugga: haskinga(!) heitir A. þar var: *sål. alle undt. B.*
omv. 15. iarll: *ul.* A. 16. þa: er hann A og *ul. det følg.:*
 iarll. kvadde hann: heilsaðe hanom A. 17. spurði: hann
tf. A. ero: *sål. A;* ill B. 18. svaraðe: mællti A. 19—
 20. let—landet: hærr er kominn i lannd vart sunnan A.
 20. unnit: unnu A. 21. hærra: *ul. A og har nyt kap. með*
overskr.: Her svarar iarlenn. Hacon: iarl *tf.* A. ræiðr:
 oc mællti *tf.* A. þesse: þessor A. 23. sinni: sinn A.

er þer sægið. oc ængi munu þer fyrr af lata en
 noccor hanger uppi sa er slikt sægir. Geirmundr
 sægir far vikr munu liða heðan i fra fyrr en þer
 munuð rœyna. oc bra upp hanndar stufenom oc lez
 með þui mega sanna sagu sina oc flæirum sarom. 5
 Nu fær Hacone iarlle ahyggiu oc allu hans raðo-
 nœyti. var þat fyst raðs tækit at skiota upp vitum
 oc orvar skurðum. oc skipfærðum. oc bauð til sin
 hværium manne. er þorðe at væria sik oc fe sitt.
 Hacon iarll fær æinskipa ut oc inn æftir hværium 10
 fyrði. oc vissi ængi hans nattstað. oc ængi hans
 orvæne. Liðet samnaðest saman i storflokka þat
 allt er fyrst var comet. oc first var vikingunum. en
 þær er næster varo ufriðinum. flya undan. oc til at
 æfla hærenn með Hacone iarle oc Eiriki syni hans. 15
 Iomsvikingar sœkia norðr með lannde oc fa ækki
 viðr nam. þær como allu liði sinu norðr um Stað.
 sigla fyrst til Hærœyia oc hafa þaðan fretter oc
 niosn fra Hacone iarle oc fregna ækki annat til
 hans en hann se inn i fiordum stundum norðr 20
 stundum suðr. þær læggia hærrenom inn af þioð-
 læið oc utan at œy þærri er Hoð æitir. toco þar
 strandhogg a skip sin. Bui digri með svæit sinni

1. munu: manot A (mano A1). 2. slikt: *ul.* A. 3. sægir:
 svaraðe A. 3—4. i—munuð: þa munu þer A. 4. oc—stuf-
 enom: brat A. 5. með þui: *ul.* A. oc—sarom: með sarom
 sinom A. 6. ahyggiu: mikil ahyggia A. 7. fyst: til *tf.* A.
 8. oc(1)—færðum: or þaðom scipreiðom A. oc bauð:
 stæmfndi A. 10. iarll: sialfr *tf.* A. 11. oc(1): *ul.* A.
 ængi: hvergi A. 12. orvæne: orvæna A; *herefter ny linje.*
 samnaðest: samnazt A. i storflokka: oc storer floccar A.
 13. comet—vikingunum: vikingar A. 14. ufriðinum: hærren-
 om A. 15. æfla: lannz *tf.* A. Eiriki: *ul.* A. 19. fra: af A.
 19—20. til hans: *ul.* A. 20. inn | i fi.: *omv. A og tf.:* af
 þioðleið. norðr: enn *tf.* A. 23. Bui: Buinn A.

hafðe upp giængit oc rako þeir til skipa bu mart
firir ser. til þeirra com æinn gamall boande oc
kallaðe a vikingana. þer fareð æigi hermannlega a
okunnu lannde oc langt til sott. oc ero þer aburðar 47
5 menn miklir oc vilið auka namn yðar i þesse for.
þer takeð kið oc kalfa gæitr oc kyr. oc være mæiri
yðar frame at lata vera buet. oc taka hælldr biornen
er nalega man nu komen a biarnbasenn ef þer faeð
stilltan. þa svaraðe Bui fra hværium birni sægir
10 þu maðr. þæim er oss man vera happ at væiða.
Boandenn svaraðe. sa en same biorn. ef nu væiði
þer hann æigi. þa man hann alla yðr i munni hafa
fyrr en langt se heðan. þa svaraðe Bui. sæg oss
buande goð tiðendi oc sonn. þau er oss er skylt
15 at vita. en ver munum þer þat væl launa. þa
svaraðe bonde. vilið þer mer væl launa eða ængu
þa ma ec yðr sægia til Haconar iarls hvar hann
liggr inn a Ælftrum oc væit ec æigi hvart hann
hæfir æit skip eða .ii. en æigi ero flæiri en .iii. oc
20 i dag var hann æigi norðr roenn til liðs sins. oc
ætлом ver at vera man fæigr er hann fær sva
uvarlega. oc vist hæfir hann ækki til yðar freget.

1. mart: mikit A. 2. boande: bonnde A. 3. vikingana:
uden art. A. æigi: ecki A. a: i A. 4. oc ero: eruð A.
5. miklir oc: ul. A; miklir findes i A1. vilið: nu tf. A. namn:
nomfn A. yðar: yðr A. þesse: þessare A (A2=B). 6. kalfa:
oc tf. A. oc(3): ul. A. 7. yðar: ul. A. 8. komen: vera
tf. B1-2. a..basenn: at..basenum A. 9. stilltan: tekinn A.
10. maðr þæim: þar fra (ul. A1) A. er: sem A. vera: ul. A.
11. B. svaraðe: þa svaraðe bondinn A. ef: sál. alle undt.
B: er. 13. fyrr—heðan: er eigi liðr langt i fra A. 13—
14. sæg—buande: høyr bonde seg oss A og omv. tið. goð.
15. en: ul. A. munum: scolum A. þer .. | væl launa:
omv. A og ul. þat. 16. vilið: sál. alle undt. B: vili. mer |
væl l.: omv. A. eða ængu: ul. A. 17. yðr sægia: omv. A.
18. Ælftrum: Almunnd hamrum A. 19. en(1): ul. A. 21. man:
muni A. 21—22. er—freget: ul. A.

æigi føre hann sva ella. þa mællte Bui til sinna
manna. ofan hart til skipa oc verom næster sigrinum
oc niotom þess at ver hafum fyrstir niosn af. sa
liop þa mest er fimastr var. en bondenn væik aftr
buinu um øyna. Bui bað menn sina sla festum oc 5
læggia ut skipum fra lannde. let blasa i luðr at
liðet skylldi skunnda. Sigvalde iarl spurði hvært
Bui vill roa. eða hvat hann hæfir freget til Haconar
iarls. Bui svaraðe oc biðr þa alla roa lezk ætla at
þann dag sculu þeir fa tækit i halann a refenom 10
er nu dregr skaftet inn her með lannde. þa svaraðe
Sigvalde iarl æigi hæfir þu ænn tækit i halann
hanum oc vænna þykki mer at þu mant vera gintr.
þa svaraðe Bui. æigi mantu þora at bæriast við
Hacon iarl ef þu finnr hann með hærr sinn. ef 15
þu þorer æigi at læggia til .ix. skipa oc hæfir hann
nu et flesta æin .iii. skip. Bui het fast a menn sina
at roa skylldi. Vagn var oc albuinn. þa bað Sigvalde
sla festum oc foro allu liðinu inn firir norðan øyna
Hoð. oc var litit veðr a. þa mællte Sigvalde. vera 20
kann þat at Bui digri gange sialfr a biarnbasenn
þann er hann hugðiz væiða myndu Hacon iarl.

3. oc: nu sem fyr A. niotom: ver tf. A. fyrstir—af:
fyst niosnena A. 3—4. sa.. þa: omv. A. 4. fimastr: fot-
hvataztr A. 4—5. en—øyna: oc bonnde feck mikit fe eftir a
øynni A. menn sina: omv. A. 6. skipum: skipinn A. i luðr:
luðri A. at: sál. alle undt. B: oc. 7. skylldi skunnda: samnað-
ezt oc skunndaðe A (ok sk. ul. A1; skynnda skr. B, ikke B1-2).
iarl: kallaðe a hann oc tf. A. 8. vill: sál. alle undt. B: villdi.
hvat: hvart A. hæfir: nocot tf. A. freget: -at skr. B (alene).
9. oc: ul. A. 10. sculu: scylldu A1. halann a: hala A.
11. skaftet: skauftit A. lannde: með art. A og tf.: firir oss.
14. mantu: mant þu A. 16. til: hans með tf. A. 16—17. oc
—æin: þar sem hann hevir hit mesta A. 17. skip: firir tf. A.
menn sina: omv. A. 20. oc: þa A. litit—a: litill vindr A.
21. þat at: at hann A. Bui: hinn tf. A. biarn: biorn. A.

Sva fær hann sem fæigr maðr. Bui for fyrst með
 sinu liði. En þa Vagn. þa Sigvalde. Þeir foro inn
 til þess er þeir como i Hiorunga vag. þar hittu
 þeir firir Hacon iarl æigi æinskipa hælldr með halft
 5 annat .c. skipa. þat varo snækkiur oc skæiðar.
 knerror oc kaupskip er Hacon iarl hafðe fengit er 48
 ha varo borðe. oc oll væl skipað af mannum. vapn-
 om oc griote. Þar var með hanum hinn fyrsti ríkr (59)
 maðr. Eirikr iarl sun hans. Svæinn oc Sigurðr. oc
 10 Ærlingr synir Haconar iarls. oc þo æigi sammødder
 við Æirik. þeir styrðu þa aller skipum. þetta sægir
 Þorðr Kolbæins sunr i kvæðe er hann orte um
 Eirik iarl.

15 87. Miok let margar snækkiur
 mærdar orr sem knarru
 oðr væx skalz oc skæiðar
 4 skiolldungr a brim dynia
 þa er olitil utan
 odd hærðir fat gerðar
 20 morg var lind firir lannde
 3 lonnd sins faðr rondu.

1. fyrst: fystr *A* (*A1 = B*). 2. En: *ul. A.* inn: með
 öyjunne. allt *tf. A.* 3. hittu: *sål. alle undt. B:* hitta.
 5. snækkiur: *-ir skr. B alene.* skæiðar: *-ir A.* 6. knerror:
 knerrir *A.* kaupskip: *herefter ny linje A.* er(1): Þa er *A,*
 fengit: þau skip *tf. A.* 8. hinn fyrsti: *sål. alle undt. B:*
 fyrstr. ríkr: *ul. A.* 9. Sv. oc: *omv. A.* 10. synir: hans
tf. B alene. -mødder: *sål. alle undt. A2:* mœðra. 11. þa:
 þo *A.* 12. kvæðe: þvi *tf. A.* 13. iarl: sun hans *tf. B alene.*

V. 87. ³ skæiðar: skæðar *A.* ⁴ skiolldungr: skialldlynr *A.*
 brim: *sål. alle undt. B:* bryni. ⁵ olitil: -ill *A.* ⁶ gerðar:
 gærða *A.* ⁸ lonnd: land *A* (landzins *A2*). rondu: random *A.*

87. Mjök lét margar snekkjur
 (mærdar orr) sem knörru
 (óðr væx skalds) ok skæiðar
 skjaldhlynr á brim dynja,

þás ólitill utan
 oddherðir fat gerða
 (morg vas lind fyr landi)
 lönd síns föður rönðu.

88. Sætte iarl sa er atte
 ogn froðr a log stoðe
 ræfnis hafa stafna
 4 hoz Sigvalda at mote
 margr skalf lumr en hverge 5
 huggendr bana ugðu
 þeir er gato sio slita
 8 sar gams blaðum ara.

89. En i giægn at gunni
 glæhæims skriðu mava 10
 rennde langt með lannde
 4 læiðangr Dana skæiðar.

K. 20. Um bardaga Haconar iarls oc Iomsvikinga.

(60) Þa leto iarlarnar Hacon oc Eirikr cveða við 15
 luðra sina. sætia upp mærki sin oc skipa til atroðrar.
 Hacon iarl skipar svæit er hanum skyllði fylgia i
 orrostu a hvart borð. oc ero þesser hofðingiar. Skofte

V. 88. ¹ Sætte: Hætti *A.* iarl: iarls *A.* ² ogn froðr:
 alfrœðr *A.* stoðe: stœðe *A.* ³ ræfnis: hremfnis *A.* ⁴ hoz:
 hot *A.* at: a *A.* ⁵ skalf: *sål. alle undt. B:* skap. lumr:
 hlimr *A* (hilmr *A2*).

V. 89. ¹ gunni: *sål. B1-2, A1;* gumni *B, A2;* i *A rettet.*
² mava: *sål. A; mgl. B.*

13. *Overskr. fra B1-2; mgl. B; ny linje A.* 16. sætia:
 oc sættu *A.* sin oc: *ul. A.* 17. iarl: oc Eirikr. Hacon *A.*
 18. a—borð: *sål. A;* a . . . *B (afrev.);* a sitt borð hvar *B1-2 efter*
 þesser. oc ero: *ul. A.*

88. Setti jarl, sás atti,
 ógnfróðr, á lög stóði
 hrefnis, háva stafna
 hóts Sigvalda at móti;
 margr skalf hlumr, en
 hvergi
 huggendr bana ugðu,

þeir 's gótu sæ slíta,
 sárgamms, blöðum ára.
 89. En í gegn at gunni
 glæheim skriðu mævar,
 rendi langt með landi
 leiðangr, Dana skæiðar.

oc Ragnvalldr or Ærvik. Þær vænnda þar til
atroðre sem firir var Sigvallde iarll oc mættoz þær
iarlarnar i orrostu. a stiorn Hacone iarle en Sigurðr
sunr hans. oc með hanum Öyvindr Finz sunr oc
5 Ærlændr stæik or Naumudale. baðer lænnder menn
oc agiæter þær lagðu i mote Sigurði hvita broðor
Bua digra. En ut i armenn var Eiríkr iarl oc með
hanum Þorstæinn miðlangr er allra vikinga var
agiætastr. oc Þorer hiortr norðan or Vagom. lændr
10 maðr. þær lagðu i mote Bua digra. oc varð þar
horð orrasta með þeim. A bakborða fylking
Haconar iarls lagðu þær fram Erlingr sonr hans.
oc með hanum Iarnskæggi af Yrium af Uthaugi oc
annar Styrkar af Gymsum er mester varo þa lændra 49
15 manna firir norðan Stað. þeim com i mot Þorkell
hæfe broðer Sigvallda. I utanværdum arme fylk-
ingar lagðe fram sit skip Svæinn Haconar sunr
oc með hanum Gizor hviti lænndr maðr ofan af
Valldrese. oc Þorkæll læira æzkaðr or Vik austan.
20 þesser .iii. hofðingiar hallda orrastu við Vagn Aka-
sun. oc var þesse hin harðasta orrasta oc hin mesta. (61)
þesser varo islænskir menn með Hacone iarle Skumr
oc Þorðr er kallaðr var aurvondr. synir Þorkæls
auðga vestan af Myrum i Dyrafyrði. oc Vigfus Viga-

1. oc: or *B* (*alene*). or: *sål*. *A*; oc *B*. Ærvik: vætvik *A*.
2. -roðre: roðrs *A1*. mættoz: mætazt *A*. 3. en: *sål*. *A*;
er *B*. 5. or: innan or *A*. menn: *sål*. *alle undt*. *B*, *mgl*.
9. or: *sål*. *alle undt*. *B1*: af. 10. i: *ul*. *A*. digra: *ul*. *A*.
12. þær: þessir *A*. 13. Yrium: *forskr.* (*yritim og lign.*) *B1-2*.
14. mester: agætazter *A*. þa: *ul*. *A*. 16. Sigvallda: iarls
tf. *B2*. 17. sit skip: sinu skipi *A*. 19. oc: annarr *tf*. *A*.
or *V*. | austan: *omv*. *A*. 20. hallda: upp *tf*. *A*. 20—21. Aka-
sun: *herefter nyt kap. i A med overskr.*: Vm harða orrostu.
21. oc(1)—hin: Þessor var hin *A*. mesta: agætazta *A*.
23. aurvondr: orfhonnd *A*.

glums sunr Tinndr Hallkællz sun. hann orte drapo
um Hacon iarll. oc i þærri drapo er mart sagt fra
Iomsvikinga orrastu. Fra þessa manna orðom hafa
menn a þui lannde minni haft fra þessom tíðend- 5
um. sumt með kveðskap en sumt með annarre fra-
sagu. Vigfus orte þetta aðr en barz være oc svæið
hann klubbu æina. þa spurði Hacon iarl hvat þat
skyldi. hann svaraðe a þessa lunnð.

90. Hævi ec i henndi
til hofuðs gorfa 10
bæinn brot Bua
4 bol Sigvallda
sia scal vera
er ver lifum
æiki klubba 15
8 oþorf Danum.

þa cvað hann oc þetta.

91. Oss er læikr en lauka
liggr hæima vinr feimu
þryngr at Viðris veðre 20
4 vanndar goðr firir honndum

1. Tinndr *H*: *sål*. *A*; *overspr*. *B*. 3. Iomsv.: Iomsviking-
um oc þeirra *A*. þessa: þessara *A*. 4. a—lannde | minni
haft: *omv*. *A*. þessom: þema *A*. 5. sumt(1): sumir *A*.
en: oc *A*. annarre frasang: frasnogn annare *A*. 6. þetta: þa *B2*.
V. 90. ³ bæinn: *sål*. *B1-2*; bæin- *B*; bein *A*. ⁶ er: ef *A*.
⁷ æiki- alre- *A* (atre *A1*).
17. þetta: þessa *B2*.
V. 91. ³ þryngr: þrængr *A*.

90. Hefk i hendi
til hofuðs gorva,
beinbrot Búa,
þol Sigvalda;

sjá skal vesa,
ef vér lifum,
alriklubba
óþorf Dönum.

lys cveðr hæla bosa
hann oc vætter annars
vifs undir varmum bølge
⁸ ver skrœytum spior nœyta.

- 5 Þesse orrasta hæfir veret agiæt miok. oc alldrigi
hafa Daner þuilican barðaga att við Norðmenn fyrr
ne siðan firir þui at þeir höfðu mæir lið en holfu
minna. En langa rið hafðu þeir bætr. oc a homlu
let siga Svæinn Haconar sunr oc hans menn firir
10 Vagne. oc var þa at comet flotta aðr en Æirikr iarll
lagðe til Iarnbarðanom. oc let Vagn þa undan aka.
sva at þa lago skipen framme hvara tvæggi sem
veret hafðe i fyrstu. þa er Æirikr com aftr i sina 50
fylking. hafðe Bui fengit svig a oc hoggvit tænxlen
15 oc lœystiz flotenn. þa lagðe Æirikr barðanom sva
at skipi Bua at þeir tængðu saman hvara tvæggiu
stafnana oc borð við borð. oc villdu hvarger lœysa
fyrr en annat hvart være roðet. þa varð mikit mann-
spell er hvarer tvæggiu vogo hogg vapnom. þar var

⁵ lys: hlys A. cveðr: qvæð A. hæla bosa: hlæsa bœlas A.
⁶ oc vætter: venter ser A. ⁷ undir: unnd A. ⁸ skrœytum:
scœytum A.

5. agiæt miok: *omv. A.* alldrigi: *-in A.* 6. þuilican
barðaga: þvilicar orrastr A. att: borit A. 6—7. fyrr—siðan:
ul. A. 7. þui: þa soc A. mæir: meira A. 7—9. holfu
—let: danir. enn þo leto þeir um rið a hamlr A. 12. skipen:
sva *tf. A.* hvara: hvar A = l. 16. 14. svig a: sigrh A.
tænxlen: *uden art. A.* 15. lœystiz flotenn: læist flotann A.
sva: *efter Bua A.* 17. stafnana: *uden art. A.* 19. -spell: -fall A.

91. Oss es leikr, en lauka
liggr heima vinr feimu,
(þryngr at Viðris veðri
vandar), góðr fyr hœndum;

hlýs kveðk hæla bósa,
(hann væntir sér annars),
vifs und vœrmum bœgi,
vér skreytum spjor, nœyta.

- illt blauðum mannum innan borz. þar urðu morg
stortidendi a litilli stundu i manndrape oc vissi
engi maðr tal hversso marger menn þar fello.
(62) Norðmenn fello mæir hinn fyrra lut orrastunnar.
en sva lauk at Daner leto sigast. oc olle þui mest 5
ofr æfle liðs. oc snorp atsokn. oc her með var ill-
veðre sva mikit at dræif þui hagle er æitt hagl korn
va œyri. þar i giegnt atto Daner horfa. þa let Sig-
vallde hoggva tænxlen oc undan hallda. oc þegar
æftir Þorkæll broðer hans. oc Sigurðr hviti oc 10
vænnda ut or vagenom. þat sa Vagn Aka sunur oc
mællte. hvi flyr þu hinn illi hundr. Sigvallde svaraðe.
með litlu værði sælr þu menn þina til dauða. oc þa
scomm mantu hæim hafa er þu mant við lifa allan
þinn alldr. oc lengi man uppi vera. oc hann skytr 15
snœrespiote i þui er skipet snerez. þat skot com
milli hærða þeim er styrði. en þat var annar maðr
en æigi Sigvallde. en Vagn villdi hann þo skotet
hafa. þa var faret allt afl Dana hærs. oc þo drepet
aðr mikit af. Ða læggr Hacon iarll skæið sina a 20
annat borð Bua hinum digra oc var þar hart viðnam.

1. blauðum mannum: blœyðu manne A. 1—2. urðu—
stort.: varð mikit manndrap A og *ul. det følg.*: i manndrape.
3. tal: at telia A. fello: *her nyt kap. i A med overskr.*:
Vm orrosto. 5. sigast: sigraz A1. olle: volli A. 6. ofr:
af A. snorp: horð A. 7. -veðre: viðri A. dræif—æitt:
haghl dræif sva stort at hvært A. korn: er þu toct upp þa
tf. A. 8. þar—Daner: enn Danir atto at A. horfa: i moti
þvi *tf. A.* 9. tænxlen: *uden art. A.* 10. oc(2): *ul. A.*
12—13. Sigv.—oc: or litilli orrosto oc sælr þina menn við
værdi A. 14. mantu: mant þu A. hæim: *ul. A.* við: viðr A.
15. vera—hann: *ul. A.* 16. snœre: *sål. A;* snart B. i þui:
til A. 16—17. þat—milli: oc hitti millum (milli A1) A.
18. en(2): hann *tf. A* og *omv.* villdi V. hann þo: *ul. A;* *omv. B1.*
19. faret—hærs: flyðr allr flestr Dana hærr A. 19—20. drepet^⁹
aðr^⁹ mikit¹: *omv. A.* 21. oc—viðnam: þar varð horð viðratta
(-taca A1-2) A.

Aslacr holmscalle oc Havarðr hoggvande laupa
 upp a skip Haconar iarls oc drapo margan mann.
 Þorðr oc Skumr brøðr varo nær þeim stadder. oc
 vela þeir .ii. um Havarð. hæggr hann hondena
 5 hæggre af Þorðe. en Skumr laut morg stor sar. aðr
 en Havarðr misti bæggia fota. Vigfus Vigaglums
 sunr fær æinn stæðia. sva at leget hafðe a þilium
 oc þar hafðe hann noðet sværðs hiollt sin með.
 hann færðe stæðiann sva baðom hondum at Aslake
 10 holmscalla. kœmr geirenn i havuð hanum sva at
 hausenn brotnaðe oc hæilinn la uti. þa var Æirikir
 iarl upp comen með sina menn i skip Bua. Þor-
 stæinn miðlangr kom fyrst i firirrumet. hann hæggr
 til Bua um ænnit þvært sva at fal baða æggteina a
 15 sværðinu. Bui vætir Þorstæini sar undir honndena
 vinstri. sva at nalega bæit hann sundr i miðiu. þa
 tok Bui kistr .ii. fullar gullz oc castaðe firir borð
 oc aller skiparar hans. liupu ut firir borð með kistr
 sinar. oc varo aller drepner. Ða snero iarlarnar 51
 20 allu liði sinu at Vagne. þeir væriast væl oc lengi.

2. a: i A. mann: en *tf.* A. 3. Skumr: skuma A.
 brøðr: broðir hans A. nær þeim: þeim oc nær A. oc: *ul.* A.
 4. þeir: þar (þeir?) mæir A (A1 = B); þeir nu A2. 5. Skumr:
 Skuma A (*rettet fra -r*). laut: hafðe A. 6. fota: sinna *tf.* A.
 7. sva at: er A. 8. noðet: við *tf.* A og *ul.* *det følg.* með.
 9. færðe: færer A. sva: með A. 10. havuð hanum: havuðit A.
 11. oc: sva at A. 11—12. var ... comen: kom A. 12. iarl:
ul. A. menn: syeit A. 13. firir: *sål. alle undt. B:* mið-
 hann: *ul.* A. 14. baða æggteina: baðar eggjar tænnrnar A
 og *ul.* a sværðinu. 15. Bui: *ul.* A (A1 = B). Þorst.: han-
 om A. 16. hann: maðenn(!) A (mann- A1). i miðiu: *ul.* A.
 17. fullar gullz: *sål. alle undt. B, mgl.* 18. oc—borð: aller
 Bua þegnar laupa af borðeno A. 19. oc: menn hans A.
 drepner: nema þeir er firir borð stigu með hanom *tf.* A.
 19—20. snero—sinu: sneriz allt liðit A. 20. væl oc: *ul.* A.
 lengi: firir *tf.* A.

þui at skipet var hatt borðe en drengir innan borz.
 en smaskip hafðu næst lagt. þa bauð Hacon iarl at
 taka knorr æinn mikinn oc bað læggia fra smaskip-
 um. oc at hin større skipen. um þat orte Vigfus
 Vigaglums sunr. 5

92. Var at þar hœgt þa er hurðir
 hior klofnar sa er rofna
 hott song Hogna giætte
 4 rægg til Vagns at læggia
 þar giengu ver þrongan 10
 þunn is i boð gunnar
 strong var danskra drængia
 8 darra flaug til knarrar.

Lauk sva sem von var at. at þeir urðu rikare er
 tignare varo oc afl hafðu mæira. varð Vagn hannd- 15
 tækinn oc mart manna hans með hanum oc rekenn
 strængr at fotom en hændr þeirra varo lausar oc a
 (63) lannd sættir .xxx. manna með hanum. aller aðrer

2. en: oc A. lagt: *ny linje* A. 3. mikinn: *ul.* A.
 bað: *ul.* A. fra: i fra A. 4. at: i staðen A. þat: þetta A.
 orte: qvað A.

V. 92. ¹ Var—þar: Varþat A; Var þet A2. ² er: *sål. alle undt.* B: ek. ³ hott: het A. giætte: gattar A (gatta AM i A2).
⁵ þrongan: þrongrar A. ⁶ is—gunnar: inn borð at gunne A.

14. Lauk: Laukz A. at(1): *ul.* A. 15. afl—mæira: afl-
 mæiri A; alf *skr.* B (*ikke* B1-2). 16. manna hans: *omv.* A
 og *ul.*: með hanum. 16—17. oc—fotom: *efter* æina (*jfr. følg.*
ann.) A. 17—18. en—hanum: oc læiddr a lannd oc settir
 xxx manna með hanum a lugh æina [oc—fotom *se foranst.*
ann.] enn hænndr þeirra varo lausar A og *herefter ny linje.*

92. Varðat hœgt, þás hurðir þar gingum vér, þrongvir
 hjörklofnar sák rofna þunniss, i boð, Gunnar,
 (hátt song Hogna) Geitis (strong vas) danskra drengja
 (hregg), til Vagns at leggja; (darra flaug,) til knarrar.

Daner varo þá flyðir eða dræpner eða særðer til olifis. þá gícc til Þorkæll læira at hoggva þá. Þá mællte æinn Iomsvikingr. Nu skal þat rœyna er ver hafum þrætt um iamnan. hvart hafuð laus maðr
5 væit noccot eða æigi. en ef ec væit noccot. þá er af mer er hofuðet. þá man ec síðan stinga knifi i iorðena. havuð var af þessom manne hoggvit. ec vissi hann ækki síðan sem von var at. þá var annar til læiddr. Sa mællte þetta oc lo at.

- 10 93. Gerða ec iarle
or at vare
þat var mer þá titt
4 en þetta nu.

Hogg þu nu sagðe hann. þá toc Æiríkr iarl hann
15 til sin oc mællte. villtu gríð sagðe hann. þat skiftir sagðe hann hværr er byðr. sa byðr sagðe hann er valld hæfir til Æiríkr iarl. vil ec þá giarna sagðe hann. þui nest var æinn til hoggs læiddr oc mællte sva. Rutr. þæir spurðu. hvi mæler þu sva. hann
20 svaraðe. morg a hæfir af yðrum mannum næfnd

1. þá: *ul. A.* 2. til: at *A.* Þá: Enn þá *A.* 3. -vik-ingr: -vikinga *A.* 4. um iamnan: opt um (*ul. A2*) *A.* 5. eða æigi: *ul. A.* en: nu *A.* noccot(2): síðan *tf. A.* þá: *ul. A.* 5—6. er—hofuðet: *efter* iorðena *A.* 6. ec: *sál. A., mgl. B.* síðan: *ul. A.* knifi: minum *tf. A.* 7. manne: *ul. A.* 9. til: hogs *tf. A.* þetta: *ul. A.*

V. 93. ² *hedder i A.*: arvare.

14. toc: mælti *A* og *ul. det følg.*: hann—mællte. 15. sagðe hann: goðr drengr *A.* 16. er(1): *ul. A.* 17. þá: *sál. A.; mgl. B.* 18. hann: þá toc Æiríkr iarl hann til sin *tf. A.* þui nest: þá *A.* var: enn *tf. A.* 18—19. oc—sva: sa mællti *A.* 19—20. þæir—svaraðe: sva *A.* 20. a—mannum: hævir aenn af rutenum *A.*

93. Gerðak jarli
orr at vári;

þat vas mér þá titt,
en þetta nú.

52 veret i dag oc vil ec þui fa rutenn til. þetta þotte mællt lœgelega oc oræðelega. iarlenn spurði ef hann villdi gríð. oc lezk hann vilia. þá var ænn framm læiddr til hoggs friðr maðr sionom. hærðr væl oc mikill væxti. hann sopar hareno framm ifir 5 hafuð ser oc mællte. spillið æigi hareno gereð æigi bloðogt. maðrenn svaraðe sa er hoggva skyllði. ec man at þui gera. hann toc vonnd æinn oc snere i haret. sa ræiddi sværðet er hoggva skyllði. en Iomsvikingr nykkir þæim manne er i har hanum hellt. 10 oc com sværðet a hændr þæim oc bæit i sundr baða hanndlæggina. þá mællte sa er bundinn var. þuiat henndr hans varo bunndnar. lifa ænn noccorer Iomsvikingar. Eiríkr iarll spurði. hvat æitir þu. ec æiti Haralldr sagðe hann. hværss sunr sagðe iarlenn. ec 15 em kænningar sunr Bua digra. vera ma at satt se sagðe iarlenn. villtu gríð. hann svaraðe. hværr man nu annar vænne. þá mællte Þorkæll læira. skulu þesser menn aller gríð hafa er drepet hafa frendr vara firir augum oss. ækki nytt gerom ver her at 20 þui. þá svaraðe Eiríkr iarl. vissir þu æigi þat fyrr

1. oc—til: *ul. A.* 2. lœge-: læg- *A (A1-2 = B).* -ræðe-: -ræð- *A.* iarlenn spurði: spurði Eiríkr iarl *A.* 3. gríð: hava *tf. A.* lezk hann: *omv. A.* ænn: æinn *A.* 4. hoggs: sa var vænn oc *tf. A.* maðr: *ul. A.* 4—5. hærðr væl: *ul. A.* 6—7. mællte—skyllði: bað æigi spilla hareno i bloðeno. þá svaraðe æinn *A.* 8. gera: at ei verðe har þitt bloðoght *tf. A.* hann: sa *A.* toc: ser *tf. A.* 9. sa ræiddi: enn hinn er hoggva villdi reidde upp *A.* er—en: *ul. A.* 9—10. Iomsv.: *med art. A.* 10—11. nykkir—sværðet: sneriz *A.* 11. þæim: er hellt *tf. A.* 12. var: oc nyet hafðe hofðeno *tf. A.* 13. hans: *ul. A.* 14. þu: þesse maðr *A.* æiti: em *A.* 15. sagðe hann: *ul. A.* sunr: son *A.* iarlenn: hann svaraðe *tf. B (-? B1-2).* 16. digra: *ul. A.* satt: sva *A.* 17. villtu: villt þu hava *A.* hann svaraðe: *ul. A.* 18. vænne: til vera *A.* 19. þesser m. | aller: *omv. A (a. m. þ. A1).* 20. nytt—her: gerom ver þá nytt *A.* 21. þá—iarl: iarlenn sagðe *A.* þat fyrr: *omv. A.*

en nu at ek var rikare en þu. þa svaraðe Þorkæll. þat kann vera at vit raðem ymsir. hann hafðe mikla øxi i henndi. ris upp oc liop øselega þingat sem Vagn sat. oc villdi drepa hann. Skarðe vikingr liop 5 upp oc fell firir fœtr Þorkæli. en Þorkæll stœyptiz ivir hann oc varð hanum lous øxen. þa liop Vagn (64) upp. oc toc øxi. oc hio Þorkæl um þværar hærðar sva at i iorðu nam staðar. Æirikr iarl hauð Vagne grið. oc sa at þat var mikill scaðe at drepa þuilican 10 hofðingia. Vagn þa þat með allum sinum mannum þæim er æftir varo. Hacon iarl sættizk a lag æina oc með hanum raðgiafar hans. þa gall strængr a skipi þui er nest var lannde. þui nest stœyptist maðr af lagenne Gizor hviti. oc var skotenn oru i 15 giognum oc hafðe hann þegar bana. þa var lœupit ut a skipet oc var þar maðr æinn hittr er stoð a kniom oc var þar Havarður hoggvande oc spurði. Svæinar sagðe hann let noccor maðr sigast við lagenena. þæir sagðu at Gizor hviti var dauðr. þa 20 mællte Havarðr. minna happ var at skoteno en ec

1. en nu: *ul. A.* 2—3. mikla øxi: *omv. A.* 3. henndi: *ser tf. A.* ris: *røyðir A.* liop: *løypr A.* þingat: *at strængenum þar A.* 4. sat: *var B (alene).* 5. upp: *or strængenum A.* fell: *fellir sic framm A.* en: *ul. A.* stœyptiz: *stœypti A.* 6. hanum: *ul. A.* øxen: *herefter nyt kap. i A med overskr.: Her drepr Vagn Þorkæl.* 7. øxi: *med art. A.* hærðar: *med art. A1.* 8. iorðu: *med art. A (A1-2 = B).* 9. mikill: *ul. A.* 10. hofðingia: *þmann A.* þat: *þar grið A.* 11. er: *sem A.* lag æina: *laghena A.* 12. raðgiafar: *raðonautar A.* þa: *þvi næst A.* 13. skipi: *med art. A (A1 = B).* lannde: *med art. A.* þui nest: *oc þegar A.* 14. maðr: *ul. A.* skotenn: *meðr tf. A.* 15. hafðe —þegar: *fecc af þvi A.* þa: *oc þegar A.* lœupit: *til skips oc tf. A.* 16. ut: *upp B2.* var—hittr: *hittu þer mann A.* 17. kniom: *knianum A.* oc—þar: *hann het A.* spurði: *hann mællti spyri þer nockor tíðinde A.* 18. sagðe hann: *ul. A.* 18—19. við lagenena: *a loghinne A.* 19. sagðu: *seghia satt til A.* 20. var: *varð A.*

hugða. þæir svaraðu. øret er ohappet oc æigi skalltu 53 vinna flæiri. þæir hoggva hann sva smatt. at þo være hann dauðr at hann hæfði þriggia manna fior. Hacone iarle hugnar illa at Vagne varo grið gefen oc let at þat myndi vera þæim mikit orað. Eirikr 5 iarl sægir sva. þo at hanum licaðe illa skyllði hann sva buit hafa. oc skiliast þæir ræiðir. oc for Vagn með Æiriki oc dvaldez með hanum um rið. þui nest fek Vagn Ingibiargar dottor Þorkæls læiru með miklu fe. en um varet for Vagn til Danmarcar. oc 10 gaf Æirikr iarl hanum .iii. langskip væl buin. oc skyliast þæir vinir. Eftir barðagann giek Hacon iarl at Skumi Þorkælssyni oc sa hann saran til olifis oc mællte sva illa hæfir þinn faðer ef þu scallt æigi hæim coma til hannda hanum. þa orte Skumr visu. 15

94. Þat cvað iarll at orðe unnvigs firir haf sunnan þa er a sæima sære 4 sar ællda spioll varo allungis hæfi ec illa 20 øybaugs ef scal døyia vist hyggium þat viggjar 8 vælldr þinn faðer halldet.

3. fior: *herefter ny linje A.* 4. Vagne—gefen: *Vagn feck grið A.* 5. at—orað: *þeim muna vera þat mikinn otila A.* 6. sva—at: *ef A.* illa: *at tf. A og omv.: hann sk.* 7. sva buit | hafa: *omv. A.* þæir: *þo A.* oc: *ul. A.* 8. þui nest: *þa A.* 10. en: *ul. A.* Vagn: *suðr tf. A.* oc: *ul. A.* 12. þæir: *goðer tf. A.* vinir: *herefter ny linje A.* 13—14. oc—sva: *ul. A.* 14. faðer: *halldizk tf. A.*

V. 94. ¹ orðe: *øre A.* ³ sæima: *sama A (i A2 rettet til sæima).* ⁴ spioll: *spiorr A.* ⁵ hæfi: *hevir A.* ⁶ scal: *skallt A.* ⁷ viggjar: *viggja A.* ⁸ vælldr: *valldr A.*

94. Þat kvað jarl at æri unnviggs fyr haf sunnan, þás á seima særi sárelða spor vóru:

ollungis hefr illa, eybaugs, ef skalt deyja, (vist hyggjum þat) viggja valdr, þinn faðir halldit.

Hacon iarl gat son þann er Æiríkr het. þa er hann (65)
 var .xv. vætra gamall oc varð hann síðan iarll. þa
 er Hacon iarl com aftr i Noreg. evangaðezk hann
 oc fecc Þoro dottor Skaga systir Tiðenda-Skofta. oc
 5 hann fecc Ingibiargar dottor Haconar iarls. Svæinn
 het sunr Haconar iarls oc Þoro. en Bergliot het
 dotter þeira er atte Æinar þamba skælvir. Sigurðar
 varo tvæir oc Ærlingr. oc Hæmingr. oc Erlendr varo
 synir Haconar iarls. Ðau Skofte oc Ingibiorg atto
 10 sun þann er Ormr het. hann var iarll. þaðan var
 comenn Erlingr iarll. Skofte var sva kær Hacone
 iarle at hann skyldi læggia skip sitt nest iarlsens
 skipi i hofnum oc ængi skyldi annat þora en læggia
 þægar a braut er hann com til. Sva bar til æit-
 15 hvært sinni at Skofte com sva til forunøytis iarlsens
 at Eiríkr sunr hans la firir i lægeno oc það Skofte
 Eiríkr a braut læggia. en Eiríkr lezk æigi myndu
 brott læggia. þat høyrði Hacon iarl oc það taca
 tiolld af skipi sinu oc sagðe at ængum skyldi þat
 20 lyða. at hallda a lægeno firir Skofta. þa foro oc
 tiolld af skipi Eiríks oc Scofta. En þa er Eiríkr

1. þann—het: *ul. A.* 2. gamall: oc het sa Æiríkr iall
tf. A. oc—iarll: *ul. A.* 3. Noreg: þa *tf. A.* 3. dottor Sk.:
omv. A og tf. oc. 5. iarls: *herefter nyt kap. i A med overskr.:*
 Vm born Haconar iarls. 6. het(1): var *A.* en... het: oc...
 var *A.* 7. dotter þeira: *omv. A.* Þamba sk.: þambar
 skelmir *A* (þamba *A1*). 8. oc(1): *ul. A.* varo: *ul. A.*
 10. hann: oc *A.* 12. skyldi: i hofnum *tf. A.* læggia: nest
 iarlenom *tf. A.* skip sitt: *omv. A.* 12—13. nest—hofnum:
ul. A. 14—15. æithvært: einu *A.* 15. sinni: sinn *B1-2.*
 16. Eiríkr—lægeno: i læginu firir þa la eiríkr sun hans *A;*
 lagino *skr. B (ikke B1-2).* 17. Eiríkr—læggia: hann leggia or
 læginu firir ser *A.* Eiríkr: hann *A.* myndu: mano *A.*
 18. brott: a braut *A.* Hacon: *ul. A.* 19. skipi sinu: *omv. A.*
 sagðe—þat: kvað þat engom skulo *A.* 20. a: *ul. A.* þa:
 En þa *B1. Ny linje A.* foro: varo... tækinn (*efter tiolld*) *A.*
 21. Scofta—Eiríkr: *ul. A.*

sa at hann var liðfarr let hann siga skip sitt or
 lægeno firir Skofta. um haustet æftir for Skofte milli
 bua sinna a skutu æinni. þat spurði Æiríkr oc skip-
 aðe hann annat skip iammikit sva oc lagðe til
 funndar við Skofta oc drap hann oc alla skipsogn 5
 54 hans. sva sem sægir i kvæðe þui er orte Óyulfr
 daðascalld um Eiríkr.

95. Mæita for at mote
 miok sið um dag skiði
 ungr með iamnu gængi 10
 4 ut værs framum hærsi
 þa er rauðvita reiðir
 ramn vallar let falla
 ulfteitir gaf ato
 8 oft bloð volum Skofta. 15

Þetta er talet hit fyrsta frama værk Eiríks i hans
 (66) sagu. Hacon iarl oc Eiríkr iarl varo iamnan síðan
 iarl fullcomen til rikis er hann hafðe sva mikla

1. sa: hann *tf. A1-2.* let hann: oc let *A.* 2. milli:
 millom *A.* 4. hann annat: *ul. A.* skip iamm.: *omv. A og*
ul. sva. 5. -sogn: -soen *A.* 6. hans: með hanom *tf. A.*
 sva: *ul. A.* kvæðe: kvaðe *B.* 6—7. orte—Eiríkr: ort er
 um Æiríkr er Óyulfr orti dala skalld *A.*

V. 95. ⁵ reiðir: røydder *A.* ⁶ ramn: *sål. B1-2; ramu B;*
 rañ *A.*

16. talet: *ul. A.* frama: fra *B; ul. A.* 16—17. i—
 iamnan: iarls er ort er um oc Haconar iarls oc Æiríks iarls
 er iamnan varo *A.* 19. -comen: vera *tf. A.*

95. Meita fór at móti
 mjök sið of dag skiði
 ungr með jöfnu gengi
 útvers fröfum hersi,

þás rauðvita reiðir
 randvallar lét falla
 (ulfteitir gaf ótu
 opt blóðvolum) Skopta.

hofðingia sigrat. oc þottezk hann ækki þurfa þa at
 ræðaz Dane um sitt ríki. þa toc hann at harðna við
 lannzmenn sina. oc gierðez fegiarn oc rækte ækki
 logen. en mest var at þui at hann var osiðar maðr
 5 um konor. oc þar æftir gierðo menn hans. oc var
 hvarke þyrmt frend conom ríkis manna. ne æigin
 konom bæðe ríkra oc oríkra. þa gerðest mikit orð
 a uvinsælld iarlens oc hans liðs. oc sagðu bœnndr
 sem rœynnndist at þær myndu æigi þola sva buit.
 10 oc æinum vætri æftir Iomsvikinga orrostu gierðo
 bœnndr lið at Hacone iarle oc hans mannum. þa var
 hann staddr i Gaulardale a bœ þæim er Rimol
 hæitir oc var þar drepenn af skosvæini sinum er
 het Skofte karkr. Erlendr sunr Haconar iarls var (67)
 15 drepenn a sundi þa er hann liop firir borð. með
 hialmur vele. en aðrer brœðr hans stukku or lannde.
 Eirikr sœker austr i Svía ríki a funnd Olafs Svía
 konongs. oc var þar i goðo ivir læte langa rið. oc
 hæriade víða um austr vego. sem sægir Þorðr
 20 Kolbæins sunr.

96. Iofrom varð en urðu
 allhvast Daner falla
 blöð hælsingia bræðer
 4 brœðr Sigurðar œðre

1. oc: *ul. A.* þa: *ul. A.* 3. lannzm. sina: *sitt lanndz-
 folk A.* 4. en: *oc A.* osiðar maðr: *vivinn A.* 5—6. oc—
 þyrmt: *hvarke var lift A.* 6. æigin: *æignum A.* 7. bæðe:
hvarttveggia A. þa: *hermed ny linje A.* 8. a: *oc tf. A.*
 iarlens... liðs: *um iarlenn... lið (menn A1) A.* oc(2): *ul. A.*
 9. myndu: *villdu A.* 10. æinum—orrostu: *ul. A.* 12. Gaular-:
sål. A; Gaula- B. 13. var þar: *þar var hann A.* er: *sa A.*
 14. karkr: *her nyt kap. i A med overskr.: Vm Ærlennnd
 Hakonar sun A.* 16. hialmur: *sål. B, (dog ved rettelse fra
 -ar), hialmar B1-2; hialmun A.* 17. ríki: *vellde A.* 18. oc(1):
ul. A. 19. vego: *sva tf. A.*

V. 96. ³ hæls-: *hes- A.* ⁴ brœðr: *broðr. A.*

mæin ræmmir bra mana
 margs fýsa skop varga
 lióða litlu siðar
 8 læ Haconar æfe.

- 55 97. En til lannz þess er lynndar 5
 laðstafr veget hafðe
 raustr þa er hann for vestan
 4 hygg ek como son Tryggva
 hafðe ser við sære
 sliks var van at hanom 10
 auðs en upp um cvæðe
 8 Eirikr i hug mæira.
98. Sotte ræið at raðom
 rann engi þui manna
 þralyndi gafzk Þrændom 15
 4 þrœnskr iarll konong sønskan.

⁵ ræmmir: *rennir A.* mana: *manna A.* ⁷ lióða: *liða A*
 (lióða A2 ved AMs rett.)

V. 97. ³ raustr: *hrausts A (hraust A2).* hann: *hær A.*
⁴ hygg: *hogg A.* ⁶ var: *sål. alle undt. B, mgl.* ⁷ auðs:
auðrs A.

V. 98. ¹ ræið: *reiðr A.*

96. Jofrum varð, en urðu
 allhvast Danir falla,
 blöðhælsingja bræðir
 brœðr Sigurðar œðri;
 meinrennir, brá (manna
 margs fýsa skop) varga,
 ljóða litlu siðar
 læ Hákonar ævi.
 97. En til lands, þess es
 lindar
 laðstafr vegit hafði
 98. Sötti reiðr at røðum
 (rann engi þvi manna),
 þralyndi gafsk Þrændum,
 þrœnzkr jarl konung
 sønskan.

K. 21. Vm Olaf Tryggva sun oc um hans æve.

(O)lafr digrlæggr sonr Harallz ens harfagra (68) var faðer Tryggva konongs þess er atte Astriði dottor Eiriks bioðascalla sunnan af Oprostaðum. 5 þæirra sonr var Olaf er með barnæsko for með moðor sinni i okunn lonnd. fra hanum oc allum hans ættmannum nam fostor oc uppfozlo austr i Holmgarðe með Valldamare gamla. þroaðezk oc ox hvartvæggia með afle oc vætra tale oc þo mest 10 með vizku oc atgiorfi allre þæiri er pryða ma goðan hofðingia. hann hafðe mikinn metnað. sem vært var af kononge oc þar með allum ut i fra hans mannum. Valldamar konongr sætti Olaf hofðingia bratt innan hirðar oc at stiorna hærmannum 15 þæim er varðu lonnd konongs. oc miklaðe riki Garðamanna. Olaf vann margs kyns frægð i Garða- (69) riki oc við a um austr vego i suður lonndum oc i vestr lonndum sem sægir Hallfroðr vanndræða skalld.

20 99. Sva fra ek hit at hafan
horgbriotr i stað morgum
oft com rafn at hanna
4 loð valkastu bloðe

1. Overskr. *mgl. A.* 2. digrlæggr: *ul. A.* 4. Opro-: Offra- *A.* 5. með barnæsko: a barns alldri *A.* 6. moðor: meðor *B2.* fra: *sål. A; mgl. B.* 7. hans ættm.: hans ætt *B;* ættmannum sinum *A.* -fozlo: -fæðe *A.* 8. Valldamare: Valldimanne *A.* 9. hvar: *sål. B, B2;* hvart- *B1,* hvat- *A.* 10. allre þæiri: *omv. A.* 11. hofðingia: mann *A.* 12. vært: van *A.* oc: af *tf. B (ikke B1-2).* þar—fra: *sål. A;* allum *B.* 13. Valldamar: Valldimaðr *A.* 14. oc: oc sva *A; mgl. B.* 15. varðu: varvæitto *A.* lonnd: lannd *A.* miklaðe: *sål. A;* -aða *B1-2;* -aðu *B.* 16. Garðam.: *her ny linje A.* kyns: *sål. A;* konar *B.* 17. um: i *A.* vego: vegh *A.* i(2): *ul. A.* 18. sem: sva sem *A.* -froðr: -friðr *A.*

V. 99. ³ hanna: hæfta *A.*

enndr let lamta kindar
allvalldr i styr falla
vandezk oft oc við a
8 vegrunr a þat snimma.

100. Hætr var Horða drottenn 5
hiordiarfr Gota fiorvi
gullskærði fra ec gerðo
4 garðøey a Skanøyiu
boð særkiar hio birki
barklaust i Danmorku 10
løypi mæiðr firir Heiða
8 lunnviggia bo sunnan.

101. Tið hoggvit vann tiggi
Tryggva sonr firir styggvan
læiknar hæst a leste 15
4 liot vaxenn ræ Saxa

⁵ kindar: kindr *A.* ⁷ oft: hann *A.* við a: vinnda *A.*

⁸ vegrunr: veggrimr *A.*

V. 100. ¹ Hætr: *sål. B, A;* hæitr *B1-2.* ⁴ gar-: geir- *A.*

⁷ mæiðr: møyðrs *A.*

V. 101. ¹ tiggi: tyggi *A.* ² sonr: sun *A.* firir: fyr *A.*

99. Svá frákk hitt, at háva
hørgbrjótr i stað morgum
(opt kom hrafn at heipta)
hlóð valkøstu (blóði);
endr lét Jamta kindir
allvaldr i styr falla
(vanðisk hann) ok Vinða
végrimr (á þat snimma).
100. Hætr vas Hørða dróttinn
hjørdjarfr Gota fjørv;
gollskerði frákk gerðu
geirþey á Skanøyju;
høðserkjar hjó birki
barklaust i Danmøрку
hleypimeiðr fyr Heiða
hlunnviggja bo sunnan.
101. Tiðhøggvit vann tyggi,
Tryggva sonr, fyr styggvan
Leiknar hest á lesti
ljótvoxinn hræ Saxa;

vinroðegr gaf víða
visir margra Frisa
blaccum brunt at drecca
s bloð kvældriðu stóðe.

- 5 102. Hilmir vann at Holme
hialmskoð roðen bloðe
hvar of dylde holdar
4 horð oc austr i Garðum
rogs bra rekka løger
10 rikr Valkæra liki
hær stæmnir let ramnum
s holdd Flæmingia golldet.

- 15 103. Gerðezk ungr við Ængla
ofvægr konongr bægia
naðskurar reð nører
4 Norðhimbra sa morðe

⁵ -roðegr: *sål. alle undt. B*; -roðr: ⁷ blaccum: blocku *A*.
V. 102. ² hialm-: halm- *A*. ³ hvar: hvat *A*. dylde:
þess *tf. A*. holdar: *sål. alle undt. B, mgl.* ⁷ ramnum:
sål. B1-2; iamn- B; rofnum A.

V. 103. ¹ við: viðr *A*. ² bægia: bæggia *A*. ⁶ nað-:
nadd- *A*. ⁴ -himbra: *sål. B1-2; -humbra B; -imbra A*.

vinhróðigr gaf víða
visi margra Frisa
blökku brunt at drecca
blóð kvældriðu stóði.	herstefnir lét hröfnum
hold Flæmingja goldit.
102. Hilmir vann at Holmi
hjalmskoð roðin blóði
(hvat of dylði þess holdar?)
horð ok austr i Garðum;
rogs bra rekka lægir
rikr Valkæra liki;	103. Gerðisk ungr við Engla
ofvægr konongr bægia,
naddskurar reð nørir
Norðimbra sa morði;
harði bræzkrar iarðar
byggvendr, en jó tyggi
(gróðr þvarr geira hríðar
gjóði) kumbrskar þjóðir.

barðe bræzkrar iarðar
byggvendr en hio tigg
groðr þvarr geira riðar
s gioðs lumbærskar þjóðer.

104. Gerðe sæims með sværði 5
sværðlæik i Mon skærðir
øyddi ulfa grøðer
4 ogn blið Skotom víða
y drauga let øger
øyverskan hærr døyia 10
tyr vann tiorvar dyran
s tignar giarn oc Ira.

Olafur konungur Tryggva sunnir atte .ii. konor. Geilu
hina vindærsku. oc Gyðu hina ensku. Olafur var
kristnaðr væstr i Syllingum. hann com i Noreg 15
vestan af Englande. sva sem fyrr var sagt i kvæðe
(70) Þorðar Kolbeinssunar. I þann tíma er drepenn var
995 Hacon iarl com Olafur vestan oc sotte norðr i landd.
oc er hann com i Þronðhæim toco aller Þrønder
væl við hanum oc fystir Gauldøler. gerðo aller 20

⁶ bræzk-: brazk- *A*. ⁶ byggv-: *uden v A*. tigg: *sål. alle undt. B*; tyggi. ⁸ gioðs: gioðe *A*. lumbærskar(!): kumbrskar *A*.
V. 104. ¹ með: meðr *A*. ³ grøðer: gredder *A*. ⁴ blið:
bliðr *A*; blyð *skr. B (alene)*. ⁵ øger: *sål. alle undt. B*:
øyger. ⁶ øyversk-: øverk- *A*. ⁷ vann: var *A*. dyran:
dyra *A*. ⁸ tignar: tinar *A*; tyrar *A1*.

14. -ærsku: *sål. alle undt. B*; værsku. hina ensku: *ul. A*.
15. Syll-: *sål. A*; Sysl- *B*. 17. I: *her ny linje A*. þann:
þenn *A, A1*; þenna *A2*. drepenn: aðr *A* og drepinn *efter*
iarl. 20. við: viðr *A*. fystir: fyrst *A*. gerðo: þo *tf. A*.

104. Gerði seims með sværði ýdrógar lét øgir
sværðleik i Mon skerðir; eyverskan her deyja
eyddi ulfa greddir (Týr vas tjörva dýrra
ógnbliðr Skotum víða; tírar gjarn) ok Íra.

samt sitt felag firir þui at hvarer tvæggiu atto um
 vannt at raða. Bændr þurftu hofðingia þann er
 þeim være traustr. þar sem þeir hafðu gort samnað
 at Hacone. oc af þui hafðe hann latezk. en æftir
 5 varo synir rikir til hænddar. oc þo harð fengir.
 Olafur konongr hafðe oc vandda mikinn. faðer hans
 var af lifi tækinn. oc allt hans riki hærtækít. oc
 hann veret i utlægð fra frendom sinum oc oðalum
 fra barnæsko. Bændr hafðu mikit traust at bioða
 10 kononge oc fiolmenni. en hann hafðe at fa þeim i
 mote virðilegan hofðingia oc fullcomenn i allre
 spækt. oc atte hann oft um vannt at raða. oc þo
 iamnan væl or raðet. oc dro þetta saman þeira
 samþykki oc toco Olaf til konongs a Ofyra þingi.
 15 en hann svarðe þeim log i mote. þeir bunndu þat
 fast at hvarer tvæggiu skyldu væita aðrum styrk
 til allra vegsamlegra luta. þa for Olafur konongr (71)
 ivir Noreg. oc lagðe undir sec allt norðan fra lannda
 mære oc suðr til Danmarcar. hann gierðez maðr
 20 rikr oc gafugr. oc hafðe mikit starf oc morg vand-

1. tvæggiu: tvæggia *A* ($A = B$). atto: hafðu *A*. 3. traustr:
 bæðe sæmd at oc troust *A*. 4. hafðe—latezk: varð hann af
 lifi tækinn *A*. æftir: hann *tf. A*. 5. rikir: oc harðfengir *tf.*
A og ul. det følg. oc þo harðf. hænddar: hændda *A*.
 6. vandda mikinn: ofmikinn vandda þer sem *A*. 7. oc(2):
 enn *A*. 8. sinum: *ul. A*. 9. barnæsko: bærnsku *A*. 9—
 10. mikit traust^s | at bioða³ | kge¹: *omv. A*. 10. hann: *ul. A*.
 10—11. hafðe—þeim | i mote: *omv. A og skr. a*. 11. virði:
 virðu- *A*. 12. atte—um: firir þvi at *A*. vannt: er *tf. A*.
 oc þo: sva at *A*. 13. væl or: þicki vél *A*. oc: *ul. A*. þetta:
 þo *tf. A*. 13—14. þeira samþykki: *sål. A; þykki B*.
 14. þingi: aller bændr *tf. B, ul. A*. 15. svarðe—bunndu:
 svaraðe þeim væl oc vitrlega. oc loghbunndu *A*. 16. tvæggiu:
 tvæggia *A* ($A1 = B$). styrk: lið oc fulltinghi *A*. 17. veg-:
 log- *A*. luta: *herafter nyt kap. i A med overskr.*: Hvesso
 viða Ol. Tr.s. æfde kristni. Þa for: Nu fer *A*. 18. ivir:
 ændilangan *tf. A*. oc—allt: *ul. A*. 19. maðr: nu bæðe *tf. A*.
 20. hafðe: toc a sec *A*. morg: *ul. A*.

ræðe. meðan hann var konongr ifir Norege. hann
 hellt fyrstr Noregs kononga retta tru til guðs. oc af
 hans stiorn oc riki varð allt Noregs vælði cristnat.
 oc Orknøyar oc Færøyar. Hiatland oc Island.
 oc Grønaland. um þetta kristnisboð urðu morg 5
 stor tíðendi. aðr en sva mikit gott komez a læið.
 (72) Olafur konongr let æfla kaupstað i Niðarose sem aðr
 var æin boðe. Olafur konongr let drepa stora hofð-
 ingia er i mote villdu risa kristninni. sumum væitti
 hann mikit len til at æfla sitt ærende. Erlingr 10
 Skialgssunr fecc Astriðar systr Olafs. oc hafðe hann
 konongs ærende allt austr i lannd. a Laðum var þa
 havuð bær mestr i Þrønnda logum. Olafur konongr
 let gera skip a Laða hamrum. þat var myklu mæira
 oc virðilegra gort en annr langskip. þat var .iiii. 15
 58 rum oc .xxx. þar varo a gorr dreca havuð gulli
 buin. oc var þat skip callat Ormr en lange. a þesso
 skipi skyldi ængi maðr yngri vera en tvitugr.
 oc ængi ælldri en sextugr. marger lutir varo þar
 til varnaðar boðner. þeim mannum er a Ormenom 20

3. cristnat: *sål. A, kristit B*. 4. oc(1): enn cristnaðe hann
 fleiri lond *tf. A*. oc(2, 3): *ul. A*. kristnis-: cristni- *A*. 6. komez:
 kome *A*. a læið: til læiðar um oll þesse lonnd *A og her nyt*
kap. med overskr.: Hvar Olafur konongr let æfla kaupstaðe oc
 skips gærðir. 7. Ol.—let: Enn þeghar vono skiotare let Ol. kgr *A*.
 7—8. sem—var: enn þar hafðe aðr verit *A*. 9. i: a *A*. 10. hann:
 ouc *tf. A*. til—sitt: oc storar giavir þeim sem æfla villdu hans *A*.
 11. Olafs: kgs *tf. A*. hafðe hann: *omv. A*. 12. kgs ærende:
omv. A. a: enn a *A*. 13. havuð—mestr: mest havuð boðe *A*.
 14. Laða: land- *A*. 15. -legra: -leggar *A*. gort: um alla
 luti *tf. A*. langskip: i Noreghi *tf. A*. var .iiii.: hafðe .vii. *A*.
 16—17. gulli buin: oll meðr gulli loghð *A*. 17. skip: *ul. A*.
 17—18. a—skipi: i þetta skip *A*. 18. yngri vera: koma til
 færðar ynghri *A*. 19. oc: enn *A*. ælldri: ællri *A*. 20. boðner:
 mæltir oc boðner *A*.

skyllði vera. oc ængi skyllði a vera. nema hann
være at noccoro aburðar maðr. oc þar finnaz morg
døme til at a þui skipi varo kappar ænir. en ængi
grøey eða bløeyði menn.

5 K. 22. Vm osætte annarra hofðingia við
Olaf Tryggva sun.

(S)væinn Dana konongr þottez missa mikilla (73)
æigna þeirra er vera skylldu tilgiöf Gunnildar
kono hans. þui at Þyri hafðe æignir þær er Har-
10 alldr konongr faðer hennar hafðe gefet henni. En
Burizlæifr þotez þa miok svikinn. þo at hann hæfði
tilgiöf þa er Þyri skyllði hafa. þui at conan com
ængi til hans. af atkalle Gunnildar oc æeggion
senndi Svæinn konongr menn æftir Þyri. oc let
15 fylgia henni nauðgri a Vinland til fundar Buriz-
læifs konongs oc gierðe hann brullaup til hennar.
en hon villdi ængi æiga hæiðinn mann þa hælldr
en fyrr. oc var hon sva nætr .vii. með konongenom.
at hon þa at þæim hvarke mat ne drykk. oc með
20 raðom fostr faðr sins. gat hon løyypiz a braut a skog

1. skyllði—oc: langa voro A. ængi: *säl. alle undt. B:*
ængr. a vera: sa vera a þesso skipe A. nema hann: er
æi A. 2. morg: sonn A. 4. gröey eða: *säl. A; mgl. B.*
5—6. Vm—sun: Vm gipting Þyriar dottor(!) (systr A1) S. kon-
ongs A. 8. skylldu: sculde A; i *tf. B (alene).* 9. hans:
firir *tf. A.* æignir þær: *omv. A.* 10. faðer hennar: *efter*
henni A. 11. -læifr: -lafr A. þa: þo A og *ul. det fölg.*
12. er: sem A. skyllði: att *tf. A.* þui at: þer sem A.
13. atkalle: fortolum A. 15. a—fundar: til Vinnlanz (Vind-
B1-2) oc a fundd A. 16. kgs: hann toc meðr mikilli aost viðr
tf. A. hann: þegar A. brul: brud- A. 17. hon—æiga:
hon hellt þo fram sinu þralynnðe oc qvaz æighi vilia hava A.
18. hon: *ul. A.* nætr .vii.: *omv. A.* 19. hon—drykk: hvatke
+ 1111 at hun eða drac með hanum eða hans monnum A. 20. løyypiz:
løyynz A. braut a: brott i A.

æinn. oc sva til þess er hon com til sioar. oc fengo
þau þar æitt litit skip oc foro til Danmarcar. en hon
þorðe þar ængi at læggia þui at hon ugði. at Svæinn
konongr broðer hennar myndi þegar lata fylgia
henni til Vindlanz aftr. ef hann vissi at hon være 5
þar comen. hon for þa løyynilega til Noregs a
fundd Olafs konongs oc bað hann læggia til hialp-
ræðe með ser. hann tok við henni oc gerðe ser at
æigin kono on raðe Svæins konongs broðor hennar.
hon bað Olaf konong oft. at hann skyllði hæimta 10
fe hennar af Burizleifi kononge a Vinlande. oc
kallaðez hafa litit af þui er hon atte með retto at
hafa. þa gerðe konongr ferð sina or lannde bauð ut
liði miklu oc hafðe .ix. skipa. for austr til Vinlannz
i giegnum Dana konongs riki firir utan hans þok 15
oc vilia. Olafr konongr fær mikit fe. oc allt eignað-
59 ezk hann þat er hann villdi. oc olle þui mest lið-
væizla Astridrar dottor Burizlæifs konongs er atte
Sigvallde iarll at Iome. þa er Olafr konongr for af
Vindlande. sigldi hann ivir til Danmarcar litinn byr 20
oc fagrt veðr. oc foro þau skip firir er smærre varo.

1. sioar: siovar A. 2. oc: þeðan A og *ul. det fölg.*: þar.
foro: sva *tf. A.* 3. at læggia: vera firir A. hon—at: *ul. A.*
4—5. þegar—henni: föra hana A. 5. til V. | aftr: *omv. A og*
skr. vin. vissi: hæfðe vitorð af A. 5—6. være—comen:
var i Danmorcu A. 6. hon for: *omv. A.* 7—8. til—ser:
nocot til hialpraða (-ræða A2) oc gerði hanom kunnigt um
sinar atfærðir. enn A. 8. hann: kgrinn A. tok: væl *tf. A.*
henni: oc sømiligha *tf. A.* gerðe: hana *tf. A.* 9. on raðe:
utan raðrs A. kgs: *ul. A.* 10. O. kg | oft: *omv. A.*
11. hennar: *ul. A.* af: *säl. alle undt. B:* at. Vin-: Vind-
B1-2. 12. kallaðez hafa: sagðe sem satt var at hon hafðe A.
12—13. at hafa: *ul. A.* 13. þa gerðe: brat eftir þessa æeggian
byr Olafr A. lannde: oc *tf. A.* 14. skipa: scip A. 15. riki:
vælde A. 15—16. þok oc: *ul. A.* 16—17. eignaðezk: æignaz A.
17. villdi: bæiddi A. 19. þa: enn þa A. 20. Vind-: Vin- A og *tf. þa.*
ivir: *ul. A.* til D. | litinn byr: *omv. A.* 21. skip: *með art. A.*

en þau síðar er stórra varo fyrir því at þau þurftu
 mæira veðret en þau er smærre varo. Við æinn (74)
 holma fyrir Vinlande varo saman komner marger
 storer höfðingjar. þesse holme haitir Svoldr. i þess-
 5 om flota var Svæinn Dana konongr er miklar sacar
 þottez æiga við Olaf konong. su var æin at Olaf
 atte Þyri systr hans oc fengit hennar at oløyfi
 hans. Annr sok var at hann sagðe at Olaf hafðe
 sæzk i skatland hans Noregs riki. er Haralldr kon-
 10 ongr faðer hans hafðe lagt undir sik. Sigvalde iarl
 var þar með Danakononge fyrir þa sok at hann var
 Dana konongs iarll. I þessom flota var oc mikill
 höfðingi. Olaf svænske Svía konongr er hæfna þottez
 æiga a Olafe kononge mikillar svivirðingar. hann
 15 hafðe slitit fæstarmalom oc lostet Sigriði móðor
 Olafs konongs dottor Skoglar-Tosta. þa samu Sigriði
 atte þa Svæinn Dana konongr. oc var hon miok
 fysande at Svæinn konongr gerðe Olafe kononge
 mæin eða svivirðing. oc i þesso liði var Eiríkr iarll
 20 Haconar sunr. er mestar sacar þottez æiga við Olaf
 konong oc hans menn er veret hafðu nær drape

1. síðar er: eftir hin A og ul. varo. 2. en: hældr enn A.
 er—varo: skipin hin smæni A og herefter *nyt kap. með
 overskr.*: Her finnast margir höfðingjar við æinn holma.
 3. Vin-: Vind- B1, A1. saman komner: *sál. alle undt. B,
 mgl.* 4. storer: *sál. alle undt. B*: stor-. þesse: enn sa A.
 5. sacar: sakir A = l. 20 (A2 = B). 6. Olaf: kgr *tf. A.*
 7. Þyri: ul. A. hans: Svæins konongs A. oc: hafðe *tf. A.*
 8. var: su *tf. A.* hann—at: ul. A. Olaf: kgr *tf. A.* 9. -land:
 -land A (A1 = B). 10. lagt | undir sik: *omv. A.* 11. þar:
 ouc *tf. A.* þa sok: því A. 12. flota: samflota A. oc: ul. A.
 12—13. mikill höfð.: *omv. A1.* 13. svænske: sværke(!) A.
 14. a: ul. A. mikillar: miklar A (A1 = B). 15. -malom:
 við *tf. A.* lostet: meðr glova sinom *tf. A.* Sigriði: *sál. A;
 mgl. B, A2.* 16. kgs: sværka oc A. 18. fysande: aeggjande A.
 Svæinn: Dana *tf. B (alene).* kge: ul. A. 19. oc: enn A.
 21. er—nær: þa er ner hafðu verit A.

faðr hans Haconar oc flæmtta or lande alla sunu
 (75) hans oc sæzk i rikit æftir. Astrið hafðe fengit Olafe
 kononge .xi. skip. oc skylldi þetta lið fylgia kon-
 ongenom til þess er hann kome um Danmork. En
 þat var mest til at þau Burizleifr oc Astriðr toco 5
 sva væl við Olafe kononge. at Geila hafðe veret
 dotter Burizlæifs konongs oc systr Azstriðar. er
 Olaf konongr hafðe atta. þa er hann var a Vin-
 lande. Olaf Tryggva sunr hafðe allz æit skip oc
 .lxx. skipa. sem sægir Halldor okristni. 10

105. Óina for oc eino

unnvigs konongr sunnan
 sværð rauð mætr at morðe
 4 mæidr siautigum skæiða
 þa er unnlagar hanum 15
 hafðe iarl of skræfðan
 sætt gekk sæggja ættar
 8 sundr Skanunga fundar.

1. faðr hans: ul. A. Hac.: iarls *tf. A.* flæmtta: flæmt A.
 2. oc sæzk: enn Olafr sazt A (setz A1). æftir: *her nyt kap.
 i A með overskr.*: Nu fær Aztrið Olafi .xi. skip. 3. þetta:
 þat A. 3—4. kgom: honom allt A. 5. mest—þau: umfram
 allt. hvessu A. -leifr: -leif B. 6. sva: ul. A. kge: fyrir því *tf. A.*
 hafðe veret: var A. 7. er: su er A. 8. atta: allt A. a: i A.
 9. Tr. s.: kgr A. 10. skipa: ul. A. -kristni: *sál. alle undt. B:
 -kristinn.*

V. 105. ¹ Óina: *uden* i B1-2; Ona A. ² vigs: viggs A.
⁴ -tigum: tughum A. ⁵ unu: hun- A. hanum: *sál. B1-2;*
 hamim B; honom A. ⁶ of skræfðan: um krafðann A.

18. fundar: *herefter nyt kap. i A með overskr.*: Nu
 siglir Olafr kgr austan.

105. Eyna fór ok einu
 (unnviggs) konungr sunnan
 (sverð rauð) mætr (at morði
 meidr) sjau tögum skeiða,

þás húnlagar hreina
 hafði jarl of krafða
 (sætt gekk seggja ættar
 sundr) Sköpfungu fundar.

Þessar hofðingiar hafðu uvigan hær. oc lago i homn (76) 60
 æinni innan at holmanom. en skip Olafs konongs
 syglu hit ytra firir þa er hofðingiarnar varo uppi
 a holmanom. oc sa til er flotenn sigldi austan. þær
 5 sa at smaskipen sigldu firir. Nu sia þær æitt mikit
 skip oc miok glæselegt. þa mælte Svæinn konongr.
 farum til skipa sem tíðazt. þar siglir nu Ormr en
 lange austan. þa svaraðe Eiríkr iarll biðum ænn.
 flæiri hafa þær storskip en Ormenn langa. oc sva
 10 var. þetta skip atte Styrkar af Gimsum. þa sa þær
 ænn annat skip mikit oc væl buit. hofða skip. þa
 mælte Svæinn konongr. nu man her fara Ormr en
 lange. oc værðum æigi ofsæinir i mote þæim. þa
 svaraðe Eiríkr iarll æigi man þetta vera Ormr en
 15 lange. fa hafa ænn faret stor skip þæira. en morg
 munu til vera. sva var þat sem iarllenn sagðe.
 Noccor skip foro þa um aðr en skip sigldi með
 stafaðu segle. þat var skæið oc miklu mæira en
 annr skip þau er siglt hafðu. þa er Svæinn konongr
 20 sa at þetta skip hafðe ængi havuð stoð hann upp
 mællte oc lo við. ræddr er Olaf Tryggva sunr nu.
 æigi þorer hann at sigla með hofðum dreca sins.
 farum nu oc læggium at sem harðast. þa svaraðe

1. -vigan: -vighian A (A1 = B). 2. kgs: *sål. alle undt. B, mgl.* 3. þa er: enn A. 5. -skipen: *sål. A; uden art. B.* Nu sia: þa sao A. 6. miok: *ul. A. glæse: glase- B.* 7. farum: *sål. alle undt. B: farim. tíðazt: skíotazt A. nu. en: ul. A.* 8. austan: *sål. alle undt. B, mgl.* ænn: herra A. 9. en: hælðr enn A (A1 = B). langa: æinn *tf. A.* oc: firir þvi at A. 10. var: ouc *tf. A.* þa: Nu A. 11. ænn: *efter* skip A. 12. en: *ul. A.* 13. oc: gætóm at ver *tf. A.* 14. vera: ænn *tf. B; ul. A.* 15. fa: fao A (A1 = B). 16. þat: þetta A. 17. Noccor—sigldi: nu sigldi skip A. 18. stafaðu segle: sægl stafat A. 20. þetta: þat A (A1 = B). ængi: æige A. havuð: a ser *tf. A.* stoð hann: þa stoð Svæinn kgr A. upp: oc *tf. A.* 21. við: viðr A. 22. með: meðr A. 23. at—harðaz: til hans A.

Eiríkr iarll æigi er þetta herra Olaf konongr. kænni
 ec þetta skip. oft hæfi ec þat sett. þat a Erlingr
 Skialgs sunr. oc er bætr at ver læggim um skut
 hanum til þessarar orrostu. þær drengir ero þar
 innan borz. at ver megom vist vita ef ver hittum 5
 Olaf Tryggvasun. bætra er oss skarð i flota hans.
 en skæið þesse sva buin. þa mællte Olaf Svía
 konongr. æigi skyllðum ver æðraz at læggia til bar-
 daga við Olaf þo at hann hafe skip mikit. er þat
 skomm oc næisa. oc man þat spyriazk a oll lonnd. 10
 ef ver liggium her með ovigan hær. en hann siglir
 þioðlæið firir utan. þa svaraðe Eiríkr iarll. herra lat
 sigla þetta skip. ec man sægia þer goð tíðinde. at æigi
 man Olaf Tryggvasunr um oss hafa siglt. oc þenna
 dag munu þer cost eiga at bæriast við hann. Nu 15
 ero her marger hofðingiar oc vænter mek þæirrar
 riðar at aller ver skulum hafa øret at vinna fyrr
 en ver skiliumk. þa mællto þær ænn er fram kom
 æit mikit skip. þetta man vera Ormr en lange. oc
 æigi vill Eiríkr iarll sagðu Daner bæriast. oc hæfna 20

1. iarll: *ul. A.* herra: *ul. A.* kgr: Tryggva sun A.
 1—2. kænni ec: *omv. A og ul. þetta.* 2. skip: firir þvi at
tf. A. a: *sål. A; er B.* 3. læggim: *leggium B1-2.* um:
sål. A; a B. 4. þessarar: þessar A. 5. at: er A. ef: A;
 at B. 6. bætra—oss: en oft er betra A. hans: kgs A.
 7. skæið þesse: þesse skip A. 8. kgr: til iarllsins *tf. A.*
 æðraz: *sål. A; æðra B.* 9. er: oc er A. 10. skomm: mikil
tf. A. oc(2)—oll: er menn spyria a onnr A. 11. her: *ul. A.*
 ovigan hær: *omv. A.* 12. firir utan: hit ytra A. 13. þetta
 skip: *omv. B1-2; þessa skeið ef hon vill A.* þer: yðr A.
 goð tíðinde at: A; satt B. 15. munu þer: *sål. A; munum*
 ver B. cost eiga: *omv. A.* 17. ver: *ul. A.* øret: yfrit A.
 17—18. fyrr—skiliumk: *ul. A.* 19. æit: sceið oc A. man:
sål. alle undt. B: ma. 19—20. oc—Daner: enn vill Æ. i.
 eige A. 20. oc: um eða A.

faðr sins. Iarllenn svaraðe ræiðr mioc. oc let vera 61
 æigi minni von at Danum myndi æigi vera olæiðare
 at beriastr en hanom eða hans mannum. þa var eigi
 langt at biða þess er .iii. skip sigla oc æit myklu
 5 mest. oc hafðe þat hafuð gylld. þa mællto aller at
 iarllenn hafðe satt sagt. oc her fær nu Ormren
 lange. Eirikr iarl svaraðe. æigi er þetta Ormren
 lange. oc bað þa þo til læggia ef þæir villdi. þa tok
 Sigvalde iarl skæið sina. oc rere ut til skipanna.
 10 let skiota upp skylldi hvitum. þæir laða seglom oc
 biða. þetta et mykla skip er Tranan. er styrði
 Þorkæll næfia konongs frende. þæir spyria Sigvalda
 hværr ero tiðendi. hann sagðe þæim þau tiðendi
 af Svæini Dana kononge þau er Olafe Tryggva syni
 15 er skyllt at vita. oc þærf hann þess at hann varezk.
 þa leto þæir Þorkæll fliota skipen oc biða. þui nest
 sa þæir Svæinn konongr sigla .iiii. skip. oc æit
 myklu mest oc a dreca havuð þau er gull æit varo
 a at sia. þa mællto aller sænn. furðu mikit skip er
 20 Ormr en lange. ækki langskip man iamfritt i

1. sins: ef hann vill æigi nu *tf. B, ul. A.* 1—2. let—
 von: sagðe *A.* 2. vera: verða *A.* 3. en: um enn *A.* han-
 om eða: *sål. A; ul. B.* eigi: *sål. (ei) A; mgl. B.* 4. biða:
 til *tf. A.* er: at *A.* sigla: allstor sighthdu *A.* 5. þat: dreka *A.*
 gylld: *sål. A1; gyllt B, A, A2.* 6. her: þer *A.* fær: fari *AI.*
 -en: *ul. A.* 8. þa(2): oc þegar *A.* 9. iarl: *ul. A.* 10. hvitum:
 enn *tf. A.* laða: loða *A.* seglom: sinum *tf. A.* 11. biða:
 biðaþo *A.* þetta: enn þat *A.* er(2): oc *A.* 12. næfia:
 dyrðill *A.* 13. ero tiðende: tiðinde hann sæghðe þeim *A.*
 sagðe þæim: lez kunna at segia *A.* þau: *ul. A.* 15. er
 skyllt: var scylduliet *A.* oc—varezk: lætr vera sætt firir
 hann velræðe ef ei varaðesc hann *A (jfr. Oddr I).* 16. leto:
 scutu *A.* Þorkæll: *ul. A.* fliota skipen: i flota skipunum *A.*
 biða: biðu konongsens *A.* 16—17. þui (þu *B*)—þæir: þa sa *A.*
 17. sigla | .iiii. skip: *omv. A og tf.* allstor *efter* skip. 18. varo:
 var *A.* 19. skip: oc fritt *tf. A.*

verolldo vera. oc mikil rausn er at lata gera slikan
 grip. þa mællte Svæinn Dana konongr. Hat mun
 Ormr en lange bera mik. hanum seal ec styra
 i kvælld fyrr en sol sætiz. oc het a lið sitt at buaz
 sculde. þa mællte Eirikr iarl sva at faer menn 5
 høyrðu. þo at Olaf Tryggva sunr hæfði ækki mæira
 skip. en þat er nu ma sia. þa man Svæinn konongr
 við Dana hærr einn alldrigi þesso skipi styra. Sig-
 valde er hann sa hvar skipen sigldu. bað þa Þor-
 kæl nefiu draga Ormenn undir holmenn. let veðret 10
 þæim bætr stannda at sigla a hafet. oc at fara land-
 hallt við stor skip oc litinn byrr. þæir gerðo sva
 hæimtu undir holmann þesse fiughr firir þvi at þæir
 sao sum sin scip undir holmann roa oc grundu
 at vera myndi noccor tiðendi. bæita a veðr þæim 15
 nær holmanom. loðo seglom oc taca til ara. þetta
 et mikla skip er callat Ormr en scamme. þa sa
 þæir hofðingiarnar. hvar sigla .iii. skip all stor. oc
 et fiorða siðast. þa mælte Eirikr iarl við Svæin kon-
 ong oc við Olaf Svía konong. Standet nu upp oc til 20

1. rausn: *sål. A; røysti B.* slikan: þvilican *A.* 2. Hat:
ul. A. 4. fyrr: aðr *A.* 4—5. oc—sculde: *sål. A; ul. B.*
 6—7. Ol.—skip: æcki skip hafðe Olaf Tr. sun meira *A.*
 7—8. man—styra: styrir all dri Dana kgr þvi. ef þæir sculu
 tvæir meðr sinu liði viðr sciptazt *A.* 9. sigldu: *sål. alle*
undt. B; styrðu. bað þa: þa bað hann *A.* 10. holmenn:
 -ann *A.* 10—11. let—stannda: enn Þorkæll let þæim bætr
 standa veðrit *A.* 11—12. oc—við: hældr enn hallda unndir
 landit meðr *A og omv.* skip stor, byr litinn. 12—13. þæir
 —hæimtu: enn þeir heimtuz þo meðr scipinn *A.* 13—14. þesse
 —oc: *sål. A (jfr. Oddr I); mgl. B.* 14. grundu: grunaðe
 þa *A.* 15. myndi: myndu *B1-2.* noccor: ny *tf. A.* 15—
 16. bæita—nær: oc bæitu sem nest *A.* 16. loðo: oc l. *A.*
 seglom: sinum *tf. A.* taca: toco *A.* ara: sinna *tf. A.*
 17—18. þa—þæir: nu sao *A.* 18. hvar: *ul. A og sigla efter*
 skip. all: *sål. A; oll B.*

skipa. nu man ec æigi þrætta at Ormr en lange siglir. oc þar megu þer nu hitta Olaf Tryggva sun. þa þagnaðu þeir aller oc varð at otte mikill oc 62 margr maðr ræddez þar við sinn bana. Olafr 5 Tryggvasun sa hvar menn hans hafðu lagt undir holmann oc þottez vita at þeir myndu hafa spurt noccor tíðendi. vænndir oc þessom skipum inn at holmanom oc loðo seglom. Sigvallde styrði skæið sinni inn með holmanom i mote liði kononganna er 10 innan foro. firir þessa sok kvað Stefnir þetta um Sigvallda.

15 106. Mankat ec næmna
nær man ec stæfna
niður biugt er næf
4 a niðingi
þann er Svæin konong
svæik or lannde
enn Tryggva sun
8 a talar dro.

1. ec—þrætta: engi þreita A. 2. siglir: sigli A. megu: *sál.* A; munu B. 3—4. þa—þar: þa slo a (*ul.* A1) þogn a hofðingiana oc mællti ængi. oc var a liðinu mykill otti. oc ræðez þar A (fagn- *skr.* B; *ikke* B1-2). otte: otta B. 4. margr: *efter* þar A. Olaf: kgr *tf.* A. 5. menn hans: *omv.* A. 6—8. oc—holm-anom: *ul.* A. 8. seglom: *med art.* A. Sigv.: iarl *tf.* A. 9. i mote: a mot A. 10. foro: for or hofninne A. þessa sok: þvi A (þyt A2). þetta: sva A.

V. 106. ¹ Mankat: -a A. ⁷ enn: oc B1-2.

19. dro: *herefter nyt kap. A med overskr.:* Her er talat um Olaf Tr. sun.

106. Munkat nefna,
— nær munk stefna:
niðrbjúgt es nef
á niðingi —

þanns Svein konung
sveik ór landi,
en Tryggva sun
á talar dró.

(77) Svæinn Dana konongr oc Olafr Svía konongr oc Eiríkr iarll hafðu gort þat rað a milli sin ef þeir felldi Olaf Tryggvasun. at sa þeirra er þesso være næstr. skyllði æignast skip hans. oc allt lut skifti þat sem fengez i orrastu. en vælldi Noregs konongs 5 skyllði hafa at þriðjungi hværr við annan. þa sa Olafr konongr oc menn hans at þeir voro sviknir. oc at sior allr var þaktr i nand þeim af hærskipum. en Olafr konongr hafðe litit lið. sem sægir Hallfroðr er lið hafðe siglt i fra hanum. 10

107. Þar hyggec mioc til mistu
morg com drott a flotta
gram þann er gunni framde
4 giengis þrönskra drengia
Næfr va æinn við iofra
allvalldr tva snialla
frægð er til sliks at sægia
8 þiðr oc iarll enn þriðia. 15

3. være: var A. 5. sem: er A. 6. at þriði. | hværr—annan: *omv.* A. 7. kgr: Tr. sun A. menn hans: *sál.* B1-2; hans *mgl.* B; allir m. h. A. þeir—sviknir: *sál.* A; hann var svikinn B. 8. oc: firir þvi A. sior: sær A. i—þeim: *efter* hærsk. A. af: meðr A. 9. lið: sva *tf.* A. 10. er lið: af þvi er lið hans A.

V. 107. ¹ Þar: *ul.* A. ec: vist *tf.* A. mioc til: *omv.* A. ⁵ við: viðr A. ⁷ frægð: frægt A. ⁸ þiðr: suðr A.

18. þriðia: *herefter nyt kap. A med overskr.:* Her talar enn um bardaga Olafs kgs.

107. Þar hykk vist til mjök
mistu
(morg kom drótt á flóttu)
gram, þanns gunni framði,
gengis þrönskra drengja,

næfr vá einn við jofra
allvalldr tváa snjalla
(frægt es til sliks at segja
siðar) ok jarl enn þriðja.

109. Fylgða ec Frysa dolge
 fecc ungr þar er spior sungu
 nu finnr oлд at ældumk
 4 alldr bot oc Sigvallda
 5 þa er til mœz við mœte
 malmpings i dyn hialma
 suðr firir Svollðrar munni
 8 sarlauk roðenn barom.

Þesse orrasta varð harðla snorp oc mannskœð. fello (80)
 10 Daner mest þui at þeir varo næster Norðmannum.
 þeir helldost æigi við oc læggia i fra or skotmale. 64
 oc for þesse hær. sem Olafr Tryggva sunr sagðe.
 en æigi at siðr | var horð orasta oc long. fell af A
 hvarom tveggia mikit lið oc mest af Svium oc þer
 15 com at Olafr svænsee sa þet at bezta raðe firir ser
 oc sinu liðe at vera sem fiarst oc let siga a homlr
 afr undan enn Eirikr iarl la viðr sibyrðt. Olafr
 konongr Tryggvasun hafðe lact Ormen langa i mill-
 om Ormsins scamma oc Tronunnar. enn hin smæsto
 20 scipinn yst. enn Eirikr iarl let frahoggva hvært
 sem roðit var. enn lagðe at þeim er æftir voro.
 nu er smæri scip Olafs konongs ruðuz stucku menn-

V. 109. ¹ ec: er B (*alene*). ² fecc: ec *tf. A.* ³ mœz: moz A.
 við: viðr A. ⁷ munni: myðe A.

8. barom: *her nyt kap. A med overskr.:* Nu falla Danir
 fast. 9. þesse: Nu er þesse A og *ul.* varð. -skœð: oc *tf. A.*
 10. næster: *sál. alle undt. B:* næst. 11. þeir helldost: nu
 haldaz þeir A. i fra: þeir A. 12. hær: sva *tf. A.* sagðe:
 hafðe sact meðr alz engan orðztir A. 13. siðr: *herefter et
 blads lakune i B.*

109. Fylgðak Frisa dolgi
 (fekk ungr) þars spjor sungu
 (nú finnar öld, at eldumk)
 (aldrbót) ok Sigvalda,

þás til móts við mœti
 malmpings i dyn hjalma
 sunnr fyr Svollðrar mynni
 sárlauk roðinn þorum.

A ernir undan oc gengo upp a hin stærri scipin. varð
 i því mikit mannsþiall i hvarntvæggia flokkenn. enn
 sva sem liðit fell af scipum Æiriks iarls. þa com
 annat eighi minna i staðenn af Svium oc Danum.
 enn ecke kom i staðenn þess liðs er fell af Olafe 5
 kononge. ruðuz þa scip hans oll onnr. nema Ormren
 lange æighi firir því at hann var borðe hæstr oc
 balt scipaðr. enn meðan liðit var til þa hafðe þengat
 a gengit. oc hafði hann halldit sinni fullri scipan at
 manntale. þo at sumir letezt firir hanom. enn þa 10
 er roðinn var Ormren scamme oc Tranann. þa let
 Eirikr þau i fra hoggva. enn siðann lagðiz Iarn-
 barðenn sibyrðr viðr Ormen langa sem sæghir
 Halldor ucristni.

110. Fiorð com hældr i harða 15
 hnitru rœyr saman drœyra
 tungl scoruz þa tingla
 4 tangar Ormrenn lange
 þa er borð mikit barða
 brynflags regin lagðe 20
 iarl vann hialms und holme
 8 hrið við famnes siðu.

111. Gerðiz snarpra sværða
 slitu drængir frið længi
 þa er gullin spior gullu 25
 4 gangr um Ormenn langa

8. balt: bezt A1.

V. 111. ⁵ fram: gram(?) A1.

110. Fjórð kom heldr i harðan,
 hnitru reyr saman dreyra,
 tungl skórusk þa tingla
 tangar, Ormr enn langi,

þás borðmikils Barða
 brynflagðs Reginn lagði
 (jarl vann hialms und holmi
 hrið) við Fáfnis síðu.

dolgs cvaðo fram fylgia
frans læggbita hanom
svænka menn at sennu
8 sunnr i danska runna.

A

5 112. Hukkaðek vægð at vighi
vann drott iofur sottan
fiorð com iarl at iorðu
4 ognharðan sec sporðu
þa er fiarð mykils færðoð
10 folk harðr a troð barða
lit var sifjar sote
8 svangr við Ormen langa.

65

Þesse orrasta var sva horð fyst af soen drengiligri
oc þo mest af vornenne er alla vegha logðu scip at
15 Ormenum. enn þeir er vorðuzt gengo sva i mot.
at þeir stigu niðr af borðunum oc i sion oc sucku
niðr með vapnom sinum. oc gættu æi annars enn
þeir bærðiz a lande oc villdu æ fram. sva cvað
Hallfroðr.

13. sva horð: *i A er der en lille åben plads efter var og horð står efter drengiligri; der mgl. vistnok intet i teksten (jfr. Oddr I, s. 58).* 16. sion: (*o: sioinn*) *alle.*

111. Gerðisk snarpra sverða, slitu drengir frið lengi
þás gollin spjor gullu,
gangr of Orm enn langa;
dolgs kvóðu fram fylgja
frans leggbita hönnum
scænka menn at sennu
sunnr ok danska runna.

112. Hykkat vægð at vighi,
vann drótt jofur sóttan
(fjorð- komt) iarl (at -jorðu)
ognharðan, sik sporðu,
þás (fjarðmýils) færðuð
folkharðr á troð Barða
(litt var Sifjar sóti
svangr) við Orm enn langa.

A 113. Sucku niðr af naðri
naddfars i boð sarer
baugs gerðoð við vægiaz
4 værkænndr hæiðins særkiar
vanr man ormr þo at orme
alldyr konongr styri
þer er hann scriðr meðr lið lyða
8 længi slicra drængia.

5

þa fello menninir fyst um mitt scipit. þer sem borðen
varo lægz. enn fram um stafnenn oc aftr i fyrirrum-
ino heldoz menniner længst viðr. Þa er Eirikr iarl 10
sa at Ormrinn var auðr miðscipa. þa geck hann upp
meðr .xv. mann oc er þat sa Ulfrenn rauðe oc
aðrer stafnbuar þa gengo þeir or stafninum framan
oc sva hart at þer er iarlenn var. at iarlenn varð
undann at rocva oc aftr a scip sitt oc þa er hann 15
com a Barðann. þa eggiaðe iarlenn sina menn at
sætte at væl. oc gengu þa up i annað sinn meðr
mycklo liðe. var þa Ulfr oc allir stafnbuarnir comnir
at lyptingunne. enn roðit var allt skipit fram. sotti
þa lið Æiriks iarls allum veghinn at þæim Olafe 20
kononge. sva sem Haldor ucristni segir.

114. Het a hæiftar nytta
hugræifr með Oleife
aftr stock þioð um þoftr
4 þængill sina drængi

25

V. 113. 4 hæiðins: heðins A1.

16. iarlenn: *uden art. A1.* 17. sætte: *i A1 rettet til sækia.*

113. Sucku niðr af Naðri
(naddfár) í boð sárir
(baugs gerðut við vægjask)
verkendr Heðins serkjar;
vanr mun Ormr, þótt Ormi
alldýrr konungr stýri,
þars skríðr með lið lýða,
lengi slikra drengja.

þa er hafvita höfðu
hallanz um gram sniallan
varð um Vinnda myrði
s vapn reið loket skæiðum.

5 þa sotti Eiríkr iarl aftr at firrrumino meðr sina
menn oc var þar horð viðr taca. Olaftr konongr
hafðe verit þenn dag allann i lyptingunne a Ormin-
um. hann hafðe gyltann sciold oc hialm. þunga
ringabryniu oc sva trausta at æcke fæsti a henni
10 oc er þo sva sact at ecki scorti vapnaburðenn at 66
lyptingunne firir því at allir menn kendo konongenn.
af því at vopn hans voro auðkend oc hann stoð
hott i lypting. enn i hia konongenom stoð Kolbiorn
stallare meðr þvílicann vapnabunat sem konongrenn
15 hafðe. nu for þesse orrasta sem liclict var. þer sem
hvertveggia höfðu raustir a hizzt at þeir letoz þo er
famennare voro. oc þa er allt var fallet lið Olafs
konongs. þa liop hann sialfr fyrir borð. oc bra
skildinum upp ivir hafuð ser oc sva Kolbiorn
20 stallare enn hans skioldr varð undir honom a sion-
om oc kom hann ser æi i cafit. oc þeir menn er
voro a smom scipum toco hann oc hugðu at kon-
ongrinn væri sialfr. hann feck þo grið af iarlenom.
enn æftir þat þa liopu allir firi borð þær er æftir
25 lifðu oc þo flestir sarir. oc þær er griðinn fengo
varo af sunde tæcnir þet var Þorkæll nefia Karls-
hafuð oc Þorsteinn oc Einar þamba skælmir.

6. var: varð A1. 15. liclict: van A2. 19—20. oc sva—
enn: *tílskr. i margen i A; mgl. A2.*

114. Hét á heiptar nýta
hugreiðr (með Áleifi
aptr stókk þjóð of þoptur)
þengill sína drengi,

þás hafvita höfðu
hallendr of gram snjallan
(varð of Vinnda myrði
vápnræið) lokit skeiðum.

(61) A Enn. eftir þat er orrostone var lokit. þa æign-
aðez Eiríkr iarl Ormenn langa. oc onnr skip Olafs.
oc marghs manz vapn þeira er drengiligha hafðu
borit til dauða dags. þat hæfir Hallfroðr vottat at
Þorkæll næfia fluði sva at oll voro scip Olafs kon- 5
ongs roðenn.

115. Ogræðir sa auða
armgrioz Tranu fljota
hann rauð gæir at gunne
4 glaðr oc báða Naðra 10
aðr en hialdr þorenn hellde
hugframr æ boð ramre
snotr a snøri vitni
8 sunz Þorkætil unndann.

1000 Þesse orasta hæfir frægaz verit a Norðrlanndum. 15
af því at sact er um vorn drængiligha. þer næst
af atsoen oc sigrenum er þat scip varð unnit a diup-
um sø. er ænge maðr atlaðe vapnom sott værða.
enn þo mest firir sacar þess er þvílicr höfðinge fell
er þa var frægast a danska tungu. Sva mikit 20
gerðo menn ser um at vingaz i allre umræðu við
Olaf konong at mestr lutr manna villdi eigi hœyra
at hann munde fallit hafa. nema leto at hann var
i Vinlande eða i Suðrriki oc ero margar frasoghur
um þat gorvar. enn hans astvinir rædduz at þat 25

5. fluði: *alle.* voro: *efter kgs A2.*

V. 115. ⁵ en: *ul. A1.*

18. atlaðe: *ætlaðe A1.* 22. lutr: *luti A2.*

115. Ógræðir sá auða
armgrjóts Trana fljóta
(hann rauð geir at gunni
glaðr) ok báða Naðra,

áðr hjaldrþorinn heldi
hugframr ór hōð ramri
snotr af snøris vitni
sunds Þorketill undan.

mundi logit vera oc lysti Hallfroðr því vandræða A
 scald sa maðr er sva mikit hafðe unnt konongenom
 at menn sæghia at eftir fall konongsins feck hann
 vanhæilsu af harme þa er hanom vanst til dauða
 5 dags. þetta vitni bar Hallfroðr.

116. Veit ec eighi hitt hvar hætta
 hungur dœyfi scal ec lœyfa
 dynsœðinga dauðann

10 4 dyrblics eða þo cvikkvan
 alz sannlegha sæghia
 sart mun gramr at hvaro
 hætt er til hans at fretta
 8 hvartvæggia mer sæggir.

117. Samr varrar um æfe
 oddflaghs hinn er þat sagðe
 at lofða gramr lifðe

15 4 læstygs burar Tryggva
 vera cvæðr old ur ælli
 Olaf cominn stala
 20 menn geta male sonnu
 8 mioc er værr enn sva færri.

V. 116. ⁶ sart: *rettet til sarr AI.*

V. 117. ⁵ ur: or *AI.*

116. Veitkat hitt, hvárt Heita
 hungurdeyfi skalk leyfa
 dynsæðinga dauðan
 dyrblics eða þo kvikvan,
 alls sannliga segja,
 sárr mun gramr at hvóru,
 (hætt 's til hans at fréttu)
 hvártveggja mér seggir.

117. Sá vas órr, of ævi,
 oddflagðs, hinn 's þat sagði,
 at lofða gramr lifði,
 læstygs burar Tryggva;
 vesa kveðr old or éli
 Áleif kominn stala
 (menn geta máli sonnu
 mjök) es verr en svá (ferri).

A Oc enn qvað hann þetta.

118. Myndot þess er þegnar
 þrotharðann gram sotto
 fær ec meðr liða lifi
 4 landhærðar scop værða
 at mundiokuls munde
 marghdyr coma styrir
 geta þyckiat mer gottnar
 8 glighlis or hærr slicum.

5

Oc enn qvað hann.

10

119. Enn sæghir auðar kennir
 austr or malma gnaustan
 sæggr fra sarom tiggia
 4 sumr æða brot um comnom
 nu er sannfræghit sunnan
 siklings or styr mycklum
 kann ec ei mart at manna
 8 morð væifunar orðe.

15

Oc enn sagðe hann.

120. Norðmanna hygg ec nænninn
 nu er þengill framgenginn

20

V. 118. ³ liða: *lyða AI.* ⁸ glighlis: *sál. alle.*

V. 119. ² or: a *A2.*

118. Mundut þess, es þegna
 þrótharðan gram sótti,
 frákr, meðr liði lýða
 landherr, þar skop verða,
 at mundjökuls myndi
 margdyrr koma styrir
 (geta þykkjat mér gottnar
 glíkligs) or her slíkum.

119. Enn segir auðar kenni
 austr or malma gnaustan
 seggr frá sórum tyggja
 sumr eða brott of kumnum;
 nú 's sannfregit sunnan
 siklings or styr miklum
 (kanka mart at manna)
 morð (veifanar orði).

dyr hne drottar stiore A
 4 drottinn und loc sottann
 grams douðe bra gøðe
 goðs ufarar þjóðar
 5 allr glæps fiðr af falli
 8 flugtygs sunar Tryggva.

K. 23. Her skiptiz Noreghr.

Eftir orastu | aðr en hófðingiar skildist iamna **B 68 (82)**
 þeir með ser Noregs vælði. hafðe Eiríkr oskærðan
 10 þann þriðjung lannz er hanom bar til handa. en
 Svæinn konongr væitti Eiríki noccon lut Noregs
 vælðis. þess er hann atte. oc hafðe þo Svæinn
 konongr Vikena alla undir ser austan til Liðendis
 nes. sva sagðe Þorðr Kolbæins sunr.

15 121. En æftir vig fra Væigu
 vant er orð gram norðan
 lannz æða længra stundu
 4 lagðez suðr til Agða

V. 120. ⁷ falli: fialle *A1*.

8. aðr: *her beg. B igen.* 9. vælði: ríki *A*. Eiríkr: iarl
tf. A. 10. bar: hafði (t. h.) boriz *A* (handu *ul. A2*). en: oc *A*.
 11—12. Noregs—atte: af sinum luta i Noreghi *A*. 13. undir
 ser: *ul. A*. austan: *sál. B1-2*; austr *B, A*. Liðend-: Liðand- *A*.

V. 121. ¹ fra Væigu: þau vaguð *A*. ² orð: um *tf. A*.
³ lannz: land *A*.

120. Norðmanna hykkenninn
 (nú 's þengill fram genginn,
 dýrr hné dróttar stjóri)
 dróttin und lok sóttan;
 grams dauði brá gœði
 goðs ófárar þjóðar.
 Allr glepsk friðr af falli
 flugstygs sonar Tryggva.

121. En ept vig frá Veigu
 (vant 's orð) und gram norðan
 land eða lengra stundu
 lagðisk suðr til Agða;
 en Sveinn konungr sunnan
 sagðr es dauðr, en auðir
 (fátt bilar flestra yta
 fár) hans bæir vöru.

en Svæinn konongr sunnan
 sagðr er dauðr hinn auðgi
 fat bilar flestra yta
 8 faer hans bœar varo.

Olafur konongr svænski laut mikit ríki i þesso lut 5
 skifti um Upplonnd oll. oc noccot norðr af Þronð-
 hæimi oc sætti hann þar til lanz giæzlo Svæin iarl
 Haconar sun. oc skylldi hann giallda af skatta Olafe
 kononge hinum svænska. Eiríkr oc Svæinn brøðr
 foro þa til Noregs. oc hafðe Eiríkr Ormen langa. sem 10
 sægir Halldor okristni.

122. Hialm falldenn bar hilmir
 rings a myklu þingi
 skæið glæsto þa þjóðer
 4 þingat Ormenn langa 15
 en suðr at gny gunnar
 glaðr tok iarll við naðre
 aðr varð ægg at rióða
 8 ættgoðr Hæmings broðer.

⁶ auðgi: er auðe *A*. ⁸ faer: far *A*. bœar: bœr *A*.

5. kgr: hinn *tf. A*. 6. af: i *A*. 7. giæzlo: ivir sinn lut
tf. A. 9. hinum svænska: *ul. A*. Eiríkr: iarl *tf. A = l. 10*.
 brøðr: broðir hans *A*. 10. sem: sva sem *A*.

V. 122. ¹ hilmir: hilmi *A*. ² a: at *A*. ³ þjóðer: þjóðar
B1-2. ⁴ þingat: þengat *A*. ⁵ gunnar: gumnar *A*. ⁶ við:
 viðr *A*.

122. Hjalnfaldinn bar hilmi
 hrings at miklu þingi
 (skeið glæstu þá þjóðir)
 þangat Ormr enn langi;

en sunnr at gny Gunnar
 glaðr tók jarl við Naðri;
 aðr varð egg at rjóða
 ættgóðr Hemings broðir.

K. 24. Vm Eirik iarl Haconar sun æftir fall
Olafs Tryggvasunar.

(E)iríkr lagðe þá undir sec Noregh sva sem (83)
aðr var sagt. oc þeir .ii. brøðr varo iarlar oc var
5 Eiríkr rikare. hann atte Gyðu dottor Svæins Dana
konongs. þeira sunr var Hacon. Eiríkr var hær-
maðr mikill mikla æfe oc langa. oc allra manna
sigrsælastr. hann gerðe frægðar værk þat at hann
drap Tiðenda-Skofta er fyrr var ritat. oc annat
10 sinni barðez hann austr a Gaulannde oc hæriaðe
þar víða. drap mikit folk oc toc sumt honndum oc
let læiða til skipa. oc var løyst ut með myklu fe.
Hit þriðia sinni barðezk hann við Iomsvikinga. hit
fiórða sinni i Öyrarsundi. rauð þar .iiii. skæiðar af
15 Danum. hina .v. orrostu atte hann a Staure suðr
við vikinga. drap marga. en suma rak hann a kaf. 69
þar næst for hann austr i Garðaríki a henndr Vallda-
mare gamla oc hæriaðe víða um hans ríki. hann
braut Aldeigiuborg oc toc þar mikit fe. oc ænn
20 længra sotte hann austr i Garða. for allt með
hærnaðe brændi borger oc castala. en bøndr runnu

1—2. *Overskr. fra B; Vm Eirik oc hans ævi A.* 3. þa:
ul. A. sva: ul. A. 4. *oc(1): at A. .ii. | brøðr varo: omv. A*
og ul. iarlar. 7. *mikla: alla A og ul. oc langa.* 8. *gerðe:*
þet hit fyrsta tf. A og ul. det fölg. þat. 9. *er—oc: oc fyr*
er sact i riti. at A. 10. *sinni: sál. B1-2; sinn B, A. Gau:*
Gaut- A. 11. *viða: oc tf. A. toc—honndum: sumt handtoc*
hann A. 12. *let læiða: læyddi A. var: þat tf. A. ut: ul. A.*
fe: enn tf. A. 13. *sinni: sinn A = l. 14.* 14. *sinni: barðiz*
hann tf. A. skæiðar: skæiðir A = s. 137, l. 2. 15. *Danum:*
enn tf. A. 16. *vikinga: oc tf. A.* 17. *henndr: honnd A.*
Vallda-: Valde- A. 18. *oc: ul. A. hann: ul. A1.* 19. *Al-*
deigi-: sál. A; Elldingu- B (-giu B1-2). þar: ul. A. 20. *sotte:*
for A. Garða-: ríki tf. A. 20—21. *for—hærnaðe: oc hæriaðe*
allt sem hann for oc A.

með byrðar a marker. Enn toc hann i Öystra sallte
um haustið .iii. skæiðar vikinga drap allt liðet oc
toc skipen oc allt fe þeirra. þar nest giek hann
uppa Öystra Gauland oc brændi þar morg þorp
for ofan með hærþange miklu. þaðan for hann austr 5
hærskildi um allar sislur. þar nest atte hann orrastu
við Olaf Tryggvasun. Eiríkr væitti uppgangu a
Skane oc toc þar mikit fe. oc aðr en hann kóme
til skipa atte hann mikla orrastu við lannz menn
oc hafðe sigr. þar nest toc hann knarru .iiii. firir 10
Yggiostadum af kaupmannum. liopo sumir firir borð
en sumir varo hanndtæknir oc bundnir. meðan
iarlenn oc hans menn skifto klæðom þeirra. þessar
allar orrastur talde Öyulfr daðaskalld. þa er haun
orte um Eirik þat evæðe er haitir Bannda drapa. 15
I þann tima heriaðe Eiríkr iarl mest um Garðaríki
i velldi Valldamars konongs. er Olafr Tryggvasun
var konongr i Norege. oc gierðe hann þat til
hæmndar oc oþocca við Olaf konong oc fiandscapar.
(84) æftir fall Haconar faðr sins. Þesser iarlar hafðu 20
latet skyraz oc helldo kristni. en ængum manne

1. með byrðar | a marker: *omv. A.* 2. um haustið: *sál.*
A, der tf. eftir; i hans ríki B. .iii.: .iiii. B1-2. liðet: ul. A.
3. skipen: *scip þeira A. allt—þeirra: hvert fat er a var A.*
giek: for A. 4. uppa Öystra: *austr a A. Gau-: sál. B1-2;*
Gaut- B, A. 5—6. austr... um: ul. A. 6. sislur: sál. B1-2;
sislæ B; aðalsyslr A. 7. Olaf: kg tf. A. -sun: viðr Svoldr
tf. A. 8. oc(1): ul. A. fe: oc menn tf. A. en: ul. A1.
11. Yggio-: *Hio- A. 12. hannd-: hær- A. bundnir: satu sva*
tf. A. 13. klæðom: fatum A. 14. allar orrastur: omv. A.
Öyulfr: Öylifr A; Eylifr A1; Öylfr A2 (og i A er i senere
tf.). 15. þat evæðe: omv. A. haitir: callat var A. 17. i:
oc A. Vallda-: Valldi- A. er: enn A. Olafr: kgr tf. A.
18. kgr: *þa A. hann: Eiríkr iarl A. 19. hæmndar: fianz-*
scapar A. oþocca: til uðucka A; oþocco B1-2. við—fiandsk.:
ul. A. 20. sins: nyt kap. A með overskr.: Her lata iarlarnir
skiraz. 21. helldo: þeir tf. A. manne: mannom A.

þrængðu þeir til kristni. nema leto gera hværn sem
 villdi. oc um þeirra daga spilltiz miok kristni. sva
 at nalega var alheiðit um Upplonnd. oc inn um
 Þronðhæim. en hellzt kristnin með sionom. Eiríkr
 5 iarl let ekki halda upp kaupstaðinum i Niðarose.
 en halda upp bœnom a Laðum. æftir þema hætte
 sem þa var er Hacon iarl lifði. en þar sat Eiríkr
 oftaz þa er hann var i Þronðhæimi. oc hann let
 hæfia kaupstað i Stæinkerum oc let þingat flytia at
 10 ser bæðe skatta oc skylldir i hværn stað sem hann
 sat. friðr goður var þa oc ar mikit. væl helldo
 iarlar log oc varo ræfsingar menn miklir. þeir giftu
 Berglioto systr. sina Einare þambaskælfu oc var hann
 þeim fulltrui. aller lændir menn varo vinir Eiríks
 15 iarls nema Erlingr Skialgs sunr. sva sagðe Þorðr
 Kolbæins sunr.

123. Uæit ec firir Erling uttan

ar at hærsar varo

lofa ec fasta ty flestar

4 farlannz vinir iarlle.

20

1. nema: *ul. A.* hværn: *hvarn A.* 2. kristni: *með art. A.*
 3. var: *allt tf. A.* 4. kristnin: *sál. alle undt. B.* kristinn;
allt tf. A. 4—5. E. iarl^s | let^s ekki¹: *omv. A.* 5. -staðinum:
sál. A; -staðum *B.* 6. a Laðum: *ul. A.* þema: *þvilicum A.*
 7. þa—er . . lifði: *ul. A.* en—Eir.: oc sat þer *A.* 8—9. oc—
 Stæinkerum: *foran friðr A og skr.:* hann let ouc og at.
 9. i: a *B1-2,* (at *A.*) þingat: þangat *A.* 9—10. at—bæðe:
ul. A; bæðe *findes kun i B1-2.* 10—11. i—sat: þær er hann
 toc i Þrandæime *A.* 11. goður | var þa: *omv. A.* 14. þeim:
 af þvi *tf. A.*

V. 123. ³ ec: *ul. A.* ⁴ iarlle: *iarla A og herefter ny linje.*

123. Veitk, fyr Erling útan,
 ár at hersar vóru

(lofak fasta Tý) flestir
 (farlands) vinir jarla.

70 (85) Þa er Eiríkr iarl reð Norege. fecc Svæinn konongr
 Dana bana sott væstr a Englannde oc hafðe aðr
 mikit unnit af Englannde i ríki Aðalraðs konongs
 er i þann tíma reð firir Englannde. i Danmork toc
 þa til ríkis ungr hofðingi sunr Svæins konongs er 5
 Knutr het. hanum var þat i hug er faðer hans hafðe
 at hafk. oc fam vættrum æftir andlat faðr sins bio
 hann hær mikinn af Danmorku væstr til Englannz.
 oc hann senndi orð Eiríki iarle mage sinum. at fara
 með ser. oc þottez þar æiga mikit traust. þui at 10
 Knutr var þa ungr æigi ælldri en .xiii. vætra. en
 Eiríkr iarl var orrastu maðr mikill oc røyndr at
 (1012) viti oc hamingiu. Eiríkr iarl gerðe færð sina af
 Norege væstr til Englanz. oc sætti Hacon son sinn
 .xii. vætra gamlan lannz at giæta oc skiftu i hæl- 15
 inga ríkinu með Svæini en hann for a fund Knuz
 konongs. þeir foro baðer saman hærskilldi víða um
 England. oc atto margar orrastur. sva sem sægir
 Þorðr Kolbæins sunr i kvæðe þui er hann orte um
 Eirík iarl oc kœmr samt með þeim Ottare svarta 20
 þar er hann tælr i Knuz drapo. hversso marga bar-
 ðaga þeir atto aðr en Englannd yrði unnit. Eiríkr
 iarl fecc bana a Englannde þa er hann var comenn

1. iarl: *ul. A.* 1—2. kgr Dana: *omv. A;* Dana *har B1-2*
 (*ul. B.*) 2. bana sott: *sott oc andapiz A* (oc *andapiz ul. A2*).
 aðr: *ul. A.* 3. unnit: *undir sec tf. A.* i: *sál. A;* *ul. B.*
 4. i(1,2): *ul. A.* 5. til: *sál. alle undt. B, mgl.* ríkis: *for-*
raða A. hofðingi: *konongr A.* 6. var þat: *bio mikit A.*
 6—7. er—hafk (*sál. for hafsk*): *ul. A.* 8. hann: *ul. A.*
 9. oc: *ul. A.* 9—10. fara—mikit: *væita ser fylgi til Æng-*
lanz oc A. 10. þvi: *firir þa soc A.* 11. þa: *ul. A.* ungr:
 hann var *tf. A.* en: *ul. A.* 12. oc: *ul. A.* 13. iarl: *ul. A.*
 13—14. af N.: *ul. A.* 14. oc sætti: *a fund maghs sins. Enn*
til lanzgæzlo i Noreghi setti hann A og ul. det følg.: lannz
 at giæta. 15. skiftu: *skipti A.* 16. með: *þeim tf. A.* 17. foro:
 oc hæríaðo *tf. A.* hærskilldi: *ul. A.* 18. oc: *ul. A.* sægir:
 tælr *efter Kolb. A.* 19. kvæðe þui: *omv. A.*

fra Rumi oc andaðezk af bloðras er hanum var aðr
ufur skorenn. i þenna tíma reðu þeir Norege.
Svæinn oc Hacon iarlar baðer. oc stoð ríkit allt með
sama hætte sem fyrr.

5 K. 25. Her hæfr um Olaf konong hinn hælga
oc um hans æfe meðan hann lifði.

(S)UNR Harallz ens harfagra var Biorn faðer (86)
Guðroðar faðr Harallz grænscá þess er atte Asto
dottor Guðbranz kulu. þeirra sunr var Olafr digri
10 er for or lande a øsko alldre. oc með hanum Rane
fostrfaðer hans. Olafr barðez fyrsta sinni austr við
Söta skær. en síðan for hann i O'ystra sallt. oc
barðez austr i O'ysilo oc hafðe þar gagn. þriðia sinni
barðezk hann a Finnlande austr oc hafðe bætr.
15 iii^{ða} sinni barðezk hann i Suðrvík i Danmorc oc
fecc gagn. v^{ta} sinni i Kinnlimafirði við riddara hær
oc hafðe þar sigr. þui nest for hann væstr til Eng-
lannz oc barðez við Lunnduna bryggiur við Dane
er þa hæriaðu oc gerðoz vikingar. sem sægir Sigvatr
20 skalld.

1. fra Rumi: af Rum A. var aðr: hafði verit A.
2. ufur skorenn: omv. A. reðu þeir: raða A. 3. allt: efter
hætte A. með: æftir A. 5-6. Overskr. fra B; mgl. A;
hæfr skr. B1-2; hæfir B; efter lifði tf. B1-2; a i. = á jörðu.
7. ens: ul. A. 8. Guðroðar: enn Guðroðr (faðir) tf. A.
10. er: sa er A. 11. barðez: hit tf. A. sinni: sinn A = l.
16, 17. 12. en síðan: þeðan A. hann: oc tf. A. 13. barðez:
nest tf. A. i O'ysilo: viðr O'ysyslu A. gagn: betr A.
14. hann: sál. A; foran barðezk B1-2; mgl. B. Finn: Vin- A.
austr: foran a Vinl. A. bætr: sigr A. 15. -morc: -morc A.
16. fecc: hafðe A. sinni: sinn barðiz hann A. i: a A.
-lima-: -luna- B1-2. 17. þar: Olafr kgr A. þui nest: þeð-
an A. 18. barðez: fyrstu orrosto tf. A. bryggiur: bryggju A2.
19. sem: sva A.

71

124. Ret er at sokn en setta
snarr þængill bauð Ænglum
at þar er Olafr sotte
4 uggs Lunduna bryggiur
sværð bitu volsk en varðu 5
vikingar þa dyki
atte sumt i sletto
8 Suðrvirki lið buðir.

þar varðu Daner borgena en Olafr sotte at oc væitti
Aðalraðe kononge lið. sem sægir Ottar svarte. 10

125. Comtu i lannd oc lenndir
laðvarðr Aðalraðe
þui naut rekka rune
4 ríki framr at slicu
harðr var fundr sa er færðoð 15
friðlannz a vit niðia
reð atstuðill aðan
8 Íatmundar þa grundu.

V. 124. ¹ en setta: ena sætto A (en AI). ³ þar: þa A2.
⁴ uggs: yggs A. bryggiur: bryggjo A. ⁵ volsk: volks A.
9. borgena: bryggiuna A. 10. lið: ul. A. sem: sva A.
V. 125. ² Aðal-: sál. alle undt. B: Aða-. ³ þui: þins A.
⁴ ríki: ríkis A. slicu: sál. alle undt. B: slicu. ⁵ var: sál.
alle undt. B: varð. sa: þar A. færðoð: sál. alle undt. B:
vørðeð. ⁶ niðia: sál. alle undt. B: niðra. ⁷ atstuðill: æt-
styðill A (stuð- AI). ⁸ -mundar: -mundr A.

124. Rétt's, at sókn vas ensétta 125. Komt i land ok lendir,
(snarr þængill bauð Ænglum láðvørðr, Aðalráði
at) þars Áleifr sótti (þín naut rekka rúni)
(Yggs) Lunduna bryggjur; ríki framr (at slicu);
sverð bitu volsk, en vørðu harðr vas fundr, sás færðuð
vikingar þa diki; friðlands á vit niðja
átti sumt i sléttu (reð áttstuðill áðan)
Suðrvirki lið buðir. Játmundar (þar grundu).

Vii^{do} orrastu atte Olafur a Ringmarahæiði. viii^{du} er hann vann Kantaraborg oc var þa ænn við Dane barzt oc Vinndr. þær voro Dana konongs menn. sem sægir Sigvatr.

- 5 126. Væit ec at viga mœter
Vindum hatt ec atta
styrkr hellt vorðr at virki
4 verðungar styr gierðe.

Niundu orrastu atte hann við Nya moðo oc sægir
10 Sigvatr at hann barðez við Dane.

127. Nu hæfir orrostr austan
ognvalldr niu talldar
hær fell danskr þar er dorrum
4 dreif mest at Olæifi.

15 Tiundu orrastu atte hann við vikinga a Høle. braut þar castala nocon oc varo þar ænn Daner firir.

1. Olafur: kgr *tf. A.* Ring-: *sål. A;* Fing- *B.* er: orasto þa er *A.* 2. Kantara-: *sål. A;* Kanta- *B.* oc—þa: *ul. A.* 3. barzt: barðez hann *A.* Vinndr: þvi at *tf. A.* varo: auc *tf. A.* 4. sem: sva *A.* sægir: sagir *skr. B.* Sigvatr: scald *tf. A.*

V. 126. ³ ec: *B, B2;* et *B1;* enn *A.* ⁴ styr: *sål. alle undt. B;* skyr.

9. Nya-: nio- *A.* oc: ænn *A.* 10. Sigvatr: scald *tf. A.* barðez: þa ænn *tf. B, mgl. A.*

V. 127. ¹ hæfir: hæfi ec *A.*

15. Tiundu: Hina t. *A.* atte hann: *ul. A.* braut þar: oc braut *A.* 16. oc ... ænn: *ul. A og omv.:* þer voro.

126. Veitk at viga mœtir
Vindum hátt enn átta
(styrkr helt vorðr at virki
verðungar) styr gerði.

127. Nú hefkr orrostr, austan
ógnvalldr, niu talldar,
hær fell danskr, þars dorrum
dreif mest at Aleifi.

Elliftu orrostu atte hann i Grislupolle. þaðan for hann vestr i Fetlafiorð oc atte þar orrastu hina tolfth. þa for hann suður oc barðezk i Seliupolle oc þar giek hann upp i Gunnvallzborg oc toc þar hondum Geirfinn iarll. þaðan for hann suðr i Karls 5 ar. oc heriaðe þar tveim megin arennar. þa villdi hann fara ut til Norvasunnda. oc la til lengi. oc gaf ægi byrenn. fekk þar vitron at guð villdi at hann kœme eigi sunnar. føre hælldr norðr til Noregs ættlannda sinna. oc sagðe at hann skyldi þar vera 10 (87) konongr at eilivu. Hann gierðe sva. venndi þa aftr 72 liðinu oc kom til Peito. oc giekk upp með Læiru oc barðez þar oc brendi þar kaupturn þat er Varrande hæitir. þann vætr æftir sat Olafur i Sygno. oc senndi firir ser Rana fostr faðr sinn til Englanz at æfla sec 15 með fegiofum oc vinmalom. sva gierðe hann. for viða um Englannd oc com allt til Lunnduna oc friðaðe firir hanum. At vare æftir for Olafur vestan skipum til Englannz oc atte þar orrostu við Iunga-furðu oc hafðe sigr. xvii^{du} orrastu atte hann væstr 20 (88) firir Vallde oc hafðe iamnan sigr. i þann tima er Olafur var vestr i Peitolannde anndaðezk Eirikr iarll Haconar sunr vestr a Englande. aðr en Olafur kœme

1. atte: hafðe *A.* -polle: -pollum *A.* 2. þar: *ul. A og har her: .xii.* 3. barðezk: atti *xiii.* orrostu *A.* 4. Gunn-: Gimm- *A (Ginn- A2).* 5. hann: allt *tf. B; ul. A.* 5—6. Karls ar: *sål. A;* os *tf. B.* 6. þar: þær(!) = þer *A.* tveim megin: tva vegha *A.* þa: þeðan *A.* 8. byrenn: byrina *A.* 9. eigi: *sål. alle undt. B, foran* at (= Óleg.). 11. Hann—sva: *ul. A og ny linje.* venndi þa: Nu vænndir Olafur kgr *A.* 12. oc(3): *sål. A; ul. B.* 13. oc: *ul. A.* brendi þar: brænde hann *A efter* hæitir. þat: *sål. A; ul. B.* 14. Olafur: kgr *tf. A.* 15. at: *sål. A; oc B.* 16. -malom: -mælom *A.* sva: *sål. A; oc sva B.* 17—18. oc—hanum: *ul. A.* 18. æftir: *ul. A.* for: siglde *A.* Olafur: kgr *tf. A = l. 22, 23.* 19. þar: hina *xvi. A.* Iunga-: *utydel. i B1-2.* 20. væstr: *ul. A.* 21. i: *her en ny linje A.* 23. a: i *A.*

hit síðara sinni til Englannz. a þui are voro liðnir 1014
.xiii. vetr fra falle Olafs Tryggvasonar. tvæim vetr-
om aðr hafðe Eirikr iarl faret or Norege til Englannz.

K. 26. Her com Olafur konongr hinn hælgi
5 i Noreg.

(Þ)esso næst biozk Olafur sunr Harallz grænscá ⁽⁸⁹⁾₁₀₁₅
með .ii. knorrum vestan af Englande. oc hafðe með
ser .xx. menn oc .c. alla bryniáða. fengo veðr illt i
hafa oc sio stóran sva at nesta giek við bana. en
10 firir sacar liðs costar er var innan borz oc hamingiu
konongs þa lyddi. þeir como af hafa utan at Staðe
oc þar a land sem oý ein litil er oc haitir Sæla.
Ða mællte Olafur oc let þa tima dag hafa land tækit.
oc talde þat gott mark. at þeir varo comner i Sælo.
15 þeir giengo upp i oýna oc steig konongrenn oðrum
föte þar sem læir var. studdi niðr kneno. þa mællte
konongr. fell ec nu. þa svaraðe Rane. æigi fellt þu
hærra nu festir þu fot i Norege. konongr lo at oc

2. .xiii.: xiii A. Olafs: kgs *tf.* A. 3. til Engl.: *ul.* A.
4—5. *Överskr. fra B1* (kgr hinn hælgi B); *mgl.* A. 6. Þesso
—grænscá: Nu byr Olafur kgr færð sina af Ænglannde A.
7. ii. knorrum: *omv.* A. vestan af E.: *ul.* A. 7—8. með
ser: *ul.* A. 8. alla: *al.* A. bryniáða: oc *tf.* A. 9. sio—
sva: *sál.* A; *omv.* B. nesta: *ul.* A. en: oc A. 10. costar:
ul. A. var | innan borz: *sál.* A; *omv.* B. 11. kgs: *sál.* A;
med art. B. þa — como: er sva mikill vin guðs var þa komu
þeir A. utan: *ul.* A. 12. land: upp *tf.* A. ein—oc: *ul.* A
(einn *skr.* B1-2). 13. Olafur: kgrinn A. oc—þa: at þeir
munnde A. 14. talde—gott: sagðe at þat munnde mikit A.
at: a vera er A. varo: at *tf.* A. Sælo: nu er *tf.* A.
15. upp—oc: a lannd upp. þa A. 15—16. oðrum—var: sva i
læiru nockora at hann A. 16. niðr: viðr A. 16—17. þa..
kgr: *sál.* A; oc.. sva B. 17. þa sv. R.: *sál.* A; R. sv. B.
18. kgr: *med art.* A.

mælte. vera ma þat ef guð vill. at sva se. þeir
giengo þa ovan til skipa oc sigldu suðr með lannde
firir Fiorðu oc lagðez inn af læið. þar sem haitir
Sauðungs sunnd. lagðe sinu megin sunzens hvart
skipet oc hafðu millum sin kaðal digran. a þeirri 5
samu stundu rere at sunndinu Hacon iarl Eiriks
son. með skipaðre skæið. oc hugði kaupmenn vera
73 i sundinu. oc rere iarl fram a mille skipanna. þa
vundu þeir Olafur upp strængenn undir kiolenn
miðian skæiðarennar. hafðu giort til vinndasa. oc 10
þegar er nocot feste skæiðena giec upp skipet aftr
oc stöyptiz fram. sva at sior fell inn um soxen.
fyllði skipet oc þui nest hvælfði. Olafur konongr toc
Hacon iarl af sundi oc alla þa menn er þeir naðo.
en sumir hafðu tynzk firir griote oc skotom. Nu var 15
iarlenn leiddr upp a skip konongs. oc var hann þa
.xvii. vetra at aldri oc allra manna friðastr er menn
hafðu set. hann hafðe har mikit oc fagurt sem silki.

1. mælte: sagðe at A. ma þat: mætti sva A. vill:
villde A. se: bæræz at A. 1—2. þeir .. þa: *ul.* A. 3. lagðez:
logðuz A (A1 = B). 4. Sauðungs-: Sauðunga- A. lagðe:
oc la A. sinu megin: sinum veg A. 4—5. hvart skipet:
sál. B, (skip) B1-2; hvaro skipino A. 5. kaðal: æinn *tf.* A.
7. skipaðre skæið: skæið sinni skipaðre A. kaupm.: at A.
vera: munnde *tf.* A. 8. sundinu: coupmenn *tf.* A. oc: nu A.
iarl: *med art.* A. a mille: millum A. 8—9. þa—strænginn:
oc þegar let Ol. kgr laupa til oc vinda upp kaðalenn A.
9—10. kiolenn miðian: miðian kiol A. 10. hafðu—til: firir
þvi at þeir hófðu til gort A. 11. skæiðena: þa *tf.* A. 12. oc:
en A. stöyptiz fram: *omv.* A. sior: særrenn A. fell:
sál. A; giek B. 13. toc: þer *tf.* A. 15. en: *sál.* A; *ul.* B.
skotom: en sumir sucku *tf.* B, *ul.* A og *ny linje.* Nu var:
sál. A; var *efter* iarlenn B. 16. iarlenn: *uden art.* A. kgs:
med art. A. oc: *ul.* A. hann: Hacon A. 17. xvii: *sál.* A,
B1-2; xiii B. 17. at aldri: *sál.* A; *ul.* B.

oc bundit um havuð ser gullaðe. hann sættiz niðr i
firir rumet. þa mællte Olafur konongr. Æigi er þat
loget sagðe hann af yðr frendom hversso friðir menn
þer eroð sionom. en farner ero þer nu at hamingiu.
5 þa svaraðe iarlenn æigi er þetta uhamingia er oss
hævir hænnt sagðe hann. þat hævir længi veret
at ymsir hofðingiar hafa sigrat aðra. ec em litt
comenn af barns alldre oc varom ver nu ækki væl
viðbunir at væria oss. oc æigi vissum ver von
10 ofriðar. kann vera at oss takez annat sinni bætr til
en nu. þa mælte Olafur konongr. grunar þic æigi nu
iarl at her hafe sva til boret. at þu munir heðan
i fra hvarki fa sigr ne osigr. iarl svaraðe þer munuð
nu raða hærra at sinni. þa mælte Olafur konongr.
15 hvat villtu til vinna at ec lata þic fara a braut
hvært er þu villt hæilan oc osacaðan. iarl spurði
hværss hann bæiddiz. æigi annars sagðe Olafur kon-
ongr. en þer fareð or lande. oc gefeð sva upp riki
yðart. oc sværið mer æiða at þer bærizk eigi mer
20 i mote heðan i fra. þa svaraðe iarl oc lezt þat gera
myndu. Ða vann Hacon iarl Olafe kononge eiða at
hann skylldi alldrigi beriazk i mot hanum eða veria

1. oc: *ul. A.* hann sættiz: oc sættiz hann *A.* 5. svaraðe:
sål. alle undt. B. mællti. æigi: engi *A.* 6. sagðe hann: *ul. A.*
7. hafa sigrat: *sighraðo A.* aðra: enn *tf. A.* 8. oc: sva *tf. A.*
9. at—oss: til værndar *A.* 10. kann vera: oc kann enn sva viðr
beraz *A.* sinni: sinn *A.* 11. nu: tokz *tf. B, ul. A.* 12. her:
þer *A.* boret: borez *A.* 13. hvarki: *sål. B1-2, hværki B; aldri A.*
fa: *sål. A; hafa B.* ne osigr: eða framkœmd *A.* iarl sv.:
þa svaraðe iarlenn *A.* 15. til: *ul. A.* at..lata: ef..læt *A.*
a braut: i brot *A.* 16. hvært—villt: *ul. A.* osacaðan:
uskaddann *A.* iarl spurði: *ul. A.* 17. hværss: *sål. B1-2;*
hværss *B.* hann bæiddiz: bæiðir þu *A.* Ol. kgr: kgrenn *A.*
18. sva: *sål. alle undt. B, mgl.* 19. mer(1): *ul. A.* 19—
20. mer(2)—mote: a (i *A1-2*) moti oss (mer *A1*) *A.* 20. þa—
oc: iarlenn *A.* 21. myndu: skula *A.* Ða—H. i.: hann vann
þa *A.* Ol. kge: kgenom *efter eiða A.* 22. mot: moti *A.*

Noreg firir Olafe kononge. þa gaf Olafur konongr
Hacone grið oc allum mannum hans. let retta upp
sneckiuna. oc toc iarl við skipi sinu oc rere a braut.
oc um haustet æftir sigldi Hacon vestr til Englannz.
oc for a fund Knuz konongs moðor broðor sins. oc 5
sagðe hanum hværss þæir Olafur digri hafðu skilzk.
Knutr konongr tækr væl við hanum oc sætti hann
iarll innan hirðar. oc gaf hanum mikit len oc riki.
oc dvaldez hann þar langa rið væl metenn.

K. 27.

10

(90) Olafur konongr fær þa suðr með lande oc austr
i Vik. sætr upp skip sin oc for um haustet upp a
74 Ringariki til Sigurðar stiupfaðr sins er þa atte Asto
dottor Guðbrannz kulu moðor Olafs konongs. Sig-
urðr konongr toc væl við mage sinum. og var hann 15
þar mioc sva til iola framan. oc veitti Sigurðr kon-
ongr þæim með mikilli pryði. gaf þæim annan
hværn dag slatr oc mungat. en annan hværn smior
(91) oc brauð oc miolk at drecca. litlu firir iol for Olafur
konongr norðr i Þronðhæim et œfra með liði sinu. 20

1. Ol. kge: *omv. A* og kgenom. þa: nu *A.* kgr: *ul. A.*
2. Hac. grið: *omv. A.* mannum hans: *omv. A.* 2—3. let—
sneckiuna: retti skæiðina upp *A.* 3. iarl: *med art. A.* rere:
siðan *tf. A.* 4. æftir: *ul. A.* vestr: iarl *A.* 6. hanum:
ul. A. þæir—skilzk: viðrskipti þæira Olafs dighra hafðe
verit *A.* 7. hanum: iarlenom frennda sinum *A.* 8. iarll:
ul. A. hirðar: ser *tf. A.* 9. dvaldez: dvæls *A.* væl metenn:
i goðo ivirlæti Knuz konongs *A* og nyt kap. med *overskr.:*
Vm færð Olafs kgs i Vik (avstr *tf. A1*). *Ny linje i B1-2.*
11. Olafur—fær: Enn nu byriar O. kgr færð sina *A.* 12. sætr:
þar *tf. B, ul. A.* for: fær *A.* 14. kulu: oc *tf. A.* 16. mioc
sva: *ul. A.* framan: fram *A.* veitti: *sål. A; vitti B.* 16—
17. kgr: *ul. A.* 18—19. slatr—drecca: miolk at drecca enn
annan munngat *A* og nyt kap. med *overskr.:* Nu færur Olafur
kgr til Þronðæims. 19. for: fær *A.* 20. i Þr.: til Þr. *s A.*

en hann spurði at Svæinn iarl var inn a Stæinkær-
um. oc com at iolom til Stæinkæra. þar hafðe Svæinn
iarl þa iola væizlu. en þa er Olafr konongr com i
Orkadale. fecc hann þar .iii. snekkiur oc rero þær
5 inn æftir firðinum. oc hafðu androða. en þa er Einar
þamba skælvir varð varr um ferð konongsens Olafs.
senndi hann menn sina a skutu æinni til Svæins
iarls. oc como þær til hans at miðri nott með
niosnena. stoð þa iarl upp oc hans menn. oc giengo
10 a .ii. skutr. er flutu tialldaðar firir bœnom oc rero
um nottena ut til Skarnssunnz. en i dagan sa þær
til færðar Olafs konongs. oc vænndi Svæinn iarl þa
undir lannd skipum sinum. þar til er Olafr konongr
var comenn um fram en siðan rere hann læið sina
15 ut æftir firðinum. Olafr konongr toc alla iola væizl- (92)
una er Svæinn hafðe buit ser. en siðan atte hann
þing við Innþrœnde oc toco þær hann til konongs.

1. en—Stæink.: *ul. A.* 2. at; i *A.* til: inn til *A.* -kæra:
-kærz *A.* (-kæra *A2*). hafðe: sem (Sv. i.) hafðe *A.* 3. -væizlu:
oc vilde Olafr kgr coma a þa uvara ef hann fænge *tf. A.*
en: *ul. A.* O. kgr: kgreenn *A.* 4. -dal: meðr liði sinu. oc
hann spurðe at Svæinn iarl var inn at Stæinkærom. þa *tf. A.*
þar: ser *A.* .iii. snekkiur: *omv. A.* (snekkir *skr. B, ikke B1-2*).
5. æftir: meðr *A.* oc hafðu: mikinn *A.* -roða: -roðr *A.*
en: oc *A.* 5—6. Einar—varð: Einare þamba^s. como orð *A.*
6. kgsens: *ud. art. og efter Ol. A.* Olafs: þa *tf. A.* 7. menn
sina: *omv. A.* a—æinni: meðr æina litla roðrar scutu *A.*
8. til hans: *ul. A.* 9. iarl: *med art. A.* oc hans: meðr alla
sina *A.* 10. tialldaðar | firir bœnom: *omv. A.* 11. en: oc *A.*
11—12. sa—oc: mundu þær mœtaz oc þa er iarlen sa scip
konongsens *A.* 12. Svæinn—þa: hann *A.* 13. skipum sin-
um: *ul. A.* 13—14. Ol.—comenn: kgreenn com *A.* 14. en:
oc *A.* siðan rere: *omv. A.* hann: iarlenn *A.* 15. æftir:
með *A.* firðinum: *her nyt kap. med overskr.:* Her er O.
kgr til kgs tækinn *A.* toc: þa *tf. A.* 15—16. væizluna:
-vist þa *A.* 16. er: sem *A.* Svæinn: iarl *tf. A.* en siðan:
oc *A.* hann: *ul. A.*

oc soro hanum æiða. en siðan for hann ut til Niðar-
oss oc myntizk a þat at hans frende Olafr Tryggva-
son hafðe þar latet efla til kaupstaðar. þa let Olafr
konongr við til flytia. at gæra ser hærbergi. litlu
siðar a nott æinni com Svæinn iarl ofan or Gauladale 5
ovart oc hafðe mikit lið. en Olafr konongr comsk
a skip sin. oc rere ut or anne. oc leto fa menn. en
iarlenn let brenna oll husafongen. sem sægir Þorðr
Siarrekssunr.

128. Brunnu allvalz inni
eldr hygg ec at sal felldi
æimr skaut a hær rimi
4 half gorr við Nið sialfa.

10

(93) Olafr konongr for skipum sinum til Orkadals. oc for
þaðan lanndveges a Upplond. oc drozk undir lið 15
1016 mikit. oc for um varet i Vikina oc Sigurðr magr
hans með hanum. Olafr konongr hafðe vingaz við

1. siðan: þeghar æftir iolinn *A.* hann: kgreenn *A.* 2. a
þat: *ul. A.* 3. efla: æmna *A.* þa: *ul. A.* 4. kgr: firir
astar sakir *tf. A.* við—flytia: flytia þengat fong *A.* at:
sål. alle undt. B: oc (= *A1*). 5. nott æinni: *omv. A.* ofan
—G.: a *A.* 6. hafðe: með ser *tf. A.* lið: ofan or Gaulardale
tf. A. comsk: com þa *A.* 7. fa: nocora *A.* 8. oll: *ul. A.* sem:
sva sem *A.* 9. Siarr-: Siar- *A.*

V. 128. ^s rimi: brimi *A.* (hrimi *A2*). ⁴ gorr: gort *A.*
við: viðr *A.*

13. sialfa: *herefter nyt kap. i A med overskr.:* Her gengr
Olafr (kgr *tf. A1*) af skipum sinum i Orkadale. 14. O.—for:
Nu for O. kgr með *A.* 14—15. for þaðan: þeðan for hann *A.*
15. drozk undir: dro undir sec *A.* 16. for: for hann *after*
varet *A.* i V.: til Vikrinnar *A.* Sigurðr: kgr *tf. A.* 17. han-
um: *sål. B, A; ul. B1-2.* Ol.—vingaz: oc vingaðiz *A.*

128. Brunnu allvalds inni (eimr skaut á her hrimi)
— eldr hykk at sal felldi — halfgør við Nið sjalfa.

rikismenn i Norege með fegiafum. oc hafðe latet
 gera langskip um vetrenn. oc a framstammenom 75
 konongs havuð. þat skar hann sialfr. þat skip var
 mikit oc var kallat Karllhofði. þui styrði hann
 5 sialfr. oc þa er skip hans varo buin. hellt hann ut
 æftir Vikenne. lagðe skip sin við Nesiar firir innan
 Grenmar. Svæinn iarl samnaðe ser liði þegar æftir
 er Olafr konongr var a brotto or Þronðhæimi. bauð
 ut almenningi allt um Þronðhæim oc Halogaland.
 10 oc allt sem hann for suðr atte hann þing við bœnndr
 oc fecc mikit lið. oc for með hærenom til þess er
 hann com austr firir Nesiar oc lagðe þar til hamnar.
 Olafr konongr hafðe minna lið en iarll. og lagðe þo
 konongrenn til fundar við iarl oc lagðe Karllhofða.
 15 sinum at skipi iarls oc tengðu saman stamna oc
 lagðu borð við borð. þesse barðage var palmsunnu-
 dag. Sigvatr sægir giorst fra þessom bardaga i
 Nesia visum.

129. Þat erom kunnt hve kœnnir

20

Karllhofða let iarle

odda froz firir austan

4 Agðer nær um lagðan.

1. i N.: *ul. A.* oc: *Ol. kgr A.* 2. lang-: *ul. A.* 3—4. var
 —oc: *ul. A.* 4. Karll-: *carls- A.* 5. sialfr: *kgrenn tf. A.*
 oc þa: *Nu A.* buin: þa *tf. A.* 6. skip—við: *scipum sinum*
firir A. 7. Grenmar: *sâl. A1-2; Grenniar B, B2; forskr. B1, A.*
 9. almenningi: *almenning allan A; -ing skr. B1-2.* allt um:
 or *A (landi skr. A1).* 11. mikit lið: *omv. A.* hærenom:
hærr sinum A. 11—12. til—com: *ul. A.* 13. iarll: *med*
art. A. 14. iarl: *hann A og tf.:* oc i *hofnena oc let aðr*
iarlenn viðrbuaz. lagðe: *siðan konongrenn tf. A.* Karll-
 hofða sinum: *Karllhofðanum A.* 15. iarls: *med art. A.*
 stamna: *med art. A.*

V. 129. ¹ erom: er oss *A.* kœnnir: *sâl. alle undt. B:*
 kœmner. ³ froz: *frons A.*

129. Þat erum kunn, hvé kœnnir
 Karllhofða lét jarli

odda frosts fyr austan
 Agðir nær of lagðan.

Þesse orrasta varð long oc slæiz með þui sem guðs
 forsio var. at Olafr konongr hafðe sigr. oc rudduz
 miok skip iarlsens. oc sialfum iarlenom hafðe sva
 ner at skæið hans myndi vera tækin. þui at menn
 Olafs konongs hafðu komet stafnliom a skæiðar 5
 kylvuna. oc var stafnenn hoggvinn af skæiðenne.
 oc varð sva laust skipet. koms iarl sva a brott með
 dugnaðe Einars mags sins. þui at hann let kasta
 stræng i skip hans. þa flyði iarl oc allt lið hans.
 nema þat er grið varo gefen. Sigvatr hæfr sva 10
 Nesia visr.

130. For or Vik a vare

valaust konongr austan

þæir knyðu bla baðer

4 borð en iarll kom norðan

15

cann ec sigrviðum sægia

sunz hve þæirra fyndir

œren skil þæim er orom

8 at baruz þar varo.

1. Þesse—long: *ul. A.* 2. var: *firir tf. A.* 2—3. rudduz
 miok: *ruðuz með þvi morg A.* 3. iarlenom: *honum A.*
 hafðe: *lagði A.* 4. ner: *bana tf. A.* vera: *værða A.* þui:
firir þvi A. 6. kylv-: *sâl. alle undt. B:* kyli- var—skæið-
 enne: *bað iarlenn hoggva af stafninn A.* 7. sva(1): *siðann A.*
 laust skipet: *omv. A.* koms: *com A.* iarl sva: *sva iarl-*
inn A. brott: *braut A.* 8. þui at: *ul. A.* 9. þa—iarl:
 fluðe þa iarlenn *A.*

V. 130. ¹ a: at *B1-2.* ³ knyðu: *kniðu B1-2; knuðu A.*
⁶ hve: *hvæi A; hve A1.* ⁸ lyder i *A:* at *breculz (bæcusz A2)*
 þer skoro.

130. Fór ór Vik at vári
 válaust konungr austan
 (þeir kníðu bló báðir
 borð), en jarl kom norðan;

kank sigviðum segja
 (sund) hvé þeira fundir,
 ærin skil, es órum,
 at þórusk, þar (skóru).

135. Hirð Olafs vann harða
rið en sva varðk biða
peitneskiom fellt ec pasca
4 palmsunnudag hialme.

5 Svæinn iarl for suðr til Danmarkar. oc þaðan austr
til Sviðioðar a fund Svía konongs. oc sagðe hanum
þesse tíðendi. Olafur konongr toc væl við iarlenom.
oc bauð hanum at vera með ser i Sviðioðo. en
hann villdi hæria um sumaret i Austrriki. oc sva
10 gerðe hann. oc er hausta toc var hann comenn
austr i Kiriala lannd. for þaðan upp i Garðariki 77
með hærskilldi. toc þar sott oc anndaðezk. Einar
þamba skelfir for aftr til Sviðioðar. oc var þar
marga vætr i Svía konongs vælde eða a Norðhæls-
15 ingia lande. oc stundum i Danmork. Olafur konongr
enn digri lagðe þa undir sik allan Noreg austan fra
Ælfi. oc norðr til Gandvikr. hann var hinn fyrsta
vætr austr við Raumælf. oc let gera iarðborg. oc
er þat nu callað Sarpsborg. oc æmnaðe þar til
20 kaupstaðar. A þeim sama vætri lagðe Olafur kon-

1016-17
(94)

V. 135. L. 2-4 mgl. A.

5. -markar: *sål. alle undt. B.* -merkr. 6. fund: Olafs
tf. B, ul. A. 7. Olafur: Svía *tf. A.* iarlenom: hanum A.
8. en: firir því at A. 9. i Austr.: austr umm A. oc sva:
sem (h.g.) A. 10. oc: auc A. toc: þa *tf. A.* 11. austr: *ul. A.*
upp: austr A. Garðariki: *sål. A; Garða B.* 12. sott: iarlen
tf. A. 13. -skelfir: -skælmir A. 14. vælde: *sål. A; riki B.*
a Norðhæls-: i Æls- A. 15. oc: enn A. -mork: morcu A.
16. þa: *ul. A.* allan N.: *omv. A.* austan: sunnan A. 17. til:
B, A; i(!) B1-2. 18. oc let: let þer A. 19. Sarps-: *sål. alle*
undt. B: Sargs. 20. -staðar: *her nyt kap. i A med overskr.:*
Her sægir um stæfnulagh við hæiðna heraðz menn.

135. Hirð Áleifs vann harða
hrið — en svá varðk biða,

peitneskum feltek, páska —
palmsunnudag — hjalmi.

ongr stæmnu við hæiðna héraðs kononga ofan af
lannde. oc at þæirra fyndi. þa er Olafur konongr
fann þat. at þæir villdu æigi taca við kristni. let
hann taca a einum mörne .ix. kononga. let suma
blinda en suma aðru vis meiða. en suma sendi 5
hann i utlægd. Olafur konongr lagðe sva mikla stund
a þat at menn skyldi aller kristnir vera i hans riki
at annat hvart skyldi lata lif eða fara or lande.
þriðia coste taca skyrn. æftir þui sem konongr
bauð. var þa engi dalr sa er eigi bygðu kristnir 10
(95) menn. Milli Olafs konongs Harallz sunar oc Olafs
konongs Eirikssunar Svía konongs var usætt mikil.
talde Svía konongr Olafur konong hafa tækit skatlond
sin. drapuz menn firir. oc brendu hvarer firir aðrum
stor hérað. þetta hugnaðe illa hvarotvæggia lanz- 15
folkeno. oc gerðo rikir menn þat rað. at bera sættar
orð a milli kononganna oc þui var aleiðis comet. a þa
lund at Olafur konongr svænski skyldi gyfta Ingi-
gierðe dottor sina Olafe kononge Harallz syni. Sva
barzk at dag noccon at Olafur svænski hafðe ut 20
riðit með haucum sinum oc hundum sinum at

1. kga: menn A. 2. at—kgr: i þæina ræðu (viðræðu A2) A.
3. þat: Olafur kgr A. við kristni: retta tru þa sætti hann
sva rað til at (h. l.) A. 5. en(2): *ul. A.* 7. þat—riki: at
fræmia kristni A. 8. skyldi: taca viðr cristne eðr *tf. A.*
eða—lande: sitt A. 9. taca skyrn: fara or lannde A. 9—
10. æftir—bauð: oc A. 11. menn: i Noreghe *tf. A og her*
nyt kap. med overskr.: Vm usætt Olava tveggia. 12. Svía
kgs: *ul. A.* 13. tækit: af ser *tf. A.* 14. drapuz: *sål. A;* oc
drapuz þæir B. 15. stor hérað: byia A. 16. -folkeno: *uden*
art. A. rikir: rikis- A. 17. a(1): *sål. alle undt. B1-2, mgl.*
milli: millum A2. 18. kgr: *sål. B1-2; mgl. B.* kgr svænski:
Sviakgr A. 19. H. syni: *ul. A.* 19—20. Sva barzk: nu bar
sva A. 20. at(1): *sål. alle undt. B:* a. dag—at: æinn dagh
þa er A. svænski: sværki A. ut: *ul. A.* 21. haucum—
sinum(2): hauka oc hunnda sina A; sinum(2) *ul. B1-2.*

scæmta ser. oc com aftr firir dagurðar mal. oc hafðe bæitt .v. tranr. konongren giecc til dottor sinnar Ingigierðar oc syndi henni væiði sina oc mællte til hennar. veiztu noccon konong hafa beitt mæira a 5 einni morgonstundu. en hon svaraðe a þessa lunnd. meiri væiðr var su. er Olafur Harallz son toc a æinum morne .ix. kononga oc æignaðez allt riki þeirra. þa svaraðe Olafur Svía konongur ræiðr mioc. ofsnimma annu Olafe digra þu hæfir enn alldrigi sett hann. 10 oc virðir þu hann þo meira en mic. firir þetta sama scalltu alldrigi fa Olaf digra. æftir þetta rauf Olafur svænske við Olaf Noregs konong stæmnu oc allt satmal. en þa er Olafur konongur varð þess varr. (96) senndi hann menn sina austr a fund Svía konongs. 15 oc beiddiz af hanum hins sama mals oc sættar. 78 Sviakonongur svaraðe. oc evað enga von þess vera Olafe digra at fa Ingigierðar er bæðe var konongs dotter oc drottningar. Ec a sagðe hann aðra dottor er hætitur Aztrið. þa scal hann hafa ef hann vill. 20 með þui liku fe oc eignum. sem aðr hafða ec giefet Ingigierðe. Sendimenn Olafs konongs foro aftr oc

1. scæmta—oc(1): hann A. dagurðar: dagarðar B1-2. 2. bæitt: veitt A. 2—3. dottor sinnar | I.: omv. B1-2; -gierðe skr. B (alene). 3. væiði—oc: væiðina A. 5. en: ul. A. a—lunnd: ul. A. 6. H. son: Noregs kgr A. 8. ræiðr mioc: sál. alle undt. B, omv.; oc sagðe tf. A. snimma: med æ A (i A1). 9. alldrigi: alldri A = l. 11. 10. virðir—þo: viltu þo gera hann A. 12—13. allt satmal: sál. alle undt. B, omv. Herefter nyt kap. i A med overskr.: Nu sændir Olafur til Svía kgs. 13. en þa: Nu A. þess: þessa A. varr: þa tf. A. 14. austr: ul. A. 15. beiddiz: let bæiðaz A. hins: sál. alle undt. B: þess. mals—sættar: satmals. en A. 16. oc evað: a þa læið sagðe at A. 16—17. þess—digra: atti Olafur digri þess A. 18. dottor: oc er su frillu dottir tf. A. 19. hann hafa: hafa Olafur digri A. 20. giefet: ætlat A. 21. aftr: meðr sva buit tf. A.

sagðu hanum sva buit. I þesse færð hafðe veret Sigvatr skald. oc orte hann flocc um oc callaðe Austr farar visur. oc sægir i þesso cvæðe mart um (97) þessa færð. Olafur konongur leitaðe raða við vini 5 sina. hvart hann skylldi taca þenna cost. eða hallda 5 vandræðom við Svía konong. en flester fystu at gera sætt við Svía konong. oc taldu yrit vandræða vænlegt við Dane. er langa rið hafðu haft mikit valld ifir Norege. Með raðe vina sinna gerðe Olafur konongur sætt við Svía konong. fecc Azstriðar dottor 10 hans oc var þeirra dotter Ulfilldr er gift var Otta hærtogha i Brunsvik. þeðan var Otta keisare cominn sun Hæinreks hærtogha. Olafur svænski gifti siðan Ingigierði dottor sina Iarizleifi kononge syni Valldamars konongs i Holmgarðe. oc senduzk þau 15 Olafur konongur i Norege oc Ingigierðr margar gersimar sin a millum oc trunaðar menn. þa var Ragvalldr iarl Ulfs sunr i Garða riki frende Ingigierðar drottningar. hann var hinn mesti vinr Olafs konongs sem sagðe Sigvatr. þa er hann var aftr com- 20 enn or sendifærð er Olafur konongur hafðe sænt hann austr i Garða riki.

1. hanum—buit: sitt ærende A. þesse: B1-2, A; þess B. 2. hann: æinn A. um oc: er hann A. 3. þesso: þvi A. 4. færð: ny linje A; som overskr. i A1 er ordene: Nu—sina. Olafur—raða: Nu leitaðe Ol. kgr raðz A. 6—7. en—yrit: nu varo allir fusir til sættar firir þvi at þo er øret A. 7. -ræða: B, A; ræðe B1-2. 8. vænlegt: vent A. 9. ifir N.: a þesso lannde. sogðu þeir oc A. 10. kg: oc tf. A. 11. Otta: sál. B1-2; Ott B; Otto A. 12. hærtogha: sál. A; kæisara B. 12—13. þeðan—hærtogha: sál. A; syni Heinreks keisara B. 13—14. Olafur—siðan: enn A. 14. sina: gipti Olafur svænske tf. A. Iariz: Uris- A. 15. Vallda: sál. B1-2; Valldi- B, A. 16. i: af A. 17. millum: milli A. var: auc i Garðariki tf. A og ul. det følg.: i G. 19. vinr: vin A. 20. sem: sva sem A. aftr: ul. A. 21. -færð: -for þeirri A. 22. austr i G.: til Holmgarz A.

136. Fast scalltu ríkr við ríkan
 Ragvalldr konongr hallda
 hann er þýðr at þinni
 4 þorf nótt oc dag sottom
 5 hværr er austr vill sinna
 iafnmællt er þat stafne
 þengill þinna drengia
 8 þar a halld und Rognvalde.

Olafur konungur hafði og mikinn ótta af Danum. taldu (98)
 10 þeir at hann hafði sæzk í skatland þeirra. og þingát
 var caupfríðr af Norege. Af þesse usætt varð ækki
 firir þa sök at aller hinir stærsto Dana höfðingar
 varo þa í Englannde væstr og matto æigi fleira
 annast. Olafur konungur let æfla mioc kaupstaðenn í
 15 Niðarose. let þar kirkiu gera og lagði til fe. hann 79
 let og kirkiu reisa í hværiu fylki og lagði prouendr
 til. Ða er Olafur konungur var orðenn einvallz kon-
 ongr í Norege. þa skipaðe hann lagum með raðom

V. 136. ² Ragvalldr: Rognvald A. ⁵ hværr: enn hvær A
⁶ iafn-: iam- A.

8. Rognv.: *herefter nyt kap. i A med overskr.*: Her calla
 Danir til Noregs. 9. Ol.—oc: I þenna tíma hafði Olafur kgr A.
 10. hafði: hæfði A. oc: Noregs ríki A. 12. þa: *sál. alle*
undt. B, mgl. 13. í E. | væstr: *sál. A; omv. B.* 13—14. matto
 —annaz: höfðu þar iræt (yrít A1; yræt A2) starf A. 14. Ol.
 —let: og let nu Olafur kgr A; for Olafur (B1-2) skr. B: og
 æfla: æfldann verða A. —staðenn: *sál. A; uden art. B.*
 15. let: *sál. A;* og let B. til fe: *omv. A.* 15—16. og lagði
 —reisa: *ul. A2.* 16. oc(1): *ul. A.* reisa: gera A. fylki:
 heraðe A1. lagði: *sál. A; gaf B.* 18 skipaðe hann: let
 hann skipa A. með raðom: æftir raðe A.

136. Fast skalt, ríkr, við ríkan
 Rognvald, konungur, halda,
 hann es þýðr at þinni
 þorf nótt ok dag, sóttum;
 en hværr 's austr vill sinna
 (jafnmællt er þat) stafni,
 þengill, þinna drengja
 þar á halld und Rognvaldi.

hinna vitrastu manna. og sætti a þa læið sem siðan
 hafa haldez. þa er Sigurðr syr var anndaður var engi
 sa maðr í Norege er konongs namn bar nema Olafur
 konungur. en þat hafði eigi orðit í Norege. siðan er
 Haralldr enn harfagre hafði veret í ríkinu. en þess 5
 a milli hafðu héraðskonungar veret. Olafur konungur
 lagði undir sek fyrst Noregs kononga og toc skatta
 um Orknøeyiar. og Hiatland. og Færøeyiar. Sva
 sagði Ottar.

137. Giegn ero þer at þegnom 10
 þið skioldungra góðra
 halldet hefta vældi
 4 Hiatlendingar kændir
 engi varð a iorðu
 ognbraðr aðr ver naðom 15
 austr sa er øyium vestan
 8 ynglingr undir sik þrægðe.

(99) Sigurður konungur syr og Asta atto .iii. sunu. hinn
 ællzti het Guðroðr. annar Halfðan. hinn ygnsti het
 Haralldr. Dotter þeirra het Gunnilldr. er atte 20

1. a—læið: sialfr æftir þvi A. 2. syr: *sál. A; ul. B.*
 var: þa var A. 4. en: *ul. A.* eigi: aldri A. orðit: A;
 veret B; fyr *tf. A.* 4—5. er—ríkinu: um dagha Harallz
 harfaghra A. 6. veret: enn *tf. A.*

V. 137. ¹ at: fra A. ² -ungra: unga A. ⁶ -braðr: diarfr A.
 aðr: enn *tf. A.* ver: *sál. B1-2; mgl. B;* þer A. ⁸ þrægðe:
 þryngvi A.

17. þrægðe: *herefter nyt kap. i A med overskr.*: Her
 seghir um afspreng (-spring A1) Sighurðar kgs og Asto.
 18. sunu: syne A. 18—19. hinn—het(1): æinn A. 19. Guðr.:
 enn *tf. A.* 19—20. hinn—H.: Haralldr hinn þriði og var hann
 yngstr A. 20. Dotter þeirra: *omv. A.* het: var A.

137. Gegn, eru þér at þegnum, engi varð á jörðu
 þjóðskjöldunga góðra ógnbráðr, aðr þér nóðum,
 haldið hæft á veldi, austr, sás eyjum vestan,
 Hjaltlendingar kendir; ynglingr, und sik þryngvi.

339 Kætill a Ringnese. Olafr konongr var ríkr maðr
innan lannz oc ræfingasamr. vitr maðr. stormenni
mikit. Ríkismenn er þeir sa at konongr gaf iamnan
dom rikum oc oricun toco þeir illa at kunna. firir
5 þui at lender menn varo þa sva kappsamer oc
ovægner at sumir villdu æigi lata sit mal firir
konongom oc iarlum. þottozk eigi eiga langt at
tælia fram i ætter til konongborena manna eða
annarra storra hofðingia. Ða stirðnaðu ríkis-
10 menn við konongenn. var mest at þui sem Erlingr
Skialgssunr var. er þa var ríkastr lænndr maðr i
Norege. Ðorer hundr var oc ríkr maðr. hann hafðe
faret til Biarmalannz oc drepet þar ríks manz sun
er Karle het er faret hafðe með hanum. Olafr kon-
15 ongr senndi menn at taca Þore. oc fecc hann nauðu-
lega sæt firir illvirkit oc for or lannde. Marger
aðrer lenndir menn gerðozk kononge otruir i raðom
sinum. þui nest anndaðezk Olafr Svía konongr oc
20 toc ríkit æftir hann. Onunndr sunr hans. er Iacob var
callaðr. hann var enn mesti vinr Olafs konongs mags 80

1. ríkr maðr: *omv. A.* 2—3. vitr—mikit: meðr stormann-
leghri vizeu *A.* 3. Ríkis: ríkir *A.* sa: sao *A.* kgr: hann *A.*
3—4. iamnan dom: goð dæmi *A.* 4. oc: sem *A.* toco—
kunna: *ul. A.* at *har B1-2;* oc *B.* firir: oc meðr *A.* 5. lender
menn² | varo² | þa¹: *omv. A.* 5—6. sva kappsamer—ovægner:
ovægnir oc þo cappsamir þa toco at kunna þvi illa *A.*
6. sumir—æigi: þeir sculdo *A.* 7—8. langt | at tælia: *omv. A.*
8. til: kga eða *tf. B, ul. A.* -borena: -borna *A (A1 = B).*
9. Ða stirðn.: oc stirðnaðo af þvi *A;* stirn- *skr. B1-2.* ríkis-
ríkir *A.* 10. kgenn: *sál. A; uden art. B.* var: *A;* oc var þar *B.*
þui: þer *tf. A.* 11. Ski.s. var: *omv. A (var E. S. A1).* 13. ríks-
goz *A.* 14. Karle: *sál. A; Karll B.* 14—15. með—menn:
i sændifærð Haconar(!) (Olafs *A1*) kgs *A.* 15. hann: Þorir
af þui *A.* 16. sæt: *A;* grið *B.* firir illv.: *ul. A.* 18. þui
nest: þa *A.* 19. oc: *ul. A.* 19—20. sunr—callaðr: Iacob
(*i parentes*) *A.*

sins. þeir senndu menn i millum sin. oc gierðo rað
(100) sitt. I þann tima styrði Dana vælði Ulfr sunr Þor-
gils spracalægs. er atte Azstriði dottor Svæins tiugu-
skægs. Eitt sumar bauð Olafr konongr leiðangr ut
or Norege. oc for miklu liði suður með lannde oc 5
sva til Danmarcar. hæriaðe um Skane oc Hallannd
oc Sioland. Onundr Svía konongr for með Svía hær
oc Gauta austan i mot oc heriaðu þeir allt þar
semm þeir como. oc bioggoz at læggia undir sik
alla Danmork. þetta spurði Knutr konongr vestr til 10
Englanz at hæriat var i Danmork. for vestan af 203
Englannde með miklu liði. sem sægir Sigvatr skalld
i erfi drapo þeirri er hann orte um Knut gamla.

138. Knutr var und hinnum

hinn er austan fra

15

frið fylkis lið

4 franøygðr Dana

452

skriðu vestan ver

var hvært er bar

ut annscota

20

8 Aðalraðs þaðan.

1. þeir senndu: oc sændu þeir *A.* i: a *A.* 2. sitt:
sál. alle undt. B: sin; *herefter nyt kap. A med overskr.:* Her
byðr ut leiðangr Olafr kgr til Danmerkr. I: Enn i *A.* tima:
er *tf. A.* 4. Eitt sumar: þa *A.* leiðangr ut: *sál. A; omv. B.*
5. miklu liði | suður—lannde: *omv. A og skr. meðr myclu osv.*
6. sva: *ul. A.* Skane... Hall.: *omv. A; oc mgl. B1.* 7. Sio-:
Sia- *A.* 8. oc Gauta: *ul. A.* þeir allt: baðir *A.* 9. como:
foro *A.* bioggoz at: *sál. B1-2; biu- skr. B; villdu A.* 10—
11. til Engl.: i Ænglande *A.* 11. -mork: -moreu *A.* for: oc
for hann *A.* af: *sál. alle undt. B1:* or. 11—12. af E. | með
—liði: *omv. A.* 12. sem: sva *A.* 13. þeirri: *ul. A.*

V. 138. *Mgl. A.* ¹ hymnum *skr. B2.* ² austan: vestan *B1.*
⁵ ver: ve *B1.*

139. Oc baro i byr
 bla segl viðra
 dyr var doglings for
 452 4 drekar landreca
 5 oc þeir er como
 kilir vestan til
 um læið liðu
 8 Limafjarðar brim.

I þesse samu drapo sagðe Sigvatr fra norðan færð
 10 Olafs konongs.

140. Knútr er undir himnum
 hygg ec æt at frætt
 Harallz i hær
 449 4 hugleiks duga
 15 let lys gatu
 lið suðr or Nið
 Olafir iafr
 8 arsæll fara.

9. I þesse: Oc enn i þæiri A. Sigvatr: *ul. A.*
 V. 139—140. *Mgl. A.* 140. ⁷ Olafir: Olaf *B1.*

<p>138. Knútr vas und himnum;
her austan frá
fríðr fylkis niðr
fráneygðr Dana;
skreið vestan -viðr
varr-glæstr, es bar
út andskota
Aðalráðs þaðan.</p>	<p>en þeir 's kómu,
kilir, vestan, til
of -leið liðu
Limafjarðar brim.</p>
<p>139. Ok þóru i byr
bló segl við ró
(dyr vas doglings for)
drekar landreka;</p>	<p>140. Knútr vas und himnum;
hykk ætt at frétt
Haralds i her
hug vel duga;
lét lys gøtu
lið suðr or Nið
Áleifr, jøfurr
ársæll, fara.</p>

- 81 141. Þurði norðan
 namsk þat með gram
 til slez svaler
 449 4 Selunz kilir
 en með annan 5
 Anundr Danum
 a hennr hanum
 8 hær svænskan fær.
142. Let um lonnd loket
 liðs gramr saman 10
 marberðiom með
 4 morg næfbiorgum
not in AKr þar er garðr firir gnóð
 gram hialmū la
 þorn heims þrimu 15
 8 þyndr of fyndri.
143. Matto at drottnar
 454 Danmork svana
 aðr sic svicu
 4 snarer hærfara 20

V. 141—143. *Mgl. A.* 141. ⁸ svænskan: *B1*; svænkan
B, B2. 142. ⁶ hialmū: hialmum *B1-2.* ⁷ þrimu: *B1-2*;
 þvimu *B.* 143. ³ adr: að *B2.*

<p>141. Þurðu norðan
(namsk þat) með gram
til slétts svalir
Selunds kilir,
en með annan
Onundr Dønum
á hendr at há
her sønskan ferr.</p>	<p>marbeðjum með
morg nefbjørgum;
þars garðr fyr gnóð
gram hjalmunló
þorn heims þrimu
þyndr of fyndri.</p>
<p>142. Lét of lonnd lokit
liðs gramr saman</p>	<p>143. Gøtut drótnar
Danmørk spanit
und sik søkum
snarir herfarar,</p>

hafðe snarpla
 Skanøy Dana
 hloðr hæriaða
 s hofuð fremstr iafr.

5 Ða foro konongarner Olafr oc Onundr austr i giogn-
 um Óyrarsund. heriaðu um Skane hit øystra oc
 um Smalond. var þa sem aðr visaðe til i kvæðeno
 at Knutr konongr var comenn vestan til Lima-
 fiarðar. dregr saman ovigan hær. oc for æftir þæim
 10 austr. finnazk a Skane austanverðum. þar sem
 hæitir a en hælga. þar var orrasta mikil. fello
 marger af hvarom tvæggiu. þui at huarger villdu
 flya. sva sægir Sigvatr.

15 144. Let at af iofr
 ætt manna fanzk
 Iotlannz etaz
 455 4 i lenndr at þui.
 villdi folldar
 fest ran Dana
 20 lifskiolldr hafa
 s hafuð fremstr iofr.

4. Ða—kgarner: Nu for *A* og *tf.* kgr *både efter* Olafr og Onundr. 6. -sund: oc *tf. A.* 7—8. var—at: nu var *A.* 8. var: *ul. A.* 9. -fiarðar: oc *tf. A.* ovigan hær: *omv. A.* 10. finn-azk: oc funnuz þæir *A.* Skane—-verðum: Scaney—-værðri *A.* 11. hæitir—hælga: aon(!) hælga er *A.* þar var: oc varð þer *A.* 12. hvarom-: *alle undt. B:* hvær-. tvæggiu: -gia *A.* 13. sva—S.: oc af þvi hæfir Sighvatr cvæðit *A* og *ul. fölg. vers.*

hafði skarpla	Jótlands etask
Skaney Dana	ilendr (at þvi),
hløðr herjaða;	vildi foldar
hofuðfremstr jofurr.	fæst rön Dana
144. Létat af jofurr	hlifskjöldr hafa;
(ætt manna fansk)	hofuðfremstr jofurr.

82 Þessarar orrostu mintist oc Ottar er hann orte um Knut.

145. Svium væghðir þu socna
 457 siclingr orr enn myckla
 (half) ylghr þer er oon hælgha 5
 4 ulfs bæitu fec hæita.

Þorðr Serekssun orti ærfidrapo um Olaf konong oc gat enn þessar orostu.

146. Atte Ægða drottinn
 Olafr þrimu stala 10
 við agætann Iota
 4 ouðling þenn er klauf ringa
 457 skaut ner skaft at moti
 Sconunga gramr honom
 Svæins varað sunr at røyna 15
 s slær þaut ulfr um ræfe.

(101) Eftir orrostu for Onundr Svía konongr austr i Sviðioð. en Olafr konongr la æftir við hær sinn i Karl-marnum. oc villdi þess biða ef Dana hær dræifðizk.

V. 145. *Mgl. B.*

7—16. Þorðr—ræfe: *sål. A* (Sereks- er i *A2* af *AM* rettet til Serefs); *mgl. B.* 17. Eftir: *her nyt kap. i A med overskr.:* Her sciliaz þæir Ol. kgr oc Svía kgr. Eftir þessa *A.* Onundr: *ul. A.* kgr: hæim *tf. A.* 18. æftir við: með *A.* Karl-: *Kal. A.* 19. ef: *sål. B2, A;* er *B, B1.*

145. Svium hnekðir þú, sókna	við ágætan Jóta
siklingr orr, en mikla	oðling þanns klauf bringa:
ylgr, þars ó en helga,	skaut nær skarpt at móti
ulfs beitu fekk, heitir.	Skónunga gramr hönun;
146. Átti, Egða dróttinn,	Sveins vasat sunr at reyna
Áleifr, þrimu stála	slær; þaut ulfr of hrævi.

Knutr konongr venndi aftr liði sinu oc lagðez i
 Öyrarsunnd. oc ætlaðe at hann skyllði þar sæta
 Olafe kononge er hann føre hæim i Noreg. þa er
 Knutr konongr la i Öyrarsundi sendu marger lender
 5 menn Olafs konongs hanum orð löynilega oc baðo
 ser friðar oc traust af Knuti kononge. þa er Olaftr
 konongr spurði at Knutr konongr hellt saman liði
 sinu oc Dana hærr dræifðiz ækki. syndiz hanum
 uføra mikil at fara með litit lið i þuilecan hær. þo
 10 at hann være frøkn oc hæfði fritt lið. oc mintiz
 hann a þat hversso Olafe Tryggva syni hafðe faret.
 þa er hann trøystizt sva skipum storum oc liði
 frøkno at hann lagðe fram skipum fam i hær mik-
 inn. þa toc Olaftr konongr vitrelegt rað giecc af
 15 skipum sinum þar sem hæitir Barryvik. for sva et
 øfra um Gautland oc um Smalond. oc sva a Vestra
 Gautland. oc sva ofan i Vikena. Einn gamall hofð- (102)
 ingi vitr maðr er het Harekr or Þiotto sunr Öy-
 vindar skaldaspillis. hann sagðe konongenom sva
 20 at lezk æigi mega sva langa leið. kvazk hældr

1. Knutr: eun Kn. A. liði sinu: *ul.* A. 2. Öyrar-:
 Öyra- A. 3. hæim i N.: til Noregs aftr A. 4. sendu: þa s. A.
 5. hanum: Knuti kge A. orð löynilega: *omv.* A. 6. traust:
 traustz A. af—kge: *ul.* A. 6—7. þa er | O. kgr: *omv.* A
 og *tf.* hann. 7—8. liði—ækki: hærr sinum þa A. 9. uføra
 mikil: *sål.* A; uført vera B. 10. fritt lið: *omv.* A (A1 = B).
 11. hann: *sål.* A; *ul.* B. syni: son B1; soni B2. hafðe
 faret: hafði að farez A. 12. er: *ul.* A. trøystizt: trøytizt
 B1-2, trøynzt B; trøysti A. storum: *sål.* A; sinum B.
 13. skipum fam: *omv.* A. 15. hæitir B.: *omv.* A og *skr.* Bar-;
 oc *tf.* B, *ul.* A. 15—16. et—sva: *ul.* A. 16. a: *sål.* alle *undt.*
 B: umm. 17. sva: *ul.* A. Vikena: *her nyt kap. A med*
overskr.: Her qveðr Rørekr visu øyna. 17—18. hofðingi—
 maðr: maðr oc vitr hofþinge A. 18. het: *sål.* A; *ul.* B.
 or: i A. 19—20. sva—lezk: at hann evaz A. 20. mega: fa
 gengit A. leið: oc ærfiða *tf.* A.

vilia fara hæim a skipi sinu til Noregs. Hann orte
 visu þessa.

147. Raðit hæfi ec at riða
 rinlæygghs heðan minum
 laðs dynmare læiðar 5
 4 laungum hældr enn ganga
 83 þo at læggfiotur liggi
 lundr i Öyrar sunnde
 kann þioð kæski minnæ
 8 Knutr hær skipum uti. 10

Hann lagðe ut skipi sinu rere norðr firir Skane oc
 sigldu um nottena æftir. oc i dagan sotto þeir at
 Öyrar sunndi. þa let Harekr ofan læggia sægl oc
 viðuna. oc let taca tiolld gra oc breiða a skipet
 stafna milli. oc let roa i noccorom rumum bæðe 15
 aftr oc framme. en allt var auðt at sia til miðs
 skipsens. hæimtiz sva norðr i sundet firir vinndi oc
 straumi. þa la flote Knuz konongs a bæðe borð.
 sumir við Skane en sumir við Siolannd. Ða mællto

1. vilia: scula A. hæim: *sål.* A og *tf.* mæðr; *ul.* B.
 1—10. Hann—uti: *sål.* A; *mgl.* B. 11. sinu: oc *tf.* A.
 12. sigldu: *ul.* A. um nottena | eftir: *omv.* A og *tf.*: sigldi
 hann norðr. 12—13. sotto—sunndi: hafðe hann mioc sott
 sunndit A. 13. þa let: oc let þa A. ofan—oc: laða sæghli
 sinu oc lagði niðr A. 14. let taca: toco A. gra: grao A.
 breiða: bræiddu A. skipet: allt *tf.* A. 15. milli: a millum A.
 16. aftr—framme: fram oc aftr A1. 16—17. allt—skipsens:
 æcki miðscipa A. 17. hæimtiz: oc hæimtuzt A. norðr:
sål. A; vestr B. 18. þa—flote: enn scipa stoll A. kgs: la *tf.* A.
 19. sumir... sumir: sumr... sumr A. Skane: Skanøy A.
 Sio-: Sæ- A.

147. Raðit hefki at riða, þótt, leggfjóturs, liggi,
 Rinleygs, heðan minum lundr, í Eyrarsundi
 láðs dynmari, leiðir, (kann þjóð kerski minni)
 löngum heldr an ganga, Knútr herskipum úti.

varðmenn. skip fær her i sunndet. þa svaraðe maðr
einn. þat er fornt skip. se hversso gratt er oc skinit.
þat man vera sillda feria noccor. skipet er sætt
mioc oc faer menn a. for Harekr sva i giognum
5 Öyrar sunnd. oc hær Knuz konongs. oc toc þa sol
upp rænna. þui nest vengu þæir undir lannd.
ræistu viðuna oc færðo upp gullspono oc veðr vita.
drogo upp segl sitt. þat var sva hvitt sem snior af
haløyscum vaðom oc stafat með venndi. gieck þa
10 skeiðen fram i sunndet. lið Knuz konongs sa hvar
skipet sigldi oc þotte þæim fritt til at sia. Ða var
sagt Knuti kononge. at þar myndi Olafr konongr
hafa siglt i giognum sunndet. er sva væl var buit.
Knutr konongr segir. þetta man vera af liði Olafs
15 konongs en eigi hann sialfr. kann vera at þar hafe
siglt Harekr or Þiotto. sa hinn same karll sigldi enn
um oss i Bælltis sunndi er ver þottomk tækit hafa.
Harekr sigldi norðr með lannde. En þa er hann
com or Öyrar sunndi orte hann visu þessa.

1. her: *ul. A.* maðr einn: annar maðr *A.* 2. oc skinit:
sål. A; skipet *B.* 3. þat: *A,* oc *B.* noccor: *ul. A.* skipet:
þviat þat *A.* 4. faer menn: þo menn fair *A.* H. sva:
omv. A. i: *ul. A.* 5. hær Kn.: flota *A.* oc(2): *sål. A;* *ul. B.*
6. upp: at *tf. A.* þui—þæir: vengi þa Harekr *A.* lannd:
oc *tf. A.* 8. drogo: siðan drogo þæir *A.* sva: *ul. A.*
9. venndi: oc *tf. A.* 10. skeiðen: scipit *A.* i sunndet: or
sundinu. oc þa sa *A* og *ul. det fölg.* sa. 11. fritt: oc glæsælect
tf. A. 12—13. at—hafa: firir þvi at þæir hughðu at Olafr kgr
hæfðe *A.* 13. er—var: af þvi at þeir sao at scipit var væl *A.*
14. Kn. kgr: kgreinn *A.* segir: svaraðe *A;* svarar *B1.* 15. en:
oc *A.* hann sialfr: *omv. B1-2.* 16. H.—Þiotto: *ul. A.*
sigldi enn: er enn sigldi *A.* 17. Bælltis-: *sål. A;* Kælltis- *B;*
mgl. B1-2. ver: ec *A.* tækit hafa: *omv. A* og *tf.:* hann
Horec i Þiotto. 18. En: *ul. A.* 19. þessa: *sål. A;* *ul. B.*

148. Lætka ec Lunndar ekkiur
le baugs at þui læia
skiotum eik firir utan
4 øy ne danskar møyar
iorð at ec æigi þorða
ifla flaugs i hausti
aflat sloðer lata
s fara aftr vale krafta.

84 Sigldi siðan norðr til bua sinna. oc fann Olaf kon-
ong um varet æftir i Niðar ose. oc var þa comen 10
(103) norðan af Haloga lande. Ðat sama haust for Knutr
konongr vestr til Englanz. oc gierðe aðr menn sina
i Noreg a vit vinmala þæirra er lendir menn Olafs
konongs hafðu sennt hanum. oc sendi þæim þa
giafer storar. oc vinatto boð sitt. como-senndi menn 15
með þæim tiðendom aftr til Knuz konongs. at mart
stormenni hafðe eiða svaret at þæir myndu Knut
til konongs taca ifir Norege ef hann kome i lannd.

V. 148. ¹Lætka: Lækaþ *AM i A2.* ²le: læ *A.* ⁴møyar:
alle undt. B: møyryn. ⁶flaugs: flaustz *A* (flæst *A1, AM i A2*).
i: a *A* (*i AM i A2*). ⁷lata: froða *A.* ⁸vale: vala *A* (vale *AM i A2*).
9. Sigldi siðan: oc siglde sva *A.* 10. varet æftir:
vetrinn *A.* var: hann *tf. A.* 11. lande: her nyt kap. *A*
med overskr.: Vm færð Knutz kgs til Englannz. Ðat—haust:
A þvi sama are um haustið *A.* 13. i N.: til Noregs *A.*
-mala: -mæla *A.* 14—15. sendi—sitt: gaf Knutr kgr þæim
sina vinatto a mot. oc meðr storar oc marghar gæssimar *A.*
15. menn: Knutz kgs aftr *tf. A.* 16. aftr—kgs: *ul. A.* mart:
allt *A.* 17. svaret: sorét til þess *A.* myndu: skylldu *A.*
Knut: konong *tf. A.* 18. til kgs | taca: *omv. A.* ifir N.: firir
Noregh *A.* lannd: *med art. A;* ingen kap.

148. Lækkat Lundar ekkjur jörð, at eigi þerðak,
(læbaugs) at þvi hlæja ifla flausts, á hausti
(skjótum eik fyrir utan á flatslóðir Fróða
ey) né danskar meyjar, fara aptr Vali krapta.

K. 28.

Vm varet æftir bio Knutr konongr hær sinn vestan af Englannde. oc var þa með hanum Hacon iarll frende hans Eiriks sunr. oc þat sama var com 5 Sigvatr skalld til Englannz oc ætlaðe færð sina til Rums. oc þa er hann spurði ætlan Knuz konongs oc Haconar. orte hann þetta.

149. Orr tegask Olaf giorfa
allt hæfir sa er fior valltan
10 konongs dauða ma cviða
4 Knutr oc Hacon uti
hallez vorðr sem villdu
varla Knutr oc iarllar
dælla er fyrst a fialle
15 s fundr ef hann sialfr kœmsk undan.

Knutr konongr mintist margra saca er hann þottezk (104) eiga við Olaf konong. Þesse var hin fyrsta soc at Olaf konongr toc Hacon systr sun hans oc let sværia ser eiða oc toc af hanum rikit oc rak hann

2. hær sinn: færð sina A. 3. Engl.: með mikinn hær tf. A. oc: ul. A. 3—4. H. iarll | fr. h.: omv. A. 4. sunr: her ny linje A. oc: ul. A. com: af Noreghi tf. A. 7. Haconar: iarls þa tf. A. þetta: cvæðe þat er callat var (er A1) Vestr farar visur A.

V. 149. ¹ Olaf: Olá A. ² valltan: valde A. ³ ma: megom A. ⁴ hallez: haldiz A. ⁵ ef: er A. kœmsk: coms A. 15. undan: her nyt kap. A med overskr.: Vm sacargiftir Knuz kgs við Olaf kg. 17. Þesse var: var su A. soc at: er A. 18. Hacon: efter hans A. 19. af hanum: síðan A.

149. Orr tegask Áleif gerva, alt hefr sás, fjörvaltan (konungs dauða má kviða) Knútr ok Hókon, úti; haldisk vörðr, sem vildu varla Knútr ok jarlar, dælla es fyrst á fjalli fundr, ef sjalfr kœmsk undan.

or lannde. Olaf konongr hafðe oc tækit þat riki undir sik. er langa rið hafðe veret skattgillt undir þana kononga. Olaf konongr hafðe oc hæriat a lannd Knuz konongs. Knutr konungr for með hær sinum vestan af Englannde til Danmarcar oc com 5 i Limafiorð. oc sigldi þaðan til Noregs með .xii. c. skipa. oc hafðe ut boðet almenning af Danmarku oc Englande. hann com liði sinu at Ogðum oc for með allum hær sinum norðr með lannde oc þingade við bœnndr. oc var hann til konongs tækin hvar 10 sem hann com. lette æigi færðenne fyrr en i Niðarose. Þar atte hann atta fylkna þing við Þrønde 85 oc var hanum þa svaret landet a Öyráþingi. I fra þesse færð Knuz konongs sægir Þorarenn loftunga i cvæðe þui er hann orte um Knut konong. 15

150. Knutr er unnd hinnum hliðnæmr með lið for mioc mikit
478 4 minn vinr þinnig
færðe or firðe 20
fimr gramr Lima
ut ulitinn
s otrhæims flota.

1. hafðe—tækit: toc auc A. þat riki: omv. A. 3. oc: auc A. 3—4. a lannd: i riki A. 4. Kn.—for: Nu hæfr Kn. kgr færð sina A. 4—5. með—sinum: meðr miklum hær A. 5. vestan: ul. A1. til: oc til A. 7. oc: firir því at hann A. boðet: allann tf. A. af: bæðe af A. -marku: -morku A, B1-2. 8. hann com: oc com hann meðr A. 8—9. for—sinum: sighldi sva A. 9. með: sál. alle undt. B: við. 10. hvar: sál. A; þar B. 11. com: oc tf. A. i N.: hann com til Niðaross A. 12. atta fylkna: fylkis- A. Þrønde: bœnndr alla i Þronndæimi A. 13. hanum þa: omv. A. svaret: soret A. landet: sál. A; allt land B. I: ny linje B1; ul. A. 15. i—kg: ul. A; alle de følgende vers findes kun i A.

151. Vgðu Ægðir
or bæðrs for
svans sighr vana
4 sak rammer mioc
5 478 allt var gulli
grams lið buit
voro sion soghu
8 slicc licare.
152. Oc firir Lista
10 liðu framm viðir
478 hafdyr i haf
4 hart kolsvartir
lact var innan
allt brim galltar
15 suðr sæ sciðum
8 sund Æikunda.
- 478 153. Enn firi fornan
friðmenn liðu

V. 151. ¹ Ægðir: ægir A1.

50. Knútr es und sólar;
siðnæmr með lið
fór mjök mikit
minn vinr þinig;
færði ór -firði
fímr gramr Lima-
út ólitinn
otrheims flota.
151. Uggðu Egðir
qrbeiðis for
svans siglana
sokrammir mjök;
alt vas gulli
grams lið framit;
vorum sjón sogu
sliks rikari.

152. Ok fyr Lista
liðu fram viðir
hádyrs of haf
hart kolsvartir;
lukt vas innan
alt brimgaltar
suðr sæ skiðum
sund Eikunda.
153. En fyr fornan
friðmenn liðu
haug Hjornagla
hvast griðfastir,
þás stóð fyr Stað
stafnklifs drifu;
varð oegilig
qrbeiðis for.

haugh Hiornaghla
4 hraust griðfastir
þa er stor firir Stað
stafn klif drifu
varð oegileg
8 orboiðis for.*

- 86
(105) Ðui nest gaf hann Hacone iarle frenda sinum allt
Noregs konongs vælði firir at raða. þeim er fyrr
hafðe værit hanndtekinn af Olafe kononge. oc
hafðe svaret hanum eiða. Siðan for Knutr konongr 10
aftr til Danmarcar með hær sinum. En Olafur kon-
ongr hafðe veret a Upplanndum. meðan Knutr kon-
ongr lagðe undir sik allt með sionom. oc hafðe látet
(106) varðveita skip sin i Asloar firði. En þa er hann
spurði at Knutr konongr var farenn or lannde. for 15
Olafur konongr til skipa sinna oc sigldi norðr með
lannde. oc þa er hann com firir laðar. la Erlingr Erlingr

6. for: *herefter nyt kap. A med overskr.:* Vm færð Knuz
kgs sunnan oc norðr.

* *I A2 har AM tf. i nedre margen følgende:* Knatto supir
svangs miok langar byrrauen bera brimdyr firir Stim S...
sunnan svalheims valur at kom norpr i Nip nypr hær flytir.

Knöttu súðir	svá liðu sunnan
svong mjök langar	svalheims Valar,
byrrømm bera	at komr norðr í Nið
brimdyr fyr Stim;	nýtr herflytir.

7. Ðvi—hann: Her er sogð oll færð Knuz kgs, hværstu
hann for sunnann oc norðann meðr lannde oc sva um þat er
hann gaf A (*jfr. Óleg.*) iarle: *ul. A.* 7—8. allt—raða:
lannd A. 8. þeim: *ul. A.* 9. værit hanndt.: *sál. A; omv. B.*
10. hafðe... hanum: *ul. A.* eiða: at hann skyllði alldrigi i
mot (mote) Olafe kge vera *tf. B, ul. A.* Siðan for: For þa A.
kgr: suðr *tf. A.* 12. meðan: a m. A. 13. sik: Noreg *tf. A.*
14. As-: Os- A. firði: *her nyt kap. i A med overskr.:* Nu
spyr Olafur kgr um færð Knuz kgs til Danmarcar. 14—15. þa
—spurði: bratt æftir þetta spurði Olafur kgr A. 15. or lannde:
til Danmarcar. oc A. 16. Ol. kgr: þa A. 17. la: þar *tf. A.*

Skialgssunr firir hanum með margar skutr oc æitt
mikit langskip. skeiðena er hann hafðe att lengi.
hann hafðe tækit fe til af Knuti kononge. at hallda
lannde undir Hacon iarl oc beriazk i mote Olafe
5 kononge. oc þa er hann sa sigling Olafs konongs.
oc þotez vita hans vilia mælte hann við menn sina
at þeir skylldu sigla æftir Olafe kononge oc bæriast
við hann. En þa er Olaf konongr sa sigling Erl-
ings mælte hann at halsa skylldi seglen. þa hafðe
10 Erlingr Skialgssunr hæflat a skeið sinni. at ægi
skylldi hon ganga hvatare en annur skip. þa mællte
Erlingr. Nu lægiazk segl þeirra oc draga þeir nu
undan oss slaom við allu segle a skeiðenne oc sva
var gort. giek þa skeiðen skiot fram fra skutunum.
15 Olaf konongr stæmdi firir innan Bokn oc lagðez
þar i sunndet firir innan Tungr øyiar þeir er sva
hæita. Ða giek skeiðen norðr i sundet. finna ægi
fyr en skip læggia at þeim a bæðe borð. var þar
viðtaka horð oc ægi long aðr en skeiðen ryddiz. var
5 fall 20 þar drepet hvært barn nema Erlingr einn stoð i
lyptingu. sva sægir Sigvatr.

1. hanum: *ul. A.* 2. mikít: *ul. A.* skeiðena: *ul. A.*
lengi: er skæiðinn myckla var callat *tf. A.* 3. at: hann sculde
tf. A. 4. lannde: land *A1.* oc: enn *A.* i: a *A.* 5. hann
sa: þeir sao *A.* sigling | Ol. kgs: *omv. A.* 6—7. oc—skylldu:
bað Ærlingr Skialgssun sina menn *A.* 7. Olafe: *ul. A* og
kge *med art.* 8. hann: Olaf *tf. A.* En—kgr: Olaf kgr þa
er hann *A.* Erlings: oc þottiz vita hans vilia þa *tf. A.*
9. hann: til sinna manna *tf. A.* at: þeir skuldo lata *tf. A*
og *ul. det følg.* skyldi. 9—10. þa—sinni: þa mælti Ærlingr
Skialghssun hæflið a skæiðinne *A.* 10—11. ægi—skip: hon
gange æi undann oðrum skipum *A.* 11—14. þa—skutunum:
ul. A. 15. Ol.: enn Ol. *A.* 16—17. Tungr—hæita: Tungu
øyiar *A;* øyriar *skr. B1-2.* 17. Ða—skeiðen: gecc nu scæið
Ærlings *A.* finna: oc fann *A.* 18. læggia... þeim: logðo
...honum *A.* 19. við-: viðr- *A.* ryddiz: *sål, alle undt. B;*
eyddiz. 20. þar: *ul. A.* hvært: mannz *tf. B (ikke B1-2).*
einn: *ul. A.* 21. lyptingu: *med art. A* og *tf.:* æinn saman.

154. Oll var Erlings fallen
ungs firir norðan Tungr
skeið vann skioldungr rauða
423 4 skipsokn við þrom Buknar
einn stoð sonr a sinu 5
snarr Skialgs vinum fjarre
i lyptingu lengi
8 læ trauðr skipi auðu.

Ða giek Olaf konongr aftr i firir rumet. sotto
87 þa menn hans at Erlingi en hann varðez drengi- 10
lega. var manna stærkastr oc bæzt vigr i allum
Norege. þa mællte konongrenn. við horfer þu mioc
i dag Erlingr. Ia herra sagðe hann. Anndverðer
sculu erner kloaz. vilið þer gefa mer grið herra.
konongrenn svaraðe. a andværðum man þer þat sia 15
aðr en við skiliumk. þa castaðe Erlingr vapnom
giek ofan i firir rumet. Olaf konongr hafðe øxi
litla i henndi ser. Erlingr castaðe skilldinum oc
tok hialm af hofði ser. Olaf konongr stak oxar-
hyrnum a kinn hanum oc mællte. merkia scal 20

V. 154. ² ungs: yngs *A (A2=B).* ⁴ Buknar: bocknar *A.*
⁶ Skialgs: Skiags *B, B1.* ⁸ læ: let *A.*

9. Ða: *ny linje A.* Olaf: *sål. A; ul. B.* 10. varðez:
væl oc *tf. A.* drengilega: firir þvi at *tf. A.* 11. var:
hann var *A.* 11—12. allum N.: *omv. A.* 12. kgrenn: *sål. A*
= l. 15; Ol. kgr B. við: viðr *A.* mioc: *ul. A.* 13. dag:
nu *tf. A.* 15. man þer: munne enn mat (mant *A1*) þu *A.*
16. en: *ul. A.* vapnom: oc *tf. A.* 17. Ol. kgr.: enn kgrenn
A = l. 19. 17—18. øxi—ser: litla handøxe *A.* 18. Erl.
castaðe: nu kastaðe *Æ. A.* 19. hialm: *sål. A; med art. B.*

154. Oll vas Erlings fallin, einn stóð sonr á sinu
jungur fyr norðan Tungur snarr Skjalgs, vinum fjarri,
skeið vann skjöldungur auða, i lyptingu lengi
skipsókn við þrom Bóknar; lætrauðr skipi auðu.

drottens svicarann hværn at noccoro. þa liop fram Aslacr Fitiaskalle. hæggr tvæim hondum i hafuð Erlingi. sva at fell þegar dauðr a þiliurnar. þa mælte Olafir konongr til Aslaks. hogg allra manna 5 armastr. nu hiot þu Noreg or henndi mer. Aslacr svaraðe. þat er þa illa orðet hærra. ec hugða at ec hoggva nu Noreg i hond þer. engi hæfir iam- ríkr fiandmaðr þinn veret i Norege sem þesse. þa (107) giek konongr a skip sitt oc festu æftir skeiðina i 10 sunndinu. draga upp segl sin. oc sigldu norðr með lannde. Eggiar-Kalfr oc þeir aller brøðr varo þa með Olafe kononge. er Erlingr var drepenn. sva seghir i cvæðe því er orti Biarne Gullbrar scalld um Kalf Arna sun.

- 15 155. Vas þu þer er vigs bað costa
vinræifr með Olæife
kynniz kapp þitt mannum
4 Kalfr viðr Bucn austr sialfa
oðu brun i blóðe
20 borð firir Utstæin norðann
lios varð raun at ræser
8 raðin var fra laðe.

1. svicarann: svikann A. hværn: *sál. A; ul. B.* 2. hæggr tvæim: oc hio meðr boðom A. 3. Erlingi: honom A. at: Ærlingr *tf. A.* þiliurnar: niðr *tf. A.* 4. til Asl.: *ul. A.* hogg: þu *tf. A.* allra: *ul. A.* 5. hiot: hio A. 6. þa: *ul. A.* orðet hærra: ef yðr þykkir ei vel vera A. 7. at: nu at A. hoggva: högge A. nu: *ul. A.* þer: firir því at *tf. A.* hæfir: veret *tf. A og ul. det følg.* 8. -ríkr fiand-: mikill fianz- A. þesse: *nyt kap. i A með overskr.:* Her er um fall Ærlings a Sola. 8—9. þa giek: Nu geck Olafir A. 9. sitt: sin A. 10. draga: þeir *tf. A.* segl sin: seglin *AI.* sigldu: sightha A. 12—22. sva—laðe: *sál. A, ul. B.*

155. Vast þars vigs bað costa
vinreifr með Áleifi
(kynnisk kapp þitt mǫnnum)
Kalfr, við Bókna austr sjalfa;
oðu brun i blóði
borð fyr Útstein norðan;
ljós varð raun at ræsir
ráðinn vas frá láði.

Skutna hærrenn kom þa æftir i sunndet. funnu skeið- ena oc drepet af hvært barn. toco lik Erlings oc biuggu til graftar. synir Erlings oc frenndr lago i samnaðe. foro norðr æftir kononge með miklum hær. oc hvar sem tíðendi como norðr at Erlingr var dauðr. 5 þa for iamskiot samnaðrenn et øfra oc a Rugalande oc Harðulande. fecc Olafir konongr hværgi upp- gangu firir boanda hær. en skipaliðet for æftir hanum. þesse visa er kiænd Olafe kononge.

- 88 156. Litt man hælldr enn hviti 10
ramn etr af na getnom
ver unnum gny gunnar
4 86 4 glaðer i not a laðre
sva hæfir allungis illa
giek ek ræiðr af gram skeiðar 15
iorð velldr manna morðe
8 mit ran getet hanom.

Olafir konongr for skipunum norðr a Møre. spurði þa at Hacon iarl hafðe saman samnat i Þronð-

1. funnu: fundu þer A. 2. hvært: manz *tf. A.* 3. frenndr: hans *tf. A.* 5. tíðendi: *med art. A.* como: foro A. dauðr: drepinn A. 6. oc: sva at A. 7. Harðu-: Horða- A. fecc: æi *tf. A og ul. det følg.* huærgi.

V. 156. ¹ hviti: *sál. alle undt. B:* hvici. ² af—getnom: ar af gottnum A. ⁴ glaðer: glaðr A. a: *sál. B, A;* at *B1-2.* ⁵ allung-: *sál. alle (oll- A) undt. B:* alld-. ⁶ lyðer i A: ægg ræiðr gegk of skæiðar.

18. Ól.—for: Nu (*ny linje*) for Olafir kgr meðr A. Møre: oc *tf. A.* 19. hafðe—samnat: var A.

156. Litt mun hqlðr enn hviti, svá hefr ǫllungis illa,
hrafn etr af ná getnum, (ek gekk reiðr of skeiðar)
(vér unnum gny Gunnar) jǫrð velldr manna morði,
glaðr i nótt at Jaðri; mitt rán getit hǫnum.

heimi liði miklu. oc þat með at landet var þa na-
lega allt unndan hanum svikit. þa giek Olafur kon-
ongr af skipum sinum þar sem hæitir Slygs fiordr.
oc for þaðan a Upplonnd. Aðr en Olafur konongr
5 føre or lannde skilldist Eggiar-Kalfr við hann. oc
for norðr til bua sinna. en aller aðrer brøðr hans
fylgðu Olafe kononge. með hanum for oc Ragnvaldr
Brusa sunr. er síðan varð iarll i Orknøyum. Menn
Haconar iarls toco skip Olafs konongs. oc þa lutaðu
10 þær skipstiorn með ser. Sa maðr laut at styra
Skæggianum er Iocull het. oc hann orté visu þessa.

15 157. Laut er or Slygs en sæta
sið fregn at ec cviða
von erom reggs at ræinni
4 lyr vags skipi styra
þui er ystettar atte
Olafur funa kleifar
gramr var sialfr a sumri
8 sigri rænter enn digri.

20 Ða er .xiii. vætr varo liðnir fra Nesia orrostu for (108)
Olafur konongr or lannde. hann var austr i Neriki. (1023)

1. liði miklu: *ul. A.* landet—nalega: nalegha var landet *A.*
2. hanum svikit: gengit *A.* 3. sem: er *A.* 5. skilldist:
skills *A.* 7. Ol. kge: kgenom oc *A.* for oc: var *A.* 8. varð:
var *A.* Orkn-: Ork- *B (alene).* 9. toco: oll *tf. A.* 10. ser: oc
tf. A og: laut s. m. 11. oc: *ul. A.*

V. 157. ¹ er: ec *A.* ² at: *sål. alle undt. B:* a. ræinni:
hræini *A.* ⁴ vags: vægs *A.* ⁵ er y-: at u- *A;* -settar *skr.*
B1-2. ⁶ Olafur: Olæifr *A.* ⁸ enn: hinn *A.*

19. Ða: *her nyt kap. A með overskr.:* Nu fer Olafur kgr i
Næríki. for: þa for *A.* 20. hann var: oc *A.* i: a *A.* Ne-: Næ- *A.*

157. Hlautk or Slygs, en sæta
sið fregn at ek kviða,
—vön erum hreggs at hreini
hlýrvangs — skipi stýra,

þvi 's ýstettar átti
Áleifr funa kleifar
(gramr vas sjalfr á sumri
sigri rænter) enn digri.

oc dvaldest þar um rið með Sigtryggi faðr Ivars
faður Suna faðr Karls iarls. oc þa er vara toc oc
isa løysti. for Olafur konongr ut i Sviðioð a funnd Onundar
Onundar konongs mags sins. hann gaf Olafe kon-
ongre skip. oc for hann síðan austr i Garða ríki a 5
funnd Iaruzleifs konongs. oc fecc þar goðar viðtacr.
(1029-30) var þar annan vetr oc hafðe þar Magnus sun sinn
með ser. hans moðer het Alvilldr. A þeirri stundu
er Olafur konongr dvaldest i Garða ríki foro marger
vinir hans æftir hanum norðan or Norege. oc spurði 10
(109) hann oll tíðendi þau er gerðuz i lanndeno. þat
sumar er Olafur konongr for i Austrríki. þa for Hacon
iarl vestr til Englanz æftir festar møy sinni. en þa
er hann for vestan með langskipi com at hanum
stormr veðrs. oc tyndist iarllenn oc oll skipsoknen. 15
oc komo þessi tíðendi um haustet til Noregs. oc
sama haust æftir como þau aftr til Englanz. Ðat
89 sumar for Eggiar-Kalfr væstr til Englanz at orð-
sending Knuz konongs. oc aðr en hann føre væstan
andværdan vetrenn fecc hann þat af Knuti kononge 20
at með þui at hann helldu upp orrastu i mote Olafe
kononge ef hann cøme aftr i lannd oc fenge hann
halldet firir hanum ríkinu. þa skyllði Kalfr vera
iarll ifir landeno. oc hallda af Knute kononge sem

1. faðr: feðr *A.* 2. faður Suna: *sål. Fsk.;* funa *B.* faður
—iarls: oc hans synir voro Suni oc Karl iarl *A.* vara toc:
varaðe *A.* 6. Iaruz-: Iariz- *A.* fecc: hann *tf. A.* 7. Magnus:
ul. A. 7—8. sun sinn | með ser: *omv. A og tf.:* er Magnus
het. 8. Alv-: Alf- *A.* 9—12. foro—Austrríki: *overspr. i*
B (alene). 11. tíðendi þau: *omv. A.* lanndeno: *her ny l. A.*
11—12. þat sumar: A þvi (sama *A2*) sumri *A.* 13. vestr: *sål. A;*
vestan *B.* en: oc *A.* 14. -skipi: skip *A.* 17. æftir—þau: *ul. A.*
Ðat: þetta *A.* 18. at: æftir *A.* 20. vetrenn: vetr *A.* 21. með
—at: *ul. A.* i mote: a mot *A.* 22. ef: oc *A og omv.:*
cøme hann. 24. kge: sva *A.*

Hacon iarll hafðe halldet af Haralldi Gorms syni
Sva segir Biarne Gullbrar scald.

158. Enn of iðnir manna
æinka er tamr at samna
5 skróke at skilnat yckarn
? 4 skiot lezt Knut um sottan
þer let folld aðr fœret
frest urðu þess vestan
lið a litli stundu
10 8 Lunduna gramr fundna.

Æftir þetta sendu vinir Olafs konongs hanum orð at
þa var landet hofðingialaust. oc baðo hann aftr
fara til rikis sins. Olafur konongr skipaðez við orð-
sending þeirra. oc gierðe færð sina æftir iol. sætti
15 þar æftir Magnus sun sinn til forstr með Iaruzleivi
kononge. en hann sialfr oc lið hans for austan at
isum um vætrenn allt til hafs. en þa er vara toc
for hann ifir hafet oc sva til Sviðioðar til Onundar
konongs mags sins. oc fecc hann hanum lið. oc
20 þaðan for hann til Hælsingialanz oc var þat mikil
vasfærð. foro um marker oc votn. oc baro margum

Onundr

1. Haralldi: *sål. alle undt. B:* Hacone(!). 2—10. Sva—
fundna: *ul. B.* 11. Æftir: *Brat æftir A og ny l.* 12. aftr
fara: *omv. A.* 13. Ol. kgr: *hann A.* 13—14. orðsend. þeirra:
þeira orð *A.* 14. iol: *oc tf. A.* 15. forstr: *fostrs A. Iaruz-
Iariz- A, B (alene).* 17. um: meðan hæstr var *A.* 17—18. en—
hann: *oc A.* 18. hafet: *er varaðe tf. A.* til(2): *a fund A.*
20—21. þat—vasfærð: *sål. A;* þar mikill fasaðr *B.* 21. foro:
oc for A. marker: *storar tf. A.*

158. Enn of iðnir manna þer lét fold, aðr fœrið
emka tamr at samna (frest urðu þess) vestan
skrókvi; at skilnað ykkarn (lítt) lítilli stundu
skjótt lézt Knút af sóttan; Lundúna gramr fundna.

staðum skip sin a herðum ser milli vatnanna oc
comoz með miklu ærveðe fram. Þa er Olafur kon-
ongr var comenn or Svía velldi leitaðe hann æftir
um lið sitt. oc fundust i liðinu .ix. c. heiðinna manna.
oc bað þa alla aftr fara er eigi villdu lata skirast. 5
oc lezk æigi vilia sœkia lannd með heiðnum hær. ✓
oc toco þa .v. c. manna við skyrn en .iiii. c. hurfu
aftr. Olafur konongr kom ofan a Sulo i Veradale.
for þaðan ut til Stiklastaða. Þar var þa með hanum
Haralldr broðer hans. oc var þa .xv. vetra gamall. 10
Sva segir Þiódolfr.

159. Skildiz hann oc hulde
hialm setr gamall vetra
tyggi tolf oc þriggia
4 trouðr við Olaf dauðan. 15

Þar var oc Sigurðr biskup. Ragnvalldr Brusa sunr.
Finnr Arna sunr. Þorbergr oc Arne. Kolbiorn .iiii.
Arnasynir. Dagr frende konongs var æigi comenn.
90 Þar com i mote hanum bonda hær. Holœygir.

1. skip sin: *skipinn A.* milli vatnanna: *millum vatna A.*
3. Svía: *konongs tf. A.* 3—4. leitaðe—sitt: *læt hann læita
æftir A.* 4. ix: *sål. alle undt. B:* iix(!). heiðinna: *ul. A (efter
manna A2).* 5. bað: *hann tf. A.* þa alla: *omv. A.* lata: *ul. A.*
6. lezk: *hann tf. A.* vilia: *villdo A1.* lannd: *sitt tf. A.* 7. oc:
ul. A. þa: *þer A.* manna: *ul. A.* .iiii. c: *fiughur A.*
8. aftr: *her ny l. A.* -dale: *-dal A.* 9. ut til: *a A og -staðe.*
10. oc: *hann A.* 11—15. Sva—dauðan: *sål. A; ul. B.* 16. Sig-
urðr: *Sighraðr A.* biskup: *oc tf. A.* Ragn-: *Rogn- A.*
17. Arna s.: *oc tf. A (ikke A1).* oc A.: *omv. A1.* Kolbiorn: *oc
tf. B.* .iiii: *þeir voro allir A.* 18. kgs: *sål. B1-2; hans B;*
kgsens *A.* 19. hær: *bæðe tf. A.*

159. Skilðisk hann, ok hulði tyggi tolf ok þriggja
hjalmsetr, gamall vetra trouðr við Áleif dauðan.

Þrønder. Mører. oc allt firir norðan Stað. þesser
 varo hofðingiar firir bondom. Kalfr Arnasunr. Harekr
 or Þiotto. Þorer hundr. Erlendr i Giærði. Aslacr i
 Finnøy. oc mestr lutr lændra manna firir norðan
 5 Stað. Olafir konongr mællte til Harallz broðor sins.
 bað hann æigi vera i orrostunni. þui at hanum þotte
 sem hann være æigi vapnfør. Haralldr svaraðe oc
 cvað visu.

10 160. Þora man ec þann arm veria
 þat er eckio munr noccot
 rioðom ver af reiði
 5 12 4 rond en ec i lyt standa
 giengr a grepprenn ungi
 gunnbliðr þar er slog riða
 15 hærða menn at morðe
 8 mot a hæl firir spiotom.

S. s Death
 2 lines

Ðar var orrasta horð oc mikil. þar fell Olafir hinn
 hælgi konongr oc mart lið hans. Biorn stallare.
 Kolbiorn Arnasunr en marger comozk nauðulega

1. Þrønder: oc *tf. A.* 2. Harekr: Horeikr *A.* 3. i(1):
 or *A.* 3—4. i Finnøy: a Finnøyum *A.* 4. oc: *ul. A.* lutr:
 luti *A.* 5. sins: oc *tf. A.* 6. þui: firir þvi *A.* hanum:
 kgenom *A.* 7. sem... være: *ul. A.* -før: firir øsco sakir
tf. A. oc: a þa lund *A.* 8. visu: þessa *tf. A.*

V. 160. ² eckio: æcki *A.* ⁴ en: er *A.* i lyt: lut *A.*
 l. 5 lyder i *A.* gengra grep enn unga. ⁸ a hæl: hæll *A.*

17. Ðar: Her *A* og *ny l.* 17—18. hinn hælgi: *ul. A.*
 18. mart lið: mikit af liði *A.* hans: þar fell *tf. A.* 19. en: *ul. A.*

160. Þora munk þann arm
 verja,
 þat 's ekkju munr nekkvat,
 (rjóðum vér af reiði
 rønd), es i hlýtk standa;

gengra greppr enn ungi
 gunnbliðr, þars slog riða
 (hærða menn) at morði,
 (mót) á hæl fyr spjótum.

undan. Haralldr Sigurðar sunr var sar miok. Ragn-
 valldr Brusasunr Dagr Ringssunr dreifðuzk æftir
 þetta a ukunn lonnd. Mikill fioldi fell oc af bondom.
 oc marger goðer menn. æftir fall Olafs konongs var
 lik hans flutt ut til Kaupangs oc þar iarðat. oc 5
 urðu þa þegar margar iartegnir hvartvæggia af
 bloðe hans oc licame.

K. 29. Her er um Svein konong oc Alfivu.

(110) (I) Ðann tima er Olafir konongr var fælldr i
 Þronðhæimi. kom sunnan Svæinn sunr Knuz kon- 10
 ongs. oc Alfiva moðer hans af Danmork með miklu
 liði. oc for þegar norðr i land. oc lagðe undir sic
 allt rikit. þat er Olafir konongr hafðe att. Einum
 vætri æftir fall Olafs konongs var upp tækinn
 licamr hans oc skrinlagðr at augnsiandum allum 15
 Þrøndom. at raðe Sigurðar biscups. þar varo þau
 oc Svæinn oc Alfiva moðer hans. Sveinn konongr
 hafðe haft með ser mikinn Dana hær. þar var hinn
 fyrsti maðr Ulfr iarll Spracalegs sunr. sem sæghir
 Þorarin loftunga. 20

161. Ðet var dullaust
 at Danir gerðo

1. var: varð *A.* Ragn-: Rog- *A.* 2. Ringss.: oc *tf. A.*
 dreifðuzk: þeir *tf. A.* 3. a: i *A.* lonnd: enn *tf. A* og
omstiller: af bondum fell m. fl. oc: *sál. B1-2; ul. B, A.*
 4. goðer: gofghir *A.* 5. ut: *ul. A.* 5—6. oc(2).. þa: *ul. A.*
 7. licame: licama *A.* 8. *Overskr. mgl. A.* 9. I—tima: Brat
 æftir þat *A.* fælldr: norðr *tf. A.* 11. Alfiva—hans: Alviuu *A.*
 -mork: morcu *A.* 15. licamr: kista *A.* skrinlagðr: oc gor
 hann sialfr skrinlæghr *A.* 15—16. augns.—Þrøndom: augh-
 sion allra Þrønda oc *A.* 16. þar—þau: Oc þer viðr var *A.*
 17. hans: *her nyt kap. i A* með *overskr.*: Nu kæmr S. kgr
 til Noregs. 18. hær: þa er hann com i Noreg *tf. A.*
 19. *til l. 8 s. 184*: sem—nytri: *sál. A;* oc með hanum hværr
 annar drengr øðrum nytri *B.*

dyggva for
 4 meðr doglinge 91
 þer var iall
 fyrst at upphafe
 5 oc sva hværr
 8 er honum fylgðe
 annar drængr
 oðrum nytri.

Svæinn konongr var mikill ósco maðr. friðr sionom.
 10 ækki grimhugaðr. ne agiarn. Alfiva moðer hans
 er callað var en rika Alfiva hon reð mest með
 konongenom oc mæltu þat aller. at hon spillti i
 hværn stað oc for firir þa sok stiornen illa við lannz
 folket. oc sva mart illt stoð af hennar raðom i
 15 Norege. at menn iamnaðu þesso riki við Gunnilldar
 olld er værst hafðe veret aðr i Norege. um Alfivu (111)
 olld leigðu fiskimenn sioenn. morg annr oðome varo
 þa gorr með mikilli fegirni. En lifs friðr var gefenn
 hværium manne utlænskum oc herlenczkum. en na-
 20 lega var sem hværss mannz fe være i ufriði firir

9. maðr: oc *tf. A.* 10. ækki: var hann *tf. A.* -hugaðr—
 agiarn: -lunndaður eða ilzkumaðr *A.* 11. mest: mesto *A*
 (*A1 = B*). 12. aller: marghir *A.* hon: þet *A.* 13. hværn
 stað: baða staðe *A.* oc: *ul. A.* 14. folket: folk *A.* rað-
 om: riki *A.* 15. menn: bœnndr *A.* 16. Norege: *herefter nyt*
kap. i A med overskr.: fra Alfivu æve. um: *I A.* 17. sio-
 enn: sæn *A* (sæinn *A1*). annr: *ul. A.* oðome: ill dœmi *A.*
 18—19. En—manni: friðr var þa goðr hværium manni viðr livi
 sinu hvarr tvægga *A.* 19. ut-... hær-...: *omv. A.* 20. sem:
ul. A. være—ufriði: sæt *A.*

161. Þat vas dullaust,
 at Danir gerðu
 dyggva for
 með doglingi;
 þar vas jarl

fyrst at upphafi
 ok svá hværr,
 es honum fylgði,
 annarr drengr
 oðrum betri.

giolldum oc alagum. Þesso olli riki Knuz konongs
 at æigi varo ran ne manndrap. en ækki kændu
 (112) menn þat Alfivu. Knutr konongr Svæins sunr. er
 kallaðr var hinn gamle Knutr. var þa konongr ifir
 Englannde. oc hafðe þar stol sinn. var þa hans 5
 undir konongr Haralldr sun hans oc Emmu Rikarz
 dottor. Annar sunr hans var Svæinn konongr i
 Norege. þriði var kallaðr Horða-Knutr. hanum væitti
 fostr Ulfr iarll Spracalegs sunr. hann reð þa firir
 (113) Danavællði. Þat var æitt sumar at Ulfr iarl for 10
 vestr til Englanz a fund Knuz konongs. Ulfr iarl
 oc Emma drottning gierðo rað sin a milli. oc komz
 drottningen at inncigli Knuz konongs. oc leto gera
 bref þau er iarlenn hafðe brott með ser um haustet
 æftir. en þa er hann com væstan stæmndi hann 15
 þing a Vebiorgum at menn skylldu til coma um
 allt Danavællði. þa er sætt var þinget berr iarlenn
 fram inncigli Knuz konongs. oc bref þau er þar
 fylgðu. fær til capalinn sinn at lesa upp firir alþyðu.
 oc varo þar næmndir aller hinir stærsto hofðingiar 20

1. giolld-: fegiolld- *A.* 2. ne: *sål. B1-2;* oc *B;* æða *A.*
 en: *ul. A.* 3. þat *A.:* *omv. A og tf.:* þo at sva bærez at;
herefter nyt kap. med overskr.: Nu rikir Knutr (kgr *tf. A1*)
 ivir Ænglande. kgr: *ul. A.* 5. þa: *sål. A;* þar *B.* 6. Emmu:
 Drotngengar *tf. A.* 8. þriði: sun hans *tf. A.* kallaðr: Knutr
 kgr er callaðr var *A.* 9. fostr: uppfostr *A.* 10. Danavællði: *her*
nyt kap. A med overskr.: Nu fær Ulfr iarl væstr til Æng-
 landz. æitt sumar: a æinu sumri *A.* 12. sin | a milli:
omv. A. komz: com *A.* 13. oc: *ul. A.* gera: siðan *tf. A.*
 14. brott: a braut *A.* - með ser | um haustet: *omv. A og ul.*
 æftir. 15. en: *ul. A.* hann: iarlenn *A.* væstan: þa *tf. A.*
 16. a: i *A.* at—til: þet er til skuldu *A.* coma: menn *tf. A.*
 17. þa: nu *A.* sætt... þinget: *omv. A.* 18. Knuz: Ænglanz *A.*
 18—19. oc—fylgðu: *ul. A.* 19—20. at—þar: scal hann upp
 lesa brefit er fylgir. a þesso brefi varo *A.*

i Danmork. sendir Knutr konongr þeim cveðiu sína
 oc þar með allum Danum. Ec vil at tækinn se til 92
 konongs a Vebiarga þingi Horða-Knutr sun minn.
 se hanum svaret allt lanndet. at eign oc ifirsokn.
 5 þetta ærendi styrkti Ulfr iarll. talaðe um bæðe
 langt oc sniallt. oc sagðe hværssó þungt þat var at
 sitia konongs lausir iammikit land oc rikt sem þeir
 hafðu. Atto iannan ofrið við Saxa oc Austr vegs
 menn. oc enn fyrr við Norðmenn. Sva lauk þesso
 10 þingi. at Horða-Knutr var tækinn til konongs
 ifir Danmork æftir brefa tilvisan oc raðe Ulfs iarls.
 oc reð hann þa allu ríkinu. Nu komo þesse | tíðinde A
 um varet vestr til Ænglanz. hvat Danir hófðu gort.

15 K. 30. Nu fær Knutr væstann oc til Dan-
 merkr.

Nu er Knutr konongr hafðe þetta sannspurt. þa (114)
 gerði hann vestann færð sína meðr myklu liðe. af
 Ænglande. oc kom um sumarit til Danmarcar oc
 kom til Sialanz i Roskeldu. þar com i mot hanum
 20 Ulfr iarl. oc um kvældit vilde konongrenn æcki við
 hann tala. umm morghuninn villðe konongrenn enn
 æcki viðr iarlinn tala oc kallaðe til sin scosvæin
 sinn oc bað hann ganga oc drepa iarlenn. Sko-
 svæinn for oc því nest aftr kom. þa mælti kon-
 25 ongrenn. draptu iarlenn. æighi hera saghðe hann.
 hvat þar viðr saghðe konongrenn. hann var at

1. -mork: -morku A (= l. 11) og *tf.*: oc meðr því þet at
 (Kn. kgr sænder). þeim: *ul. A.* 1—2. sína—með: *ul. A.*
 2. Ec vil: oc hann vill A. tækinn se: *omv. A.* 3. minn: hans A.
 4. allt: *ul. A.* -sokn: enn *tf. A.* 5. iarll: oc *tf. A.* 5—6. um
 —sagðe: lanct ærende A. 7. rikt: ríki A. 7—8. þeir hafðu: þat
 (ríki *tf. A1*) var oc A. 10. þingi: ærennde A. 11—12. æftir
 —þa: enn þo reð Ulfr iarl A. 12. Nu: *ul. A.* þesse: *her-*
efter er en lakune i B. 22. iarlinn: hann A1.

A ottusaung. Ða mælti konongrenn viðr riddara sinn.
 tac sværð þitt oc gacc oc drep iarl. hann for oc
 fann iarlenn i kirkiu oc hio hann þeghar banahogg
 geck brot síðann meðr bloðoct sværðet oc hirðe ei
 fyr enn hann com inn til konongsens. þa mælti 5
 konongrenn. draptu iarlenn. drap ec hann vist. þa
 er væl saghðe konongrenn.

K. 31. Vm dauða iarlsins.

(115) Munkar þeir er staðenn varðveittu þenn er
 iarllenn var drepinn i læsto kirkiunne oc lysti banne 10
 um allan koupstaðenn oc oll heróð þau er þangat
 lago undir. nu sænnde konongrenn orð til munk-
 anna. oc bað þa taca or banne staðenn oc mennina
 alla. enn hann lez skula auka prouendo þæira oc
 læggia til kirkiunnar herat mikit at ollum tækium 15
 þeim er aðr atti konongr. oc hæfir sa staðr. meðr
 því aucaz. toco þa munkar konong i sætt oc alla
 aðra menn firir þessa soc.

K. 32. Her talar Knutr um bref sitt.

(116) Bratt æftir þetta þa lysti Knutr konongr því. 20
 at hans bref oc innsigle hafðe tækit verit. at uvilia
 hans. þet er konongs nafn var meðr gevit Knuti
 syni hans. sænndir hann nu orð Knuti syni sinum
 oc Svæini Ulfs syne. komo þeir nu baðir firir gamla
 Knut oc fellu til fota hanum. þa sællde Horða- 25
 Knutr fæðr sinum innsigle sitt þet er konongs nafn
 stoð a. oc sættoz þeir þa meðr því at Horða-Knutr
 vann þess æið fæðr sinum oc meðr hanum tolf
 mænn hinir rikasto i Dana vællde. at hann sculldi

10. lysti: lystu A1. 11. þangat: þar A1. 14. skula:
 sculo A1-2.

æi hallda Dana vællde a aðra lund. enn i vald faðr **A**
 sins. skulde hann vera undir konongr Gamla-Knutz. **93**
 oc gaf hann meðr því syni sinum konongs nafn.
 sculde hann þa sva vera at retto konongr kallaðr.
5 ef gamle Knutr væri æighi i Danmorco. Svæinn
 Ulfsson var longum i Svíþjóðu fyrir því at Olafr
 svænске var móðor broðir hans oc hafðe hann þer
 mykit ivirlæti.

K. 33. Hvesso Knutr konongr fer til Ruma-
10 borgar.

Enn bratt æftir þetta. for Knutr gamle væstr **(117)**
 til Ænglanz oc com æighi síðan aftr til Danmarcar.
 hann gipti Gunnilde dottor sina Hæinreke keisara
 millda. Knutr konongr gerðe færð sina af Eng-
15 lande suðr um sia. toc þer staf oc skræppu. oc allir
 hans menn þeir er þar voro. gecc til Rums suðr.
 oc kom i mot hanum kæisarin sialfr. oc fylghðe
 hanum allt til Rumaborghar. Knutr konongr sætti
 allt spitala a veghenom. oc gaf fe til staða. oc sva
20 er sact. at hann fœddi alla þa menn er fe þyrftu a
 Rumavegh. sva at ængi þyrfti biðia er þen veg for
 suðr oc sunnan. Knutr konongr hafðe haft meðr
 ser marga hesta klyfiada meðr gulli oc silfri. enn
 af fe kæisarans toc hann slict er hann þurfti. Engi
25 maðr hæfir sa farit af danskre tungu Rumavægh.
 er meðr þvilicri tighn færi. kæisarin fylghðe han-
 um aftr i norðanvert sitt riki a þessa lunnd hæfir
 sact Sighvatr scald.

7. móðor: skr. to gg A (det ene udstr. A2). 20. alla:
 ul. A1. 26. færi: sál. A1 over linjen, A2; ul. A.

- A** 162. Komo fylki
 farlaust þeim er barr
 hærvigh i hugh
4 hafanda staf
 rauf ræsær af **5**
 Rums vegh suman
 ker kæisara
8 clus Petruse.
163. Sva mann farr færil
 fetom suðr metenn **10**
 hringdrifr hafa
4 hofuð fræmstr iofur.

K. 34. Her kæmr Tryggi vestan af Eng-
 lande.

(118) Svæinn Alfivu sun var þa konongr i Noregi **15**
 þa com vestan af Englande Tryggvi sun Olafs
 Tryggva sunar oc Gyðu ænsku oc mælltu sumir at
 hann væri prestsun en æighi konongs sun. honum
 com i mot Svæinn konongr oc borðuz þeir fyrir
 norðann laðar. þer sem Tungunes hæitir. Tryggvi **20**
 scaut tveim spiotom senn um dagenn. oc mællte
 sva kende minn faðir mer at messa sva hældez því
94 at hann være þa likare Olafe Trygva syne. enn

V. 162. ² barr: bar A1. ⁶ suman: sunnann A1.
 22. sva(2): ul. A1.

162. Kómu fylki
 farlystir, es bar
 hervíg i hug,
 hafanda staf;
 rauf ræsir af
 Rúms veg suman,

kærr keisara
 klúss Pétrúsi.
 163. Svá mun farr feril
 fetum suðr metinn
 hringdrifr hafa;
 hofuðfremstr jöfurr.

prestenom þar fell Tryggvi æcki afrec gerði hann A meira i Noregi.

K. 35. Nu eigu þau þing Svæinn oc Alfiva.

Nocoro siðar var þing fiolmennt i Niðarose var (119)
 5 a þingino Svæinn konongr oc Alfiva moðer hans.
 var þar enn talat mikit vanretti bondom. oc vildi
 ængi hvatke iatta æða næita orðom. þa mælti Æinar
 þambaskælmir. sva at mioc marghir menn hæyrðu.
 ecki var ek vin Olafs konongs. enn þo voru
 10 Þrœnndir ækki þa kaupmænn. er þeir sælldu kon-
 ong sinn oc tocu viðr mæri oc fyl meðr. konongr
 þesse kann æcke mæla. enn moðir hans vill illt
 æitt oc ma auc yfrit. nu umdu allir er hæyrðu oc
 logo at saghðe hvær oðrum. oc þotti væl mællt.
 15 þa mælti Alfiva sætiz niðr bœndr oc lyði konongs
 ærænde. enn kuri ei sva længr. enn því nest þagn-
 aðo menn. Æinar þambask: stoð upp oc mælti. at
 bœndr sculdu fara hæim oc hava menn ill œyrinde
 hingat sott bæði nu oc fyr til fundar Alfivu. megho
 20 menn hældr hæima biða vanrettes enn sœkea allir
 i æinn stað oc lyða þer æinnar kono orðum þeir
 þa æighi villdu lyða konongenom Olafe er nu er
 sannhæilaghr. hæfir þat værit gort mykit niðings
 vere oc hæfir nu meðr illu ræfst er sva marcet
 25 hærfilict hæfir þetta folc þolat. siðan er þetta riki
 com ivir folkit. sculde þet nu guð vilia at þat væri
 scamt. oc hæfir þo nu værit yfrit lanct. gee þa

1. meira: meir A1. *Nederst på siden i A2 har AM skrevet:* þar kappsamr Knutr hinn riki biartan seim und bœndr. | oc var þatt þo till vip hin hælgha Olafs(!) konong.

Bar kappsamr hjartan seim
 Knútr enn riki und búendr.

Halvverset er af Nóregs konunga tal.

8. þamba-: þambar- A1 = l. 17. 21. lyða: sál. A1; liða A, A2.

▲ Æinar af þinginu oc sva allr mughr for hæim af þæssu þingi. oc þotti þo Alfivu marcet vantalat.

K. 36. Nu fær Svæinn konongr suðr i land.

(120) Þenn sama vetr var bæit i annat sinn at þingit
 sculde vera. oc vilde þa ænge maðr til þings sœkia. 5
 nu grunaðe vine Svæins konongs at Þrœnndir
 mynnði snuaz annat sinn a svic við konong sinn
 oc for af því Svæinn suðr i lannd. Knutr konongr
 hafðe sennt menn til Eggjar-Kalfs at hann skuldi
 lata gera hanom oxar norrenar. Kalfr svaraðe a þa 10
 120) lannd. lez ængar muno hanum senda. nema fa
 Svæini syni hans sva marghar at hanom þotti
 æighi scorta.

K. 37. Her fær hann i Garða riki.

(121) Eptir brotferð Svæins konongs or Þrandæimi 15
 gerðo Þrœndir rað a millom sin. völduz til hinir
 bæztu menn oc rikasto. foro or lannde voro þessir
 hinir fyrstu menn Eggja-Kalfr oc Æinar þamb'.
 foro austr i Garðariki biða Iarizlæif konong. at
 hann mætti fa þeim Magnus sun Olafs hins hælga. 20
 konongrenn var þess mioc trauðr ræddizt at
 þeir munnde svikia hann sem faður hans þa soro
 æiða tolf hinir bæztu menn er i því liðe voro. sem
 sæghir Biarne Gullbrarskalld.

164. Kende Kalfr til lannda
 kaps fusum Magnuse
 ollo þer at stillir
 4iorð offect or Gorðum

25

16. a: i A1. 18. Eggja-: Eggjar- A2. þamb': þambasc. A1-2.

hafa leztu unga iofra 95 A
 ærfð sem til reð hværfa
 settiz snar eftir þetta
 8 Svæin ad Danmore æinni.

5 þeir soro þess æið Iarizlæifi kononge. at þær sculdu
 halda Magnus konong i Noreghi oc fylghia hanum
 af trunaðe oc styrkia hans riki.

K. 38. Hær færðaz þær austan Kalfr
 oc Æinar.

10 Af þesso foro þær austan oc gærðuz þær Kalfr (122)
 oc Æinar raðgiafar Magnus konongs oc fostr fæðr.
 þeir voro a færð um vetrinn. alt til hafsins. oc toco
 þeir scip oc sigldu ivir til Svipioðar. oc þa er þeir
 como til Sightuna gengo þeir af skipum oc foro
 15 sva um Sviðioð oc sva til Noreghx sem veghar
 falla til oc comu ofann i Þrondæimi norðr. sva
 sagðe Arnor iarla skald.

165. Nu hygg ec rioðanda ræiðu
 roghs hyrs þviat væict gnogar
 20 þægi sæims stafar sæghia
 4 sæggiom hnæitis æggia

V. 164. 8 ad: at A1-2.

V. 165. 1 rioðanda: rioðande A1.

164. Kendi Kalfr til landa
 kappfúsum Magnúsi
 (olluð ér at stillir
 jorð of fekk) ór Gørðum;
 hafa lézt unga jofra
 erfð, sem til réð hverfa;
 settisk snarr ept þetta
 Sveinn at Danmørk eiani.

165. Nú hykk rjóðanda reiðu
 rógors, þvít veitk gørva,
 (þegi seims stafar) segja
 seggjum hneitis eggja;
 vasat ellifu allra
 ormsetrs hati vetra,
 hraustr þás herskip glæsti
 Hørða vinr ór Gørðum.

A varat ællifu alla
 orm sætrs bati vettra
 hraustr þa er hærrskip glæsti
 8 Hørða vinr or Gørðum.

K. 39. Her sværia menn æiða syne Olafs 5
 konongs.

(123) Nu þeghar er menn spurðu at sun Olafs hins
 hælgha konongs var cominn Magnus i Þrondæim.
 þa como menn til hans oc soro hanum æiða. oc
 iamvæl þær er a mot hafðo verit Olafe. var þa 10
 B stæfnt Oyraping. como þa til menn | af allum fylki-
 um i Þrondhæimi. var þa Magnus til konongs tæk-
 14 inn. oc fecc ser hirð oc skip. Ða spurði Svæinn
 konongr þesse tiðendi. let þegar upp skera her orfar.
 stefnir þing. bað ser liðs. næmndi leiðangr. sagðe 15
 nauðsyn sina. at þa hafðu Þrønder tækit ser kon-
 ong annan. bað bønðr gera rom at hans male oc
 svara. þa svaraðu marger bønðr at þær mundu
 eigi at vilia sinum beriastr i mote syni Olafs ens
 hælga. en sumir þagðu. oc þo letoz faer fara myndu 20
 með Sveini. konongren mælte. ec em bænskr mioc
 kann ec fatt at mæla. en ækki þarf ec at leita æftir
 vilia þeirra manna er sva segia at ec hœyri at
 æigi vilia beriastr við Magnus. sumir þeia. en þær

10. a: i A1. 11. af: her begynder B igen. 13. skip:
 nyt kap. i A med overskr.: Nu bæiðiz Svæinn kgr liðvæizlu
 Þrønda a moti syne Olafs kgs. Ða: Nu A. 14. kgr: bratt
 tf. A. upp skera: omv. A. orfar: oc tf. A. 15. liðs: lið A
 (A1 = B). leiðangr: oc tf. A. 16. -syn sina: -synir A.
 Þrønder: sál. alle undt. B: Þrøndr. 17. bað: hann tf. A.
 at—male: a mali sinu A. 18. mundu: mindu B1-2. 20. hælga:
 konongs tf. A. en: ul. A. oc—myndu: enn allfair letuz
 fara muna A. 21. bænskr mioc: bænsku maðr mykill oc A
 22. þarf: þarf B1-2. at(2): ul. A. 23. hœyri: hœyra A.
 24. þeia: þæghia A. en: ul. A.

vilia sem hinir. oc er oss ækki þesse hær til bar-
daga at telia. lauk konongr sva sinu male at hann
myndi eigi beriastr við Magnus konong ef hann fenge
ser eigi traustari hær. en þar var þa comenn. þa talaðu
5 hofðingiar konongs dansker menn langar talr. oc 96
como allar i einn stað niðr. oc sagðu at Norðmenn
hafðu nizk a Sveini kononge. oc callaðu ekki annat
rað en fara suðr aftr til Danmarcar oc ætlaz þaðan
með trausti Horða-Knuz. eða faðr sins gamla Knuz.
10 oc þat rað var tækit. for þa Svæinn konongr til
Danmarcar oc moðer hans. oc aller Daner. þær er
meðr honum hafðu veret i Norege.

K. 40. Vm Magnus konong hin goða.

(M)agnus konongr lagðe undir sic allan Noreg (125)
15 sva vitt sem faðer hans hafðe att. fecc landet orr-
ostu laust oc at villd allra þegna bæðe rikra oc
orikra. oc allz mugsens. oc villdu þa vera aller
hælldr frialser en þola lengr ifirgang Dana. um
þetta orte Arnor iarlaskalld.

20 166. Flyði fylkir reiði framr þioð konongs ramma

2. kgr sva: sva kgreinn A. 3. ef: enn A (A1 = B).
4. traustari hær: *sål. A*; traustara lið B. comenn: A, comet B.
6. allar: allir A. einn: *sål. A*; einum B. oc: at þeir A.
7. hafðu: hefðu A (hefði A1-2). a: *sål. alle undt. B*: af.
8. aftr: *sål. A*; *ul. B*. ætlaz: *sål. B, A1*; æflaz A, A2.
þaðan: i annat sinn *tf. A*. 9. -Knuz: bróðr Svæins *tf. A*
(jfr. *Fl.*). faðr sins: *sål. B2*; efter trausti B, B1; *ul. A*.
10. oc—var: var þat rað A. 12. meðr honum: *sål. A*; með
þeim B, efter veret. hafðu v. | i N.: A; *omv. B*. 13. *Overskr.*
fra B (kong B; konong B1-2); Her leggr Magnus kgr Noreg
allann undir sec A. 14. allan N.: *omv. A*. 15. vitt: A; við
B1-2; viðann B. fecc landet: *ul. A*. 16. þegna: *ul. A*.
17. oc(2): *ul. A*. vera aller: *omv. A*. 18. hælldr: *foran en A*.
frialser: oc fægñir *tf. A*. þola: Danom *tf. A og ul. Dana*.

V. 166. ¹ Flyði: Fluðe A.

stok firir auðvin okkrom
4 arm snællz hate gellir
let at Noregs niota
nytr þengill gram lengi
hann rak Sveinn af sinum
8 sokn diarfr faðr arue.

(126) Nesta sumar æftir fecc Sveinn Alfiuu sunr banasott i
1035 (20) Danmork. oc þann sama vetr andaðezk gamle Knutr
a Englande oc var hann iarðaðr i Vinncestr. tok
þa riki æftir hann a Englande Haralldr sunr hans. 10
en i Danmork var tækinn til konongs Harða-Knutr
annar sunr hans. hann hafðe usætt mikla við Magnus
konong oc callaðe hann sæzk hafa i sin lonnd er
(127) at hafðe gamle Knutr faðer hans. Magnus kon-
ongr læzk eiga at hænna a Danum. oc at upphafe 15
a Knytlingum svikræða við faðr sinn Olaf konong.
sva oc lannz ran. er gort hafðe veret þa er hann
stokk or lande firir ofriki oc ufriði Knuz konongs.

⁴ snællz: svælz A. hate: hare A. ⁵ let at: letað A.
⁷ Sveinn: Svæin A.

7. Nesta: *her nyt kap. A med overskr.*: Vm dauða Svæins
konongs Alfivu sunar. 8. -mork: morcu A = l. 11. oc:
ul. A. andaðezk: oc *tf. A*. 9. a: i A. oc: *ul. A*. i: *sål. A*;
a B. Vinncestr: Vinzcestri A. 10. þa: *ul. A*. a E.: *ul. A*.
11. tækinn—kgs: *sål. A*; kgr B. Harða: Horða- A. 12. annar:
sål. A; *ul. B*. 13. callaðe—hafa: sagðe at hann hæfðe sæzt A.
sin lonnd: land hans þat A. 14. hans: *her nyt kap. A med*
overskr.: Nu er enn her (her enn A1) talat um Magnus kon-
ong. 14—15. M.—læzk: Nu lez auc Magnus kgr A. 16. a:
ul. A. sinn: *sål. A*; hans B. 17. veret: viðr Olaf kg *tf. A*.

166. Flyði fylkir reiði
framr þjóðkonungs ramma,
stökk fyr auðvin okrum
armsvells hati „gellir“;

létat Noregs njóta
nýtr þengill gram lengi;
hann rak Svein af sinum
sókdjarfr fõður arfi.

lezk allz þess vilja hænna með trausti faðr sins.
 ens hælga Olafs konongs. oc með styrk lannz manna
 sinna. gerðo þa mikla skaða hvarer tvæggiu a ann-
 arra riki. þetta leiddist bæde Danum oc Norðmann-
 5 um. volduz til hinir bæztu menn af hvartvæggia
 liði oc leitaðu til sættar. oc var fundr til lagðr. at
 konongarner skylldu finnast við Elvi. þar er fyrr
 hafðu konongar stæmnu hafða. oc frið gort sin a
 milli. A þessare stæmnu gerðo konongar frið. ⁽¹²⁸⁾
 10 Magnus konongr sunr Olafs hins hælga. oc Horða-
 Knutr. þann frið callaðu þeir veralldar frið. sa
 friðr skylldi standa allan alldr. svoro þa baðer kon-
 ongar eiða. at hvar skylldi aðrum vera i broðor
 stað i allum viðrskiftum oc sa friðr skylldi standa
 15 milli rikianna. þat var oc undir skillt eiðstafenn. ef
 Magnus konongr andaðez barnlaus. oc lifir Horða-
 Knutr lengr. þa scal hann eignazt með sætt oc villd
 allt Noregs konongs velldi. sva var oc skillt ef
 Horða-Knutr andaðez barnlaus. þa scal Magnus
 20 konongr æighnaz allt riki. oc vera arftacumaðr
 hans retrr. sem borenn broðer hans. .xii. hinir

1. lezk: hann *tf. A.* 2. ens: *ul. A.* kgs: *ul. A.* með:
ul. A. 3. sinna: oc *tf. A.* þa: nu hvarir tvæggia *A* og *ul.*
det følg. hv. tv. 4. oc: sva *tf. A.* 5. hvar-: hvarom *A*
 (tvæggjom *A1*). 6. liði: *ul. A.* til sættar: umm sættir *A.*
 oc: *ul. A.* 7. kgarner: *uden art. A.* Elvi: suðr *tf. A.* er:
 sem *A.* 8. hafða: haft *A.* 8—9. sin a milli: a millum sin
A og her *nyt kap. med overskr.:* Her gerez sætt millum
 Magnus oc Horða knutz. 10. hælga: kgs *tf. A.* 11. þann:
 þennan *A.* 12. baðer: *ul. A.* 13. aðrum vera: *omv. A.*
 14. skylldi: scal *A.* standa: allan alldr *tf. A.* 15. milli:
 millum *A.* þat—skillt: En þetta var skilorð firir æiðinum *A.*
 16. andaðez: anndaz *A = l. 19.* 17. með—villd: ankanulaust *A*
 (kanna *A1*). 18. kgs: *ul. A1.* sva: þviliet *A.* oc: *ul. A.*
 20. æighnaz: *sål. A;* eiga *B.* allt: hans *tf. A.* vera: sannr
tf. A. 21. hans retrr: *ul. A.* sem: hann være hans sam-
tf. A. hans: *ul. A.*

rikastu menn af hvarotvæggia rikin svoro æiða at
 þeir skylldu sætt hallda meðan neckor þeira lifði.
 oc styrkia þann konong til rikis er lengr lifði. var
 þesse sætt gorr æftir þui sem þeir gamle Knutr oc
 Iaðvarðr gierðo a Englannde. oc skildust þa satter. 5
 (129) Magnus konongr gerðez maðr rikr. vinsæll oc full-
 comenn at vizku oc at afle fyrr en at vætratale.
 (130) friðr sionom. þeir menn er vinir hafðu veret Olafs
 ens helga. taldu miok a hendr Þrændom þeim er
 veret hafðu i mote Olafe kononge. oc varo til þess 10
 marger næmndir gofgir menn. var oc sagt Magnusi
 kononge at þat var litit rað at hann hafðe þa at
 borðe sinu. oc suma við trunaðar røðor. oc gierðe
 þa sina raðgiafa. sem var Kalfr Arna sunr. ðui
 (130) nest harðnaðe konongr mioc við Þrønde. for þa 15
 Kalfr or lande firir konongs reiði oc noccorer aðrer
 gofgir menn. sumir gulldu mikit fe. en sumir leto
 allar eignir sinar. þa røddo bændr sin a milli hvart
 konongr þesse man ekki hof kunna at hafa við oss.
 callaðuzk gort hafa þa stundum storraðe er minni 20

2. skylldu: þessa *tf. A.* hallda: *sål. A;* *ul. B.* neckor
 þeira: *sål. A;* þeir *B.* 4. þeir: gerðu *tf. her A* og *ul. det*
følg. 5. Iað-: *Æð. A.* oc—satter: *ul. A;* *nyt kap. her A*
med overskr.: Vm mannan Magnus kgs. 7. at(2): *ul. A.*
 -tale: oc *tf. A.* 8. sionom: asionom *A.* 10. veret—mote:
 i mot hofðu verit *A.* oc: *ul. A.* 11. marger næmndir:
omv. A. 12. var—rað: oc voro gerð af því Magnuse kononge
 litilræðe *A.* hann hafðe: *sål. A;* hafa *B.* 13. oc(1): *sål. A;*
 en *B.* við.. røðor: at.. monnum *A.* 14. þa: *ul. A.* sina
 raðgi.: *omv. A.* sunr: er af hafðu tækit faðr hans *A* og
nyt kap. med overskr.: Nu gerez kgr harðlatr. 14—15. ðui
 —nest: Nu *A.* 15. kgr: kgrenn *A.* mioc: *sål. A;* *ul. B.*
 við Þr.: til Þrønnða *A (A1 = B).* 16—17. noccorer—menn:
 mart annara rikara(!) manna *A* (rikra *A1*). 17. mikit fe:
 ofræfle fiar *A.* en: *ul. A.* leto: auc *tf. A.* 18. þa: nu *A.*
 milli: millum *A.* 19. ekki—oss: noccot hof a viðr oss kunna
 at hafa *A.* 20. gort—þa: oft þa hafa gort *A.* stundum: *ul. A.*

sacar varo til. oc leto vera harm mikinn ef Þrønder
 skylldu hafa værra rett en annat lannz folk. taldu
 mioc vera aldauda forældra sina. þa er eigi hafðu
 latet lyða konongom at taca ifir log fram. oc sagðu
 5 Þrondhæim hafa veret alla æfe hafuð Noregs. en
 nu er gort at hærlande. varo fyrst frendr varer
 rikaster menn i Norege. en nu sculum ver vera
 þrælar konongs greifa. þessa røðo høyrðu vinir (131)
 konongs oc ottaðuz um riki hans. giengo saman
 10 noccorer vitrir menn oc røddo sin a milli um þetta
 mal. fysti hværr annan til at segia kononge hvat
 mælt var. en engi þorðe sialfr. Var þa gort rað oc
 þa leið. at þeir skylldu luta mann til. leto a leið
 fara lutfallet. var sa lutr upp tækinn er atte Sigvatr 98
 15 skalld. oc fylgt hafðe lengi Olafe kononge. oc var
 þa handgienginn Magnusi kononge. Ða orde Sigvatr
 flokk um Magnus konong oc er þetta þar i.

167. Hafa cvezk log nema liugi
 lanndhærr bøndr værre
 20 endr i Ulfa sundum
 4 annr en þu hezt manna.

1. sacar: sacir A. oc: ul. A. Þrønder: Þrændr A.
 2. hafa: hæfa A. en: aðrer menn eða *tf. B, ul. A.* 4. latet
 lyða: *omv. A.* kgm: *sål. alle undt. B1: kgenom.* 4—5. oc
 —æfe: *sogðu auc at Þrandæimr hafe alla æfe veret A.* 6. nu
 er: *sål. A;* þa var B. fr. varer: *omv. A.* 7. sculum—vera:
 erom ver A. 8. greifa: *ul. A og nyt kap. med overskr.: Vm*
lutan noccora er at sægia. þessa—høyrðu: Nu høyrðu þessa
røðo A. 9. um: *of-(!) A.* 10. um: *ul. A.* 11. fysti: *nu tf. A.*
kge: med art. A. 12—13. oc—luta: þat at luta sculde A.
 13. til: *oc tf. A.* 14. lutfallet: lutinn nu A. 16. kge: syni
 hans *tf. B, ul. A.* 17. oc—þar: þer var þetta i A.

V. 167. ¹ cvezk: cveðaz (*cveð A2*). ² værre: væri A.
⁴ hezt: *sål. alle undt. B: bezt.* manna: monnum A.

Þetta er oc þar i.

168. Giallt þu varhuga vælltir
 viðr þæim er nu fær heðra
 þiof scal hund i hofe
 4 hollda cvitt um stitta. 5

• Oc enn þetta.

169. Hværr æggjar þic hoggva
 hialldr giegnir buþegna
 ofraun er þat iofri
 4 innan lanz at vinna 10
 engr hafðe sva ungum
 aðr bragningi raðet
 ran hygg ec reccom þinum
 8 reiðr er her konongr leiðaz.

170. Hværr æggjar þic harre
 heiftar strangr at ganga
 oft røynir þu þinum
 4 þunn stal a bak malom 15

1. þetta—i: *ul. A.*

V. 168. ¹ Giallt þu: *gialtu A.* ³ hund: *hond A2.* ⁴ hollda:
 haulda A.

6. Oc—þetta: *ul. A.*

V. 169—70. *ul. A.*

167. Hafa kveðask lög, nema
 ljúgi
 landherr, búendr verri,
 endr i Ulfasundum,
 qunnur, an hézt monnum.

168. Gjalt varhuga, veltir,
 viðr þeims nú ferr hiðra,
 þjófs (skal hond i hófi)
 hólða kytt (of stytta).

169. Hverr eggjar þik hoggva,
 hjaldrgegnir, bú þegna,
 ofraun es þat jofri
 innan lands at vinna;
 engr hafði svá ungum
 aðr bragningi ráðit;
 rán hykk rekkum þinum
 (reiðr 's herr) konungr
 leiðask.

fæst orðr skyli fyrða
fengsæll vera þengill
høfer hitt at riufa
s hialldr magnaðr þer alldre.

- 5 171. Gnæyft er þat er hafðu hnøypta
hældr oc niðr i fælda
slæghit hæfir þogn a þegna
4 þingmenn nasum stinga
hætt er þet er allir ætla
10 aðr scal við þvi ráða
horer menn er ec høyre
s hot skialdunge at mote.

Þuilica kænning matte høyra i þui cvæðe við kon-
ong. at hann skyllði hallda log þau er faðer hans
15 hafðe sætt. oc sva þat hværssø hann hafðe alla
menn i sætt tækit. þa er hanum var gefet konongs
nafn. þo at aðr hæfði veret i mote Olafe kononge. 99
nu með þvi at konongr var vitr maðr. ennda varo
marger til at styðia kiænning Sigvaz. let konongr

V. 171. *Mgl. B.* ¹ Gnæyft: Gnæft A2.

13. Þuilica: Enn i þvilicri A og her nyt kap. med overskr.:
Nu høyrir kgr cvæðet. þui cvæðe: cvæðinu A. kg: med
art. A. 15. þat: ul. A; efter hværssø B (alene). hafðe:
hafðe A. 17. veret i mote: sál. A (dog a mot); i mote veret B.
18—19. ennda—styðia: oc af þvi at margir studdu til A.
19. let kgr: þa let hann A.

170. Hverr eggjar þik, harri
heiptar strangr, at ganga
(opt reynir þú) þinum
(þunn stól) á bak mólum?
fastorðr skyli fyrða,
fengsæll, vesa þengill,
høfir heit at rjúfa
hjaldrmøgnuðr þer aldri.

171. Greypt 's þat s' hōfðum
hnepta
heldr ok niðr i felda
(slegit hefr þogn á þegna)
þingmenn nōsum stinga;
hætt 's þats allir ætla
(aðr skal við þvi ráða)
hárir menn, es heyrik
hót, skjöldungi at móti.

verða gorfa sætt annat sinni við bændr. hellt lagum
rettom oc firir gaf allum lanz mannum þeim er
aðr hafðu við hann hatast. toco þa aller lanz menn
hanum at unna oc var hann þa callaðr Magnus
hinn goðe. hann com Ragnvallde Brusa syni til rikis 5
vestr i Orknøyum oc gaf hanum iarls namn. oc
um hans daga gierðez missætte milli Ragnvallz oc
Þorfinns faðurbroðor hans sem getet er i Iarla sag-
(132) unum. A setta are rikis Magnus konongs andaðezk
1041 Horða-Knutr væstr a Englannde er i þann tima var 10
konongr bæðe ifir Englande oc Danmork .ii. vætrom
aðr hafðe anndazt Haralldr broðer hans. toc þa allt
riki þat Horða-Knutr. eftir anndlat Horða-Knuz a
sama are var tækinn til konongs a Englande
(133) laðvarðr goðe sunr Apalraðs konongs broðer Horða- 15
Knuz. moðer þerra var Emma dotter Rikarz Ruðu-
iarls. Iatvarðr var tækinn til konongs pasca dag
enn fyrsta. Ða er Magnus konongr spurði anndlat
Horða-Knuz. sat hann i holl sinni. eftir borð stoð
upp þegar oc mællte. þat viti guð oc hinn hælgi 20
Olafr konongr at ec scal eignast allt Danavelde.
eða falla at aðrum coste. sva sægir Arnor iarlaskalld.

1. verða gorfa: omv. A; vera skr. B (alene). sætt: i tf. A.
sinni: sinn A. 2—3. allum—hatast: hværium manne þat hit
micla mal er hann hafðe við þa att A. 3. toco—menn: toc
þa allt fole i lanndinu A. 4. hanum | at unna: omv. A.
þa: A, af þvi B. 5. hinn: ul. A. R. Br. | til rikis: omv. A.
6. oc(1): ul. A. 7. -sætte: -sætt A. 8. faður: sál. alle undt.
B, mgl. 8—9. sagunum: soghunne A og her nyt kap. med
overskr.: Vm anndlat Knuz kgs. 9. rikis: þæira tf. A. 10. a: i A.
i: ul. A. 10—11. var—ifir: reð firir A. 11. -mork: -morcu A.
12. hafðe anndazt: anndaðezt A. 13—14. a—are: ul. A.
15. lað-: Iat- A. 16. Emma: drotneng tf. A. 17. tækinn | til
kgs: omv. A. 18. fyrsta: herefter A nyt kap. med overskr.:
Her svær Magnus kgr æið sinn. 19. sat: þa sat A. borð:
matborð um daghenn oc A. stoð: hann tf. A. 21. velde:
sál. A; riki B.

172. Afkærleg varð iofra
 orðgnott su er laut drottenn
 fylgði emnd þui er ylgjar
 4 angrtæler reð mæla
 5 at fram i gny grimmum
 grams undir klo ramne
 fus lezk falla ræser
 8 fæigr eða Danmork eiga.

Þegar sama sumar for Magnus konongr með miklu
 10 liði af Norege suðr til Danmarcar oc com i Lima-
 fiorð. hellt siðan til Vebiarga oc var þar tækinn til
 konongs a Vebiarga þingi. hann for un sumaret
 oc skattaðe lanndet. oc stiornaðe með siðum oc
 lagum. sætti hofðingia ifir lanndet um vätrenn. þa (134)
 15 er Magnus konongr hafðe eignaz Danavellið æftir
 swardaga þeirra Horða-Knuz. senndi hann menn
 með brefom vestr til Englanz a fund Iatvarðar kon-
 ongs oc var su orðsending i brefom at Magnus

V. 172. ¹ kær-: kar- A. varð iofra: var varla A. ² emnd:
 sál. B1-2; eimnd B; æfnd A. ³ grams: grafnings A; gramms
 B1-2. ramne: sál. alle undt. B: iamne.

9. Þegar: her nyt kap. A með overskr.: Nu fær Magnus
 kgr til Danmarcar. kgr: til Danmarcar suðr tf. A og ul. det
 fölg.: suðr til D. 10. oc: ul. A. 11. hellt siðan: oc hellt A.
 oc var: var hann A. 12. hann: af Danum A. sumaret: ivir
 rikit tf. A. 13. með—oc: allt A. 14. lagum: oc tf. A.
 þa: ny linje A. 16. -daga: daghum A. Knuz: þa tf. A.
 17. vestr: sál. A; ul. B. -varðar: -varz: A. 17—18. kgs—
 brefom: er þa reð firir Ænglannde æftir Horðaknut broðer
 sinn. enn i þeim brefum var su orðsænnding A (jfr. Flat.).

172. Afkárllig varð, jarla,
 orðgnott, súslaut dróttinn;
 fylgði efnð, þvi's ylgjar
 angrtælir réð mæla,

at framn i gny grimmum
 grafnings und kló hrafni
 fúss lézk falla ræsir
 feigr eða Danmörk eiga.

konongr oc Horða-Knutr hafðu svaret. at hvar
 100 þeirra skyldi taca eftir annan rikit allt. oc nu
 hafðe sva til boret misdauða kononganna. at Magnus
 konongr var ervingi allz rikisens eftir Horða-Knut.
 oc lezt Magnus konongr þat vilia vita af Iatvarðe 5
 hvart hann skyldi þurfa at beriaz til Englanz. eða
 villdi hann gera sem Daner at hallda retto sattmale.
 (135) oc sagðe sina eign Englannd sem Danmork. Þa er
 Iatvarðr konongr hœyrði þessor bref. gerði hann
 annr i mot. hann sagðe fra þui at i bærnscu mista 10
 ec faðr mins Aþalraðs konongs er reð lannde þesso
 oc hans ætmenn firir hanum. oc firir øsco sacar
 minnar tok Iatmundr broðer minn konongs nafn
 fyrr en ec. vissa ec oc þat log lanz þessa. þa kom
 her til lannz Knutr með Dana hær oc barðest til 15
 ættleifðar varrar. kom þa sva at hann varð kon-
 ongr ifir Englande með Iatmundi broðr minum.
 litlu siðar fecc Iatmundr broðer minn bana sott.
 oc toc þa Knutr við allu rikin. en þo at ec væra
 sunr Aþalraðs konongs oc broðer Iatmundar kon- 20
 ongs oc sunr Emmu drotningar. þa leifða ec rikit
 Knuti stiupfeðr minum. oc villda ec hælldr trua a

1. svaret: æiða tf. A. 2. allt: er længr lifðe A. nu:
 sál. A; þa B. 3. boret misdauða: boriz um misdœyðe þeira A.
 4. ervingi—rikisens: sannr arftakumaðr A (jfr. Flat.). 5. oc:
 ul. A. kgr: ul. A. þat vilia: omv. B1-2. vilia vita: omv. A.
 6. at: ul. A. 7. villdi hann: seuldu þeir A. 8. oc—Dan-
 mork: viðr Magnus kg i Ænglannde sem i Danmorku A og
 her nyt kap. með overskr.: Hvosso kgrenn misti faðr sins.
 Þa er: Enn þa er kgrenn A. 9. þessor: sál. B1-2; þesse B, A.
 gerði hann: sál. A; let hann gera þegar B. 10. hann sagðe:
 omv. A; fyrst i tf. B, ul. A. bærnscu: barnæsku A. 12. firir
 hanum: aðr A. 13. minnar: mina A. 14. oc: at A. þat:
 voro tf. A. 15. her—lannz: til rikis æftir hann Gamle A.
 16. varð: var A. 18. fecc: bana tf. A, og ul. det fölg.: bana sott.
 broðer minn: ul. A. 19. oc—rikin: toc alt Ænglannd Knutr
 Dana kgr A. 20—21. broðer—sunr: ul. A. 21—22. leifða—min-
 um: toc þo rikit Knutr stiupfaðer minn. Bauz mer þo liðvæizla A.

guðs miscun at hann skipaðe mer þat ríkit er ec
 væra maclegr at hafa. en eigi villda ec spilla þar
 til cristinna manna lifi ne salom. en þa er liðit var
 lif ok ríki veraldar þessar Knuz konongs. komo
 5 þa i kosneng hans synir Haralldr fyrst. oc
 var enn sem fyrr. at ec var eignarlaus. oc af allre
 eign varra forældra. oc unda ec þui meðan guð
 villdi. oc var þat þo skom rið aðr en Haralldr
 andaðes. Horða-Knutr er þa reð firir Danmork er
 10 var sunr hins gamla Knuz þottez eigi vera sva
 mikill sem hann villdi. aðr en Knutr gerðez kon-
 ongr bæðe ifir Englande oc Danmork. oc var þa
 sva hit fiorða sinni kononga skifti at ec het með
 engri nafnbot annarre en sem riddare einn hværr.
 15 oc man engi þat segia at ec þionaða værr. eða með
 meiru drambe. Knuti brøðr minum. en þæir riddarar
 er af engri æt varo konongborner. þa anndaðest
 Knutr konongr oc var þa þat rað allra hofðingia
 a Englannde at gefa mer konongs namn. var ec þa
 20 vigður konongs vixlu af erkibiscupi oc stol sættr.
 vann ec eið i vixlu minni at hallda guðs rett oc
 lannz logh. oc døyia hælldr firir rettende en þola

1. skipaðe: munnde scapa A. ríkit: ríki A. 3. lifi—
 salom: salom eða lacamum A. en: ul. A. 4. veraldar
 þessar: sál. A og tf. Gamla; ul. B. 5. kosneng: til kga tf. B. ul. A.
 6. var(1): ec tf. A. at—af: fra spærðr A. 7. oc: ul. A.
 9. andaðes: sál. A; fecc bana B. þa: ul. A. Danmork:
 Dana vællde A = l. 12. 10. var sunr: omv. A. hins: ul. A
 og omv.: Kn. g. eigi: sál. alle undt. B; ei. 11. mikill: ríkr
 maðr A. Knutr: hann A. 12—13. þa sva: þat þa A.
 13. sinni—skifti: sinn er kgar varo sva ivir Englannde A.
 14. annarre en: nema sva A. riddare einn: omv. A og ul.
 hværr. 15. engi: maðr tf. A. værr eða: ul. A. 16. en:
 sva sem tf. A. 17. þa: sál. A; Ðui nest B. 18. Knutr:
 Horða-Kn. A. kgr oc: ul. A. þa: ul. A. 19. a: i A.
 þa: ul. A. 20. oc: ul. A (ikke A2). 22. døyia hælldr:
 sál. A; omv. B.

rangan ifirgang lannz þessa. Em ec nu sva sættr
 firir lannd þetta af guðs halfu oc lanz lagana at
 101 døma hværium sinn rett. en hægna ofrið. Nu með
 þui Magnus konongr at þu villt taca af mer lannd
 þetta er mit er ætland firir þa sok at þu þyckiz 5
 oflitlar eignir hafa aðr er þu ræðr firir faðr leif
 þinni Noregs velldi. oc nu hævir þu eignast Dana
 velldi. villtu nu girnast a mitt ríki. oc færr þu með
 hærr a hendr mer. þa er þess meiri von at ec
 samna engum hærr i mote. en eigi mantu konongr 10
 mega hæita a Englande. oc engi þionasta man þer
 þar veitt aðr en þu tynir lifi minu.

K. 41. Enn um Magnus goða.

(136) (P)a er Magnus konongr høyrði þesse orðsend-
 ing Iaðvarðar konongs oc hversso mikla harmung 15
 hann hafðe þolat aðr en hann yrði konongr. oc
 hversso dyrlegr maðr hann var. oc mikill guðs
 vinr. lattez Magnus konongr at þesso raðe let þat
 vera satt at hans ríki var þo yrit ef guð villdi
 unna hanum nytia hælldr en þat æina munde viðr 20
 aukaz er hann tynde meira i staðenn. oc myclu var
 meira vært er hans von var til guðs. ef hann skulde

1. ifirgang: dom A. 2. firir: ivir A. lannd þetta: sál. A;
 omv. B. 3. sinn: sál. A; ul. B. en: oc A. 4—5. lannd
 þetta: omv. A. 6. hafa: æigha A. aðr: ul. A. firir: sál. A;
 ul. B. leif: læifð A. 7. þu: ul. A. 7—8. Dana velldi:
 allt vællde Dana kgs A. 8. villtu nu: oc nu villtu enn A.
 girnast a: omv. A. 9. er—von: þycki mer licare A.
 10. samna: safne A. engum: æcki A. i mote: a mot A.
 12. þar: ul. A. tynir: hæfir tynt A. 13. Nu ero þesse
 annzsvor Magnus kgs A. 14. Þa: Nu A. þesse: þessa A.
 15. Iað: Iat- A. 16. hafðe: til tf. A. aðr: sál. alle undt.
 B, mgl. 18. lattez: þa mælte A. 19. yrit: yfrit A. 20. unna
 hanum: sál. A; omv. B. hælldr (hælld B alene): a A.
 20—22. þat—skulde: sál. A; ul. B.

drepa þuillian mann af faðr leifð sinni. þriðia (137)
 sumar æftir for Magnus konongr i Noregh. oc þa
 er hann lá i Elvi við Konongahellu. kom til hans
 Svæinn Ulfs sunr iarls oc Astriðar dottor Svæins
 5 tiugu skæggs. oc Sigríðar dottor Skoglar-Tosta er
 fyrir hafðe att Eiríkr hinn sigrsæle Svía konongr.
 Aztrið var samfæðra við gamla Knut Engla konong.
 oc sammøðra við Olaf Svía konong. hann hafðe
 dvalsk um rið i Svía velldi með Onundi kononge
 10 Olafs syni frenda sinum. hann leitaðe vinatto til
 Magnus konongs. oc bæiddiz nocot len at hafa i
 ríki hans. oc bauð hanum trunað sinn oc lezk gerast
 vilia hans maðr. sagðe hanum þat hværssó rikir
 hans frendr hafðu veret. en hann þa eignar laus.
 15 oc lezk hanum skylldu vera i alla staðe trunaðar
 maðr. En konongrenn truði fagrmæle hars. firir (138)
 þui at hann sialfr var osvikall. oc truði hann orðom
 Sveins eftir sinum trunaðe. Magnus konongr let
 Svæin sværia ser eiða at skrinu er helgir domar
 20 varo i. at hann skyllði vera hanum trygggr oc trur.
 oc allt hans ríki auca i hværn stað. sva sægir
 Þioðolfr skald.

1. mann: hofðingia A. sinni: *her nyt kap. A með overskr.*:
 Her fær Magnus kgr aftr til Noreghs. 1—2. þriðia sumar:
 A þriðia are A. 2. kgr: aftr *tf. A.* 3. Kgahellu: Kongællu A.
 4. Ulfs | sunr: *omv. A.* 7. -fæðra: -fødd A. gamla Kn.:
omv. A. 8. -møðra: -mødd A. Svía kg: svænska A.
 10. leitaðe: ser *tf. A.* 11. bæiddiz: ef hann mætti fa *tf. A.*
 at hafa: *ul. A.* 12. hans oc: Magnus kgs A. 12—13. gerast—
 maðr: scula geraz honom hanndgenginn A. 13. þat: er aðr (var
tf. A2) tf. A. rikir: kgar *tf. A.* 14. þa: *ul. A.* 15. skylldu
 vera: skula vera A *eftr maðr, og så nyt kap. með overskr.*:
 Her sværr Sveinn æið Magnuse kge. 16. En—hans: Nu tr.
 kgrenn h. f. A. 17. sialfr var: *sál. alle undt. B, omv.*
 17—18. orðom—eftir: honom af A. 19. sværia—er: leggia
 henndr sinar a skrin þer sem A. 20. i: oc sværia ser æiða
tf. A. 21. oc—auca: *ul. A.* hværn stað: alla staðe A.

173. Sialfr var austr i Ælvi
 Ulfs mogr oc het fagru
 þar reð Sveinn at sværia
 4 sinar hendr a skrinu
 102 reð Olafs sunr eiðum 5
 att hafa þærra sætter
 skæmra alldr en skyllði
 8 Skanunga gramr hanom. u

(139) Magnus konongr for þat et sama sumar aftr til
 Danmarcar oc dvaldest þar miok sva framan til 10
 vætrar. oc aðr en hann føre af Iotlande. gaf hann
 Sveini Ulfs syni iarls nafn. oc sætti hann til lanz
 giæzlo a Iotlande at væria lond firir Saxum oc
 Vindum er gerðo mikinn scaða a Dana vællði. þa
 mællte Einar þambar skælvir til konongs. ofiarll. 15
 ofiarll fostre. þa svaraðe konongrenn ræiðr. þat
 hyggi þer at ec kunna engi rað einn saman. sumt
 (140) þykkia yðr ofiarlar. en sumt ekki at manna. Magnus

V. 173. ³ þar: *sál. alle undt. B:* þa. ⁴ a: at A. ⁶ þærra:
 þæirra A. sætter: sattir A1.

9. Magnus: *her nyt kap. A með overskr.*: Her ferr Magnus
 kgr til Danmarcar. kgr: *ul. A.* þat: þætta A. 10. miok
 —framan: allt fram A. 11. føre: for A. gaf: þa gaf A.
 13. giæzlo: *sál. B2, B1 (ved rettelse), A;* giæzle B. Iot-:
 Iut- A. lond: lannd A. 14. gerðo | mikinn scaða: *omv. A.*
 15. þambar-: þamba A (A1 = B), B1-2. kgs: *med art. A.*
 16. ræiðr: rvæiðr mioc A. 17. engi—saman: ængu æinn
 raða A. 18. þykkia: þycki A. manna: monnum A og *her
 nyt kap. með overskr.*: Her lætr Svæinn geva ser kgs nafn.
 Magnus: Ða er M. A.

173. Sjalfr bar austr i Elfi
 Ulfs mögr ok hét fögru
 (þar réð Sveinn at sverja)
 sinar hendr at skrinu:
 réð Áleifs sonr eiðum,
 átt hafa þeira sáttir
 skemra aldr an skyldi,
 Sköpnunga gramr, hönum.

konongr var um vætrenn i Norege. Þann sama vætr let Svæinn iarll stefna Vebiarga þing. oc a þui þingi gaf Þorkæll gøysa Sveini konongs nafn um allt Dana velldi. eftir þetta samnaðe Svæinn ser 5 liði miklu oc for ifir lanndet. oc lagðe undir sic. þa (141) er Magnus konongr spurði þesse tíðendi bauð hann ut almenning i Norege oc fecc allmikít lið. þa hafðe Magnus konongr Visundenn er allra skipa var mest. þat hafðe att hinn hælgi Olafr konongr faðer hans. 10 Magnus konongr for þa suðr til Danmarcar. oc þa er Sveinn spurði hversso mikinn hærr Magnus konongr hafðe trøystizk hann æigi sinu liði at leggja til barðaga við Magnus konong. oc hellt undan austr i Svía velldi a fund Onundar konongs frenda 15 sins. Magnus konongr for með liði sinu suðr til Iotlanz oc giekk allt folk undir hann. let hann drepa marga menn. sumir flyðu oðol sin. en sumir løystu sik með fe. þæir er aðr hafðu undir Svein giengit. þa senndi Magnus konongr hæim hærr sinn i Noreg. (142) 20 en hann sigldi sinu liði suðr til Vinlanz. at vinna aftr iarls riki þat er Dana konongr hafðe att at Iome. i þæirri færð vann hann Iomsborg. A þui sama sumri sigldi hann aftr til Danmarcar oc hitti firir Re a Vestlande vikinga barðez við þa oc fecc

1—2. Þann—vætr: þa A. 4. þetta: þat A. 5. oc—lanndet: ul. A. sic: lanndit allt er hann for yfir *tf. A og her nyt kap. með overskr.*: Nu byðr Magnus kgr ut læiðangr. þa: Nu A. 7. i: or A. all: ul. A. 8. Visundenn: sál. A; visundena B. 10. M. kgr: hann A. 12. hafðe: þa *tf. A.* sinu liði: ul. A. 13. M. kgr: kgenn A. hellt: hann *tf. A, B2.* undan: oc *tf. A.* 14. Onundar: A; Eðmundar B. 15. með: ul. B1. suðr: ul. A. 16. Iot: Iut- A. 17. menn: oc *tf. A.* flyðu: fluðu A. en: ul. A. 18. giengit: *her nyt kap. A með overskr.*: Nu fær Magnúson konongr til Vinlannz. 19. hæim: sumann *tf. A.* sinn: meðr sumu A. 20. suðr: ul. A. 21. kgr—att: kgr hofðu haft A. 23. oc: ul. A. 24. Re: sál. alle undt. B, mgl. vikinga: oc *tf. A.*

(143) sigr. Þat sama haust var Magnus konongr staddr a Iotlande. oc spurði at Vinnda hærr gerðez a hændr hanum. hann senndi þegar boð um riki sitt oc for i mote þæim nott oc dag. sem mest matte hann. þui at Vinndr brendu allt þar sem þæir foro. kom 5 Magnus konongr i mote þæim firir norðan Heiðabø. oc var eigi minni liðs munr en .lx. heiðingia varo um einn cristinn mann. var þa illr kurr i Danum oc sagðu at konongr villdi coma þæim i ofæro. 103 Norðmannum þotte oc sinn lutr illr at fara i sva 10 mikinn lifshasca oc veria land Dana. þar sem aðr hafðu Daner veret i svikræðom við konong. þa er hann for or Danmork. nu þotte konongenom illa hormung oc ræzla liðs sins. sagðe þo at eigi villdi hann flyia lond sin firir heiðnum mannum. ef hann 15 fenge noccot lið af mannum sinum. eða af lanz hærr. sagðe sva. með þui at hann var konongr i Danmork sem i Norege. þa villdi hann veria Danmorc odde oc eggju þo at kristnir menn villdu hæria en holfu hælldr firir hæiðnum hær. at eigi være kristnir 20 menn undir vallde hæiðinna manna. þann tima com

1. sigr: *her nyt kap. A með overskr.*: Nu gerez Vinnda hærr a hænndr Magnuse. 2. Iot: Iut- A. 3. hann senndi: þa sænnde hann A. 4. nott...dag: *omv. A.* 5. þui: firir þa soc A. 6. kgr: ul. A. i mote: a mot A. 7. heiðingia: ul. A. 8. mann: hæiðingiar *tf. A (efter .lx. A2).* 10. oc: auc A. lutr: luti A1. 11. land: sál. A, B; lond B1-2. 11—12. aðr—Daner: þeir hefðe aðr A. 12. i: a A. kg: *med art. A.* þa er: þegar sem A. 13. nu—illa: oc sialfum kgenom þotte mykel A. 14. oc ræzla: sál. B1-2; ræzla *mgl. B;* um ræzlu A. liðs sins: liðrsens A. sagðe þo: oc sagðe A. eigi: sál. alle undt. B: ekki. 16. mannum sinum: *omv. A.* af(2): ul. A. hærr: oc *tf. A.* 17. sva: ul. A. -mork: -morcu sva A. 18. -morc: -morku A. 19. villdu: vilde A. 20. at eigi: oc æighi villda ec at (kr. m. være) A. 21. þann: *ny linje A.*

til hans magr hans Otte hærtoge af Brunsvik með liði sinu. oc fysti hann konongenn til at berias. oc varð konongrenn þui feginn. oc mest firir þui at hann hafðe aðr raðet at flyia eigi firir hæiðingium.

5 K. 42. Her birtiz hinn hælgi Olafr konongr Magnuse kononge syni sinum a Iotlannde.

Um nottena æftir lago þær Magnus konongr undir skioldum sinum a Lyrskogsheiði. þui at þar var þa hærs von. oc sofnæðe Magnus konongr. oc
10 vitraðezk hanum Olafr hinn hælgi faðer hans. oc mællte. statt upp oc fylk liði þinu. yrit lið hæfir þu at berias við heiðna menn. ec man coma at berias með þer. oc þa er þu høyrir at ec læt blasa luðri
15 minum. scaltu fara til bardaga. þa vaknaðe konongrenn oc sagðe draum sinn ollum hær sinum. oc mego þer þat til sannz vita at hinn hælgi Olafr konongr man berias með oss. litlu siðar høyrðu þær aller upp i loptet sem klukku ringði. oc þott-
20 ozk aller Norðmenn kenna lioðet at Gloð ringði norðr i Niðarose. Nu huggaðust aller við þessa

1. hans: Magnus kgs A. Otte: Otto A. 2. kgenh til: omv. A. 3. kgrenn: kgr A. 4. hann . . aðr: omv. A. raðet: ætlat A. hæiðingium: hæiðnum monnum A; *ingen kap. A, B; overskr. fra B1-2.* 7. æftir: ul. A. 7-8. M. kgr | undir—skioldum: omv. A og ul. sinum. 8-9. þui—var: var þengat A. 9. oc(1): þa er *tf. A* (M. kgr sofn.). oc(2): þa A. 10. vitraðezk: vittrazt A. Olafr: kgr *tf. A.* faðer hans: i droume A. 10-11. oc mællte: sagðe hann *efter* upp A. 11. yrit: ifrit A. 11. hæfir þu: *sål. A;* attu B. 12. menn: meðr *tf. A.* 13. þa—at: þeghar er A. 14. minum: oc þu høyrir hann þa *tf. A.* þa: Bratt A. 17. kgr: ul. A. man: koma oc *tf. A.* 18. sem: sva sem A. klukku ringði: omv. A. 19. Norðmenn: *sål. alle undt. B;* menn. lioðet: ul. A. 20. norðr i N.: i koupange norðr A. Nu: þa A. þessa: slicia A2.

iartegn. sva at engi røddez hvart er foro firir þeim
(144) marger eða faer. Ðui nest sa þær oc hvar Vinnda hær for. þa for Magnus konongr or bryniu sinni oc var lifðar laus oc i silki skyrtu. hafðe i hændi ser Hæl æxi þa er faðer hans hafðe att. bæið kon- 5 ongrenn þa ækki annars. þui at hann com fyrstr manna i mote hærrenom. en hann hio a baðar hendr ser. þetta var Mikael's messo æftan. litla rið var aðr barzt en Vinndr flyðu. en kristnir menn raco flottann. oc dræifðuz æftir sem mugrenn sotte 10 undan. fell sva þiukt valrenn at rost leiðar var sva at engi maðr naðe fote milli bukanna. oc hværr bækk stæmndist oc naðo eigi veg sinum. en engi maðr veit manntal hvat fell af hæiðnum mannum. sva sægir Þioðolfr skalld. 15

174. Hygg ec i hundraðs flokke
Harallz broðor sun stoðo
ramn vissi ser hvassast
4 hungur bann framast manna
vitt la Vinnda flotte
var þar er Magnus barðezk 20

1. -tegn: -tign A. røddez: røddoz B (*alene*). hvart: hvært B (*alene*). 1-2. foro—faer: firir voro flæire eða færi A og ny linje. 2. Ðui nest: Vono skiotare æftir þetta A. oc: ul. A. 3. þa: oc þeghar A. bryniu sinni: bryniunne A. 4. i—hafðe: ul. A. 5. faðer hans: hinn hælghi Olafr kgr A. att: oc i silke skirti (*scirtu A1*) æinne oc *tf. A.* 6. þa ækki: omv. A. annars—hann: mærkianna A. fyrstr: fyst allra A. 7. i mote: a mot A. en—hio: hio siðan A. 8. æftan: *sål. alle undt. B, A1;* aftan. 9. var: oc var *foran* litla A. barzt: hælldr *tf. A.* flyðu: flyði A (*A1 = B*). en: ul. A. 10. dræifðuz: *sål. A;* foro B. sotte: *sål. A;* for B. 11. þiukt: þyct A. at: þat var *tf. A.* 11-12. var—maðr: er ei A. 12. fote: niðr a *tf. A.* 13. naðo: naðe A. veg sinum: rosenne A. 14. hvat: liðs *tf. A* og fell *efter* mannum. 15. sægir: visar til A.

V. 174. ¹Hygg ec: Hykk A. ⁶var: varð A.

hoggvinn valr at hylja
 8 heiði rastar breiða.

Þesse orrasta hæfir agætast verit a Norðrlonndum af mannfalle oc mest af þeirri sok er sva miklar 5 iartegnir gerðuzk af hinum hælga Olafe kononge. at iamlitit lið sigraðezk við sva mikinn hærr. oc leto engan mann af sinu liði. en konongrenn sialfr gieck undir vopn heiðinna manna lifðar laus oc hio uvini sina. oc engi þorðe i mote hanum vopn at 10 bera sem sagðe Arnor iarlaskalld.

175. Óð með øxi breiða
 odæsenn fram ræser
 varð um hilmi Horða
 4 hiorði ne oc varp bryniu
 15 þa er of safft enn skifti
 skapvorðr himins iorðu
 hel klauf hausa folva
 8 hendr tvær iofr spenni.

3. Þesse: *ny linje A.* 3—4. hæfir—mannfalle: *sål. A;* er a Norðrlond agiæzt *B.* 4. er: at *A (A1-2 = B).* 5. hinum: enom(!) *tf. B.* 6. at: oc *A.* -litit: mikit *A (A1 = B).* sva: iam- *A.* 7. sinu liði: *omv. A.* 9. i mote hanum | vopn: *omv. A og skr. a mot.* 10. sem: sva *A.*

V. 175. 4 hiorði ne: hiordynr *A.* L. 5—8 *mgf. A.*

174. Hykk í hundraðs flokki Haralds bróðurson stóðu (hrafn vissi sér hvassast hungurbann) framast manna; vítt lá Vinða flótti; varð, þars Magnús bardisk, hoggvinn valr at hylja heiði rastar breiða.

175. Óð með øxi breiða ódæsinn fram ræsir (varð of hilmi Horða hjordynr) ok varp brynju, þa 's of skapt, en skipti skapvorðr himins jorðu, (Hel klauf hausa folva) hendr tvær jofurr spenni.

Magnus konongr var um vätrenn a Iotlannde þa kom Svæinn Ulfssonr með hær sinn i Danmork hellt suðr a fund Magnus konongs. funnuzk firir sunnan Aros a Iotlannde. en þat var litlu firir iol. var su skomm orrasta þui at Sveinn hafðe lið minna. fecc 5 Magnus konongr sigr. en Svæinn flyði oc var meste lutr liðs hans drepenn. en hann for til Sviðioðar. sva sægir Þioðolfr.

176. Flyði iarll af auðu
 otvinn skipi sinu
 morð þar Magnus gerðe
 4 meinført þaðan Sveini
 rauð hær konongr rioða
 neitis ægg i svæita
 sprænde blóð a bryndan
 8 brand va gramr til lannda. 15

Her visar til meðr sannendum at Magnus konongr oc hans menn kallaðo Svæin iarl. þo at (145) sialfr callaðe hann sec konong oc hans vinir. Vm

1. Magnus: *ny linje A.* Iot-: Iut- *A = l. 4.* 2. kom: *her det følg.* i Danmork *A.* sinn: oc *tf. A.* 3. suðr: til Iutlanz *A.* funnuzk: finnaz þeir *A.* 4. en: *ul. A.* iol: oc *tf. A.* 5. þui at: oc *A og omv.* hafðe Sv. lið minna: *sål. A;* *omv. B.* 6. flyði: fluðe *A.* 6—7. meste—liðs: flest allt lið *A.* 7. drepenn: drepit *A.* 8. Þioðolfr: scald *tf. A.*

V. 176. 1 Flyði: Fluðe *A.* 2 otvinn: ut vinn *A.* 3 þar: er *tf. A.* 4 rauð: reð *A.* 5 lannda: handa *A.*

17—19. Her—vinir: *sål. A; ul. B.* *A har så nyt kap. með overskr.:* Her beriaz þeir Magnus kgr oc Svæinn kgr i Danmorku; *dette kap. indledes sål.:* Nu var Magnus kgr i Danmorku.

176. Flyði jarl af auðu, réð herkonungr hrjóða
 ótvinn, skipi sinu hneitis egg i sveita;
 morð, þars Magnús gerði sprændi blóð á bryndan
 meinfært þaðan Sveini; brand, vá gramr til landa.

sumaret eftir com Svæinn enn til Danmarcar með hærskipum. þá com Magnus konongr i mote hanum við Skanøey. funnuz þar sem heitir Hælganes. lagðu saman skipum at bæriast silla um cvælldet. stoð orr-
5 astan um alla nottena. oc lauk sva at Svæinn flyði. komsk a land upp oc aller þæir er lifet þago. leto oll skipen oc þo mestan lut liðsens. sva sægir Arnor.

- 10 177. Uitt hæfir høyt at heiti
Hælganes þar er elgi
vags menn víða fræge
4 varg teitir rauð margan
rekr andrt það rannder
regn buss saman leggja
rogs skya hellt rygiar
15 8 regne haust nott giognum.
178. Skeiðr tokt Biarnar bróðer
balldr Skæningum allar
þjóð rere þæirrar tíðar
4 þingat gramr með ringum.

1. enn til D.: ut i Danmork A. 2. i mote: a mot A. 3. funnuz: þæir *tf.* A. lagðu: oc tængðu A. 4. at bæriast: þet var A. stoð: oc stoð A. 5. alla: *ul.* A. lauk sva: lauks meðr þvi A. flyði: *ul.* A. 6. leto: *sál.* B; let B1-2; oc leto þeir A. 7. oll: *sál. alle undt. B, mgl.* þo: *ul.* A. lut: luta A. liðsens: *sins tf.* B.

V. 177. ¹Uitt: Hitt A. hæfir: hofum A. høyt: høyrtr A. ²er: *ul.* A. ³vags: vægs A. menn: inn A. ⁴margan: margha A. ⁵rekr: røykr A. andrt: ondur A (ondrt A1). ⁶regn: ræg A (reg A1). ⁸giognum: gegnum A.

V. 178. *Mgl.* A.

177. Vitt hefk heyrt at heiti
Helganes, þars elgi
vags enn víða frægi
vargteitir hrauð marga;
rökr ondurt það randir
reggbúss saman leggja,
- rógs skýja helt, Rygja,
regni haustnótt gegnum.
178. Skeiðr tokt Bjarnarbróður,
ballr Skæningum, allar
(þjóð reri þeirrar tíðar
þingat) gramr, með hringum.

(146) Sveinn flyði þá upp aftr a Gautland a fund Svía konongs. en Magnus konongr giecc þá upp a Skanøey með liði sinu. barðez við böendr. oc drap þar marga uvini sina. sem sægir Arnor iarla skalld.

179. Uppgangu vann yngvi
arflogande gnoga
gerðe hylmir Horða
4 hiorðøey a Skanøyu.

Þa for hann suðr i Falstr. sem Arnor sægir.

180. Svik reð eigi ekklo
Allvalldr Danum gjalda
let fullhugaðr falla
4 Falstr byggja lið tiggja.

Þa vendi hann aftr lagðezk við Fion oc veitti þar hernað. drap þar marga menn. þa er landet hafðu 15 svikit undan hanum. sva sægir Arnor.

181. Nest rauð fran a Fione
folld sotte gramr drottar

1. upp aftr: *omv.* A. Gautl.: oc þvi nest *tf.* A. 2. kgs: *her nyt kap.* A med *overskr.*: Her bærsk Magnus við böendr i Askrøey. 4. sem: sva A. iarla: *ul.* A. 5—9. Upp—sægir: *ul.* A.

V. 180. ¹ekkle: *sál.* (med kk) *alle undt. B, A1:* eklo. ⁴byggja: byggva A.

15. hernað: alaup oc A. 15—16. landet..svikit: *omv.* A.

V. 181. ¹fran: frar B1-2. a: at B1.

179. Uppgöngu vann yngvi
arflogandi gnóga,
gerði hilmir Horða
hjørpey, á Skáneyju.
180. Svik réð eigi eklu
allvaldr Danum gjalda;
lét fullhugaðr falla
Falstrbyggva lið tyggi.

rans gallt hærr firir hanom
 4 ringsærks lituðr merki
 minntiz oлд hværr annar
 iafn þarf blam ramne
 5 snart gat hilmir hiarta
 8 hær skyldir tog fylldi.

Her visar til þess at Magnus konongr var hit næsta
 var eftir tvitugr at alldre. a þui sumri er liðnir (147)
 varo fra falle ens hælga Olafs konongs .xvi. vetr. 1045
 10 þa la Magnus konongr liði sinu við Skane. hafðe
 hann veret konongr .x. vætr. en .v. vætr af þeim
 hafðe hann veret konongr bæðe ifir Norege oc
 Danmorku. þa com til hans Haralldr sunr Sigurðar 106
 syrar oc Asto dottor Guðbranz broðer hins hælga
 15 Olafs konongs. faðer Sigurðar syrar var Halfðan
 sonr Sigurðar risa. hann var sunr Harallz ens har-
 fagra. þesser langfæðr .iii. varo hæraðs konongar a
 Upplondum. Haralldr Sigurðar sunr hafðe .iii. lang-
 skip oc þat er hann styrði sialfr. þar var ifir þess-
 20 conar segl. at þat var pell gullskotet. oc lagt tvevallt

³ firir: fra A. L. 5—8 ul. A. ⁵ mintiz: minniz B1-2.

7. hit: ul. A1. 8. alldre: *nyt kap. A med overskr.*: Her segir hvesso længi Magnus kgr var bæði kgr i Noregi oc Danmorc. a: Enn a A. 8—9. liðnir varo: liðit var A. 9. kgs: ul. A. 10—11. hafðe hann: þa hafðe M. kgr A. 11. veret³ kgr² | x. vætr¹: omv. A. v.: tva A. 12. kgr bæðe: omv. A. 13. -morku: -morc A. Haralldr: *her det følg. broðer—kgs oc (sál.) A.* 14. syrar: syr A = l. 15. dottor G.: omv. A. 15. Halfðan: -am B. 16. ens: ul. A (A1 = B). 17. fæðr: feðgar A. 19. styrði sialfr: omv. A. 20. at: ul. A.

181. Næst rauð frón á Fjöni,
 fold sótti gramr dróttar,
 (ráns galt herr frá hönnum)
 hringsærks lituðr merki;

minnisk öld, hverr annarr
 jafnþarfr blöum hrafn
 (snart gat hilmir hjarta)
 herskyldir tög fylldi.

firir. þuiat hvarger skylldu þeir er aftir være eða
 framme sia hit ofægra a pellunum. A þui skipi
 varo dreka hafuð oc oll gulli buin. oc sva er sagt
 at ekki skip eitt man þat veret hafa a Norðrlond-
 um er iammit gull man a hafa veret eða dyrleger 5
 steinar. eða pell. eða margs konar aðrar gersimar.

K. 43. Vm Haralld hinn harðraða oc hans
 þrekvirki meðan hann var i Miklagarðe.

(148) (Ē)A er Olafr hinn hælgi konongr hafðe fallet a
 Stiklastaðum. foro þeir or lannde Haralldr broðer 10
 hans oc Ragnvalldr Brusasunr. oc mart manna með
 þeim. oc komo um vætren andværðan austr i Holm-
 garð. a fund Iarizleifs konongs. oc hann toc væl við
 þeim. sem sægir Valgarðr a Velli er orte um Haralld.

182. Milldingar streytu um mækis 15
 munn er lez af gunni
 hollz vannt rafn of fylldan
 4 ræss þaut vargr i ase

1. þuiat: þa soc A. hvarger: hværir tveggia A. skylldu:
 ul. A. være: a skipinu *tf.* A. eða: oc A. 2. framme:
 skuldu (sculde A1) ei *tf.* A. hit: i A. pellunum: pællinu A.
 3. oc(1): ul. A. gulli: gull- A. 4. eitt: ul. A. þat: ul. A
 og omv. hafa veret. 5. er: þet er A. man: muni A. dyr-
 leger: dyrleghri A. 6. eða—eða: oc A. gersimar: goðar *tf.* A.
 7—8. Vm færð Harallz broðor Olafs oc Rognv. A. 9. Olafr |
 hinn h.: omv. A. 10. foro: þa fero A. 11. Ragn: Rogn- A.
 13. hann toc: omv. A. 14. sem: sva sem A. Valgarðr á V.:
 Bolverkr broðir Þioðolfs A (*rigtigere*). er: hann *tf.* A.

V. 182. ¹ingar: -ingr B1-2, A. streytu: straukt A.
³ vannt: vann A. of: um A. ⁴ ræss: ras A.

182. Mildingr straukt of mækis
 munn, es lézt af gunni;
 holds vant hrafn of fylldan
 hrás; þaut vargr i ási;

en gramr (né frákr fremra
 friðskerði þér verða)
 austr vast ár et næsta
 orðuglyndr i Gørðum.

en gramr ne ec fra fræmra
 frið skerði þer verða
 austr vartu aret nesta
 8 orðuglynnðr i Garðum.

5 Iarizleifr konongr hafðe iamnan haft með ser Norð- (149)
 menn oc svænka menn. en þa var anndaðr Ragn-
 valldr iarll Ulfs sonr. en þat riki hafðe tekitt Eilifur
 iarll. hann hafðe oc marga Norðmenn með ser oc
 gaf þeim mala. sa iarlldomr var væittr til þess at
 10 iarlenn skyllði veria riki konongs firir heiðnum
 mannum. Iarizleifr konongr setti Haralld annan
 hofðingia ifir hærlið sit. oc gaf mala allum hans
 mannum. sem sægir Þioðolfr skalld.

183. Eitt hafðez at
 15 Eilifr þar er sat
 hofðingiar tvæir
 4 avallt fylgðu þeir.

Ðar dvaldezk Haralldr langa rið oc atte margar (150)
 orrostr. oc var Iarizleifr allvæl við hann. þa fystiz 107
 20 Haralldr at fara ut til Miklagarðs. nu byriaðe hann

5. Iarizleifr: *her nyt kap. A med overskr.:* Hær segir um Iarizleif kg. iamnan haft: *omv. A.* 6. en: *ul. A.* Ragn- Roghn- *A.* 7. Eilifur: *Eirikr A.* 8. iarll: oc (h. hann) *A.* oc(1): *ul. A.* 10. kgs: *med art. A.* 11—13. Iarizleifr—mann- um: *sål. B1-2, A; overspr. B.* 13. sem: sva sem *A.*

V. 183. ¹ hafðez: hafðuz *A.* ⁴ avallt: hamalt *A.* fylgðu: fylktu *A.*

18. Ðar: Nu *A* og *her nyt kap. med overskr.:* Nu fysz Haraldr kgr til Miklagarz. Haralldr: þer *tf. A.* 19. Iarizleifr: kgr *tf. A.* all-: forkunnligha *A.* við hann: til hans *A.* þa: oc þo *A.* 20. nu: *ul. A* og *omv.:* hann b.

183. Eitt hofðusk at,
 Eilifr þars sat,

hofðingiar tveir;
 hamalt fylkðu þeir.

færð sina oc mikitt Norðmanna lið með hanum. for
 alla leið þar til er hann com til Miklagarz. þa reð
 Miklagarðe Zoe drotning en rika er styrt hafðe
 Miklagarz riki með .vij. stolkonongom. oc reð með
 henni þa sa maðr. er het Mikael Katalaktus. þa 5
 beiddiz Haralldr af stolkonongenom oc af drottn-
 ingu at hann villdi þar ganga a mala gull oc aller
 hans menn. oc var hanum þui iattat. oc sagt þeim
 (151) at þeir skylldu aller a galeiðir fara. þa styrði hærr
 Girkia konongs Georgius frendi drottningarennar. 10
 þann callaðu Norðmenn Gyrgi. en þa er þeir como
 ut i Girklanz oeyiar. for Haralldr oflega brott fra
 hærrenom með sinum mannum. oc leitaðu ser fe-
 fanga. oc flester aller Væringiar fylgðu hanum.
 hann lagðe sva hvært sinn til orrastu hvert er var 15
 til skipa eða kastala at leggja eða a land at ganga.
 at annat hvært skyllði falla með allu liðinu eða sigr
 fa. en þa er hann var með allum hærrenom. let
 (152) hann sina menn iamnan firsta vera. sva bar at eitt
 hvært sinni at þeir setto landtiolld sin. þa toc Har- 20

1. Norðm. lið: *omv. A.* 1—2. for—leið: oc for þraligha *A.*
 2. til M.: i Miklagarð *A.* 4. oc: sa maðr *tf. A* og *ul.* þa—
 maðr. reð: enn *tf. A.* 5. þa(2): nu *A.* 6. -kgenom: *sål. A;*
 kogom(!) *B.* 7. mala: *ul. A.* 8. var hanum | þui: *omv. A.*
 þeim: *ul. A.* 9. skylldu: *sål. alle undt. B;* skyllði. aller
 —fara: ganga a galeiðr *A* og *nyt kap. med overskr.:* Vm hær
 Girkia kgs. 11. en: oc *A.* 12. for: þa for *A.* 12—13. brott—
 hærrenom | með—mannum: *omv. A* og *skr.:* brot i fra. 13. leit-
 aðu: -aðe *A.* fe-: fiar- *A.* 14. fylgðu: *sål. alle undt. B;* með.
 15. hvært sinn | til orr.: *omv. A.* er: sem *A.* 16. eða kastala |
 at leggja: *omv. A* og *har:* eða til. 17. skyllði: villde hann *A.*
 allu liðinu: lið sitt allt *A.* 17—18. sigr fa: sighras *A.*
 18. let: þa let *A.* 19. iamnan—vera: vera iafnan fiasta hask-
 anom oc lez varaz vilia at æi tynde hann ollu liði sinu *A* og
nyt kap. med overskr.: Vm tialldbuðir at segia; fyrsta *skr. B.*
 20. hvært: *ul. A.* sinni: sinn *A.* þa: oc *A.*

alldr með sinu liði tialdstað þann er ifir var uppi
 aðrum tioldum. þa com til hofðingi Girkia liðs oc
 bað Væringia flytia tiold sin a brott. oc let Girkia
 þar tiallda skylldu. Haralldr svaraðe. oc let þat
 5 engan rett Væringia vera at flytiaz i dalverpi undir
 foetr Girkium. en Gyrgir sagðe at hann sialfr skylldi
 fyrst sætia sitt tialld en uti fra allt lið hans. þa
 svaraðe Haralldr. ef þu ert hærtoge ifir hær Gyrkia
 konongs. þa em ec hærtoge ifir Væringium. þa
 10 villdu hvarer tvæggiu nøyta vapna sinna. þa como
 til vitrir menn oc baðo at þeir skylldu sættaz oc
 gera sem iamnast meðal sin. oc baðo þa luta um
 hvarer fyrri skylldu tiallda. Girkir eða Væringiar.
 eða fyrr riða eða roa. eða til hamnar leggia. þa
 15 varo lutir gorfir. oc marcaðe hvarr sinn lut hær-
 togenn. þa mællte Haralldr við Gyrgi. lat sia hvat
 marc a þinum lut er at vit markem eigi a æinn
 vegh baðer. Gyrgir syndi lut sinn. þa marcaðe
 Haralldr lut sinn sva licet at æigi matte kænna hvar
 20 var. oc castaðu baðom i skaut hærtoganum. oc toc
 Haralldr til lutanna oc mællte sva er hann toc til.
 Þesse scal fyrri tiallda. fyrri riða. fyrri roa. fyrri

1. með—liði: *ul. A.* uppi: *efter tioldum A.* 2. þa: *nu A.*
 3. a: *i A.* 3—4. let—skylldu: *saghþe at Girkir otto þer at*
tiallda A. 4. oc: *ul. A.* 5. vera: *ul. A.* -verpi: *hverfe A.* 6. en:
 þa (s. G.) *A.* 7. fyrst sætia: *sål. alle undt. B, omv.* en: *oc A.*
 8. hærtoge: *hofðingi A.* 9. þa(2): *nu A.* 10. tvæggiu:
tvæggi A (A1 = B). þa como: *oc komo þa A.* 11. vitrir:
spæki- A. 12. sem—meðal: *sætt sæm skilnast a millum A.*
um: ul. A. 13. skylldu: *skulde A.* 14. fyrr: *firir A.* eða(2):
ul. A. hamnar: *hamna A.* 15. hvarr: *sål. alle undt. B:*
hværr. 15—16. hærtogenn: *ul. A.* 16. hvat: *sål. alle undt. B:*
hvart. 17. er: *se firir því A.* vit . . eigi: *omv. A.* 17—
 18. a æinn vegh: *sål. A;* eins vegar *B efter baðer.* 18. Gyrgir:
hann A. 19. lut sinn: *omv. A.* licet: *ul. A.* 20—21. toc—
 lutanna: *skulde Haralldr upptaca baða lutina A.* 21. sva:
ul. A. 22. tiallda: *oc tf. A.* fyrri(3)—fyrri(4): *oc sva A.*

til hafnar leggia. leit a lutenn oc mællte. þetta er
 var lutr Væringia. fløygir ut lutenom a sioenn er
 þar var nær. þa mællte Gyrgir. hvi lezto mec æigi
 108 sia lutenn. Haralldr svaraðe. ef þu sat eigi þann
 er ec toc upp. se þann er æftir liggr. hvart þit mark 5
 er a þeim eða eigi. þa var lutrenn kændr oc var
 þar a marc Gyrgis. i þuilicum viðr skiftum fanz
 hversso framgiarn Haralldr var. oc aburðarsamr.
 (153) Nu foro þeir um sumaret oc hæriaðu. toco þa Vær-
 ingiar þat at tala at myklu myndi þat bætr fara ef 10
 Haralldr reðe einn saman firir liðinu oc sagðu Gyrgi
 engan lut vinna til frægðar þegar hann reð einn
 firir. hann sagðe i mot. at Væringiar villdu ækki
 veita hanum þionastu sina. oc bað þa fara i annan
 stað. oc lezk þa myndu vinna þuilikt. er hann mætte. 15
 (154) þa for Haralldr ifra hanum. oc með hanum Væringiar
 oc aller Latinumenn. en Gyrgir for með Girkia hær.
 syndist þa hvat hvarer matto. fecc Haralldr iamnan
 sigr oc fe mikit en Gyrgir for hæim til Miklagarz.

1—3. leit nær: *toc þa til lutanna oc mælti ef var lutr*
kœmr upp þa fløyge ec hanom ut a sæn oc sva gerði hann A.
 3. lezto mec: *leto þer A.* 4. þann: *lut tf. A.* 5. se: *þa tf. A.*
 liggr: *oc gef at goum tf. A.* 5—6. hvart—eigi: *ef þu kennir*
þitt marc a þeim A. 6. lutrenn: *lutr A.* 7. i: *her nyt kap.*
A med overskr.: Her foro Væringiar með H. at hæria.
 8. aburðar-: *ofundar- A.* 9. Nu: *ul. A.* þeir: *þa A.* 10. þat(1,2):
ul. A. tala: *sin a meðal tf. A.* bætr fara: *omv. A.* 11. saman:
ul. A. 11—12. Gyrgi—vinna: *at Gyrgir vann ængann lut A;*
engat skr. B. 12. frægðar: *frægða B (alene).* þegar—einn:
ef hann var i nocrom stað A. 13. i: *a A.* villdu ækki:
villdi ængann lut A og ul. þion. sina. 15. myndu: *muna A.*
 mætte: *matti A og nyt kap. med overskr.:* Vm hærfor Har-
 alldz oc Gyrgis. 16. þa: *Enn nu A.* hanum(1): *ul. A.* hanum:
allir tf. A. 17. -menn: *oc syndiz i því hvat hvarir matto tf. A*
og ul. det følg.: syndist—matto. 18. fecc: *hafðe A.* 19. Gyrgir
 for: *sål. A;* Girkir foro *B.* hæim: *aftr tf. A.*

nema þat lið er ser villdi fear afla. oc foro þær
til Harallz oc hafðu hann hofðingia ivir ser. þa for (155)
Haralldr með hær sinn væstr til Affrica. efdist miok
at liði i velldi þui er liggr undir Affrica. þat er
5 mællt eftir sagu sialfs hans at hann tøke þar attatigu
borga. sumar varo gefnar i valld hans. sumar braut
hann eða brenndi. sva sagðe Þiðolfr.

184. Tigu mat tekna segia
tandrauðs a Serklände
10 øngr heiti ser atta
⁴ ormtorgs hatodr borga
aðr hær skorðodr harðan
hilldar leik undir skilldi
Særkium hætr i slettre
15 ⁸ Sikiløyiu giekk høyia.

Sva sagðe Hugi Bryndøla skalld.

185. Brauztu undir Mikial mætan
magom heim sem fragom

1. lið: æi *tf. A (mgl. A1)*. oc: *ul. A og skr. þær* foro.
2. ser: *nyt kap. A með overskr.*: Nu fær H. til Africa landz.
3. til: i *A*. 5. mællt: talat mioc *A*. hans: Haralz *A*.
tigu: tughu *A*.

V. 184. ¹ Tigu: Tiughu *A*. ³ øngr: *sål. B1-2; angr B;*
ungir *A*. heiti: hæitti *A*. ⁴ -torgs: *sål. alle undt. B; togs.*
⁶ skorðodr: skorðadr *A*. ⁶ leik: *ul. A*. undir: und *A*. ⁸ øyiu: øy *A*.

16. Sva sagðe: þa cvað *A*. Hugi: *sål. B, A2; i A rettet*
tíl Illuge i randen; A1 har Illuge.

V. 185. ¹ undir: und *A*. mætan: mestan *A*.

184. Tøgu má tekna segja
(tandrauðs) á Serklandi
(ungr hætti sér) átta
(ormtorgs hqtuðr) borga,
aðr herskorðuðr harðan
hildar leik und skildi,

Serkjum hætr, i sléttri
Sikileyju gekk heyja.

185. Brauzt und Mikjál mæztan
(mógum heim, sem frógum,
sunr Buðla bauð sinum)
Sunnlond, Haraldr, røndu.

sunr Buðla bauð sinum
⁴ sonn lond Haralldr ronndu.

(156) Hær sægir þat at þa var Mikiall konongr i þann
tima. Haralldr dvaldezk marga vætr i Affrica. fecc
þar gull mikit oc alls konar dyrðlega gripi oc steina 5
mæta. en fe þat allt sem hann fecc oc æigi þurfti
hann til nøyzlu við lið sitt. senndi hann með trun-
aðarmannum sinum norðr i Holmgarð i valld oc
giæzlo Iarizleifs konongs. dro þar saman mikit fe
sem liklegt var. er hann hæriaðe þann luta heimsins 10
er auðgaztr var at gulli oc silfri. oc sva mikit sem
109 hann gerðe at oc aðan var i fra sagt, at hann
eignaðez attatigu borga. hann barðez við sialfan
konongen i Affrica oc sigraðest oc eignaðest við
hans velldi. sem Þiðolfr skalld sægir. 15

186. Dolglioss hæfir dase
darlatr staðet fjarre
endr en elmi Rinndar
⁴ omynnda tok skyndir

⁴ sonn: sunn *A*.

2. ronndu: *her nyt kap. A með overskr.*: I þenna tima
var Mikael kgr. 3. Mikiall: Mikael *A*. 4. Haralldr: kgr *tf. A*.
i Affrica: *ul. A*. 5. mikit: *ul. A*. dyrðlega: dylliga *A*.
6. mæta: margha *A*. sem: er *A*. þurfti: fecc *A*. 8. norðr:
ul. A. i H.: til Holmgarz *A*. valld oc: *sål. A; ul. B*.
10. heimsins: *sål. A; uden art. B*. 12. at—fra: er meðr
sonnu var aðann *A*. 13. tigu: tughu *A*. 14. oc sigraðest:
ul. A. 15. sem: sva (sægir) *A*. skalld: æfir orðum sialfs
hans *tf. A*.

V. 186. ³ en: er *A*. elmi: æliu *A*. Rinndar: rinda *A*.

⁴ skyndir: skyndar *A*.

186. Dolgljóss, hefir dási
darlatr staðit fjarri
endr, es elju Rindar
ómynnda tók skyndir;

vasat Afrika jofri
Ánars mey fyr hönum
hagfaldinni at halda
hlýðisamt né lýðum.

var at Affrica iofri
Annars møy firir hanom
hagl falldenne at hallda
s lyði samt ne lyðum.

5 Ða hellt Haralldr hærrenom til Sikiløyar. oc vann (157)
þar borg eina með þæma hætte at fuglarar hans
toco með limi smafugla þa er reiðraðuzk i borgenne.
oc flugu um daga i skoga at taca ser fözlo. oc let
Haralldr binnda a bak fuglunum lokars spono af
10 tyruí tre. oc stöpa a vaxe oc brennu steini. siðan
flugu fuglarnar aller sænn i borgena til unga sinna. þa
laust elldinum af fuglunum. þo at hværr bære litla
byrði ellzens. þa kvæiktiz þo þar af husen er røyrr-
þogt varo. oc logaðe siðan huært hus af oðru oc
15 siðan oll borgen. giek þa ut folket með litilæte. bað
ser þa myscunnar með ahyggiu oc ræzlo. þæir er
drembilega oc neisulega hafðu aðr mællt við Har-
alld. Aðra borg vann hann með þæma hætte. at hann (158)
let segia i borgena at hofðingi hærs Girkia konongs
20 være anndaðr oc beiddiz at grafa lik hans i borgenne.
oc heto at væria til miklu fe sem siðr var til firir

5. Ða: Nu *A* og *nyt kap. með overskr.*: Nu vendi H. hærinum til Siciløyar. Haralldr: hann *A*. 6. borg eina: borghena *A*. 8. i skoga: a scog *A* foran um daga. fözlo: mat *A*. 9. fuglunum: þæim *A*. spono: *B1-2*, spöno *B*; spon *A*. af: *sál. A*; oc *B*. 10. tyruí tre: tyrr i *A*. stöpa: stöypa *A*. a: af *tf. A*. steini: oc *tf. A* (fl. s.). 11. aller—borgena: *ul. A*. 12. þo: enn þo *A*. at: æinn *tf. A*. 13. ellzens: *uden art. A*. þo þar: *omv. A*. husen: *efter* varo *A*. 14. logaðe siðan: þvi næst *A*. hus: *ul. A*. 15. siðan: brann *tf. A*. bað: oc baðo *A*. 16. þa: *ul. A*. 17. neisu: næisi- *A*. við H.: til Harallz. oc liðs hans nesta dagh aðr *A* og *her nyt kap. með overskr.*: Hvosso onnr borgh var með slæghð unnin. 18. þæma: þeima *A*. 19. hærs G.: *omv. A* og *ul. kgs.* 20. beiddiz: bæidduz *A* (*A1 = B*). 21. væria til: offra *A*. siðr: titt *A*. til(2): *ul. A*.

sal rikra manna. þesse borg var sva stærk at engi
von var at hon myndi vapnom sott værða. en er
borgar menn høyrðu sagt anndlat Harallz. oc þæir
er kirkiur varðveittu villdu giarna þiggia gullet þo
at vikingar villdu gefa þæim. bauð hværr til sinnar 5
kirkiu at fara skyllði. hugðuz þa myndu upp taca
gull oc silfr oc aðra dyrðlega luti. giengo i mote
likinu i borgarlið. baro ut crossa oc hælga doma
oc skryddust fagrlega. vikingar baro kistuna hatt
oc var tialldat ifir purpura pelle. en menn þæir er 10
fylgðu likinu varo i silkiklædom. oc hattu siða oc
undir hialma oc bryniur. oc þa er þeir como i mitt
borgharliðit þa fælldu þæir niðr kistuna um þvært
liðet. Ða bles luðr svæinn Harallz. oc var aðr allr
hærrenn vapnaðr. skutu upp mærkium oc runnu 15
110 til borgarennar. en Haralldr hafðe boret sialfr
kistuna. bra þa Haralldr sværði oc sva menn hans
aller .xii. er giengit hafðu með kistunni. liopo upp
i liðet. oc drapo þar marga menn. er vapnlausir

1. sal: sol *A*. 2. myndi .. værða: yrðe *A*. er: *ul. A*.
4. kirkiur: *sál. A*; kirkiu *B*. 5. villdu: villde *A1*. hværr:
at *tf. A2*. 6. fara skyllði: licit skulde fara oc *A*. myndu upp:
upp skula *A* (*omv. A1*). 7. dyrðlega: goða *A*. i: nu *A*. 8. i
borgarlið—doma: *ul. A*. 9. fagrlega: oc boro ut krossa oc
aðra hælgha doma *A*. 10. pelle: pæll *A* (*A1 = B*). en: *sál.*
B, A; oc *B1-2*. menn: vikingar *A*. 11. varo—klædom:
hafðu silkiklæde *A*. 12—13. þa—þa: *sál. A*; i miðiu borgar-
liðinu *B*. 13. þvært: þvær *B* (*alene*). 14. bles—Harallz:
let Haralldr viðr evæða luðr sinn *A*. 14—15. aðr—hærrenn:
allr lyðrinn apr roundr oc *A*. 15. skutu: þæir *tf. A*. mærk-
ium: mærkinu *A*. 16. til borgarennar: um borghina *A*.
Haralldr: kgrenn *A*. boret sialfr: sialfr røyndr borit *A*.
17. kistuna: oc aðrir xii. menn *tf. A*. þa H.: kgrenn *A*.
sværði: *med art. A*. 17—19. sva—liðet: allir hans menn *A*
(*jfr. Mork.*). 19. þar: þæir *A*. er: þa er *A*.

stoðo firir. þar varð sarr Halldor Snorra sunr hoggvinn i annlet. Aller varo þeir noccot sarer. oc mest af griote er kastat var at þeim or turrenom. Haralldr vann þa borg. oc toc þat af fe er hann villdi. 5 eignaðe siðan Girkia kononge borgena. marga staðe vann hann i þesso lannde. undir valld Girkia konongs. aðr en hann kóme aftr til Miklagarðz. Litlu (159) siðar gerðe hann færð sina ut af Miklagarðe með hær til Iorsala. oc þa er kom til Iorsala var landet 10 allt upp gefet i valld hans. sva sægir Stufr er høyrtr hafðe Haralld fra þessom tíðendum sægia.

187. For ofruginn øfre
eggdiarfr undir sik leggja
folld var viga vallde
15 4 virk Iorsala oc Girkiu
oc með ørno riki
obrunnin com gunnar
heimil iorð und herðe
8 Harallz ond ofar lanndum.

20 Her sægir fra þui at þetta lannd com obrunnit oc ohæriat i valld Harallz. for þa ut til Iorðanar oc

1. firir: þeim *tf. B, ul. A.* sarr: mioc *tf. A.* sunr: hann var *tf. A.* 2. Aller—þeir: *sál. B1-2* (þar *f.* þeir *B*); flester allir Harallz menn urðo *A.* 3. turrenom: turnum *A.* 4. fe: *ul. A.* villdi: oc *tf. A.* 5. siðan: *ul. A.* 6. undir: i *A.* 7. Miklag.: *her nyt kap. A med overskr.:* Vm færð *H.* til Iossalaborgar. 9. hær: *med art. A.* er: hann *tf. A.* til *I.* i Iorsala hæim þa *A.*

V. 187. 4-sala: -sale *A.* 7 herðe: harðre *A.*

21. i: *sál. A,* undir *B.* for þa: þvi næst for hann *A.*

187. Fór ofrugi enn øfri
eggdjarfr und sik leggja
(fold vas viga valdi
virk) Jórðali (ok Girkjum),

ok með ørnu riki
óbrunnin kom gunnar
heimil jørð und herði. —
Haralds ond ofar lundum.

laugaðe sik. sva sem hattr var palmara. hann varðe til grafar drottens vars. oc crossens hælga oc annarra hælga doma i Iorsalalande. Gaf þeim þar til sva mikit fe i gulli oc silfri at engi vissi marca tal at. oc hann friðaðe vegenn allt ut til Iorðanar. oc drap 5 þar raufara oc annat folk þat er ofrið gerðe sem Stufr sægir.

188. Stoðo rað af ræiði
rann þat svicamannum
Egða grams a ymsi 10
4 orð Iorðanar borðe
en firir afgerð sanna
illa gat fra stilli
þjóð fecc visan váða
8 vist um alldr með Cristi. 15

(160) Eftir þetta for hann aftr til Miklagarðz. oc þui nest gierðest osætte af drottningu Zoe til Harallz. var su soken fyrsta gefinn Haralde. at hann hafðe gull

1. sva.. hattr var: *ul. A.* palmara: -era *A.* 2. drottens vars: *omv. A (A1 = B).* oc(2): til *tf. A.* 3. hælga: hæilaghra *A.* þeim: hann *A.* 4. engi: maðr *tf. A.* at: a *A.* 5. oc hann: Haralldr *A.* friðaðe: oc *tf. A.* ut: *ul. A.* 6. þar: marga *A.* sem: sva sem *A.*

V. 188. 3 ymsi: ymsum *A.* borðe: borðom *A.* L. 5—8 *mgf. A.* Her nyt *kap. med overskr.:* Nu gerez usætt a mille Harallz oc drottnengar.

16. Eftir þetta: Enn nu *A.* hann: Haralldr *A.* þui nest: þa *efter* gierðest *A.* 17. osætte: usætt mikil *A.* Zoe: *ul. A.* 18. soken: soc hin *A.* gefinn Haralde: *sál. A; ul. B.*

188. Stóðu røð af reiði
(rann þat svikum manna)
Egða grams á ymsum
(orð) Jórðanar borðum;

enn fyr afgørð sanna
(illa gat frá stilli)
þjóð fekk visan váða. —
Vist of aldr með Kristi.

þat er atte Girkia konongr. oc eigi upp greitt sem log stoðo til. oc hafðe sialfr meira af eignaz en konongr hafðe veitt hanum. sagðu sva at a þeirri stundu er hann var ifir konongs hær. hafðe ekki 111
 5 gull comet af galeiðum. Annr soc var su at Zoe drotning kiændi Haralld. at hann tíðcaðest Mariu sonar dottor hennar. Haralldr bað hennar oc fecc eigi. Ðat sægia menn þeir er veret hafa i Miklagarðe. at Væringiar minnaz sva frasagnar. at
 10 Zoe drotning villdi siolf hafa Haralld. Zoe drotning (161) oc Munakus keisare leto taca Haralld oc leiða bundinn til myrkvastofu. oc .ii. menn með hanum. Ulf er siðan var stallare hans. oc Halldor Snorrason. oc ner myrkva stofonne a stræteno syndist hanum
 15 hinn hælgi Olafr konongr var þar siðan gorr kapella hinum hælga Olafe kononge oc stændr su kapella enn. oc þa var þeim runndit i dyflizuna. Nesto nott eftir com ekkia ein oc opnaðe dyflizuna. þat er turn einn oc openn ofan. oc er nu callat Harallz
 20 dyfliza. Tva þionastu menn hafðe su kona með ser. leto þau siga ofan snøre oc drogo Haralld upp. oc þa er með hanum varo. þesse kono hafðe hinn

1. eigi: allt *tf. A.* 2. sem: sva sem *A.* 3. hanum: oc *tf. A.* sva: þeir *A.* 3—4. a—stundu: þa stund *A.* 4. ifir: Girkia *tf. A.* 4—5. hafðe—comet: at æcki kom gull *A.* 5. galeiðum: Enn *tf. A.* 6. Zoe: Zoa *A (A1 = B).* kiændi: þat *tf. B, ul. A.* 7. hennar(2): Mariu *A.* 8. menn þeir: *sål. A; omv. B.* 9. at—sagnar: *ul. A.* 10. hafa: haft *tf. B, ul. A.* Haralld: *her nyt kap. A med overskr.:* Nu er H. sættr i myrkvastofu. 10—11. Zoe(2)—letu: Nu let Monacus kæisare oc Z. dr. *A.* 12. Ulf: Ulfr *B, B2 (her r senere tf.).* 15. kgr: *ul. A.* var þar: *omv. A.* 16—17. hinum—enn: æin *A.* 17. þa: *efter þeim A.* 20. su kona: *sål. A; conan B.* ser: oc *tf. A.* 21. ofan: niðr *efter snøre A.* oc(2): alla *tf. A.* 22. er: *sål. alle undt. B: sem. með hanum: þer A.*

hælgi Olafr vunnit bot. oc hafðe hann vitrazk henni (162) at hon skylldi løyssa broðor hans. þa for Haralldr þegar til Væringia skiftar. sva calla þeir þa garða er þeir ero i. en er hann com þar. bað hann þa upp standa oc taca vopn sin. oc giengo siðan til 5 konongs palata. þar er hann svaf. oc drapo noccora Væringia er vorð helldo ifir kononge. toco konongenn sialfan oc stungu ut bæde augun hans. sva sægir Þorarenn i drapo sinni.

189. Naðe giðr en glóðom 10
 Griklanz iofr hannda
 stolþengill giecc strangu
 4 steinblindr aðal meini.

Sva sæghir oc Þioðolfr.

190. Stolþængils bauð stinga 15
 styriolld var þa byriað
 eyðr oughum bæde
 4 ut hæiðingia sutar.

1. Olafr: kgr *tf. A.* hafðe—vitrazk | henni: *omv. A.*
 2. hans: *her nyt kap. A med overskr.:* Her drepr Haralldr varðmenn kganna. þa: Nu *A.* 4. þeir: Værengear *A.* en: nu *A.* þar: þa *tf. A.* 5. giengo siðan: ganga *A.* 6. palata: palato *A.* svaf: inne *tf. A.* oc: þeir *A.* 7. er—helldo: þa er a værði hofðo værit *A.* kge: *med art. A.* 8. augun: *uden art. A.* 9. Þorarenn: Skæggia sun *tf. A.*

V. 189. ¹ giðr: *sål. B1-2; gær B; gior A.* glóðom: glóðo *A (glóðe A2).* ² Grik-: Girk- *A.*

14—18. Sva—sutar: *sål. A; mgl. B.*

189. Náði gorr en glóðum,
 Griklands, jofurr handa,
 stólþengill gekk ströngu
 steinblindr aðalmeini.

190. Stólþængils bauð stinga
 (styrjöld vas þá byrjuð)
 eyðir augu bæði
 út heiðingja sutar.

Valgarðr sægir fra drape varðmanna.

191. Helmingi bauð þu hanga
hilmis kundr af stundu
skift hafe þer sva at eftir
5 4 ero Væringjar færre.

I morgum kvæðom Harallz er getet þessa storvirkis. oc æighi er at gera orð i hia því. nema sialfan Girkia konong blinndaðe hann. næmna matte greifa noccon 112 eða hærtoga. en i allum cvæðom Harallz sægir a 10 æina lund at þetta var sialfr stolkonongr. A þeirri (163) samu nott toc hann holl þa er inni var iungfrua Maria oc hafðe hana með ser. toco siðan .ii. galeiðr oc rero inn i Sæviðarsund. þar varo ifir sundet iarnrekæendr. þa mælte Haralldr. at skipast skyllði 15 til ara a hvarre tvæggiu galeiðenne. en þeir aller er eigi þurftu at roa. skylldu laupa aftr a hvarre tveggiu galeiðenne. oc hafa hværr huðfat sitt i fange. oc rænndu sva galeiðarnar upp a iarnen. en þegar

1. sægir—varðmanna: af Vælli hevir oc cveðit um varðmennena A.

V. 191. ¹ bauð þu: bouttu A. ⁴ færre: fære A.

7—8. oc—hann: *sål. A; ul. B.* 8. matte: *sål. alle undt. B, A1*: mætte; til *tf. A.* 10. lund: læið A. -kgr: *med art. A og nyt kap. med overskr.:* Her vinnz hollinn oc iunfruenn. A: Enn a A. 11. iungfrua: i iungfruan A. 12. hafðe hana: *omv. A og tf. hann. toco siðan: þeir toco oc A. galeiðr: galeiðar B2.* 13. þar varo: enn A. sundet: voro *tf. A.* 4. -rekæendr: rækand B(*alene*); rækkende A. 15. hvarre: *sål. alle undt. B*: hvar. tvæggiu: tvæggia A = l. 17. galeiðenne: -unne A = l. 17. aller: menn A. 16. þurftu—roa: þurfti til roðrar A. skylldu: þa skulde aller A. 17. huðfat sitt: *omv. A.* 18. galeiðarnar: galøyðr A.

191. Helmingi bautt hanga skipt hafið ér, svát eptir
hilmis kundr af stundu; eru Væringjar færi.

er festi oc af toc skriðenn bað hann þa laupa fram i. þa stöyfti galeiðenne fram af iarnom þeirri er Haralldr var a. en su annr er hann var eigi a. sprakk er reið a iarnonom. oc tyndist þar mart (164) af. en sumt var tækit af sunndi. með þesso komsk 5 Haralldr braut or Miklagarðe oc for sva inn i Svarta haf. oc aðr en hann sigldi i hafet setti hann upp a land ungu fru Mariu oc fecc henni gott faru nøyti aftr til Miklagarz. oc bað hana segia Zoe drotningu at Haralldde þotte sem hon hæfði litit valld þa a 10 hanum. eða hvart er hennar riki myndi noccot þa firir standa at hann fenge ungu fru Mariu ef hann villdi. þa sigldi hann norðr i Ellepallta. for þaðan aftr um Austrriki. i þessom færðum orte Haralldr gamanvisur oc ero .xvi. oc eitt niðrlag at allum. 15 þesse er einn.

192. Sneið firir Sikiløey viða
suð varom þa pruðir
bryn skræið væl til vanar
4 vengis hiotr undir drengium 20

1. er: *ul. A.* bað: þa bað A. þa: alla A. 2. þa: oc þøyre A. galeiðenne: *her har A*: er H. var a, og så stöypti, *ul. þeirri.* iarnom: *med art. A.* 3. su: *ul. A.* 4. sprakk: *her har A*: su er æighi var H. a (*f. er—a*). er: hon *tf. A.* iarnonom: iarneno A. 5. af(2): *sål. A; a B.* sunndi: *her nyt kap. A med overskr.:* Nu sighlir H. i Svarta haf. með—komsk: Sva com A. 6. braut: *sål. B1-2; mgl. B; brot A.* or: af *A1-2.* inn: *ul. A.* 8. ungu fru: *sål. B1-2 (iungu skr. B); iungfruna A.* 9. aftr: *sål. A; ul. B.* hana: *ul. A.* 10. sem—hæfði: *ul. A.* 10—11. þa—hanum: hon a ser æigha A. 11. hvart er: hvat A. 11—12. noccot—standa: firir hafa staðit A. 12—14. at—villdi: ef hann villde haft hafa iungfruna A. 13. þa: siðan A. -pallta: -palltu *B1-2.* 14. Haralldr: *sål. A; hann B.* 15. oc ero: *sål. B1-2(er); ul. B, A.* eitt: er *tf. A.* at: a A.

V. 192. ⁴ undir: und A.

vætte ek miðr at motte
myni enn þinnig nenna
þó lætr Gierðr í Garðum
8 gullrings við mer skolla.

- 5 Þui veik hann til Ellisifjar dottor Iarizleifs konongs.
Haralldr for til Holmgarðs a fund Iarizleifs konongs (165)
oc fecc þar goðar viðtaer. toc þa til sin gullet
mikla er hann hafðe aðr sennt firir ser utan or
Miklagarðe. aðr en Haralldr føre or Garðum austan.
10 gifti Iarizleifr hanum dottor sina. er het Elizabeth.
en Norðmenn callaðu Ellisif. Ðat sægir Stufur
hinn blinndi.

- 15 193. Mægð gat eðlingr eiga
ognar milldr þa er villdi
gullz toc gauta spjalle
4 gnotgt oc bragnings dottor.

⁵ vætte: væitti A. at: *sål. B1-2, A; a B.* motte: *sål. B, B2;*
mote B1, A. ⁶ þinnig: þinig B1-2; þinnugh A. nenna:
rænna A.

5. Þui: nest *tf. B, ul. A.* -sifjar: -sifar A. kgs: *nyt*
kap. A með overskr.: Nu fær H. til Holmgarz. 6. Iariz-
Iuriz- A. 7. fecc: hann *tf. A.* gullet: gull þat it A. 8. utan:
otan B1-2. or: af A. 9. austan: *ul. A.* 10. er: su A.
11. en: þa (call. Norðm.) A. Elli-: Eli- B1-2. Ðat: Sva A.
V. 193. ¹ eðlingr: oðlingr A. ⁴ gnotgt: gnott A.

192. Sneið fyr Sikiley við
súð, vörum þá prúðir,
brýn, skreið vel til vánar
vengis hjörtr und drengjum;
vættik miðr at motti
myni enn þinig nenna;

þó lætr Gerðr í Gørðum
gollhrings við mér skolla.
193. Mægð gat oðlingr eiga
ognar mildr þás vildi;
golls tók gauta spjalli
gnótt ok bragnings dóttur.

- 113 At vare byriar hann færð sina austan or Holmgarðe.
(166) oc for með .iii. skip til Sviðioðar. Sva sæghir
Valgarðr.

194. Skauzt þu und farm enn friðsta
fram veitiz þer bæiti 5
farðir gull or Gørðum
4 grunlaust Haraldr austan
styrðir hvatt i horðum
hugdyggr iofur glyggvæ
sattu þar er sædrif letti 10
8 Sigtun enn scip nighðu.

oc funnuz þeir þa Svæinn Ulfs sunr oc Haraldr.
þeir varo magar. þui at Ellisif er Haraldr atte var
dotter Ingigierðar Olafsdottor hins svænka. hans
systir var Aztrið moðer Sveins Ulfssonar. Litlu aðr 15
hafðe Svæinn flyit af Danmorc firir Magnusi kon-
onge. þa bæiddiz Svæinn sambanz við Harald um
vandræðe þeirra Magnus konongs. oc teðe hanum
at Magnus konongr sat ifir hvarstvæggia þeirra riki.
Haralldr svaraðe a þa lunnð at eigi villdi hann synia 20
Svæini sinnar vinatto. en þo vil ec fyrr hitta

1. At: *nyt kap. A með overskr.:* Nu byriar H. færð sina
til Svæiðioðar. or: af A. 2. oc: *ul. A.* 2—11. Sva-
nighðu: *sål. A; ul. B.* 12. oc(1): þa A og *ul. det følg.*
13. þui: firir þvi A. Elli-: *sål. alle undt. B:* Eli. 15—
17. Litlu—kge: *ul. A.* 17. þa: oc nu A. við H.: af Har-
alde A. 17—18. um—kgs: *ul. A.* 18. teðe hanum: *saghðe A.*
19. hvars-: *sål. alle undt. B:* hvar. þeirra: foðr læifð oc
tf. A. 20. lunnð: leið A1. 21. sinnar vinatto: *omv. A.*
vil ec: vill hann A. fyrr: fyrst A1.

194. Skauzt und farm enn frizta stýrðir hvatt i hørðu
(frami veitisk þer) beiti, hugdyggr jofurr glyggvi,
farðir goll or Gørðum sátt, þars sædrif létli,
(grunlaust) Haraldr austan; Sigtún, en skip hnighðu.

Magnus konong frenda minn en ovingast við hann. eða hylla sik fiandmannum hans. for Haralldr þa til Danmarcar sem her sægir.

- 5 195. Eik slong undir þer yngvi
ognbliðr i haf síðan
rett varð yðr um ætlat
4 oðal fra Sviðioðo
hynd bar rif þar er renndo
rett a stag firir sletta
10 skeiðr en skælgðut brúðir
8 Scan øy Danum nanar.

K. 44. Her fundust þeir frendr Magnus
konongr oc Haralldr.

(P)^A urðu þau tíðendi er aðr var til visat. at (167)
15 þeir funnuz Magnus konongr oc Haralldr faðr broðer
hans. toco tal a millum sin. oc spurði Haralldr
hværssu Magnus konongr villdi iamna rikit milli
þeirra. en Magnus konongr lezk vilia gera eftir raðe
stormennis sins. oc hermanna sinna eða lanzmanna.

1. M. kg | frenda minn: *omv. A og sinn.* 2. fiand-
fianz- A. Haralldr: *sál. alle undt. B:* hann.

V. 195. ³ varð: var A. ⁵ hynd: hind A1-2. ⁶ sletta:
sletto A. ⁷ skeiðr: skæið A. skælgðut: skælkto A. ⁸ Scan:
sál. alle undt. B: sem(!).

12—13. Her hæiðiz Haralldr rikis iafnaðar A. 17. villdi:
mundi vilia A. 17—18. milli þeirra: þeirra meðal A. 18. en:
ul. A. vilia: skula A. 19. stormennis—lanzmannar: hinna
størsto manna oc annara vitra manna i lanndino A.

195. Eik slong und þér, yngvi
ognbliðr, i haf síðan
(rétt vas yðr of ætlat
oðal) frá Svíþjóðu;

hýnd bar rif, þars rennduð
rétt á stag fyr slétta,
skeið, en skelkðuð brúðir,
Skáney, Dönum nánar.

Þa varo tilheimtir rikismenn oc raðgiafar konongsens
oc let Magnus konongr uppbera firir þa hværss
Haralldr beiddist. Þa svaraðe Einar þambarskælvir.
oc let fiarre Haralldr verit hafa þa er þeir vunnu
114 lanndet af Knyttingum oc ecki fysumk ver at tvi- 5
skiftaz milli kononga. havum ver oc iamnan æinum
senn þionat. oc sva man enn vera meðan Magnus
konongr hæfir valld sitt. þesso samþyktuz aller
rikismenn þo at sina læið høfe hværr sitt mal kom
þo i einn stað niðr at þeir villdu hava Magnus einn 10
konong ifir ser. for við þat Haralldr a brott. oc
þottez fa enga sœmnd af frenda sinum. veik þa
aftr til Sviðioðar oc stæmdi a fund við Svein. gerðo
felag sitt a þa lund. at Haralldr lagðe Noreg til en
Sveinn Danavelli. oc skylldu þeir baðir vinna 15
bæðe lond af Magnusi kononge eflðuz at liði oc foro
viða um Siolond. oc Fion. brenna oc hæria. oc toco
folk mikit. sem sægir Valgarðr.

196. Haralldr gorfa leztu heriat
nyggir þu andscotum tyggi

20

1. Þa—heimtir: oc varo þa saman callaðir A. raðgiafar:
roðonœyti A. 2. oc let: let þa A. Magnus: *ul. A.* þa:
sál. alle undt. B: þeim. 3. þambar-: þamba- B1-2, A, A2.
4. verit hafa: *omv. A.* 5. ecki—ver: ænge fysn er oss a A.
6. milli: millum B (*alene*). kga: *med art. A.* havum—oc:
oc hofum æ A. 7. senn: A; kononge B. 8. kgr: lifir oc
hann *tf. A.* 9. at: a *tf. A.* hværr: hvarr B (*alene*). 10. þo:
æ *tf. A.* 11. ser: *ny linje A.* for—a: Nu for Haralldr viðr
sva buit i A. 12. veik: hann *tf. A.* 13. við Svein: Svæins
oc A. gerðo: þeir *tf. A.* 15. baðir vinna: A; þau B.
16. lond: londenn A; hæria *tf. B.* eflðuz: þeir nu mioc *tf. A.*
17. -lond: B, A1; -land B1-2, A, A2. brenna—hæria: hæriaðo
oc brændo A. 18. folk mikit: *sál. A, omv. B.* sem: sva A.
V. 196. ³ tyggi: *med i A, B1-2.*

hvatr rann vargr at vitia
 4 valfallz Selunnd alla
 giecc a Fion en fecc at
 fiolmennr konongr hialmum
 5 brast rikulega ristin
 8 rit erveðe litit.

197. Brann i bœ firir sunnan
 biartr elldr Roskelldu
 ronn let raser nenninn
 10 4 rœyk væl ofan fella
 lago lanz menn gnogner
 lo hel sonum frælsi
 drosk harmvesallt hyski
 8 liott til skogs a flotta.

15 198. Dvoldum daprt of skilda
 drifu þær er eftir lifðu
 ferð en fengin urðu
 4 fogr sprund Daner unndan

³ hvatr: hvatt A. ⁴ Se.: Sæ- A. ⁷ rikulega: rikula A.
 V. 197. ² elldr: i *tf.* A. ³ let: lezt A. raser: ræsir A. ⁴ væl:
 væll A. ⁵ gnogner: gnoghir A. ⁶ sonum: sumum A. ⁸ liott: liot A.
 V. 198. *Mgl.* A.

196. Haraldr gœrva lézt herjat
 (hnyggr andskotum tyggi)
 hvatt rann vargr at vitja
 valfalls, Selund alla;
 gekk á Fjón, en fekkat,
 fjolmennrkonungr, hjolmum,
 (brast) rikula (ristin
 rit) erfði litit.

197. Brann i bœ fyr sunnan
 bjartr eldr Hróiskeldu;
 ronn lét ræsir nenninn
 reykvell ofan fella;

lögu landsmenn gnógir;
 lo hel sumum frælsi;
 drósk harmvesalt hýski
 hljótt til skógs á flotta.
 198. Dvöldum daprt of skilda,
 drifu þeirs eptir lifðu,
 ferð, en fengin urðu
 fogr sprund, Danir undan;
 láss helt líki drósar,
 leið fyr yör til skeiða
 (bitu fikula fjotrar)
 fjóð mart (hœrund) bjartra.

lass hellt líki drosar
 leið fyrir yör til skeiða
 bitu fikula fiotiar
 8 fljóð mart harund biartra.

Þa er Haralldr oc Sveinn hafðu vunnit þuilikt sem 5
 her visar til. skiftu þær liði. sigldi Haralldr utleiðis
 til Noregs. sem Valgarðr sægir.

199. Inn var i sem brynni
 iðlikt sia miðian
 115 elldr þa er yörum hellduð 10
 4 orms munn skipum sunnan
 skeið bar skolltenn rauða
 skein af gulli reinu
 dreke for dagleið mikla
 8 dufu braut undir hufi. 15

200. Ræðr þu en ræser œðre
 ristr alldum sio kalldan
 sveit ter sinum drottne
 4 snioll Norege allum.

⁶ skeiða: B1-2; skeiðar B.

5. Þa: *ny linje* A. 6. til: þa *tf.* A. sigldi: þa *tf.* A.
 utleiðis: *sál.* A; *ul.* B.

V. 199. ⁵ skolltenn: scolt hinn A. ⁸ undir: und A.

V. 200. ² ristr: ristum B (*alene*). alldum: alldri A.
³ ter: tior A.

199. Inn vas i, sem brynni,
 iðglikft séa miðjan,
 eldr, þás yörum hellduð,
 orms munn, skipum sunnan;
 skeið bar skolpt enn rauða;
 skein af gulli hreinu,

dreki fór dagleið mikla,
 dúfu braut und hufi.

200. Ræðr þú, en ræsir œðri
 ristr aldri sæ kaldan,
 (sveit tér sinum drótni
 snjóll) Noregi öllum.

Her sægir hværssó Haralldr kom til Noregs. fra þui
er hann for or lande ut til Miklagarz. Ða er hann (168)
com i Vikena. giecc hann af skipum sinum oc for
a Upplond til oðala sinna sem faðer hans hafðe riki
5 haft. oc beiddist at bœndr skylldu gefa hanum kon-
ongs nafn eftir þui sem hann var borenn til. þat
þorðe engi maðr at gera firir riki Magnus konongs
at lata heita annan mann konong i lande at hanum
lifanda. þa for Haralldr norðr i Guðbranz dala atte
10 þar þing. oc beiddiz þar konongs nafns. Ðar var
til einn maðr af bondom er þat gierðe Þorer a Steig.
er siðan var mikill hofðingi. þa var hann .xv. vetra
er hann gaf Haralldi konongs nafn fyrst i Norege.
Haralldr konongr gaf hanum þegar i stað masur
15 bolla. gyrðan meðr silfri. oc ifir kilpr gylltr. oc var
bollenn fullr af brendo silfri. hann gaf hanum oc
.ii. gullringa oc stoðo baðer saman mork. oc þar
með skikkiu sina. þa er i var brunn purpuri. het
hanum oc miklum metnaðe ef hann yrðe raðande
20 rikisins. þa for Haralldr konongr með flokke um
Upplond. var þa callaðr konongr af bondom. Sveinn

1. kom: fysta sinn *tf. A.* 2. ut: oc ut *A.* Ða: Enn
A og nyt kap. hann: Haralldr *A.* 3. com: austann *tf. A.*
Vikena: Vik þa *A.* for: upp *tf. A.* 4. sinna: þer *tf. A.*
5. beiddist: þer *tf. A.* skylldu gefa: gæfi *A.* 6. borenn til:
rettlega tilborenn enn *A.* 8. at(1): *alle undt. B:* oc. mann:
ul. A. at(2): *sål. A; ul. B.* 9. þa: þeðan *A.* dala: dale
B1-2, A1. 10. þar—nafns: at hanum være gefit kgs nafn *A.*
11. gierðe: sa er menn kallaðo *tf. A.* a: af *A.* 14—15. masur
bolla: mosarbollan *A.* 15. meðr: *A;* af *B.* gylltr: gylltr *A*
foran kilpr (A1-2 = B). 15—16. var—fullr: fullan *A.*
16. hann gaf: oc enn gaf hann *A.* oc: *ul. A.* 17. saman:
sål. A; ul. B. 18. þa—purpuri: enn þet var brunt purpurea
oc ofann a þetta *A.* het: hann *tf. A.* 19. oc: *ul. A.* 19—
20. ef—rikisins: *sål. A (enn A, A1);* i sinu riki *B.* 21. þa:
Haralldr *tf. A.*

for þa oc með hærskipum um Smalond i Dana velldi.
(169) oll þesse tíðendi er nu var i fra sact spurði Magnus
konongr. oc með raðe allra hofðingia. snere hann
hærenom til Noregs. oc villdi þat land fyrst veria.
hann com i Vikena oc spurði at Haralldr konongr 5
for ofan i mote hanum með liði. Nu como við
beggia vinir oc frendr. oc baro sættar boð i millum.
kom sva at þeir frendr skilldu finnast i griðum. oc
var þa stæfnd veizla rik þar sem Akr hætitir.
skylldi Magnus konongr veita Haralldi .iii. daga oc 10
116 .lx. manna meðr hanum. hinn fyrsta dag er konongr
veitti oc siðan er borð varo upptækin. þa giengr
Magnus konongr ut or stofunne. oc litlu siðar com
hann inn aftr giengo menn firir hanum oc æftir
með storum byrðum. menn Harallz skipaðu annan 15
pallenn. þa giecc Magnus konongr at yzta manne.
oc gaf þeim sværð gott. aðrum skiold. þriðia kyrtil.
þui nest klæðe. eða gull eða vopn. þeim stœrre er
tignare varo. Siðan com hann firir Haralld frenda
sinn. oc hafðe i hendi ser .ii. rœyrteina fagra oc 20

1. velldi: *her nyt kap. A með overskr.:* Her geriz sættar-
gerð millim Magnus kgs oc Harallz kgs. 2—3. oll—kgr: Nu
fra þessi tíðendi oll er nu var i fra sact *M. kgr A;* er—sact
ul. B. 5. hann: *ul. A.* 6. Nu: *sål. A; Ða B.* 7. i: a *A.*
millum: kganna oc *tf. A.* 8. kom: þa *tf. A.* frendr: *M. oc*
H. tf. B, ul. A. oc: *ul. A.* 9. stæfnd—rik: *sål. A;* stemnt
oc ætlat til rikrar veizlu *B.* hætitir: oc *tf. A.* 10. H. | .iii.
daga: *omv. A.* oc: *A, með B.* 11. lx: xl *A.* meðr han-
um: *A og ny linje;* hans *B.* hinn: Enn hinn *A.* 11—12. er
—veitti: væizlunnar *A.* 12. varo upptækin: hofðu upp faret *A.*
13. or stofunne: *sål. A; ul. B.* 13—14. litlu—hann: *sål. A;*
þegar er hann com *B.* 14. aftr: oc *tf. A.* menn: bæðe
tf. B; ul. A. oc: sumir *tf. A.* 15. skipaðu: hofðo skipat *A.*
16. Magnus: *ul. A.* yzta: *A;* fyrsta *B.* 17. þeim: *ul. A.*
skiold: hinum *tf. A.* 18. þui nest: eða *A (þuñ nest klæðe*
ul. A1). eða vopn: *ul. A.* þeim: gaf hann *tf. A.* stœrre:
giafir *tf. A.* 19. varo: oc *tf. A.* 19—20. H. | frenda sinn: *omv. A.*

mællte. frende hvarn teinen vilið þer þiggia af oss at gíof. þa svaraðe Haralldr. þann er oss er nærre. þa mælte Magnus konongr með þessom røyrspota gefom ver yðr halft Noregs velldi. með allum skatt-
 5 um oc skylldum oc allre eign. með þessom formala at þu skallt vera iamnrettr konongr i allum staðum sem ec. En þa er ver erom aller saman skal ec vera firir maðr i allre heilsan oc þionastu. oc sæte. en ef .iii. ero tignir menn. skulum ver i miðiu sitia.
 10 Uer skulum hafa konongs læge oc konongs bryggiu. þer skuluð oc styrkia oc styðia vart velldi firir þat at ver hofom gort yðr þann mann i Norege er ver hugðum at eigi skylldi vera meðan varr hauss være firir ofan molld. þa stoð Haralldr upp (174)
 15 oc þaccaðe væl frenda sinum sœmd oc goða gíof. oc varo þa aller kater. at liðnum þeim .iii. dagum hæfir Haralldr konongr veizlu buna með allu liði sinu. bauð til Magnusi kononge með .lx. manna. oc veitti af kappe miklu. En fyrsta dag sinnar veizlu
 20 valde Haraldr gíafar allum Magnus konongs mann- um. oc kom þar þa inn margr fasenn gripur. er siðan var gefenn. þa er allum var gefet nema Magnusi kononge. þa let Haralldr taca stola tva.

1. teinen: *uden art. A.* vilið: *vili A.* 2—3. þa—kgr: *ul. A.* 4. yðr: *þer A.* 5. eign: oc *tf. B, ul. A.* 6. vera: *sål. A; ul. B.* 7. ver: *við A.* aller: *baðir A.* skal: *þa scal A.* 8. allre: *ul. A; efter oc(1) B1-2.* þionastu: at *þionkan A (jfr. Mork.). oc(2): sål. A; at B.* en: *ul. A.* 9. menn: *þa tf. A.* skulum: *skulu B (alene).* 10. skulum: oc *tf. A.* læge: i *hofnum tf. B, ul. A.* 11. velldi: *alle undt. B:* ríki (*jfr. Mork.*). 12. at: er *A.* hofom gort: *A; gefom B.* 14. þa: *Nu A og ny linje.* 16. at: *Enn A.* þeim .iii.: *þimr A.* dagum: *þa tf. A.* 17. veizlu buna: *omv. A.* 17—18. allu—sinu: *ollum sinum monnum oc A.* 18. .lx.: *.xl. A.* 20. Haraldr: *A, hann B.* 21. oc kom: *como A.* margr—gripur: *i flertal A og det følg. voro gefner.* 23. þa: *sål. A; ul. B.*

hann sættiz a annan. oc bað Magnus konong sitia a aðrum. þa varo bornar inn i stofuna margar taskr storar. oc bræitt niðr i halminn klæðe. oc let Haralldr konongr þa upp luca fehirlunum oc mælte til Magnus konongs. þer veittuð oss fyrra 5 dags mikit ríki er þer hafðuð aðr vunnit með sœmd af ovinum yðrum oc varom. oc tocoð oss til samlags með yðr. oc var þat væl gort oc somasamlega við oss. nu er her i annan stað at sia. Uer hafum veret i utlandum oc stundum i noccorom mannhættom. aðr 10 en ver hafum samnat þesso gulli. en nu skulum ver skifta i tva staðe. skulu þer frende eiga halft gullet með þui at þer vilið at ver eigim halft landet með
 117 yðr. let Haralldr konongr þa bera upp allt gullet. en siðan skifta millum sin. þykkir þetta nu hværi- 15 um manne mikil furða er ser at i Norðrlond seal sva mikit gull vera comet. þetta var þo raundar Girkia konongs auðr. sva sem aller menn segia. at þar ero hus full af rauðu gulli oc ero nu konongar alkater. Nu kom upp staup eit mikit sem mannz 20

1. hann sættiz: *omv. A.* oc: *enn hann A.* 1—2. sitia—aðrum: *sætiaz a annan A.* 2. þa: *nu A.* i stofuna: *A; ul. B.* 2—3. margar taskr: *omv. A og tf:* oc. 3. bræitt: *bræidd B.* niðr: *undir A.* i halminn: *A; ul. B.* 3—4. oc let: *let þa A.* 4. þa: *ul. A.* -hirlunum: *A; hirlum sinum B.* 6. dags: *A; dag B.* 8. oc(1): *A; ul. B.* 8. oc—oss: *þer sœm þer hofuð sva mikit til unnit A.* 9. her: *ul. A.* 9—10. veret | i utl.: *omv. A.* 10. oc: *ul. A.* noccorom: *sål. A; ul. B.* -hættom: *A; hascom B.* 11. ver hafum: *fengum A.* nu—ver: er ver skulum nu *A (skulo skr. B alene).* 12. skulu—eiga: *vilium ver nu frende at þer æighthit A.* 13. með—at(1): *længr enn A.* 14. H. kgr | þa: *omv. A.* hera upp: *omv. A.* allt: *ul. A.* 15. en—sin: oc *fecc til hirzlur. siðan scipt var millom þeina A.* nu: *ul. A.* 17. vera: *hafa A.* 18. auðr: *alle undt. B:* eign. aller: *ul. A.* 19. rauðu: *rouða A.* oc: *ul. A og omv.: nu ero.* 20. al-: *allir(!) A.* Nu kom: *com þa A.* staup: *efter mikit A.* sem: *sva sem A.*

hofuð. Toc Haralldr konongr upp oc mællte. frende.
 hvar er þat gull er her scal i mote þessom knapp.
 Ða svaraðe konongren. sva hæfir ofriðr hagat oc
 storer leiðangrar. at allt gull oc nalegha allt silfr
 5 er gefet hærmannum. oc er nu eigi meira gull i
 varre varðveizlu. en ringr þesser. toc af hendi ser
 oc fecc i hond Haralldr. hann leit a oc mællte.
 þetta er litit gull frende þæim kononge er a tvinni
 konongriki. oc enn munu sumir ifazk i hvart þer
 10 eiguð þenna ring. þa svaraðe Magnus konongr
 ahyggjusamlega. ef ver eigum eigi þenna ring at
 retto. þa veit ec eigi hvat ver hafum ret fengit.
 þui at Olafir hinn hælgi konongr gaf mer ringenn
 at hinum öfsta skilnaðe. Ða svaraðe Haralldr kon-
 15 ongr leiande. satt sægið þer konongr. faðer yðar
 gaf yðr ring þenna. oc toc aðr af varom fæðr firir
 litla sok. ecki var þa gott smakonongom i lande.
 er faðer þinn var sem rikastr. skildu veizlu með
 þui at .xii. hinir rikastu menn af hvarss liði unnu
 20 sættar eiða. skilldust siðan með vinatto. styra baðer

1. toc: þet *tf. A*. 2. gull: *ul. B1-2*. her scal: þer ræðit
 hær *A (jfr. Mork.)*. mote: mot *A*. knapp: kamphofða *A (jfr.
 Mork.) og ny linje*. 3. kgren: Magnus kgr *A*. hagat: *efter*
 leiðanghar (*sål. A*). 4. at: nalega *tf. B, ul. A*. nalegha allt:
sål. A; ul. B. 5. er gefet: gefom ver þat allt *A*. hær-: *sål. A;*
 hirð- *B*. -mannum: er ver tocum af vare varðveizlu *tf. A*
(jfr. Mork.). 5-6. i—veizlu: til *A*. 6. þesser: þesse *A* (er
tf. A2). 7. i honnd: *sål. A; ul. B*. a: ringenn *tf. B, ul. A*.
 8-9. a—riki: tvæim kgsrikium hæfir stiorntat *A*. 11. ver—
 eigi: *efter* ring (eig. v. e.) *A*. 12. veit ec: vitum ver *A*. haf-
 um: *alle undt. B*: hafum. 13. þui: firir þvi *A*. mer: oss *A*.
 14. kgr: *ul. B1-2*. 16. varom fæðr: *omv. A*. 17. gott sma-
 kgom: *sål. A; omv. B*. 18. þinn: *A*; yðar *B*. skildu: nu
 skildu þeir *A*. 19. rikastu: vitrastu *A*. 20. eiða: i milli
 kganna. oc *tf. A (jfr. Mork.)*. siðan: þeir *A*. skilldust:
 skiliaz *A2*. styra: *A*; styrðu *B*. baðer: *ul. A*.

rikinu um vetrenn i Norege. oc hafðe sina svæit
 hvarr. Með þema hætte sægir Þorgils Snorra sunr.
 vitr maðr. oc evað ser sægia Guðriði dottor Guð-
 þorms er var sun Steigar-Þores. oc hann lezt sia
 masur bollann oc mattulenn er Haralldr gaf Þore. 5
 oc var þa skorenn til alteres klædes. þetta sannar
 Bolværkr broðer Þioðolfs skallz.

201. Heima varð er ec høyrða
 hoddstriðir þer siðan
 grœn er gull bauðt hanum 10
 4 grund oc Magnus funduð
 enndist ykkar frenda
 allfriðlega milli
 sætt en siðan vætte
 8 Sveinn romolldu einnar. 15

K. 45. Nu tækur Haralldr harðraðe kon-
 ongdóm i Norege.

118 (175) (Ð)_A er Haralldr Sigurðar sunr tok konongdóm
 i Norege með Magnusi kononge frenda sinum. var
 1046 liðit fra þui er Haralldr hinn harfagre hafðe andazk. 20

1. vetrenn: oc varo baðir *tf. A*. svæit: hirð *A*. 3—
 4. Guðp.—sun: *sål. A; ul. B*. 4. lezt: *sål. A; evaz B*. sia:
 hafa seet *A*. 5. masur: masar *A*. gaf: kgr hafðe gefit *A*.

V. 201. ¹ Heima: Hæmil *A*. ² hodd-: odd- *A*. ³ bauðt:
 bouð *A*. ⁴ funduð: funduzt *A*. ⁵ frenda: frenndi *A*. ⁶ milli:
 millde *A*. ⁷ siðan: *ul. A*. vætte: nenti *A*. ⁸ romolldu: rom-
 olda(!) *A* (-oldar *A1*).

16—17. Her gaf Magnus kgr Haralldr halvan Noregh(!) *A*.
 18. Þa er: *ul. A*. kg-: kgs- *A*. 19. sinum: þa *tf. A*. 20. H.
 hinn: *ul. B (alene)*.

201. Heimil varð, es ek heyrða, endisk ykkar frænda
 hoddstriðir, þer siðan allfriðliga miðli
 grœn, es goll bautt honum, sætt, en siðan vætti
 grund, ok Magnús funduð; Sveinn romolldu einnar.

.c. vetra tolfroett. oc .ii. vetr. A þesse stundu hafðu
 styrt Noregs veldi þeir hofðingiar er aller varo
 komner af ætt Harallz konongs. nema þa er Dana
 konongar eða Sviakonongar reðu firir. oc varo þo
 5 þesser hofðingiar af ymsum ættkvíslum. þeim fra
 Haralldede kononge varo komnar. Þetta haust bar (176)
 at sva. at Magnus konongr oc Haralldr konongr
 foro með hirð sinni austan or Vik. oc lago i hofn
 einni. Vm dagen æftir var Haralldr buinn at sigla
 10 en Magnus konongr æigi. sigldi þa Haralldr norðr
 firir um dagenn. oc er þeir komo til hafnar lagðe
 hann skipi sinu i konongs læget. Magnus konongr
 sigldi siðar um dagenn. como svo til hafnar at Har-
 alldr hafðe tialldat oc la i konongs læge. þa mælte
 15 Magnus konongr er lagt var seglet. take menn oc
 sætiz viðr roðr með endilangum bordom. en þeir
 er æigi roa briote upp vopn manna. en með þui at
 þeir vilia æigi brott leggja þa skulum vær bæriast.
 Sva gerðo þeir sem hann mællte. þa er Haralldr
 20 konongr sa at Magnus konongr frendi hans rere at

1. hafðu: hafðe A. 2. N. veldi: Noreghi A. 2—3. varo
 komner: hofðu comit A. 3. þa er: ul. A. 4. eða: oc A.
 reðu firir: ul. A. 4—5. þo þesser: þeir þo A og ul. hofðingiar.
 6. kge: ul. B (alene). komnar: sál. A, B (ved rett.); komner
 BI-2. Enn siðan er Haralldr kgr Sighurðar sun toc konong-
 dom. þa hæfir af hans ætt halldiz konongdomr siðann um
 allt ivir Noreghi þo at noccot hafe skiptz i kyn kvíslir fra
 hanom *tf. A og her nyt kap. með overskr.:* Her fara þeir
 baðir saman austan or Vik Magnus oc Haraldr. 8. sinni:
 sina A. lago: baðer *tf. B, ul. A.* 8—9. hofn einni: sál. A
 og *tf.:* oc; *omv. B.* 9. dagen: ul. B (alene). 12. skipi sinu:
omv. A. 13. Har.: kgr *tf. A.* 15. lagt—seglet: þeir hofðo
 laðit sæghlum A. take—oc: sál. A; ul. B. 16. viðr roðr:
 sál. A; menn til roðrar B. 17. briote—manna: þa take til
 vopna A. en: oc A. 18. æigi: firir oss i (a AI-2) *tf. A.*
 þa: sál. A; ul. B. vær: vist *tf. A.* 19. Sva—þa: nu var svo
 gort enn þegar A (*jfr. Mork.*). 20. kgr: ul. BI-2.

með alvæpne oc buinn at beriazk mællte Haralldr
 hoggvi landfestina. oc latum sla skipinu. reiðr er
 Magnus konongr frendi minn nu. sva var gort. slo
 þa skipinu inn i fra. en Magnus konongr lagðe sinu
 skipi i læget. en þa er hvarer tvæggiu hafðu um- 5
 buiz. giek Haralldr konongr a skip Magnus kon-
 ongs með noccora menn. Magnus konongr bað
 hann vælcomenn. Þa svaraðe Haralldr. þat hugð-
 um ver at nu værem ver með vinum comner. en
 noccot grunaðe oss aðan um rið hvart þer mynduð 10
 sva vilia. oc er þat satt er mællt er. at bærnaska er
 bratt gieð. vilium ver oc æigi virða a aðra lund.
 en þetta være øskobragð. þa segir Magnus konongr.
 þetta var ættar bragð en eigi øsko bragð. ec ma
 muna hvat ec gaf yðr. eða hvat ec varnaða. ef 15
 þessi litli lutr være tækinn firir vart löyfi þa myndi
 vera bratt annar. Alla sætt vilium ver hallda þa
 er gorr var. oc þat sama vilium vær af yðr hafa.
 119 er ver eigum skilt. Þa svaraðe Haralldr konongr.
 (177) þat er forn siðr at hinn vittrare væger. oc giecc 20
 siðan afr a skip sitt. I þuilicum viðrskiftum kon-
 onganna fanzk þat at vannt var at gæta þeirra
 sættar. sagðu menn Magnus konongs at hann hafðe
 rett at mæla. en þeir er uvittrare varo taldu at

1. buinn—beriazk: leto ufríðligha þa A. 2. hoggvi: A;
 at hoggva skyllði B. reiðr: rvæiðr A. 3. kgr... minn: ul. A.
 var gort: gerðo þeir A. 4—5. sinu skipi: ul. A. 5. er: ul. A.
 tvæggiu: tvæggi A. 12. vilium ver | oc æigi: *omv. A.*
 virða—lund; oðruvis virða A. 13. þetta: þet A. segir: svar-
 aðe A. 14. øsko-: ørsko- A. bragð: firir því at *tf. A.* 15—
 16. ef.. være: oc væri A. 16. fyrir: utan *tf. A.* 17. vera:
 sál. A; ul. B. 18. var: er A. 19. skilt: skilit A. 20. vittrare:
 sál. A; vittraste B. 21. siðan: sál. A, ul. B. sitt: *her nyt*
kap. A með overskr.: Vm þræto manna Haralldz oc Magnus
 konongs. I: Enn i A. 21—22. kganna: ul. A. 22. at: ul. B
 (alene). 23. sagðu: toldu A. menn | M. kgs: *omv. A.* 24. rett:
 rettara A. uvittrare: sál. A; ovittrir B. taldu: soghðu A.

Haralldr være noccot svivirðr. en Harallz menn
sagðu þat at eigi være skillt a aðra leið. en Magnus
konongr skyldi læget hafa ef þeir kóme baðer
iamsnimma. en Haralldr være eigi skyldr at leggja
5 brott or lægeno ef hann kóme fyrr. toldu þeir
Haralld hafa gort bæde vitlega oc væl. en þeir
er værr villdu um røða sagðu at Magnus konongr
villdi riufa sætt. oc at hann villdi gera osæmd oc
rangt Haralld kononge. þuilicar græinir gerðost
10 bratt at umrøðo uvitra manna. en ænn hafa veret
flæiri lutir. þeir er noccor græin hæfir i orðet. Reðo
þeir landeno um vetrenn baðer saman.

K. 46. Vm anndlat Magnus konongs hins
goða sunar Olafs hins hælga.

15 En at vare buðu konongarner ut leiðangr oc (178)
biugguz suðr til Danmarcar. þat var æinum vætri
æftir fall Ragnvalldar Brusa sunar. þeir foro með
hærenom suðr til Danmarcar a hendr Svæini Ulfs-
syni er þa hafðe veret um vætrenn i Danmorku.
20 þa stok Sveinn or lande. oc upp a Sviðioð. oc þa
er konongarner ligo liði sinu suðr við Iotland. fecc

1—2. en .. sagðu: nu soghðu A. 2. þat: *ul. A.* være:
var A. 3. læget hafa: *omv. A.* 4—5. H.—lægeno: æighi
skulde Haraldr or læghi læggia A. 5. toldu: A, sagðu B.
6. H. hafa: *omv. A og ul.* gort bæde. vit-: vitr. A. 7. røða:
þa *tf. A.* 8. oc(1): leto *tf. A.* villdi: alla vegha *tf. A.*
9. rangt: ran a A (ragnt B1-2). þuilicar: umrøðor oc *tf. B;*
ul. A. 10. en: oc A. 11. lutir þeir: *omv. A.* 12. þeir: *ul. A.*
13—14. *Overskr. fra B1, B2 (i margen), ingen inddel. B;*
Vm læiðangrs bunað A. 15. En: *ul. A.* kgarner: *uden art. A.*
16. þat: enn þet A. 17. Ragnvalldar: Rognvallz A. þeir
foro: *omv. A.* 18. hærenom: hærrinn A. suðr | til D.: *omv. A.*
hendr: hond A. 19—20. er—lande: *ul. A.* 21. kgarner: *uden*
art. A. Iot-: Iut. A. fecc: oc fecc þer A.

Magnus konongr braða sutt. oc þa er hann var
comenn at andlate. gaf hann upp allt riki sitt Har-
(179)
1047 allde frenda sinum. en þui nest anndaðest Magnus
konongr. oc eftir þessor hin miklu tíðendi. atte
Haralldr konongr þing við lið sitt. sagðe ætlan sina 5
at hann villdi fara með hærenom til Vebiarga þings
oc taca þar konongs nafn ifir Dana vælldi. oc vinna
siðan landet. sagðe þat sina eign vera sem Noregs
konongs velldi eftir Magnus konong frenda sinn.
bað þa liðit æfla sic. let at þa myndu Norðmenn 10
vera ifirmenn Dana allan alldr siðan. þa sægir Æinar
þambaskælvir. let ser vera skyldra. at flytia lik
Magnus konongs fostr sonar sins til graftar. oc fœra
hann fæðr sinum hinum hælga Olafe kononge en beri-
ast utanlannz eða agirnast annarra manna eign. lauk 15
sva sinni røðo at hælldr villdi hann fylgia Magnusi
kononge dauðum en hværium kononge annara
(180) lifanda. toco siðan liket Magnus konongs oc biuggu
um virðulega. sættu umbunaðen i lypting a konongs
skipi. biugguz þa aller þeir er firir norðan varo 20
Stað. at fylgia hæim til Noregs liki Magnus konongs.

1. braða sutt: banasott braða A. oc: *ul. A.* 2. allt | riki
sitt: *omv. A;* rikit *skr. B1-2.* 3. sinum: *her nyt kap. A med*
overskr.: Nu er Magnus konongr fra fallenn. 3—4. þvi—kgr:
siðan er lyet var lif oc rike þessar veralldar Magnus kgs A.
4. þessor hin: þesse A. atte: þa atte A. 5. kgr: *ul. A.*
sagðe: hann *tf. A.* 6. með hærenom | til V.: *omv. A (ikke*
A1) og ul. þings. 7. vælldi: *sål. A;* riki B. 8. sagðe: oc
talde A. þat: sva *tf. A.* 8—9. vera... kgs: *ul. A.* 10. sic:
oc *tf. A.* þa: siðan A. myndu: allann alldr *tf. A.* 11. allan
—siðan: *ul. A.* sægir: svaraðe A. 12. þamba-: *sål. også A.*
skyldra: skyldare A. 14. kge: *ul. A.* 15. utanlannz: *sål. A;*
utlendis B. annarra manna: annars A. 16. sinni røðo: sinu
male A. 18. lifanda: lifannde og *her nyt kap. A med overskr.:*
Hær sæghir fra umbunaðe likfærðar. toco—biuggu: Nu var
tækit lic Magnus kgs oc buit A; M. kgs *ul. B.* 19—20. i lypt-
ing | a—skipi: *omv. A og begge subst. med art.* 20—21. varo
Stað: *omv. A.* 21. hæim—Nor.: *ul. A.*

Raufs nu leiðangrenn. sa Haralldr konongr þa þann
 cost sinn fyrst at sinni at fara aftr til Noregs. oc 120
 eignast fyrst þat velldi oc æflaz þaðan með liði oc
 styrk. oc sva gerðe hann. var Haralldr kononge þa
 5 svaret allt Noregs konongs velldi. fyrst a Borgar-
 þingi en síðan for hann at þingum norðr. giecc til
 handa hanum allt folk i Norege. Einar þamba- (181)
 skælvir með Þrønda hær for með liki Magnus kon-
 ongs norðr til Niðar oss. oc iarðaðe hann at Krist-
 10 kirkiu firir utan korenn. ifir hans grof gret margr
 dyrlegr drengr. Sva sæghir Oddr Kirkina skalld.

202. Fælldu menn þa er milldan
 morg taor i grof boro
 þing byrðar var su þængill
 15 þæim er hann gaf sæima
 4 dæildiz hughr sva at hælldo
 huskarllar grams varla
 siglings þjóð enn síðan
 8 satt opt nipinn vatne.

1. Raufs nu: *sål. A; Ryfsk þa B.* sa: oc sa þa *A og ul. det følg.* 1—2. sinn: fyrir ser *A.* 3. þat: *sål. A; Noregs B.* 3—4. oc(2)—hann: fara æftir þetta ollu liðinu til Noreghs *A.* 4. H. kge | þa: *omv. A.* 5. svaret: soret *A.* 6. en: oc *A.* at: allt *A.* 6—7. til handa | hanum: *omv. A.* 7. Norege: *her nyt kap. A med overskr.:* Nu fær lik Magnus kgs til Niðaross. Einar: Nu let *E. A.* 8. -skælvir: skelmir *A.* for: faret værða *A.* 9. iarðaðe hann: iarðaðo lic hans *A.* at: i *A2.* 10. utan: innan *B1.* gret: hvær maðr oc *tf. A.* 11—19. Sva—vatne: *sål. A; ul. B.*

V. 202. ³ byrðar: byrðr *A1.* ⁷ siglings: sikl- *A1.*

202. Feldu menn, þás mildan,
 morg tór, í grøf bóru,
 þung byrðr vas sú, þengil,
 þeim es hann gaf seima;

deildisk hugr, svát heldu
 húskarlar grams varla,
 siklings þjóð en síðan
 sat opt hnigin, vatni.

Ðat sægia aller menn a eina lund. at engi konongr
 hafe veret iam vinsæll i Norege sem Magnus hinn
 goðe. oc varo þui þesse tíðendi margs manz harmr.
 þa er Haralldr konongr kom norðr i Þrondhæim
 stefndi hann atta fylkna þing a Öfyrum. var han- 5
 um þar eignat allt land. oc var hann síðan einvallz
 (182) konongr i Norege alla stunnð meðan hann lifði. þa
 er Sveinn konongr spurði andlat Magnus konongs
 var hann comenn til hest sins. þat var a Skane i
 anne helgu. villdi þa stiga upp oc ætlaðe at riða 10
 upp a Gautland. oc skiliazk ifra Danavellði. þa
 com maðr til hans oc sagðe andlat Magnus konongs.
 Sveinn konongr svaraðe. þau ero mikil tíðendi ef
 þat er satt. en þat viti guð oc aller Daner skulu
 þat til spyria. at nu scal ec annat hvart fa riki 15
 Dana velldis. eða døyia her a oðalum minum. steig
 a hest sinn. veik aftr þegar ut i Danmork. dræif
 (183) þa lið til hans. lagðe þa Danmork undir sik. for
 um haustit suður a lotland stefndi þa Vebiarga þing
 oc beiddist af Danum konongs nafns. oc var hann 20
 þa tækin til konongs af allum Danum. oc þaðan

2. veret | iam vins.: *omv. A.* hinn: *ul. A.* 4. þa: Nu *A.*
 5. atta f. | þing: *omv. A.* 6. land: *med art. A.* var hann |
 síðan: *omv. A.* einvallz: *ul. A.* 7. alla st.: *ul. A.* lifði: *her
 nyt kap. A med overskr.:* Vm annlat Magnus(!) kgs. 7—8. þa
 er: Bratt æftir þetta (sp. Sv.) *A.* 9. hann: þa *tf. A.* hest:
 hærs *A.* a: *sål. alle undt. B:* i. 9—10. i—helgu: hælgha
 oc *A.* 10—11. ætlaðe—Gautl.: ætlaðez til aræiðar a Gaut-
 lande *A.* 11. i-: *ul. A (við A2).* 13. Sv.—svaraðe: hann svaraðe
 þegar *A.* 13—14. ef—satt: sva at víða spyriaz *A.* 15. þat:
ul. B1. til: *ul. A.* nu: *ul. A.* scal ec | annat hv.: *omv. A.*
 16. her: *ul. A.* steig: hann *tf. A.* 17. sinn: oc *tf. A.*
 Danm.: oc *tf. A.* 18. þa: alla vægha *A.* hans: *her nyt kap. A
 med overskr.:* Her bæiðizt Svæinn kgs nafns. lagðe—sik:
ul. A. for: Nu for Svæinn *A.* 19. a: i *A.* 20. af: þer af *A.
 oc(2): ul. A.*

i fra calla menn hann konong i Danmorcu en æigi
 fyrr. Þorkøll gøysa gaf hanum konongs nafn annat
 sinni. leto þa Daner haðolegt um Norðmanna kon-
 ong. sva mikit spott var um gort at døtr Þorkels
 5 gøysu skaro akkeri af oste. oc sagðu at þat myndi 121
 yrit traust firir skipum Noregs konongs. þæim er
 hann myndi Danmork með vinna. Nesta sumar
 æftir hafðe Haralldr konongr halfan almenning or
 Norege at liði oc vistum. for suður til Iotlanz. hæri-
 10 aðe þar um sumaret oc brendi við. lagðe skipum
 sinum i Goðnarfirð. þa orte hann visu þessa oc
 Þioðolfr.

203. Latum ver meðan lillar
 lineik veri sinum
 15 gierðr i Goðnarfirði
 4 galldrs akkerin hallda
 sumar annat scal ec sunnar
 sægi ec eina spa fleini
 ver aukum kaf kroke
 20 8 kalldnefr furu hallda.

1. i D.: *ul. A.* 2. fyrr: *aðr A.* hanum: þa *tf. A.* nafn:
 i *tf. A.* 3. sinni: *sinn A.* leto: *letuz A.* haðolegt um: *allit*
skula ottaz A. 4. sva—var: oc var sva spott *A.* 5. þat:
 þa *A.* 6. yrit: *yfrit A.* 7. myndi—vinna: *køme at vinna*
D. meðr A og nyt kap. með overskr.: Her røðer um *utboð*
Haralz kgs til Iutlannz. 7. Nesta sumar: *A hinu nesta*
sumri A. 8. hafðe: *bauð ut A.* 8—9. halfan alm. | or *N.:*
omv. A og af (f. or). 9. vistum: oc *tf. A.* Iotl.: oc *tf. A.*
 10—11. lagðe—sinum: *hann lagðe A.* 11—12. hann—Þioðolfr:
sål. A; Þioðolfr visu B.

V. 203. ⁵ ec: *ul. A.* ⁶ spa: *B1-2; sva B; spo A.* ⁷ aukum:
 okom *A.*

203. Lótum vér, meðan lirlar
 lín-, eik, veri sínum
 -gerðr, í Goðnarfirði,
 galldr, akkeri halda;
 sumar annat skal sunnar
 (segik eina spó) fleini,
 vér aukum kaf króki,
 kaldnefr furu halda.

Þessar farar getr oc Bolværer.

204. Læiðangr biottu af laðe
 loghr gec um skip foghru
 gialfr stoð er røistu græðe
 4 glæstu mar hit nesta 5
 skockr la dyr a dockri
 Danir voro þa boro
 skæiðr sa hærr firir houðri
 8 laðnar illa staðner.

Þa brende Haralldr konongr bøyr Þorkæls gøysu. 10
 oc varo þa døtor hans leiddar bundnar til skipa
 þa var þetta ort.

205. Skoro oss or oste
 eybaugs Dana møyiar
 þat angraðe þengil
 4 þing akkeris ringa 15
 nu ser morg i morgon
 mærlær at þui færre
 ernan krok af iarne
 8 allvallz skipum hallda.

1—9. Þessar—staðner: *sål. A; ul. B.* 10. kgr: *ul. A.*
 bøyr: *bya A.* 11. oc varo: *omv. A.* leiddar bundnar:
 b. oc l. *A.*

V. 205. ¹ or: *B1-2; er B; af A.* ⁷ af: *or A.* ⁸ all-: *alle*
undt. B, A1: al.

204. Leiðangr hjótt af láði
 (logr gekk of skip) fogru,
 gialfrstóðum reist græði
 glæstum, ár et næsta;
 skokkr lá dyrr á ðökkri,
 Danir vöru þá, bóru,
 (skæiðr sá herr fyr hauðri
 hlaðnar) illa staðnir.

205. Skóru jast ór osti
 (eybaugs) Dana meyjar
 (þau of ongruðu þengil
 þing) akkeris hringa;
 nú sér morg i morgin
 mærlær (hlær at því færi)
 ernan krok af járn
 allvalds skipum halda.

Sva sægja menn at niosnarmaðr mællte sa er sett hafðe skip Harallz konongs við dætr Þorkæls gøysu. þat sagðu þer Gøysu dætr. at Haralldr Noregs konongr myndi æigi coma til Danmarcar. eða hværssu 5 ætle þer nu vera monu. hon svaraðe. sva var i giærna. Þorkæll gøysa løysti ut dætr sinar með mikklu fe. Sva saghðe Grane skalld.

206. Let alldrighi uti 122
 usvifr craka drifu
 10 lock i harða þyckum
 4 Hornskoghe bra þorna
 Fila drottinn rak flotta
 fianda grams til strandar
 auð varð ut at græiða
 15 8 allskiott faðer Dotto.

Haralldr konongr hæriaðe allt sumaret i Danavelldi (183) oc fecc orgrynni fear. en ecki varð hann ilendr i Danmoreu at þui sinni. for aftr i Noreg um haustet oc var þar um vätrenn. Nesta sumar æftir hæriaðe

1. Sva: *alle undt. B: þat (og det har Mork.)*. 4. æigi: þora ei at A. 5. monu: muna A. var i: *ul. A.* 6. giærna: giærna... (*sål.*) A (sam *tf. AM i A2*). ut: *ul. A (A2 = B)*. 7—15. Sva—Dotto: *sål. A og tf.* Sva het dottir Þorkæls gøysu og nyt kap. med *overskr.*: Her hæriar Haraldr a Danmore; *ul. B.* 16. sumaret: þetta sumar A. 17. varð: var A. 18. at.. sinni: a.. sumri A (*jfr. Mork.*). for: enn um houstið æftir for hann A og *ul.* um haustet. 19. vätrenn: oc þeghar et *tf. A.*

206. Lét aldri gi uti
 ósvifr Kraka drifu
 Hlökk í harða þjokkum
 Hornskógi bró þorna;

Fila dróttinn rak flotta
 fjanda grams; til strandar
 auð varð út at greiða
 allskjótt faðir Dóttu.

hann ænn i Danmore. oc hvært at aðru. gerðe morg storvirki viða i rikin. Sva sægir Stufr.

207. Aut varð Falstr at frettom
 fecc drott mikinn otta
 glaðr var rafn en rædder 5
 4 hvært ar bændor varo.

Þa var Sveinn konongr ilendr i Danmoreu. sat um kyrt um vetronom oc la uti um sumrum með leiðangre oc het at fara með Dana hær norðr i Noreg oc gera þar æigi minna illt en Haralldr konongr i 10 Danavelldi. Sveinn konongr bauð Haralldr kononge um vätrenn at hann skyllði coma norðan með liði sinu. en Svæinn sunnan. oc hittaz við Ælfi. oc bæriast þa til þrautar. skifta sva með ser rikium. toco þa hvarertvæggiu allan vætr at bua skip sin. 15 oc hafa uti almenningar hærr um varet. Petta sumar com utan af Islande Þorleifr fagre oc toc at

1. hann: H. kgr A. ænn: (æinn B *alene*) aftr A. aðru: oc *tf. A.* 2. viða: *sål. A, ul. B.*

V. 207. ¹ varð: var A. ³ glaðr: gladdr A. var: varð A.

7. Þa: *ny linje A.* 8. vetronom: *sål. A (a v. A2); vetren B.* oc: enn A. sumrum: *med art. A.* leiðangre: læiðangr sinn A. 9. het at: lez skula A. norðr—N.: til Noregx A. 10. minna illt: *sål. A; bætra B.* kgr: *sål. A; ul. B.* 11. kgr: *ul. A. kge: oft A.* 13. oc(1): at B (*alene*). 13—14. hittaz—bæriast: bæriaz við Elfina A. 14. þa: þar BI (= *Mork.*); *ul. A.* þrautar: oc *tf. A.* 15. þa: nu A. hvarertv.: (hvaru- B *alene*) hvarirtvæggi A. vætr: *med art. A.* 16. alm.: almenning A. 17. Þorleifr: *det rigt. navn er Þorleikr, men i bægge hdskr. findes dette sidste idet hele sjælden; forf. har dog sikkert haft allevegne det eneste rigtige.*

207. Autt varð Falstr, at fréttum
 fekk drótt mikinn ótta, gladdr var hrafn, en hræddir
 hvert ár búendr vöru.

yrkia flokk um Svæin konong. oc spurði er hann com til Noregs at Haralldr konongr var farenn suðr til Ælvar i mote Svæini kononge. þa orte hann þetta.

5 208. Uon eromk visa kœnom
vigs a Rakna stigu
orr i odda snærru
4 Innþrœnda lið finni
þui ma enn hværr annan
10 anndu nemr eða landum
litt hyggr Svæinn a sætter
8 siald festar guð vallda.

15 209. Fœrer reiðr sa er rauða
round hæfir oft firir londum
breið a Buðla slóðer
4 borð raukn Haralldr norðan
en lauks um sio sœkia
Sveins fagrdrifinn steini
glæsedyr þess er geiri
20 8 gullmunnuð ryðr sunnan.

123

1. flokk: *efter* kg B. 3. þa: *sâl.* A; *ul.* B.

V. 208. 4 finni: minna A. 5 þui ma: þar man A. hværr: hvar A. 8 guð: grið A.

V. 209. *Mgl.* A.

208. Vón eromk visa kœnum
vigs á Rakna stígum
orr í odda snærru
Innþrœnda lið finni;
þar má enn hvárr annan
öndu nemr eða löndum
(litt hyggr Sveinn á sættir
sjaldfestar) goð valda.

209. Fœrir reiðr, sás rauða
rönd hefir opt fyr landi,
breið á Buðla slóðir
borðraukn Haraldr norðan;
en lauks of sœ sœkja
Sveins fagrdrifin steini
glæsidýr, þess 's geira,
gullmunnuð, ryðr, sunnan.

210. Fjors man flestom herssi
feng sæll Dana þengill
reiðr hæfr hann firir hauðri
4 habryniuð skip synia
er hun ferils hreina
lunn tamda rekr sunnan
við Horða gram harðan
8 hundrat sex til fundar. 5

211. Styrir Ulfs til Ælfar
oskmogr skipum fagrum
sa er ræ kastu hesta
4 læðr i gunnar veðre
skollo vœ þar er vollo
vapnlauiðri drifr rauðu
regn drepr Gauz i giognum
8 gullmarkuð Holfs særki. 10 15

(184) Ða com Haralldr konongr til acveðinnar konongs stemnu með hærr sinn. oc spurði þa at Sveinn konongr la suðr við Iotland. þa mællte Haralldr konongr við Þiðolf. 20

V. 210. 2 feng: fengs- B (*alene*). 3 hæfr: hæfir A. 4 lyder i A: hafbrim viðr skip symia. 5 er: ef A. 6 tamda: tamdra A. 7 Horða: *alle undt.* B: haurða. 8 sex: sax A.

V. 211. *Mgl.* A. 5 skollo: skolla B1-2.

17. Ða: Nu A og *nyt kap. með overskr.:* Her kœmr H. til stæfnunnar. acveðinnar: acveðnar B; cveðennar A. kgs: kga A. 18. stemnu: *med art.* A. 19—20. H.—P.: kgrinn til Þiðolfs A.

210. Fjors mun flestum hersi
fengsæll Dana þengill
(reiðr hefr hann fyr hauðri
hábrynjuð skip) synja,
er húnferils hreina
hlunntamda rekr sunnan
við Horða gram harðan
hundruð sex til fundar.

211. Styrir Ulfs til Ælfar
oskmogr skipum fögurum,
sás hræköstu hæsta
hleðr í Gunnar veðri;
skolla vé þars völlu
vapnlauiðri drifr rauðu
(regn drepr Gauts í gögnum)
gullmorkuð (Hólfs serki).

212. Loget hævir Balldr at Balldre —
 þa svaraðe Þjóðolfr.
 brynþings fetil stinga
 linz sa er land a sunnar
 5 4 laðbriotr firir raða
 sia man Niorð hinn nørðre
 norðr glymriðar borða
 gramr ertu frœkn oc fræmri
 8 fastmalare hala.
- 10 Ða skifti Haralldr konongr liði sinu. let aftr fara
 almenning bonda hærss. for með hirð sinni oc
 lendum mannum. oc hafðe þat af bonda liði er
 nest var lanz enda austr. for þa suðr til Danmarcar.
 oc firir sunnan Vendils scaga. oc sva suðr um Þjóðo.
 15 for þa ivir herskilldi. brendi oc drap menn. Sva
 sæghir Stufr.

213. Fluðu þæir a Þjóðo
 þængils fund a stundo
 stort reð hugprutt hiarta
 20 4 Haralz ond ufar lonndum.

V. 212. ² brynþings: brynndings A (brym- AI). ⁵ man: munn A. Niorð hinn: niorðr enn A. ⁷ frœkn oc: flestom A. 10. Ða: Nu A. 11. for: síðan *tf.* A. 12. mannum: sin- um *tf.* A. bonda liði: bondom A. er: *alle undt.* B: sem. 13. enda: *sál.* A; *med art.* B. for þa: oc nu for hann A. 14. firir sunnan: sva suðr um A. sva: *ul.* A. suðr | um Þ.: *omv.* A. 15. for þa: oc gecc þer A. ivir: meðr *tf.* A. -skilldi: oc *tf.* A. brendi: bœa *tf.* B, *ul.* A. 15—20. Sva—lonndum: *sál.* A; *ul.* B.

212. Logit hefr Baldrat Baldri—
 brynþings fetilstinga,
 linns, sás land á sunnar,
 láðbrjótr, fyrir ráða,
 sjá mun Njorðr enn nørðri
 (norðr) glymhriðar borða
- (gramr est frœkn) ok fremri
 fastmálari (hála).
213. Flýðu þeir á Þjóðu
 þængils fund af stundu;
 stórt reð hugprútt hjarta. —
 Haralds ond ofar lonndum.

oc allt for hann suðr til Heiðabøar. toc kaupstaðen.
 rænnte oc brendi allan. Ða orto menn hans þetta.

214. Brændr var upp með endum
 allr en þat ma kalla
 raustlekt bragð er ec høyrða
 5 4 Heiðabøer af reiði
 von er at vinnim Sveini
 verk i nott firir otto
 gaus hor loge or husum
 8 harm a borgar arme. 10

Þessa minnizk oc Þorleifr fagre. þa er hann spurði
 at Sveinn konongr var eigi comenn til moz við
 Haralld konong. oc eigi hafðe tækiz bardagenn við
 Elfina.

215. Hversso hæfir til Heiðabøar
 heiftgiarn konongr arnat
 folk rognar gietr fregna
 4 fylkis sveit hin er veit at 15

1. toc: *toco AI.* -staðen: upp oc *tf.* A.
 V. 214. ⁴ bœr: bæir A. reiði: *rvæiðe* A. ⁷ hor: heitr A.
⁸ a: af A.
 [I A2 har AM nederst anført en marginalnotits: þa
 svaraþe .O. konongr skalldeno a þessa lund. hvi þegir þu
 eigi vaddok(!)].
 12—13. Sveinn—oc: *ul.* A. 13. hafðe: *mgl.* B (*alene*).
 bardagenn: orastann A.
 V. 215. ¹ Hversso: *ul.* A. bœar: byar A. ⁴ veit at:
 væitað A.

214. Brændr var upp með endum
 allr, en þat má kalla
 hraustligt bragð es ek heyrða,
 Heiðabøer af reiði;
- von 's at vinnim Sveini
 (vask i nótt fyr öttu),
 gaus hár logi ór húsum,
 harm (á borgar armi).

þa er til þengils bœar
þarflaust Haralldr austan
ar þat er on um være
s endr byr skiðum renndi.

- 5 Þa for Haralldr konongr aftr norðr oc hafðe .lx. (185)
skipa. oc varo stor. oc laðen af hærfange er þær
hafðu tekit um sumarit. oc þa er þeir sigldu norðr
firir Þioðe. kom Sveinn konongr ofan af lande i mote
þeim með hær miklum. bauð þa Haralldr kononge at
10 beriaast við sic a lande. en Haralldr konongr hafðe lið
halfu minna. oc bauð þo Sveini kononge at beriaast
a skipum við sic. sva sægir Þorleikr.

216. Bauð sa er bæztrar tíðar
borenn varð und Miðgarðe
15 rikri þjóð at riða
4 rannder Sveinn a lande

⁵ bœar: byiar A.

5. Þa: Enn nu A og nyt kap. med overskr.: Nu færðaz Har. norðr aftr til Noregs. norðr: i Noregh *tf. A* (n. a. A1-2). 6. oc varo: all- A. oc: sva *tf. B, ul. A*. laðen: mioc *tf. B, ul. A*. 7. sumarit: *sål. A*; siðir B. oc: *sål. A*; en B. 8. Þioðe: Þioðo þa A. 8-9. i mote þeim: *sål. B1-2; ul. B, A*. 9. hær miklum: *omv. A*. bauð þa: oc bouð A. kge at: at ganga a lannd oc A og *ul. det følg.* a lande. 10. kgr: *ul. A*. lið: mæir enn *tf. A*. 12. Þorleikr: *sål. B alene*; -læifr A, B1-2; faghre *tf. A*.

V. 216. * und: *alle undt. B*: uns; i *tf. B (alene)*. -garðe: garð A (A1 = B).

215. Hvé hefr til Heiðabœjar
heiptgjarn konungr arnat,
folkrognir, getr fregna
fylkis sveit, hinn 's veitat,
þás til þengils bœjar
þarflaust Haraldr austan
ár, þat 's án of væri,
endr byrskiðum rendi.

216. Bauð, sás baztrar tíðar
borinn varð und Miðgarði,
rikri þjóð at rjóða
randir Sveinn á landi;
þó lézk heldr, ef heldi
hvatráðr konungr láði,
á byrjar Val berjask
biltrauðr Haraldr vilja.

þo lezk hælldr ef hellde
hvatraðr konongr laðe
a byriar val beriaast
s bil trauðr Haralldr vilia.

- 125 Eftir þetta sigldi Haralldr konongr norðr. oc veik enn 5
austr til Limaðfiarðar þui at sva bægðe þeim veðr til
oc hæriaðu enn hvar sem þær varo. toco sunnan roðr
oc logðuzk við Sams øy um nottena. oc þegar i
solar uppras la miorkvi mikill allt um øyna. þa
sa þær annan vegh i hafet hia ser. sem ælldar 10
noccorer være. var þa sagt konongenom. þa mællte
hann. late af tiolld af skipum. oc tacum norðr með
roðre. her er comenn at oss miorkvinn með land-
eno. en ut i hafet man skina sol biart oc munu
þesser ælldar ekki vera af aðru en morgen sol man 15
(186) skina a skipabunað stafna oc a gyllta veðrvita. sva
var sem hann sagðe. þar var þa comenn Sveinn
konongr með ovigan hær. æggiade fast lið sitt til
eftir roðrar. þegar er þeir sao lið Norðmanna. toco
þa Daner eftir at roa. þær hafðu skip miklu fliotare 20
oc sætt miðr. Ða sa Haralldr konongr at Daner

5. Har. kgr: enn H. A. norðr: a læið *tf. A*. enn: *ul. A*.
6. þeim: *ul. A*. 7. varo: foro oc A. sunnan roðr: at roa
sunnan A; sunnar *har B*. 8. þegar: *ul. A*. 9. la: þa la A.
miorkvi: myrkvi A. allt: alla A *efter* øyna. þa: nu A.
10. hia ser: *ul. A*. 11. noccorer: storir A. være: þeghar i
hia þeim oc *tf. A*. 12. hann: *sål. A*; H. kgr B. late: latit A.
13. comenn—oss | miorkvinn: *omv. A og skr.* myrk-. 15. ekki
vera: *omv. B1-2*. 16. -bunað: a *tf. A*. oc a: eðr A. 16—
17. sva var: Nu var þætta æflir því A og nyt kap. med
overskr.: Her flyr Haraldr kgr undan hær Dana. 17. þa:
ul. A. Sveinn: Dana- *tf. A*. 18. æggiade: nu æggiade Sveinn
kgr A. lið sitt: *omv. A*. 19. Norðm.: oc *tf. A*. 20. þa: nu A.
roa: enn *tf. A*. 21. sætt: *sål. A*, laðen B. miðr: minnr A.
H. kgr: *omv. og kgr med art.*

sotto þa. oc æigi mindi sva buit lyða. siðarst for
 skip hans drekenn er hann hafðe sialfr. þa mællte
 Haralldr at casta skyllði firir borð viðum oc lata
 a coma klæðe dyr oc aðra goða gripu. þa var logn
 5 fagrt oc hof þetta firir straumi. þa er Daner sao
 fe sitt reca a hafeno. viku til þeir er fyrstir foro.
 þotte þat dælla at taca er laust flaut en at sækia
 innanborz af Norðmannum. oc dvalldest með þui
 æftir roðrenn. Ða er Sveinn konongr com at með
 10 sinu skipi. eggiaðe hann liðet oc tallde skomm vera
 at með sva miklum hær sem Daner hofðu er þær
 skylldu lata fara Norðmenn i friði. þar sem þær
 hafðu fat lið. þa toco Daner annat sinni at roa. þa
 sa Haralldr konongr at meira giengo Dana skip
 15 það þa enn letta sin skip. baro þær þa firir borð
 mallt oc hvæiti. oc stendr þa i stað um rið. Ða let
 Haralldr konongr casta fir borð viggryðla oc værpla

1. siðarst: i øfsto scipa kgsens Haralz þa A. 2. skip
 hans: ul. A. hafðe sialfr: sialfr styrðe A (jfr. Mork.). 2—
 3. þa—H.: oc hann mælti A. 3. firir borð: ul. A. viðum:
 sál. A, triom B. 4. a coma: sál. alle undt. B, omv. aðra
 —gripu: sál. A; annarskonar gripi goða B; enn tf. A. 5. fagrt:
 veðrs A. þa: nu A. 6. til þeir: omv. A. fyrstir foro:
 nestir voro oc A. 7. þat dælla: þeim þat miukara A. taca:
 þat tf. B (alene). at(2): ul. A. sækia: hitt er tf. A og var
 efter -borz. 8. af: hia A. 9. at: æftir A. 10. sinu skipi:
 sál. A og tf. oc; omv. B. liðet—tallde: til æftir færðar oc
 let þat A. 10—11. vera at: mykla ef þær A. 11. sem—
 þær: ul. A. er: ef B1-2. 12—13. lata—lið: æi fa valld
 Norðmanna (jfr. Mork.) er þær hofðu lið litid A. 13. þa
 toco: oc toco nu A. Daner: i tf. A. sinni: sinn A. 14. kgr:
 ul. A. skip: oc tf. A og ul. enn. 15. baro—þa: var þa
 borit A. 16. stendr—stað: stoð meðr því A. 17. casta—
 borð: ul. A. vig-: sál. A; við. B.

toma. oc let casta hærtækna menn. fæstiz þa folket
 við oc klifra upp a. hof þa allt saman firir straumi,
 Ða rero Daner at oc toco mennena. oc bar við þat
 Haralld norðr undan i hafet. er hinir vicu skipum
 (187) sinum til at taca folket er a hafeno var. venndu þa 5
 Daner aftr. en Haralldr til Noregs. um þetta orte
 Þorleikr.

126 217. Allt fra hitt hvi ællti
 Austmenn a veg flausta
 Sveinn þa er siklingr annar 10
 4 snarllunndaðr hellt undan
 fengr var Þrønda þengils
 þær letto skip fleiri
 allr i ele sollno
 8 Iotlanz hafe fliota. 15

Sveinn konongr lagðe skipum sinum suðr unndir
 Sams øy. oc hitti þar .vii. skip af Vikverium. þat

1. toma: er þær hofðu niðr løypt munngati or. oc kast-
 aðo firir borð A. let: þer meðr let hann A. -tekna menn:
 -tæknom monnom A. 1—2. fæstiz—a: oc þet folc er firir
 borð var castat villde æ klifra a verplana oc A. 2. þa: ul. A.
 3. Ða—at: enn þeghar er Danir sao þet þa rero þær til A.
 4. Har.: kgr tf. A. er: ef B (alene). 4—5. er—var: enn
 Danir hennto menn sina af kafe A og nyt kap. med overskr.:
 Allt fær Haraldr norðr til Noreghs. 5—6. venndu—D.: Nu
 vanda Danir A. 6. Har.: kgr hellt norðr tf. A. 7. Þor-
 leikr: -læifr A.

V. 217. ¹ Allt: All oft A. hitt: ec A. hvi: hvæi A (hve A1).
⁵ var: varð A. ⁷ i: a A.

16. suðr: ul. A. 17. oc: ul. A. þar: alle undt. B, mgl.;
 a tf. A. af V.: Norðmanna A.

217. Alt of frák, hvé elti fengr vas Þrønda þengils
 austmenn á veg flausta (þær létu skip fleiri)
 Sveinn, þás siklingr annarr, allr á éli sollnu
 snarlundaðr, helt undan; Jótlands hafi fljóta.

var leiðangrslíð oc bœndr. þa er konongr com at þeim. haðo þæir ser gríða. oc buðu fe firir sik. sva sagðe Þorleikr.

218. Sætt buðu sæggja drottne
5 siklings vinir mikla
snofðu hælldr þæir er hafðu
4 hugstinnir líð minna
oc snarráðer síðan
socner orðom tocost
10 onnd var yta kindum
8 o fol bœndr dvaldu.

K. 47. Enn um Haralld hinn harðraða.

(H)aralldr konongr var maðr rikr. stiormsamr (188) innanlanz. oc þat er allra manna mal at engi kon-
15 ongr have veret vitrare a Norðrlondum. hann var stærkr maðr oc væl vigr. framkœmd hans værca var sva sem lengi hefir veret fra sagt. oc liggia þo niðri osagðer myklu flæiri lutir hans afreks verca. kœmr til þess ufrœðe var. oc þat at ver vilium æigi
20 skrasætia vitnislausu luti þo at ver hafem hœyrða.

1. oc bœndr: or Vikinne oc A. kgr: *med art. A.*
2. þeim: þa *tf. A.* 3. Þorleikr: -læifr A.

V. 218. ³snofðu: svæfðu A. hælldr: hialldr A.

12. Hær segir um mannan H. kgs A. 14. er: var A.
15. -londum: -lond B1-2. 16. stærkr maðr: manna stærk-
astr A. 17. þo: *ul. A.* 18. osagðer | myklu fl.: *omv. A.*
19. kœmr—æigi: oc eighi vilium ver A. 20. -sætia: *ul. A.*

218. Sætt buðu seggja drótni
siklings vinir mikla,
svofðu hjaldr þeirs hofðu
hugstinnir líð minna;

ok snarráðir síðan
sókn es orðum tókusk
(onnd vas yta kindum
ófol) búendr dvaldu.

þa þykkir oss bætra at heðan a fra se við aukit. hælldr en þetta sama þurfi or at taca. er saga fra Haralld kononge mikil sætt i kvæðe þau er islenskir menn forðo hanum siolfum. var hann firir þa sok mikill þeirra vinr. hann hæfir oc veret allra 5 Noregs kononga vinsælastr við Islinga. þa er þar var hallære. þa løyfði Haralldr konongr .iiii. skipum miol løyvi til Islanz. oc evað a at ecki skip-pund skylldi dyrra en firir .c. vaðmala. oc hann løyfði utan færð ollum fatœkom mannum þæim er 10 ser fenge vistir um haf. oc þaðan i fra nœrðez miok 127 þat lannd til arfærðar oc batnaðar. Haralldr konongr senni klukku þingat til kirkiu þeirrar er hinn hælgi Olafir konongr hafðe sendan viðenn til oc sætt er a Þingvelli. þui lik minni hafa menn þar 15 Harallz konongs. oc margar aðrar storgiaver er hann veitti þeim er hann sotto heim. Ulf Ospaks sun islenzcan mann gerðe hann stallara sinn. oc veitti hanum hinn mesta metnað. oc fecc hanum kvanfang Ioronne dottor Þorbergs Arna sonar. Ða hafðe 20 Haralldr konongr gort brullaup til Þoro Þorbergs dottor systr Ioronnar. Ulfr var maðr kynsæll. hans

1. þa: oc A. a fra: *ul. A.* 2. hælldr: *sál. A.; ul. B.* or at: af A. er: enn A. 3. kge: er *tf. A.* 4. is: *sál. A.; ut. B.* siolfum: sialfir B (*alene*). 5. hann hæfir | oc: *omv. A.* 6. vin: *alle undt. B, ul. -sælastr: sál. A.; hollastr B.* við: til B1-2. 8. miol løyvi: meðr miolvi A. evað a: sagðe A. 9. dyrra: vera *tf. B, ul. A.* oc: *efter løyfði A.* 11. vistir: vist A. þaðan i fra: af því A. 12. til—batnaðar: firir til-flutnings sacar oc affærðar fatœks foles A. 13. klukku þingat: *omv. A.* 14. kgr: *ul. A.* sendan viðenn: senn til viðuna A. 15. er: *ul. A.* -velli: þæira *tf. A.* 16. storgiaver: storar giavar A. 19. oc: *ul. A.* hanum: sœmelect *tf. A.* kvanfang: kvenfangs B (*alene*). 20. Ioronne: Iorunno A. hafðe: auc *tf. A.* 21. Þ. dottor: *ul. A.* 22. Ioronnar: hennar A. kynsæll: *sál. A.; stor B.*

sunr var Ioan faðer Erlennz himalda. faðr Eysteins erkibyskups. Haralldr konongr oc Þora atto .ii. (189) sono. het hinn elldri Magnus. en hinn yngri Olafir. Haralldr konongr let gera Mariukirkiu norðr i Niðar 5 ose. oc lagðe til prouendr micclar. oc hann efdi oc staðenn miok i Niðarose. um hans daga varo Arn-møðlingar rikaster lendir menn i Norege. Haralldr konongr varð usattr við Einar þambaskælvi firir þa soc at Einar villdi iamnast at riki við Haralld 10 konong i Þrønda logum. hann com alldrigi sva til Kaupangs þar sem Haralldr konongr var firir at hann hafðe eigi mikít lið. oc þat capp gerðe hann i Kaupange at hann toc af mote þiof sannan. oc naðo menn eigi at dōma. oc var þo Haralldr kon- 15 ongr sialfr a moteno. þa mællte konongrenn þetta sva at marger hōyrðu.

219. Rioðande man ráða
randa blikis or lande
oss nema Einar kyrssi
øxar munn enn þunna.

20

1. Ioan: *sål. B1-2; Iohann B; Ion A.* 2. Har.: *her nyt kap. A með overskr.:* Enn seghir fra verkum Haralldz. 5. oc(1): *ul. A.* micclar oc: *sål. A; ul. B.* 6. miok: *norðr tf. B, ul. A.* 8. þambask.: *þambarskælmir A; skælvir skr. B (alene).* 10. i: *allt at A.* alldrigi: *alldri A.* 11. þar sem: oc var *A og ul. følg.* var. 12. hann(1): *Æinar A.* eigi mikít: *minna A.* lið: *enn H. kgr tf. A.* 14. naðo menn: *naðe ænge maðr A.* dōma: *hann tf. A.* 14—15. oc—sialfr: *þo at siolfr kgrinn væri A.* 15. kgrenn: *sål. A; ul. B.* 16. marger: *mioc marghir menn A.*

219. Rjóðandi mun ráða
randa blikis or landi

oss, nema Einar kyssi
øxar munn enn þunna.

Þat sægia menn at Haralldr cvæðe oc þetta er hann sa ut um loftsvaler hvar Einar giecc eftir langstrætenu. oc hafðe eigi minna lið en .v. c. manna.

220. Her se ec upp enn aurva
Einar þann er kann skæina 5
þialma þambar skælvi
þangs fiolmennan ganga 4
fullafle biðr fyllar
finn ec oft at drifr minna
hilmis stols a hæla 10
huscarla lið iarle. 8

Litlu æftir þetta let Haralldr konongr drepa Einar oc Einriða son hans er allra manna var vaskastr 128 oc giorviligastr. leið sva at Einare long heift er Haralldr konongr hafðe við bundizk oc stillt sic 15 aðr langa rið. sva sem visar til fyr i þesso male. oc var þo morg aminning milli þeirra aðr. en þessa (190) lund lykiz. I þenna tima varo lendir menn sva

1. cvæðe—þetta: *kgr hævir cveðet þessa visu A (jfr. Mork.).* 2. sa—hvar: *sat i loptsvolum nocrom enn A. eftir: meðr A.* 3. -strætenu: *sål. A; uden art. B.*

V. 220. ³ þambarsk.: *þambaskælme A.*

12. æftir þetta: *hær æftir A.* Har.: *ul. A.* 12—13. Einar—var: *Æinriða sun Æinars oc Æinar þamb, oc var Æinriðe manna A.* 14. -ligastr: *-lextr A.* 15. hafðe: *længe tf. A.* stillt: *sål. B1, A; skilt B2.* 16. sva—male: *sål. A; ul. B.* 17. milli—aðr: *aðr þæira millum A; i milli B1-2.* 17—18. þessa lund: *sva A.* 18. lykiz: *nyt kap A með overskr.:* Vm ofkæte lændra manna. þenna: *þenn A (A2 = B).* sva: *kapp-samir oc tf. A.*

220. Hér sék upp enn orva
Einar, þann 's kann skeina
þjalfa, þambarskelfi,
þangs, fjolmennan ganga;

fullafli biðr fyllar,
finnk opt at drifr minna,
hilmis stóls, á hæla
húskarla lið jarli.

ofkater. at þegar er þeim lícaðe eigi allt at skape við konong. liupu þeir or lande til Sveins konongs i Danmork. oc gerðe hann þa mikla menn. sumum gaf hann gull. sumum aðra sǫmd mikla. sǫm Þioð-
5 olfr sǫghir.

221. Fran hefir sveit nað Svæini
sinni skipt til minna
doð oc drotne goðom
4 dreng spæll er þat lenge.

10 þa for Finnir Arna sunn fra Haralldre kononge suðr til Danmarcar. oc gaf Sveinn konongr hanum iarlis dom. þui nest bauð Haralldr konongr ut leiðangr (191) or Norege. oc for liði sinu til Danmarcar at hæria. hann la suðr við Halland i Lofofirði. oc hæfir aðr
15 mikit hæriat af Hallande. þa hafðe Haralldr konongr halft annat .c. skipa. þer com at honom Svæinn konongr með .iii. hundrað skipa. Ða luktu Daner Norðmenn inni i hofnenne. aðr en Haralldr konongr yrði varr við. þa spurði Haralldr konongr sina
20 menn hvart þeir skylldu bæriast með halfu minna

1. eigi—skape: noccor lutr illa *A* (jfr. *Mork.*). 2. kg: þa *tf. A.* or: alle undt *B:* af. til: Danmarcar suðr til *tf. A og ul. i D.* (jfr. *Mork.*). 3. menn: enn *tf. A.* 4. gull—mikla: goðar giavar *A.* 4—9. sǫm—lǫngi: sǫl. *A, ul. B.*

V. 221. ¹ nað: i *A2 af AM rettet til vþ.*

10. þa: sǫl. *A;* I þvi bili *B.* suðr: alle undt. *B, ul.*
11. iarlis: iarl- *A.* 12. dom: nyt kap. *A með overskr.:* Her byr Har. leiðangr ut. þui nest: Nu *A.* 13. or: af *A.* for: meðr *tf. A.* sinu: suðr *tf. A.* 14. hann la: omv. *A.* hæfir: hafðe *A.* 15. þa: þer *A.* 16—17. þer—skipa: sǫl. *A; ul. B.*
20. hvart: er *tf. B1-2.*

221. Frón hefr sveit við Sveini
sinni skipt, til minna, dóð ok drótni goðum,
drengspell es þat lengi.

liði eða hallda undan. aller svaraðu a eina lund oc baðo konong raða oc sagðu þat þo aller at nalega være ofört. þa svaraðe Haralldr konongr. se ec at þer vilið biða vars atcvæðes oc sva scal vera. ver hafum sva mikit lið oc fritt. at engum coste vilium 5 ver flya. hælldr scal hværr var liggia um þveran annan. sva sǫgir Steinn Herðisar sonr. er þa var a skipi Ulfs.

222. Sagðe hitt er hugði
hauklyndr vera myndu 10
þar cvað þengils eirar
4 þrotna von fra hanom
hælldr cvað hværrn varn skylldu
hilmir frægr en vægia
menn brutu upp of annan 15
3 oll vopn þveran falla.

Steinn sǫgir oc hværssó mikit lið hvarer hafðu.

223. Hætte hær sa drottenn
hugstrangr skipa langra
hinn er með halft beið annat 20
4 .c. Dana fundar

1. lund: leið *B (alene).* 2. kg: með art. *A.* sagðu: teðo *A.* þat þo: omv. *A.* 3. ofört: at bæriaz *tf. A.* 4. atcvæðes: orskurðar *A.* vera: enn *tf. A.* 5. sva mikit | lið: omv. *A.* 6. flya: oc *tf. A.* var: þar *tf. B, ul. A.*

V. 222. ³ þar: þa *A.* cvað: at *tf. A.* þengils eirar: þængill hæriar *A.* ⁴ hanom: honom *A.* ⁷ of: um *A.*

17. sǫgir oc: saghðe auc *A.*

V. 223. ¹ Hætte: Hæitu *A.* ² langra: længra *A.*

222. Sagði hitt es hugði heldr kvað hvern varn skyldu
hauklyndr vesa myndu, hilmir frægr, an vægia,
þar kvað, þengill, eirar (menn brutu upp) of annan
þrotna von fyr hönnum; (öll vöpn) þveran falla.

nest var þat er reð rista
reiðr at seti Leiðrar
þanks laðmarum þingat
8.iii. hundraðum sunnda.

5 Ða let Haralldr konongr blasa til samlagu skipunum.
oc let vikia ut i mote liðinu dreca sinum fyrst. þa
callaðe Ulfr stallare a sina menn. leggi fram vart skip
hit nesta konongs skipinu. sem sægir Steinn skalld.

10 224. Het a oss þar er uti
Ulfr hakesior skulfu
róðr var græiddr a grøðe
4 grams stallare alla
væl bað skip með skyliá
skeleggiaðr fram leggja
15 sitt en sæggir iatto
8 sniallz landreca spialla.

⁶ Leiðrar: læiðar A. ⁷ þanks: þangs A.

5. skipunum: *ul. B (alene)*. 6. mote liðinu: mot skip-
unum Dana A (*jfr. Mork.*). dreca—fyrst: i fyrstunne drekan-
um er hann sialfr styrðe A. 6—7. þa callaðe: oc þa mællti A.
7. a: uiðr A. leggi: leggit A. 8. kgs skipinu: kgenom A.
sem: sva A. skalld: *ul. A*.

V. 224. ¹ þar: þa A. ⁶ skel-: skal- A (A1 = B). ⁷ iatto:
iotto A.

223. Hætti hersa dróttinn
hugstrangr, skipa langra
hinn 's með halft beið annat
hundrað Dana fundar;
næst vas þats réð rista
reiðr atseti Hleiðrar
þangs láð mörum þingat
þrimr hundruðum sunnda.

224. Hét á oss, þás úti,
Ulfr (hákesjur skulfu)
róðr vas greiddr á græði,
grams stallari, alla;
vel bað skip með skylja
skéleggiaðr fram leggja
sitt, en seggir jóttu,
snjalls landreka spjalla.

Let Haralldr konongr þa saman tengia stafna a
skipum sinum. þa rero Daner at. oc giengo luðrar
með ope oc æggian. þottoz Daner þa hafa valld
Norðmanna. þetta var Lafranz messo æftan. oc var
sið um kvælldet til tækít at beríast. oc var barst 5
um nottena. var Haralldr konongr i firir rumino a
skipi sinu. oc skaut. sva sem sægir Þioðolfr.

225. Alm dro upplenzkr hilmir
alla nott hinn snialle
remsr let a hvítar
4 hlifr lanndreke drifa. 10

Ða varð orrastan snorp. lagðe Sveinn konongr skip
sitt oc sitt mærki i mote Haralldz konongs mærki.
þar var Finnur iarl a annat borð Svejni kononge.
Þesse orrasta var annan veg en Daner hugðu. 15
Stoðo Norðmenn þiukt um Haralld konong. oc
barðuzk væl sem Steinn sægir.

226. Unndr er ef æigi røyndu
armoz viðir gorfa
barðumk ver oc varðum
4 viðá grund um siðir 20

1. H. kgr | þa: *omv. A*. 2. skipum sinum: *omv. A og*
tf.: oc. 3. æggian: oc *tf. A*. D. þa: *omv. A*. 4. þetta:
Þesse orasta A og *ny linje*. 5. sið—kvælldet | tækít—berí-
ast: *omv. A og ul. til. A*; alla B. rumino:
sál. A; *uden art. B*. 7. sem: *ul. A*. 12. Ða varð: var þa A.
snorp: horð A. 12—13. skip sitt: *omv. A*. 13. sitt(2): *ul. A*.
mote: mot A. kgs: *ul. A*. 14. þar: þa A. Finnur: *alle,*
undt. B: firir(!). iarl: *ul. A*. 15. var—veg: varð aðra læið A.
hugðu: ætlaðo A. 16. St. N.: enn N. stoðo A. þiukt: þyct A.
17. sem.. sægir: sva sæghir A.

V. 226. ² ar-: aur- A. ³ varðum: varðumk B (*alene*).

225. Alm dró upplenzkr hilmir hremsur lét á hvítar
alla nótt; enn snjalli hlifr landreki drifa.

hvert hugfylldir halda
ramn fecc gnott i otto
nas firir Nizar ose
8 Norðmenn Haralld þorðo.

5 Ða veik mannfalleno a Dane. giengo Norðmenn 130
uppa Dana skeiðir. sumir fello en sumir flyðu. var
skip Sveins konongs allt roðet meðal stafna at
skilnaðe sem segir Þioðolfr.

10 227. Flest var hirð su er raustum
ramns fœðe væl teðe
dauð aðr en doglingr naðe
4 doks a lannd at stœkva
skop furðu þa skærði
skipon oll var þa sniallum
15 rings til heliar gengin
8 hvern fotr konongr Iota.

Her segir at Sveinn konongr flyði a land upp með
skutu er flotet hafðe við lyftingina. i þessom þyss

5. -falleno: -fallit A. Dane: oc *tf.* A. 6. sumir fello:
omv. A. var: þa *tf.* A. 7. roðet—stafna: stafna (a *tf.* A1;
i *tf.* A2) millum roðit A.

V. 227. ¹ var: varð A. ² teðe: tæðe A. ³ naðe: næðe A.
⁴ doks: døghs A. L. 5—8 *mgf.* A.

18. lyftingina: *sál.* A; *uden art.* B.

226. Undr es, ef eigi reyndu qrmóts viðir gørva
(þorðumk vér ok vörðum
viða grund) of siðir,
hvært hugfylldir halda
(hrafn fekk gnótt) i óttu
(nás) fyr Nizar ósi
Norðmenn Harald þorðu.

227. Flest vas hirð, sú
hraustum
hrafns fœði vel tæði,
dauð, aðr doglingr næði
døkks, á land at stœkkva;
skóp furðu þa skerði
skipun oll, vas þá, snjollum
hrings, til heljar genginn
hverr fótr, konungs Jóta.

hiuggu Daner tengsl oc lagðu i fra. var því hvær
fægnastr er fyrstr komk a brott. en roðnar varo
Dana snekkiur eigi færre en .lxx. sem sægir Þioðolfr.

228. Sogns cvaðo gram gegnan
glæst siautigu hit fæsta
senn a sviftu æinni
4 Sveins þioðar skip rioða.

Ða flyði Dana hærr a brott. en Norðmenn sotto
æftir. minnaz þa a roðrenn i Iotlanz hafe. raco þa
flottann. allt þar til er sumt liop a land upp. sumt 10
dreifðizk i fiordu inn. en sumt i haf ut. var þetta sva
mikit mannfall. at engi fecc talt oc allt nalega af
Danum. Finnir iarll varð handtekinn oc var nalega
þa orðenn blindr hann sættiz i lypting sinne. þa er
flottenn brast. var þa tekinn oc leiddr firir Haralld 15
konong. sva er sagt at Sveinn konongr hafðe haft
með ser .vi. iarla til orrostunnar sem sægir Þioðolfr.

229. Sveinn a sigr at launa
sex þeim er hvot vaxa

1. lagðu: læggia A. því hvær: *sál.* A; sa B. 2. fyrstr—
brott: fyrst varð brotto A. 3. .lxx.: siautighir A. sem: sva A.
V. 228. ² tigu: tughu A.

8. Ða—brott: Eftir þetta fluðu Danir braut A og nyt kap.
9. minnaz: því at þær mintuz A. roðrenn i: hværso Danir
rako þa a A. 10. flottann—liop: suma A. 10—11. sumt
dreifð.: enn sumir dræifðuz A. 11. en—ut: eða ut i haf A
(*jfr.* *Mork.*). 12. fecc talt: com tolu a A. 13. varð: var
þa A. var: *ul.* A og *omv.* þa nal. 14. sættiz: niðr *tf.* A.
sinne: *sál.* A; sina B. 15. var þa: oc var siðan A. 16. sva:
auc A. haft: til barðaga A og *ul.* til orr. 17. sem: sva A.

V. 229. ¹ a: at *tf.* B1-2. ² vaxa: væxa A.

228. Sogns kvøðu gram gegnan senn á sviptu einni
glæst sjau tægu et fæsta Sveins þjóðar skip rjóða.

innan eina gunni
 4 orleiks Dana iarlom
 varð sa er villdit forða
 vigbjartr snaru hiarta
 5 i fylkingu fenginn
 8 Finnur Arnasunr miðri.

Þá var iarlen sættr niðr i firir rumet firir Haralld (192)
 konong. var þá konongr allkatr oc mællte. her funn-
 umk vit Finnur. en næst i Norege. hæfir nu hirðen 131
 10 dansca eigi staðet firir þer allfast. oc hafa nu Norð-
 menn illt at orko at draga þic blindan eftir ser oc
 vinna þat til lifs þer. Þá sagðe iarlenn. mart
 værða Norðmenn illt at vinna oc þat værst allt er
 þu byðr þeim. þá svaraðe konongrenn. villtu hafa
 15 grið þo at þat se omaklegt. þá sagðe iarlenn. eigi
 af hundinum þinum. villtu hafa grið af Magnusi
 frenda þinum. hann styrði þá skipi. Iarlenn sagðe.
 hvært man hvælpr sa raða griðum. þá lo konongrenn

³ innan: her mann A. ⁴ snaru: snara B (alene). ⁵ Finnur
 Fiðr A.

7. Þá: Nu A og nyt kap. med overskr.: Nu talar H. við
 iarlenn. 8. kgr: sál. A; med art. B. mællte: sva tf. A.
 funnumk: funn- B1-2. 9. vit: vær A. næst: næsta sinn A.
 hæfir nu (sál. B1-2, nu mgl. B): oc hæfir su hin A og omv. d. h.
 10. firir: sál. A; ul. B. nu: sál. A; ul. B. 11. orko at:
 sysla er þeir A. 12. sagðe: svaraðe A. 13. vinna: sál. A;
 gera B. oc: enn A. 14. svaraðe: spurðe A. 15. þat: ul.
 A og omv. omakl. se. sagðe: svaraðe A. 16. hafa grið: þá A.
 17. iarl. sagðe: þá svaraðe iarlenn A. 18. hvært: hvað A.
 raða griðum: griðum vallda A.

229. Sveinn át sigr at launa
 sex, þeim es hvot vexa,
 innan eina gunni,
 orleiks, Dana jörlum;

varð, sás vildit forða,
 vigbjartr, snöru hjarta,
 i fylkingu fenginn
 Fiðr Árna sonr miðri.

oc þotte gaman at eiga við hann. oc mællte uilltu
 taka grið af Þoro frendcono þinni. Iarlenn spurði.
 er hon her. konongrenn sagðe. her er hon. þá mællti
 Finnur æitt orðskrök. þat er síðann er uppi haft
 hvæssu rvæiðr hann var er hann feck æghi stillt 5
 orðum sinum. eigi er undarlegt at þu hafer væl
 bitiz i dag. er mærrer hæfir fylgt þer. Finni iarle
 varo gefen grið. oc var hann með Haralld kon-
 onge um rið. með Haralld kononge varo i Nizar
 orrostu synir hans baðer Magnus oc Olafr. Ofysteinn 10
 (193) orre oc Hacon Ivarssun. Sveinn konongr flyði upp a
 land með annan mann. oc komo þeir til kotbøar eins
 firir þá soc at Norðmenn leitaðu hans allt um stor-
 bøana oc um þorpen. Þar var ein gamul husfrøya.
 hon spurði hvað mannum þeir være. konongrenn 15
 bað þann svara er hanum fylgði. sa maðr svaraðe
 kerlingu. vit erom nu farande menn oc þurfum
 beina yðarn. þá svaraðe kerlingen ero þit sva
 miklir sem þit latest vera oc lateð rikulega. þit
 munuð kunna sægja tíðendi hvart konongar þesser 20

1. at eiga | við hann: omv. A. 2. Iarl. sp.: hann svar-
 aðe A. 3. sagðe: svaraðe ia A. 3—6. þá—sinum: sál. A;
 Finnur svaraðe B. 6. -legt: sagðe hann tf. A. hafer: hæfir A.
 7. i dag: um A. hæfir fylgt: fylghöe A. þer: nu var Finnur
 sva reiðr at hann feck ægi stillt orðom sinum tf. B. 8. varo:
 þo tf. A. 11. oc: ul. A. Sveinn: her nyt kap. A med
 overskr.: Her flyr Svæinn kgr. 12. þeir: ul. A. -bøar:
 -byar A. 13. allt: ul. A. 14. -bøana—þorpen: þorpenn
 enn A. 15. være: voru A. 16. hanum fylgði: omv. A og
 tf.: oc firir þá mæla. sa—svaraðe: þá svaraðe sa A.
 17. farande: sál. A; leiðar B. 17—18. þurfum. yðarn:
 þyrtughir. yðars A. 18. þá—kerlingen: ul. A. ero: munu A.
 þit: væra tf. A. 19. miklir: menn tf. B (alene). latest—
 oc: ul. A. 19—20. þit munuð: enn munu þit A. 20. kunna:
 at tf. A.

hafa barzt noccot. eða hværiu giægnir um brak ok lam. þat er ver hafum hœyrt i alla nott. þa sagðe maðrenn meiri von at þeir muni barzk hafa. þa spurði kerlingen hværr hæfir bætr haft. hann svaraðe
 5 Norðmenn hafa sigrazt fostra. þa sægir kerlingen. er drepenn var konongr. hann svaraðe. a flotta er hann comenn en eigi drepenn. þa mællte kerlingen eitt mikit folsko mal. Uesol erom ver oc væi er oss firir þui at ver eigum konongenn bæde ragan
 10 oc halltan. þa svaraðe sa er aðr hafðe færra mællt. ætlom hit kerling er liklegra er. at eigi man hann ragr vera. en æigi er hann sigrsæll. Aðr en þeir 132 føre til matar tok kerling þeim handlaug oc þvözk sa fyrri er siðar giecc. toc þegar dukenn miðian oc
 15 þærði ser. kerlingen þræif til duksens. oc nykkir af hanum. tak endann handklæbesens. oc ger æigi allt senn vatt. Ða svaraðe sa hinn þogli maðrenn. þat ma enn vera fostra ef guð vill. at ver faem sva mikinn soma at ver þerrim oss a miðium duk.

1—2. um—þat: glam þetta A. 2. hafum: hafim B (alene). hœyrt—nott: æighi ro firir haft i natte (natt A) A (jfr. Mork.). sagðe: svaraðe A. 3. maðrenn: sa var minni væxti tf. A. at—barzk: ætla ec at kgar munu (mune A) barz A. 4. kerlingen: uden art. A. hværr: hvarr B1-2. hann sv.: þa sv. maðrenn A. 5. fostra: ul. A. sægir k.: spurðe kærling A. 7. en—drepenn: ul. A. mællte: svaraðe A. 8. folsko mal: folsko orð A. 8—9. oc—oss: sál. A, ul. B. 9. kgenn: kg A. bæde: hvart tvæggia A. 10. sa: maðrenn sa A. færra mællt: verit famæltare A. 11. kerling: sál. A; fostra B. liklegra: likara A. eigi—hann: kgr mune æighi A. 12. ragr vera: omv. A. en—hann: þo er hann æighi A. 12—13. Aðr—matar: nu biogguz þeir til doghurðar oc A. 13. hand-: sál. A, ul. B. oc: sál. A, ul. B. 14. sa: þa sa A. þegar: sál. alle undt. B: siðann. dukenn miðian: omv. A. 15. þærði ser: villde þærra sek a A. kerl.: þæggar tf. A. duksens: ul. A. nykkir: nycti A. 16. af: fra B1-2. tak: saghðe hon tf. A. 17. Ða—maðrenn: enn hann svaraðe A. 18. þat: þetta A. fostra: ul. A. 19. duk: duke A og nyt kap. med overskr.: Vm gaman yrðe.

(194) Þetta er gaman frasogn. oc eigi miok sagulegt. nema firir þa sok at her er lyst grein speki oc ovizku. oc i annan stað er sagt ifra Haralldde kononge oc Finni iarle. þer vægðe sa er valldet atte. var hanum þat vegr en eigi litilræðe. Iarlen 5 syndi þat hværssso hann var i skaplyndi. en ekki matte hann þa annat en mæla væl til Sveins konongs er aðr hafðe hann þionat. oc hartt til þeirra er aðr hafðe hann i mote veret. En konongrenn virði þat sem barns orð. hafa aller oc sva virt 10
 (195) siðan. þa um haustet for Haralldr konongr aftr til Noregs með sigri oc hærfange. en Sveinn konongr æfldizt oc fecc riki sitt. Litlu siðar for til Danmarcar mikill höfðingi. Hacon iarll Ivars sun er þa atte Ufilldi dottor Magnus goða. oc dvaldest þar 15 um rið með Sveini kononge. hann barðest i mote Haralldde kononge suðr a Iotlande. þa hafðe Hacon merki þat er att hafðe Magnus konongr. fecc þar Haralldr konongr sigr. en Hacon flyði oc tyndi mesta luta liðs sins. Nizzar orrasta var a .xvi. are 20
 1062 rikis Harallz konongs. Litlu aðr en Nizar orrasta være varð Haralldr konongr usattr við Upplendinga.

1. gaman: gamans A. 2. grein: ul. A. speki: kgsens tf. A. 3. ovizku: kærlingarennar tf. A. 4. þer: sál. A; þa B. 5. hanum: oc tf. A. en: oc A. Iarlen: Finnr iarl A. 6. hværssso: uvæghinn A. i—en: ul. A. 6—7. ekki—mæla: hann mælti þa æcke annat i þvi enn iamlynde sitt fyrir þvi at hann mælti A (jfr. Mork.). 8. aðr: þa A. oc hartt: enn harðligha A. 9. aðr—veret: þa barðiz hann i gæghn A. 10. þat: þetta A. aller oc: omv. A. 11. siðan: her nyt kap. A med overskr.: Nu fær H. til Noreghs. þa: Nu A og omv. for u. h. 12—13. en.. æfldizt: nu æfldiz oc A. 14. iarll Iv.: omv. A. 15. Ulf: Alf. A1. 16. mote: mot A. 18. kgr: goðe A. 19. kgr: ul. A. flyði: kom a flotta A. 20. mesta: mestom A. sins: her nyt kap. A med overskr.: Um usætt H. kgs oc Upplænninga. 21. en: ul. B (alone).

toldo þeir at Olafur konungur hafði gefit þeim rettar
bætur í margum staðum fyrir aðrum lánsmönnum í
Noregi. bæði um útgerðir. og mörg lánráð undir
bændr mælt. þau er eigi varo aðrum staðum í lande.
5 taldu. Olafur konungur hafa veitt sér þessa sémð eftir
Nesja orrostu. fyrir þá sök at Upplendingar hafðu
veitt hanum líð. þá er hann vann undir sík allan
Noreg. og Sveinn jarll stórkonungur lande. þetta líkaði
Haraldr konungi ekki og sagði at einn skyldi
10 konungs rettr um allan Noreg. sem sagnar Þjóðolfr.

230. Leto lystir sleitu

landkarlar gram varla

gerðe oлд a iorðu

4 óðeme log sœma

15

en þvi ráðe þjóðar

þeim brutu troll er ollo

hæls í læypi kiola

8 ris andscotum vísa.

133

Haraldr konungur fór með líði upp a Raumaríki og
20 brendi víða bygðena. sva sagnar Þjóðolfr.

1. toldo: *sál. A; sagðu B.* hafði: *hæfði A.* 2. fyrir:
mæiri enn *A.* 3. -gerðir: *giærðar B1-2.* 3-6. og—orrostu:
og aðrar aloghur og margha luti aðra þeim til sæmdar mælt
og gort um fram aðra lánsmenn sína *A.* 6. at: er *A.*
8. og: af því *tf. A og omv.* stórk. Sv. i. lande: enn *tf. A.*
9. H. kge | ekki: *omv. A (æighi).* og—at: at æighi *A.* einn
skyldi: *omv. A.* 10. Noreg: vera *tf. A.*

V. 230. ¹Leto: *Letoð A.* ⁵þjóðar: *þjóðir A.* ⁸-scot-
um: *-skóta A.*

19. kgr. . . með líði: *ul. A.*

230. Létu lystir sleitu
landkarlar gram varla
(gerði oлд) á jörðu
(óðemi) lög sœma,

en, því ráði þjóðar,
þeim brutu troll, es ollo,
hæls í hleypikjóla
hris andskotum vísa.

231. Tok Holmboa nøykir
harðan taum við Rauma
þar hyggek fast ens frægsta
4 fylking Harallz giengo
elldr var giorr at giallde
gramr reð en þá teðe
har í hof at fœra
8 rot garmr bœndr arma.

5

Þaðan fór hann upp a Ringaríki og brendi þar. frá
því sagnar enn Þjóðolfr hværssó þeir vikuz undir 10
konungenn.

232. Lifz baðo ser lyðar

loge þingaði Ringum

nauðgan dom aðr næðe

4 niðr fall Hafz galla.

15

Eftir þetta sættuz bœndr við konung. hældo lög
æftir konungs orðom. og oll hans boð. sva sagnar
Þjóðolfr.

V. 231. ¹-boa: *-bua A.* ³þar: *þet A.* ⁵giallde: *giolld-
um A.* ⁷har: *hor A.* ⁸garmr: *grammr A (garmr AI).*

V. 232. ¹lyðar: *líðar A.* ³næðe: *enn næmesz A.* ⁴Hafz:
Halfs *A.*

16. kg: og *tf. A.* lög: allt *tf. B, ul. A.* 17. hans boð:
sál. A; omv. B.

231. Tók Holmbúa hneykir
harðan taum við Rauma;
þar hykk fast ens frægsta
fylking Haralds gingu;
eldr vas gorr at gjaldi;
gramr reð, en þá teði

hár í hóf at fœra
hrótgarmr búendr arma.
232. Lifz bóðu sér lýðar;
logi þingaði Hringum
nauðgan dóm, aðr næðisk
niðrfall Hóalfs galla.

233. Lytr folkstarra feiti
fat er til nema iatta
þat sem þa vill gotnum
⁴ þjóð oll konongr bjóða.

5 A eno þriðia are æftir Nizar orrostu. gierðest friðr ⁽¹⁹⁶⁾
a milli Harallz konongs oc Sveins konongs. með ¹⁰⁶⁵
raðe allra Norðmanna oc Dana. með þema hætti
at hvarr kononga stiorna sinu riki. oc hafa i frælsi
Haralldr konongr Noreg. en Sveinn konongr Dan-
10 mork. oc bœta þa hvarge aðrum. Skyllði þar hærn-
aðr læggiast sem hafzk hafðe. oc sa hafa happ er
lotet hafðe. sa friðr skyllði standa meðan þeir være
konongar. sem sægir Þjóðolfr.

15 234. Færðe fylkir Hórða
friðr namsk ar et þriðia
renndr bitu hart firir ströndu
⁴ starf til krox at hvarfe.

V. 233. ¹-starra: -stara *BI-2, A*. feiti: fretti *A*. ²fat:
frett (*rett. til fatt?*) *A* (*fatt AI-2*). ⁴oll: ollr *A*.

5. *A*: *nyt kap. A með overskr.*: Vm sættargærð H. kgs
oc Svæins kgs. friðr: sætt *A*. 6. a: i *A*. 7. allra—Dana:
hinna vittrasto manna i Noreghi oc Danmorcu *A*. þema
hætti: *sál. A; þui B*. 8—10. kga—aðrum: skulde hafa frið
oc frialse i sinu riki. oc agirnaz hvarge a annarz æign oc
sculde þer hvarghe oðrum bæta *A*. 11. hafzk hafðe: upp-
hafðez *A*. hafa: hafðe þer *A*. 12. sa: enn þesse *A*.
13. sem: sva *A*.

V. 234. ³hart: stal *A*.

233. Lýtr folkstara feiti,
fätt es til nema jatta
þat, sem þa vill gotnum,
þjóð oll, konungr bjóða.

234. Færði fylkir Hórða,
friðr namsk ar et þriðja,
(renndr bitu stjól fyr ströndu)
starf til króks, at hvarfi.

134

K. 48.

(197) (A) nitianda are rikis Harallz konongs andaðezk
¹⁰⁶⁵ Iatvarðr goðe a Englande fimta dag iola. en setta
(1066) dag iola toco Englar til konongs Haralld son Goðena
Ulfnaðrs sonar. oc Gyðu dottor Þorgils spracalægs. 5
hann var vigðr til konongs i Lundunum i Palskirkiu
atta dag iola. Iatvarðr konongr hafðe atta Gyðu
Goðena dottor. oc atte Iatvarðr ekki barn. þa hvarf
konongsdomr a Englande or ætt Apalsteins goða.
Toste iarll annar sunr Goðena þottez æigi vera 10
A | værr til komenn rikisens enn Haralldr. oc villde
hann vera i kosnenge firer ollum lanzz monnum
viðr broðor sinn. Bæiddiz hann at allir lanz hofð-
ingiar oc allr lyðr sculde kiosa þenn til konongs
er þeir villdi hælldr hava oc var þet marghra 15
manna mal at Toste være vittrare maðr oc æighi
vær til konongs fallinn. enn Haralldr þottiz nermær
konongdomenom er hann hafðe nafnit oc stolsætr.
þeghit auc konongs vixlu. hann hafðe haller oc
fehizlr konongs oc villde hann firir því æighi lata 20
rikit at hann hafðe alt afl lanzens.

1. *Overskr. i A*: Hværssu H. Goðvinia son var til kgs
tækinn i Englannde. 2. nitianda: -unda *A*. 3. Iatv.—a:
Æðvarðr kgr i *A*. 3—4. en—iola: oc *A*. 4. Goðena: Goð-
vinia *A = l. 10*. 5. Ulfnaðrs: Ulmars *A*. -gils: *sál. A; -kæls B*.
7. atta: attannda *A*. Iat: Æð- *A*. hafðe atta: atte *A*.
8. Goðena: -eno *B*; Goðvinia *A*. atte I.: otto þou *A*. 9. kgs-:
kg- *A*. a: i *A*. goða: kgs *tf. B, ul. A*. 10. annar: hann
var *A*. Goðena: oc *tf. A*. vera: *her en lakune i B; i B2*
skr. AM: Abscissa sunt 4 folia quorum vestigia Membrana
ostendit. 14. sculde: scylldu *A1*.

K. 49. Hvæsson Tosti fluði or Ænglannde. A

Nu fann Haraldr upoeka broðor sins. þa þrængðe (198) hann hanum or lannde oc for Tosti iarl til Danmarkr a fund Svæins konongs frenda sins oc það hann fa ser traust oc afl at fa sœmd sina. Svæinn konongr bauð hanom at taca af ser ríki i Danmarku. þa svaraðe Tosti vili þer eighi fa oss styrk oc afl til af yðru ríki at ver faem vara sœmd oc vilium af yðru afle oc varre forsio vinna Ænglannd sœm 10 Knutr gærði moðor broðir yðar. oc þet ríki er oss er hollazt i Ænglande. þa svaraðe Svæinn konongr sva. Micklu minne em ec raða maðr enn var frende gamle Knutr at varla fæ ec halldit Dana vælldi firir Norðmonnum. Enn gamli Knutr æighnaðiz at 15 ærfð allt Danavællde. enn meðr hærr oc hamingio Ænglannd oc var um rið æghi þet uvenna at hann munde þer æftir ligghia. enn Noreg fece hann orrostostou. nu kunnum ver ætla oss hof mæira æftir voro litilræðe enn æftir framkœmd vars frenda 20 gamla Knutz. þa mællti Tosti iarl. Frendr varer geraz oss fiandr. þeira fiandmenn scolu þa vera varir frenndr. skildiz iarlínn sva fra Dana kononge at þær voro þaðir ræðir.

K. 50. Vm færð Tosta iarl til Noregs oc viðrtaku Harallz konongs. 25

Enn nu vænndir Tosti færðinne aftr til Norex (199) oc hitti þer Haralld konong. oc kærir firir hanum sinn vannda oc bouð honom sina pionosto oc sitt samlagh. finnaz þer nu miklir spækingar talar

2. broðor: bræðr A1. 4. -markr: -marcar A1-2. 13. fæ: sál. A1-2; fa A. 27. hitti: hittir A1-2 (= *Mork.*).

A hvær til annars bliðligha talaðe konongrenn um mickla hormung iarlíns oc hann skulde fra vera spærðr sino ríki at saklousu. Iarlínn hof þer upp er Horða-Knutr sun gamla Knutz styrði Ænglannde oc hværsu farit hafðe svardaghe milli Magnus kon- 5 ongs oc Horða-Knuz. oc þer nest at Magnus konongr 135 var orðenn retrr arve Horða-Knutz oc hvæssu hann gærðe mykla miskunn viðr Æðvarð konong er hann hæimti æighi æighn oc ríki þet er var i Ænglannde. sva sem þat er var i Danmorku. nu hugðu ver 10 engan annan arva Magnus konongs alenn enn yðr hærra. eða hvessu ætle þer at satt se saghðe iarlenn. i þessa rœðo hugðe Haraldr konongr vandlegha. atto marghar stæfnur oc lauc sva þeira tale at Tosti iarl sor sec i halld Haraldz konongs. oc het 15 kononge fylghð oc forunœyti vestr til Ænglannd. konongr het hanum i moti ríki oc yfirlæti því mæira er ríki æfldiz hanum mæira. þesse rœða var i hværs manz husi oc þo optazt i konongs hirð hvæssu færð Harallz konongs munnde værða til 20 Ænglannd. telia menn þet upp hværsu morgh storvirki Haraldr hafðe unnit oc saghðu at hann munnde nu sem fyr ængann lut finna ufœrann firir ser. sumir mæltou þet. at England er ríki fiolmennt. þer var oc þet lið er kallat var þingamenn. þat hafðe valz af 25 morghum lonndum oc þo mest af danskre tungu. oc sva ero þær rœyndir oc vanir viðr orastu at æins lið þingamanz var bætra enn tvæggia Haraldz (200) manna. enn a því sumre anndaðez Ulfr stallare oc þa er konongrenn gec fra græft hans þa mælti 30 hann. þet er dyrlect vitni var Ulfe. Her liggr nu sa er drenglyndastr var oc drottenhollastr. þa gerðiz Styrkar stallare æinn. enn aðr hofðu þær þaðir værit.

K. 51. Nu byz hærr or landeno.

A

Vm vætrenn ovanværdann oc moti vareno (201)
 sænndir Haraldr konongr boð um allt riki sitt. at
 hærr skal buaz or lande um sumaret at liðe oc
 5 skipum. næfnde or hværio fylke hværir fara skulldu.
 Nu sæghia sva allir þeir er þæsse frasoghn oc færð
 var kunnig at æi hafe bætra manna val værit buit
 til æinnar færðar or Noreghe. konongr let bua
 byrðinga. oc sva scutur meðr utal vista. enn Magnus
 10 sun sinn sætr hann aftr til lanz gæzlo. enn Olaf
 sun sinn hafðe hann meðr ser. þa er Haraldr kon-
 ongr bioz til þessar færðar. þa urðo morg visenndi
 synnd monnum i droumum.

K. 52. Vm droum Haralz konongs.

15 Nu er Haraldr konongr hafðe lagt til hafs meðr
 alburnum skipum oc hærr þa drøymdi hann sialfann
 at hanum þotti maðr koma at ser oc þottez hann
 kenna Olaf broðr sinn. sa maðr cvað visu þessa
 fyrir konongenom.

20 235. Gramr va frægn til fræmdar
 flæstan sighr hinn dighri
 hlaut ec því at heima sötum
 4 hæilact fall til vallar

6. sva: at *tf. A (alene).*

V. 235. ¹ frægn: frækn A1.

235. Gramr vá frægr til
 fremðar
 flæstan sigr enn digri;
 hlautk, þvít heima sötum,
 heilagt fall til vallar;

uggik enn, at, tyggi,
 yðr es feigð of byrjuð,
 trolls gefit fókum fyllar
 fiks; veldrat goð slíku.

A

uggi ee at tyggi
 yðr er føygð um byriað
 trollz gefit frœknom fylke
 8 fiks vældr atgerð slicu.

136 Enn þa drøymde stafnbua hans at hann þottiz sia 5
 konu æina oc mæiri enn mænzkir menn. hon ræið
 varghe oc hafðe rauðan sciold oc cvað þetta.

236. Scoð lætr skina rauðan
 sciold enn dreghr at hialdre
 bræiðr ser aurnis iöða 10
 4 ufor konongs gorva
 suipt hefer svæiflandgæfta
 svanne hollde manna
 ulfs munnr litar innan
 8 öðlot konan blöde. 15

K. 53. Nu siglir Haraldr til Orknøya.

(202)
1066

Nu sighlde Haraldr konongr fyst til Orknøya.
 let þar æftir Ællisif kono sina oc Mariu dottor sina.
 hann hafðe þeðann meðr ser Pol iarl sun Þorfinz
 iarls. oc Ingibiarghar dottor Finz iarls Arnasunar. 20
 þeðann hellt Haralldr konongr suðr hærrinom til
 Ænglanz. com at sva at hann hof lannd gongu þer
 sem hæita Kliflond. fluðe allt undan hann toc af
 lanndinu gisla oc skatta oc for sva suðr til Skarða-
 borghar. vann hana mæðr ællde. lagðe under sec 25

V. 236. ¹ Scoð: Scoð A1.

236. Skœð lætr skina rauðan
 skjöld, en dregr at hjaldri;
 brúðr sér Aurnis jóða
 ófgr konungs gorva;
 svipt hefr sveiflandkjapta
 svanni holdi manna;
 ulfs munn litar innan
 öðlöt kona blóði.

allt lannd norðann. þeðann hellt flotanum suðr til **A**
 Humro. oc laghðe upp æftir aonne. til Uso. þer com
 i mot hanum Norðimbra iarlaf Motokari af Handa-
 tune. oc hafðe hærr uvighann er saman hafðe dregez
 5 allt houstit. Haraldr konongr væitti viðrtocu oc
 geck upp a arbackann. oc fylcti þer. oc let horva
 fylkingar arminn at onne. enn annan at dike noc-
 oro. enn þet var diupt oc fult af vatne. þær iarl-
 anner leto sigha fylking meðr ollum mughinum
 10 meðr aonne. firir ofann konongs mærkit. var þer
 þeckvast enn þunnast meðr dkinu. þa er litla rið
 hafðe verit barz. þa veik sa firir armrenn er til
 dikisens vissi a fylkingu Haralz oc sottu þa fast
 ænsceir menn at i þvi er þær ætlaðo at Norðmenn
 15 mundu flyia. Haraldr konongr meðr sina fylking
 geck at sva fast at allt stock firir a tva vegho.
 gerðez þa flotti i lanz hærrenom oc væic þa sa
 armrenn ut i dikit er nest var. en Motokare iarl
 hafðe faret með þvi mærki er nest var dkinu.
 20 Enn Valðiofr iarl fluðe or orrostone oc upp meðr
 aonne oc þat æitt com undann er honom fylgði. þer
 fell Motokare oc sva þyct um hann at dikit var
 fult af douðum monnum sva sæghir Stæinn.

237. Þjóð forsk morg i móðu
 25 menn druknaðo socner
 drengr lá ar um ungan
 4 ufar Morokara

3. Motokari af H.: *sál. alle, men wriqt. for Morokare oc Valþiofr iarl af Hundatune; jfr. det fætq. og Mork.*

237. Þjóð forsk morg i móðu, fira dróttinn rak flotta
 menn druknuðu sukni; framr, tók herr á ramri
 drengr lá ar of ungan rós fyr røskum vísa.
 ófár Morkara; Ríklundaðr helt undan.

A
137

fira drottinn rac flotta
 framr toc hærr a ramri
 ras firir roscum visa
 8 riklundaðr hellt undan.

Þetta orti hann um Olaf oc var þetta Matheus 5
 messo aftan oc stoð hun þa a Þosdæghi þær
 Motokare oc Valðiofr voro brøðr Haralz Goðvina
 sunar.

K. 54. Nu liggr Haraldr um borghina Iork.

(203) Enn æftir þessa orrastu gecc undir Harald kon- 10
 ong lið allt um hin nesto heroð enn sumt fluðe. nu
 byriar Haraldr konongr færð sina at vinna borghina
 Iork. oc lagðe hann hærrenom scant i fra Stann-
 forðe bryggiu. firir þvi at konongrenn hafðe unnið
 sva mikinn sighr viðr stora hofðingia. at mæsti 15
 luti hærs hafðe orðit sva ræt at æighi þorðe gagn-
 stoðu veita oc gerðo borghar menn þet rað fyrir
 ser at sænda boð Haralde kononge meðr liðe. at
 bioða i valld hans sialfa sec oc sva borghena. var
 þetta alt boðat sva at sunnudaghinn iattaðoz allir 20
 hinir rikasto undir Harald konong oc fengo þeim
 gisla sunu tighinna manna fyrir þvi at Tosti iarl
 kunni þæira allra skyn. er i voro borghenne enn
 um evældit æftir for Haraldr konongr til skipa
 meðr sialfgorum sighri oc allir þær voro þa i 25
 (204) mykille kote. enn um morghunen manadaghenn
 var stæfnt þing i borghenne. skulde þa Haraldr
 konongr skipa staðenn. með rikismonnum oc gæfa
 rettu oc læn.

V. 237. 5 fira: A, A1; firða A2.

6. Þos.: Þors- A1. 16. luti: lutr A.

K. 55. Her kœmr Haraldr Goðvinasun A
sunnann.

En com sunnan þet sama evæld at borghenne Haraldr Goðvinasun með uvighann hær oc ræið 5 þeghar i borghina at villd oc þokca allra borgarmanna. voro þeghar tækinn oll borgharlið oc allir veghir firir þvi at æighi skyllde niosn coma Norðmonnum oc var þesse hær um nottina i staðinom Manadaghenn siðann Haraldr konongr hafðe mataz 10 at dögurðe þa let hann blasa til landgongu oc byr þa oc skiptir liðinu hværir fara skulu. eða hværir æftir vera. lætr hann upp ganga or hværri sveit tva þer sem æinn var æftir. nu byr Tosti iarl sec til uppgongu. meðr Haralde kononge oc sveit sina 15 enn aftr voro til scipa gæzlo Olafr konongs sun oc Oystæinn örre sun Þorberghs Arnasunar. er þa var agætastr oc i mesto ivirlæti konongsens allra lændra manna. þa hafðe Haralldr konongr hætitit hanum Mariu dottur sinni. enn þenn dagh var veðr 20 hæitt af solu oc logðu æftir bryniur. enn gengo upp meðr scioldum oc sværðum hialmum oc spiotum enn sumir hofðu bogha oc voro allir i mykilli kæti.

K. 56. Nu spyr konongr raðz.

25 Nu er þeir voro nesta at comnir borghinni þa (205) sao þeir riða moti ser lið mikit. oc so þeir þer margha faghra hesta oc undir faghra skioldu oc hvitar bryniur. nu stadde konongrenn lið sitt oc let calla til sin Tosta iall oc spurðe hvat liðe þet 30 munnde vera. Iarlinn svaraðe oc lest þyckia mæiri van ufriðar. saghðe auc at vera munde nocrer frendr 138

15. aftr: æftir A2. gæzlo: oc *tf.* A (*alene*).

A hans ælla þeir er læita vilia meðr vægð oc vinatto til konongs oc bioða yðr i moti troust oc trunat. þa mælti konongrenn ver scolum hallda kyrru liði varo firir þvi at oss forvitnar at vita hvat liði þetta se. Nu syndiz þeim þetta lið þess at 5 mæira er naleghre com. oc var allt at sia sem a ismol er vopnen gloðo. þa mælti Toste iarl tocum nu nocot gott rað oc vitrlect firir þvi at æcki er at dyliaz. at ufriðr er oc man vera konongr sialfr. þa spurðe Haraldr konongr hvat er yðart rað. iarl- 10 inn svaraðe þet hit fyrsta at snua aftr til scipa sem sciotast. æftir liði varo oc vapnom. oc væita þo viðrtocu æftir æfnum enn at oðrum kosti gæta skipanna at æighi æighi riddarar þæira valld eða var þa svaraðe konongrenn annat rað viliom ver hafa. 15 sættiom hina skiotasto hesta undir þria vaska drængi oc riði þeir sem hvatlegazt oc sæghi sem fallit ær. oc mun oss þa coma lið af varom monnum. firir þa soe at Ænglar sculu enn æigha snarpar riðir aðr enn ver berem lægra lut. þa svaraðe Tosti þer 20 scolut raða þesso sem oðru. lez oc æighi vilia giannare flyia enn æinnhværr annara.

K. 57. Her ræisir Haraldr konongr
mærki sitt.

(205) Nu let Haraldr konongr uppræisa mærki sitt. 26 þat er Lanndøyða het. enn Friðrekr het sa er mærkit bar. Enn i annann stað sætti Tosti iarl sitt mærki. þa mælti Haralldr konongr. þeghar er Ænglar riða at yðr saghði hann þa scioter niðr spiozholum yðrum i iorð. enn sætir sva hoot oddana 30 at gæghni miðium manne. enn þeir er æftir standa

1. ælla: *sål.* A1, A (-ar með r *underprikket*); ællar A2.
26. sa: maðr *tf.* A1 (= *Mork.*).

í fylkinginne sæti ouc sina spiozhala i iorðena oc **A**
 oddana firir briost hesta þeirra. nu sætium sva
 allir kæsiur varar firir þa. oc bogha menn veri i
 armana a bac fylkingunne oc stonðum fast. oc
 5 miðlum æcki fotsporum. nema mundum æ fram enn
 þa er fylct var þa var oc cominn hær Ænghla.
 stoddu þeir færðina er i fyrsto riðu oc biðaðo þeira
 er æftir foro.

K. 58. Her skipar Haraldr fylkingo sinne.

10 Haraldr konongr Sighurðar sun ræið svortum (206)
 hesti blesottom firir framan fylking sina oc sa
 hværsu liðit stoð. oc skipaðe þeim framar er þa
 villde hann. oc i þesse ræið fell hestrenn undir
 hanum oc konongrenn framm af. oc mællti fall er
 15 farar hæill. þa mællti Haraldr Ænghla konongr
 viðr Norðmenn þa er með hanum varo kenndo þer
 þenn hinn myckla meðr þeim bla kyrtli oc hin
 faghra hialm. er þer skaut ser af hestinum frem.
 þeir svaraðo kennom ver. þet var Norðmanna kon-
 20 ongr. þa mællti Ænghla konongr mikill maðr oc
 hofðinghleghr er hann. oc hitt er nu venna at far-
 inn se at hamingiu. nu riða fram xx riddarar fyrir
 fylking Norðmanna oc allir albryniaðer. þa mælti
 æinn riddarenn hvar er Tosti iarl hvart er hann i
 25 liði eða æighi. hann svaraðe æighi er því at løyna
 her munu þer hann finna megða. þa mællti enn
 riddarenn. Haraldr konongr broðer yðar sændi yðr
 kvædiu oc þer meðr þet. at þer skulur hafa grið 139
 oc Norðymbraland allt. oc ænn vill hann hællr
 30 enn þit bæriz gefa yðr þriðiung rikis sins meðr
 ser þa svaraðe iarlenn. boðet er þa noccot annat

19. svaraðo: konongennum *tf.* A2; kennom (*f.* kennom)
 A tyder på noget lignende.

A enn ufriðr oc svivirðinginn sem i vetr. oc en þetta
 være fyr boðet. þa være marghr maðr sa hæill oc
 meðr lifi er nu er æighi. oc þa mun æighi verr
 standa riki Englanz. nu takum ver þenna kost. Enn
 hvat vilir þer nu biða Haraldr kononge firir sitt 5
 starf. þa svaraðe riddarenn. sact hæfir hann þer
 nocot af hværs hann mun hanom unna af Englande.
 hann scal hafa vii fæta længð. oc því længra sem
 hann er hærre enn aðrir menn. þa svaraðe iarlenn
 farit nu oc sæghit Haraldr kononge at hann buiz 10
 til orrosto firir því at annat skal sannaz enn þet sem
 Norðmenn sogðu at Tosti iarl munde svikia Harald
 konong oc skiliaz viðr hann þeghar hann skulde
 bæriaz um oc fylla þa flock fiandmanna hans enn
 hældr skulum ver nu taca allir æitt rað døya hældr 15
 með sœmd eða fa Ængland með sighri. nu riðu
 riddarar afr. þa mælti Haraldr konongr Sighurðar
 sun til iarlsens hvær var þessi hinn snialli maðr.
 þa svaraðe iarlenn. þer var Haraldr konongr Goð-
 vina sun. þa mælti Haraldr konongr oflængi var ec 20
 þesso løyndr. þeir varo sva comnir firir lið vart.
 at æighi munde þesse Haraldr kunna sæghia douðar
 orð varra manna. satt er þet herra saghðe iarlenn
 uvarlegga for þvilicr hofðingi oc vœra mætti þetta
 er nu sæghi þer sannum ver þat. enn hann vilde 25
 þo biða brøðr sinum grið oc mikit valld. oc væri
 ec vist þa callaðr værri hofðingi. þo at þenn cost
 tøkem ver. hældr enn ec biðaðe sva ælli at ec
 være bana maðr broðor mins enn þo er bætra at
 þiggia bana af brøðr sinum. enn vœita honom bana. 30
 Litil konongr var þesse saghðe Haraldr konongr oc
 stoð væl i stigræip sin þet sæghia menn at Haraldr
 konongr kvæde visu þessa.

20. mælti: svaraði A1.

238. Fram gengom ver
i fylkingu
bryniulausir
4 meðr blar æggjar
5 hialmar skina
hæfkaðek mina
nu liggr scrúð vart
8 at scipum niðri.

Emma het brynia hans. hon toc ofan í mitt bæin
10 hanum oc sva stærk at æcki festi vapn a henne.
þa mælti Haraldr konongr. þetta er illa ort. oc
scal gæra nu aðra visu bætri oc evað þa þetta.

239. Kriupum ver firir vopne
valtæigs brokom æighi
15 sva bauð hilldr at hialdri
4 haldorð i bugh skialdar
hott bað mec þer er mætozt
menn skurð bera forðom
lackar is at housum
20 8 hialm stal i gny malma.

Þa orti Þjóðolfr þessa visu.

240. Skalkat ec fra þo at fylkir
falle niðr til vallar
gengr sem guð vill ungum
25 4 grams ærfingium hverfa

238. Fram gengum vér
í fylkingu
brynjulausir
með (v. und) bláar eggjar;
hjalmar skina,
hefkat ek mína;
nú liggr skruð vart
at skipum niðri.

239. Krjúpum vér fyr vápna
(valteigs) brokun eigi
(svá bauð hildr) at hialdri
(haldorð) í bug skjaldar;
hátt bað mik, þars nættisk,
mensorð bera forðum,
hlakkar íss ok hausar,
hjalmostall í gny malma.

140

scinat sol a sinni
snarraðrs enn þa baða
Haralz ero houkar gorvir
8 æfnændr konongs æfni.

K. 59. Vm orrosto Haralz konongs oc Ængla 5
konongs oc fall Haralz konongs.

(207) Nu væita Ænglar Norðmonnum areið oc varð
a mot viðrtaca horð oc sva varo sættar kæsiurnar
sem fyr var sact oc koms þet mest viðr hestana.
bæriaz þo hvarir tvæggju meðr sinu afle oc reð 10
seint manfallit a oc var sva mikill liðsmunr at
mykyl fiolde Ængla gerðo ring um þa oc riðo flokkom
at þeim. oc þa er þeir komoz at bac þeim. þa
losnaðe fylkinginn oc gerðe manfall mikit i hver-
tvæggia liðit. oc i rofino geck Haraldr konongr 15
fram meðr skiolld sinn oc sværð oc hio a baðar
hænndr bæðe menn oc hesta sva at æcke fæstiz
viðr. sva sæghir Stuftr scald.

241. Geck sem vind sa er væcte
varðande fior sparðe
gæira hreggs i glyggju
4 glaðr orrostr þeðra

20

14. hver-: hvar 41.

240. Skalkat frá, þótt fylkir
falli niðr til vallar,
(gengr sem goð vill) ungum
grams erfingjum hverfa;
skinnat sól á sýnni,
snarraða, an þá báða,
Haralds eru haukar gorvir
hefnendr, konungs efni.

241. Gekk sem vind, sás vækki,
varðandi fjör sparði,
geira regns í gognum
glaðr orrostur þaðra;
gramr flýðit sá síðan,
sœm ef þess væri dæmi
éls und erkistóli,
eld né járn et felda.

gramr fluðe at sa siðan
 sœm ef þess være dœme
 els und ækki stoli
 s ælld ne iarnet fælda.

5 En þetta cvað Arnor iarla scalld.

242. Hafðeð briost ne bifðiz
 boðsvart konongs hiarta
 i hialm þrumu fylkir
 4 liðstygr firir ser litit
 10 þars til þængils hærsa
 þat sa hærr at skatna
 blóðoghr hiorr ens barra
 s bæit doghlenga næitis.

15 Þa var Haralldr konongr skotenn framan i ostena 1066
 15 sva at þeghar com ut blóð at munnum. þetta var
 hans bana sar. oc þvi nest fell hann til iarðar. nu 141
 er þesse tíðinde voro orðenn. þa sotto Ænglar at
 sva fast at þa fell allt liðit þet er nest hafðe staðit
 konongenom.

20 K. 60. Vm orrostu þa er Tosti iarl atte
 viðr Harald Ængla konong.

Enn nu varð Tosti iarl þess var at konongrenn (208)
 var fallenn. veic þeghar þer til er hann sa mærkít
 Landæiðuna. oc æggiade fast til frammgongu oc
 25 bað enn bæra þat sama mærkí firir ser oc varð þa

5: En: oc A2.

V. 242. ² svart: -snart A1.

242. Hafðit brjóst, né bifðisk þars til þængils hersa
 boðsnart konungs hjarta, þat sa herra, at skatna
 i hjalmþrumu hilmir blóðugr hjorr ens barra
 hlitstygr fyr sér litit, beit doghlinga hneitis.

A

A snorp orrasta firir þvi at allir Norðmenn aeggiaðo
 oc sagðe hvær oðrum at æighi villdi flyia. þa let
 Haraldr Goðvina sun blasa luðri sinum oc bað
 stoðva orrastona oc bouð Tosta iarle brœðr sinum
 grið oc ollu liði hans enn allir Norðmenn œpto upp. 5
 senn oc letoz ængi grið af honom þiggia vilia letoz
 hælldr skula sigras a uvinum sinum eða liggia
 þer allir um konong sinn sva sæghir Arnor.

243. Eighi varð hins œghea
 auðlegr konongs douðe 10
 hlenna sæfi hlifðut
 4 hoddum reknir broddar
 hælldr curu mæir ens mæra
 mildings enn grið vildi
 um folksnaran fylki 15
 s falla liðs menn allir.

I þessare dvol aðr enn fylkingar genge saman orte
 Þioðolfr visu þessa.

244. Old hæfir afrað goldet
 illt nu cveð ec her stilltann 20
 boð þessa for þjóðum
 4 þarflaust Haraldr austan

1. a: ul. A1.

V. 243. ³ hlifðut: sál. A1; áben plads A, A2.

243. Eigi varð ens œgja
 auðligr konungs dauði,
 hlifðut hlenna sæfi
 hoddum reknir broddar;
 heldr kusu meir ens mæra
 mildings, an grið vildi,
 of folksnaran fylki
 falla liðsmenn allir.

244. Old hefr afrað goldit
 ilt, nú kvæðk her stiltan,
 bauð þessa for þjóðum
 þarflaust Haraldr austan;
 svá lauk siklings ævi
 snjalls, at vér róm allir
 (lofðungr fekk enn leyfði
 lífs grand) í stað vöndum.

sva lauc siklingns æfi
 snialz at ver erom aller
 lofðungr feck hinn løyfðe
 s lifs grand i stað vondum.

▲

5 hofz þa orrostann i annat sinn. oc varð hin harð-
 asta. oc æghi long aðr enn Tosti iarl fell.

K. 61. Hvæssu Óysteinn orre barðez viðr
 Harald Ængla konong hit iij sinn.

Nu i því bili com til Óysteinn orre. meðr því (209)
 10 liðe er a skipum hafðe veret oc þeir allir voro
 albryniadir oc var þa orrastann hit þriðia sinn oc
 feck Óysteinn Landøyðuna märke konongsens oc
 var þa orrastann myklu harðaz oc fellu ænskir
 menn mest oc var viðr sialft at þeir mundu flya.
 15 Nu varð oc Óysteinn oc hans menn mioc moder.
 firir því at þeir hofðu gengit langa rið undir
 ringhabrynum oc gærðiz veðrit mioc heitt af solu.
 at þa varo þeir nalegha uførir oc støyptuz þa
 allir or brynum sinum. enn þesse orrosta for sem
 20 von var at. at þeir hofðu bætra lut er aflit hofðu
 mæira oc bunat bætra með vopnum oc fell þar nu
 Óysteinn orri oc nalegha allt stormenni. enn þessi
 orrasta var callat Orrahrið. enn þet var øfro lut
 dagsins. var þetta sem mælt er at æi kemr æinn
 25 hvaðann. oc firir því at sumum var ouðit længri 142
 lifdagha. oc komuz meðr því undan. Styrkar stall-
 are coms þer undan hinn fræghaste maðr þviat
 hann fec ser hest. oc ræið a brot um cvældit. oc
 gerðez þa a vindr kalldr. enn Styrkar hafðe verit
 30 i skirtu æinni klæða oc hialm a hofðe oc i hænðe
 brughðit sværð nu dvaldez hann er hann ratt

▲ mœðenne af ser. oc i því com at hanum vagnearl
 æinn i kossunge siðum. nu spurðe Styrkar villtu
 sælia kossung þinn bonde. hann svaraðe vist eighi
 þer þu munt vera Norðmaðr kenne ec mal þitt. þa
 svaraðe Styrkar hvat villt þu þa ef ec em Norð- 5
 maðr. hann svaraðe ec villde drepa þec oc er nu
 sva illa at borez at ec hæfi ecke vapn þat er nyt
 se þa mælti Styrkar ef þu matt ei mec drepa
 bonde þa scal ec fræista ef ec meggi þec drepa
 ræiðir þa til sværðit oc sva a hals bonda at fauc 10
 af hofuðit. toc hann siðan þer ser skinniup oc liop
 siðann a hest sinn oc løypti sva til scipa.

K. 62. Vm aftrhvarf Olafs Haralz sunar
 til Noregs.

(209 b) Olafir sun Haralz konongs hafðe æi gengit upp 15
 a lannd. oc var með honom Skuli sun Tosta ialls.
 nu er tiðindin como til þæira þa bioggo þeir sec
 til brotferðar meðr því liði er æftir var ufallit af
 Norðmonnum loghðu skipum sinum til hafs. oc
 þeghar er byriaðe um haustit sighthu þeir til Orkn- 20
 1066-67 øyia oc varo þer um vetrenn. þenn sama dagh er
 Haraldr konongr fell a Ænglande. þa andaðez Maria
 dotter hans i Orknøyium þet mæltu menn at þou
 1067 hafe haft æins manz fior bæðe. enn hit nesta sumar
 æftir foro þeir Olafir ollu liðe sinu til Noregs. toc 25
 þet sama sumar Olafir konongdom i Noreghi meðr
 brøðr sinum Magnuse voro þeir tvæir konongar
 um rið aðr enn Magnus konongr fecc banasott oc
 var hann vanhæill nockra rið firir því at hann
 hafðe þess kyns sott er menn calla reforma. hann 30
 atti sun þen æftir er Hokon het hann var a fostre
 upi i Guðbranzdolum með Steighar-Pore.

K. 63.

Magnus hafðe haft hinn norðra lut lanz meðr
Olafe broðr sinum. enn Olafr hinn øystri. nu var
Olafr æinn konongr i Noreghe æftir andlat Magnus
5 broðor sins. hann var mikill a allan voxt. oc þet
er allra manna soghn i Noreghi at ængi maðr hafe
seet friðare mann eða tighurleghri sionum. gult
hafðe hann har oc biartan licam øygðr manna
baszt oc limaðr. famaloghr oftast oc æcki margroðen
10 a þingum. glaðr við ol oc fagrmæltr viðr vini sina
oc hofsmaðr um alla luti.

K. 64. Vm ættartal Ænglanz kononga.

A því sama sumri nest æftir er Haraldr kon- (210)
ongr Sighurðar sun fell a Englande. þa com til
15 Ænglanz meðr hær sinn Vilialmr bastarðr Ruðu-iarl
hanns faðir var Rottbærtr lougha ipe. enn hans
faðir var Rikarðr sun annas Rikarðar enn hans
faðir var Vilhialmr sun Gongu-Hrolfs. hann vann
þet riki i Vallande. er siðan var kallat Norðmandi
20 oc var þar ifir iarl siðan oc allir þær langfæðr.
Gongu-Rolfr iarl var sun Rognvallz Møra iarls. 143
broðir Þoris iarls þegianda oc Torfæinars i Orcn-
øyum oc Rollaughr het æinn. sva sem Æinar sæghir
þa er hann hafðe drepit Halfðan halegg sun Haralz
25 ens harfaghra. er aðr hafðe drepit faðr hans.

245. Sekaðek Rolfs or hænnde
ne Rollaughri fliugha
dor a dœla mænge
4 dughir oss feður hefna

7. sionum: sál. A1; sinum A, A2.

V. 245. I A (alene) findes varr. i margen: dolga til dœla,
þar er til meðan, of til um og þetta til þesse.

A

enn i kvæld meðan knyium
um kerstroumi romu
þæghiande sitr þesse
8 Þorer iarl a Møre.

246. Rekit hævi ec Rognvalz douða 5
enn roðo því nører
nu er folcstuðill fallinn
4 at fiordunge minum
lyðe snottrir sæggir
þvi at sighri ver roðom 10
scatt væl ec honom harðan
8 at Hoføto grioti.

247. Æ mun ec glaðr því at geirar
gott er vinna þrec manne
boðfikinna bragna 15
4 bitu þængils sun ungan

V. 246. I A (alene) findes varr.: tel til hævi, rett skiftu
þvi nornir t. l. 2, verpit snarpir sveinar t. l. 5, sigr hofom
fengit t. sighri v. r.

V. 247. I A (alene) findes varr.: sitz t. þviat, grár t. ar,
nagr of t. valr um, hol und vala gelis t. l. 8. 8 gøli: sál.
AM i A2; prikker for ordet i A, A1.

245. Sékat ek Hrólfs ór hendi hlyði snottrir seggir,
né Hrollaugi fljúga þvit sigri vér røðum,
dorr á dolga mengi; (skatt velk hönnum harðan)
dugir oss føður hefna; at Háfoetu grjóti.
en i kveld, meðan knýjum, 247. Æ munk glaðr, þvit geirar
of kerstraumi, rómu, (gótt es vinna þrec manni)
þegjandi sitr þetta boðfikinna bragna
Þórir jarl á Møri. bitu þængils sun ungan;
246. Rekit hefkr Rognvalds þeygi dylk, nema þykki,
en réðu því nornir, [dauða, þar fló ár at sörum
nú 's folkstuðill fallinn, hræva valr, of holma
at fjórðungi minum; holunda val sem gœlak.

þeygi dyl æc nema þycki A
 þær flo ar af sarom
 røfa valr um holma
 s holunda vals gøli.

5 K. 65. Vm fall Haralds Goðvinia sunar.

Vilialmr bastarðr oc Æddvarðr hinn hælghi ⁽²¹¹⁾
 Ænghla konongr voro syzkina synir. Rotbertr iarl
 oc Æmma drotning. þau voro Rikarz born bæðe.
 Emmo atte aðr Aðalraðr Ængla konongr þeirra
 10 synir voro Iatmundr oc Æddvarðr hinn hælghi.
 síðan atte Emmo Knutur gamle. þæira sun var
 Haraldr oc Horða-Knutr. xix nottom æftir fall
 Haralz konongs Sighurðar sunar borðuz þeir suðr
 a Ænglande Haraldr konongr Goðvinasun oc Vil-
 15 ialmr bastarðr. þer fell Haraldr konongr oc Gyrðr
 iarl broðir hans oc mestr luti liðs hans. þa hafðe
 Haraldr konongr veret holvan tiunda monoð. Val-
 þiofr iarl Goðvinasun com undan a flotta meðr sina
 svæit. oc þa somu nott þa reið iarlenn meðr æin-
 20 um æikiscoghi þa riðu valskir menn i moti oc
 borðuz þær oc fluðu Valir i skoginn. oc let iarlenn
 þeghar leggja ælld i scoghinn oc brann þer meir 144
 enn hundrat manna. enn hann gætte at ænge comez
 a brott or skoghinom.

25 K. 66. Hvæssu Valþiofr iarl var svikinn
 af Vilialme bast.

Þeghar æftir þetta var tækinn til konongs i ⁽²¹²⁾
 Ænglannde Vilialmr bastarðr. Litlu síðar for Val-
 þiofr a fund konongs. oc hafðe aðr latet taca ser
 30 grið af kononge oc riðu meðr honum tvær riddarar.
 Vilialmr konongr fagnaðe hanum væl oc at skilnaðe

A veitti konongr honum iarldom a Norðimbralande.
 þer hafðe hann ifir fyr verit iarl oc þa er iarlinn
 hafðe tækit bref oc innsighle þa for hann a brout
 oc com a hæiðe nocora. þer como a mot hanum
 B xii riddarar | alvapræðer oc marger svæinar. Þessa 5
 riddara hafðe Viliamr konongr sennt æftir hanum
 at lata drepa hann. Iarlenn liop af hestennom þui
 at hann hafðe engan hærbunað. hann bra sværði
 oc varðe sic um rið. En firir þui at marger velto
 um varð iarlenn handtækinn oc biosk riddare einn 10
 til at hoggva hann. En þa er iarlenn vissi hværr
 hann skyllði hoggva þa firir gaf hann þeim riddara
 vannlega oc sva konongenom. oc allum oðrum þæim
 er æftir hanum hafðu faret. oc til iartegna gaf hann
 riddara silkikyrttil sinn þeim er hoggva skyllði 15
 hann. Þui nest lagðe hann sik til iarðar i cross oc
 rette baðar hendr i fra ser. oc var hann þa hals
 hoggvinn. oc af hans bloðe fengo marger menn
 bot. oc er Valþiofr sann hæilagr maðr. Fra þessom
 tíðendum sægir innilega Þorkæll sunr Þorðar skalla. 20
 hann var hirðmaðr Valþiofs iarls. oc orte hann
 cvæðe eftir fall iarlsens oc er þetta þar i.

1. honum: *sål.* A1; *ul.* A, A2. 5. alvapræðer: *her begynder det sikkert læselige af det lille mbr.-brudstykke af B.*
 6. V. kgr | sennt: *omv.* A. 9. En: oc A = l. 11. 10. um:
 hann þa *tf.* A. 10—11. riddare—til: þeghar æinn viðr A.
 12. hoggva: *hofða* A. 12—13. þeim—vannlega: riddaranom A.
 13. oðrum: *ul.* A. 14. æftir—faret: *ner* voro A. iartegna:
 -tigna A. 15. riddara: *med art.* A (B?). 15—16. þeim—
 hann: *ul.* A. 16. Þui nest: oc þa A. sik: *allan tf.* A.
 16—17. i cross...rette: *ul.* A. 17. i: ut i A. þa: *siðann* A.
 19. Valþ.: iarl *tf.* A. 21. hirð-: *hærr.* A. 21—22. oc—þar
 i: þer i er þetta A.

248. Uist hæfir Valþiof raustan
Viliamr sa er rauð malma
hinn er haf skar sunnan
4 hellt i tryggð um velltan. |

B

5 Þeta sama houst let Haralldr konongr lif sitt Goð- (213) A
vina sun oc fíorer brøðr hans.

K. 67. Ættartala Dana kononga hæfr her.

Eftir þessa fimm hofðingia lifði æcki flæira af
ætt Goðvina iarls sva at ver kunnum fra sæghia
10 enn dottir Haralz konongs Gyða enn sun Tosta
iarls var Skuli konongs fostri. Gyðu dottor Haralz
konongs feck Valldimar konongr sun Iarizlæifs kon-
ongs i Holmgarðe oc Ingigærðar dottor Olafs kon-
ongs svænka. sun Valdimars oc Gyðu var Haraldr
15 konongr er fecc Kristinar dottor Inga konongs
Stæinkælssunar. þæira døtr voro þær Malfrið oc
Ingibiorgh. Malfriðe atte fyr Sigurðr konongr Ior-
sala fare. enn siðan Eiríkr æimuni Dana konongr
Eirikssun. Ingibiorghu Haralz dottor systr Malfriðar
20 feck Knutr lavarðr broðir Æiríks æimuna. þæira 145
born voro þau Valdemar konongr oc Kristin oc
Katerin oc Margareta. Valdemar Dana konongr fec
Suffiu dottor Valaðz konongs a Pulinalande oc
Rikizu drotnengar. born þæira Valdimars konongs
25 oc Suffiu var Knutr konongr oc Valldimar konongr
oc Rikiza drotneng. Margareta dottor Knutz lavarðar.

V. 248. ² Viliamr: Viliamr A.

5. Þeta: her beg. A igen.

9. kunnum: kunnim A1.

10. kgs: enn tf. A (ul. A1).

248. Vist hefr Valþjóf braustan
Viljalmr, sás rauð malma,

hinn es haf skar sunnan
hélt, í tryggð of véltan.

A atte Stighr hvitaleðr. faðir þæirra Nikulos oc
Kristinar er atti Karl konongr Sværkis sun. þæira
sun var Sværkir konongr faðer Ioans konongs.
moðer Karls konongs var Ulfildr drotneng dotter
Hoconar Finnz sunar Hareks sunar or Þiotto. 5
Vlilde atti fyst Niculos Danakonongr enn siðann
Ingi Svía konongr Halzstæins sun enn siðazt
Sværkir konongr Kolssun. Rikizu drotningu atte
Eiríkr konongr i Sviðioð Knuz sun.

K. 68. Vm gíafir þær er Olafr konongr gaf 10
Skula konongs fostra.

(214) Ða er Skuli konongs fostri sun Tosta iarls com
i Noregh. þa gifti Olafr konongr er kallaðr var bonde
honom Guðrunu frenkono sina dottor Nefstæins.
hennar moðir var Ingirið. systir hins hælgha Olafs 15
oc Haralz konongs oc dottir Sighurðar syr oc Asto.
Sculi konongs fostri var allra manna vittrastr oc
sniallaztr. hann talaðe oll konongs ærende a þing-
um oc a moti firir því at Olafr konongr var æcki
talaðr maðr. oc æcki var hann sva diupvitr maðr 20
sem faðir hans var. oc hann litti því i margha staðe
er Skule konongs fostri reð. Olafe kononge var sva
mikil viret a Skula. at hann bouð at gefa honom
æitt fylke allt i Noreghi meðr ollum sculdum oc
scottum oc skøyta hanum þet oc hans ærfingium. 25
hann svaraðe a þessa lund lez æighi þyckia uliect
ef hofðingia scipti gerðez i at þat munde riufaz.
oc enn i annann stað sagðe hann meðr því at hann
var iannan meðr kononge. þa var honom bætr
hænt at þiggia veizlur af kononge ner þeim koup- 30
stoðum er konongr var vanr at sitia i um vetrom. nu

3. Ioans: rettet; Ionas A. 7. enn: oc A1. 17. oc:
mal- tf. A2.

bað konongr hann næfna þær iarðir | er hann villdi B
þiggia oc sva gerðe hann. nemndi sumar i Vik austr.
sumar a Horðulande sumar i Þronðheimi. sva at i
hverium kaupstað er konongr var. þa atte Skuli
5 nalega hinar bæztu iarðer oc gnoGAR landskyllidir
til allz starfs oc kostnaðar i kaupstaðum.

K. 69.

(E)ftir fall Harallz konongs Sigurðar sunar taldi 148
Sveinn Danakonongr slitit vera friði milli Norð- (216)
10 manna oc Dana. oc at eigi hæfði lengri friðr veret
sættr. en þær Haralldr konongr lifði baðer. varo
þa utboð i hvarotveggio rikino. hafðe Olafr kon-
ongr uti almenning firir Norege at liði oc skipum.
sem Steinn sægir.

15 249. Sin oðal man Sveini
soknstrangr i Kaupange
þar er hæilagr gramr hvilir
4 hann er rikr konongr banna

1. er: her þag. det 2. vebr.-brudstykket. 2. sva... hann:
omv. A. 3. Horðu: sál. A, A2; Horða- A1; usikkert B.
-lande: enn tf. A. 4. Skuli: hann æighnir oc A. 6. kostnaðar:
kostnaðz A, A2 (-ar A1). i: ner A. kaupstaðum: herefter
i B en række slægtregister, der ikke tilhører den oprl. tekst;
de findes her som. Tillæg IV. 7. Overskr. A: Hvæssu
Svæian konongr villdi gera ufrid viðr Olaf konong. 8. kgs:
ul. A. taldi: sál. A; sagðe B. 10. oc(2): sagðe Svæian
konongr tf. A. friðr: friðar gerð A. 11. sættr: ul. A.
lifði: lifðu A. 12. þa: æftir þetta A. i-rikino: mikil i
Noreghi oc sva i Danmorku A. kgr: Har. sunr tf. B, ul. A.
13. uti: sál. A og tf. allan; ul. B. firir N.: bæðe A.
14. S. Sægir: sál. A; omv. B.
V. 249. 1 oðal: oðol A. 4 kgr: iouur A.

æitt sinni man unna
Olafr konongr hala
Ulfs þarf at þar arue
8 allz Noregs til kalla.

Þess minnizk oc Steinn at Olafr konongr varðe 5
landd sitt með leiðangrum oc hærskipum.

250. Mætr hilmir værr malme
man ec skioldungs lof kolldum
Rauma grund oc ronndu
4 riklundaðr vellt undir. 10

Oc ænn þetta.

251. Oil biðr Ægða stillir
æggdiarfra lið sæggia
sund firir sinu lannde
4 sokn orr skipa dorrum 15

7 þarf: þarf A. arve: ordet tvetyd. skr. (n) B.
6. leið... hærsk.: omv. A.
V. 250. 1 Mætr: Mær A. 4 vellt: veit A.
11. þetta: sæghir hann A.
V. 251. L. 2 hedder A: æggdiarfr frama sæghi. 4 skipa:
stika A.

249. Sin oðul mun Sveini
soknstrangr i Kaupangi,
þars heilagr gramr hvilir,
(hann's rikr) konongr banna;
ætt sinni mun unna
Aleifr konongr hala
(Ulfs þarf at þar arfi)
alls Noregs (til kalla).
250. Mætr hilmir verr malmi
(mank skjoldungslof)kolldum

Rauma grund ok ronndu.
Riklundaðr veit undir.
251. Oil biðr Ægða stillir
æggdiarfra lið sæggia
sund fyr sinu landi
sóknorr stika dorrum;
jörð mun eigi verða
auðsött Fila dróttins
songherðondum sverða.
Sik baztan gram miklu.

iorð man æigi værða
 auðsott Fila drottens
 song hærðundum sværða
 8 sik bæztan gram miklu.

5 Ða sendi Olafur konongur Sveini kononge sættar orð. ¹⁴⁹
 lagðu stefnu með sér í Kononga hellu. sem siðr ⁽²¹⁷⁾
 var til kononga. sagðe þá Olafur konongur Dana kon-
 onge at hann villdi hallda þui lica sætt sem faðer
 hans tok af Danum en ekki auka. en at aðrum
 10 koste let hann von at Norðmenn myndu ænn fræista
 at kæppaz við Dane. oc let þess meiri von at Daner
 myndu meiga minnaz. at sva var giorr sætten at
 þær baðust en Norðmenn iatto. sagðe oc þess vera
 von at Norðmenn myndu ænn gefa af sinni henndi
 15 0renn storm Danum. þo at Haralldr konongur være
 frafallenn. I þesso tale gerðo konongar sætt annat
 sinni. oc fastnaðe Sveinn konongur þá Ingiriði dottor
 sina Olafe kononge. þar vikr Steinn sva maleno i
 sinni drapo.

20 252. Lond vill þengill Þrønda
 þat licar væl skatnum

⁵ værða: varða A. ⁶ Fila: fira A. ⁷ song-: son- A.
 hærðund-: hærðend- A.

5. Ða: *her nyt kap. A með overskr.:* Vm orðsænding
 Olafs kgs til Svæins kgs til sættar. orð: oc *tf. A.* 6. með
 ser: millum sín A. Kga-: Kg- A. 6—7. sem—kga: þer sem
 fyr var vant A. 7. þa: *sál. A; ul. B.* 9. ekki: a *tf. A (jfr.*
Mork.). 11—15. let—þo at: Donum mundi æighi (*efter* være
 AI) þickia sem A. 13. baðust: *B1-2; beið- B.* 15. kgr:
ul. A. være: allz kosta i *tf. A.* 16. fallenn: *her nyt kap.*
A með overskr.: Vm sættargærð þæina Olafs kgs oc Svæins.
 I: *sál. B1-2; ul. B; A A.* gerðo kgar: gerðiz A. sætt: i
tf. A. 17. sinni: sinn millum kga A. oc fastnaðe: fæsti
 þa A. þa: *ul. A.*

oll við 0rna snilli
 4 æggdiarfr i frið leggja
 hugnar þjóð þat er þegna
 þralyndr til friðmala
 kugar Engla 0ger
 8 Olafur borenn solo.

Ðesse friðr stoð langa æfe milli Dana oc Norðmanna.
 hafðe þá Olafur konongur kyrseto oc høgglifi oc aller
 (218) hans menn meira en fyrr hafðe veret i Norege. þá
 pryddist landet allt oc æfldist. gerðest folket auðigt 10
 oc rikt. þá sættiz sa staðr i Norege er einn er
 veggamlegstr oc fyrr var getet Niðar os. Caupstaðren
 i Biorgvin gerðest þar bratt mikit setr auðigra
 manna. oc gerðez mikill flutningr til af aðrum
 londum. I þann tima miklaðust aller kaupstaðer. 15
 (219) en sumir sættuz at upphafe. hofozk þá dryckiur oc
 skytningar i kaupstaðum miklu meir en fyrr hafðe
 veret. þá hafðu menn drambhosor lærkaðar at beini.
 oc sumir spenntu um gullringum um fotlæggi ser.

V. 252. ⁴ i: oc A.

7. stoð: stendr A. D... Norðm.: *omv. A.* 9. Norege:
nyt kap. i A með overskr.: Vm marga luti pryðiz Noreghr
 nu. þa: Nu A. 10. landet allt: mioc (*jfr. Mork.*) þetta
 land A. æfldist: *ul. A.* gerðest: rict oc *tf. A.* 11. oc rikt: *ul. A.*
 12. legstr: legastr A. oc—getet: er ver kollum A. 13. mikit:
sál. A og omv.: a. m. s.; mikill oc B. 14. gerðez—til: mikil
 tilflutning A (*jfr. Mork.*). 15. miklaðust: mycclaðez A.
 16. upphafe: *nyt kap. A með overskr.:* Vm forna siðu kga.
 hofozk þa: Nu hofoz A. 18. lærkaðar: roknar A. 19. um(I):
ul. A. -ringum: -ringa A. fotlæggi: bæin A; -lægg *B1-2.*

252. Lond vill þengill Þrønda
 (þat likar vel skotnum)
 oll við 0rna snilli
 eggdiarfr i frið leggja;

hugnar þjóð, þat 's þegna
 þralyndr til friðmála
 kugar Engla 0ger.
 Ólafur borinn sólu.

pat var forniskiu siðr i Norege. sva oc i Danmorc.
oc i Sviavellði. þar sem varo konongs bu. oc veizlu
stofor varo dyrr a hvaromtvæggia enda stofonnar.
en konongs hasæte var a miðian langbæk þann er
5 vissi mote solo. sat þa drotning a vinstri hond kon-
onge. var þat þa callat andvege. oc hin agiætaste
sess ut i fra hvarn tvæggia veg til cvænna oc carla
er næst var andvege. en hinn uveglegastr. er nestr
var durum. hinn gofgaste maðr sa er gamall var 150
10 oc vitr var callaðr konongs raðgiafe. sem i þat
mund var konongum titt at hafa með ser gamla
spækinga til þess at vita forna siðu oc dæme for-
ælldra sinna. þesse maðr skyllði sitia a annan lang-
pall gagnvært kononge. oc het þat eð uððra and-
15 vege. varo konor a hæggre hond hanum. en a vinstri
hond sato callar. var þa titt hofðingium at bera ol
um ælld. oc drecca a andveges mann sinn. þotte þat
vera mest virðing at sitia firir konongs adrykkiu.

1. forniskiu: fornæskio *A*. sva: *ul. A*. 2. oc(1): sva
tf. A. bu: þa varo oc kgs bu *tf. A*. 3. stofor: enn a þeim
tf. A. 3. hvarom—enda: boðom ændom *A*. 4. miðian...
þann: miðium... þæim *A*. 5. þa: þer *A*. kge: oc *tf. A*.
6—7. var—sess: *tf. i B med anden hånd*. 6—8. oc—and-
vege: *ul. B2*. 6—7. hin—fra: sa sess væghlegast *A* (-astr
A1; *jfr. Mork.*). 7. veg: ut i fra *tf. A*. cvænna... carla:
omv. A. 8. er—andvege: *ul. A*. hinn: sa *A*. -ligastr:
-legustr *A*. nestr: nest *A*. 9. maðr: oc *tf. A*. 9—10. gamall
—vitr: *sål. A*; var vitr oc g. *B*; var gamall oc vitr *B1-2*.
10. var callaðr: *ul. A*. 10—11. i—mund: þa *A*. 11. með
ser: *ul. A*. 12. spækinga: skæk-*skr. B*. forna: forn *A*
og *omv.* dæme oc s. 12—13. for. sinna: *sål. A* og *tf. enn*,
omv. B. 13. skyllði sitia: sat *A*. annan lang-: hinn norðra
A (*i randen af A med samme hånd*: forte uððra). 14. -vært:
-vart *A*. uððra: norðra *A* (*med samme bemærkning*).
15. varo: nu enn *tf. A*. 15—16. a.. hond: til.. hanndar *A*.
16. sato: *ul. A*. var þa: *omv. A*. 17—18. þotte—mest:
enn þet var i þenn tima mikil *A*.

til þess at eigi se þetta lygi sægir Arnor iarla
skalld hversso hann sat með Þorfinni iarle.

253. Het ec þa er hvæirn vætr satom
rams værð giafa iamnan
lið drakk gramr a gegnar
4 gagn vært skipa sagnar. 5

(220) Olafur konongur let sætia hapall i væizlustofom sin-
um. sætti þa hasæte sitt a miðian þværpall. skipaðe
firir ser skutilsvæinum oc kærtisvæinum. let hann
oc hallda kærti firir hværium tignum manne. er sat 10
at borðe hans let oc skutilsvæina standa með iam-
margum borðkærum sem tignir menn varo at borðe
hans. hann let oc gera stallara stola. oc sætti þar
a stallara oc spækinga. Olafur konongur hafðe með
ser .c. hirðmanna. en forn log varo til þess. at 15
konongur skyllði hafa .lx. hirðmanna. hann hafðe
auc .lx. gesta. en faðer hans hafðe .xxx. oc ænn .lx.

1. lygi: þa *tf. A*.

V. 253. ¹ þa er: þeghar *A*. ² rams: hramns *A*. ³ gegnar:
göðpar *A*.

7. Olafur: *nyt kap. i A med overskr.*: Vm siðar far Olavs
kgs. 7—8. -stofom sinum: stovo sinni *A*. 8. sætti þa: oc
sætti *A*. -pall: hann *tf. A*. 9. oc: sinum oc *A*. 10. kærti:
ul. A. firir: ser oc *tf. A*. 11. hans: kærtum *tf. A*.
-svæina: aðra iammargha *tf. A*. 11—12. með—at: firir *A*.
13. hans: sinu oc firir oðrum tignum monnum meðr borð
kerom oc *A*. sætti: *sål. A*, sato *B* og *så* stallarar.. spæk-
ingar. 14. oc: aðra *tf. A*. 15. ser: *sål. A*; *ul. B*. log:
dæme *A*. þess: oc logh *tf. A*. 15—16. at—skyllði: þa
skullði kgr *A*; skylldu *skr. B* (*alene*). 16. hafa: eigi meira
en *tf. B*, *ul. A*. .lx.: sæxtughu *A*. hann: *sål. A*; Olafur kgr *B*.
17. auc: *sål. A*, *ul. B*. hafðe: *ul. B* (*alene*).

253. Hétk þás hvern vetr sóttum lið drakk gramr á göðar,
hrafus verðgjafa, jafnan gagnvert, skipasagnir.

þeirra manna er eigi varo handgæggnir. oc i minnu
 ifirlæte. fluttu þær þat er konongr þurfti eða armenn
 hans. eða foro kaupfærðir. oc varo skylldir i allt
 konongs starf. oc þa er bændr spurðu konongenn
 5 firir hværia soc hann hafðe mæiri hirð en fyrr
 hafðe veret. þa svaraðe hann a þa lund. lezk vera
 þui minni raða maðr en hans faðer. at eigi fecc
 hann bætr stillt eða stiornat ríkinu með .cc. manna.
 en Haralldr konongr með .lxxxx. manna eða .c.
 10 Olafur konongr sat longum austr a Ranríki at einu (221)
 ríku konongsbui. Olafur konongr gifti systr sína Ingi-
 giærði Olafe Svæins syni Dana konongs. er konongr
 var i Danmarcu síðan æftir Knut broðor sinn. Olafur
 konongr gat sun við fríllu sinni Þoro dottor Arna
 15 laga. sa het Magnus er kallaðr var bærfoetr. en
 sumir callaðu Styrialldar-Magnus aðr en lette. hann 151
 var manna fríðastr síonom. oc manna hæstr. oc var
 mark gort um hæð þeirra þriggia langfæðra. Har-
 allz konongs. oc Olafs konongs oc Magnus bærfoetz.
 20 a Mariu kirkíu norðr i Kaupange. þeirri er Haralldr
 konongr let gera. var við dyrnar a steinvæggenom
 marcaðor cross. þar er Haralldr kononge var høct

1. þeirra manna: *sál. alle undt. B, omv.* er—varo: oc voro þeir æighi *A (jfr. Mork.)*. 2. -læte: oc *tf. A*. 3. eða foro: oc foro þær *A*. 3—4. allt kgs: hans allt *A*. 4. oc—er: Nu *A* og sp. b. 5. hafðe: hæfðe *A*. mæiri hirð: mæira lið *A*. en: faðer hans. eða *tf. A*. 6. lund: at hann *tf. A*. 7. faðer: oc *tf. B, ul. A*. 9. lxxxx.: niutugðu *A*. .c.: *her nyt kap. A með overskr.*: Vm tilcomo Magnus bærfoez oc andlat Olafs kgs. 10. Olafur—longum: Nu sat kgr oftlegha *A*. a: *sál. A; i B*. 11. ríku kgsbui: *omv. A*. Olafur kgr.: *sál. A; hann B*. 12. Sv. syni: *sál. A, omv. B*. Dana: *sál. A; ul. B*. 13. síðan: *ul. A*. 14. við: meðr *A*. dottor *A*: *omv. A*. 15. er—var: *sál. A; ul. B*. 16. aðr—lette: þet var latet at *A*. 17. síonom oc: oc sva var faðir hans *A (jfr. Mork.)*. var mark: marc noccot var *A*. 19. bærfoetz: kgs *A*. 21. dyrnar: sialfar *tf. A*. 21—22. a—marcaðor: klappaðr a *A (jfr. Mork.)*. cross: æinn *tf. A*. er: *sál. A; sem B*. høct: *sál. A; høgst B*.

at kyssa a. en annar þar er Olafur konongr kysti a.
 en hinn þriði var neztr. oc þo allra iamlangt a
 meðal. þann atte Magnus konongr. hann var manna
 kurteisast. Olafur konongr toc banasott. þar sem
 heitir Haukbærr oc var lik hans fœrt norðr til 5
 Niðar os. oc iarðat at Kristkirkíu. þa varo liðnir
 1093 fra falle Harallz konongs faðr hans .vii. vætr oc
 (222) .xx. þa var tækinn til konongs i Vik austr Magnus
 Olafs sun. en Þrœnder toco til konongs Hacon sun
 Magnus. er var fostr sun Steigar-Þores. hann var 10
 allra manna vinsælastr við bændr. Hacon hafðe
 faret til Biarmalannz oc barðez þar oc fecc sigr.
 A sama are er Magnus toc konongdom heriaðe
 hann a Dane. um Fione oc Sioland. oc brendi
 15 Viscardal. oc toc þar mikit fe. Hacon konongr veitti 15
 Þrœndom rettar bætr a marga lund. oc helldo þær
 (223) þui mest undir hann konongdome. Annan vætr
 ríkis þæirra Magnus oc Haconar frendanna. varo
 þær bæðer um iol norðr i Kaupange. var Magnus
 i konongsgarðe. en Hacon konongr i Skulagarðe 20
 niðr fra Klæmez kirkíu. en þui nest toc hugr Magnus
 at oroast. at hann hafðe minna af lande en faðer.

1. en: *ul. A*. 2. var—þo: þer sem Magnus kgr kysti a oc var *A*. 4. -sott: i Vik austr *tf. A (jfr. Mork.)*. 5. Hauk.: Haugh- *A*. fœrt: flutt *A*. til: i *A*. 6. Krist.: Kristz- *A*. 7—8. vætr | oc .xx.: *omv. A og nyt kap. með overskr.*: Her er tekinn til kgs Magnus sun Olafs kgs; *kap. indledes*: Eptir andlat Olafs kgs þa osv. 8. .xx.: *sál. A, .xxx. B, urigt.* i—austr: *ul. A*. 9. Ol. sun: sun hans *A*. 13. toc: hafðe tækít *A*. kgdome: kgs nafn *A*. 14. Fione: *sál. A (fion AI), Fiaru B*. Sio-: Sæ- *A*. 15. fe: enn *tf. A*. kgr: *ul. A*. 16. Þrœndom: *ul. A*. þær: *ul. A*. 17. undir hann | kgdome: *omv. A og nyt kap. með overskr.*: Vm uro er gerðiz millum Magnus kgs oc Hakonar kgs. 18. M. oc H. | frendanna: *omv. A*. 19. norðr | i K.: *omv. A*. 20. i—garðe: *sál. A; kgr B*. kgr: *ul. A*. 21. niðr: *sál. A; ofan B*. kirkio: oc helldo sva iola- vist sína *tf. A; jfr. Mork.* þui nest: þa *A*. hugr: *ul. A*.

hans hafðe haft. oc ætlaðe til svica við Hacon. oc hellt
 allan vætrenn .vii. langskipum i openne vok i Caup-
 ange. en um varet nær kyndils messo. þa lagðe 1095
 hann braut skipum sinum a nattar þele. oc lios
 5 undir tialldum. oc laghðe til Hæfringar. bio þar um
 nottena oc let gera ellda stora a lande uppi. en þa
 hugði Hocon oc lið þat er i bœnom var. at þat være
 gort til svica. oc let blasa liði utt oc sotte allr
 Koupangs lyðr til. oc varo i samnaðe um nottena.
 10 En um morgonenn er lysti. oc Magnus konongr sa
 mikit lið a O'yrum. hellt hann ut or fyrðinum. oc
 sva suðr i Gulapings log. þui nest byriaðe Hacon (224)
 konongr færð sina i Vik austr hit œfra oc helt
 mot i Caupange aðr oc satt a heste. oc hett allum
 15 vingan oc sva bað hann. oc cvað ser vera skugga
 a vilia frenda sins. en aller menn heto hanum vin-
 atto með goðvilia oc fylgð sina ef hann þyrfti oc 152
 fylgði hanum lyðr allr utt undir Steinbiorg. En
 hann fluttiz þa til fiallz upp. oc for dag ein æftir
 20 riupu einni. oc fecc braðasott oc andaðest þar a
 fialleno. Oc como aftr a halfs manaðar freste menn
 hans til Caupangs með þæim tiðendum at menn

1. ætlaðe: ætlaðez hann A. 2. lang-: ul. A. 3. nær:
 æftir nere A. 4. braut: a brott A. skipum sinum: meðr
 tialdaðom skipum *eftr* þele A; *jfr. Mork.* 5. oc laghðe: = *lagðe*
sål. A; ul. B. 6. let gera: gerðe A. 7. Hacon oc: *sål. A;*
ul. B. þat(2): lið *tf. A.* 8. liði utt: *omv. A.* 9. Koupangs:
sål. A; bœar B. 10. morgonenn: æftir *tf. A.* 10—11. Magnus
 —O'yrum: hann sa allz hæriar loup a O'yrunum þa A. = *lagðe*
 12. þui: *her nyt kap. A með overskr.:* Nu fer Hacon i Vic austr.
 þui—byriaðe: Nu byriar A. 13. kgr: ul. A. hit œfra: ul. A
 = *jfr. Mork.* helt: *sål. A; atte B.* 14. -ange: -angre A.
 heste: sinum *tf. A.* allum: monnum *tf. A.* 16. en: Nu A og
 heto a. m. 16—17. vinatto með: vingan oc A (*jfr. Mork.*).
 17. sina—hann: en A. 18. utt | undir St.: *sål. A, omv. B.* = *lagðe*
 19. fluttiz: for A. ein: nockonn A. 21. aftr: tiðendi *tf. A.* = *lagðe*
 manaðar: monoðr A. 21—22. menn hans: ul. A. 22. með
 —tiðendum: ul. A.

skylldu ganga i mote liki Haconar konongs. oc sva
 giecc allr lyðr. oc flester aller gratande. þui at
 hværr maðr unni hanum hugastom. en lik hans var
 (225) niðr sætt i Kristkirkiu. en eftir frafall Haconar
 konongs. þa matte Steigar-Þorer eigi vikia skape 5
 sinu til Magnus konongs. er þa toc við riki. nema
 reisti upp mann þann er Sveinn het hann var sunr
 Harallz flettis. At þesso raðe hurfo með Þore Egill
 Askælls sunr. oc Skialgr af Iaðre. Sva sægir Þor-
 kæll hamars scalld. 10

254. Uitt dro sinnar sveitar
 saman stórhugaðr Þorer
 hælldr varo þau hauldum
 4 hagleg rað með Egli
 snorp fra eé a þui er uppi 15
 endr Skialgs vinum lendir
 menn við morðhvals brynne
 8 mein um alf ser steini.

1. mote—kgs: mot likino A. sva: ul. A. 2. allr lyðr: *omv.*
og tf. a moti. flester aller: flestr allr A. gratande: firir
tf. A. 3. hværr—unni: allir menn unno A. 4. Krist-: Kristz- A.
 en: *her nyt kap. A með overskr.:* Hvæssu Staighar Þorir
 æfði son Haralds flætti moti Magnusi kge. 5. kgs: ul. A.
 matte: vill A. Steigar-: ul. A. 6. kgs: ul. A. nema:
 oc A. 8. hurfo: *sål. A; varo B.* 9. af: a A.
 V. 254. ¹ sinnar sveitar: sinar sveitir A. ⁴ rað: roð A.
⁵ uppi: urpu A. ⁷ -hvals: -vals A. ⁸ alf: afl A.

254. Vitt dró sinar sveitir
 saman stórhugaðr Þorir
 (heldr vöru þau hólðum)
 haglig róð) með Egli;

snorp frá á því, 's urpu
 endr, Skjalgs vinum, lendir
 menn við morðvals brynni,
 mein, of afl sér steini.

Þeir efiduz af Upplandum oc como ofan i Raums-
 dale oc a Sunnmøre oc aflaðu ser þar skipa. oc
 helldo norðr i Þronðhæim. En þa er Sigurðr ull- (226)
 strængr spurði oc aðrer konongs vinir. safnaðu
 5 þær með orvarscurð ollu þui liði er þær matto.
 oc stæmndu til Viggjar. en Sveinn oc Þorer helldo
 oc þingat sinu liði. oc naðo uppgangu oc urðu øfre.
 oc veittu mikit mannsPELL. en Sigurðr flyði a fund
 Magnus konongs. en þær Sveinn oc Þorer fluttuz
 10 til Kaupangs. oc hvarfaðu þar i firðinum. en þa er
 þær varo bunir or firðinum. oc lagt skipum sinum
 i Hæfring. þa com Magnus konongr utan i fiordenn
 oc lagðu þeir Þorer skipum sinum a Vagnvicar. oc
 como niðr i dal þeim er heitir Þeksdalr i Seliu-
 15 hværfi oc var Þorer þa borenn i barum ifir fiallet.
 samnaðu síðan skipum oc fluttust a Halogaland. en
 konongrenn for eftir þeim. oc sa hvar flokkr for a
 firði þeim er Harmr hæitir. þær Þorer oc Sveinn
 lagðu skipum sinum til Essiutuna. oc hugðu at være

1. af: a A. ofan: niðr A. 2. ser: *sál. A; ul. B.* 3. En
 þa: Nu og *nyt kap. með overskr.:* Nu safnar Sigurðr liði
 saman. er: þessi tíðinde spurðe *tf. A og ul. det fölg.* spurði.
 4. vinir: þa *tf. A.* 5. þui liði: *omv. A.* matto: fa *tf. A.*
 6. en: *ul. A.* helldo: stæfndo A. 7. þingat: þangat A.
 sinu liði: *ul. A.* 8-9. Sigurðr-Þorer: þær A. 10. oc:
 Sighurðr flude a fundn konongs. Enn Þorir oc Svæinn *tf. A.*
 10. þar: aftr oc fram A. en: oc A. 11. or firðinum: a
 brout at leggja A. oc: hófðu þa *tf. A.* 12. M. kgr: kgreunn A.
 utan: *ul. A.* 13. Þorer: þa *tf. A.* a: ifir a A. 14. como:
 þa *tf. A.* 15. þa: *ul. A.* fiallet: oc *tf. A.* 16. samnaðu:
 þær ser *tf. A.* 17. for: *sál. A; ul. B.* 17-18. hvar-firði:
 flokkinn annan vegh a firðinum A. 18. hæitir: *her nyt kap.*
A með overskr.: Nu er Þorer hanntekinn. 18-19. þær-
 lagðu: Nu lagðe Þorir A. 19. Essiutuna: *sál. B1-2; Esiu- B;*
 Esvitana A. hugðu-være: hugðiz hava fengit A; *jfr.*
Mork.

meginlannd enn þat var þo øyland. Þa urðu
 marger handteknir. oc Þorer varð oc handtækinn.
 oc Egill i holme þeim er hæitir Vambarholmr. Oc
 villdi Egill eigi flya fra Ingibiorgu cono sinni
 Ogmundar dottor systr Skofta. þa er Steigar-Þorer 5
 153 var handtekinn mælte Sigurðr ullstrængr til hans.
 ertu heill Steigar-Þorer. hann svaraðe. heill at hond-
 (227) om enn rumr at fotom. þa varo reist galgatre. oc
 sa Þorer at allt lið hans var þa a braut flyit. en
 hanum myndi bane ætlaðr. þa mællte Þorer oc 10
 glotte við.

255. Varom felagar iiii
 forðom einn við styri.

Morg hørmdar orð mæltu menn við Þore þær
 er aðr hafðe hann skaða vunnit. firir sumum bu 15
 hoggvit. suma rænta. eða brent firir. drepet frendr
 þeirra eða vini. sva sægia menn at Viðkunnr loans

1. en-øyland: *sál. A; oc var øy B.* 1-2. Þa-oc(2):
 þar var Þorer A. -tækinn: oc mart annara manna *tf. A.*
 3. Egill: Hæghil(?) A. holme: holma A. hæitir V.: *omv. A;*
-olmr skr. B1-2. 4. Egill: hann A. I. | cono sinni: *sál. alle*
undt. B, omv. 5. Steigar: *ul. A.* 6. til hans: *ul. A.* 7. ertu:
 er þu A. at: *sál. A; i B.* 8. enn: *sál. A; ul. B.* fotom:
nyt kap. A með overskr.: Vm douðdagha Stæighar Þores oc
 Æigils. þa-oc: Enn nu A. 9. allt | lið-var: *omv. A.*
 þa-en: a brotto oc honom røyst galghtre oc meðr þvi A.
 flyit: *el. flytt B.* 10. myndi: *ul. A og omv.:* ætl. b. Þorer: hann A.
 V. 255. ² forðom: forðum A.

14. Morg-menn: *sál. A;* þa mælltu menn morg hørmdar
 mol B. 15. aðr: *ul. A og h. hafðe.* 16. suma: eðr A.
 brent: bya *tf. A.* firir: eða *tf. A.* 17. sægia-at: sæghir A.
 loans: Ions A.

255. Vörum félagar fjórir
 forðum; einn við stýri.

sunr mællte þa er Þorer var leiddr til galga. oc hann veik af gatunni er hann var fotstirðr. meir a stioern Þorer. meir a bakborða. Þetta mællte oc Viðkunnr firir þui at Þorer hafðe brænnt bō hans
 5 i Bærkrøyiu oc skip gott er hann atte. oc hafðe Þorer mællt þa er snekkian logaðe. hallt meir a stioern Viðkunnr. nu meir a bakborða. Viðkunnr hafðe undan flytt oc Ioan faðer hans. sem her sægir.

10 256. Brennr i Bærkr øy miðri
 bol þat er ec veit golegst
 er at þat þarft at Þore
 4 þytr vanddar bol standa
 Ioan man eigi flyia
 ellz ne rans er cvælldar
 15 sniðr biartr loge brenndan
 s by læggr røyk til skyia.

Þa er Þorer var leiddr undir galghann. mællte hann ill ero ill rað. oc þa er upp reið galgatreet. var

1. mællte: *ul. A.* er: af þvi at *A.* Þorer: nu *tf. A.* 3—4. oc *V.*: hann *A.* 4—5. bō hans... oc(1): *ul. A.* 5. Bærkrøyiu: *Biarcoy A.* skip gott: *omv. A.* er—atte: hans *A.* 5—6. hafðe—mællt: þa mælti Þorer *efter* logaðe *A.* 8. hafðe: þa *tf. B, ul. A.* flytt: flut *A.* Ioan: sva Ion *A.* sem: sva sem *A.*

V. 256. ¹ Bærkrøy: *Biarcoy A.* ² er—þat: tera *A.* at: af *B1-2.* ³ flya: fryia *A.* ⁴ sniðr: sviðr *A.* brenndan: breiðann *A.*

17. undir galghann: *sål. A;* til galga *B.* 18. rað: sagðe hann *tf. A.* galga-: galg- *A.* -treet: þa *tf. A.*

256. Breðr í Bjarkey miðri
 ból þat 's ek veit gölegst;
 téra þarft af Þóri
 (þýtr vanddar bol) standa;

Jóan mun eigi frýja
 elds né rans, es kveldar;
 sviðr hjartr logi breiðan
 bý; leggr reykt til skýja.

Þorer sva þungr. at sundr slitnaðe halsenn oc þui nest var Egill undir leiddr galgann. en konongs þrælar skylldu hengia hann. þa mællte Egill. eigi munu þer firir þui hengia mik. at æighi væri hværr yðar maklegre til. sva sægir skalldet. 5

257. Orð fra ec Egli værða
 unnar dags a munni
 sol við siklings þræla
 4 satt einarðar latta
 hværn þeirra cvað hærra 10
 hialldr bliks en sik myklu
 beið ofmikit eyðir
 s angr maklegre at hanga.

(228) Magnus konongr sat i hia er þeir varo hægnidir. oc 154 var sva ræiðr at engi þorðe hans manna. at biðia 15 Þore eða Egli lifs. Oc þa er Egill sparn galgann mællte konongrenn. illa coma þer goðer frendr i halld. i þui syndist at hann villdi hafa veret beðenn at Egill þæge lif. en Sveinn hellt i haf ut oc til

1. halsenn: *sål. A,* hals hans *B;* her indskyder *B1-2 et vers uden indledning, hvorom se fortalen.* 2. undir—galgann: læiddr til galghans *A.* en: oc *A.* 3. hann: oc *tf. A.*

4. æighi væri: *sål. A;* være eigi *efter* yðar *B.* 5. til: enn ec *tf. A.*

V. 257. ⁵ hværn: hværn *B (alene).* ⁷ beið: bað *B (alene).*

14. Magnus: *nyt kap. A med overskr.:* Her lætr kgrenn hengia ii menn sina. 15. sva ræiðr: ræiðr mioc *A.* engi—manna: þeir þorðu æighi *A.* 16. lifs: oc þotti allilla at ængi hans manna var sva diarfr *tf. A.* 17. goðer: *ul. B (alene).* 17—18. i halld: at halde oc *A.* 18. hafa veret: vera *A.* 19. þæge lif: hæfðe livat *A.*

257. Orð frá Agli værða,
 unnar dags, á munni,
 sól, við siklings þræla
 satt, einarðar latta,

hværn þeira kvað hærra
 (hjaldrbliks) an sik miklu
 (beið ofmikit eyðir
 angr) makligra at hanga.

Danmarcar a halld Nicolas konongs. oc var hann til þess þar er hann komsk i sætt við Ofystein konong sun Magnus konongs. oc gerðest hann skutilsveinn Eysteins konongs. oc varð kononge kær. 5 síðan reð Magnus konongr einn ríkinu til dauðadags. hann gerðest maðr ríkr oc refsingasamr. hvartvæggia innan lanz oc þo mest utan lanz. noccorom vætrum síðar bio Magnus konongr færð (229) 10 sina or lannde. oc hafðe með ser marga lennda menn oc lið mikit. oc for vestr um haf. fyrst i Orknøyar. oc toc þar iarlana Magnus oc Erleng. sunu Erlenz iarl. oc hafðe með ser. for þa liðinu til Suðrøya. oc com at Lioðhusum. hæriaðe þar oc toc øyna oc allt valld ifir henne. hann for þaðan 15 a Skið toc þar strandhogg oc mikit fe. oc hafðe allt af þui lande þat er hann callaðe til. Ða for hann um utøyar Tyrvist oc Ivist. aðr en hann com i øyna hælgu. gecc þar upp i caupstaðenn. gaf þar frið hværss mannz eign. þet sægia menn at hann 20 lete upp luca Columkilla kirkiu litlu oc giece inn. oc mælte þat at engi maðr skylldi sva diarfr vera at ganga inn i kirkiuna. var þa su kirkia sva læst. at hennar hurð com alldrigi upp síðan. þa lagðest (230)

2. til þess þar: *omv. A.* komsk: com *A.* 3. kgs: *ul. A, B1.* hann: *ul. A.* 4. varð: var hann *A.* kær: mioc kær síðann *A* og *nyt kap. med overskr.:* Vm vestr færð Magnus kgs i Orenøyar. 5. einn ríkinu: *sál. alle undt. B, omv.* 6. hann gerð.: oc g. h. *A.* 10. um: i *B (alene).* haf: oc *tf. A.* Erl: Erlend *B.* 12. hafðe: þa *tf. A.* for þa: oc for þeðan *A.* 13. oc(1): *ul. A.* Lioðh.: oc *tf. A.* 14. henne: *ul. A.* 15. toc þar: oc toc *A.* fe: *sál. B1-2, A (foran mikit); ul. B.* oc(2): *ul. A.* 16. callaðe: bæiddiz *A.* Ða: þeðan *A.* 17. utøyar: øyarnar *A.* Ivist: Vist *A.* 18. gecc: hann *tf. A.* upp: i øyna *tf. A.* gaf: oc gaf *A.* 19. þet: *sál. A; ul. B.* 20. lete: let *A.* 20—21. oc—þat: oc þet melti kgrenn *A.* 21. maðr: *ul. A.* 22. ganga inn: inn skulde ganga *A; jfr. Mork.* kirkiuna: oc sva gerðo þeir *tf. A.* þa: læst *tf. A og ul.:* sva læst. 23. alldrigi: alldri *A.* síðan: *nyt kap. A med overskr.:* Nu værða bygðir brændar.

hann með hærrenom utan a meðal hæraðanna oc brendi við. oc er Magnus konongr hafðe vunnit allar Norðrøyar hellt hann liðinu ut i Ill. brendi þar mikit oc øyddi aðr en hanum var þar gefet valld ifir. Logmaðr sunr Guðroðar konongs er aðr 5 hellt Norðrøyum flyði oc undan suðr. oc ut til hafs. oc fecc ænga viðrstaðu. oc aðr en hann lette (231) tok Magnus konongr hann með skipsokn sina. eftir þetta hellt hann flotanom suðr firir Satiri oc hæriaðe a bæde borð upp a Skotland oc utt a Irland. vann 10 þar morg storværk i hvarotvæggia ríkinu. Ða sigldi hann suðr til Manar með liði. toc hana oc eignaðez allar þær øyar er þar varo. eftir þat hellt hann liðinu suðr undir Bretland. oc lagðest i Onguls øyar sund. hæriar þar a bæde lond upp a Bret- 15 lannd oc ut a Anguls øy. Ðar com at hanum hær mikill. en iarlar .ii. styrðu liðinu. het annar Hugi 155 digri en annar Hugi pruði. varð þar horð orrasta oc long. oc sleit með þui er fragt er orðet. at Hugi pruði var skotenn oru i augat. sva at ut com at 20 nackanom. oc hæfir þat veret callat happa scott þeim er scaut firir þa sok at ekki var annat bært a hanum. oc kænna þetta scot flester menn Magnusi kononge. Maðr haløyskr stoð ner konongenom oc scutu þær baðer senn. oc hæfir annar hvarr þeirra 25

1. hann: *alle undt. B, ul.* hærrenom: hær sinn *A.* meðal: milli *A.* 2. oc: nu *A (enn A1).* 3. hellt: laghðe *A.* hann: ollu *tf. A.* Ill: II *A.* 4. var: være *A.* 7. oc(2): hann lette: *ul. A og omv.:* M. kgr toc. 10. borð: lond *A.* 12. með liði: *ul. A.* 13. varo: *nyt kap. A med overskr.:* Nu fær kgr til Danmarcar(!). þat: þetta *A.* 14. liðinu suðr: *omv. A.* undir Bretland: *sál. A; til Br. B.* 16. øy: øyar *A.* 17. en: oc *A.* styrðu—annar: en firir voro hærrenom *A.* 18. en annar: oc *A.* 18—19. varð—at: *ul. A.* 19—20. H. pr.: hann *A.* 21. veret callat: hætitt *A.* 23. þetta: þat *B1.* flester: *ul. A.*

at orrina. oc þo visar Hamarskalld sva til at konongren atte sem hær sæghir.

258. Dundi broddr a bryniu
bragningr scaut af magne
5 sveigði allvalldr Egða
4 alm stok bloð a hialma
strengs flaug hagl i ringa
ne ferðen lét værða
Horða gramr i harðre
10 8 hiors sokn banað iarle.

Annr oren com i næfbiorg hialmsens oc festi þar. firir þa soc deilaz menn noccot at hvarre konongren skaut. er þær stoðozk nær. oc hvart skotet fylgði aðru. Eftir fall Huga pruða flyði Hugi digri oc
15 aller Bretar. Eftir þessa orrastu eignaðest Magnus (232) konongr Anguls öy. er callað er þriðjungr rikis af Brettlande. þa vendi hann aftr hit syðra oc hit öystra. como þa boð af Skota kononge til sættar.

1. orrina: *sål. A*, skotet *B*. oc: *Enn A*. 2. sem—sæghir: *sål. A; ul. B*.

V. 258. ⁵ flaug: *flo A*. ⁸ hiors: *hiarl A*.

11. -biorg: *med art. A*. hialmsens: *sål. A*; hialms hans *B*.
12. menn: *um tf. A*. 12—13. at—skaut: *hvarr þæina hvara atte orrena A*. 13. þær: *þær A*. nær. oc: *sva ner at A*.
15. Bretar: *nyt kap. A med overskr.*: Her æighnaz kgrenn Anguls öy. 15—16. M. kgr: *omv. B(alene)*. 16. af: *sål. B1, A; a B, B2*. 17. þa: *ul. A*. 18. como: *com A*. af: *fra A*.

258. Dundi broddr á brynju, bragningr skaut af magni, sveigði allvalldr Egða alm, stökk blóð á hjalma;

strengs fló hagl i hringa (hné ferð) en lét værða Hqrða gramr í harðri, hjarl, sókn banat jarli.

at hann skyldi æigi hæria riki hans. en konongr villdi miðla hanum allar öyiar firir Skotlande. þær er hann matte fara stiorfastu skipi milli oc meginlannz. sætti þa Magnus konongr sina menn ifir oc skattaðe riki þesse undir sik. oc þa er hann 5 veik aftr sunnan. lagðe hann til Satiris eiðs. oc let þar draga ifir skutu eina en hann sættiz sialfr i lyftingena. oc þa er dregit var skipet til ens norðara sioar. callaðe hann ser allt Satiri oc lezk þa hafa faret stiorfastu skipi milli oc Skotlanz. let þa 10 hallða flotanom firir utan Sathiris mula. oc eignaðest sva Satiri. oc er þat mikit lannd. en eið eitt er sva miott firir ovann at þar draga menn oft skip ifir. Satiri þykki bætra riki en hin bæsta öy i
(233) Suðröyium. eftir þetta fær Magnus konongr norðr i 15 öyiar. oc venndi et iðra með Skotlande oc eignaðest sva allar utöyiar. foro menn hans i hværn fiorð inn. oc allar öyiar þær sem fiorðum lago. oc lagðu allt

1. hæria: *a tf. A*. 1—2. en—villdi: oc villdi *Scotakgr A*.
2. miðla: *gefa A*. allar: *þær tf. A*. þær: *ul. A*. 3. matte fara: *fengi farit meðr A*. oc: *ul. A*. 4. -lannz: *lannzens oc öyanna A*. sætti þa: *nu sætti A*. 5. ifir: *landit tf. A*. riki þesse: *rikit A*. 6. hann: *þa tf. A*. 7. þar draga: *dregha þer A*. ifir: *sål. A; upp B*. eina: *ul. A*. sialfr: *við styri tf. B, ul. A*. 8. lyftingena: *sål. A; uden art. B*. oc þa: *enn þeghar A*. ens: *ul. A*. norðara: *nörðra B1-2, A*. 9. sioar: *sævar þa A*. allt—oc: *landit allt A*. 10. faret: *meðr tf. A*. milli: *þess tf. A*. let þa: *nu let hann A*. 11. utan: *ut B(alene)*. Sathiris: *Satyris A*. 12. Satiri: *Satyri A*. eitt: *ul. A*. 13. firir—at: *sål. A*; ifir at fara oc *B*. ott: *ul. A*. 14. ifir: *sin A*. 14—15. Satiri—Suðr.: *enn æcki riki þyckir nu bætra i Suðröyium enn Satiri A, og her nyt kap. med overskr.*: Vm færð Magnus kgs. 15. eftir: *Nu æftir A*. fær: *sål. A; for B*. i: *um A*. 16. venndi: *vænndir A*. 17. sva: *ul. A*. menn hans: *omv. A*. fiorð: *poll A*. 18. öyiar þær: *omv. A*. sem: *er i A*. oc—allt: *loghðo þær A*.

undir Magnus konong. sva at þeir foro skipum 156
 a milli mægin lannz. oc øyia. hvart er þær varo
 bygðar eða obygdar. dvaldest um vätrenn i Suðrøy. (234)
 en annat sumar æftir for hann aftr til Noregs. oc
 5 let æftir i Orknøyum Erleng sun Erlenz iarls. en
 Magnus broðer hans Erlengs hafðe laupit til Skota
 konongs fra Magnusi kononge sumaret fyrra. þa er
 Magnus konongr var i Orknøyum þa sendi Mel-
 kolmr Skotakonongr dottor sina ut til Orknøyia. hana
 10 gyfti Magnus konongr Sigurði syni sinum. oc var
 hann þa .ix. vætra gamall en mæren .v. vætra.
 þa sætti Magnus konongr Sigurð hofðingia ifir allar
 øyiar. bæðe Suðrøyiar oc Orknøyiar oc gaf hanum
 konongs nafn. oc fecc hann i hond Hacone Palssyni
 15 frenda sinum oc Erlengi með styrk Skotakonongs
 var með þui bundin sætt oc vinatta milli Magnus
 konongs oc Skota konongs. Melkolmr konongr var
 faðer Daviðs er siðan var konongr a Skotlande. þa (235)
 for Magnus konongr i Noreg. oc var um vätrenn
 20 æftir i Vik austr. oc hafðe mikit fiolmenni. biosk þa
 at riða upp a Gautland vestra oc leggja undir sik.
 oc hafðe mikit hæriat. oc giengo Vestgautar undir
 hann. allt um hina nørðre bygd. oc aðr en hann

1—2. skipum—milli: millum A. 2. øyia: með art. A. hvart:
 hvært B (alene). 3. obygdar: æighi A. dvaldest: hann tf. A.
 4. en: ul. A og her nyt kap. með overskr.: Her fær hann aftr
 til Noregs. aftr | til N.: omv. B (alene). 4—5. oc let: let þer A.
 5. Erl.: -end B (alene). 6. Erlengs: ul. A. 6—7. til Skota-
 kgs | fra—fyrri: omv. A og har kgenom f. M. kge og oc til;
 jfr. Mork. 9. -kolmr: -kolfr A. -øyia: sál. A; -øyiar B.
 11. en: hon tf. A. vætra(2): gomul tf. A. 13. Orkn-: Urkn- A
 (A2=B). 15. styrk: raðe A. 16. þui: raðe tf. A. oc vinatta: ul. A.
 17. kgs(1): ul. B1. kgr: ul. A. -kolmr: -kolfr A. 18. Daviðs:
 Daviðar A. Skotl.: her nyt kap. A með overskr.: Vm færð
 Magnus kgs i Vic austr. 19. kgr: austr tf. A. 20. mikit
 fiolm.: omv. A og tf. oc. 22. hæriat: af tf. A. giengo:
 mioc tf. A. Vest-: Væstr A. 23. hann(2): ul. A.

riði austr um vatn til mæginbygðar. leitaðe hann
 raðs við vini sina. oc leizk þeim sva sem hann
 hæfði offat lið at fara til mæginlanzens. sætti hann
 þar æftir til lanzgiæzlo þess er hann hafðe vunnit
 af Svía konongs riki. sumt lið sitt. oc varo þar 5
 hofðingiar firir. Finnur Skofta sunr oc Sigurðr ull-
 strængr. oc gerðo þeir ser iarðborg. aðr en Magnus
 (236) konongr føre til Noregs. Nu spurðu Norðmenn at
 Ingi Sviakonongr myndi draga lið saman oc ætlað-
 est at riða at þeim. oc þotte þeim þat hæðelegt 10
 firir þui at þeir hafðu væl um buiz. oc ræddost
 ekki Gauta hær. oc þa er dvaldest færð konongsens
 evaðo þeir þetta.

259. Allengi dvælsk Ingi
 ofan reiðr enn þjóbreiði.

15

Litlu siðar ræið ofan Ingi konongr með ovigan hær
 at Norðmannum. oc við þat er engi varo emni
 annars gafo þeir sik upp i valld Inga konongs.

1. -bygðar: -byghðanna þa A. 2. þeim: monnum A. hann:
 sál. A, þær B. 3. -fat: -litit A. til: i A (og mægin som acc.).
 lanzens: oc tf. A. 4. æftir: ul. A. 5. kgs: kge A og ul. riki.
 5—6. oc varo.. hofðingiar: var.. hofðinge A. 7. aðr: ul. A.
 Magnus: ul. A. 8. føre til N.: for i Noregh A og nyt kap.
 með overskr.: Vm Norðmenn oc Gauta hær. Nu: sál. A,
 Ða B. 9. Svía: ul. A. myndi: munde A. lið saman:
 sál. A; omv. B. 10. oc: enn A og omv. þeim þ. hæðe-:
 hoðo- A (A1=B). 11. um: viðr A. 12. er: ul. A. kgsens:
 oc þa tf. A.

V. 259. ¹ dvælsk: sál. B1-2; dvalzk B; dvælr A. ² reiðr:
 ræið A. þjo: stiol- A.

16. ræið: sál. A; riðr B. ovigan hær: omv. A. 17—18. við
 —upp: urðu Norðmenn æighi fyr varir viðr enn ængi var
 annar kostr enn gefast A. 13. i: a A1. kgs: enn tf. A.

259. Alllengi dvelr Ingi
 ofanreið enn þjóbreiði.

hann gaf þeim lif sitt oc vopn oc klæde oc hesta.
 en allt fe annat toc hann upp er þeir hafðu fengit.
 foro þeir sva norðr a fund Magnus konongs. Annat (237)
 sinni for Magnus konongr austr a Gautland. oc
 5 hafðe mikit lið. hæriade víða oc brænndi. þa kom
 i mot hanum Gauta hær austr a Foxenne. for þa 157
 aftr Magnus konongr með liði sinu oc hafðe gort
 þeim aðr mikinn scaða a Gautlannde i ranom oc
 manndrapom oc lanzbruna. hann hafðe oc latet
 10 mart manna aðr en lette.

K. 70. Vm sætt Magnus konongs oc Eiriks
 Dana konongs oc Inga Svía konongs.

Eftir þetta foro sættar boð fra Dana kononge
 oc Sviakononge til Magnus konongs. at þeir villdu
 15 leggja frið milli landa. oc baðo at hann skyllði
 ægi agirnast þeirra riki. Eftir þetta sættiz kononga (238)
 stæfna við landa mære i Elfi. kom þa norðan Magnus
 konongr en Eirikr Dana konongr sunnan. en Ingi
 konongr Steinkels sunr ofan. oc er þat sagt at með

1. sitt: *sál. A; ul. B.* 2. allt fe: *omv. A og ul. annat.*
 upp: þet *tf. A.* fengit: oc *tf. A.* 3. sva: buit *tf. A.* a fund:
 til *A.* kgs: *her ny linje A.* 4. sinni: *sinn A.* a: i *A.*
 5. hafðe: þa *tf. B, ul. A.* lið: meðr ser oc *tf. A.* þa: enn
 nu *A.* 6. mot: moti *A.* G. hær: *omv. A.* austr: *sál. A;*
austan B. a Foxenne: af oxenni *B;* a oxinne *A.* for: þer
tf. A. 7. Magnus: *ul. A.* 8. þeim aðr: *ul. A.* ranom:
 bæde i rane *A* (ranom *A1-2*). 10. lette: *Enn tf. A.* 11—
 12. *Overskr. B1-2; ingen inddel. B, A.* 13. foro: for *B1-2.*
 sættar—fra: orðsendingar af *A;* boð *ul. B (alene).* 13—
 14. kge(*bis*): kgs *B (alene).* 15. landa: *med art. A.* 16. agirn-
 ast: a *tf. B, ul. A.* riki: *her nyt kap. A med overskr.:* Nu
 er stefna loghð. *Enn tf. A.* 17. mære.. Elfi: *med art. A;*
jfr. Mork. 18. Eirikr—sunnan: sunnan *Æ. kgr Svæinssun.*
 enn ofan *tf. A og ul. følg.* Steinkels-: *sál. A; Steinfinz- B.*
 ofan: af Gautlande *tf. B, ul. A.* oc—þat: enn þet var *A.*

sva miklum stormælom oc ofriði sem þesser hofð-
 ingiar como saman. at sva snerezk a litilli stundu.
 at þesser .iii. konongar giengo a tal oc a æinmæle
 oc eigi a sva langre stundu sem half matmals stund
 aðr en þeir varo aller satter oc oll rikinn i friði. 5
 oc skyllði hværr þeirra eiga sina faðrleifð oskiærða.
 en hværr þeirra hofðingianna skyllði bota þat er
 brotet hafðe sialfr við sina lanz menn. en þeir
 iamnaz við sialfer konongarner eftir þat. þa er
 þesser .iii. konongar stoðo aller saman a einum 10
 velli. þa mæltu liðs menn þeirra at eigi myndu fazk
 aðrer þrir vasklegre sionom. var Ingi konongr
 ællztr þeirra. var hann oc mestr bæde a hæð oc a
 digrleik. en Eirikr konongr hafðe fegursta asion
 allra þeirra. Magnus konongr var allra þeirra hær- 15
 mannlegastr oc harðlegastr. oc varo þo aller miklir
 menn oc vaskleger. Þa festi Ingi konongr Magnusi
 kononge dottor sina Margareto. oc fylgði henni
 heiman iarðer þeir oc ruð. er þeir hafðu deillt
 um. var þa Margareta callat friðkolla. Uar þessi 20

1—2. hofðingar: þrir kgar *A.* 2. como—sva: hofðu. þa *A.*
 stundu: sva *tf. A.* 3. .iii. kgar: hofðingar *A.* a(1): allir a
 æitt *A.* 3—4. a einm.—stundu: atto sva langa stefnu *A.*
 4. sem: callat er *tf. A.* mat—stund: borða rið *A;* *jfr. Mork.*
 5. þeir: þa *A.* oll: *ul. A.* 6. oc skyllði: skulde þa *A.*
 þeirra: *ul. A.* eiga: hafa *A.* faðr-: frænd- *A.* 7. en—skyllði:
 oc *A.* bota: hvær viðr annan *tf. A.* er: sem *A.* 8. sialfr
 —sina: oc sva viðr *A.* 9. þat: þetta *A, B2.* 11. myndu:
 munde *A.* 12. sionom: *ul. A.* 13. var hann | oc: *omv. A.*
 bæde a: at *A.* a(2): sva at *A.* 14. kgr: *ul. B (alene).*
 15. var: hafðe *A.* 15—16. allra—harðlegastr: fæghrstr (fegrsta
A1-2) af ollum þessum oc vaskleghrstr oc tighurleghrstr *A* (*jfr.*
Mork.). 16. aller: þessir *tf. A.* 16—17. miklir..vaskl.: *omv.*
A og ul. menn. 17. Ingi: Magnus *A og ul. M. kge.* 18. dottor
 —M.: Margreto dottor Inga kgs *A.* fylgði: fylghðu *A.*
 19. heiman: *ul. A.* ruð: heruð *ved rettelse A1, A2.* 19—
 20. deillt um: *sál. A;* aðr um deillt *B.* 20. þa M.: hon þa *A.*
 callað: Marghreta *tf. A.*

sætt gorr æftir þui sem fyrr var gorr milli Olafs konongs oc Svía konongs. þa er Magnus konongr (239) hafðe raðet Norege .ix. vætr. byriaðe hann færð 1102 sina annat sinni væstr um haf oc hafðe þa bæðe 5 mikit lið oc fritt. þa fylgðu hanum aller hinir rikastu menn. er i varo landeno. Sigurðr Ranasunr Viðkunnr Ioans sunr. Dagr Eilífssunr. Særkr or Sogne. Eyvindr olboge stallare konongs. oc marger aðrer rikis menn. hann for fyrst værstr til Orknøya. 10 oc hafðe þaðan með ser Erling iarll sun Erlenz iarlls. oc noccot lið með hanum. sigldi síðan til Suðr øya. oc þaðan til Irlanz ut. lagðezk þa við Irland oc hæriaðe atte marga barðaga oc hafðe iamnan sigr. síðan sigldi hann suður til Dyflinnar. 15 oc vann hana um haustet. oc sætte þar ifir sina menn til giæzlo. en konongr sialfr for uppá Kunnakter 158 oc var þar lengi um vætren með Myrkiartak kononge. oc hafðe Magnus konongr þar frið. for hann þa viðá um Ulfaster oc hæriaðe þar. oc hafðe vunnit 20 mikinn luta lanzens oc gislat ser. Biozk þa um (240) sumaret at fara aftr til Noregs. setti gisla sina i 1103 Dyflinni oc giæzломenn. en hann hæriaðe viðá um Ulfastri oc ætlaðe þa at sigla norðr til O'ya. Magnus

1. gorr(2): *ul. A.* 2. kgs(2): *her nyt kap. A með overskr.:* Nu færð M. kgr annat sinn vestr um haf. 4. sina: i *tf. A.* sinni: *sinn A.* 4—5. oc—fritt: meðr myklum hær oc friðu liði þviat *A.* 5. hanum: or Noreghi *tf. A.* hinir: enu *B (alene).* 7. Uðk. I.: *ul. A.* 8. olboge: -bogr *B.* kgs: hans *A.* 9. rikis: rikir *A.* hann—fyrst: þesso liði for hann *A.* 10. þaðan: *ul. A.* iarll: *ul. A.* 11. hanum: oc *tf. A.* síðan: þa *A.* 12—13. lagðezk—Irl.: *ul. A = Mork.* 13. hæriaðe: þar oc *tf. A.* marga: oc stora *tf. A.* 14. síðan... hann: *ul. A.* til D.: i Dyflin *A.* 16. kgr: með *art. A.* 17. Myrki.: -tagh *A.* 19. þa: *ul. A.* hafðe: þa *tf. A.* 20. mikinn luta: þenn lut *A.* gislat ser: gisla sætt *A og her ny linje.* Biozk þa: Nu bioz M. kgr *A.* 21. Noregs: oc *tf. A.* 22. um: a *A.* 23. Ulfastri: -tiri *A.*

konongr þettez þurfa strandhogg. aðr en hann sigldi norðr. oc skylldi sennda hanum konongr af Kunnaktum. oc beið hann um rið. oc seinkaðest oc com eigi. þa gærði hann enn menn sina aftr oc urðu þesser menn sæinni en hann varðe. þa gieck Magnus 5 konongr a land upp með mestom luta liðs sins. villdi leita eftir mannum sinum oc strandhoggum. oc þa er konongr fann sina menn sa hann at þeir færðo hanum strandhogg. oc snere hann þa aftr liði sinu oc foro þeir um kiorr noccor oc var þar 10 myrar oc fen diup. oc var þar ifir klapper. þa hafðe sammast firir hann Ira hær oc var comenn nær þeim milli oc skipanna. varð þa barðage mikill oc drozk Irum sva mikit lið þo at sumt være drepet. at holfu meira var þa en firir andværðu. oc snere þa 15 mannfalleno a hendr Norðmannum en sumir flyðu.

K. 71. Vm fall Magnus konongs bærfoz a Irlande.

Magnus konongr villdi eigi flya oc hellt svæit sinni oc skialldborg firir mærki sinu oc hugði at 20

1. -hogg: -hoggva *A.* 2. norðr: *ul. A.* sennda hanum | kgr. af K.: *omv. A (Kunnoctum skr. A).* 3. oc(1)—rið: *ul. A.* 3—4. oc(3)—þa: nu su coma mioe. oc nu *A.* 4. enn: *ul. A.* aftr: æftir *B1-2; ul. A.* 5. þesser menn: þeir enn *A.* varðe: vennti þeira *A.* þa: Nu. 6. a land: *efter sins A og tf. oc.* 8. þa: *ul. A.* fann: sa *A.* sa hann: oc þet *A.* 9. oc: þa *A og ul. det følg.* 10. kiorr: ker *B (alene).* var þar: þer voro storar *A.* 11. var þar: voro *A.* klapper: *her har B1 den følg. overskr.* þa: enn þer *A.* 13. milli oc: oc þo milli *A.* skipanna: oc þeira oc *tf. A.* varð þa: var þer *A.* mikill: oc harðr *tf. A.* 14. drozk: þa *tf. A.* sva mikit: *ul. A.* 15. at: oc *A.* var: þar *tf. B (alene).* firir: fyr at *A.* 16. en: oc *A.* 17—18. *Overskr. fra B1-2; ingen inádel. B, A.* 20. oc(1)—sinu: *ul. A.* hugði: hugðu *A, B1.*

Upplendingar þær er fyrstir foro ifir fenet skylldu
 skiota af bogom sinum. en þeir castaðu hælldr skiolld-
 um a bak ser oc runnu til skipa.* þa callaðe Magnus
 konongr a Þorgrim hufu. oc mællte. ovitr maðr var
 5 ec þann dag er ec gierða utlagan Sigurð hund. oc
 var hitt þo myklu uviturlegra er ec gierða þic lendar
 mann. oc odrengilega skilsk þu nu við mik. oc er
 þat sem von er at. oc eigi myndi Sigurðr hundr
 sva við mik skiliazk. Eftir þetta flyðu aller þær
 10 er aftar stoðo. oc hinir er ifir fenet varo comner. 159
 en konongr sialfr stoð i anndværðri fylkingu oc
 barðest. oc hugði æ at lyða mindi. firir þui at langa
 rið hiuggu Norðmenn Ira sem bu. en æ þar sem
 einn var hoggvinn þa komo .ii. i staðen af lande
 15 ofan. oc þa er þyntist um mærkit. fecc konongrenn
 lag af spiote i giegnum baða fotleggi. braut hann
 spiotskafet sva at toc hendi sinni til niðr a milli
 fotanna oc þrysti oc mællte. sva briotom ver alla

1. þær: *ul. A.* er: *sål. A;* *ul. B.* 3. Magnus: *ul. A*
 (*A2 = B*). 4. hufu: *hovu A.* 6. var hitt: þet var *A.* 7. oc(1):
 firir þvi at *A.* nu: *ul. A.* 8. oc—myndi: enn all dri føre *A.* 8—
 9. hundr.. við—skiliazk: *ul. A.* 10. er: sem *A.* aftar: aftaz *A.*
 oc—er.. varo comner: *ul. A;* *jfr. Mork.* kgr: *med art. A.*
 12. barðest: drengilega *tf. B, ul. A.* æ at: *omv. A.* lyða mindi:
omv. A. 13. hiuggu—Ira | sem bu: *omv. A og har þær f. Norðm.,*
bufe f. bu; jfr. Mork. sem(2): *sål. A, ul. B.* 14. þa: *sål. A, ul. B.*
 komo: æ *tf. A.* 16. -leggi: *med art. A og tf.* oc. hann: þa
 sva i sundr *tf. A.* 17. sva at: at hann *A.* hendi sinni: hænd-
 inni *A.* til niðr: *omv. A.* a milli: millum *A.* 18. fotanna:
 fotleggianna *B1-2;* ser oc *tf. A.* alla: *ul. A.* sperru: *sperru- B1.*

* Her har AM i margen i A2 skrevet følgende: Enn er
 lipit flyði fra Magnusi kgi qvab hann visu þessa. Hvat þarf
 heimfor kvitta. hugr er minn i Dyflinni enn til kaupangs
 qvenna keym ec eigi austr i hausti. uni ec þvi at endr..
 komom. ægileif und... ægio. ærskan velldr þvi er irskom
 ann ec betr emer svanna. Verset har sikkert i A-mbr.
 været tilföjet med en forskellig hånd. Om dette vers se
 versetokningem.

sperrileggina. oc callaðe þa a lið sit. bað þa beriastr
 væl. oc sagðe sik ækki myndu til saca. Magnus
 konongr var auðkændr. hann hafðe hialm gullroðenn.
 oc /skrifat a leon af gulli. sværð hans var kallat
 Læggbitur. varo a tannhiollt. oc gulli vafðr meðal- 5
 kafleinn. oc var allra sværða bitrast. hann hafðe
 dreget silkitrøyiu ermalausau rauða ifir skyrtu oc
 var þat mal allra manna. at eigi hefði sett viglegra
 mann við iammargum vapnom. eða vasklegra eða
 10 tigulegra. Ða fecc Magnus konongr hogg af sporðo 15
 irskri a hals við hærðarnar. var þat hans bana sar.
 oc fell Magnus konongr þa. Viðkunnr Ioans sunr
 hio þann mann i tva luti. oc toc þa Læggbit sværð
 Magnus konongs. en skiolldr hans var onytr. eftir
 þetta flyðu aller. sva sagðe Viðkunnr Ioanssun sialfr 15
 at þa er þær runnu Sigurðr Ranasunr oc hann. at
 faer myndu þeir fra tíðendum segia er þa varo
 æftir. þar fell Erlingr sunr Erlenz iarls. oc mart
 stormenni oc mikit annat lið. en þeir er til skipa
 como. helldo fra lannde oc venndu sva norðr til 20
 øyia a fund Sigurðar konongs sonar Magnus konongs.
 oc hafðu hann um haustet austr með ser til Noregs.

1. sit: *ul. B (alene);* oc *tf. A.* 2. myndu: muna *A.*
 4. leon: lion *A.* gulli: oc *tf. A.* var kallat: *sål. alle undt.*
B: het. 5. Læggb.: oc *tf. A.* gulli v. | meðalk.: *omv. A;*
vafðr skr. B alene. 6. var: *ul. A.* 7. dreget: *ul. A.* skyrtu:
 skirtunni *A.* 8. allra: *ul. A.* eigi hefði: ængi evez hafa
 seet *A;* hæfðu *B1-2.* viglegra: *urugglighri A.* 9. við: meðr *A.*
 9—10. eða tigul.: *ul. A.* 10. M. kgr: hann *A.* af: meðr *A.*
 11. sar: hogg *A.* 12. fell: þer *tf. A og ul.:* þa. þa: enn *tf. A.*
 Ioans *A = l. 15.* 13. oc: sundr *A.* toc: hann *tf. A.* -bit:
 -bita *A (A1 = B).* sværð: *ul. B (alene).* 14. var: þa *tf. B,*
ul. A. onytr: her nyt *kap. A med overskr.:* Her komr hær
 a flotta. 15. aller: þær sem æftir voro *tf. A.* sagðe: sæghir *A.*
 sialfr: *ul. A.* 16. runnu: fludu *A.* 17. þeir: þer *A.* segia:
 þæira *tf. A.* 18. fell: oc *tf. A.* 19. annat lið: *omv. A.*
 20. oc: *ul. A.* 21. sonar—kgs: *ul. A.*

Eftir fall Magnus konongs. varo tæknir til kon- (241)
 onga .iii. synir hans. Sigurðr oc Ofysteinn oc Olaf.
 Sigurðr let æftir vera firir vestan haf dottor Skota
 konongs. oc villdi þa ækki eiga hana. Sigurðr kon-
 5 ongr hafðe hinn øystra lut lanzens. en Ofysteinn
 hinn norðra. en baðer varðveittu þær lut Olafs
 broðor sins. þui at hann var æi ællri enn þrevætr
 þa hann var til konongs tækninn. þa var Sigurðr
 konongr .xiiii. vætra gamall. en Ofysteinn .xvi. vætra.
 10 moðer Olafs konongs var. Sigrið dotter Saxa i Vik.

K. 72. Vm Iorsala Sigurð oc um hans frægð.

(Þ) a er þesser konongar .iii. hafðu styrt ríkinu (242)
 .iii. vætr. hafðe Sigurðr konongr buit færð sina af 1106
 lande með myklum costnaðe. hanum fylgðu marger 160
 15 lender menn oc marger rikir bœndr hann hafðe
 allz .lx. skipa. oc urðu ækki snembunir um sumaret.
 sigldi Sigurðr konongr um haustet af Norege oc
 vestr til Englanz oc com þar með allu liði sinu.
 Heinrekr Engla konongr sunr Viliams bastarðs
 20 fagnaðe hanum væl. dvaldest Sigurðr konongr um
 vætrenn i Englande. en um varet æftir byriaðe 1107
 hann færð sina til Vallanz. oc for vestr alla leið.

1. Eftir—kgs: enn þa A. 1—2. kga: æftir Magnus kg i Noreghi *tf.* A. 2. oc(1): *ul.* B (*alene*). 3. Sigurðr: kgr *tf.* B1-2. vera: *ul.* A. 4. þa: *ul.* A. ækki: æighi A. 4—5. kgr: *ul.* A. 5. lanzens: *uden art.* A. 6. hinn: *ul.* A. 6—7. lut—sins: Olafs kgs lut A. 7. æi—enn: *sál.* A, *ul.* B. 8. þa var: Enn A. 9. kgr: var þa *tf.* A. .xiiii.: xiii B (*alene*). gamall: *ul.* A. Ofyst.: kgr *tf.* A. 11. *Overskr.* A: Nu hevur Sighurðr buit færð sina. 12. kgar .iii.: *omv.* A. ríkinu: landinu A. 13. vætr: þa *tf.* A. af: or A. 16. snem-: mioc snemm- A; sein(!) B. 17. kgr: *ul.* B (*alene*). af: ut af A. 18. þar: um haustit *tf.* A. 19. bastarðs: batarðs (-ar B1-2) *skr.* B. 20. kgr: þer *tf.* A. 21. en um: Vm A og *ny linje*. 22. hann: S. kgr A. for: hann þet sumar *tf.* A. vestr | alla l.: *omv.* A.

þar til er hann com a Iacobsland. þar var hann
 annan vætr. þa varð hann osattr við iarll noccon.
 oc for sva þeirra viðskifti at iarlenn rauf þa sætt
 um haustet. en Sigurðr konongr drap marga menn
 firir iarlenom. oc iarlenn komsk nauðulega undan. 5
 þar toc Sigurðr konongr mikit fe sumt með ran-
 fange en sumt með utlausn þeirra manna er hann
 (243)
 1108 hafðe tekit i orrostu. at nesta vare eftir byriaðe
 hann færð sina vestr til Spanialanz. oc þa er hann
 com til borgar þeirrar er heitir Lizibon. lagðe hann 10
 þar til hær sinum. oc atte þar orrastu oc vann
 borgena. oc fecc þar mikit fe. Þaðan for Sigurðr
 konongr ut a Span hitt heiðna. þar gecc hann a
 land upp með allu liði sinu. oc atte þar aðra orr-
 astu oc hafðe sigr. sva barsk at litlu siðar. at einn 15
 dag foro a mote Sigurði kononge oc liði hans vikinga
 galeiðir margar. oc lagðu at þeim. oc barðust við
 þa. var þar mikit mannfall oc nalega allt af heiðn-
 um mannum. þar toc Sigurðr konongr atta galeiðir.
 oc drap af hvært manz barn. fiorðo orrostu atte 20
 Sigurðr konongr við castala noccon. þar sem heitir
 A Alkasse. hann vann | þenn castala oc fecc mikit fe.
 Nu er Sighurðr konongr sighthi i gioghnum Norva-
 sund. þa com i mot honom hær hæðinna manna
 oc atti hann þer ena fimtu orastu oc hafðe sigrh. 25
 noccorre rið siðan com Sigurðr konongr þer sæm

1. þar til: til þess A. var: dvaldez A. 3. sætt: er þær hofðu sin a milli gort *tf.* A. 6. S. kgr: kgrenn A. 6—7. ranfange: rane A. 8. hafðe: aðr *tf.* A. i orr.: meðr valde A og *nyt kap.* með *overskr.*: Vm færð Sigurðar kgs til Spanialanz. at: A B1-2. vare: are A. 9. hann(1): S. kgr A. 10. heitir L.: *omv.* A. 11. þar: hina fyrstu *tf.* A. vann: hann *tf.* A. 12. mikit: allmikinn sigrh oc A. 13. ut.. hitt: *ul.* A. 14. allu: *ul.* A. 16. foro a: com i A. 17. galeiðir: galæiðr A = l. 19. 18. var: varð A. 21. þar: þenn A. 22. vann: her er en lakune i B; „deest unicum folium“ har AM *skr.* i B2.

hæitir Forminterra. þar funnu þær hælli æinn i A
 bærgi noccoro oc sat þer mikit folc bæðe blamenn
 oc Særkir. þet var vighi mikit firir því at þet var
 beðe hoot oc bratt til at ganga. enn steinmur stoð
 5 ivir þværann hællin. þær skutuz a um rið. oc þa
 sa konongrenn at þær mundu æcki sysla at sva
 bunu. þa let konongrenn taca skip noccor er barkar
 hæita. oc let drængia með stærkum koðlum um
 hvarntvæggia stafnen siðan let han dregha scipin
 10 up a bærgit ivir hællizs dyrnar. oc gengo menn i
 skipinn meðr vopnum sinum oc boro griot i. enn
 siðann leto þær ofann sigha skipinn firir bærghit.
 enn þær er i voro skiponum boro ofan a hæiðna
 menn bæðe vopn oc griot oc rukku hæiðingiar af
 15 stæinvæggiunum þa geck Sigurðr konongr neðann i 161
 hællinn oc comuz up a stæinmurinn. sva sæghir
 Haldor skaldre.

260. Boðstyrce let barka
 braghnengs værk a Særkium
 20 færg hafa gerðz firir gyghiar
 4 gagnstigh ovan sigha
 þar er i hall at hælli
 hær nænnin fiolmennum
 gonlar þings með gengi
 25 8 gnydrott þeðan sotti.

Hæiðingiar sottu þa innar i hællin a þet vighi er
 þer hoðu þær gort ser. en Sighurðr konongr let
 flytia upp i hællinn viðu stora oc gerðo mikit bal.
 oc slogho i ælldi. varð þa sa ælldr sva mikill at allt

260. Boðstyrkir lét barka
 (bragnings verk á Serkjum
 fræg hafa gorkk) fyr gýgjar
 gagnstig ofan siga,

þars i hall at helli
 hernenninn fjolmennum
 gøndlar þings með gengi
 gnyþróttr neðan sotti.

A hæiðinna manna þa brann. nema þet er up geck
 a vopn kristinna manna þetta hævir verit callat
 æitt hit mæsta fræmdar være.

K. 73. Vm færð Sigurðar konongs til
 Sikiløyar. 5

(244) Nu for Sighurðr konongr suðr til Sikiløyar oc
 var þer þa hoðingi ivir Rogæir iarl þer dvaldez
 Sighurðr konongr um vettrinn með iarlenom. oc hinn
 attanða dagr iola þa læiddi Sighurðr konongr Rogæir
 iarl til hasætis meðr ser oc gaf honom konongs 10
 nafn. Rogæir konongr hellt siðann længe konongdome
 oc øghslaðe mioc sitt riki i margha staðe. hann
 var kallaðr Rogæir riki. hans sun var Vilialmr kon-
 ongr i Sikiløy. døtr Vilialms konongs voro .iii.
 feck æinnar Hæinrekr kæisare. aðra dottor Vilialms 15
 konongs atti iallinn af Kapr. hina þriðiu dottor
 hans atti Margariz kusare.

K. 74. Nu kœmr Sigurðr konongr til Akrs.
 (245) Sighurðr konongr for siðan ut ivir haf oc hellt
 1109 skipum sinum til Akrsborghar for þeðann landvegis 20
 ut til Iorsalaborghar fann þer Balldvina er þa var
 konongr ivir Iorsalalannde var þer Sighurðr kon-
 ongr i goðum faghnaðe. oc sialfr Baldvini konongr
 fylghðe honom ut til arenar Iorðanar. oc aftr til
 Iorsalaborghar. Gaf Baldvini konongr með raðe 25
 patriarchans af crossenom hælgha noccon lut oc
 margha aðra hælgha doma.

17. kusare: sál. rettet (Fsk.) fra kæisare; i A selv ser
 det dog ud som om skriveren havde begyndt på et u efter
 k, men rettet det til æ.

K. 75. Nu fara þeir baðir til Sættar **A**
Sigurðr konongr oc sva Baldvini.

A þæiri somu tið for Balldvini konongr meðr
hær sinn til borghar þeirar a Syrlande er Sætt
5 hæitir. Sigurðr konongr for auc meðr konongenom
til þeirar somu borghar meðr herr sinn oc i þæiri
ferð unnu þeir borghena Baldvini konongr oc Sig-
urðr konongr. Enn þeghar gaf Sighurðr konongr
Baldvina kononge borghina oc sætti til varðvæizlu
10 ivir borghina kristna menn sva sæghir Haldor
sevaldre.

261. Borgh hæiðna vann bræðer
bæmia tikr af riki
háðuz hværr við pryðe
15 4 hilldr enn gaft af millde.

K. 76. Nu fær hann til Garðz.

Siðan for Sighrðr konongr aftr til Akrsborgar ¹⁶²
oc toco þer scip sin. foro brot af landeno oc for ⁽²⁴⁶⁾
þa Sighurðr konongr með liði sinu til Myclagarz
20 oc aðr enn hann sighlde upp i sund. þa la hann
halvann manoð raðann byr. fyrir því at hann villdi
þa sighla. er seghlum hans være æket fram at
skipe. firir því at þa matte sia af hvaro tvæggia
landeno i oll sæghl hans firir því at þou voro oll
25 af pellum. oc þa er hann sighlde at Miklagarðe let
Alæxius kæisare uppluka borghliði því er hæitir
Gullvarta. gecc þa Sighurðr konongr inn i borghina
oc voro oll stræti firir hanum dreghinn með þæll-
um Sighurðr konongr mælti við menn sina at þeir

18. toco: toc A2.

261. Borg heiðna vann bræðir háðisk hver við pryði
benja tikr af riki, hildr, en gaft af mildi.

A skylldu lata ser fatt umm finnaz. þo at þeir sæ þa
luti er æighi væri oftsefir i Norðlondum oc sva
gerðo þeir gengo sva a pellinn sëm þa at hært
være strætit. Alæxius kæisare faghnaðe Sighurðe
kononge væl oc feck hanom dyrleggar hallir oc 5
liði hans.

K. 77. Vm þaðrhæims læik.

(247) Nu bauð Alæxius kæisare Sighurðe kononge
hvert hann villde at æfnat væri til læiks þess er
kallaðr er þaðræims læikr. eða villdi hann þiggia 10
iammikit gull af hanom sëm læikr costaðe enn þet
var vi scippund gullz. Sighurðr konongr kous læik-
inn oc likaðe þet kæisaranum væl oc let nu bua
læikinn oc hafðe sa læikr falegha aðr sen veret
eða læikinn. þer var mikill fiolde þeira Norðmanna 15
er gek

* * *

B
(248) gort veret i Norege. hann let oc gera virkit við
Agðanes. oc kirkiu norðr i Vagom. oc lagðe eignir
til. Ofysteinn konongr let oc gera skip i Niðarose.
æftir þui sem var Ormrenn lange. let þar gera a 20
dreca hafuð oc bua gulli. oc callaðe Dreca. Ofy-
steinn konongr com lamtalande undir sik. fyrstur
Noregs kononga.

10. þaðræims: þaðrheims A1. 14. læikinn: sál. A1-2;
læikm A. 16. gek: her er en lakune i A, i A2 af AM be-
tegnat ved „desunt multa“; da der foreløbig også er lakune
i B, mangler der her i værket et stykke.

K. 78. Vm andlat Sigurðar konongs oc þeirra brøðra. oc um skyrsl Harallz gilla.

(A) þrettanda are rikis þeirra brøðra Sigurðar ⁽²⁴⁹⁾ 1015-16
konongs. oc Ofysteins konongs. toc sott Olafir kon-
5 ongs broðer þeirra oc andaðest. var lik hans iarðat
i Niðarose at Kristkirkiu. en .vii. vætrum siðar fecc 1022-23
Ofysteinn konongr sutt oc andaðest suðr a Stimi a
Hustaðum. var siðan lik hans ført norðr i Niðaros
oc iarðat at Kristkirkiu. hans dauða harmaðe hværr
10 maðr i Norege. en siðan reð Sigurðr konongr einn
landeno. Fam vætrom æftir andlat Ofysteins kon- (250)
ongs com vestan af Irlande sa maðr er callaðr var
Haralldr. oc lezk vera sun Magnus bærfoz. hann 163
hafðe veret callaðr a Irlande gillikrist. oc þa er
15 Haralldr kom til Sigurðar konongs. oc bar sitt mal
firir hann. oc beiddist at gera skirslr til faðernis
ser. en Sigurðr konongr bar þetta mal firir vini
sina oc var lengi aðr um raðet en lofat være. at
Haralldr skyldi troða skrar. oc sanna sva faðerni
20 sitt. en þat varo .vii. plogiarn gloande. oc þar giecc
Haralldr æftir berom fotom. oc .ii. biscupar leiddu
hann. oc hæfir þesse skirsl frecost veret gorr i
Norege. Haralldr varð væl skirr. oc syndi þa Sig-
urðe kononge heila føtr sina. oc allum þeim sem
25 við varo stadder. Sigurðr konongr toc þa væl Har-
allz frenzemi oc hafðe hann með ser innan hirðar.
oc let væl ifir hanum. en Magnusi syni Sigurðar
konongs var þungt til Haralldz. oc marger aðrer
vicu æftir Magnusi um þat sama mal. Magnus sunr
30 Sigurðar konongs fecc Kristinar dottor Knuz lavarðar

2. gilla: gilli B1-2. 8. Hu.: rettet; Fa- B. 11. vætrom:
þar tf. B (alene). 20. þat: þa B (alene). 27. M. syni: sál.
rettet i F'sk. fra Magnus sonr.

oc Ingibiorgar dottor Harallz konongs. systur Malm-
friðar drotningar er Sigurðr konongr faðer hans
(251) atte. þa er Sigurðr konongr var staddr i Vik austr.
fecc hann sott oc andaðezk. oc hafðe þo lengi aðr
haft mikit vanheilendi. var lic Sigurðar konongs 5
flutt til Asloar oc hvilir hann i Hallvarzkirkiu i
steinvæggenom syðru megin firir utan korenn. þa
1130 hafðe Sigurðr konongr raðet Norege .vii. vætr oc
.xx. siðan Magnus konongr bærføtr faðer hans fell
i fra.

10

K. 79. Vm osætte þeirra frenda Magnus
konongs oc Harallz gilla.

(252) (E)ftir andlat Sigurðar konongs varo þeir til
kononga tæknir. Magnus sunr Sigurðar konongs. oc
Haralldr Magnus sunr broðer Sigurðar konongs. oc 15
hafðe sina hirð hvarr þeirra. oc eigi hafðu þeir
lengi baðer veret konongar. aðr en usætte gerðezk
a miðli þeirra. oc sva mikit var at þui at hvarr
þeirra hio bu firir aðrum. oc þui nest drapust þeir
1134 menn firir. a fiorða are rikis þeirra var Haralldr 20
konongr i Vik austr austarlega. oc samnaðest at
liði. Magnus konongr dro saman hær mikinn oc for
a mot Haralldre kononge frenda sinum. þeir funnuz
þar sem heitir Fyrirleif. hafðe Magnus konongr lið
meira myklu. þar barðust þeir oc varð mikit mann- 25
fall. þar fell Kristrøðr broðer Harallz konongs
sammøðra. oc eigi færra hirðmanna hans en .lx.
En Haralldr konongr komse sialfr a flotta. Haralldr
konongr flyði suðr til Danmarcar a fund Eiriks
Danakonongs Eiriks sunar. þeir hafðu aðr giorzk 30

1. Malm.: sál. B1-2; Mal- B. 5. mikit: sál. B1-2; mikil B.
23. þeir: sál. B1-2; þar B. 24. þar: sál. B1-2; þar B.
25. varð: var B (alene).

eiðbróðr. Eiríkr konongr veitti Haralldi kononge
allt Halland til ífirferðar. oc gaf hanum .vi. lang- 164
skip reiðislaus. Eftir Fyrirleifar orrastu lagðe Magnus
konongr allan Noreg undir sik. oc for um haustet
5 norðr til Biorgviniar oc foro þa hæim lendir menn
flester til bua sinna. þetta sama haust com Haralldr (253)
konongr sunnan af Danmorce. oc þa er hann com
til Konongahellu var firir hanum samnaðr noccor.
oc varð þo engi bardage firir þui at bœar menn
10 gafozk upp oc toco við Haralldi kononge. Byriaðe
þa Haralldr konongr færð sina norðr um Vikena
oc drap marga menn. en af sumum toc hann fe
mikit. Ða fecc Haralldr konongr ser skip oc dreif
at hanum lið mikit. oc þa er hann com austan
15 Borgar toc hann þa bróðrna Nerið oc Asbiorn. bað
þa kiosa hvarr þeirra villdi vera hængðr eða hvar
fara i Sarp. Neriðr var hængðr en Asbiorn for i Sarp.
hann var elldri oc sa þotte dauðinn enn grim-
legre. Siðan for Haralldr konongr norðr með lande
20 oc lagðe land allt undir sik þar sem hann for. Ða
er Magnus konongr spurði þessi tíðendi. gierðe
hann boð æftir lendum mannum sinum. oc bauð ut
leiðangr. en flester lendir menn dvaldust heima.
sva com oc fatt af héraðom til hans. þa kallaðe
25 hann til sin Sigurð Sigurðar sun Nefsteins sunar

5. foro: for *B (alene)*. 6. til: *her begynder A igen*.
8. Kga.: Konong- *A*. hanum: þer *tf. A*. noccor: sva *tf. A*.
9. varð: var *A*. bœar: byar- *A*. 10. Har.: at *tf. A*. 11. þa:
sa(!) *A (alene)*. 15. Borgar: at Borgh *A*. Nerið: Nereið *AI*.
bað: oc bað *A*. 16. hvarr: hværr *B (alene)*. vera hængðr:
omv. A. 16—17. hvar—Sarp: ut i Sarp fara *A*. 17. for:
var skotinn *A*. Sarp: þviat *tf. A*. 18. oc: *ul. A og omv.*:
þ. sa. grim-: grun- *B1-2*. 20. for: enn *tf. A*. 21. spurði:
fra *A*. tíðendi: þa *tf. A*. 23. leiðangr: læiðangri *A*. flester |
l. m.: *omv. A*. 25. sunar: *A*; sun(!) *B*.

hann var mikill hofðingi oc allra manna vitrastr.
oc spurði Magnus konongr hann raða hversso hatta
skylldi. en hann svaraðe a þa lund. Hærra sagðe
hann. til þessa kann ec goð rað læggia ef þer vilíð
nyta. gereð mik eða annan lendan mann mote Har- 5
alldi frenda yðrum. oc lateð bioða hanum sætt. sva
sem hinir bæztu menn leggja rað til i baða staðe.
bioða hanum þat riki er hann a at retto at hafa.
oc ero sva marger menn vitrir oc goðviliaðer með
Haralldi kononge. at þetta ærende munu flytia 10
giarna við hann. Ða svaraðe Magnus konongr.
litla rið niotom ver þa þess sigurs er ver vunnum
landet allt undir oss i haust. ef ver sculum nu upp
gefa. at orœyndu. oc eigi vil ec þat. gef til annat
rað hværssso ec scal hallda landeno. þa svaraðe 15
Sigurðr. þat er þa mitt rað at fara a brott heðan
or Gulapingslogum. oc norðr i Þrondheim. oc freistið
ef þer faeð styrk af Þrøndom. þa svaraðe konongren
man eigi þa Haralldr konongr læggia allt landet undir
sik austan ef ver flyum undan. þa svaraðe Sigurðr. 20
165 enn er eitt rað til oc er illt. gereð til geste oc lateð
drepa einn lendan mann eða tva þa er nu

1. allra—vitrastr: *sál. A, B*; vitr maðr *B1-2*. 2. M. kgr:
ul. A. 4. þessa: þess *A*. kann: *sál. A*; man *B*. læggia:
ul. A. 5. nyta: þau hava *A*. eða: oc *A*. mann: a *tf. A*.
6. yðrum: yðar *B (alene)*. oc lateð: at *A*. 7. i: a *A*. 8. han-
um: oc allt *tf. A*. at(1): með *A*. 9. menn vitrir: *omv. A*.
oc goðv.: *ul. A*. 10—11. flytia giarna: gi. vilia fl. *A*. 12. þess
sigurs: þa rikis þess *A*. ver vunnum: þa u. v. *A*. 13. landet
—oss: *ul. A*. sculum: skyldim *A*. 14. gefa: allt *tf. A*.
15. hallda: ollu *tf. A*. 16. þa: *ul. A*. a brott: i brot *A*.
17. i Þr.: til Þrondæims *A*. freistið: freista *A*. 18. þer—
styrk: þar faez norðr noccor styrer *A*. 20. undan: *ul. A*.
21. enn er: *omv. A*. til(1): ef þat vil hafa *tf. A*. er(2): þo *A*.
gereð: at gera *A*. lateð: lata *A*. 22. einn: eða baða tva
tf. A og ul. det fölg.: eða tva.

sitia hæima. oc vilia æigi nu coma til yðar. oc gefa þær veizlr er þær hafa hafðar. þæim noccorom er her ero með yðr oc þer truið væl. kann þa væra at aðrer se við oc vili eigi biða heiman þuicra 5 hæimsokna. þa svaraðe konongrenn. þetta rað man verða uvinsællt. oc cann vera þo at ec lata drepa lenda menn mina oc fæ ec aðrum len þæirra. kann vera at þær se mer eigi bætri. þa stoð Sigurðr upp oc giecc brott oc mællte. hvi scal ec eigi gefa 10 yðr þat rað hærra. er ec se at þer vilið hafa. sitia her i Biorgvin þar til er Haralldr kœmr með allu liði sinu. oc mantu þa verða annat hvart at flya. eða þola meizlr. eða dauða at þriðia coste.

K. 80. Enn um Haralld gilla oc Magnus.

15 (H)ARalldr konongr com þa með allu liði sinu (254) til Biorgyniar iola æftan. oc villdi eigi læggia til bæiarens firir hælgar sacar at beriastr. oc lagðe i Floravaga oc la þar um iolenn. oc hafðe mikit lið. oc enn como til hans ur hæraðum .xi. c. manna 20 um iol. þesse var callaðr muga vetrenn. Magnus konongr hafðe oc viðrbunað mikinn i bœnom. oc

1. sitia hæima: hava hæima sæzk A. vilia: villdo A. nu: ul. A. 3. ero: er A. 4. aðrer: lendir mennener *tf.* A. se við: kome til yðar A. vili: vilia A. 5. hæim-: ul. A. 6. oc: ul. A. 7. lenda: ul. A. fæ: fa A. len þæirra: mann-um lænit þa A. 9. giecc: a *tf.* A. mællte: sva *tf.* A. 10. hærra: ul. A. ec-at: ul. A. hafa: at *tf.* A. 11. Har.: kgr *tf.* A. kœmr: her *tf.* A. 12. mantu: mannt A. annat hvart: ul. A; hvært *skr.* B (*alene*). 13. at—coste: ul. A. 14. *Overskr. fra B; konung tf. B (alene)*; Her leggr H. kgr skipum sinum i Floro vaga A. 15. þa með: ul. A og *omv.*: i. s. allu. 16. Biorgyniar: -vinar B (*alene*). 17. bœ-: by- A. 18. Flora-: Floro- A. mikit: allmikit A. 19. como: menn *tf.* A. hans: um iolinn *tf.* A. ur: af B1. 20. um iol: ul. A. var callaðr: varo callaðer(!) A (*alene*). 21. oc(1): ul. A. i: a A.

let alla daga i iolonom hafa mikit starf. hann let gera valslængio ut i holme. oc hann let gera allt utan fra Kristkirkiu oc ifir til munka bryggiu með viðum oc sumt með iarnrekendom. sva at eigi 5 matte fara skipum i vagenn. hann let oc gera hær- spora marga oc casta ifir a Ioansvallu. oc hann atte þing við bœiar menn oc bað ser liðs. oc heto aller goðo um þat. Affara dag iolanna lagðe Har- alldr konongr at bœnom allum hær sinum. oc hamlaðu þær skipunum at Norðnese. En Magnus 10 konongr hafðe fylkingar sinar ut i holme. en þa hugðu þær Magnus konongr. at þær Haralldr konongr villdu upp ganga i Norðnese. vændi þa Magnus konongr allu liði sinu inn æftir bœnom. oc þa er þær como inn i vags botnenn. sa þær at Haralldr 15 konongr hafðe lagt allum skipum sinum at holme. oc lið hans var þa allt a land comet. sotte þa Har- alldr konongr otan æftir bœnom. en marger bœar menn skruppu inn i garða sina oc i hus. þa er Magnus konongr for inn eftir bœnom oc var þa 20 eigi gott til þæirra at taca. en þa er Magnus konongs menn sa hvat ofrefli hærss er Haralldr konongr hafðe. flyði allt lið Magnus konongs. sumt upp i

2. valslængio: palslængio i bœnom A; slængior B. ut: uti A. hann—gera: ul. A. 3. Krist-: stæin- A. til: moti A. 5. i: um B (*alene*). oc gera: *omv.* A. 6. Ioansvallu: Ioðs vollum A. oc(2): *efter* atte A. 7. bœ-: by- A. oc(2): en A og *omv.* aller h. 8. iolanna: *uden art.* A. 11. en: oc A. 12. hugðu þær: hugðe A. þær(2): ul. A. 13. villdu: villdi A. upp ganga: *omv.* A. vændi þa: oc venndi aftr þa A. 15. botnenn: *uden art.* A og *tf.* þa. 16. allum—sinum | at holme: *omv.* A. 17. lið hans³ | var þa² | allt¹: *omv.* A. 18. otan: utan A. bœ-(2): by- A. 19. skruppu inn: hafðu hæim genngit A. oc—hus: ul. A. 20. for inn: hafðe inn snuit A. 20—21. var—en: ul. A. 21—22. M. kgs | menn: *omv.* A. 22. hvat: ul. A. 22—23. er—hafðe: Harallz kgs þa A. 23. allt—kgs: lið hans allt A.

fiallet en sumt aftr i bæenn. oc sumt a hærsporana.
 en Magnus konongr giecc þa ut a skip sitt oc sættiz
 i lyfting. oc fatt manna með hanum. en með þui 166
 at þær hafðu ængan liðs kost at fara brott a skipinu.
 5 oc sva bannaðe umbunaðr sa er gorr var um þværan
 vagenn. sva sægir Einar Skulasunr.

262. Luku vag viku
 var at costr fara
 bryns Biorgyniar
 10 a braut haskrautum.

Ða como menn Harallz konongs a skipet. oc varð
 þa Magnus konongr handtekinn oc var hann i
 giæzlo Harallz konongs um rið. oc var þa um raðet
 hans mal. i þessom fyndi fell ekki mart manna. oc
 15 flestom varo grið gefen. sva sægir Halldor svalldre.

263. Mattuð olld þa er otta
 ognfyrstr konongr lysti
 liop firir hilmis vapnom
 a hæf flotte by veria.

1. oc: enn *A*. 2. þa: *ul. A*. 4—5. þær—sva: *ul. A*.
 5. -bunaðr: *med art. A*. 6. vagenn: vegenn *A (alene) og tf.*:
 oc þær hafðu ængann kost at fara a brott með scipit. sva:
 sem *tf. A*.

V. 262. ² costr: koster *A*. ³ Biorg.: -viniar *A*. ⁴ -skraut-
 um: -skautom *A*.

11. varð: var *A*. 12. hand: *ul. A*. hann: þa *A*. 13. oc:
ul. A. um raðet: *omv. A*. 15. flestom: mannum *tf. A*.
 svalldre: skalldi *A*.

V. 263. ¹ Mattuð: Matte at *A*. ² -fyrstr: fyst' *A*.

262. Luku vág viku,
 varat kostr fara
 brúns, Björgynjar,
 braut háskrautum.

263. Máttit öld, pás ótta
 ógnfýstr konungr lýsti,
 hljóp, fyr hilmis vópnum
 herflótti, bý verja.

Eftir þetta var Magnus konongr bæde blindaðr
 oc gialldr. en Reinalldr biscup or Stafangre var
 hængndr ut i holme við valsløngiuna. Magnus kon-
 ongr for þa norðr i Þronðheim. oc tok þar munka 5
 klæde. en Haralldr konongr lagde þa allt landet
 undir sik. Haralldr konongr fecc Ingiriðar dottor
 Ragnvallz Inga sunar. Steinkællsunar. Ingiriði hafde
 fyrr atta Heinrekr skotulær. sunr Sveins Sveins-
 sunar Dana konongs. þæirra synir varo þær Magnus
 Svía konongr oc Ragnvalldr iarll. oc Buriz. Har- 10
 alldr konongr atte sun við Þoro Guðorms dottor
 grabarða. sa het Sigurðr. Tveim vætrom siðar atte
 hann annan sun við Ingiriði drotningu. sa het Ingi.

K. 81. Vm Sigurð slæmbidiakn.

(255) (Sigurðr er callaðr var slæmbidiakn com til 15
 Noregs vestan um haf. hann for suðr til Danmarcar
 oc bar þar iarn til faðernis at hann var sunr Magnus
 berföz. oc varo við þessa skirslu .v. biscupar oc
 varð væl skirr. sva sægir Ivar Ingimundar sunr.

264. Gerðo skirslu
 um skioldungs kyn

20

1. bæde: *ul. A*. 2. gialldr: giælldr *A*. or: af *A*. 3. ut:
 uti *B (alene)*. 4. þa: *ul. A*. Þronðheim: Niðarholm *A*; *jfr.*
Mork. þar: þær *B (alene)*. 5. allt landet: landd allt *A*.
 6. H. kgr: Hann *A*. fecc: þa *tf. A*. 7. Ragnv.: Raghualz *A*.
 I. sunar: *omv. A*. 8. fyrr atta: *omv. A*. skotulær: skocular *A*.
 Sveins: *ul. A*. 10. oc(*bis*): *ul. A*. Ragnv.: Ragnvalldr *A*.
 Buriz: Bariz *B (alene)*; enn *tf. A*. 11. við: með *A = I*. 13.
 Guðorms: Guðþ- *A*. 12. Sig.: enn *tf. A*. 13. annan: *ul. A*.
 14. *Overskr. i A*: Her ræðir um Sigurð slæmbidiakn; -diakna
skr. B (alene). 16. um: ifir *A*. 17. Magnus: kgs *tf. A*.
 18. -föz: föta *A (A1 = B)*. þessa skirslu: þessi skirslu *A*.
 19. væl: hann *A*.

V. 264. ¹ skirslu: skirslu *A*.

fim biscupar
 4 þæir er framast þotto
 sva bar raunir
 at riks konongs
 5 þess var ens millda
 8 Magnus faðer.

Þaðan for Sigurðr slæmbidiakn til Noregs. oc com 167
 a fund Harallz konongs broðor sins. en við hanum
 var þunglega tækit. oc lagðe Haralldr konongr oc
 10 hans raðgiafar engan trunað a skirslu hans. oc var
 Sigurðr þa hanndtekinn oc leiddr a skutu eina. oc
 rero menn a braut með hanum. oc þa er þæir como
 langt fra bœnom Biorgyn. sat Sigurðr i firirrumi oc
 hafðe ifir ser mattul skinnlausan. horfðe niðr a
 15 þiliuna firir sik. oc hafðe hændrnar a mattuls bond-
 unum oc flutti upp a hals ser. oc þa stoð hann upp
 oc beiddist at ganga til borðs. stoðo upp með han-
 um .ii. menn oc helldo a klæðom hans. En þegar

7 ens: hins A.

7. oc: *ul. A.* com: *sål. alle undt. B:* for. 8. en: *ul. A.*
 9. var: þer *tf. A.* 10. trunað: truna *B (alene).* skirslu:
 skirli *A.* 10—11. var S. | þa: *omv. A.* 12. braut: brott *A.*
 hanum: hann *B (alene).* como: mioc *tf. A.* 13. langt: *ul. B1;*
 brott *tf. A.* -rumi: *með art. A.* 14. ifir ser | m. sk.: *omv. A.*
 skinnlausan: *sål. A;* skyckio *B;* sk.... *B1-2;* hann *tf. A.*
 a: at *B (alene).* 15. bondunum: banndenu *A.* 16. flutti—a:
sål. A; *åben plads B.* þa . . hann: *ul. A.* 17. stoðo upp: oc *A.*
 17—18. með hanum | .ii. menn: *omv. A.* 18. menn—helldo:
sål. B, A; *åben plads B1;* oc helldo *er tf. af AM i B2.*
 a: *ul. A.* En: oc *A.*

264. Gerðu skirslu
 of skjöldungs kyn
 fimm byskupar,
 þeirs framast þóttu;

svá bar raunir,
 at riks konungs
 þess vas ens milda
 Magnús faðir.

er hann kom til borzens. toc hann henndi sinni
 hvarn þæirra oc stœyptist firir borð með baðom
 þæim. en með þui at skutan renndi skiott oc þæim
 varð sæint at snua henni. bar firir þui i sundr
 þæirra fyndi at sinni. Sigurðr toc eitt kaf furðu 5
 langt. oc þa er hann com upp var hann ner lannde.
 oc fyrr var hann a landeno en þeir giæte tækit sina
 menn a skutunni. var Sigurðr allra manna fot-
 hvatastr oc fengo þæir ækki natt hanum at þui
 sinni. foro aftr Biorgyniar a fund Harallz konongs 10
 oc sagðu hanum sva buit. oc var þæirra færð litt
 lœyfð. Sigurðr for þa a launungu til vina sinna. oc
 hafðe með ser þa noccora menn. oc þa er miok
 1163 leið at iolom com hann til Biorgyniar a launungu
 oc lœyndu hanum bœyar menn. nesta eftan firir 15
 Luciu messo þa er Haralldr sat ifir matborðe.
 mællte sa maðr til hans er nestr hanum sat. hærra
 sagðe hann ver hafum þrætt um þar til er ver
 hafum veðiat um eitt mark. oc fær þetta engi maðr
 lœyst nema þer einir oc sagðe hanum einum saman. 20
 Ec sagða þat hærra at þer mynduð liggia i hia
 Ingiriði drotningu i nott. en þæir segia at þu mynir

1. er: *ul. A.* toc: þa tok *A.* henndi sinni: *omv. A.*
 2. hvarn: hværn *B (alene).* borð: *með art. A.* 2—3. baðom
 þæim: baða þa *A.* 3. en: oc *A.* 4. varð sæint: *sål. A;* tokzk
 æigi skiot *B.* 5. at: þvi *tf. A.* 7—8. sina menn: *sål. A;* *omv. B.*
 8. skutunni: skutuna *A.* 9. natt hanum: hanom naet *A.*
 10. aftr: þæir aftr til *A.* 11. sva buit: þetta *A.* 12. þa: *ul. B*
(alene). 13. þa(1): *ul. A.* 14. iolom: *með art. A.* com—
 launungu: var hann i Biorgvin *A;* -vin- *skr. B (alene) her*
og ellers. 15. bœyar-: byar- *A;* bœar *B1-2.* menn: enn hinn
tf. A. eftan: aftan *B (alene).* 16. Luciu: Lucie *A (A2 = B).*
 Har: kgr *tf. A.* -borðe: *ul. A og tf.:* þa. 17. nestr: nest *A.*
 18. sagðe hann: *ul. A.* um: *ul. A.* 19. eitt mark: æinn lut *A.*
 þetta: þessa þræto *A.* maðr: *ul. A.* 20—21. hanum—sagða:
ul. A. 21. i: *ul. A (A1 = B).*

liggja hia Þoro. þa svaraðe konongren. lata mantu
 veðfeet. oc urðu þeir sva þess varer at hann myndi
 liggja i hia Þoro. þessa menn hafðe Sigurðr slæmbi-
 diakn til niosnar sætta innan hirðar. A þesse samu
 5 nott gilldraðe Sigurðr sva til Harallz konongs. oc
 menn hans. at havuð vorðr Harallz konongs var
 firir þui hærbergi er aller hugðu at hann svæfe i.
 en hinnug var varðlaust sem hann var sialfr inni.
 kom þar Sigurðr um nott oc menn hans til hær-
 10 birgisens oc komoz inn fyrr en konongrenn vaknaðe
 oc baro þegar vopn a hann. let sva Haralldr kon-
 ongr gilli lif sitt. at hann hafðe morg sar. þetta
 var ofarlega a nottenne. Siðan giengo þeir Sig-
 urðr oc hans menn oc toco ser skutu eina. oc þa 168
 15 er dagaðe um morgonenn. rero þeir ut a vagenn
 firir Biorgyniar bryggiu. oc lysti Sigurður vigi Har-
 allz konongs broðor sins a hændr ser. oc beiddist
 af lendum mannum oc hirðenne oc boiær mannum
 at þeir skylldu taca hann til konongs eftir þui sem
 20 aðr hafðe broðer hans veret. en aller svaraðu senn.
 at hann skyllði alldrigi konongr vera. oc sagðu sva
 at tveir lutir ganga til at þu matt alldrigi konongr
 verða. sa er einn at ver hyggium at þu ser eigi

1. hia: i hia A. mantu: mannt þu A. 2. urðu þeir | sva:
 omv. A. 3. i: ul. A. 3—4. þessa—sætta: enn Sigurðr hafði
 til niosnar settar A; þa skr. B (alene). 4. þesse: B1-2;
 þessa A; þesso B. 4—5. samu—gilldraðe: sál. AM i B2, A;
 sam.. cvældi ætlaðe B; sam..... B1. 5. Sigurðr: oc hans
 menn tf. A og ul. oc—hans. 6. at: en hans A og ul. H. kgs.
 7. hugðu: ætlaðo A. 8. var(2): svaf B (alene). 9. kom þar:
 komu þeir A. um—hans: oc hans menn tf. A. 10. inn: i tf. A.
 fyrr en: aðr A. 11. hann: þennhan(!) A. sva: þer A; þa B1.
 12. gilli: ul. A. at hann: oc A. morg: stor tf. A. 14. skutu
 eina: omv. A. 16. Bi. bryggiu: bryggiur A. oc: þa A.
 20. hafðe broðer: hofðu broðr A. 21. alldrigi: alldri B (alene).
 vera: hæita A. 22. at(1): her ero tf. A og ul. ganga. 23. verða:
 vera A. einn: hinn fysti A. hyggium: þæt tf. A.

sunr Magnus konongs. en sa er annar ef sva illa
 hæfir veret. at Magnus konongr hæfir getet sun við
 Þoro Saxa dottor systir Sigriðar. þa hæfir þinn
 getnaðr veret ogiafosamlegr oc sva hæfir nu gefezk
 er þu hæfir nu myrðan broðor þinn. oc þa er Sig- 5
 urðr sa at myndi ekki þar sysla at sinni rere hann
 a brott. lik Harallz konongs var iarðat i Kristkirkiu
 (256) hinni forno. eftir þetta toco Biorgyniar menn Inga
 til konongs Harallz sun. oc var hann þa a fyrsta
 vetr. en þa er Þrønder spurðu dauða Harallz kon- 10
 ongs. þa toco þeir til konongs Sigurð sun Harallz
 konongs. var hann þa a þriðia vetr. Ða hafðe
 Haralldr veret konongr .vi. vetr. er hann fell .iv.
 með Magnusi frenda sinum. en .ii. siðan einn saman.
 Einar Skula sunr getr þess oc at Haralldr konongr 15
 hafðe barzt .ii. sinnum i Danmarcu. annat sinni
 undir Hveðn við vikinga noccora.

265. Otryggum læztu æggjar
 eliun þrar undir harre
 Hveðn a hauldum roðnar
 4 rams munn bruðr þunnar.

20

1. er: ul. A, B1. 2. veret: orðit A. við: með A. 3. Sig-
 riðar: sál. B1-2; Sigurðar B, A. 4. -giafo-: giptu A. 5. er(1):
 ef A. 6. at(1): hann tf. A. at(2)—hann: þa rero þeir A.
 7. brott: braut A og tf. enn. 8. hinni: ul. A. forno: her ny
 linje A. 9. H. sun: omv. A og tf. kgs. oc: ul. A. var.. þa:
 omv. A. 10. vetr: vetri A. Þrønder: Þronndr (spurðil) A
 (spurðu A1-2). dauða: fall A. 12. kgs: ul. A. var.. þa:
 omv. A. vetr: vetri A. 13. veret kgr: omv. A. fell .iv.:
 sál. B1-2, A; fekk riki B. 14. einn saman: ul. A. 15. Skula:
 áben plads B1; AM i B2. 16. hafðe: hefðe A. 17. noccora:
 sva sæghir Einar tf. A.

V. 265. ¹-trygg-: tryggi- A. læztu: lezt þu A. ²undir:
 und A. ³Hveðn a: áben plads i B (alene). ⁴munn bruðr:
 munnr litaðr A.

Enn sægir Einar sva.

266. Attuð soen við slettan
særkriouður hærs merki
harör þar er rægg um virðum
4 Lesøyiar þrom bleso.

Sva er sagt at Haralldr konongr haföe sigr i hvarre-
tveggju orrostu. Eftir fall Harallz konongs. for
Sigurouur slæmbidiakn a Noröhoröaland oc inn i Sogn
oc drifu til hans menn. Sigurouur atte þing við Sygni oc
10 Noröhoröa. oc a þui þingi var hanum gefet kon-
ongs namn. oc þar giengo marger hanum til hannda.
oc gieröoz hans sværöacarar. sva sægir Ivar Ingi-
mundar sun.

267. Toco við milldum
Magnus syni
Horöar oc Sygnir
4 eftir Haralld fallenn

169

V. 266. ¹ soen—slettan: *säl. A; öben plads B; sol ... slettan AM i B2.* ² hærs mærki: *B1, mærki AM i B2; öben plads B; halfs mærki A.* ⁴ bleso: *A, bl AM i B2; öben plads B, B1.*

6. Sva—sagt: *säl. A, AM i B2; mgl. B1; Hann sægir oc B. haföe: hæföe A, B1.* 7. orrostu: *meö art. A.* fall—kgs: *hans fall A.* 7—8. for S.: *öben plads B1.* 8. -diakn: *noröur tf. A.* 9. til hans | menn: *omv. A.* atte—viö: *öben plads i B (B1 har Sigurouur a ...).* 11. marger: *menn tf. A.*

V. 267. ⁴ eftir: at A.

265. Ötryggum lézt eggjar
eljunþrar und hári
Hveöin á hölðum roönar
hrafns munnlituöur þunnar.
266. Öttuö sökn við sléttan,
serkrjóöur Höars, merki,
haröur, þars hregg of viröum,
Hléseyjar þrom, blésu.

267. Töku við mildum
Magnús syni
Höröar ok Sygnir
at Haralld fallinn;
sörusk margir
menn á þingi
buölungs syni
i broöur staö.

sorost marger
menn a þingi
buölungs syni
8 i broöur staö.

Öa fecc Sigurouur eina tvitugsesso oc noccorar skutr 5
smar. vendi þa noröur meö lande. oc þegar hann
com noröur risu Mörer við hanum. firir þui at þær
haföu iattaö meö Þröndom lyöni til Sigurouur kon-
ongs. for þa Sigurouur skyndilega oc ætlaöe at coma
ovart noröur i Niöaros. oc com um nottena undir 10
Niöarholm. var hanum þar sagt at niosn myndi
comen vera firir hann i böenn. Öa toc hann ut or
klaustranom Magnus konong er blindaöur var oc
haföe meö ser. oc hugöi at þa myndi liö meira at
hanum drifa en aöur. oc sva var. vendu siöan ut or 15
Þröndheimi. oc litlu siöar skyldust þær Magnus
oc Sigurouur.

K. 82.

^A
(256b) Eftir drap Haralz gilla var Sighurouur sun hans
tækinn til konongs þa er hann var a fioröa vettri 20
i Þröndæime. oc Inge konongr var tækinn til kon-
ongs austr i Vic þa er hann var a ööruum vetri.
fostri Sighurouur var Guöormr Baröar sun faöir
Philippus. þær æflöu Sighurouur konong Ottar birtingr
oc Ogmundr syptir Petr buröarsvæinn þær æflöu 25

5—6. skutr smar: *smaskutr A.* 6. þegar: *er tf. A.*
7. noröur: *um Staö þa tf. A.* við: *a moti A.* firir: *ul. A.*
8. meö: *ul. A.* lyöni—kgs: *liöi sinu moti Sighurouur kge A.*
9. þa S.: *S. kgr þa noröur A.* 10. um nottena: *nott æina A.*
11. Niöar: *Niöiar(!) A.* þar: *ul. A.* 13. var: *haföe veret A.*
14—15. liö meira³ | at hanum² | drifa¹: *omv. A.* 15. vendu:
oc vena A. 16. Þröndh.: *firöinum A.* 16—17. M. oc S.:
ul. A. Hermed slutter B fullstændig. 23. Baröar: *säl. A1;*
broöur A2; A utydel., snarest = A2. 25. syptir: *sviptir A1.*

Inga Ogmundr fostri hans oc Þiostolfr Olasun. Hit **A**
 nesta sumar æftir er Ingi var tækinn til konongs
 þa otto hans menn orasto við Magnus konong hinn
 blinda a Upplonndum i Minni oc hófðu sigr þer
 5 fello af liði Magnus Haldor Sighurðarsun Biorn
 Ærlings sun Gunnar af Gimsum oc mart annara
 manna. Magnus fluðe austr i Gautland. aðra orastu
 otto Inga menn við Kall Suna sun a Krokaskoghe oc
 hófðu sigr. þer fell Munan Agmundar son oc maret
 10 Gauta.

K. 83. Her kœmr Æiríkr sunnan.

I þenna tíma com Æiríkr æimune sunnan af (257)
 Danmorcu oc Magnus hinn blinde með hanum. oc
 hófðu ørgrynne liðs. þær heldo liðino til Tunbærgs.
 15 þer stoð a mot þeim Ormr Dagssun oc naðo þær
 æi uppgongu. þeðann heldo þær inn til Oslo. þer
 var firir Þiostolfr Olasun. þer laust Þiostolfr Askel
 með brodde stambua Æiríks þa for skrin hins
 hælgha Hallvarz upp a Rouma ríki til Fors oc var
 20 þer þria manoda þa brænde Æiríkr allann Aslo þer
 oc Hallvars kirkiu. þa com Þiostolfr ovan af Rauma
 ríki meðr liðe miklu. oc naðe Æiríkr æighi upp-
 gongu firir samnaðe lanz manna oc lagðe brot liði
 sinu oc suðr með lande oc heldo orosto i Horn- 170
 25 borosundum við Inga konong oc Amunda fostr foðr
 hans oc Gyrðr Loghbersa sun. þeir fældu margha
 menn firir Æiríke enn hann fluðe til Danmarcar
 meðr mykille snœpyu.

1. Ola: Ala- A1. 15. a: i A1. naðo: naðe A, A2.
 16. Oslo: Olslo A (alene). 20. Aslo: Oslo A1. 25. Amunda:
 Amun A. 26. -bersa: A1; heisa A.

A K. 84. Nu fær Sigurðr slæmbidiakn
 til Ælvar.

Sighurðr slæmbidiakn com þat sama sumar til
 Danmarcar oc hafðe tvær orostr við Vindr oc hafðe
 sigr i baðom síðan hellt hann i Ælvi. oc tok þer 5
 iii. skip af liðe þeira Þorirs hvinantorða oc Olafs
 Harallz sunar kæsiu er atte Ragnilde döttor Magnus
 konongs Olafs sunar. þar ællti Sighurðr Olaf a land
 upp oc Þorer for til Kononghelliú pengat hellt
 Sighurðr æftir liði sinu oc skutuz þær a þer fell 10
 mikit af hvoro tvæggia liðe. þer fell Ulfhæiðinn
 Saxolfssun norðlænzer maðr. stafnbui Sighurðar.
 Enn þa er Sighurðr la i Bortyríu a Lingarz síðu
 þa gerðo Magnus konongr lið at hanum or Tuns-
 berghi. enn þer com Sighurðr nauðolegha undan. 15
 þer fell mart af liðe Sighurðar Fiðr kæit oc Askæll
 Smiz sun. enn Sighurðr siglde suðr til Danmarear.
 þer tyndez Kolbæinn Þorliotzsun a Bataldre hann
 var a æftirbate er þær sighthu mioc. þa braut
 Sigurðr skip sitt er hann com suðr. um vetrem 20
 var hann i Alaborgh um sumarit æftir foro þær
 baðir saman sunnann Magnus oc Sigurðr vii skipum
 oc comu a Lista. þer drapo þær Bentein Kolbæins
 sun þer for Ingi sialvr a moti þeim oc elli Hacon
 þungellto a land upp. oc allt lið hans. þær flyðo inn 25
 undan inn i fiordu. Sighurðr stoekr sonr Eindriða i
 Gauzdale oc Eiríkr hæl broðir hans oc Andres
 kelledu skitr. síðann sighthu þær norðr Sighurðr oc
 Magnus hit ytra iii skipum a Halogaland þann vetr
 var Magnus konongr i Biarkrœyo með Viðkunne 30
 Ions syne. enn Sighurðr for a Finnmork norðr með

17. Smiz: Snuz A1. 25. inn: ul. A1. 27. Gauz-:
 Gautz(?) A1. 30. Biarkr-: Biark- A1-2.

xx menn. um varit æftir þa hellt Sigurðr norðann A
með ii skutr. er Finnar hófðu fengit hanum. þa for
Sighurðr inn i Vaga oc toc þer Sigurð prest oc
suno hans let hann þa drepa alla þa. þaðan for
5 hann i Vik austr. oc toc þar Vilialm skinnara
lændann mann oc annan Þorallda hæst oc drapo
baða. Siðan mætte hann Styrkare glæserovo oc
drap hann. firir Valsmiz bæ hittu þær Svinagrim.
af hanom let Sighurðr hoggva hina vinstri hond.
10 Suðr a Møre toc Sighurðr Heðinn harðmaga oc
Kalf kringluaugha Heðinn drapo þær enn æighi
Kalf. Enn suðr i Herðlo atte Einar sun Laxapals
bu. hann var farenn til gagndagha þings i Hamars
firðe. þa toko þær Sigurðr fe hans allt þet er
15 hæima var oc langskip halfþritogt oc son hans
fiogora vetra gamlan er hvilde hia værcmanne hans
enn værcmenn evaðo vera sinn sun. þa gavo þær
ængi gœymdar svæinsens. værcmanne gaf Æinar
þa er hann com hæim ii aura gullz þær Sigurðr
20 foro austr i Vik oc toko þar austr a Quilldum Finn
sun Sauðaulfs er hann for at hæimta lannskyllder 171
Inga konongs. Fin festo þær upp oc foro siðann
suðr til Danmarcar. I þenn tið sendi Sigurði rit (258)
Inngi með askoro mikille at hann kvæme til liðs
25 við hann. enn þat hit sama sumar æftir kvamo þær
Magnus konongr oc Sigurðr sunnann með xxx skipa.
ner vetrnattom bæðe Danalið oc sva Norðmanna.
þa for Ingi oc Sigurðr a mote þeim með xx scip
allstor. enn þær hittuz sunnudaghenn nest eftir
30 Martæins messo i Hvalum austanfiarðar við Holm- (1139)
enn gra oc barðuz þar. i hinni fystu rið laghðu

3. Sigurð: -urðr A (*alene*). 14. Sigurðr: oc *tf.* A, A2.
15. lang: *ul.* A1. 17. -menn evaðo: *i* A1 *rettet til* -maðr
kvað. 19-20. S. foro: *sål.* A1; *omv.* A.

A Danir i fra xviii skipum hæim suðr. þa rudduz skip
Sigurðar oc Magnus. þær stoðu længst firir Magnusi
er hann hvilde i reckio sinne. Reiðar Griotgarz sun
oc Sauppruðr enn allir fello aðrir þer. þar fell
Brusi stafnbui Sigurðar Hallvarðr fæger oc Roar 5
Kolbæins sun Ivar geck inn at Haralldde oc vann
fyst at hanom þar fell mikill luti liðs Sigurðar oc
Magnus i holmenom fello mæir enn lx manna. þar
var drepinn Sighurðr prestr son Bærðors Massunar
oc Klemettr sun Ara Æinars sunar Ivar Kalfssun 10
koms a scip Ions Bærðors sunar er þa atti
Cecilio dottor Gyrðr Barðar sunar oc Asbiorn ambi
oc Ivar dynta Starason fe var fæst firir Arnbiorn.
(259) enn Ivar dynntu drapo þær. Enn er þær Inge oc
1142 Sighurðr hafðu veret hófðingiar vi vetr. þa com 15
Óysteinn af Scotlande broðir þæira þat var i
Þronðæim norðr. þær foro æftir hanum Arne sturla
Þorlæivr Bryniolfs sun oc Kolbæinn rugha. enn hann
var tækinn til konongs a Óyra þinge um gang-
dagha at hann skyllde vera konongr ivir hinum iii 20
luta lanzens oc a þet sættuz þær brøðr þa er þær
hittuzk. Engi varo skisli gorr Óysteine til faðernis.
þviat truat var Haralde um þat sem hann saghðe.
enn þæirra brøðra for væl a meðal meðann er
þær reðu firir riki. enn eftir annlat Guðroðar 25
Amunda Þiostolfs oc Ottars birtings er atti Ingiriði
moðor Inga konongs Ogmundar sviptis oc Ogmundar
drængs sonar Kyrpinga-Orms þa slitu þær hirð
sina Ingi oc Sigurðr. Ingi var ryggbrotinn. oc var
þo vinsælastr þæira. brat efter þat snerezk Gregorius 30
sonr Daghs oc Ragnilldar Skopta dottor til lannz
gæzlo við Inga. oc varð hanom at mesta trousti
(260) alla sina ævi. I þenn tið com Nicolas goðe karða-

3. Gr. sun: *omv.* A1. 5. Roar: *fejl for* Ivar. 12. As-
fejl for Arn-. 25. firir: *ul.* A1.

nale i Noregh. oc gaf pallium Ione Byrghis syne. **A**
 oc var hann fyste ærkibiskup i Noreghi. Enn er
 Nicholas com suðr þa varð hann pave oc het hann
 þa Adrianus. en þær lagðo fund millum sin æinn
 5 vætr a Upplandum oc skuldo þer sættazk. Sigurðr
 hafðe vegit ii menn Ofysteins konongs Haralld enn
 vikværka i Biorgvin en norðr i Kaupange Ioann
 prest tapparz sun Biarna Sigurðar sunar. þar sættuz
 þær oc sato længe a male. com þat up af þæira
 10 røðo at þeim syndiz at taka konongdom af Inga 172
 oc lata hann hafa iii bu oc xx oc xxx huskarla.
 þviat þeim þotte hann æi hafa heilsu til at vera
 konongr. þær ætlaðo i Biorgvin um somaret at
 hava at því fund. ef sva mætti vera. þat mal com
 15 firir Inga oc Gregorium. oc foro þær til Biorgviniar
 með miclo liðe. Litlu siðar kom Sighurðr þar. oc
 með muni minna lið. Ofystæinn varð sæinni til
 þæirar stæfnu enn atlat var. Inge konongr let
 blasa til þings i holme ut oc kvamo þær baðer
 20 þinngat Sigurðr oc Innge oc var þinget fiolmennt.
 Gregorius geck a þinget með hialm gullroðenn oc
 alt hans lið var hialmat oskrat niu tighir manna.
 Ingi konongr stoð upp oc saghðe monnum hvat
 hann hafðe spurt. hossa brøðr hans hofðo ætlat at
 25 skipa viðr hann. hann bað ser liðs oc evaz hældr
 vilia lata af lifi sinu enn af faðrlæifð sinne. menn
 gerðo goðann rom at male hans oc letozk hanom
 vilia fylghia. þa stoð up Sigurðr konongr oc talde
 þa brøðr osanna at því sem Inge kennde þeim
 30 hann evað Gregorium liosta slicu upp. oc evaz æighi
 skula lata lanct til. at hann mynde stöypa hialm-
 enom gullroðna. oc sva evað hann at. at æighi
 myndi þær lengi ganga. Gregorius svaraðe stutt-

4. en: *sål. ved rett. A1*; er A, A2. 8. tapparz: = tapparð.

legha oc letzk þess æighi trauðr at þær fyndizk.
 enn fam daghum siðar þa va huskall Sigurðar
 huskall Gregorii. oc villde Gregorius atgongu veita
 Sighurðe. enn Innge konongr latti. oc for þat æighi
 fram. I hinum sama apne va Sighurðr travale sun 5
 Ofysteins travala hirðmaðr Sigurðar konongs Sigurð
 skruðhirnu hirman Inga konongs gamlan mann oc
 allvinsælan. oc kendo menn Sigurði kononge raðenn.
 af þessom sakom bioggioz þær til at væita Sigurði
 kononge atgongu. oc var i því acavaster Gregorius. 10
 Sigurðr konongr drack i garðe Sigríðar sæto firir
 innann Sannbru litlo. þessir menn veittu atsoen
 Sigurði með Inga kononge. Gregorius oc Arne Ivars
 son oc Aslacr Ærlænz sun enn Sigurðr oc hans
 menn gengo upp i loftit þet er var i garðenom oc 15
 skutu or gluggum oc brutu upp ofna oc baro griotet
 a þa þar fell Æinar Laxapalssun af liðe Sigurðar
 oc Hallvarðr Gunnarssun var skotenn i lofteno. þær
 Ingi hiuggu hus til þæira oc geck liðit mioc til
 griða. þa geck Sigurðr konongr ut oc bæiddiz liðs. 20
 hann hafðe skiolld gullroðenn oc kenndu menn
 hann bratt oc vildu æighi lyða hanum oc skutu
 menn at hanum sva sem i drivu sæ. þa er liðit var
 mioc gengit af hænde hanum. þa hioggioz husenn
 fast þa geck hann ut oc firir hanum Þorðr hus- 25
 frøyia. þær villdu þenngat til sem Innge var. oc
 kallaðe Sigurðr til griða við broðor sinn. oc hann
 villdi geva hanom grið enn því var æi lyðt. oc varo
 1155 þær þeghar hognir. þa var illa um þetta værc røtt
 173 oc kenndo menn raðenn Inga kononge. enn þat 30
 hava flestir menn firir satt at þat hafe ennge hans
 rað veret sva sem vattar Æinar Scula sun.

10. acavaster: *acavastr A1-2*. 29. røtt: *sål. A1-2; mgl. A*.

268. Allz enngi þarf Innga A
 ulfgrennir þat kenna
 hværr spyri satt af snerru
 4 sæggr at gram bitu æggjar
 5 Boð gat at stillir stovat
 styriar milldr þo at villde
 fus var fjorspæll ræse
 8 fylkis svæit at væita.

Pa spurðu menn at hver ut leti bera merki kon-
 10 ongsens Æinar evað þa viso.

269. Ut let stong a stræti
 stærk dyrlighra mærkia
 duðuz dorr af ræiðe
 4 Dags sunr bera faghra
 15 nigho menn i gny gunnar
 gagls firir strengiar haghle
 brøðir hava barz miðri
 8 Biorgvin firer osyniu.

Enn quað Einar aðra visu.

20 270. Myndi at sæima senndir
 sva brat hava latet
 spiot flugu lanct i liotri
 4 lif sitt bogha drivu

V. 268. ⁵ stovat: stoðvat A1; i A2 er ð *udstreget*.

268. Alls enngi þarf Inga
 ulfgrennir þat kenna
 (hværr spyri satt af snerru
 seggr) at gram bitu eggjar;
 boð gat at stillir stoðvat
 styrjar mildr þótt vildi;
 fús vas fjorspell ræsi
 fylkis sveit at veita.

269. Ut lét stong á stræti
 (sterk) dyrligra merkja
 (duðusk dorr) af reiði
 Dags sonr bera fagra;
 hnigu menn i gny Gunnar
 gagls fyr strengjar hagli;
 brøðr hafa barzk i miðri
 Björgyn fyr ósynju.

A ef alkostes austan
 Ofysteins flota löysti
 bæinn at Biorgvin sunnan
 8 byr tvæim daghum fyri.

Enn þrim nattom siðar com Ofysteinn konngr or 5
 Vik austann með xxx skipa i Flora vagha. þa baro
 menn orð a meðal oc sætto þa enn þær funnuz
 æighi. Sighurðr Haralz sun var konngr xix vetr oc
 var gravenn at Kristz kirkiu i holme ut. Enn þa
 er Ofysteinn la i Floravagom. þa bauz Gregorius til 10
 at veita hanum atlogu þo at Ingi læghðe æighi til.
 let æighi myna siðar bettra. þess latto marghir oc
 tocz æighi. þa for Ofysteinn i Vik austr. enn Inge
 norðr i Þronðæim oc varo þær þa sattir at kalle.
 enn þo funnuzk þær æighi. Gregorius for austr i 15
 Vik oc var at bui sinu a Bratzberghi. þa gerði
 Ofystæinn konngr for at hanum oc villdi hann af
 taca. enn hann varð varr við oc flúðe undann a
 Upplond með ix tiughu manna oc sotti siðan funnd
 Inga konngs norðr til Kaupangs oc kom norðr firir 20
 174 iolinn. Ingi varð hanum feghinn oc bað hann hava
 af sinu fe þat sem hann villde. þa brende Ofysteinn
 konngr bœ Gregorius. oc hio buet. a þæim sama
 vettre varo naust þau brennd hin myclo. oc hin
 goðo er Ofysteinn konngr atte. þar brunnu skip 25
 meðr er Ingi konngr atte. þau rað voro kændd
 Ofystæine kononge oc Philippuse Gyrðrsyni. fostr-
 brøðer Sigurðar konngs.

6. Flora-: floro- A2 her og i det følg. 25. atte: hafðe att A2.

270. Myndit seima sendir
 svá brátt hafa látit
 (spjót flugu langt i ljótri)
 lif sitt (boga drifu),

ef alkostigs austan
 Eysteins flota leysti
 beinn at Björgyn sunnan
 byrr tveim dögum fyrri.

K. 85. Nu hittaz konongarner i Seleyium. **A**

Enn somaret eftir hittuz konongar i Seløy-⁽²⁶⁴⁾
um oc com Ingi norðann. enn Ofysteinn austann.
þa varo þeir fiolmännir oc þo Inge mycklo fiol-
5 männare þa var at komet at þeir mynnde bæriazk
enn þo sættoz þeir at kalle. oc skylde Ofysteinn
giallda aftr fe Inga oc Gregores enn þat kom æki
fram oc roufz su sætt oll. þa for Inge konongr austr
i Vik. enn Ofysteinn norðr i Þronðheim. þa foro
10 ill orð a millum oc let hvar tvæggia drepa firir
oðrum noccora menn. i þann tíð spandezk miok lið
fra Ofysteine kononge undir Inga konong. oc varo
i þæiri svæit Barðr stanndhale oc Simon skalpr sun
Hallkæls hauks. enn þa er ii vetr varo liðnir fra
15 falle Sigurðar konongs. þa safnaðo baðer liði kon-
ongarnir. oc for Ingi austann með attatighi skipa.
enn Ofystæinn norðann með halfan fimta tigh skipa
Ingi la suðr við Molstr. enn Ofysteinn la litlu
sunnar i Grønenga sunnde. Ofystæinn sende Aslak
20 unnga oc Arna stullu til funndar við Inga oc hafðu
i skip. enn er Inga menn kenndo þa. þa laghðo
þeir at þeim. oc drapo af þeim marga menn. oc
toku undann þeim skip. enn þeir Aslacr oc Arne
liopo a land. oc komu a fund Ofysteine oc saghðu
25 hanum hvat tíðt var Ofysteinn hafðe þa husþing oc
saghðe hværn ofrið þeir buðu oc bað menn at þeir
skylldu duga hanum oc havum ver lið mikit oc gott.
oc vil ec hværgi undan flyia ef þer vilit fylghia
mer. þa varð ænge romr at male hans. enn umm
30 nottena eftir rero þeir a brot morghom skipom a
laun. sumir til motz við Inga. enn sumir til Biorg-
viniar enn sumir i Fiorðu. enn er lyst var þa voro

18. við: *sål. Mork., mgl. alle.* Molstr: *sål. alle.*

A x skip eftir með Ofysteine. þar let hann eftir drecan
mykla er hann hafðe latet giora oc enn annr skip.
oc hiuggu drecan oc spiltu hanum miok. þa geck
Ofysteinn a skip Eindriða Iohans sunar oc foro inn
i Soghn en þeðan oc austr i Vik. 5

K. 86.

⁽²⁶²⁾ Ða toc Ingi skipinn oc hellt austr liðino hit
ytra i Vikena. Ofysteinn var firir austan Follðena
oc hafðe ner xii hundrat manna. enn þeir so skipa
lið Inga þa otaðozk þeir undan oc toko a skogana 10
oc sins veghar hvær konongr var æftir með annan
mann. þa leitaðo Inga menn efter hanum. Simon
skalpr hitti hann er hann geck undan i risrunna
æinum. þeir Simon varo margir saman enn er þeir
hannlaðo konongenn. þa bæidde Ofystæinn konongr 15
at skiota hanom undan oc quað honom þet betr
bera. Simon svaraðe. quað muna ecke verða. þa
bæidde konongrenn at lyða messo aðr en hanum
175 være bane væittr oc sva gerðo þeir. siðan lagðez
hann niðr a gruvu oc bræidde hendr i fra ser. oc 20
bað hoggva sek i kross meðal hærða oc þat fram
1157 for. oc þotti konongr værða væl við. enn Simon
feck þer illann orðrom af því male sva sem vattar
Einar Skulasun.

271. Mun sa er morðe vandez 25
marghillr oc svæik stilli
sið of slicum raðom
4 Simon skalpr of hialpazk.

lic Ofystæins konongs var iarðat a Forse.

1. hann: *sål A1-2, ul. A.*

271. Mun, sás morði vandisk sið af slikum rōðum
margillr ok sveik stilli, Símon skalpr of hialpask.

K. 87.

A

A mot Inga kononge efldu þær Ogmundr Sig-
urðr a Røyri. Philippus Gyrðr sun Einriðe Ions sun
oc marghir aðrir hofðingiar Hakon hærði bræið son
5 Sigurðar konongs oc gavo hanum konongs nafn.
þær Inge atto orosto mikla austr i Ælvi. þar varo
þær þa baðir i liði meðr Inga Gregorius Dagssun
oc Erlingr seacki. þar fell Eindriðe Ionsson oc mikill
foldi af liði Haconar. þeðann a fra fello þæim
10 Hacone þung viðrscripti við Inga. meðann er þær
lifðo baðir. þo settuzk þær margha vegha broghð við
oc gerðoz manndrop i mikil enn siðazta vetrenn er
Ingi lifðe. varo þær Inge oc Gregorius i Biorgvin
þa spurðo þær at Hakon

*

*

*

15

K. 88.

ostilling mugsens at þat odøma værc være tiltekit. (264)
hann var manna sniallaztr. oc com su tala miok i 1163
æinu stað niðr. Erlingr væitti um vetrenn i Tuns-
berghi. oc hann gaf mala um Kyndils messo. Sigh-
20 urðr for meðr hit friðasta lið sitt ovan i Vikina.
oc geck undir hann mikit lið firir ofrikis sacar. enn
margher guldu fe oc for hann sva við. þær varo
sumir i flockenom. er ser leitaðo griða til Ærlings
a laun. enn þar fengoz svor at allir menn þær er
25 þes læitaðo skyldu hava lifs grið. enn þær i mestom
socom varo skyllði engi fa lanz vist. oc er þær
spurðo þet. þa helt þat saman folkenom firir því

14. Hakon: her er en lakune i A: „desunt 2 folia“ skr.
AM i marginen i A2. 20. hit friðasta: ul. A1. sitt: ul. A2.
27. folkenom: ʒ: flokenom; folkeno A1-2.

A at þeir voro marghir er sek vissu at því sanna at
Ærlingi mundi þyckia sacbitnir viðr sek. Philippus
Gyrðrsun gec til sættar viðr Ærling oc fec aftr
æignir sinar oc for til bua sinna.

K. 89.

5

Litlu siðar comu þær Sighurðar menn oc dropo
hann oc morg slogh veitto hvarir aðrom i eltom eða
i aftocum manna. enn ecki voro hofðingiar viðr þet
er firir því slict ecki ritat. um fastu andværða com
niosn Ærlinge at Sigurðr iall mynnði koma með 10
hærr sinn a hans funnd. oc var stundum spurt til
hans ner enn stundum fiare. Erlingr gerði þa niosnir
firir hvar sem þær kvæme fram. oc let blasa ollu
liðinu hvært cvæld or bønnum. oc lagho um netr i
176 safnaðe oc var allt skipat til fylkingar. þa com 15
Ærlingi niosn at þær Sigurðr iall varo upi a Re.
byr þa Ærlingr færðina or bœnom oc hann hafðe
með ser allt byar liðit allt þet er vapnom matte
orka. nema xii menn varo eftir at gæta bœarens.
hann for or bœnum Tyssdaghenn i annare viku 20
langafostu eftir non. foro þa um nottina oc varo ii
menn um æinn hest oc um einn skiold xiii tigi
e manna var talet. oo þa com niosn i moti þæim su
at iall var a Dinnduxstaðum með d. c. manna. let
þa iall calla saman liðit oc sagðe þat er hann hafðe 25
spurt. liðit eggjaðe at þær skyllde skunda oc
biargaz þar um nottena. Erlingr talaðe ærende oc
mælti sva at þat man yðr þickia licare. at var
fyndr bere saman. ero þar i þæira flocke marghir
menn þær er oss mætti minni samt vera þæira 30

7. veitto: hanum(!) tf. A (alene). 13. hvar: sál. A1-2;
hvært A. 18. byar liðit: lipit or bænom A1. 22. hest . .
skiold: omv. A1. tigi: tigr A1. 30. menn: ul. A1.

handa værc er þæir hiuggu niðr Inga konong eða ▲
 aðra vini vara oc er sæint a þet talu koma. Gerðo
 þæir þat með fiandans værcum oc fulltinge oc nið-
 skap. því at þat stendr her i lagum varom. at engi
 5 maðr hevir sva firirgort ser at æighi hæiti þat
 niðingskapr eða morðingia verk. at menn drepazk
 um nætr. oc hever þesse flockr leitað ser þæira
 hæilla at tilvisan fiolkunigra manna at beriazk um
 netr enn æighi undir solo. hava þæir oc meðr því-
 10 licri framkvæmd unnit þann sighr at stigha ivir
 þvílicann hofðingia. sem nu hava þæir við iorðu
 lagðann. havum ver oft sact slicca luti ennda er nu
 at sionom orðit um þæira hatto. skulum ver hældr
 hava þet raðet er oss er kunnare at beriazk um
 15 liosa dagha meðr fylkingu oc stelaz eighi a menn
 um netr. havum ver lið øret æighi moti mæira liði
 skolum ver biða daghs at oc lysingar oc hallda
 saman fylkingum ef þæir vilia. eftir þat settizk liðit
 niðr toko sumir i sundr hœyhialma oc gerðo ser
 20 af bol. sumir sato a skialldum sinum. enn veðrit
 var svallt oc vata drif a. þæir Sigurðr fengo niosnina
 oc sva freme er liðit com mioc sva at þæim. oc
 stoðo upp oc vapnaðoz oc visso æighi hosso mikit
 lið er Erlingr hafðe. villdu sumir flya enn flestir
 25 vildo biða. Sigurðr æinn var malsniallr callaðr oc
 æighi mykill tilræðesmaðr. hann var þa oc æighi
 ofusare at flya oc feck hann af því mykit amæle
 af liðino. enn er lysa toc þa hafðe iallenn fylct liði
 sino a breku nocore firir ovan bruna oc millim
 30 byarens. þar fell aa æin litil. enn þæir Erlingr fylctu
 annann vegenn arennar. oc a bak fylkingo þæira
 varo menn a hestum. Iallz menn sa at liðs munr

12. ver: oc *tf. A1*. 21. niosnina: *sål. A1*; neosna *A, A2*.

▲ var mykill oc toldu rað at læita a skoga. Iarlenn
 svarar. þat segeð þer at með fylcingenne er ænge
 kiærkr oc skal þet nu rœyna. gæte hværr sin at
 enge flyi ne falme fyr enn ec. ver havum vigi gott
 latum þa ganga ivir bruna. enn er mærkit kœmr 5
 ivir bruna. þa stœypunk a þa oc flyi nu ængi fra
 aðrum. Sigurðr hafðe brunaðan kyrtil oc rauða
 177 skickiu fitskva a fotum. hann hafðe skiold a lið oc
 sværð i hennde er Bastarðr het. oc mælti þat væit
 guð hældr enn þiggia gull mikit. villda ec na Bast- 10
 arðe at koma æinu sare a Erling skacka.

K. 90.

(265) Lið Ærlings villde ganga fram at brunne hann
 Sigurðr bað þa vænna upp með anne þar var sva
 gort. ialls lið geck upp með breckunne oc a back- 15
 ana. er ivir gannga ana ut. þa bað Erlingr at lið
 hans skylldde syngia pater noster. oc biðia at þæir
 hæfðe gagn er guð villde. oc sungu þa allir kyrialinn
 hatt oc barðu vopnum sinum a skioldu sina. enn
 við þann gny skutuz i brot oc flyðu ccc manna af 20
 liðe iallsens Erlingr oc hans menn fylgðu þæim ivir
 ana þa braz framlaupt firir breckona oc mœtoz
 menn a breckobruninne.

K. 91. Her rœðer enn um orosto.

Þa tocz orrasta mikil varo fyst spiotalogh oc 25
 þegar brat eftir hoggorasta oc foro a hæli merki
 iallsens oc komuz Erlings menn upp a breckona.
 varð skomm orostan aðr enn iallens menn flyðu a
 skogenn er a bac þæim var. þa baðo þæir iarl-

2. með—er: *i A1 skr. i marg.*: mer fylgi og dette har
A2 i teksten uden nogen bemærkning; det samme findes i
Hkr. og er sikkert den ægte tekst. 13—14. hann S.: en hann *A2*.

enn flyia. þa svaraðe hann. fram ver nu meðan er ▲
 ver meghom oc hio a tvær hendr oc fell hann þer
 oc meðr hanum Ion Svæins sun oc ner lx manna.
 Þeir Ellingr leto fatt manna oc rako flotann a skog-
 5 enom. þa stoðvaðez Erlingr oc hans lið er þeir
 como at skoginum. þa hvarf liðit aftr oc komo at
 þær er þrælar villdu draga fot af Sighurðe oc var
 hann æighi ærændr oc vissi þo ecke oc hafðe folget
 sværðit i umgærðinne oc la þat þar i hia hanom.
 10 Erlingr toc þet upp oc laust þa þar með oc bað þa
 a braut skriða æftir þat hvarf Ellingr aftr með sinu
 liðe oc settiz i Tunsberghe. Siau nattum siðar toku
 þeir Erlings menn Einriða unga var hann drep-
 enn oc oll hans skipsoen. um varit eftir halda þeir 1163
 15 Markus hit œfra til Vikrinnar oc raða ser þar til
 skipa. um haustit eftir er Ellingr spurðe. fer hann
 austr eftir oc hittaz þeir i Konongello. flya þeir
 Markus upp i œyna Hysing. dreif þar lanzfolk Hysings-
 buar ovan oc ganga i fylking með Markus monnom.
 20 þa skutu þeir a Erling. er hann reri at lande. þa
 mælti Erlingr við sina menn. takum skip þeira. oc
 gangum æighi upp at bæriaz her við land hærr.
 Hysingsbuar ero illir oc braðir oc ovitir. muno
 þeir litla stund hava floke þenna mote ser því at
 25 Hysing er land litit. sva er gort at skip þeira ero
 tekinn oc flutt ifir til Konongello. Erlingr settiz
 með sinu liðe i Konongello. Markus oc hans lið
 foro upp a Markir oc ætlar til alaupa oc hafðu
 hvarir niosn af oðrum.

K. 92.

30 Erlingr hafðe fiolmenne mikit oc toc lið or
 heraðom. Andværðann vetrenn for hann ut i œyna
 Hysing með myclo fiolmænni oc kravðe þings.

4. a: *vistnok en fejl for at (Hkr.)*. 13. Erlings: *sål*.
A1; fork. A, A2; kgs tf. A, men er udslettet i A1.

▲ Hysings buar cvamo ovan oc helldo upp þingino.
 Erlingr sagðe sakar a hendr þeim at þeir hafðu
 laupit i flock með Markuse oc at lyctum festu þeir
 178 gialld. oc gerði þeim þar til stefnudagh a vikufresti
 i bœnom oc nefndo til menn xii bœndr. Enn er 5
 þeir komo til Erlings þa dœmde hann a hendr
 þeim Hysingsbum ccc. nauta. Nu fara bœndr hæim
 oc segia sina færð æighi goða. litlu siðar gerði frost
 mikit oc laghðe is a ana oc fraus inni skip Erlings.
 þa helldo bœndr gialldino oc lago i safnaðe i Hysing. 10
 Erlingr var i bœnom oc hellt iolaveizlona. enn
 Hysingsbuar helldo samol oc svæitir i Hysing um
 iolinn. Enn daghenn æftir fimtanda dagh þa for
 Erlingr at þeim ut i œyna tok husinn oc brende
 oc drap hann menn. oc for aftr viðr sva buit til 15
 byar. Marcus snerez þa til Upplanda oc dvaldezc
 þar um rið. þa foro þeir norðr hit œfra til Þrond-
 æims oc var þeim þar væl fagnat. oc reðo ser þar
 til skipa var Sigurðr þar til konongs tekinn komo
 þar til flocks margir dugandi menn. oc er alæið 20
 varet helldo þeir norðann Sigurðr oc Markus.

K. 93. Vm austanfærð Ærlings.

(266) Erlingr bioz oc austann um varit hafðe hann
 lið mikit oc stor skip. enn er hann com norðr i
 Vikina feck hann andviðri. oc la hann þar mikinn 25
 luta sumars enn sumt lið hans for norðr til Biorg-
 viniar til landvarnar þer var Nicholas Skialldvarar
 son Nœckvi Pals son Þorolfr dryllr Þorbiorn kialkare
 mart annara lændra manna. þeir Markus sigldu hit
 nœrðra utlæiðina firir Biorgvin. hafðu menn þat 30

4. gerði: hann *tf. A1*. 8. goða: sletta *A1*. 27. -varnar:
-gæzlu A1. 28. kialkare: oc *tf. A1* (gjaldkeri *har Hkr.*).

miok a male. at þeir hafðu byr þengat er þeir **A**
 villdu. Enn Erlings menn fengo anndviðri. Enn er
 Marcus kvam austr a Lista. þa spurðu þeir at Erl-
 ingr hafðe hærr uvighann i Vikenne vænnda þa
 5 aftr oc ætla at leggja til Biorgviniar enn er þeir
 koma firir bœinn þa sea þeir morg langskip oc
 stor roa a moti ser oc sea þa engann sinn annann
 enn roa undan oc sva gera þeir. Nicholas oc hans
 felagar roa eftir þeim. oc ellta þa Markus geck
 10 upp oc flest allt lið hans suðr i Skorpo sumir rero
 suðr i sund. þar taka þeir skip oc drepa slict af
 er þeir fa. nockorum doghum síðar fann Eindriðe
 hæiðafylia Sigurð oc Markus. varo þeir fluttir til
 bærens. var Sigurðr hoggvinn a Hvarfsnesi. enn
 15 Markus hængör ut i fra Grafdal. þa var Magnus æinn
 konongr firir Norwege. Erlingr skacki hafðe þa æinn
 landrað með handum oc alla konongs æign enn
 aðrir lendir menn sato i væizlom sinum sem fyr
 hafðe veret um Inga konongs dagha Erlingr hof
 20 upp miok frendr sina oc gaf þeim morgum iardir.
 Erlingr var storvitr maðr. oc orostu maðr mikill.
 var auðigr oc malsniallr. maðr grimmr oc refsinga-
 fullr. þat var síðr hans um ovine sina. at allt stor-
 menne gerðe hann landflotta. af þessu varð riki
 25 hans miok hærrskatt. firir því at þeir hofðingiar
 er verit hofðu með Hakone kononge eða Sigurðe
 fluðu til Danmarkar eða upp a Gautland oc hæriaðo
 þaðan a Vikina. þar var Ogmundr Simunarsun oc
 Friðrekr kœna. Arnulvr skorpa oc Bjarne hinn illi.
 30 oc marghir aðrir. þa er Ærlingr var i Tunsberghi. 179
 spurði hann til þæira i Vik austr at þeir rænto.
 þa for hann austr at læita þæira oc feck tekit
 Friðrek oc Biarna með ii skipum oc let hann Friðrek

24. þessu: *sål. A1*; þessi *A, A2*.

A binda viðr ackere. oc stœypa hanom firir borð. oc
 1164 Bjarne var hængör. oc var þat ængum manne
 harmande. enn Friðrekr var ættstor maðr oc var
 hann miok harmaðr i Prœndo laghum. sem síðar
 (267) verðr getit. Valldimaðr Dana konongr oc Erlingr 5
 skacke gerðo þau æinka mal meðal sin oc varo þau
 með svardagha bundinn af hænde Ærlings oc hans
 hinna agætasta manna. at ef Magnus Erlingssunr
 vurðe konongr ivir Norege. þa skyllde Valdimar
 konongr æignaz allt landit. þat er liggr millom 10
 Liðandis nes oc Danmerkr at skattum oc skylltum
 sem i forneskio hofðo haft Dana konongar. Valde-
 maðr konongr skyllde veita hanum Erlinge oc hans
 flock styrk til at vinna Noregh oc hafa friðland i
 Danmork sinu liðe. þa sende Danakonongr menn 15
 sina með brevom til Ærlings oc krafðe lanzskiftis
 sem svardaghar varo til. þat mal bar Erlingr upp
 firir landraða menn sina þa er rikastir varo oc mesto
 skylltu raða af hendi Magnus konongs. oc þa varo
 þau bref upplesenn a þingum oc a motum. sva at 20
 oll alpyða høyrðe. oc var þat allra manna æinmæle.
 at þer letuz ei vilia landvorn hafa firir utlennzkum
 hærr. eða þiona Dana kononge. oc æi tviskifta
 Noreghi. oc letoz hanom muna fylgia. Ellingr væitti
 þau annzsvor at lyctum. at allt lannzfolk reis a moti. 25
 oc næitade at ganga undir Dana konong. bauð han-
 um sina vinatto oc fegiavar. enn hann lezk æighi
 mega raða við lannz folkeno at skifta hanum af
 lanndeno. enn er Dana konongr spurðe þat. þa lik-
 aðe hanom illa. oc gallt firir fiandskap oc kallaðe 30
 (268) Erlings menn oc sun hans æiðrofa. Einum vetri
 1163(4) eftir fall Hakonar konongs com i Noregh Stephanus

1. oc(2): enn *A1*. 9. Valdimar: *sål. (-m) A1-2*; Inge *A*.
 12—13. Valldimaðr: *-m A1*. 28. folkeno: folc *A1*.

legati. var hanum vel fagnat af hende Magnus kon- **A**
 ongs oc byscops. þa var Ofysteinn erkibyskup. Ey-
 steinn for i syslu sina norðr a Halugaland. þa
 leitaðe hann viðr böndr at þær skylldu auka rett
 5 oc saköyre. þann er byskupe skylldu giallda. Enn
 með því at Ofysteinn byskup var sniallr maðr mikill
 oc ætstor auðigr at fe oc vinsæll bæðe. nu fylghðe
 því male miok Erlingr oc kom til með ser mann-
 um rikum frendom sinum oc vinum þa var þet
 10 framkvæmt er hann krafðe at þat fecz af bondum.
 at allr sacöyrir sa er hann atti at taka. þa skylldi
 vera silfmetenn öyrir. enn aðr var sacöyrir byscups
 slicr sem konongs loghöyrir enn þess verðr hæl-
 15 til at næita af boanda hænde. þa feck Erlingr af
 því mikinn við alla menn þa er þetta ærende
 styrktu. Oc um varit æftir com Ærlingr skacki
 norðr til Kaupangs. kærðo þa þetta marghir menn
 firir hanum. Erlingr væitti því ængi annsvor oc 180
 20 lyddi til hvat menn mæltu. enn er hann kom a
 malstefno þa røddo þær margha luti þa er til land-
 raða horfðo. þa mælti Erlingr skacki. herra sagðe
 hann. kunnict man yðr vera um logskra Þrønda.
 Nu þat allt er þar er a lact. munuð þer vilia briota
 25 logh hins hælga Olafs konongs. Erkibyskup svarar
 æighi ero þa brotinn log hans i því at aukinn er
 rettr hans. hitt er laghabrot at æighi er sa konongr
 ivir Noreghi sëm i lagum stændr. Erlingr svarar.
 eighi var þat giort miok i moti yðru raðe. er
 30 Magnus var tekinn til konongs. oc iattaðo því allir
 sva byscopar sëm annat lannz folk. Erkibyscup
 svarar æighi vil ec því i moti mæla. at Magnus

2—3. Eysteinn: *sál. A1*; Erlingr *A, A2*. 14. væri:
 yrðe *A1*. 28. sëm: er *A1*.

A meghe konongr vera. ef þu væizt at æighi þyckir
 Þrøndom vera raskat i því sinom laghum at sa se
 konongr er æighi er konongs sun. Enn því vetter
 mek at æighi verðe allir a æitt satter. ef noccorer
 koma þær er sannir ero. oc bæiðazk lannz oc rikis. 5
 Erlingr sægir með því herra at æighi er ritat i
 allum loghbokum. at sa skule konongr vera er æighi
 er konongs sun. oc være þat at yðru raðe oc ann-
 ara biscopa. at Magnus være til konongs tekinn ivir
 allt lanndet. þa meghoð þer sva styrkia hann oc 10
 hans riki at þat se guðs logh at hann se konongr.
 villdið þer smyria hann oc korona. oc geva hanum
 konongs vigslu. þa ma æighi því neita þui at ero
 bæðe guðs logh oc manna. enn hann oc ek skal
 væita yðr fullan styrk til allrar framkvæmdar er 15
 þer vilið kraft hafa. ærkibyscup hugsaðe þetta mal
 oc talaðe við Erling þar til er þat var allt raðet.
 oc var sa fynndr laghðr um somaret i Biorgvin kom
 þar þa Magnus konongr oc legatinn Ofystæinn ærki-
 biscup oc mart annara goðra manna. 20

K. 94. Vm vixlu Magnus konongs.

(269) Vighsla Magnus konongs var gorr oc var hann
 þa vii vetra gamall. Valldimaðr Dana konongr var
 nu mikill ovinr Erlings firir því at hann hafðe
 svoret lagha æið. oc þo allu þæira sattmale brugðit. 25

K. 95. Vm Danakonongs brev.

(270) Vm haustit æftir oc þo andværðann vetrinn
 komo til Þrøndæims menn Danakonongs með brev-
 om. fluttu þær brevenn firir rikis menn. oc vin-
 giavir meðr. er Danakonongr hafðe sænt þæim. enn 30
 þat var a brevom at Danakonongr ætlaðe at fara
 með hær sinn i Noregh oc vill leggja lannd under

sec oc kallar þet frendlæif sina. hæitir Þrændom A
vingan sinni oc at þær skulu vera slikir menn i
Noreghi sem fyr hava þær verit i fornaskio oc þær
æigho ætterni til. lætr mæiri van at hann man æin-
5 hværn þæira til konongs taka eða lanz höfðingia.

K. 96. Vm breffs gærð.

Marghir skipaðoz hær vel við. oc gera i moti (271)
iartignum hans brev oc hæitaz undir hann. oc faz
þau annsvor at lyctum ef Erlingr skacke verðr sva
10 diarvr at hann kœmr inn um Agðanes. þa skal
hann æighi með fiorvi a brot fara.

K. 97. Vm illvilia Þrœnda til Erlings.

Erlingr var um vetrinn i Biorgvin með sino ¹⁸¹
liði. um varit eftir koma viner hans til hans. oc ⁽²⁷²⁾
15 seghia hanom at Þrœndir varo illvilia til hans. oc
geva hanom þat at sok at hann tok af Friðrik kœno.
biðia hann varazk oc koma æi a valld Þrœnda. því
at þær hafðo morgh storvirke gort. þau sem þæim
likaðe. Erlingr svarar oc cvað þat mycla lygi vera.
20 um varit bioz Erlingr at fara suðr til Anarhæims
þings. oc hafðe Bœkesuðina alskipaða með skuto
fimtansesso oc bæðe vel skipat. sunnan veðr la a
þratt oc lættz mannum illa androðrenn oc taldo
moti at roa. oc quaðo Ærling ecki ørende þengat
25 æigha. Manadaghenn i gagndagum eftir messo let
Erlingr blasa til skipa liði sinu. lagðe lif oc limi
hværium manne er æighi kœme þar er skraðr var.
hann villdi leggja or bœnom æftir non. enn hann
laghðe þo æi or bœnom fyr enn þriðia daghs eftir

9. -svor: sál. A1-2; -sor A. 11. hann: sál. A1-2; ul. A.
21. alskipaða: oc sæxtighi skutna *tf.* A2; i A er *disse* ord
overstregede, i A1 underprikkede.

A um morgininn snimma oc var þa allt lið hans buit.
þær rero ut i Byscops nes hofn. þa atte Erlingr
tal við sina menn oc mællti sva. mikinn kur hœyri
ek af yðr. at yðr þycki illt at roa androðr. Takit
nu oc ræisit viðona. oc siom hvosso snæckiann 5
kann undir seghlino. sva var gort. sighldu siðann
norðr með lande goðan byr oc sva enn um nottina
æftir oc sva um miðviku daghenn. oc um nottena
æftir sighla þær inn um Aghða nes. oc var þa
mikit samflot. firir því at þar for vokuliðit inn til 10
byarins. þær komo upp i anæ miok ovars. þær sa
sæghlin oc hughðu at vokulið være. oc var þa sungit
uppi at Kristkirkiu. oc var þar flest byar liðit staðt.

K. 98. Vm fall Alvs oc hans manna.

Þær Erlingr fengo niosn hvat titt var i bœnom. 15
enn Alvr sat með svæit sina oc drac oc þær Erl-
ingr gengo þingat sem hann drak oc drapo hann.
oc flest alt liðit þat er þar var. siðan gengo þær
oc rannsacaðo oc drapo slict af sem þæim syndiz oc
Erlingi þotti sakir til væra sumir fluðo. oc komuz 20
sva undann. Erlingr let blasa allu liðinu til O'yrar
þings oc var þar harla fiolmennt Erlingr talar oc
gevr Þrændom sakir oc quað þa vera fiors menn
sina. þar mæltu þær a moti oc kvaðo þet vera
lyghi oc upplost. Razzabarðr taldiz undan sakum 25
þui at hann var malsniallr. þar til er Erlingr quaz
eighi muna hallda sakum a þa ef þær stoðe firir
með vitnum oc æiðum. Þa mælti Erlingr oc bað
uppstanda kapalinn sinn oc sva gerði hann. hann
tekr sva til orðz kenni þer Þrœndir innsigle þetta 30

4—5. Takit . . ræisit: Takir . . ræisir A2. 11. þær(2):
bœar menn A1 (*jfr. Hkr.*). 21. O'yrar: Æyra A1.

er ek hygg at þer sialver havet latet gera oc fenguð **A**
 i hendr danskum mannum. varo þa bref upplesenn
 oc saghðo sva at þæir bunnduz i þat rað at drepa
 konong oc Erling ef þæir næðe. enn þetta mællti
 5 Erlingr at lyctum or þinum munni Razzabarðr komo
 þesse orð. Barðr svarar iðrumk ek nu hærra minn
 ef ek mæltu þat. enn allt er nu a guðs valde oc
 yðru. allir gengo nu til festo við Erling at bœta **182**
 slicu sem hans miskun var til. let hann dœma
 10 ogilldan Alf oc alla þa er fallnir varo. tok af marg-
 um mikit fe. oc feck enga motestoðu at þui sinni.
 oc dualdiz enga rið at þui sinni. oc for aftr suðr.
 enn Þrændir varo iafnan siðann ovinir hans.
 Valldemaðr Danakonongr bioz með hærr sin oc **(273)**
 15 hafðe mikinn hærr oc for austan i Vikina. lætr upp-
 skera þingboð oc krævr bœndr lanz oc viðrtacu.
 enn Ælvarbuar austr seghia sva at þæir vilia þiona
 þæim kononge er þæir iatta norðr i Vikina. nu a
 konongr Borgharþing. konongr fær stillilegha oc
 20 friðsamleggha norðr um Vikina. enn bœndr hofðu
 samnat allt hitt œfra. oc villdu æighi under ganga.
 eru nu gorr orð sem skiotast norðr oc com hærr
 saghan til Erlings. þa let hann bioða ut almenning
 at liði oc skipum til landvarnar. varo þa i hværio
 25 fylki morgh langskip gorr. var þa nitt hvært lang-
 skip. þo at æighi være fullgort. oc kom nu saman
 allmikit fiolmenne oc droz hærrenn norðann meðr
 lande.

K. 99.

30 Valldemaðr kom allt til Tunsbergs oc sva
 saghðu menn at lannz folkit var sva gœyst at þæim.
 at þa er þæir komu ner landinu. þa liopu æinna
 maðr eða ii. saman oc skutu a þa. oc þotti kononge
 þar synaz i því fullr illvili oc quaz finna a því at

A þæir villdu ængum koste under ganga. oc talde tva
 koste firir handum. þann annan at snua aftr til
 Danmarkar meðr sva buit eða fara með ranom firir
 lanndet oc manndrapom. oc sagðe mæir sinn vilia
 at hæria æighi a kristit land. oc quað œret vitt **5**
 austr firir liggia i Austrvegom at hæria a oc fa ser
 fear. lysir maleno. oc segher at hann vill suðr aftr
 snua. oc sva gerðe hann. for suðr aftr til Danmarkar.
 gaf þa hæimløyui leiðangrenom. Nu var Erlinge
 sact. at Danakonongr hefðe horvit aftr þa nefnir **10**
 hann meðr ser lænnda menn oc aðra sveitar hofð-
 ingia oc sighlir suðr eftir kononge. oc komo þar
 sem hæitir Dyrs a oc la þar lið Dana konongs. þat
 sem þa hafðe fengit hæimløyui. Erlingr lagðe at
 þæim oc barðez við þa. þar fell Sigurðr oc mart **15**
 af Danum. enn allt flyðe. enn þæir Erlingr toco þer
 allmikit hærrfang. oc foro aftr til Noregs.

K. 100.

Eftir þat bannaðe Danakonongr Vikverium
 koupferð til Danmarkar. sva bannaðe hann at flytia **20**
 korn i Noregh eða aðra þa luti sem þæim være
 þurftulager. enn Vikverir megho æighi missa Dan-
 marker kaupstefnu. baðo marghir Erling at hann
 skyldi gera frið við Danakonong með noccoro mote.
 Erlingr gerðe þat snilldar braghð. er allir menn **25**
 kalla mest hava verit i manna minnum. at hann for
 i þvilikum haska æinskipa til Danmarkar. oc kom
 þer miok ovart. foro i ringabryniur oc hafðu hialma
 oc ivir utan hattu oc lette matla oc unndir brugðinn
 sværð. gengo i bœinn oc i konongs stovuna þa sat **30**
 konongr ivir mat oc allir vapnlausir. enn ænginn

20. sva: oc *tf.* A1. 22. -lager: leghir A2. 27. -markar:
 -er A (*alene*).

gaf gaum at hvar þeir foro. fyr enn þeir komo **A**
firir konong. þa mælti Ærlingr goðan dag hærra. 183
sæl oss grið oc allum varom mannum. Valldimar
konongr mælte grið scalt þu hava Erlingr a engum
5 hevi ec niz þeim er a minn fund hava komit. tala
sliet er þu villt oc far sem þu komt oc þinir menn.
Erlingr svarar gevit haveð þer nu griðenn fyre
enn ek vil tala við yðr i meiru tome. þviat ec hevi
ørende Magnus konongs. oc annara Noregs hofðingia.
10 geck Erlingr siðan til skips sins. hann dvaldez þar
um hrið. oc var oft firir Danakononge oc beiddiz
af hanum sættar oc friðar. saghðe kononge bæðe
forn dømme oc teðe hanum hosso friðr hafðe sættr
verit millim Danmarkar oc Noregs. mintiz hann a
15 þat er Hakon hinn riki iall hafðe halldit Noregs
vellði at lene af Danakononge. Erlingr feck lið-
sinni margra manna. oc sva kom um siðir at þeir
reðo. at Erlingr settiz i gisling með Danakononge.
þar til er sætt være gorr. þa sendi Danakonongr
20 i Noregh Asbiorn snaru. oc dvaldezk hann þar um
vetrinn. um varit gaf Danakonongr Erlingi hæim-
løyui. oc með þeim koste at bref være kominn fra
Magnuse kononge. at Danakonongr skyllde æignaz
þviliet af Noregi sem hann kallaðe til. oc aðr hafðe
25 veret i forneskio oc i æinka malom þeira hafðe
veret.

K. 101. Her gefs Erlinge ialldomr.

Hann gaf firir riki valld Erlinge oc með iall- (274)
dom. oc skyllði Erlingr vera iall Valldimanz Dana
30 konongs. Svor oc Erlingr hanom trunaðar æið. at
skilnaðe þeira foro aftr gislar hvara tvægga. enn

7. gevit; *sål.* A2; *selt* A1; *ul.* A. 13. dømme: oc ny
tf. A2. 28. firir riki: *yfir rikino* A1.

A Erlingr var iall til dauðadags oc hellt vinatto til
Danakonongs. oc reð oc styrði æinn Noreghi af
hende Magnus konongs sonar sins oc gerðiz hann
rikr hofðinge. oc þvi mæiri maðr enn fyr sem þa
var hann tighnare. 5

K. 102. Her røðer um Olav Skafhoggs sun.

(275) Olafr het sun Guðbranz Skafhoggs sunar oc
Mariu dottor Knutz Magnussunar. hann hafðe fostrat
Sighurðr agnhottr rikr maðr i Vik austr. Olavr
hofz upp með flocke i Vikinne oc Sigurðr með han- 10
om. at þui raðe huurvu margir menn. oc sneruz
upp a Markir. oc droguz til Upplanda oc fengo þar
viðrtakr.

K. 103.

Droz þeim bratt lið oc fenngo styrk mikinn. 15
enn ecki komo þeir til sævar. þviat lenndir menn
oc þeir er kaupstaðum reðo varo fullkomnir vinir
Magnus konongs. oc er Erlingr spurði sliet til þeira
þa setti hann rað við at gæta kaupstaða oc skipa-
stols. enn hann for inn i Vikina oc var imist i Aslo 20
oc Tunsberghi dvaldiz þar um rið um vetrinn. Olavr
let gera veizlu a land upp lanct. iarlenn for til
væizlunnar at hæimboðe prestz noccors oc hafðe lið
miok mikit oc með hanom Ormr konongsbroðir. oc
komo um æftan firir Kyndilsmesso. þar sem heitir 25
a Riðioke. hafðo þeir flutz ivir vatn noccot er
børenn liggr skamt i fra vatnstrondenne.

6. Skaf: Skap- A1. 8. Knutz: *er urigtigt for* Eysteins
(*Hkr.*). 17. vinir: *sål.* A1-2; við A. 21. um(2): *sål.* A1;
ul. A, A2.

K. 104.

Deir drucku fast um cvældit afengt munngat. **A**
enn prestr sa er væizluna gerðe. hafðe sænnt þeim 184
Olave aðr niosn um farar iallsens. þeir Olavr foro
5 um nottina oc um quældit vii raster. oc þotti
monnum þat furða vera. hosso hvatlega þat var
faret.

K. 105. Her røðer um iallenn.

Iallenn svaf i stovo nocore oc hans svæit oc (276)
10 stoð upp til otto songs um miðnætte. enn prestr
sagðe vera quæld oc letzk ecki megha sova oc sva
for iii sinnum. Enn langre rið firir dag stoð iallenn
upp oc klæddez oc bað þa taka vapn sin. for þa
prestr til kirkiu. iallenn for til otto songs með sveit
15 sina oc Ormr konongs broðir. enn sumir lagho i
reckio sinne. oc i daghanenne. þa koma þeir Olafr
snua þegar at hinni myklu hollenne. laupa þar inn
oc drepa þa er inni varo. þa øpa þeir hærøp. oc
varð iarl æighi fyr varr viðr ofriðinn liop þegar
20 or kirkiu. oc ovann til skipanna. enn sva myret
var at varla kendoz þeir sækia þeir Olafr æftir.
oc þa er iallsens menn laupa ivir garð noccon. þa
sneroz þeir a moti iallmenn. iallenn var gyrðr
sværði þa greip hann til oc bra. oc snæriz sværðit
25 a siðu hanum. oc skæindiz hann mioc. Ormr varð
oc sar miok. oc fell mart af liðe þeira. enn hann
comz sialvr undann oc Ormr konongs broðer mioc
nauðulaga oc rero aftr ivir vatnit. enn Olavr oc
hans lið foro sem aðr. siðann kallaðo menn hann
30 Olav ogævo firir þa soc at iarlinn hafðe þa undann
tækit. sva sem hanom var ner roet. oc noccoro siðar
spurðe Erlingr til þeira Olafs austr i Vik oc for at

A læita þeira oc hitti þa þar sem hæitir Stanger. var
þar orrosta oc hafðe iallenn mæira oc hann feck
oc mæira sigr. þa fell Sigurðr agnhotr oc mart
annara manna enn Olavr flyðe upp a land oc þaðan
af dræifðiz flockrenn for Olavr suðr til Danmarkar 5
feck þar sott oc andaðez i Arose. oc kalla Danir
hann hælgan.

K. 106.

(277a) Haraldr het sonr Sigurðar konongs Harallz
sunar moðer hans Kristin konongs dotter. enn hann 10
var broðir Magnus konongs hann var fostraðr a
Upplondum. Nikulas kuflungr toc þann svæin oc
flutti til Erlings. þat var hit vænasta barn. oc toc
konongr væl við hanum. oc laghðe konongr ast til
hans oc bað hanum vægðar oc marger aðrer menn. 15
Enn iarlenn quað hann ecke kunna firir slicu at
raða. oc quað skiott um hans dagha muna gort
vera. ef hann ætlaðez nocot slicom raðom fram fara.
oc sagðe at allir villdi þenna firir konong hava.
enn hann firir øxsar munne. varð oc þat at fram- 20
kvæmd. at sa svæinn var drepenn. oc var þat være
miok lastat.

K. 107. Her hevs floccr.

(278a) A riki Magnus konongs hofs floccr sa er austr
safnaðez a Morkum. var þar kallaðr hofðingi firir 25
Ofystæinn sun Ofysteins konongs Harallz sunar. hann
var friðr maðr asinom. hann var kallaðr Ofystæinn
møyla. i þann flocc liopo marger dugande menn.
þeir quøoz mist hava broðra sinna oc fæðra oc

1. oc—þa: *ul. A1 men tf.* fann hann þa *after* Stanger; *ul.*
A2. 2. hann feck: *omv. A1.* 3. þa: þar A1 (= *Hkr.*). fell: oc
tf. A2. 13. vænasta: vænsta A1-2. 27. asinom: asionom A1.

annara nafrenda oc fear sins flestir ungir menn ^A
mæir at røysti røyndir enn at viti. 185

K. 108.

Enn firir því at þeir hafðu ecke mikinn styrk
5 fiolmennis þa leto þeir viðá verða faret oc miok
um obygðir sva at af þeim gengo klæðe þæira.
sva at þeir voro berföttir allir oc spento næfrom
um bæin ser. enn er menn Magnus spurðu þetta.
þa kallaðu þeir þa Byrkibæina. foro miok hit
10 æystra um Markir oc stœyptuz ovan i Vikina. komu
fram þar sem bœndr höfðu samnat firir þæim austr
um Ælvar syslr oc gerðu ferðir at þæim oc hvarir
at aðrum. oc drapoz menn firir. hafðu Birkibæinar
iafnan betr þegar er æigi var mugrinn firir. enn
15 þegar er þeir attoz oft viðr. þa toko oftazt æ bœndr
undan fast. bœndr felldo brota firir þa a Kroka
scogi. var þæim ner ofæro þer. oc leto menn sina
oc komuz laupe undann. ecki atto þeir við konong
eða iall eða stormenne.

20

K. 109.

Vetrenn efter foro þeir með flokkenn enn hit (277b)
þriðia somaret eftir reðu þeir ser til skipa. oc fengo
skutr oc lettiskip oc foro hit ytra fyrir lande allt
norðr til Þronðæims. þeir toko viðá fe oc menn.
25 oc komo sva mioc uvart til Kaupangs at allir varo
ubunir þeir er firir varo þat var Mariu messo ena
siðare firir hamesso.

K. 110.

Eiríkr Daghs sun geck upp til kirkio oc hitti
30 Nicholas Skiallorar sun magh sinn. oc saghðe hanum

30. Skiallorar: Skiallora A2; Skialdvarar A1.

▲ at fiskimenn nockorer hafðu komit til byarens. þeir
er þat saghðo at þeir höfðu set seghl þæira morgh
fara utann eftir firðinum oc hygg ek vera muna
Birkibeina. Nichulas svarar of kvitsamr ert þu
magr þu fylghir hværiom fløyghi kvit er fiskimenn 5
segia. Hældr vetti ek at þeir se austr a Markum
enn þeir fare hinngat i hændr oss Þrœnnidum. oc
havum fyst messo. oc geret ut skutu æina ef yðr
syniz Nicholas geck til kirkio. Enn Eiríkr let gera
a niosn. 10

K. 111. Vm Birkibeina.

Þeir Birkibeinar komo miok ovart er sunginn
var messan. þa geck Eiríkr inn oc saghðe hanum
at þeir þottozk at visu vita er a niosn varo at
ofriðr er. nu ero hestar bunir seghir hann riðum a 15
brott maghr oc inn i herat. Niculas mælti ec vil
æigha þing við byiar menn oc sea hvat liðs eða
vapna er i bœnom. enn farum fyrst til matar. eftir
þat hvarf Eiríkr a braut. oc i garð sinn oc liop
hann oc hans menn a hesta sina oc riða or bœnom 20
enn Nicholas geck til borz oc setti vorð ut a Oyr-
um. enn fyr enn hefðe mataz þa var hanum sact
at þeir varo uppi i anne þa mælti Nicholas at þeir
skyldi vapnaz oc sœkia upp i lopt sitt hitt mykla
oc sva gærðo þeir. enn Birkibeinar foro um strætinn 25
oc sumir um bryggiur. oc komo sva i garð Nicholas
oc vissu þeir æighi fyr enn garðrenn var hvorvenn
allr mannum oc matti engi þæim at liði koma.

10. a: *ul. A1*. 13. hanum: *Nicolase A1*. 16. Nicholas
mælti: *sål. A1; ul. A, A2*. vil: þar *tf. A, A2, ul. A1*.
17. byiar: *sål. A1; byghðar. A, A2*. 18. enn: *sål. A1*;
Nicholas mælti *A, A2*. 22. enn(2): *hann tf. A1*. 24. sitt:
hans *A1*. 26. oc(1): *enn A1*.

Birkibeinar kallaðo a þa oc buðo Nicholase grið **A**
 enn hann næitaðe. eftir þat sottu Birkibeinar at 186
 loffinu bæðe með skotum oc atgangu oc sumir
 hiuggu husinn oc skutu a þa. þærir vorðoz væl með
 5 skoti enn griot var a þa borit oc fello hvarirtvæggia.
 var þat at lyctum at loffit varð sott. þar fell Nicholas
 oc mykil svæit manna.

K. 112.

Eftir þat atto þærir Birkibeinar þing i bœnom (277c)
 10 oc geck undir þa allr byar liðrinn. enn Ofysteinn
 var til konongs tekinn a Ofyra þinge. hann dvaldiz
 þar um rið. oc kom þar fiolmennt oc gerðuz hand-
 gengner. varo þar hvartveggia byiar menn oc af
 heraðum komner gott mannval. þa komo þærir til
 15 flocksens Salltnes svæinar. Ion ketlingr oc brøðr
 hans. oc um haustit æftir þa foro með flocke inn i
 Þrondæim. oc lagðu hann allann undir sec. þa
 com til flocksens Þorfiðr af Snos Helgi sun hans oc
 mart annara rikara manna. oc er þat sannazt at
 20 allir hinir beztu bonda synir komo þa til þæira
 um oll Þrøndalog sva at skorat var er þærir komu
 ut aftr i Orkadall ner xx. c. manna.

K. 113. Vm færð a Upplond upp.

Ðærir bua nu færð sina upp til fiallz oc fara (278b)
 25 sva til Upplanda. leggja under sik allt landit. Magnus
 konongr var i Vikinne oc Ormr konongs broðir. oc
 mart lendra manna. Enn Erlingr var i Biorgvin
 oc hafðe mikit lið. Birkibeinar sotto ut i Vikina
 oc stæfna ferðenne hit ofra um landit. ætla sva til

13. -gengner: -gener *A* (*alene*). þar: þat *A1*. hvar-:
 hvaro- *A1*. 16. foro: þeir *tf. A1*. 21. oll: *ul. A1*. 29. ofra:
 ytra *A1*. sva: ser *A1*.

A Tunsbergs a fund Magnus konongs oc var þat um
 iolaskæið. enn er Magnus konongr spurði til þæira.
 þa stefnir hann til sin liði sinu kom til hans þa
 Ormr konongs broðer með sina svæit. oc margir
 aðrir. hann hafðe mikit lið. for konongr or bœnom 5
 imoti oc allt upp a Re. fa þa niosn at Birkibeinar
 varo ner komner. enn veðrit var furðu kallt oc sva
 mikill snior at allt var kaflypt þegar er af veghom
 for.

K. 114. Vm gadden.

10

(279)
 1177 Menn Magnus konongs troða ser gadd firir ovan
 bœinn enn um þværann veginn skipa þærir liðinu i
 fylkingar. nu ganga þærir Birkibeinar i fylkingar við
 bœinn oc biugguz við er þærir sa konongs liðit firir
 ser. for mærki Ofysteins konongs miok framalla i 15
 liðino enn meðr þvi at akuveghrenn var ecke bræiðr
 oc þrong ført ut i fra. þa for svæitinn su i fystunne
 er konongs mærkit fylghði oc þærir komo fyst framm
 a gaddenn. enn Magnus konongs menn runnu fram
 i moti þæim með fylktu. tokz þar orostann oc var 20
 Birkibeinum ohøgt við at komaz oc for liðit miok
 sundringum. er þærir hafðo ecki rum a gaddenom.
 sneriz þa mannfallit bratt a þa. enn Birkibeinar
 fello þærir er fremstir varo. sotto þa fram Magnus
 konongs menn. var þa sem oftaz þo at menn se 25
 vapndiarvir oc raustir þa kœmr litt at hallde þegar
 er flottenn brestr. toc þa brot at flya megenliðit
 þæira Ofystæins. tok þa af nyo mannfallit til þæira
 liðs at snuaz miok. þvi at vegrenn var mior. enn
 187 Magnus konongs menn varo ecke miok friðsamir. 30
 var drepit allt nalegha þat er þeir naðo. oc rako
 lanct flottann. Ofysteinn var i flottanom. oc þa er
 hanom var sva ner styrt. þa liop hann inn i hus
 æitt oc bað ser griða. enn sa maðr er inni var lezt

gera muna þat. er hann var fusari. oc drap hann. **A**
 þa funnu bratt Magnus konongs menn hann oc
 var lik hans tekit. oc boret i stovo þa er Magnus
 konongr var i ælldr var gorr a miðio golvi oc var
 5 konongrenn farenn af klæðom sinum oc bakaðez
 við ælldenn. gengo þa menn til at kenna likit
 nocorer af Birkibeinum þær er sva varo sarer at
 æighi matto renna. enn er menn kenndo likit til
 fullz. þa snerez konongr fra elldenum. enn maðr
 10 sat i pallinum at bac þæim oc var ecke at hanom
 gaum gevet. enn sva sem þa varðe minz þa stoð
 hann upp oc græip oghse æina. oc hio til Magnus
 konongs ivir hærðar nokorum mannum. com a
 hals kononge oc snerez hoggit ovann i hærðar oc
 15 tok littit bæinnit oc var þat mikit saret. enn þegar
 ræiddi hann annat oc hio til Orms konongs broðor
 oc stefndi a fotleggi hanom uppi við knet. enn þa
 er Ormr sa þat þa kastar hann framm fotonum
 ivir havuðit oc toc hoggit i pallstockenn oc
 20 stoð þar fost æghsen. þa var þæim skamt allstora
 hoggva a millom oc lagha bæðe enn þa er hann
 fell þa fanz þat i pallinom þar er hann stoð. at
 hann hafðe dreget innren efter ser um golvit.

K. 115.

25 Floccr þesse er undan komz fluði austr a (230)
 Marker oc sotto flestir a Gautland austr oc mest
 firir þvi at þær visso æighi ser von friðar i Nor-
 eghe. hældr enn þær aðrir er fullan fiannskap
 hóðo fengit af Erlinge. Enn þat bar annat til

10. bac: bake *AI*. 10—11. at—gevet: gaumr at hanum
 gefinn *AI*. 13. hærðar: *med art. AI (= Hkr.)*. 15. saret:
 sar *AI (= Hkr.)*. 22. þat: *ul. AI*. 25. komz: kom *AI*.

A at þau varo i Sviðioðo Birghir iarl sa er atte
 Brigðo dottor Harallz gilla oc hafðe væitt mikinn
 styrk Oystæine kononge bæðe með liði oc með
 fegiavom.

4. fegiavom: *herefter har alle skriverens afslutnings-*
bemærkning: Nu hværv ek þar i fra.

TILLÆG.

I.

Se s. 4, anm. til l. 2—4.

Vm Dagh hinn froða.

Daghr het maðr er bio a bœ þeim a Haðalande [▲]₍₂₎
er Þeingilsstaðir heita enn hann var kallaðr Daghr
hinn froðe. oc var ríkr hersir. Daghr hinn froði
5 atti tvou born sun oc dottor. sunr hans het Guð-
ðormr hinn raðspake oc þat mæltu menn. at ungan
mann vissu þeir eighi vænna til viz enn Guððorm.
Hælgha het dottir hans hin siðlata. sumir callaðo
Hælgho hina harpruðu. Ðat var oc mællt vm
10 Hælgho at engha vissu menn þa aðra kono er betr
væri vm skoruleic sinn oc vm aseo oc vmm alla
meðferð enn Hælgha. Halfðane kononge fell hugr
til Hælgho oc bað hennar oc sva fec hann hennar 2
oc gat með henni sun þann sem margir menn hafa
15 hœyrt getið er Haralldr het hinn harfaghri. Haraldr
toc þegar i bernsku sinni við mikilli vinsæld bæde

1. Overskr. mgl. A2. 2. -lande: -landi A1. 3. enn: i A2
har AM *údstreget stregen over ñ (eñ) = l. 7.* kallaðr: með
c A2. 4. froðe: froði A1-2. froði: froðe A1. 5. atti: atte A2.
5. 7. Guðð-: Gudd- A1. 6. rað-: ræð A2. 7. eighi: eg A1.
8. dottir: dotter A2. callaðo: með þ A1. 9. Hælgho:
með u A1. mællt: mælt A1-2. 10. engha: enga A1-2.
11. skoru-: skaru- A1. vmm: um A1-2. 12. -ferð: -færð A2.
13. Hælgho: Hælgo A2. fec: feck A1. 14. henni: henne A1-2.
margir: marger A2. hafa: hava A1-2. 15. hœyrt: heyrt A1.
getið: getit A1-2. -faghri: -faghre A1-2. 16. þegar: þegar A2.
bernsku: bernsco A1. sinni: sinne A1. mikilli: micille A1;
mykilli A2.

II.

Se s. 5, anm. til l. 7.

Vm einn ogævo atburð.

5

(4) Sva gerðiz eitthvert sinn til ugævo atburðr þat
var um varit þann tíma er isa tekr at læysa a
votnum. þa hafpi konongrinn farit til veizlu i bygd
þa er Brandabu heitir a Haðalande. enn hann for fra
veizlunne með mikit lið. þa oco þeir at vaz isinum. 10
a vatni því er Rond heitir. enn þeir komo þar sem
Røkens vic heitir. þa brast isinn vndir honom oc
vndir hesti hans. enn þegar er þeir sa þat. þa vildu
allir biargha kononge. oc þyrftiz þingat mykill fioldi
druckinna manna. isinn brotnaðe því meir oc viðare. 15
oc varð konongenom eighi meiri hiolp at drucknom
monnom. enn sva at konongr tyndizk þar oc Daghr
hinn froðe maghr hans. oc nocorir tyttughu menn
með þeim. Þesse tíðendi þotto ollum monnum ill
vera er til spurðu. firir því at hann var maðr arsæll 20
oc vinsæll. enn sva var mikil arsæli konongs at
þegar er þeir funnu lic hans. þa skiftu þeir licam
hans i sundr oc varo innyfli hans iarðad a Þeingils-
stoðum a Haðalandi. enn licamr hans var iarðaðr
a Steini a Ringariki enn hofuð hans var flutt i 25

1. sacir: saker A2. -letes: -letis A1; letis A2. 2. gerðiz:
með þ A1, gerðez (*ved AM.s rettelse*) A2. 3. sinu: sino A1.
eighi: ei A1, eigi A2. 7. tekr: toc A1; A2 = A. 7—8. a
votnum: oc votninn A1; A2 = A. 20. firir .. at: ul. A1;
A2 = A. 21. konongs: Halfdanar A1-2.

Skirns sal a Vestfold oc var þar iarðat enn fir því ^A₃
skiptu þeir licam hans at þeir truðu því at arsæli
hans myndi iamfnan með honom vera hvart sem
hann væri lifs eða douðr.

III.

Se s. 19, anm. til l. 11.

5 Her segir fra æignum Ragnu.

Raghna hin rikulata het mæR ein er ætti byghð (15)
þa nalegha alla er Þotn er callat oc Land heitir.
oc øy þa alla. er nu er Ofyn bygða er callað. þat
var oc mælt um Ragnu. at hun var allra møyia
10 feghrst. Raghna var dottir Aðils hins auðgha.
Aðils var Aso sunr Þoro dottor. enn Þora var dottir
þeina Ofysteins konongs oc Astriðar dottor Aðils
konongs. er Aðils svartí var callaðr. enn Aðils faðir
Raghnu var þa frafallin enn Raghna var einberne
15 hans. enn þa var Haralldr konongr tolf vetra gamall
er þetta var. oc Raghna var oc þa tolf vetra. iamn-
aldra Harallz. enn Haraldr laghðe ælsku mykla a
Roghnu. enn þa er Haraldr let astaryrði sin i lios
við Roghnu. a þessa lund svaraðe hon. þat mæli
20 oc vist með sannyndum at eighi em ec betra unn-
usta verð enn þer eroð veldr því hvartveggia kon-
onglegh byrð yður. oc sva oll kononghlegh tign oc
feghrð er a yður er enn þo aðr enn ek fella fulla
ast til yðar þa vil ec þess verða vor. hvart heldr
25 skulu verða arfar Neriðs hins raðspaca frenda yðars
herra konongr. þer eða synir Gandalfs. Ða svaraðe
Haralldr reiðr oc mælti sva. þat ætlaða ec Ragna.
at þu skyldir firir astar sakir með agætri sæmd
vera leidd til minnar sengar. enn firir því at þu

1. Skirns: af AM i A2 rettet til Skiris. 8. er(3):
ul. A2. 18. yrði: orð A2. 19. a—lund | sv. hon: omv. A2.

hevir brughðit mer þessom bryghðslom. þa er nu
þess vert at þu seð sva leidd til minnar sengar sem
ein fatøk frilla.

Nu talar Raghna við kononginn.

(16) Ðat mælti Raghna við konongen. eighi skulu 5
þer herra konongr reiðazk viðr þo at ver mælim
oss gaman oc hœvir þat ecki konongdomi yðrum.
at briota kapp við kuenmenn oc þo allra sist við
møyborn smo sem ec em heldr er yður sømd þat
herra konongr at deila kappe við kononga aðra. er 10
nu ero skipaðir um allt land innan. þat vil ec oc
segia yður ef ec ræð mer seolf. þa verð ec hvatke
yður frilla ne enskis manz annars. oc annat hvart
skal ec hava þann at eighnum manne. er alla
Noreghs menn gerir ser at þegnum eða scal ec 15
engan hava.

Ða er Haralldr konongr heyrði þessi orð. þa
strengði hann þegar heit. oc svor við hovuð sitt. at
hann skyldi enga eighna kono eigha i Noreghi nema
Roghnu oc þo með þeim hætti. at hann gerði alla 20
menn at þegnum ser i Noreghi. þat let hann ouc
fylghia at su kona var verðari at eigha agætan
konongh heldr enn einhvern heraðz hould er sva
skorulich orð hevir i munni ser sem Raghna.

Vm ny logh.

25

(17) Ða gerði oc Haraldr ny logh vm quenna rett
at sa maðr er tekr cono nauðgha. þa scal honom
þat verða at utlæghðar soc oc scal hann koupa sec
með xl marka sex alna øyris i frið aftr. En su
kona er hon leghz a loun þa scal hon ganga i kon- 30
ongs garð oc tyna frælse sino þar til er hon er

2. seð: sert A1. 5. Ðat: þa A2. 31. er(1): ul. A1-2.

lœyst þaðan með þrim morkum sex alna œyris.
enn firi því set ec þessi logh at hver su kona er 11
hon vill goð vera. þa vill at hon havi sealfræde a
ser at hallda quensko sinni firir hverium manne.
5 enn su kona er hon vill ill vera þa gialde hon
oquensku sinnar. eptir því sem nu hevi ec mælt.

Þvi heit ec oc at engum guðe scal oc blot fœra.
þeim er nu gofgha menn. nema þeim einum er
solena gerði oc heimum haghæde oc hann gerþi.
10 oc með því at ec berumc þat firi. at ec vil vera
einvalzkonongr at Noreghi. oc leggja undir mec alla
aðra kononga. þa er aðr eru bæde rikir oc mottogher.
þa scal ec i þess trausti alla luti gera er mattogh-
astr er oc ollu ræðr engi scal oc sa mer allkær
15 vera at vinatto er annan guð gofgar enn þann.
þviat ec þyckiumc þat sea til sanz. at sa guð ma
ecki mer hialpa oc engom oðrum. er hann hevir ecki
meira riki enn einn steinn eþa einn skogh ec em
maðr einn. oc veit ec at ec scal dœyia sem aðrir
20 menn oc kenne ek ivirgiarnleghan hugh með mer.
enn ef ec vissa at ec scylda iafnan liva sem ec veit
at guð livir. þa mynda ec ecki una fyr enn ec
hefða allan heiminn undir mer oc minu forræde.
firir því er þat markande. um þessa guða ef þeir
25 hefþi guddom nockorn eða afl með ser. þa yndi
þeir ecki sva litlu riki at raða einum steini eða litl-
um lund. firir því scal hver maðr vitande lata ser
þat skiliazst. konongr sa er noccot vit hevir fengit.
at sa einn er sannr guð. er alla luti hevir scapat.
30 þa ma han einn fulla hiolp veita mannenom. þviat
hann hevir manninn gorvann sem alt annat. firir
þvi man ec a þat stunda meðan er ec livi. at
sva sem hugr minn stundar til þess er ollom er

24. guða: guði A1-2. 28. skiliazst: AM har i margen i
A2 tf. s. 30. veita: vinna A1-2. 33. þess: guðs tf. A1-2.

mattoghare. sva venter mec oc at af hans trvste scal
ec enn verða matkare ollom smakonongum. þeim
sem nu ero i Noreghi.

- (18) Enn þa er Guðormr frendi Haralz konongs
hœyrði þessi orð þa stoð Guðormr upp oc mælti i 5
lioðe firir allri hirð Haralz konongs oc morghom
bondom oc micklum fiolda annarra manna. oc var
þessi fyndr a Hadalande hinn atta dagh iola. oc
toc Guðormr sva til orðz. Varla ætla menn hava
hœyrt fyr iam snotrlegh orð or munni tveggia 10
barna. þeirra sem eighi ero ellri enn xii vetra
gomul sem nu hovum ver heyrnt. or munni Haralz
konongs oc Roghnu Adils dottor. enn þat mæ vist
mæla með sonnu. at engi maðr hevir hœyrt um
vara dagha hvatke ungs manz ne gamals. þou sem 15
iam viðrkœmelegh ma þyckia sem þou er Haraldr
konongr hevir mælt i dagh. oc hevir hann þou sum
mællt. er mikit man auca starf þeira manna er
honom vilia fylghia. um þat fram er engi hans
frenda hevir haft fyrir honom oc hava þeir þo allir 20
yrit oroa menn verit enn firi því at sva hofpinghia-
samlegh er orðinn rœðan Haralz konongs. þa er nu
engum manne viðskiliande. æ meðan lif ma endaz
til fylghðar við hann. þeim sem aðr hava þionat
honom eþa hans frendom fyrr enn þetta er rœynt. 25
12 hvart þetta ma með auðnu endaz til fulz er Haraldr
konongr hevir mælt.

Vm æiðstaf nocon.

- (19) I þeim sama stað sver Guðormr við hovuð sitt
at hann skyldi aldre skiliaz við Harald konong æ 30
meþan hann hefði lif. oc engan annan guð gofga nema

8. fyndr: fundr A1. 22. -legh: sál. A1-2; -legt A.
23. -skiliande: scilandez A1.

þann er ollu ræðr. Haraldr konongr gaf a þeim deghi Guðorme frenda sinum ríki þat. er Skioldr hafði fyrir raðit. oc i þann tíma var Óðins salr callaðr oc vik þa með er Saltvik var kallat. er nu
 5 heitir Óslve. oc allar þær strander með er Sallt- vikar strander varo kallaðar. þetta ríki allt gaf Haraldr konongr Guðporme frenda sinum oc austr til Svinasunnz. oc gerði hann þar Guðporm her- toga ivir.

IV.

Se s. 302, anm. til l. 6.

10 Born þeirra Skula konongs fostra oc Guðrunar **B-mbr.** varo þau Asulfr a Reini oc Ragnilldr er atte Kyrp- ingaormr. Dotter Kyrpingaorms var Asa móðer Biarnar boks. Born þeirra Asulfs oc Þoro Skofta
 15 Hallkæll hukr Þeirra sunr var Ion faðer þeirra Hallkælls oc Ragnvallz oc Grego Guðormr a Reini fecc fyrst Ælldriðar systur Hallkæts huks. Þeirra
 20 þær Ælldrið oc Ingibiorg. Dotter Magnus konongs oc Elldriðar var Kristin er atte Reiðar sendimaðr. Þorer skinfælldr hafðe atta Elldriði. Þeirra synir varo **B-pap.**
 25 Kynaðr oc Þorgrimr klaufi. Síðan var hon gift logmannenom a Gaulande. Þeirra sunr var Har- alldr. Synir Ingibiargar varo Þorsteinn skalmold
 oc þær bróðr. Rangrið var síðar gift Friðreke kœno. þeirra dotter var Azstrið oc var mœynunna. Ingiriðar Guðormsdottor a Ræini fecc Guðormr

10. Born: Dette slægtregister er også trykt i *Chria Vidensk. selsk. skr.* (1875). 23. Kynaðr: Kinaðir *B1*; Kinaðr *B2*.

Austmannzson austan af Iamtalande. Guðormr a Reyni fecc síðar Bergliotar. þeirra sunr var Asulfr faðer Þorbiargar er atte Eiríkr gryfill. þeirra sunr var Asulfr. síðar atte Þorbiorgu Roar konongs
 5 frende. Guðormr a Reini atte síðar Sigríði dottor Þorkæls oc Hallkatlu. Hallkatla var dotter Sveins Bryiulfssonar. broðor Særks i Sogne oc Ingiriðar systr Knuz ens ríka Dana konongs. Barðr Guðorms sunr fecc fyrst Ulfilldar dottor Pals biceps. en þar
 10 nest Ceciliu dottor Sigurðar konongs. þeirra sunr var Ingi konongr.

Her næfr Arnmøðlinga tal.

(215) (M)aðr het Finnviðr fundinn. hann var fundinn i arareiðri. oc vafðr i silkireifum. oc vitu menn eigi ætt hans. fra hanum er comen ætt su. er callað er
 15 Arnunga ætt. sonr hans var Þorarenn bullibak. faðer Arnviðar faðr Arnmoðs iarls. fra hanum er comen su ætt er Arnmøðlingar hæita. Sunr hans het Arne. synir Arna varo þær Kalfr a Eggiu. Þorbergr. Þorbiorn. Finnur iarl. oc Arne. Þorbergr
 20 Arnasunr atte Azstriði ena arborna dottor Erlings a Sola. oc Azstriðar Tryggva dottor. systr Olafs Tryggva sunar. Arne Arnasunr atte Geirðruði systr Azstriðar hinnar oborno. Þesse varo born Þorbergs
 25 Arnasunar. Óysteinn orre. Ogmundr. Þora oc Ioronn. Haralldr konongr Sigurðar sunr atte Þoro. þeirra synir varo Magnus konongr faðer Haconar konongs Steigar Þores fostra. oc Olafur konongr er callaðr
 30 var boande. hann var faðer Magnus bærrfœz. hann var faðer Sigurðar konongs Iorsala-Sigurðar. oc Óysteins konongs oc Olafs konongs Harallz konongs oc Sigurðar slæmbidiakns. oc Magnus rauða. Þoro.

born oc Sigurðar konongs. var Magnus konongr er
 callaðr var Borgilldar sunr. moðer hans var Borg-
 illdr dotter Olafs af Dale. Magnus fecc Kristinar
 dottor Knuz lavarðar. þau atto ækki barn. Dotter
 5 Sigurðar konongs oc Malfriðar Harallzdottor var
 Kristin er atte Erlingr iarll. Þeirra born varo þau 147
 Magnus konongr oc Ragnilldr er atte Hallkæll Ioans-
 sunr. dotter Oysteins konongs Magnussonar var
 Maria er atte Guðbrandr Scafhoggs sunr. þeirra sunr
 10 var Olaftr er callaðr var ogiaefa. Born Harallz kon-
 ongs gilla varo þau Ingi konongr. oc Sigurðr kon-
 ongr. Eysteinn konongr oc Magnus konongr. Brigitt
 er atte Magnus broðer Inga konongs sammøddr.
 en siðan atte hana Birgir iarll brosa. Þeirra born
 15 varo Philippus iarll. oc Knutr iarll oc Ingigiærðr
 er atte Sverkir konongr. þeirra sunr var Ioan kon-
 ongr. Born Sigurðar konongs varo þau Hacon
 konongr oc Sverrir konongr. Sigurðr Marcus fostre
 oc Cecilia er fyrr atte Folkviðr logmaðr. Born
 20 Sverriss konongs varo Hacon konongr faðer Haconar
 konongs. oc Sigurðr lavarðr faðer Guðorms kon-
 ongs. oc Kristin er atte Philippus konongr oc Cecilia
 er fyrr atte Einar. en siðan Gregoris kikir. sunr
 Folkviðar oc Ceciliu dottor Sigurðar konongs var
 25 Hacon iarll. hann atte fru Kristini. oc var þeirra
 sunr Knutr iarll. Siðar atte Ceciliu Barðr Guð-
 ormsunr a Reini. þeirra sunr var Ingi konongr.
 faðer Guðorms. Þoro dottor Magnus bærfoez atte
 Loftr prestr. þeirra sunr var Ioan faðer Pals biscups
 30 Sæmundar oc Orms. dotter Sigurðar slæmbidiakns
 var Ingigiærðr er atte Hacon klo. þeirra synir varo
 Havarðr hallte. Sigurðr. Haralldr. Eirikr. Agmundr
 Þorbergs sunr Arnasonar var faðer Skofta i Gizca.

9. Scaf.: B1-2; Scap- B.

Þesse varo born Skofta. Ogmundr. Þorðr. Finn-
 Pall. Ragnilldr. Þora. er atte Osolfr Sculasunr.
 þeirra sunr var Guðormr a Reini faðer B(arðar) faðr
 þeirra Inga konongs oc Skula hærtoga. G(uðorms)
 oc Sigriðar. born S(kula) hann var M(argreta) 5
 drotning. er Hacon konongr a. Ingirið. Rangrið.
 Sunr P(als) Skofta sunar var N(ikolaus) kufungr.
 faðer P(als) fliðu. oc Ragnilldar. dotter Osolfs oc
 Þoro Skofta dottor var Sigrið moðer Ivars Hallkælls
 sunar. faðr Gregoris. Ragnilldi Skofta dottor 10
 atte Dagr Eilifssunr. þeirra born varo Gregoris.
 Gyrið. Baugeið. Sigrið er atte Halldor Bryniulfs
 sunr a Vettalandum. Gunnar het sunr Gregoris.
 Ioronne Þorbergsdottor atte Ulfr stallare. þeirra
 born varo Ioan stærki oc Brigða. sunr Ioans var 15
 Erlendr himalldede faðer Oysteins erchi byskups oc
 Þorbergs faðr Erlenz. Brigðu sunr var Sauðavlftr
 faðer Petrs byrðasvæins faðr þeirra Ulfs flys oc
 Sigriðar moðor Petrs ærchibyskups. Dotter Finnz
 iarls Arnasunar var Ingibiorg iarllamoðer er atte 20
 Þorfinnr iarll Sigurðar sunr. þeirra synir varo þeir
 Pall iarll oc Erlendr iarll. faðer þeirra Magnus iarlls
 hins hœlga oc Erlings oc Gunnilldar moðor Ragn-
 vallz iarls. faðr Ingigiærðar er atte Eirikr stakblællr.
 148 þeirra synir varo Haralldr iall er fell i Vik. oc 25
 Magnus mange er fell i Sogne. Pall iarll Þorfinnz
 sunr. atte dottor Haconar iarlls Ivarssunar. þeirra
 sunr var Hacon iarll. hans born varo þau Pall iarll.

5. Sigriðar: B1-2; Sigurðar B. S.: her en lille åben
 plads i B1-2. 5-6. hann-a: ul. B1-2; men er i B2 tf.
 af AM, der skr. atti og h. for hann; sikkert er hann en for-
 vanskning af hertoga. 9. Ivars: wrigt. for Ioans; I. B1-2.
 12-13. Sigrið-Gregoris: ul. B1. 15. Brigða: B1-2; Brigða
 B = I. 17. 17. Sauðaulfr: B1-2; Sauðolfr B. 24. stakblællr:
 sål. også AM 22 fol.

oc Haralldr iarl faðer Erlenz iarls er fell i Damins
 øy. Ingibiorg oc Margreta. Ingibiorgu atte Olafr
 Suðr øyia konongr. en Margretto atte Maddaðr
 iarll. þeirra sunr var Haralldr iarll. faðer Ioans
 5 iarls oc Dauíðs iarlls. sunr Arna Arnasunar var
 Ioan i Biarkrøey. faðer Sigurðar hunnz. oc Viðkunz
 faðr Erlings. faðr þeirra Viðkunz oc Ragnu er atte
 B(iarne) Marðarsunr.

2. Margreta: B1-2; -gretar B. 6. Ioan: Ioa B; Ion B1-2.
 Biarkr.: Biarkr- B1-2. 7. Viðkunz: -kunnar B (alene).
 8. -sunr: lakune B.

REGISTRE.

I. Personregister.

<p>A. Aðalráðr, <i>konge i England</i> (d. 1016) 85 (-varðr). 139. 141. 161. 201. 203. 298. Aðalsteinn, <i>konge i England</i> (925—40) 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 279. Aðils enn auðgi (9. årh.) 384. Aðils svartí 384. Adrianús, <i>pave</i> (1154—59) 352. Alexius, <i>kejser</i> (d. 1118) 332. 333. Álfifa, <i>dronning</i> (11. årh.) 183. 184. 185. 190. 191. Álfildr, <i>Magnus d. godes moder</i> 179. Álfr Óttarsson (d. 1165) 369. 370. Ámundi (12. årh.) 348. 351. Andaðr, <i>en gögler</i> (c. 900) 12. Andrés kelduskitr (12. årh.) 349. Ari Einarsson (d. 1139) 351. Arnbjörn ambi (12. årh.), <i>urigt.</i> også As-, 351. Árni lági (11. årh.) 308. Árni sturla (12. årh.) 351. 356. Árni Arnason (11. årh.) 181. 389. 392. Árni Arnmóðsson 389. Árni Ívarsson (12. årh.) 353. Arnkell Torf-Einarsson (10. årh.) 27. Arnmóðr jarl Arnviðarson 389. Arnórr jarlaskáld (11. årh.) 192. 194. 201. 212. 214. 215. 292. 293. 307. Arnulvr se Ornólfr.</p>	<p>Arnviðr Þórarinsson 389. Ása Kyrpingaormsdóttir 388. Ása Þórudóttir 384. Ásbjörn se Arnbjörn. Ásbjörn (d. 1134) 336. Ásbjörn snara (12. årh.) 372. Áskell (12. årh.) 348. Áskell Smiðsson (12. årh.) 349. Áslákr fitjaskalli (11. årh.) 176. Áslákr hólmskalli (10. årh.) 86. 98. Áslákr í Finney (11. årh.) 182. Áslákr ungi (12. årh.) 356. Áslákr Erlendsson (12. årh.) 353. Ásta Guðbrandsdóttir (c. 1000) 140. 147. 159. 216. 301. Ástrið Aðilsdóttir 384. Ástrið Burizleifsdóttir (10. årh.) 81. 115. 117. Ástrið Eiríksdóttir (10. årh.) 108. Ástrið Erlingsdóttir en árborna 389. Ástrið Friðreksdóttir 388. Ástrið Óláfsdóttir scenska 156. 157. Ástrið Sveinsdóttir (11. årh.) 161. 206. 233. Ástrið Tryggvadóttir (c. 1000) 113. 389. Ásúlfr Eiríksson 389. Ásúlfr Guthormsson 389. Ásúlfr Skúlason (Ós-) 388. 391. Atli enn mjóvi (9. årh.) 3. 13. 14. 15. Az- se Oz-</p>
---	--

B.

Baldr 28.
 Baldvini, *konge* (d. 1118) 331. 332.
 Bárðr *se* Razzabárðr.
 Bárðr standhali (12. árh.) 356.
 Bárðr Guthormsson 389. 390.
 391
 Baugeið Dagsdóttir (12. árh.) 391.
 Benteinn Kolbeinsson (12. árh.) 349.
 Bergljót 389.
 Bergljót Hákonardóttir (11. árh.) 104. 138.
 Bergljót Þórisdóttir (10. árh.) 58.
 Bergþórr Mársson (12. árh.) 351.
 Birgir jarl brosa (d. 1202) 381. 390.
 Bjarni byrðarsveinn 388.
 Bjarni gullbráskáld (11. árh.) 176. 180. 191.
 Bjarni enn illi (d. 1163) 364. 365.
 Bjarni Marðarson 392.
 Bjarni Sigurðarson (c. 1100) 352.
 Björn bokkr (12. árh.) 388.
 Björn brezki (10. árh.) 86.
 Björn stallari (d. 1030) 182.
 Björn Erlingsson (12. árh.) 348.
 Björn kaupmaðr Haraldsson (c. 900) 19. 24. 39. 140.
 Björn Úlfsson 214.
 Blóðæx *se* Eiríkr.
 Borghildr Óláfsdóttir 390.
 Bragi, *guden* 28. 29. 49.
 Brigða Haraldsdóttir 381.
 Brigða Úlfisdóttir 391.
 Brigitt Haraldsdóttir 390.
 Brúsi, *en stavnbo* 351.
 Búi digri (d. 986) 80. 86. 87. 89. 90. 91. 92. 94. 95. 96. 97. 98. 101.
 Buriz Heinreksson (12. árh.) 341.
 Burizleifr, *vendisk* (*polsk*) *konge* (c. 1000) 80. 81. 82. 83. 114. 115. 117.

Bólverkr Arnórsson (11. árh.) 217. 243. 251.

C.

Cecilia Gyrdóttir (12. árh.) 351.
 Cecilia Sigurðardóttir 389. 390.
 Cecilia Sverrisdóttir 390.

D.

Dagr enn fróði (d. 860) 382. 383.
 Dagr Eilífsson (c. 1100) 324. 351. 391.
 Dagr Haraldsson hárf. 19.
 Dagr Hringsson (11. árh.) 181. 183.
 Dávið Haraldsson, *jarl* 392.
 Dávið Melkólmsson (1124—53) 320.
 Dóttu Þorkelsdóttir (11. árh.) 252.

E.

Eðmundr, *konge i Sverrig*, 208 *anm.*
 Eðvarðr, *se* Jáðvarðr.
 Eggjar-Kálfr *se* Kálfr Arnason.
 Egill, merkismaðr (d. 955) 33. 34.
 Egill Áskelsson (11. árh.) 311. 313. 315.
 Eilífr jarl (11. árh.), *i Rusland* 218 (Eiríkr).
 Einarr 390.
 Einarr skálaglamm (d. c. 995) 68. 69. 70. 71. 72. 79.
 Einarr þambarskelfir Eindriðason (d. 1150) 104. 130. 138. 148. 151. 154. 190. 191. 192. 207. 235. 247. 248. 264. 265.
 Einarr Laxapálsson (d. 1155) 350. 353.
 Einarr Skúlason (12. árh.) 340. 345. 346. 353. 354. 357.
 Eindriði heiðafylja (12. árh.) 364.
 Eindriði i Gautsdali (c. 1100) 349.

Einriði ungi (d. 1163) 362.
 Einriði Einarsson (11. árh.) 265.
 Ein(d)riði Jóansson (12. árh.) 357. 358.
 Eiríkr bjóðaskalli (10. árh.) 108.
 Eiríkr gryfíll 389.
 Eiríkr enn sigrsæli (c. 964—93) 206.
 Eiríkr stakblelfr 391.
 Eiríkr Dagsson 376. 377.
 Eiríkr hæll Eindriðason (12. árh.) 349.
 Eiríkr Eiríksson, eimuni (d. 1137) 300. 335. 336. 348.
 Eiríkr Hákonarson 390.
 Eiríkr jarl Hákonarson (d. c. 1022) 86. 87. 88. 89. 92. 93. 94. 96. 98. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 116. 118. 119. 120. 121. 123. 124. 125. 126. 127. 129. 130. 131. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 143. 144.
 Eiríkr blóðæx Haraldsson (d. c. 954) 19. 23. 24. 25. 26. 27. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 36. 38. 41. 46. 51. 52. 53. 55. 56. 63. 70. 73.
 Eiríkr Knútsson, *konge i Sverrig* 301.
 Eiríkr Sveinsson (d. 1103) 322. 323.
 Eldrið, *på Rein* 388.
 Eldrið Bjarnadóttir 388.
 Elizabet *se* Ellisif.
 Ellisif Jarizleifsdóttir (11. árh.) 232. 233. 283.
 Emma drótning, *i England* 185. 201. 203. 298.
 Erlendr i Gerði (11. árh.) 182.
 Erlendr steik (10. árh.) 94.
 Erlendr Hákonarson (d. 995) 104. 106.
 Erlendr Haraldsson, *jarl* 316. 320. 324. 327. 392.

Erlendr Jóansson, himaldi (c. 1100) 264. 391.
 Erlendr Torfeinarsson (10. árh.) 27.
 Erlendr Þorbergsson 391.
 Erlendr Þorfinnsson (d. 1098) 391.
 Erlingr skakki (d. 1179) 104. 358—75. 378. 380. 390.
 Erlingr Eiríksson (10. árh.) 24.
 Erlingr Erlendsson (c. 1100) 316. 320. 324. 327. 391.
 Erlingr Hákonarson (d. 986) 92. 94. 104.
 Erlingr Skjalgsson (d. 1028) 113. 119. 138. 160. 173. 174. 175. 176. 177. 389.
 Erlingr Víðkunnsón 392.
 Eyjólfur dáðaskáld (c. 1000) 105. 137.
 Eysteinn erkibyskup (1161—88) 264. 366. 367. 391.
 Eysteinn konungr 384.
 Eysteinn trafali (c. 1100) 353.
 Eysteinn Eysteinsson meyla (d. 1177) 375. 378. 379. 381.
 Eysteinn Haraldsson (d. 1157) 351. 352. 355—57. 375. 390.
 Eysteinn Haraldsson hárf. 19.
 Eysteinn Magnússon (d. 1122) 316. 328. 333. 334. 389. 390 *jfr.* Knútr Magnússon.
 Eysteinn Þorbergsson orri (d. 1066) 273. 286. 294. 389.
 Eyvinda olbogi (d. 1103) 324.
 Eyvindr skreyja (d. 961) 36. 37. 40. 43. 44. 46.
 Eyvindr Finnsson skáldaspillir (10. árh.) 14. 36. 37. 38. 40. 43. 47. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 79. 94. 166.

F.

Fiðr geit (keit; 12. árh.) 349.

- Finnr Árnason (11. árh.) 181.
266. 269. 271. 272. 273. 275.
283. 389. 391.
- Finnr Háreksson (11. árh.) 301.
- Finnr Sauðaúlfsson (12. árh.)
350.
- Finnr Skoftason (c. 1100) 321,
391.
- Finnviðr fundinn 389.
- Fólkviðr lögmaðr 390.
- Freyr 14.
- Friðrekr kœna (d. 1163) 364.
365. 368. 388.
- Friðrekr merkismaðr (11. árh.)
287.
- Fróði, sagnkonge 70.
- Fróði Haraldsson hárf. 19.
- G.**
- Gamli Eiríksson (10. árh.) 24.
31. 32. 33. 34. 50. 57. 70.
- Gamli-Knútr se Knútr Sveins-
son.
- Gandálfssynir 384.
- Gautatýr, *Odin* 38.
- Geila Burizleifsdóttir (10. árh.)
111. 117.
- Geirðrúðr Erlingsdóttir 389.
- Geirfinnr jarl 143.
- Geirmundr, en norsk bonde (10.
árh.) 87. 88. 89.
- Georgius se Gyrgir.
- Geysudœtr 252.
- Gizorr hvíti (10. árh.) 94. 102.
- Glúmr Geirason (10. árh.) 30.
50. 52. 56. 64.
- Goðeni (-vini) jarl Ulfnaðrsson
279. 300.
- Gormr, *konge* 62. 67.
- Grani skáld (11. árh.) 252.
- Grégóris kíkr 390.
- Grégórius (-ris) Dagsson (d. 1161)
351. 352. 353. 355. 356. 358. 391.
- Grégó[ríus] Jónsson 388. 391.
- Guð- se Guth-.
- Guðbrandr kúla (10. árh.) 140.
147. 216.
- Guðbrandr Skafhoggsson (d.
1161) 373. 390.
- Guðríðr Guthormsdóttir 243.
- Guðrún Guthormsdóttir 388.
- Guðrún Nefsteinsdóttir (11. árh.)
301. 388.
- Guðrøðr (?) 351.
- Guðrøðr, *konge over Norderaerne*
317.
- Guðrøðr veiðikonungr (c. 800) 3.
- Guðrøðr Bjarnason (10. árh.) 140.
- Guðrøðr Haraldsson ljómi 19.
- Guðrøðr Haraldsson skirja 19.
- Guðrøðr Sigurðarson sýr 159.
- Gullharaldr se Haraldr Knúts-
son.
- Gunnarr af Gimsum (12. árh.)
348.
- Gunnarr Grégóriusson 391.
- Gunnildr Burizleifsdóttir (c.
1018) 82. 83. 114.
- Gunnildr Erlendsdóttir 391.
- Gunnildr Knútsdóttir (d. 1038)
188.
- Gunnildr Sigurðardóttir (11.
árh.) 159.
- Gunnildr Özurardóttir, kon-
ungamóðir (10. árh.) 23. 24.
25. 26. 27. 30. 31. 32. 35. 38. 40.
45. 46. 47. 49. 52. 53. 68. 73. 184.
- Gunnrøðr Haraldsson hárf. 19.
- Guthormr (Guð-) Ásúlfsson (12.
árh.) 388. 389. 391.
- Guthormr (Guð-) Austmannsson
389.
- Guthormr Bárðarson 347. 391.
- Guthormr (Guðð-) Dagsson 382.
- Guthormr Eiríksson (10. árh.),
(Guð-) 24. 31. 57.
- Guthormr Haraldsson hárf.,
(Guð-) (c. 900) 19.

- Guthormr Ingason 390.
- Guthormr (Guð- Guðp-) Sigurð-
arson (9. árh.) 387. 388.
- Guthormr (Guð-) Sigurðarson,
konge 390.
- Guthormr Steigar-Þórisson
(Guðp-) 243.
- Gyða en enska (c. 1000) 111.
189.
- Gyða Goðenadóttir (11. árh.)
279.
- Gyða Haraldsdóttir (11. árh.) 300.
- Gyða Sveinsdóttir (11. árh.) 136.
- Gyða Þorgilsdóttir (11. árh.) 279.
- Gyrðr Bárðarson (c. 1000) 351.
- Gyrðr Goðenason (d. 1066) 298.
- Gyrðr Lögbersason (12. árh.)
348.
- Gyrgir (Georgios Maniakes, 11.
árh.) 219. 220. 221.
- Gyrð Dagsdóttir (12. árh.) 391.
- Göndul, en *valkyrje* 38.
- Göngu-Hrólfir 296.
- H.**
- Haklangr o: Þórir (d. 872) 15. 17.
- Hákon kló 390.
- Hákon pungelta (12. árh.) 349.
- Hákon Eiríksson jarl (d. 1029)
136. 139. 140. 145. 146. 147.
170. 173. 174. 177. 178. 179.
- Hákon Finnsson (11. árh.) 301.
- Hákon Fólkviðarson galinn 390.
- Hákon Grjótgarðsson gamli (c.
900) 14.
- Hákon Hákonarson gamli 390.
391.
- Hákon Haraldsson enn góði
(*konge 935-61*) 19. 21. 22. 23.
24. 25. 26. 31. 32. 33. 34. 35.
36. 37. 38. 40. 41. 43. 44. 46.
47. 48. 49. 50. 51. 52. 54. 57.
- Hákon Ívarsson (11. árh.) 273.
275. 391.
- Hákon Magnússon, Þórisfóstri
(d. 1094) 295. 309. 310. 311. 389.
- Hákon Pálsson (c. 1100) 320.
391.
- Hákon Sigurðarson jarl (d. 995)
58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 66.
67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74.
76. 77. 78. 79. 80. 86. 87. 88.
89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 97.
98. 99. 102. 103. 104. 105. 106.
107. 111. 112. 117. 137. 138.
180. 372.
- Hákon Sigurðarson herðibreiðr
(d. 1162) 358. 364. 365. 390.
- Hákon Sverrisson 390.
- Hálfðan Guðrøðarson svartí,
konge i Norge (9. árh.) 3. 4.
5. 7. 13. 382. 383.
- Hálfðan Haraldsson háfoeta (c.
900) 20. 296. 297.
- Hálfðan svartí Haraldsson hárf.
19.
- Hálfðan Sigurðarson hrísa 216.
- Hálfðan Sigurðarson sýr (11.
árh.) 159.
- Halldórr skvaldri (12. árh.) 330.
332. 340.
- Halldórr úkristni (c. 1000) 117.
127. 129. 135.
- Halldórr Brynjúlfsson (11. árh.)
391.
- Halldórr Sigurðarson (12. árh.)
348.
- Halldórr Snorrason (11. árh.)
226. 228.
- Hallfrøðr vandræðaskáld (d. c.
1007) 108. 123. 124. 128. 131.
132.
- Hallkatla Sveinsdóttir 389.
- Hallkell húkr (c. 1100) [haukr
wigt.] 356. 388.
- Hallkell Jó(a)nsson 388. 390.
- Hallvarðr fægir (d. 1139) 351.
- Hallvarðr enn helgi (d. 1044) 348.

- Hallvarðr Gunnarsson (*d. 1155*) 353.
 Hamarskáld *se* Þorkell.
 Haraldr (*fejl f. Hallgarðr = Grjótgarðr*) 15.
 Haraldr flettir (*11. árh.*) 311.
 Haraldr grenski (*d. 995*) 140.
 Haraldr gullskeggr, *konge* (*9. árh.*) 3.
 Haraldr enn víkverski (*12. árh.*) 352.
 Haraldr Búason (*10. árh.*) 101.
 Haraldr Eiríksson, *jarl* 391.
 Haraldr Eiríksson gráfeldr (*d. 970*) 24. 31. 32. 34. 38. 49. 50. 51. 54. 56. 57. 63. 64. 65. 66. 67.
 Haraldr Eldriðarson 388.
 Haraldr Goðenason (-vina-) (*d. 1066*) 279. 280. 285. 286. 288. 289. 293. 294. 298. 300.
 Haraldr Gormsson, *blátand* (*d. c. 987*) 31. 58. 59. 60. 63. 64. 66. 68. 74. 75. 76. 79. 80. 81. 82. 83. 114. 116. 180.
 Haraldr Hákonarson 390.
 Haraldr Hákonarson jarl 392.
 Haraldr Hálfðanarson, hárfagri (*d. 933*) 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 15. 19. 20. 21. 22. 23. 25. 30. 33. 34. 49. 58. 108. 140. 159. 216. 243. 244. 296. 382. 384. 385. 387. 388.
 Haraldr ungi Hálfðanarson svartá (*9. árh.*) 3.
 Haraldr (Gull-) Knútsson (*d. 970*) 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68.
 Haraldr Knútsson gamla (*d. 1040*) 185. 195. 201. 204. 298.
 Haraldr jarl Maddaðarson, (*d. 1206*) 392.
 Haraldr Magnússon gilli (*d. 1136*) 334—47. 351. 381. 389. 390.
- Haraldr Sigurðarson (*d. 1172?*) 375.
 Haraldr Sigurðarson harðráði (*d. 1066*) 159. 181. 182. 183. 211. 216—35. 237—73. 275—93. 295. 296. 298. 301. 302. 308. 309. 389.
 Haraldr Sveinsson, *dansk konge* (*d. 1018*) 83.
 Haraldr Valdamarsson, *konge i Rusland* (*d. 1132*) 300. 335.
 Hárekr Eyvindarson í Þjóttu (*d. 1038*) 14. 166. 167. 168. 182. 301.
 Haukr hábrók (*10. árh.*) 21. 22.
 Hávarðr hoggvandi (*d. 986*) 86. 98. 102.
 Hávarðr Hákonarson halti 390.
 Hávarðr Þorfinnsson (*11. árh.*) 27.
 Heðinn harðmagi (*12. árh.*) 350.
 Heinrekr hertogi 157.
 Heinrekr keisari (*d. 1056*) 188.
 Heinrekr keisari (*1197*) 331.
 Heinrekr Sveinsson skötulær (*d. 1134*) 341.
 Heinrekr Viljálmsson, *konge i England* (*1100—35*) 328.
 Helga Dagsdóttir hin siðláta 382.
 Helgi Þorfinnsson (*12. árh.*) 378.
 Hemingr Hákonarson jarls 104. 135.
 Hornklofi, *skjald* *o:* Þorbjörn (*c. 900*) 6. 18.
 Hrani, *Olaf d. helliges fosterfader* 140. 143. 144.
 Hreiðarr sendimaðr 388.
 Hreiðarr Grjótgarðsson (*12. árh.*) 351.
 Hringr Haraldsson hárf. 19.
 Hróarr *se* Ívarr Kolbeinsson.
 Hróarr konungsfrendi 389.
 Hrólfr *se* Gøngu-Hrólfr.

- Hrollaugr Rognvaldsson (*c. 900*) 296.
 Hrøerek Haraldsson hárf. 19.
 Hugr digri, *jarl* (*c. 1100*) 317. 318.
 Hugr þrúði, *jarl* (*d. 1098*) 317. 318.
 Hugr *se* Illugi.
 Hørdaknútr, *konge* (*d. 1042*) 185. 186. 187. 194. 195. 196. 201. 202. 203. 204. 281. 298.
- I.**
- Illugi Bryndællaskáld, *urigt.* Hugr 222.
 Ingi Bárðarson, *konge* (*d. 1217*) 389. 390. 391.
 Ingi Hallsteinsson, *konge i Sverrig* (*d. 1125*) 301.
 Ingi Haraldsson, *konge* (*d. 1161*) 341. 345. 347—58. 364. 390.
 Ingi Steinkelsson, *konge i Sverrig* (*1080—1111*) 300. 321. 322. 323. 341.
 Ingibjörg Bjarnadóttir 388.
 Ingibjörg Finnsdóttir (*11. árh.*) 283. 391.
 Ingibjörg Hákonardóttir jarls 104.
 Ingibjörg Hákonardóttir 392.
 Ingibjörg Haraldsdóttir 300. 335.
 Ingibjörg Þorkelsdóttir leiru (*10. árh.*) 86. 103.
 Ingibjörg Ögmundardóttir (*11. árh.*) 313.
 Ingigerðr Birgisdóttir 390.
 Ingigerðr Haraldsdóttir harðr. 308.
 Ingigerðr Óláfsdóttir scenska 155. 156. 157. 233. 300.
 Ingigerðr Rognvaldsdóttir 391.
 Ingigerðr Sigurðardóttir 390.
 Ingiríð Guthormsdóttir 388.
 Ingiríð Rognvaldsdóttir (*12. árh.*) 341.
- Ingiríð Sigurðardóttir sýr 301.
 Ingiríð Skúladóttir 391.
 Ingiríð Sveinsdóttir (*12. árh.*) 304. 341. 343. 351. 389.
 Ívarr Ingimundarson, *skjald* (*12. árh.*) 341. 346.
 Ívarr Kálfsson (*12. árh.*) 351.
 Ívarr Kolbeinsson (*12. árh.*) [Hróarr *urigt.*] 351.
 Ívarr Sigtryggsson (*11. árh.*) 179.
 Ívarr Starason dynta (*d. 1139*) 351.
- J.**
- Jáðvarðr Aðalráðsson, Ját-, Eð-, *konge* (*1042—56*) 197. 201. 202. 203. 205. 279. 281. 298.
 Jákob = Önnundr 160.
 Jarisleifr Valdamarsson, *konge i Rusl.* (*1016—54*) 157. 179 (-uz-). 180 (-uz-). 191. 192. 217. 218. 223. 232. 300.
 Járnkeggi af Yijum (*10. árh.*) 94
 Játmundr Aðalráðsson 141. 203. 298.
 Játmundr Aðalsteinsson (*940—47*) 27. 30.
 Játvarðr Aðalráðsson *se* Jáðvarðr.
 Jó(a)n ketlingr (*12. árh.*) 378.
 Jóan tapparðr (*12. árh.*) 352.
 Jóan Árnason (*11. árh.*) 314. 392.
 Jó(a)n Bergþórsson (*12. árh.*) 351.
 Jó(a)n Birgisson, *ærkebisop* (*d. 1157*) 352.
 Jó(a)n Hallkelsson 388. 391 (*ur.* Ívarr).
 Jóan Haraldsson, *jarl* 392.
 Jóan Loftsson (*d. 1197*) 390.
 Jó(a)n Sveinsson (*d. 1163*) 362.

- Jóan Sverkisson, *konge* 301. 390.
 Jóan Úlfsson (11. árh.) 264. 391.
 Jórsala-Sigurðr se Sigurðr jór-
 salafari.
 Jórunn Þorbergsdóttir (11. árh.)
 263. 389. 391.
 Jökull (11. árh.) 178.
- K.**
- Kálfr kringluauga (12. árh.) 350.
 Kálfr Árnason, Eggjar-Kálfr
 (11. árh.) 176. 178. 179. 182.
 191. 192. 197. 389.
 Karl Súnason, *jarl* (12. árh.)
 179 (jfr. *anm.*) 348.
 Karl Sverkisson, *konge* (1161—
 68) 301.
 Karli, Karl 160.
 Karlshöfuð (c. 1000) 130.
 Katerín Knútsdóttir 300.
 Ketill á Hringunesi (11. árh.)
 160.
 Kjötvi enn auðgi (9. árh.) 15. 16.
 Klémettr Arason (d. 1139) 351.
 Klyppr Þórðarson (10. árh.) 57.
 Knútr Birgisson, *jarl* (c. 1200)
 390.
 Knútr Eiríksson lávarðr (d.
 1131) 300. 334. 390.
 Knútr Gormsson Danaást (10.
 árh.) 59. 60.
 Knútr Hákonarson, *jarl* 390.
 Knútr Knúttson se Hördaknútr.
 Knútr Magnússon *ur. for* Ey-
 steinn Magnússon 373.
 Knútr Sveinsson enn ríki, *gamli*
 (d. 1035) 83. 139. 147. 161. 162.
 164. 165. 166. 167. 168. 169.
 170. 171. 173. 174. 179. 180.
 185. 186. 187. 188. 190. 191.
 194. 195. 197. 203. 204. 206.
 280. 281. 298.
 Knútr Sveinsson, *dansk konge*
 (d. 1086) 308. 389.
- Knútr Valdamarsson, *konge* 300.
 Kolbeinn hrúga (12. árh.) 351.
 Kolbeinn Þorljótsson (12. árh.)
 349.
 Kolbjörn stallari (c. 1000) 130.
 Kolbjörn Árnason (11. árh.) 181.
 182.
 Kristín Ingadóttir 300.
 Kristín Knútsdóttir 300. 334.
 390.
 Kristín Magnúsdóttir 388.
 Kristín Sigurðardóttir (12. árh.)
 375. 390.
 Kristín Stigsdóttir 301.
 Kristín Sverrisdóttir (13. árh.)
 390.
 Kristr 226.
 Kristræðr (d. 1134) 335.
 Kynaðr Þórisson (Kin-) 388.
 Kyrpingaormr (12. árh.) 388.
- L.**
- Laxapáll (c. 1100) 350.
 Loptr prestur Sæmundarson (12.
 árh.) 390.
 Logmaðr Guðrøðarson (c. 1100)
 317.
- M.**
- Maddaðr *jarl* 392.
 Magnús, bróðir Inga sammæddr
 390.
 Magnús Eiríksson mangi 391.
 Magnús Erlendsson, *jarl* 316.
 320. 391.
 Magnús Erlingsson, *konge* (1162
 —84) 364—67. 372. 373. 375.
 376. 378. 379. 380. 388. 390.
 Magnús Haraldsson 390.
 Magnús Haraldsson (d. 1069)
 264. 272. 273. 282. 295. 296.
 309. 389.
 Magnús Heinreksson, *konge i*
Sverrig (1160—61) 341.

- Magnús Magnússon rauði 389.
 Magnús Ólafsson, enn góði (d.
 1047) 179. 180. 191. 192—98.
 201—03. 205—11. 213—16. 233
 —35. 239—47. 249. 275. 281. 349.
 Magnús Ólafsson berfoettr (d.
 1103) 308—12. 316—28. 334.
 335. 341. 342. 345. 389. 390.
 Magnús Sigurðarson, blindi (d.
 1139) 334. 335—41. 345. 347—
 51. 390.
 Mal(m)fríð Haraldsdóttir 300.
 335. 390.
 Margareta Ingadóttir, fríðkolla
 323.
 Margareta Knútsdóttir 300.
 Margariz kussari (12. árh.) 331.
 Margreta Hákonardóttir 392.
 Margreta Skúladóttir 391.
 Mária, *Zoes slægtning* 228. 230.
 231.
 Mária Eysteinsdóttir (12. árh.),
i teksten ur. Knútsd. 373. 390.
 Mária Haraldsdóttir harðr. 283.
 286. 295.
 Markús á Skógi (d. 1163) 362.
 363. 364.
 Melkólmr (-ólfr), *skotsk konge*
 (d. 1093) 320.
 Mikael Katalaktus (Mikjáll),
kejser (1034—41) 219. 223.
 Motokári (Moro-) (d. 1066) 284.
 285.
 Munakus o: Monomakus, *kejser*
 228.
 Munán Ögmundarson (d. 1137)
 348.
 Myrkjartak, *irsk konge* (1086—
 1119) 324.
 Mottull, Finnakonungr 20.
- N.**
- Nefsteinn (11. árh.) 301.
 Neriðr hinn ráðspaki 384.
- Neriðr (d. 1134) 336.
 Nikolás kardináli (jfr. Adianus)
 351.
 Nikolás Pálsson kúfungr (12.
 árh.) 375. 391.
 Nikolás Skjaldvararson (12. árh.)
 363. 364. 376. 377. 378.
 Nikólós Stígsson 301.
 Nikólós (-ás) Sveinsson, *konge*
 (1104—34) 301. 316.
 Nökkvi Pálsson (12. árh.) 363.
- O.**
- Óðinn 27. 28. 29. 38. 39. 78.
 Oddr kirkinaskáld (11. árh.) 248.
 Óláfr af Dali (c. 1100) 390.
 Óláfr, *konge over Syderøerne* 392.
 Óláfr, *konge* (10. árh.) 27.
 Óláfr Eiríksson, *scenski* (d. 1024)
 106. 116. 119. 121. 123. 124.
 125. 126. 135. 154. 155. 156.
 157. 160. 188. 206. 300.
 Óláfr Guðbrandsson, ógæfa (d.
 1169) 373—75. 390.
 Óláfr Haraldsson kesju (12. árh.)
 349.
 Óláfr Haraldsson hárf. digr-
 beinn (-leggr) (c. 900) 19. 24.
 32. 108.
 Óláfr Haraldsson helgi (d. 1030)
 5. 31. 140—151. 154—62. 164
 —66. 168—71. 173—83. 190.
 191. 193. 195. 196. 197. 198.
 200. 201. 208. 210. 212. 216.
 217. 228. 229. 242. 246. 247.
 263. 276. 282. 301. 324. 366.
 Óláfr Haraldsson kyrrri (d. 1093)
 264. 273. 282. 285. 286. 295.
 296. 301—5. 307—9. 389.
 Óláfr Magnússon (d. 1116) 328.
 334. 389.
 Óláfr Sveinsson, *dansk konge*
 (d. 1095) 308.

Óláfr Tryggvason (*d. 1000*) 108.
111. 112. 113—127. 129—32.
136. 137. 144. 149. 166. 189.
389.
Olof árbót Haraldsdóttir hárf.
58.
Ormr konungsbróðir (*12. árh.*)
373. 374. 378. 379. 380.
Ormr Dagsson (*12. árh.*) 348.
Ormr Jóansson 390.
Ormr Skoftason (*11. árh.*) 104.
Ósólfr se Ásúlfr.
Otta hertogi (*11. árh.*) (Otte)
157. 210.
Otta keisari (973—83) (Otte,
Otto) 74. 75.
Otta keisari Heinreksson 157.
Óttarr birtingr (*12. árh.*) 347.
351.
Óttarr jarl (*10. árh.*) 77.
Óttarr svartí (*11. árh.*) 139. 141.
159. 165

P.

Páll Hákonarson, jarl 391.
Páll Jó(ann)sson, biskop 389.
Páll Jóansson, biskop (*Isl.*) 390.
Páll Nikolásson flíða 391.
Páll Skoftason (*12. árh.*) 391.
Páll Þorfinnsson jarl (*d. 1098*)
283. 391.
Pétr erkibyskup 391.
Pétr Sauðaúlfsson byrðarsveinn
(*12. árh.*) 347. 391.
Pétrús 189.
Philippus, konge 390.
Philippus Birgisson (*d. 1200*)
390.
Philippus Guthormsson 347.
Philippus Gyrðarson (*12. árh.*)
355. 358. 359.
Poppó (*10. árh.*) [Pomppo] 75.

R.

R- se Hr-
Ragna Aðilsdóttir (*9. árh.*) 384.
385. 387.
Ragna Erlingsdóttir 392
Ragnaldr Haraldsson hárf. 20.
Ragnarr loðbrók 4.
Ragnarr Haraldsson hárf. se
Rognvaldr.
Ragnfrøðr Eiríksson (*10. árh.*)
24 (Rang-). 70. 71. 72.
Ragnildr Eiríksdóttir (*10. árh.*)
24. 27.
Ragnildr Erlingsdóttir (*12. árh.*)
390.
Ragnildr Haraldsdóttir (*9. árh.*)
3. 4.
Ragnildr Magnúsdóttir (*11. árh.*)
349.
Ragnildr Nikolásdóttir 391.
Ragnildr Sigurðardóttir (*9.*
árh.) 4.
Ragnildr Skoftadóttir (*c. 1100*)
351. 391.
Ragnildr Skúladóttir 388.
Ragn- se Rognv-
Rangrið Guthormsdóttir 388.
Rangrið Skúladóttir 391.
Razzabárör (*12. árh.*) 369. 370.
Reinaldr, biskop (*d. 1135*) 341.
Ríkarðr Ríkarðarson, jarl (*d.*
1056) 296.
Ríkarðr Viljálmsón, jarl (*d.*
1002) 296. 298.
Ríkiza, dronning 300.
Ríkiza Valdimarsdóttir 300. 301.
Rogeirr jarl, konge (*d. 1154*) 331.
Rotbertr Ríkarðarson (*d. 1035*)
296. 298.
Rottbertr loughaípe 296.
Rognvaldr, jarl på Möre (*9 árh.*)
19. 296. 296.
Rognvaldr ór Ærvík (*10. árh.*)
94.

Rognvaldr Brúsason (*d. 1045*)
178. 181. 183. 201. 217. 246.
Rognvaldr (Ragnarr) Haralds-
son hárf. 19.
Rognvaldr Heinreksson (*12.*
árh.) 341.
Rognvaldr Ingason (*12. árh.*)
341.
Rognvaldr Jó(ann)sson 388.
Rognvaldr kali Kolsson 391.
Rognvaldr Úlfsson (*11. árh.*)
(Rag-) 157. 158. 218.

S.
Sauðaúlfr (*c. 1100*) 350. 391.
Sauprúðr 351.
Saxi í Vik (*11. árh.*) 328.
Serkr ór Sogni (*c. 1100*) 324. 389.
Sigmundur Völsungsson 29. 30.
Sigríð sæta (*12. árh.*) 353.
Sigríð Ásúlfsdóttir 388. 391.
Sigríð Bárðardóttir 391.
Sigríð Dagsdóttir (*12. árh.*) 391.
Sigríð Pétrsdóttir 391.
Sigríð Saxadóttir (*11. árh.*) 328.
345.
Sigríð Skoqlar-Tóstadóttir, en
stórráða (*c. 1000*) 116. 206.
Sigríð Þorkelsdóttir 389.
Sigtryggr á Neríki (*11. árh.*) 179.
Sigtryggr Haraldsson hárf. 19.
Sigurðr 371.
Sigurðr agnhötr (*d. 1168*) 373.
375.
Sigurðr byskup (*11. árh.*) 181. 183.
Sigurðr enn gamli (*10. árh.*) 57.
Sigurðr hundr (*11. árh.*) 326. 392.
Sigurðr hvítí, Jomsvíking 80.
86. 94. 97. 106(?).
Sigurðr ormr í auga 4.
Sigurðr prestur (*12. árh.*) 350.
Sigurðr á Reyri (*12. árh.*) 358
—62.
Sigurðr skrudhyrna (*d. 1155*) 353.
Sigurðr slembidjárn (*d. 1139*)
341—47. 349—51. 389. 390.
Sigurðr sýr (*d. 1018—19*) 147.
149. 159. 216. 301.
Sigurðr ullstrengur (*c. 1100*) 312.
313. 321.
Sigurðr prestur Bergþórsson (*d.*
1139) 351.
Sigurðr Eindriðason stokkr (*12.*
árh.) 349.
Sigurðr sleva Eiríksson (*10.*
árh.) 24. 32. 34. 57.
Sigurðr Eysteinnsson trafali (*12.*
árh.) 353.
Sigurðr Hákonarson jarls 104.
Sigurðr Hákonarson jarls (*10.*
árh.) 92. 94. 104.
Sigurðr Hákonarson, jarl (*d.*
962) 15. 55. 58.
Sigurðr Hákonarson 390.
Sigurðr Haraldsson munur (*d.*
1155) 341. 345. 347. 350. 351.
352. 353. 355. 356. 358. 375.
389. 390.
Sigurðr Haraldsson hrísi 19. 216.
Sigurðr Hranason (*c. 1100*) 324.
327.
Sigurðr Magnússon jórsalafari
(*d. 1130*) 300. 320. 327. 328—37.
389. 390.
Sigurðr Nefsteinsson (*c. 1100*)
336.
Sigurðr Sigurðarson, Markús-
fóstri (*d. 1163*) 363. 364. 390.
Sigurðr Sigurðarson (*12. árh.*)
336. 337. 338.
Sigvaldi Strútharaldsson (*c.*
1000) 80. 81. 82. 83. 84. 85.
86. 87. 91. 92. 93. 94. 95. 97.
115. 116. 120. 121. 122. 125.
126.
Sigurðr Sverrisson 390.
Sigvatr skáld Þórðarson (*11.*
árh.) 140. 142. 150. 151. 152.

153. 157. 161. 162. 164. 170.
174. 188. 198. 200.
Simon skálpr (*d. 1161*) 356. 357.
Sinfjötli 29.
Skagi (*10. árh.*) 104.
Skarði, *en Jomsviking* 102.
Skjálgr af Jaðri (*11. árh.*) 311.
Skjöldr, *Odins sön* 388.
Skofli karkr (*d. 955*) 106.
Skofli Skagason *se* Tiðenda-
Skofli.
Skofli Ögmundarson (*c. 1100*)
313. 390. 391.
Skúli Bárðarson (*d. 1240*) 391.
Skúli Tóstason konungsfóstri
(*11. árh.*) 295. 300. 301. 302.
388.
Skúli Þorsteinsson (*c. 1000*) 125.
Skúmr (c: Þorleifr skúma Þor-
kelsson) 94. 98 [-ma]. 103.
Skogllartósti (*10. árh.*) 116. 206.
Skogul, *en valkyrje* 38.
Stefnir (*c. 1000*) 122.
Steigar-Þórir (*11. árh.*) *se* Þórir
á Steig.
Steinn Herðisarson (*11. árh.*)
267. 268. 269. 284. 302. 303.
304.
Stephánus (*12. árh.*) 365.
Stigr hvítaleðr 301.
Strútharaldr (*10. árh.*) 81. 83. 84.
Stúfr skáld (*11. árh.*) 226. 227.
232. 253. 256. 291.
Styrbjörn Ólafsson (*d. 985*) 82.
Styrkár af Gimsum (*10. árh.*)
94. 118.
Styrkár glæsirófa (*12. árh.*) 350.
Styrkár stallari (*11. árh.*) 281.
294. 295.
Suffia Valaðsdóttir 300.
Súni Ívarsson (*c. 1100*) 179.
Sveinn Álfufuson (*d. 1035*) 183
—85. 189—95.
Sveinn Brynjúlfsson 389.

Sveinn Hákonarson jarl (*d.*
1016) 92. 94. 96. 104. 135. 139.
140. 148. 149. 150. 152. 153.
154. 276.
Sveinn Haraldsson tjúguskegg
(*d. 1014*) 81. 82. 83. 84. 85.
87. 114. 115. 116. 118. 120. 121.
122. 123. 124. 125. 134. 135.
136. 139. 161. 206.
Sveinn Haraldsson flettis (*c.*
1100) 311. 312. 315.
Sveinn Sveinsson (*11. árh.*) 341.
Sveinn Úlfsson (*d. 1076*) 187.
188. 206. 207. 208. 213. 214.
215. 233. 235. 237. 238. 243.
246. 249. 253. 254. 255. 257.
258. 259. 260. 261. 266. 269.
270. 271. 273. 275. 278. 280.
302. 304.
Sverkir Karlsson, *svensk konge*
(*1196—1210*) 301. 390.
Sverkir Kolsson, *konge* 301.
Sverrir, *konge* (*d. 1202*) 390.
Svinagrímur (*12. árh.*) 350.
Sæmundr Jóannsson 390.

T.

Tiðendaskofli (*10. árh.*) 93. 104.
105. 131.
Tindr Hallkelsson (*c. 1000*) 95.
Torfeinarr (*c. 900*) 27. 296.
Tósti Goðenason (*d. 1066*) 279.
280. 281. 285. 286. 287. 288.
289. 292. 293. 294. 295. 300. 301.
Tryggvi Haraldsson hárf. 19.
Tryggvi Ólafsson (*10. árh.*) 32.
56. 107. 108. 109. 122. 132. 134.
Tryggvi Ólafsson (*d. 1033*) 189.
190.

U.

Úlfheðinn Söxólfsson (*12. árh.*)
349.
Úlfildr Hákonardóttir, *dronning*
301.

Úlfildr Magnúsdóttir góða 275
(Álf).
Úlfildr Ólafsdóttir helga 157.
Úlfildr Pálsdóttir 389.
Úlfr enn rauði (*c. 1000*) 129.
Úlfr stallari (*d. 1066*) 228. 263.
267. 268. 281. 391.
Úlfr Þétrsson flý (*c. 1200*) 391.
Úlfr Þorgilsson (*d. 1027*) 161.
183. 185. 186.

V.

Vagn Ákason (*10—11. árh.*) 80.
86. 88. 91. 92. 94. 96. 97. 98.
99. 102. 103.
Valaðr, *konge af Polen* 300.
Valdamarr gamli (*980—1015*)
108. 136. 137. 157.
Valdamarr Jarizleifsson (*d.*
1052) 300.
Valdamarr Knútsson (*d. 1182*)
300. 365 (-maðr). 367.
Valdamarr (-maðr) Valdamars-
son, *konge* 300. 370. 372.
Valgarðr á Velli (*11. árh.*) 217.
230. 233. 235. 237.
Valþjófr »Goðvinason« (*d. 1075*).
284. 285. 298. 299. 300.
Viðkunnr Erlingsson 392.
Viðkunnr Jóannsson (*c. 1100*) 313.
314. 324. 327. 349. 392.
Vigfúss Viga-Glúmsson (*10—11.*
árh.) 94. 95. 98. 99.
Viljálmr bastarðr (*d. 1087*) 296.
298. 299. 300. 328.
Viljálmr skinnari (*12. árh.*) 350.
Viljálmr Gønguhrólfsson (*d.*
942) 296.
Viljálmr Røgeirsson, *konge* 331.

Z.

Zoë, *dronning* (*1028—52*) 219.
227. 228. 231.

P.

Þjóðólfr ór Hvini (*9. árh.*) 15.
Þjóðólfr Arnórsson (*11. árh.*)
181. 206. 211. 213. 217. 218.
222. 223. 229. 243. 250. 255.
256. 266. 269. 270. 271. 276.
277. 290. 293.
Þjóstólfr Ólason (*12. árh.*) 348.
351.
Þóra mostrstong (*10. árh.*) 21.
Þóra Arnadóttir (*11. árh.*) 308.
Þóra Eysteinsdóttir 384.
Þóra Guðormsdóttir (*12. árh.*)
341. 344.
Þóra Magnúsdóttir 389 (*her skal*
læses Þóra). 390.
Þóra Saxadóttir (*c. 1100*) 345.
Þóra Skagadóttir (*10. árh.*) 104.
Þóra Skoftadóttir 388. 391.
Þóra Þorbergsdóttir (*11. árh.*)
263. 264. 273. 389.
Þóraldi hestr (*12. árh.*) 350.
Þóralfr Skólmsson (*10. árh.*)
24. 43. 44.
Þórarinn loftunga (*11. árh.*) 171.
183.
Þórarinn Finnviðarson bullibak
389.
Þórarinn Skeggjason (*11. árh.*)
229.
Þorbergr Árnason (*11. árh.*) 181.
263. 286. 389. 390.
Þorbergr Erlendsson 391.
Þorbjörg Ásúlfadóttir 389.
Þorbjörn kjalkari (c: gjaldkeri;
12. árh.) 363.
Þorbjörn Árnason 389.
Þórðr húsfreyja (*d. 1155*) 353.
Þórðr skalli (*11. árh.*) 299.
Þórðr Þórðakárason (*c. 900*) 57.
Þórðr Kolbeinsson (*11. árh.*) 92.
106. 111. 134. 138. 139.
Þórðr Sjáreksson (Sæ-) (*11. árh.*)
44. 149. 165.

- Þórðr Skoftason (c. 1100) 391.
 Þórðr Þorkelsson qrvhóndr (10. árh.) 94. 98.
 Þorfiðr af Snos (d. 1177) 378.
 Þorfinnr hausakljúfr (10. árh.) 27.
 Þorfinnr Sigurðarson (d. 1064) 201. 233. 307. 391.
 Þorgils sprakaleggr (10. árh.) 161. 279 (-kell).
 Þorgils Snorrason 243.
 Þorgrímr húfa (11. árh.) 326.
 Þorgrímr Þórisson klaufi 388.
 Þórir hjótr (d. 999) 94.
 Þórir hundr (11. árh.) 160. 182.
 Þórir hvinantorði (12. árh.) 349.
 Þórir á Steig (11. árh.) 238. 243. 295. 309. 311. 312. 313. 314. 315.
 Þórir skinnfeldr 388.
 Þórir þegjandi, jarl (10. árh.) 58. 296. 297.
 Þorkell 389.
 Þorkell auðgi (10. árh.) 94.
 Þorkell dyrbíll (c. 1000) 124.
 Þorkell geysa (11. árh.) 208. 250. 251. 252.
 Þorkell hamarskáld (c. 1100) 311. 318.
 Þorkell hávi (10—11. árh.) 80. 83. 86. 94. 97.
 Þorkell leira (d. 986) 86. 94. 100. 101. 102. 103.
 Þorkell nefja (c. 1000) 120. 121. 130. 131.
 Þorkell Þórðarson (11. árh.) 299.
 Þorleifr fagri (11. árh.), Þorleikr (rikt.) 253. 257. 258. 261. 262.
 Þorleifr spaki (9. árh.) 4. 31. 57.
 Þorleifr Brynjúlfsson (12. árh.) 351.
 Þórólfr dryllr (12. árh.) 363.
 Þórr 85.
 Þorsteinn (c. 1000) 130.
 Þorsteinn miðlangr (10. árh.) 94. 98.
 Þorsteinn skálmöld 388.
 Þyri, *dronning i Norge* (10. árh.) 82. 83 (Þuriðr). 114. 116.

Q.

- Qgmundr syptir, sviptir (12. árh.) 347. 351.
 Qgmundr Kyrpingaormsson (12. árh.) 348. 351.
 Qgmundr Simonarson (12. árh.) 358. 364.
 Qgmundr Skoftason (c. 1100) 391.
 Qgmundr Þorbergsson 389. 390.
 Qnundr Ólafsson (d. 1051?) 160. 161. 163. 164. 165. 179. 180. 206. 208.
 Qrnólfr skorpa (12. árh.) 364.
 Qzurr lafskegg, tóti (c. 900) 23.

II. Stedsnavne.

A.

- Aðalsýslur, *fastlandet over for Øsel* (Eysýsla), v. l. 137.
 Affrika, 222. 223. 224.
 Agðanes, *ved indløbet af Trondhjemsfj.* 333. 368. 369.
 Agðir, *den sydligste del af Norge* 134. 150. 171.
 Agló se Qgló.
 Áin helga, *i det østl. Skåne* 164. 249.
 Ak, *ved Kristiania* 239.

D.

- Akrsborg, Ak, *Acre i Palæstina* 331. 332.
 Álaborg, *Álborg i Jylland* 349.
 Aldeigjuborg, *Ladoga* 136.
 Alkasse, *en borg ved Sadão i Portugal* 329.
 Álmr, *Alme på Hareidlandet; jfr. det følg.*
 Almundhamrar(?) 90.
 Álreksstaðir, *ved Bergen* 47.
 Áróss, *Árhus i Jylland* 213. 375.
 Askrey(?) 215.
 Ásló se Ósló.
 Atley, *en ø ved Fjalir* 15.
 Austrriki, *Rusland* 154. 179. 231.
 Austrvegir, *det samme* 30. 31 (-vegr). 57. 106. 108. 371.

B.

- Barrvik, *i Blekinge* 166.
 Bataldr, *i Søndfjord* 349.
 Beltissund, *Store Bælt* 168.
 Bjarkrey, *Bærkr-, Bjarks i Hålogaland* 314. 349. 392.
 Bjarmaland, *ved det Hvide hav* 30. 57. 160. 309.
 Björgyn (-vin), *Bergen* 305. 336. 338. 340. 342. 343. 344. 345. 352. 354. 355. 356. 358. 363. 364. 367. 368. 378.
 Bókn, *en ø nord for Stavanger* 174. 175. 176.
 Borg, *Sarpsborg* 336.
 Borgundarhólmur, *Bornholm* 82. 110.
 Brandabú, *Brandbu på Hadeland* 382.
 Bratsberg, *ved Skien* 355.
 Brenneyjar, *i Götälvens munding* 32.
 Bretland, *Wales* 27. 317. 318.
 Brúnsvik 157. 210.
 Byskupsneshöfn, *ved Bergen* 369.

E.

- Egg, *Egge i Sparbofylke* 389.
 Eikundasund, *Ekersund* 172.
 Eistland, *Estland* 30.
 Elfarsýslur, *den sydl. del af Båhuslen* 376.
 Elfr, *Götälven* 154. 196. 206. 207. 253. 254. 255. 257. 322. 349. 358.
 Elfr 90.
 Ellipaltar, *det asovske hav(?)* 231.
 England 20. 21. 23. 25. 27. 30. 31. 47. 52. 111. 139. 140. 143. 144. 147. 158. 161. 169. 170. 171. 179. 185. 186. 188. 189. 195. 197. 201. 202. 203. 204.

205. 279. 280. 281. 283. 289.
295. 296. 298. 328.
Eisjutún, *Estun i Helgeland* 312.
Eyin helga, *Iona* 316.
Eyjar = Orkneyjar 324.
Eynbyggð, *en bygd i Toten* 384.
Eyrar, *ved Trondhjem* 249. 310.
377.
Eyra(r)sund, *Øresund* 76. 136.
164. 166. 167. 168.
Eystra-Gautland 137.
Eystrasalt, *Østersøen* 58. 137. 140.
Eysýsla (-sila) *Øsel* 140.

F.

Falstr, *Falster* 82. 215. 253.
Féey, *Flatseters ved Fræde* 32.
Féeyjarsund 32.
Fetlafjörðr, *i Frankrig* 143.
Finney, *i Ryfylke* 182 (-ar).
Finnland 140.
Finnmørk 15. 30. 349.
Firðir, *i Norge* 25. 145. 356.
Fitjar, *på Stordøen* 36. 45. 57.
Fjalir, *den sydvestl. del af Firðir*
13. 14.
Fjón, *Fyn* 32. 82. 215. 235. 236.
309.
Flóravágar (Flóru-), *på Askøen*
338. 355.
Foldin, *Kristianiafjorden* 357.
Forminterra 330.
Fors, *i Båhuslen* 357.
Fors, *på Rammarike* 348.
Foxenni, *i Vester-Götland* 322.
Freiðarberg, *på Frædøen* 32. 33.
Freiðarey, *Frædøen* 32.
Fyrirleif, *i Båhuslen* 335.
Færeyjar, *Færøerne* 113. 159.

G.

Gandvík, *Det hvide hav* 154.
Garðar, *Rusland* 110. 136. 154.
191. 193. 218. 232. 233.

Garðaríki, *d. s.* 108. 136. 137.
154. 157. 179. 191.
Garðr *se Mikligarðr.*
Gaular, *i Söndfjord* 13.
Gaulardalr, *Guldalen* 106. 149.
Gautland (Gau-), *Götland* 30.
57. 76. 77. 78. 136. 166. 215.
249. 322. 348. 364. 380. 388.
Gautsdalr 349.
Gerði, *i Söndhordland* 182.
Gimsar, *en gård i Guldalen* 94.
118. 348.
Girkland (Grik-), 229.
Girklandseyjar 219.
Gizki, *en ø på Söndmör* 390.
Goðnarfjörðr, *Randersfjord* 250.
Grafdalr, *ved Bergen* 364.
Grenmarr, *Langesundsfjorden*
150.
Grimsboer, *i England* 26.
Grislupollr, *i Frankrig(?)* 143.
Grœnaland, *Grönland* 113.
Grœningasund, *mellem Sotr og*
fastlandet 356.
Guðbrandsdalar 238. 295.
Gulapingslög 310. 337.
Gullvarta 332.
Gunnvaldsborg 143.

H.

Haðaland 5. 382. 383. 387.
Hafsfjörðr, *Hafsfjorden* 15. 16.
17.
Hákonarhella, *syð for Bergen*
47.
Halland 30. 32. 161. 266. 336.
Hálogaland (Háleygja-) 23. 35.
72. 150. 169. 312. 349. 366.
Háls, *ved Limfjorden* 64. 66.
Hamarsfjörðr, *i Nordhordland*
350.
Handatún *se Hunda-*
Harðu- *se Hørða-*
Harmr, *Velfjord i Helgeland* 312.

Haugasund, *Haugesund* 5. 23.
Haugstfjót, *i England* 26.
Haukboer, *Håkeby i Båhuslen* 309.
Hefringr, *forbjærg ved Trond-*
hjem 310. 312.
Heiðaboer, *Hedeby i Slesvig* 109.
209. 257.
Helganes, *i Jylland* 214.
Helsingjaland 154. 180.
Herðla, *ved Nordhordland* 350.
Hereyjar, *vest for Hareidland* 89.
Hising, *i Götaelven* 362. 363.
Hja(l)tland, *Shetland* 57. 113. 159.
Hjornagli, *Tjærnaglen i Sönd-*
hordland 173.
Hjorungavágr, *på Hareidlandet*
92.
Hlaðahamrar, *ved Lade* 113.
Hlaðir, *Lade ved Trondhjem* 14.
113. 138.
Hleiðr, *Lejre på Sælland* 268.
Hlésey 347.
Hlýrskógsheiðr, *ved Lürschau*
nord for Slesvig 210.
Hóleygja- *se Háloga-*
Hólmgarðr, *Novgorod* 108. 157.
217. 223. 232. 233. 300.
Hólmr *se Borgundarhólmr.*
Hólmrinn grái, *ved Strömstad*
350.
Hornborusund 348.
Hornskógr, *i Jylland* 252.
Hringaríki, *i Norge* 5. 147. 277.
383.
Hringmaraheiðr, *i Østangeln* 142.
Hringstaðir, *i Sælland* 84.
Hróiskelda (Ros-), *Roskilde* 186.
236.
Humra, *Humberen* 284.
Hundatún (Handa-), *Huntingdon*
284.
Hústaðir, *i Romsdalen* 334.
Hvalar, *ved Holmen grå* 350.
Hvarfsnes, *ved Bergen* 364.

Hveðn, *Hven* 345.
Hvinir, *en dal i Agde* 15.
Hœli, *uvist hvor* 142.
Hqð, *Hareidland* 89. 91.
Hqrðaland 177. 302.

I.

Il, *Isla, (Sydersøerne)* 317 (Ill).
Írland 27. 57. 317. 324. 325. 335.
Ísland 113. 253. 263.
Ívist, *North-Uist (Sydersøerne)*
316 (Uist).

J.

Jaðarr, *Jæderen* 15. 17. 87. 173.
177. 189. 311.
Jakobsland, *Galizien* 329.
Jamtaland, *Jæmtland* 339.
Jóansvellir, *Engen i Bergen* 339.
Jóm, *øen Wollin* 80. 115. 208.
Jómsborg 80. 81. 83. 84. 87. 208.
Jórðán 226. 227. 331.
Jork 285.
Jórsalaheimr 226.
Jórsalaland 227. 331.
Jórsalir (-aborg) 226. 331.
Jótland (Jút-) 164. 207. 209. 210.
213. 246. 249. 250. 255. 275.
Jótlandshaf, *Kattegat* 261. 271.
Jungafurða, *uvist hvor* 143.

K.

Kantaraborg, *Canterbury* 142.
Kapri: *Cypern* 331.
Karlmannir (Kal-), *Kalmar* 165.
Karlsár, *Guadalquivir(?)* 143.
Kaupangr, *Nidaros* 183. 210.
264. 302. 308. 309. 310. 312.
352. 355. 366. 376.
Kinnlimafjörðr, *i Frisland* 140.
Kirjálaland 154.
Kliflond, *i Yorkshire* 283.
Konungahella, *Kongelf* 206. 304.
336. 349. 362.

Krókaskógr, *i Båhuslen* 348. 376.
Kunnaktir, *Connaught* 324. 325.
Kúrland 30.
Kvildir, *Kville i Båhuslen* 350.
Kvinnar, *Kvinnherred(?)* 8.

L.

Land, *nord for Randsfjorden*
384.
Leira, *Loire* 143.
Liðendisnes, *Lindesnæs* 68. 79.
134. 365 (-and-).
Limafjörðr, *Limfjorden* 64. 75.
162. 164. 171. 202. 259.
Lingaróssiða, *kysten ved Lyngör*
349.
Listi, *Lister* 172. 349. 364.
Lizibón, *Lissabon* 329.
Ljóðhús, *Lewis (Hebríðerne)*
316.
Lófufjörðr, *Laholmsbugten* 266.
Lundr, *Lund i Sverrig* 169.
Lundúnir, *London* 21. 140. 141.
143. 180. 279.
Lygrisfjörðr, *i Nordhordland* 49.
Læradalr, *Lærdalen i Sogn* 80.

M.

Markir, *mellem Norge og Sverrig*
(*sydl.*) 362. 375. 376. 377. 380.
Mårsey, *Mors i Limfjorden* 75.
Miðgarðr 258.
Mikligarðr 217. 218. 219. 221.
226. 227. 228. 231. 232. 238.
332 (Garðr).
Mostr, *i Söndhordland* 21. 356
(Mol-).
Myl, *i Halland* 32.
Mynni, *Minne i Eidsvold* 348.
Mýrar, *i Dyrefjorden (Isl.)* 94.
Mystrasund, *i Halland* 32.
Mærin, *en gård i Sparbuen* 31.
Mœrr, *Møre* 19. 58. 177. 297. 350.
Møn, *Man i det irske hav* 111. 317.

N.

Naumudalr, *Namdalen* 94.
Neriki, *Nerike* 178 (Næ-).
Nesjar, *ved Langesundsfjorden*
150.
Nið, *Nidelven* 149. 162. 173.
Niðarhólmr, *Munkholmen* 347.
Niðaróss 113. 138. 149. 158. 169.
171. 190. 210. 248. 264. 305.
309. 333. 334. 347.
Niz, *i Halland* 270.
Norðhelsingjaland 154.
Norðhórðaland 49. 346.
Norðmandí 296.
Norðmœrr 32.
Norðnes, *ved Bergen* 339.
Norðreyjar, *de nordl. Syðeræer*
317.
Norðrlönd 68. 131. 212. 217. 241.
262. 333.
Norðumbraland (-ymbra-,
-imbra-), 26. 27. 288. 299.
Nóregr 5. 15. 19. 20. 21. 22. 25.
26. 27. 31. 32. 34. 47. 56. 58.
63. 67. 68. 70. 74. 77. 79. 86. 87.
88. 104. 111. 112. 113. 115. 134.
135. 136. 137. 139. 140. 143.
144. 147. 150. 154. 156. 157.
158. 159. 161. 166. 167. 169.
171. 173. 176. 179. 183. 184.
185. 189. 190. 192. 194. 195.
196. 198. 202. 206. 208. 209.
216. 235. 237. 238. 239. 240.
243. 247. 248. 249. 250. 252.
253. 254. 261. 264. 266. 272.
275. 276. 278. 280. 282. 295.
296. 301. 302. 303. 305. 306.
320. 321. 324. 327. 328. 333.
334. 335. 336. 341. 342. 352.
364. 365. 366. 367. 368.
371. 272. 373. 380. 385. 386.
387.
Nóregrs ríki (veldi) 63. 66. 67.

68. 113. 116. 134. 158. 205.
240. 244. 372.
Nýjamóða, *i England* 142.
Nórvasund, *strædet ved Gibraltar*
143. 329.

O.

Óðinssalr 388.
Oprostaðir, *på Jæderen* 108
(Offro-).
Orkadallr 148. 149. 378.
Orkneyjar 24. 113. 159. 178. 201.
283. 295. 296. 316. 320. 324;
iffr. Eyjar.
Ósló 335 (As-). 348. 373 (As-).
Óslóarfjörðr, *Kristianiafjorden*
173 (as-).

P.

Peita (Peituland), *Poitou* 143.
Portyrja (Bort-), *Porter* 349.
Púllnaland, *Polen* 300.

R.

Ránríki, *det nordl. Båhuslen* 308.
Rastarkálfr, *på Fræðæn* 33.
Raumaríki 276. 348.
Raumelfr, *Glommen* 154.
Raumsdalr 312.
Ré, *Rügen* 208.
Ré, *en egn i Vestfold* 359. 379.
Rein, *på Nordmøre* 388. 389.
390. 391.
Reyr, *på Hedemarken* 358.
Rimol, *i Guldalen* 106.
Ringunes 160.
Róselda *se Hróiskelda.*
Rogaland 23. 177.
Rugaland *se Roga.*
Rúm 140. 170. 188. 189.
Rúmaborg 188.
Ryðjökull, *i Raumaríki(?)* 373.
Rykensvik, *i Randsfjorden* 5.
383 (Rœ-).
Rönd, *Randsfjorden* 5. 383.

S.

Saltvík 388.
Saltvíkarstrandir 388.
Sámsey 259. 261.
Sarpr, *i Glommen* 336.
Sarpborg 154 = Borg.
Sauðungssund (-unga-), *øst for*
Atleøen 145.
Satiri, *Cantyre* 317. 319.
Satíriseið 319.
Satírismúli 319.
Seleyjar, *nordv. for Lindesnæs*
357.
Seljuhverfi, *i Fosen* 312.
Seljupollr 143.
Selund *se Sjöland:*
Serkland, *Nord-Afrika* 222.
Signa, *Seinen* 143 (Sy-).
Sigtún, *i Sverrig* 192. 233.
Sikiley 222. 224. 231. 331.
Sjöland 81. 84. 161. 163 (Selund).
167 (Sæ-). 186 (Sia-). 236
(Selund). 309.
Sjölönd 235.
Skáni (-ey) 30. 57. 84. 109. 137.
161. 164. 167. 214. 215. 216.
234. 249.
Skarðaborg, *i Yorkshire* 283.
Skarnsund, *i Trondhjem* 148.
Skíð, *en af Syðeræerne* 316.
Skirnssalr, *Tjölling i Norge* 384.
Skorpa, *en ø ved Korsfjorden*
364.
Skotland (Skotta-) 27. 57. 63.
74. 317. 319. 320. 351.
Skuggi, *på Söndmøre* 88.
Slygsfjörðr, *på Söndmøre* 178.
Smálönd, *i Sverrig* 77. 164. 166.
Smálönd, *i Danmark* 239.
Snos, *Snåsen i Trondhjem* 378.
Sogn 3. 13. 72. 73. 80. 271. 324.
346. 357. 389. 391.
Sóli, *på Jæderen* 389.
Sótasker, *i Sveaskærene* 140.

Spánialand, Spán 329.
 Staðr, *Kap Stadt* 72. 80. 89. 94.
 144. 173. 182. 247.
 Stafanessvágr 14. 15.
 Stafangr, *Stavanger* 341.
 Stangir, *i Smålenene* 375.
 Stannforðebryggja, *Stanford-
 bridge* 285.
 Staurr, *på Femern(?)* 136.
 Steig, *i Gudbrandsdalen* 238.
 Steinbjörg, *ved Nidaros* 310.
 Steinker, *i Trondhjem* 138. 148.
 Steinn, *en gård på Ringerike* 5.
 383.
 Stiklastaðir 181. 217.
 Stimr, *en halvø ved Nordmøre*
 173. 334.
 Storð, *syd for Bergen* 36. 42. 45.
 Suðreyjar, *Hebriderne* 316. 319.
 320 (*sing.*) 324.
 Suðrlönd, *det sydøstl. Evropa*
 108. 223 (Sonn-, Sunnlönd).
 Suðrriki 131.
 Suðrvík, *Søndervig i Jylland*
 140.
 Suðrvirki, *Southwork (i London)*
 141.
 Súla, *i Værdalen* 181.
 Sunnhörðaland 21.
 Sunnmœrr 312.
 Svartahaf 231.
 Sviaveldi (-riki) 58. 106. 181.
 206. 208. 306.
 Svinasund, *mellem Smålenene
 og Båhuslen* 388.
 Svíþjóð 30. 154. 165. 179. 180.
 188. 192. 213. 233. 234. 235.
 246. 301. 381.
 Svöldr 116. 126.
 Sygnafylki 3. 13. 14.
 Syllingar, *Schilleysøerne* 111.
 Sýrland 332.
 Sýsla = Aðalsýsla 58 (sýslur).
 137 (sýslur).

Sæimr, *Søm i Nordhordland* 49.
 Sæla, *Selsøen* 144.
 Sæland *se Sjöland*.
 Sæmr *se Sæimr*.
 Sætt, *Sidon* 332.
 Sæviðarsund, *ved Konstantinopel*
 230.

T.

Tungueyjar, *nord for Stavanger*
 174.
 Tungunes, *ved Stavanger* 189.
 Tungur = Tungueyjar 174. 175.
 Tún(s)berg, *Tønsberg* 348. 349.
 358. 362. 364. 370. 373. 379.
 Tyrvist, *Tirce (Syderøerne)* 316.

U.

Úlfastir (-ri), *Ulster* 324.
 Úlfasund, *i Norðfjorden* 198.
 Upplönd 135. 138. 149. 173. 178.
 216. 233. 312. 348. 352. 355.
 363. 373. 375. 378.
 Úsa, *Ouse i England* 284.
 Úthaugr, *på Ørlandet (fejl f.
 Upp-)* 94.
 Útsteinn, *Utstø i Rogaland* 16.
 176.

V.

Vágar, *i Lofoten* 94. 333. 350.
 Vagnvikar, *i Strinden* 312.
 Valde, *i England, uvist hvor* 143.
 Valdres, *Valders* 94.
 Valland, *Frankrig* 296. 328.
 Valsmiðsboer, *Vallersund i Fosen*
 350.
 Vambarhólmr, *Vomba i Helge-
 land* 313.
 Varðeyjar, *ved Halland* 32.
 Varrandi, *Guérande i Bretagne*
 143.
 Vébjörg, *Viborg* 185. 202.
 Veiga, *Vegø i Helgeland* 134.
 Vendilskagi, *Skagen* 256.
 Veradalr, *Værdalen* 181.

Vestfold, *Jarlsberg og Larvik
 amt* 384.
 Vestland, *på Rügen* 208.
 Vestrgautland 77. 166. 320.
 Vestrlönd 27. 30. 108.
 Vettalönd, *i Båhuslen* 391.
 Vigg, *i Orkedalen* 312.
 Vík, *Sarvik i Strinden* 328.
 Vík, *i Helgeland* 350.
 Vík, *Wick på Caithness* 391.
 Vík, *Kristianiafjorden og landet
 omkr.* 32. 58. 78. 79. 94. 134.
 147. 149. 150. 151. 166. 238.
 239. 244. 302. 309. 310. 320.
 335. 336. 347. 355. 356. 357.
 358. 362. 363. 364. 370. 373.
 374. 376. 378.
 Vindland (Vin-) 80. 81. 82. 83.
 114. 115. 116. 117. 131. 203.
 Vinncestr 195.
 Vinubakki (*Dvina*) 57.
 Viskardalr, *i Halland* 309.
 Völlr, *på Rangárvellir (Isl.)* 217.

P.

Pengilsstaðir, *i Hadeland* 382.
 Þexdalr, *i Fosen* 312.
 Þingvöllr (*Isl.*) 263.
 Þjóð, *Ty i Jylland* 256. 258.
 Þjóttá, *Tjøttøen i Helgeland* 14.
 166. 168. 182. 301.
 Þótn, *Toten* 384.
 Þrándheimr (Þrónd-) 13—14. 15.

31. 72. 111. 135. 138. 147.
 150. 177—78. 183. 191. 192.
 193. 198. 249. 302. 312. 337.
 341. 347. 351. 355. 356. 363.
 367. 376. 378.
 Þróndalög 34. 113. 264. 365. 378.

v.l. H. Y.

Yggjustaðir, *Ystad i Skåne* 137.
 Yrjar, *Ørlandet (Nordmøre)* 94.

Æ.

Ærvík 94.
 Æslvé 388.

Q.

Qgló, *Skatval sogn i Stjørdalen*
 55.
 Qngulsey, *Anglesea* 317. 318.
 Qngulseyjarsund, *Menai Street*
 317.

Ánarheimsping 368.
 Borgarþing 248. 370.
 Eyra(þ)ing 112. 171. 193. 351.
 369. 378.
 Haraldsdýfliza 228.
 Munkabryggja 339.
 Rúmavegr 188.
 Sandbrú litla 353.
 Skúlagarðr 309.
 Valhöll 27. 28. 38. 39. 49.
 Vébjargaping 186. 202. 208. 247.

III. Andre navne.

1. Folkenavne og slægter.

Arnmœðlingar 264. 389.
 Arnunga sætt 389.
 Austmenn 261.
 Austrvegsmenn 186.
 Birkibeinar 376. 377. 378. 379. 380.

Blámenn 330.
 Bretar 318.
 Danir 32. 33. 38. 44. 60. 65. 80.
 82. 84. 88. 93. 95. 96. 97. 100.
 106. 119. 120. 121. 125. 126. 127.
 136. 140. 141. 142. 157. 158.

161. 163. 164. 183. 186. 194. 195. 196. 203. 209. 215. 234. 236. 247. 249. 250. 251. 255. 259. 260. 261. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 278. 302. 304. 305. 309. 350. 351. 371. 375.
- Egðir 165. 172.
Elfarbúar 370.
Englar 141. 279. 287. 288. 291. 292.
Eydanir 39.
Falstrbyggjar 215.
Finnar 53. 350.
Flæmingjar 110.
Frakkar 74.
Frisir 74. 110. 126.
Gardamenn 108.
Gauldœlir 111.
Gautar 58. 77. 161. 321. 322. 348.
Girkir 220. 221. 226.
Gotar 109.
Háleygir 14. 39. 181.
Hísingsbúar 362. 363.
Hjatlendingar 159.
Hólmþúar 277.
Hólmrygir 39.
Hringar 277.
Hrðar 193. 212. 215. 346.
Innþrændir 148. 254.
Írar 111. 325. 326.
Íslendingar 263.
Jamtar 109.
Jónsvíkingar 80. 83. 84. 85. 87. 88. 89. 93. 95. 100. 101. 105. 106. 136.
Jótar 165.
Knýtlingar 195. 235.
Kúrir 58.
Látinumenn 221.
Mœrir 182. 347.
Norðhrðar 346.
Norðimbrar 110.
- Norðmenn 5. 8. 21. 26. 33. 39. 42. 43. 44. 45. 96. 97. 125. 126. 133. 186. 195. 196. 209. 210. 218. 219. 247. 250. 259. 260. 261. 266. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 278. 280. 284. 286. 288. 289. 291. 293. 295. 302. 304. 305. 321. 325. 326. 333. 350.
- Nóreghmenn 63. 385.
Raumar 277.
Saltnessveinar 378.
Saxar 74. 75. 109. 186. 207.
Serkir 222. 330.
Skáningar (Skæningar) 117. 165. 207. 214.
Skotar 111.
Sviar 124. 125. 126. 127. 161. 165.
Sygnir 346.
Úlfheðnar 11.
Upplendingar 275. 276. 326.
Valir 298.
Valkerar 110.
Vest(r)gautar 320.
Vikverjar (-ir) 261. 371.
Vindir (-r, -ar) 32. 58. 74. 80. 130. 142. 207. 209. 211. 349.
Væringjar 219. 220. 221. 229. 230.
Þrændir 14. 31. 111. 153. 171. 182. 183. 190. 191. 193. 197. 198. 248. 309. 337. 345. 366. 367. 368. 369. 370. 377.
- 2. Litteratur.**
- Arnmœðlingatal 389.
Austrfararvisur 157.
Bandadrápa 137.
Gráfeldardrápa 56.
Háleygjatal 14.
Jarlasögur 201.
Knútsdrápa (Óttars) 139.
Nesjavisur 150. 151.
Vestrfararvisur 170.

- 3. Skibe, våben, dyr, ring.**
- Barði *se* Járnbardi.
Bastarðr (*sværd*) 361.
Bœkisúðin 368.
Dreki 333.
Emma (*brynje*) 290.
Fenrisúlfr 48.
Fetbreiðr (*sværd*) 44.
Hel (*økse*) 211.
Járnbardi 96. 125. 127. 129.
Karlhøði (Karls-) 150.
Kvernbiti (-bitr) (*sværd*) 25. 38. 43.
Landeyða (*fane*) 287. 292. 294.
Leggbitr (*sværd*) 327.
Moldi (*en ring*) 54.
Ormr enn langi 113. 118. 119. 120. 121. 122. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 135. 333.
Ormr enn skammi 121. 126. 127.
Orrahrið (*kamp*) 294.
Skegginn 178.
Tranan 120. 126. 127. 131.
Visundr 208.

- 4. Kirker m. m.**
- Hallvarðskirkja 335. 348.
Klémetskirkja, *i Nidaros* 309.
Kolumkilla kirkja 316.
Kristkirkja, *i Bergen* 339. 345 (in forna). 355.
Kristkirkja, *i Nidaros* 248. 309. 311. 334. 369.
Máriukirkja, *i Nidaros* 264. 308.
Pálskirkja, *i London* 279.
Steinkirkja, *i Bergen* 339.
-
- Gløð, *en klokke* 210.
Kyndilsmessa 358. 373.
Láfranzmessa 269.
Lúciúsmessa 343.
Máriúsmessa *en síðari* 376.
Marteinsmessa 350.
Matheusmessa 285.
Mikaelsmessa 211.

Trykfejl og rettelser.

Indledning s. XVII l. 3: riddare udgår.

23₁₈ læs 934 (i randen). 23₃ f. n. anm. til l. 22 udgår (jfr. næste linje). 35₁₈ l. ængi. 39₃ l. Val. 70 vers 73 l. (en lunda) og (gunnbord's). 153 vers 134₃ l. þeims. 253_{7. 18} er Þ knækket under trykningen. 326 den sidste bemærkning på siden udgår. 334₅ l. ongr. Samme side i margen l.: 1115 og 1122. 349₁₄ er Magnus konongr utvivilsomt fejl f. menn. 359₂₈ l. oc. 366₁₈ efter mikinn mgl. noget. 384₂₀ l. ec.

I henhold til det i fortalen (II) bemærkede: 3₅ læs forældri. 13₁₈ l. Sendi. 16₉ l. haullda. 22_{1. 9. 17} l. henni, hendi. 58₅ l. siolfum. 66₅ l. sendir. 77₇ l. brændi. 83₁₀ l. henni. 85₁₈ l. gengi. 93₁₁ l. renndi. 94₅ l. lænndir. 97₈ l. æffi(?). 113₁₀ l. ærendi. 123₅ l. fengiz. 145₁₁ l. festi. 160₅ l. lendir. 175₁₄ l. ernir. 179_{21. 22} l. helldi, fengi. 194₃ l. fengi = 209₁₆ = 231₁₂. 207₈ l. hanum. 225₁₀ l. pelli. 251₁₀ l. brendi. 316₁₄ l. henni. 337₂₁ l. gesti.